

கலைமுகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

2010

350/=

30

ஆவது

சுருங்குதல்

PROFESSIONALS LOAN SCHEME FROM COMMERCIAL BANK

**In appreciation of your contribution
towards the society**

For details contact 0112-486793 or any Commercial Bank Branch

COMMERCIAL BANK

www.combank.lk

hoolaham.org | aavahanam.org

PUBLIC LIBRARY
JAFENA.

கதவமுதம்

50 ஆவது தொகுதி

TASTE OF JAFFNA

Authentic Jaffna Food
Western, Indian, Chinese Food

Restaurant

Tel: 0094 21 222 1322, 0094 21 320 7190

Fax: 0094 21 222 1323

101, Main Street, Jaffna.

ஆளுமை மிக்க மனித சமூகத்தின் பலம் புத்தகங்களும் வாசிப்புக்களுமே
நூல் பண்பாட்டையும் நூலக பண்பாட்டையும் உருவாக்க ஒன்றிணைவோம்

**BOOK
LAB**

புத்தகக் கூடம்

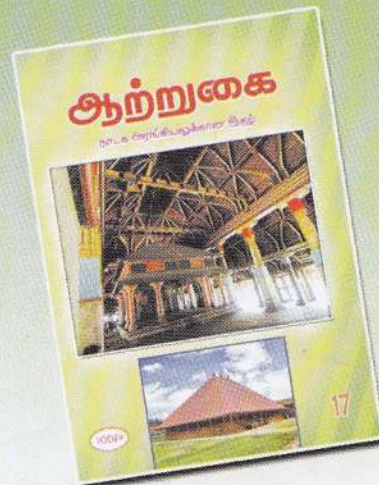
172, சேர் பொன் இராமநாதன் வீதி,
திருநெல்வேலி
booklab@gmail.com
021 222 7290

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாங்குங்கள்... வாசியுங்கள்...

ஆற்றுக்கை

நாடக அரங்கியலக்கான இதழ்

நாடக ஆர்வலர்கள்,
நாடகத்துறையில் ஈடுபடுவோர்,
நாடக அரங்கியலைக் கற்கும் மாணவர்கள்
அனைவருக்கும் பயனுள்ள இதழ்.

வெளியீடு:
நாடகப் பயிலகம்,
திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கவிதைகள்

எல்.வரீம் அக்ரம்	10
பொலிகையூர் பொன் ககந்தன்	23
ஃபஹிமா ஜஹான்	24
ந.சத்தியபாலன்	43
த.ஜெயசீலன்	57
பெண்ணியா	58
ம.பா.மகாலிங்கசீவம்	64
அனார்	66
துவாரகன்	86
யோ.ஜெஸ்ரின்	113
எம்.ஃஷான் ஷெரீப்	114
கடலோடி	121, 155
கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன்	132, 185
கருணாகரன்	133
சீத்தாந்தன்	134
யோகி	138
வேல் நந்தன்	139
வே.ஜ.வரதராஜன்	145
பெரிய ஜங்கரன்	145
செல்வா	149
சமரபாகு சீனா. உதயகுமார்	150
சி.ஜெயசங்கர்	156
வ.யோகானந்தசீவம்	157
த.அஜந்தகுமார்	172
மன்னார் அமுதன்	185
தானா விஷ்ணு	224
மு.யாழவன்	231

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

அஜித் சி.ஹேரத்	
தமிழில்: ஃபஹிமா ஜஹான்	76
சங்கம்புரா கிருஷ்ணபிள்ளை	
தமிழில்: சோ.பத்மநாதன்	87
சங்கர குருப்பு	
தமிழில்: சோ.பத்மநாதன்	90

சிறுகதைகள்

தெனியான்	26
மருதம் கேதஸ்	71
நிர்மலன்	83
கருணா ரவி	122
கந்தர்மம் தி.மயூரன்	141
க.சட்டநாதன்	173
குப்பிழான் ஐ.சண்முகன்	183
சமரபாகு சீனா. உதயகுமார்	220

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள்

ரிச்சர்ட் நின்	
தமிழில்: சோ.பத்மநாதன்	49
சி.ஜயப்பன்	
தமிழில்: ஷாகிர்	96

நூல் மதிப்பீடுகள்

குப்பிழான் ஐ.சண்முகன்	202
வசந்தி தயாபரன்	205
தரிசனன்	207
மாலினோஸ்க்னா	208

ஏனையவை

சி.கந்தசாமி	11
செங்கதிரோன்	65

மற்றும்

தலையங்கம்	03

வாழ்த்துக் கவிதைகள்

வதீர் கண.எதிர்விரசங்கம்	
காவகன்	
கலையாசன்	
தேவி அருணாசலம்	
இராம ஜெயபாலன்	
ம.யேகதாசன்	

கலைமுகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கலை 21 முகம் 01
2010

பிரதம ஆசிரியர்
நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

பொறுப்பாசிரியர்
கி. செல்மர் எமில்

அட்டைஓவியம்,
அட்டைப்பட கணினிவடிவமைப்பு
அ. ஜூட்ஸன்

இணையத்தளத்தில் இருந்து
கவிதைகளுக்கான ஒளிப்படங்கள்
பி. சே. கலீஸ்

இதழ் வடிவமைப்பு
கி. செல்மர் எமில்

கணினி அச்சுக்கோர்ப்பும், பக்க அமைப்பும்.
ஜெயந்த் சென்ரர்
28, மாட்டின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விளம்பரம்
கி. எமில்
கொ. கரண்சன்
அ.அ. எமிலியானுஸ்

தொடர்புகளுக்கு
திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel. & Fax : 021-222 2393
E-Mail: cpajaffna@yahoo.co.uk
Centre for Performing Arts
19-5/6, Milagiriya Avenue,
Colombo-4, Sri Lanka.
Tel. 0112-597245 Fax: 0112-556712

வணக்கம்!

‘கலைமுகம்’ என்னும் ஒரு நூல் என்பதுகளின் தொடக்கத்தில் திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக, எப்போதாவது ஒருநாள் இரண்டாம் பாகத்தை வெளியிடும் தூர நோக்கும் இருந்தது. அதனால் ‘கலைமுகம்’ என்னும் அப்பெயரை வேறு எதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கு யாரும் துணியவில்லை. இருந்தும், மன்றத்திற்கான பருவ இதழ் ஒன்றினை ஆரம்பிப்பதற்கான கலந்துரையாடல்கள் நடந்தபொழுது, தொடக்கவிருக்கும் இதழுக்கு கலைமுகமே பொருத்தமான பெயராக இருக்கும் என்ற கருத்தை அதன் முதற் பொறுப்பாசிரியர் மு.புல்பராஜன் முன்வைத்தார். அதன் விளைவே, மன்றத்தின் காலாண்டு கலை இலக்கிய சமூக இலக்கியப் படைப்பு ‘கலைமுகம்’ என்னும் பெயரை அன்றிலிருந்து இன்று வரைக்கும் தாங்கி, ஐம்பதாவது முகமாக நமது கைகளில் தவழுகின்றது.

ஈழத் தமிழ்மக்களின் கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு, சமூக, வாழ்வியல் சார்ந்த படைப்புக்களை வெளிக்கொணரும் இலக்கைக் கொண்டது கலைமுகம். அதேவேளை இளம் எழுத்தாளர்களை இனம்கண்டு ஊக்குவித்தல், நடுநிலை நின்று ஆக்கங்களைத் திரட்டி வெளியிடல். கலைஞர்களை, குறிப்பாக இலைமறை காய்போல் வாழ்பவர்களையும் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்களையும் அறி முகம் செய்தல். ஒரு சில துறைகளிலாவது சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தல், மன்றத்தின் செயற்பாடுகளைப் பதிவு செய்தல் போன்ற நோக்கங்களும் கலைமுகம் வெளிவருவதற்கு தூண்டுகோல்களாக அமைந்திருந்தன.

கலைமுகம் வெளிவந்த வேகமும் இடைவெளிகளும் ஈழத்தமிழ் மக்களின் போர்க்கால வரலாற்றால் பெரிதும் வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தன. வறுமை, வெறுமை, சிறுமை, கண்ணீர், செந்நீர், செம்மணி, முள்ளிவாய்க்கால் போன்ற துன்பியல் பின்னணியின் தாக்கம் குறிப்பிடக்கூடிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது வியப்பன்று. பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் பாரச்சமையாக மாறி, கலைமுகத்தின் திட்டமிடற் பணியை குழப்பிவிட்டன. இன்றேல், சில ஆண்டுகளின் முன்னமே கலைமுகம் இன்னும் பல முகங்களைக் காட்டியிருக்கும், எது எப்படி இருந்திருப் பினும் எவ்விடர் நேரினும், இப்பணி இன்னும் தொடரும்!

இணையத்தளம் இன்றியமையாத கருவியாக மாறியிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில், பருவ இதழ்களுக்கு எதிர்காலம் உண்டா என்ற கேள்வி எழலாம்! இலக்கியப் படைப்புக்களைப் படிப்பவர்களின் தொகை அருகி வருகின்றது என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படலாம். ஆயின் பல நாடுகளில் பருவ இதழ்களின் வகையும் தொகையும் கூடுகின்றதே தவிரக் குறைந்த பாடாயில்லை. நம் மத்தியிலும் ஒரு சில புது முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன என்பது பலரறிந்த உண்மை. ஆக, பெறுமதியான பருவ இதழ்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் மதிப்பும் ஆதரவும் இருந்து வரும் என்னும் கருத்து, தற்போதைய சூழ்நிலையில், சரிபோலத் தென்படுகின்றது.

ஈற்றில்,

இருண்டு போயிருக்கும் நம்மக்களின் வாழ்வில் நம்பிக்கையின் ஒளியை ஊட்டும் நல்லதோர் ஊடகமாக, உறுதியான கொள்கையுடனும், நேர்மைத் துணிவுடனும் புத்தம் புதிய முகங்களை கலைமுகம் எதிர்காலத்திலும் பதிவு செய்து கொண்டே இருக்கும்.

நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

வாசகர்களுக்கு...

‘கலைமுகம்’ கலை, இலக்கிய சமூக இதழின் 50 ஆவது இதழை 252 பக்கங்களில் சிறப்பிதழாக தயாரித்து உங்கள் கரங்களில் தந்துள்ள நிறைவுடன் உங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்வடைகின்றோம்.

கலைமுகத்தின் 49 ஆவது இதழ் ஜனவரி - ஜூன் 2009 இதழாக வெளிவந்த பின்னர் ஐம்பதாவது இதழின் வரவு ஒரு வருட கால இடைவெளியின் பின்னர் இப்பொழுதுதான் சாத்தியமாகியுள்ளது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் ‘கலைமுகம்’ எப்போது வெளிவரும் என்ற வாசகர்களதும், படைப்பாளர்களதும் தொடர்ச்சியான விசாரிப்புகளும், அவர்களது ஆர்வமும், ஊக்கமுமே இப்பொழுதுவது ‘கலைமுகம்’ வெளிவர முக்கிய காரணம் என்று கூடக் கூறலாம். அந்த வகையில் எல்லோருடைய நீண்ட நாள் எதிர்பார்ப்பும் இப்பொழுது நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளது என நம்புகின்றோம். குறிப்பாக, 50 ஆவது இதழைக் காக தங்கள் படைப்புக்களை அனுப்பிவிட்டு இவ்வளவு காலமும் பொறுமையுடன் காத்திருந்த அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். நூற்றுக் கணக்கானோர் தமது படைப்புக்களை ஆர்வத்துடன் அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள். அவற்றில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட படைப்புக்கள் இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. பக்க நெருக்கடி காரணமாக சில படைப்புக்களை இந்த இதழில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அதற்காக வருந்துகின்றோம்.

‘கலைமுகம்’ வெளிவர ஆரம்பித்து 21 ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்றது. முதலாவது இதழ் ஜனவரி - மார்ச் 1990 இல் வெளிவந்தது. காலாண்டுக்கொருமுறை வெளிவந்திருந்தால் இந்த இதழ் 84 ஆவது இதழாக இருந்திருக்கும். ஆசிரிய தலையங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப்போல் பல்வேறு காரணங்களால் கால ஒழுங்கைப் பேணமுடியாது போனாலும் ஈழத்தமிழ் மக்கள் சந்தித்த எல்லாவிதமான போர்க்காலங்களின் போதும், இடப்பெயர்வுகளின் போதும் தொடர்ந்து வெளிவந்த ‘கலைமுகம்’, ஈழத்தில் வெளிவந்த, வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்ற கலை, இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்குள் தனக்கென்றொரு தனித்துவத்தை தக்கவைத்துள்ளமையை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். தவிரவும், காலத்தின் தேவைக்கேற்ப அந்தந்தக் காலத்துக்குரிய விடயங்களையும் தனது இலக்கிற்கேற்ப தாங்கி ‘கலைமுகம்’ வெளிவந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைமுகம் இதழின் வரவில் 2006, 2007 ஆம் ஆண்டுகள் முக்கியமான காலகட்டம் எனலாம். 2006 ஓகஸ்ட் மாதத்திற்கு பின்னர் யாழ் குடாநாட்டில் மையங்கொண்ட பயங்கரமான சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து எந்தவொரு சஞ்சிகைகளும் வெளிவராத காலத்தில் - கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் புத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளோ அல்லது தமிழகச் சஞ்சிகைகளோ இங்கு கிடைக்காத காலத்தில் - ஒரு இதழ்

தயாரிப்பு முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கான புறச்சூழல் முற்றாக அற்றுப்போயிருந்த காலத்தில் - ‘கலைமுகம்’ இதழை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளியிட முடிந்தமை இப்பொழுதும் ஆறுதல் தருகின்ற விடயம். இது தொடர்பாக வாசகர் ஒருவர் கடந்த இதழில் “... யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கட்டத்தில் நிலவிய இதழியல் நெருக்கடியையும், இலக்கிய முயற்சிக்கான தளவசதியின்மையையும் நீக்கியதில் கலைமுகத்துக்கென்றொரு தனிப் பங்குண்டு...” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தமை நோக்கத்தக்கது.

இப்பொழுது காலம் மாறிவிட்டது. யாழ்ப்பாணமும் மாறிவிட்டது. ஒரு காலத்தில் எவருமே எட்டிப் பார்க்காமல் மூண்டு கிடந்த பிரதேசத்தை நோக்கி எல்லோரும் வருகிறார்கள். எல்லாமே வருகின்றன. மயானம்போல் காட்சி தந்த தெருக்களிலெல்லாம் சொகுசு வாகனங்களில் முட்டி மோத வேண்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாணம் 24 மணி நேரமும் இயங்கும் பரபரப்பு மிக்க நகரமாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. கூடவே, ஈழத்தமிழர்களின் கலாசார மையமாக போற்றப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தின் எதிர்காலம் இனி எப்படியாகுமோ என்ற அச்சங்களும் எழுத்தொடங்கியுள்ள முக்கியமான காலகட்டத்தில் நிற்கின்றோம். யாழ்ப்பாணம் மட்டுமல்ல, யுத்தத்திற்கு பின்னரான காலத்தில் வடக்கிலும் கிழக்கிலுமுள்ள பல தமிழ்ப் பிரதேசங்களும் எதிர்கொள்ளும் சூழல் இது. இந்த விடயத்தில் தமிழ் மக்கள் தாமதமே விழிப்புடன் இருத்தல் மிகவும் இன்றியமையாதது. ஏற்கெனவே முப்பதாண்டுகால போரில் மீள்பெற முடியாத பலவற்றை நாம் இழந்துவிட்டோம். எனவே, எஞ்சியிருப்பவற்றையாவது காக்கமுனைவோம். எமது அடையாளங்களை யாவது தூய்மையுடன் பேணுவோம்.

மறுபுறத்தில்; நகரங்களின் மகிழ்ச்சிகளுக்கும், ஆர்ப்பாட்டிப்புக்களுக்கும் பின்னால்; நடந்து முடிந்த போரின் வடுக்களை சுமந்து பல திசைகளிலும் துயரோடு வாழும் மக்களின் துன்பியல் பக்கங்கள் மறக்கப்பட்டு விடக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்க வேண்டியது நம் ஒவ்வொருவரினதும் முக்கியமான பணியாகும் அவர்கள் வாழ்வில் ஏற்படும் மலர்ச்சியிலேயே நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளமுடியும்.

நிறைவாக, ‘கலைமுகத்தின் 50 ஆவது இதழை சிறப்பாக அதிக பக்கங்களுடன் வெளியிடுவதற்கு ஏற்படும் செலவீனத்தின் சிறு பகுதியையேனும் ஈடுசெய்வதற்கு விளம்பர உதவி புரிந்த அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகள். ஈழத்தில் சஞ்சிகைகளின் ஆயுளை நீடிப்பதற்கு வர்த்தக சமூகத்தின் ஆதரவு இன்றியமையாதது.

கலைமுகம் 50 ஆவது இதழ் தொடர்பான வாசகர்களது அபிப்பிராயங்களை மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம். எழுதுங்கள், விரைவில் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம் என்ற நம்பிக்கையுடன்...

கி. செல்மர் எமில்
(பொறுப்பாசிரியர்)

நானுமுன்னால் சூழமே நன்கம

கவலையிடு சஞ்சிதையார் காத்திர்ப்பான பொருளெண்ணுந்து
தூயவையல்லவம் புகழ்பாரிசு சொன்னாச்சி! - சூழமால்
நிலைக்கின்ற வயல்கிலேனா? நூதிரிற் பாரம்பியான
'நானுமுன்னால்' வாழியவே! காட்டுது!

கவலையிட்டு நூதிர்ப்பான கவலையிட்டு நூதிர்ப்பான
வயலையான கவலையான! வயலையான! - அனாரிசு
செவ்வயிலே தூயநானு சஞ்சிதையார் வளையிடுத்து
தூயவையல்லவம் நூதிர்ப்பாரிசு சொன்னாச்சி!

சுருந்தான வாயிலையிலே உணர்வார் சொன்னாச்சி
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார் - அருந்தான
வாயிலையிலே அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

வதிரி கண. எதிர்வீரசிங்கம்

வாழ்க நீ பல்லாண்டு

மலைக்க கவலையும் கவலையார் அருந்தானவார்
நிலைக்கவலையும் அருந்தானவார் - அருந்தான
வாயிலையிலே அருந்தானவார் வாயிலையிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

தூயவையார் சொன்னாச்சி அருந்தானவார்
வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
வெள்ளை பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே பூவிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

சாவகன்

பத்துறை ஆற்றலால் பளிச்சிடும் உன்பணி

கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே
கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே
கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே
கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே கவலையிலே
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!
அருந்தானவார் வாயிலையிலே அருந்தானவார்!

அழிவுறுமோ ஆவணங்கள் என்றஞ்சும் நிலையில்
அச்சமில்லை என்றே சுவறிடும் காப்பகமானாய்
அழிவுகள் தந்தபோதும் வந்தபோதும் எதிர்கொண்டு
ஐம்பதாவது சஞ்சிகையாய் முத்திரை பதிக்கின்றாய்.

அல்லாடும் உலகில் இருபத்தொரு வருடங்கள்
ஆற்றிய சேவைக்கு அளவுகோல் தேவையில்லை
அல்லலுற்ற தமிழர்களின் அவலத்தை மேலும்
அகிலத்தோர் அறிந்திட உரைத்திடு கலைமுகமே!

தொல்லுலகில் உன்புகழ் தொடர்ந்து நிலைக்கவும்
தொன்மைகள் உன்னால் புத்தாக்கம் பெற்றிடவும்
பல்துறை ஆற்றலால் பளிச்சிடும் உன்பணி
பகலோனாய் ஒளிதரவும் பரமனை வேண்டுகிறேன்.

கலையார்வன்

குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

கலைமுகமே நீவாழ்க

பொன்னிழாக் கொண்டாடும் பூமகளே! பாமகளே!
கலைவாணி அருள் பெற்று கலைமுகமே நீ வளர்ந்து
பல்லாண்டுகாலம் பரவசமாய் பவனிவர
திருமலை திருமறைக் கலாமன்றம்
மனமுவந்து வாழ்த்துகிறது.

பிறந்தமண்ணிற்குப் பெருமை தேடிடவே
வரங்கள் பல பெற்று வந்தவளே - நீ
வளர்பிறை போல பொலிவுடன் திகழ்ந்து
வளமுடன் வாழ மகிழ்வுடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

ஆசையுடன் உன்னை பெற்றெடுத்தவரும்
அருமையாக உன்னை வளர்த்து வருபவார்க்கும்
ஆதரவுதந்து அணைத்து மகிழ்பவருக்கும்
அனைத்து உள்ளங்கட்கும் எம் அன்பார்ந்த வாழ்த்துக்கள்

அறிவுசார் ஆக்கமதை அள்ளித்தந்தெம்மை
ஆனந்தப்படவைக்கும் ஆரமுதே!
ஐம்பதில் நீ அடி எடுத்து வைக்கும்
செய்திதனை அறிந்து எம் செவிகள் குளிக்கின்றன.

நேரிலே வந்துனக்கு வாழ்த்துக்கள் சொல்வதற்கும்
தித்திக்கும் உன் இதழில் முத்தம் இடுவதற்கும்
கரங்களிலே உன்னை ஏந்தி களித்து மகிழ்வதற்கும்
ஆசைதான் எங்களுக்கு அதற்கு வழி இல்லையடி.

செல்வி. தேவி அருணாசலம்

திருமறைக் கலாமன்றம், திருகோணமலை

கலைகளே!

பதி வொன்றைப் பதிக்க
பொன் வரலாற்று மலரில்
விளைகின்றேன் துணிந்து
கவிவாடினில் பாடி!

நதிகள் என்பது ஆறு
அதன் சங்கமமே கலைமுகம்!
மதியதனைத் தீட்டும்
அற்புதங்களே அதன்சேவை!

விதியதனை வெல்வோம்
வீண்வம்பு இல்லாப் பொழுதை
கலைகளுடன் கலக்க
மனச்செருமை பெறுமே!

புதுமைகளில் சலித்து(ருவீன)
பழைமைகளை நாடு
புதுவாடினில் கலைகள்
இங்கும் இன்றும் உண்டு!

அறிவு தன்னின் ஆரம்பம்
கலைகளிலிருந்தன்றோ!
கல்வி யென்பது அதன்
புதிய வடிவமன்றோ!
தெளிவு பெறும் மன நிலைக்கு
கலைகளே கைகொடுக்கும்!

இராமஜெயபாலன்

தொட்டிலடி, சங்கானை.

கலைக்கென மிளிரும் கலைமுகம் நீயே.

கலையாய் கமழ	எல்லைகள் கடந்து
கலைக்கென மிளிரும்	தருவதுன் சிறப்பே.
கலைமுகம் நீயே!	பிறை நிலாபோல
பலமுகம் காட்டும்	இருந்து வந்தாயே
உலகிலே நீயும்	முழு நிலவாக
உனக்கென ஒருமுகம்	வளர்ந்தொளிரந்தாயே.
படைத்ததன் சிறப்பே.	இன்னும் நீ எங்கள்
ஐம்பது இதழை	நெஞ்சில் உலாவ
இகத்திலே விரித்து	வளர்ந்திடுவாயே
சிரித்ததுன் சிறப்பே	வாழ்த்துகின்றோமே.
சிந்தையும் குளிரும்.	
இலக்கிய பஸ்கவை	இசைத்தென்றல்
இங்கிதமாக	ம. யேசுதாசன்

சவாற்றினி. இவரின் பங்களிப்பு மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது.

இத்தாலிய நவயதார்த்தவாதத்துக்கு ஒரு முழுமையான உதாரணமாக அல்லது வெளிப்படமாகக் கொள்ள வேண்டிய திரைப்படம் விற்றோரியா டி. சிக்காவின் *The Bicycle Thieves* என்பது திரைப்பட விமர்சகர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும். விற்றோரியா டி சிக்கா 1902 ஜூலை 7ஆம் திகதி ரோமிலுள்ள சோரா என்ற நகரில் பிறந்தார். இவர் தமது 72 ஆவது வயதில் (1974 ஆம் ஆண்டு) பாரிசில் காலமானார். பன்முகத் தன்மை வாய்ந்த ஆளுமையாளரான டி சிக்கா நெறியாளர் என்பதுடன் நடிக்கும் திரைக்கதை எழுத்தாளருமாவார். காலத்தால் அழியாத மகத்தான பத்து உலகத் திரைப்படங்களுள் எத்தகைய தயக்கமுமின்றி நிச்சயமாகத் தெரிவு செய்யப்படும் திரைப்படமாக இன்றளவும் *The Bicycle Thieves* இருந்து வருவது ஒரு வரலாறாகும். திருடப்பட்ட சைக்கிளைத் தேடும் தகப்பனதும் மகனதும் நம்பிக்கையற்ற பயணத்தையே இத்திரைப்படம் மிக எளிமையாகவும் நேரடியாகவும் சித்திரிக்கின்றது. ஆனால் இந்தப் பைக்கபுலனில் யுத்தத்துக்குப் பின்னான ரோம் மிக ஆழமாகவும் கூர்மையாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது. பல விபரங்கள் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. அலசப்படுகின்றன.

வாழ வழியற்றவர்களும் உயிர்பிழைக்க ஏதாவது வழியைக் காணவேண்டியுள்ளது. இதற்கான வழிவகைகளின்றி மனித வாழ்வு முடக்கப்படும் போது அறம் செத்து விடுகிறது. இதனால் மனிதருக்கு மனிதர் கொடூரம் செய்கிறார்கள். இதனை நியாயப்படுத்த முடியாவிடினும் இதுவே யதார்த்தமாகிப் போய் விடுகிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் பெருந்துயரில் சிக்கிச் சிதறுண்ட மனநிலையிலிருந்து ஐரோப்பாவை அதன் அவலங்களிலிருந்து மீட்டும் ஒரு

முயற்சியே இத்திரைப்படம் என விமர்சகர்கள் கூறுவது ஒரு விதத்திலும் மிகையானதொரு கூற்று அல்ல.

டி சிக்காவின் *The Bicycle Thieves*

திரைப்படத்தில் காட்சி ஜோடனைகள், கவர்ச்சிகள், ஆரவாரங்கள் எதுவுமில்லை. தாறுமாறான ரோம், புழுதி பறக்கும் தெருக்கள், உருக்குலைந்த கட்டடங்கள், அழுக்கடைந்த மனிதக் குடியிருப்புக்களின் பின்னணியில் சமூக யதார்த்தம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

அன்றாட வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் சாதாரண மனிதர்களே இத்திரைப்படத்தின் நடிபர்கள். பிரதான கதாபாத்திரங்களான அன்ரோனியோ (தகப்பன்) மற்றும் சிறுவனான புருனோ (மகன்) ஆகிய இருவரும் இதற்கு முன் திரைப்படத்தில் நடித்த எத்தகைய அனுபவமும் பெற்றிராதவர்கள். அன்ரோனியோவாக நடிப்பவர் தொழிற்சாலையொன்றில் பணிபுரியும் தொழிலாளி. வீதியோரத்தில் டி சிக்காவால் தெரிவு செய்யப்பட்டவனே புருனோவாக நடிக்கும் சிறுவன்.

அன்ரோனியோ மனிதசாரம் நீங்கியவனாக ஒரு சக்கையாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். வேலையின்றி பைத்தியக்காரனைப் போன்று நடமாடுகிறான். மனைவி நேசமும் அர்ப்பணிப்பும் உள்ள பெண். அவன் மகன் சிறுவனான புருனோ தந்தையை எப்போதும் நிழல் போல் பின் தொடர்கிறான். தந்தை தொழிலற்ற நிலையிலிருக்கையில் மிகச் சிறுவயதிலேயே பொறுப்புணர்ச்சிமிக்கவனாக தொழில் பார்க்கிறான். தந்தை மீது அளவற்ற பாசம் அவனுக்கிருக்கிறது. சிறுவயதிலேயே முதிர்ச்சியும் பக்குவமும் அடைந்திருப்பவன். தந்தையுடன் சேர்ந்து அவருடைய திருட்டுப் போன சைக்கிளைத் தேடிச் கொண்டிருப்பவனுக்கு ஒரு கட்டத்தில் தந்தையே திருட முற்படும் போது பேரதிர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அவனது ஆதர்ச

காலத்தால் அழியாத மகத்தான பத்து உலகத் திரைப்படங்களுள் எத்தகைய தயக்கமுமின்றி நிச்சயமாகத் தெரிவு செய்யப்படும் திரைப்படமாக இன்றளவும் *The Bicycle Thieves* இருந்து வருவது ஒரு வரலாறாகும்.

மனிதனான தந்தையையும் பற்றிய பிரமைகள் ஒரு களத்தின் உட்பகுதி போல விடுகின்றன. எனினும் இவை அவை சிறுவன் மனிதனாக முதிர்ச்சி பெறுகிறான். உலகம் பற்றி பெய்கிறான். தந்தை மீது பரிவு கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் அவர் பற்றியிருப்பது தந்தை மகன் உறவில் ஒரு பக்கம்தான். சித்தவது அறிநுடவமது. ஆனால் இதன் பின்னாலேயே இருக்கும் போகம் எவது களத்தின் உட்பகுதி அல்லவது.

[illegible]

ஹிப்ஹாஸியா 12 சிக்கா
தெய்வானைக் கொண்டு
விரைப்படங்களின் புகழ் --
திரைப்படங்கள் புகழ் அளவிடாது
நவாபுரத்து வரது சித்தார்த்த
மலையின் வரதுவாய். *Shoeshine*
(1946) *The Bicycle Thief* (1948),
Umberto D (1952) ஆகியனில்
அவன் இத்தாலியின் மனநிலை
முயற்சியின்மூலம் பிளாஸா
இத்தாலியின் கோகம்
கொண்டிருக்கிறது. தெய்வானை
விரைப்படங்களின் சித்தார்த்த,
அதிகார வரதுவாய், விரைவான
விரைவான வரதுவாய் ஆகியன
உணர்வுவரதுவாய் தெய்வானை
வரதுவாய் பிளாஸா
சத்தார்த்தங்கள் வெளிப்படாத
வரதுவாய் தெய்வானை
வெளிப்படாதவரதுவாய்

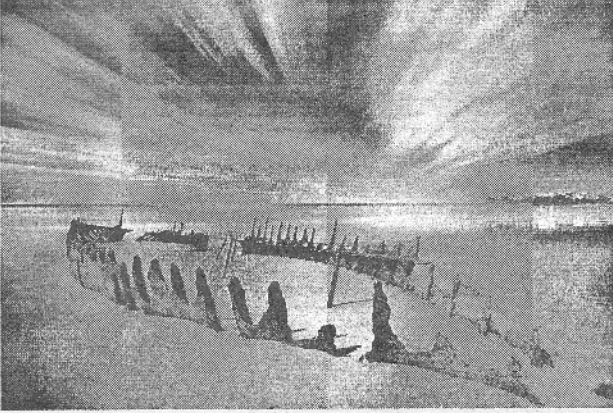
இது அமைப்படுத்தியது சென்னை வளத்திற்கும் இஃ
கோட்டாட்டை முன்னிறுத்தி ஆளுனர்களை
பெறுவதிலும் சீனா தற் சென்றிடுவதே
நாம் கருது வேண்டியது.

[illegible]

மேலும், கோவ்விய புதிய
அலைத் திரைப் படங்கள்
தோர்நூறுதற்கான வித்தனை
இத்தாலிய நலபுரத்தவர்த
பாணியேயுடைய
பலப் பரிசுகளும் இவர்களுள்
முதலியவரை விளக்கப் பன்
கொடுத்திருக்கின்றனர்.

1912 இலிருந்து 1932 ஆரம்ப
இரு தசாப்தகாலம் வரை மிகப்
பெரியவைகளான கிளர்ச்சி
சித்தாந்தமாக, இயக்கமாக
நிர்த்துப் பல அழிப்புக்களை
நினைந்திருந்த கிளர்ச்சி
விவரங்கள் எல்லாம் கிளர்ச்சி
ஆய்வுகளாக நடைபெற்று
பெறப்பட்டன என்ற
நயத்துக்கு உதவியும் இவற்றுள்
காலாடகியாகியிருந்த கிளர்ச்சி

இரண்டு கவிதைகள்

கவிதைகள் சொல்லும் குரூர அத்தியாயங்கள்

குளிர்காலப் பறவையொன்றின்
விறைத்த இறக்கைகளின்
ஸ்பரிசு ஊடலினை
தொலைத்தது போல
மனது

சூரியனை எச்சில் தோண்டும்
நண்டுப் பிள்ளையின்
விரல்களால் மண்ணில் தூவிய
சில வார்த்தைகள்...

சுதந்திரமாக ஊர்ந்து திரிந்த
எறும்பின் ஊசலில்
மூங்கில் பற்றைக்குள்
கொலை விழுந்த திராணியை
அனுமதித்தபடி
அமைதியின் அத்தாட்சிகளை மரியாதை செய்கிறது.

காற்று விகாரத்தின் அறுவடைகளுக்காக
பூக்களின் முகடை முறித்துக் கொண்டு
கவிதை ஒன்றுக்கான வார்த்தைகளை
கானல்களில் இருந்து
வார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

தேன்கலந்த மொழிகளில்
கண்ணீர் சொட்டுக்கள்
கசங்கிக் கசங்கி ஊறுகின்றது
அறைகுறையாக எழுதிய வெள்ளைத்தாளில்

இங்கும் அங்குமாக
முகாமிடப்பட்ட அகதி வாழ்வின்
குரூர அத்தியாயங்களை
உடம்பிலிருந்து தேய்த்துக் கழுவும்
இயாலாமை வாசகங்களை
எல்லாக் கவிதைகளும் சொல்லும்

இயந்திர வெளியில் இதயச்சிறகுகள்

ஏதும் பேசாத மௌன வெளியில்
இதயம்
நம்பிக்கை வாசனையை
ஊதுபத்தியின் நிழலில் உமிழ்கிறது

அபரிதிமான கொடுங்கனவுகளின்
இயந்திர வாழ்வில்
மணல் வீடுகளை செப்பணிதும்
இதயச் சிறகுகளை
உவகை நிரம்பி வருதும்
காலங்களின் ஒளி
சமிக்ஞையாக
நட்சத்திர தொலைவில் ஒதுங்கிக்கொள்கிறது

கிராமங்கள்
இயந்திரச் சுவர்களால்
மெல்ல மறைக்கப்பட
மனித இதயங்களில் வளர்கிறது
இரும்புப் பாறை

எல். வஸ்ம் அக்ரம்

கன்னி என்கிறான், இனிமை என்கிறான். ஆனால் ஏன் என்று எவரும் கேட்பாருமில்லை. மறுமொழி சொல்வாருமில்லை.

அங்கே காரியமும் கண்டேன். காரணமும் கண்டேன்.

அந்தநாட் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மிக அட்டகாசமான முறையில் விளம்பரங்கள் செய்து தொடங்கப்பட்ட பண்டித வகுப்பில் மிக ஆவலுடன் ஆரம்பத்தில் சுமார் ஐம்பது பேர் மட்டில் தங்களைப் பதிவுசெய்து படித்தார்கள். அடக் கடவுளே! எண்ணி ஐந்தே நாட்கூடப் போகவில்லை. அந்த ஐம்பதின் பூச்சியம் ஓடிப்போய்விட்டது. இலக்கணம் என்றால் ஆளை விட்டால் போதும் என்று ஓடியே விட்டார்கள். அந்தப் பூச்சியங்களை இந்த மனுசன் தடுத்திருக்குமே என என்னுள்ளே எண்ணினேன்.

நான் பண்டிதருமில்லை, வித்துவானுமில்லை, புவனனுமில்லை. எனக்குப் பட்டமும் வேண்டாம், பதவியும் வேண்டாம், பாராட்டும் வேண்டாம். என்னைச் சுமமா விட்டால் போதும் என்றே சொல்லிவிட்டார்.

இந்தக் காலத்திலும் இப்பிடி ஒரு மனுசன் இருக்குதா என்று நம்புவது மிகமிகக் கஸ்டமாய் இருந்தது. ஆனால் என்ன செய்வது?

எப்பிடியும் இந்த ஆளைக்கொண்டுதான் தமிழ்ச்சங்க வகுப்புக்கள் நடத்தவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அது சில்லறையான காரியமில்லை என்பது தெரிந்துகொண்டும் கேட்கப்பட்டது.

வழமையான மறுப்புக்களின் பின்னர் ஒருவாறு சம்மதம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை, காலை முன்னைநாட் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்னைநாட் தலைவர் சிவகுரு நாதனால் தமிழ் வகுப்பு உத்தியோகபூர்வமாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

உறவினர் ஒருவரின் கலியாண வீட்டிற்குப் போகவேணும். ஒரு சொற்பநேரம் இருந்துவிட்டுப் போகிறேன் என்று சொல்லி மாணவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார் திரு. சிவகுருநாதன்.

இலக்கண வகுப்பு ஆரம்பம்.

ஏன் இலக்கணம் படிக்கவேண்டும்?

வாழைப் பழம் - வாழையின் பழம்

வாழை பழம் - வாழையும் பழமும்

முன்னையது இலக்கணம்

பின்னையது இலக்கணமற்றது.

அது சிறிய உதாரணம்

தாயது வருகைகேட்ட தனியிளங் குளவிபோல

நேயமே மிக்குடையோனாகி நெஞ்சினில் உவகைபூப்ப

போயழைத் தீடுமினின்னே போயழைத் தீடுமினின்னே
போயழைத் தீடுமினின்னே ஏனவிரைபொருளிற்
சொற்றான

இலக்கணமின்மை நோக்கித்தற்குமேல்

சொற்றானல்லன்

மலக்குறும் பறுத்துயர்ந்த மாதவ முனிவரேறே

பலப்பல சொல்லியென்னை பாலித்தல் தருமம்அன்றோ
நலக்கண்ணி விரைவிலெய் தாவிடினவன்

நண்ணுமிங்கே

விரை சொல் அடுக்கே மூன்றலங் கடையே -
தொல்காப்பியம்

விரைந்துபோய் தனது நண்பனான குசேலரை அழைத்துவரும்படி கூறும் கண்ணனே இலக்கணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதையும் அதற்கான தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தையும் அதற்கான உதாரணத்தையும் சொல்லிய முறை இருக்கிறதே அட்டா! எத்தனை சபாஸ் போடலாம்.

இலக்கணத்தை இலக்கியமாக்கி விளக்கம் சொல்லும் உத்தியால் இலக்கிய இனிமையும் இலக்கண நுட்பமும் தமிழின் தாற்பரியமும் ஒரே நேரத்தில் புரியவைத்த புண்ணியம் மறக்கமுடியாது.

யாரோ கேள்வியும் கேட்டார்கள்.

கேள்வி :

இப்போ இலக்கணம் தேவையில்லை என்று பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் படிப்பிக்கிறார்கள்?

பதில் :

வாலறுந்த நரி வாலுள்ள நரியைப் பார்த்து உது தேவையில்லை என்றுதான் சொல்லும். ஏனென்றால் தனக்கு இல்லாவிட்டால் மற்றவர்களுக்கும் தேவையிலையென்றுதானே சொல்லும். அதேபோல் தங்க ளிடம் இலக்கண அறிவில்லாதவர்கள் மற்றவர்களுக்கும் அது தேவையில்லை என்றுதான் சொல்வார்கள்.

இப்படியாக அர்த்தபுஸ்டியான உதாரணங்கள், கிண்டல்கள், கண்டனங்கள், பழமொழிகளுடன் நேரம் போனதே தெரியாமல் முடிவுற்றது அந்தப் பண்டித வகுப்பு.

திரு. சிவகுருநாதன் கல்யாண வீட்டிற்குப் போகவில்லை.

அது க. உமாமகேசுவரன் நடத்திய பண்டித வகுப்பு.

பெரிய மனிதன் என்பதற்கு அடையாளம்

அவனது பணிவு ஆகும்

- ரஸ்கின்

meticulously matched

What you really find is up to you. The bank that does is not for most people but if you are the kind of person with a goal to reach then you probably need to look at a bank that has the resources to support your dreams.

When you choose DFCC you get the expertise of two Banks, meticulously matched to give you all the financial help you need to make the most of life.

Vardhana Bank

DFCC Bank is the true specialist in project financing. 50 years of funding projects of all sizes and more has made DFCC Bank the shining star of development banking. Its knowledge, expertise and resources are unmatched.

DFCC Vardhana Bank takes care of your everyday banking needs from current accounts & overdrafts to saving & fixed deposits, NRE accounts, LCs, TR facilities, guarantees, bonds, FC loans, short-term deposits and more.

Two Banks in One

DFCC BANK

73/5, Galle Road, Colombo 3, Telephone: 2442442 Fax: 2440376 Website: www.dfccbank.lk

DFCC Vardhana Bank

73, W.A.D. Rd. Kandy Rd. Kandy, Colombo 2, Tel: 3371131 Fax: 2351372 Web: <http://www.dfccvbank.lk>

கல்வி உரைகள் கலங்கரை விளக்கு

கலை, இலக்கிய, அறிவியல் நூல்களுக்கான அற்புதமான நுழைவாயில்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

No. 4, HOSPITAL ROAD,
BUS STAND, JAFFNA.
TEL: 021 - 222 6693

NO. 212, FIRST CROSS STREET,
VEMBADY JUNCTIO, JAFFNA.
TEL: 021 222 1637

No. 202, SEA STREET, COLOMBO 11.
Tel: 011-2422321, 011-2435713 Fax: 94-11- 2337313
E-mail: pbdlw@stnet.lk

No. 309, A 2/3, GALLE ROAD,
WELLAWATTE, COLOMBO- 6.
TEL: 011-4515775, 011-2504266

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
வாழ்வுப்பாணம்.
No. 340, SEA STREET,
COLOMBO - 11
TEL: 011-2395665

நமஸ்கர் 50 ஆவது அறிவிப்பு

திருமறைக் கலாமன்றம்

கலைத்தரது அழகியல் கல்லூரி Kalaiuthu College of Aesthetics

128, டேவிற வீதி, யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி - 021-222 9419

கல்லூரியில் கற்பிக்கப்படும் பாடநெறிகள்

முகன்மைப் பாடங்கள்

வாய்ப்பாட்டு	வீணை	புல்லாங்குழல்	இவற்றுடன்...
நடனம் (பரதம்)	வயலின்	ஒர்கன் (கீபோடி)	Octopad Drum
நடனம் (கதகளி)	கிற்றார்	சித்திரம்	Manual Drum
நடனம் (மோகினி)	மிருதங்கம்	நாடகமும் அரங்கியலும்	Bongos Drum

கிறப்பும் பாடங்கள்

கண்டிய நடனம்	அழகுக் கலை (Beauty culture)
யோகாசனம்	(மூன்று மாதப் பயிற்சி)
சவுண்ட் எஞ்சினியரிங்	முக ஒப்பனை (Facial)
	தலையலங்காரம் (Hair style)
பண்பாடு	கேக் ஐசிங் (Cake Icing)
(கிறிஸ்தவக் கலைகள், சைவ சித்தாந்தம்)	சேலை அலங்காரம் (Saree works)

குணைப் பாடம்

ஆங்கிலம்

(ஆறு மாத சான்றிதழ் கற்கைநெறி Spoken உட்பட)

(10 பேர் பங்குகொள்ளத்தக்கதாக ஒவ்வொருவருக்கும் கணினி, தொலைபேசி, ஆங்கில நூல்கள் போன்றவற்றுடன்)

வளாகம் கடந்த பரதநாட்டியப் பட்டப்படிப்புகள்

திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கலைக்காவிரி நுண்கலைக் கல்லூரியுடன்

இணைந்து எமது கல்லூரி நடத்தும்

○ முதுகலைமாணி M.F.A. ○ இளங்கலைமாணி B.F.A. ○ பெருஞ்சான்றிதழ் கற்கைநெறி Diploma

அழகியல் கலைகளைப் பயிள்வதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவம் வாய்ந்த கல்லூரி

சிங்குமிங்குமாய்...

கொண்புங் கதைகள்!

■ அ. கி. பாரதி

சில இலக்கியப் படைப்புகளைப் படிக்கும்போது, மூன்று அல்லது எங்கோ படிக்கிற்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படுவதுண்டு. கரு, கம்பலம், பாத்திரச் சித்திரிப்பு, கொல் - கொற்றொல், வட்டவாய்ப்பு என்பனவற்றில், ஒன்று அல்லது பல துறை நல்லமையாகக்கொண்டு அவ்வளவு தோன்றக் காரணமாகலாம்.

ஒரு படைப்பு அனுபவ வெளிப்பாடு இருத்தல்வேண்டும் என்பது அடிப்படையானது. அது தனது சொந்த அனுபவமாக - முதல்நிலை அனுபவமாக இருக்கலாம் அல்லது பிறருக்கு நேர்ந்ததைக் கண்டோ கேட்டோ உள்வாங்கிய - இரண்டாம்நிலை அனுபவமாகவும் இருக்கலாம். அதைப்போல, வாசித்த ஒன்றின் அருட்டுணர்வில் எழுந்ததாகவும் அமையலாம்! வாசித்த ஒன்று அடிமனதில் பதிந்து, பின்னொருபோது அவ்வாறு அறியாது வெளிப்பாடு கொள்ளலாம்; பிறிதொரு சமயலைக் கொண்டு எப்போதும் தெரிந்துகொண்டும் அதனை வெளிக்காட்டாது எழுந்தோர் அடையும் இருக்கலாம். தற்செயல் நிகழ்வாக ஒன்றுபோல் அமைவதற்குச் சாத்தியப்பாடு இருக்குமென்பதையும் சிலவேளைகளில் புறக்கணிக்க முடியாதுதான்.

சிற்றொழிக்கப்பட்டுள்ள 'மச்சிற் கொண்கல்', 'பிறெழுந்து' ஆகியோரின் - மொழியாக்கக் கதைகள் பல அம்புதகளிலேயே தாழ்ந்த இடங்களிலும், நலக்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் மூலம் கொண்புங்கதைகள் பிழைப்புகளிலும் வந்துள்ளன.

எப்படியாயினும், எனது வாசக அனுபவத்தின் கீழ் உணர்வுபலனை வெளிப்பிழை படைப்புகள் சிலவற்றை உதாரணமாகக் கூறமுடியும். பரிந்துகொள்கிறேன்; தொகுக்கப் பட்ட உதாரணங்களில் எவ்வாறுமாயும் 'மூலக் களையங்கள்' இயல்பாக வெளிப்படுவதனால், அவை வெளியாவதற்கு உணர்ந்துள்ளேன். சாயல் எழுத்துகளில் தரப்பட்டவை நன்றாகவியும் வரிகள் வசிக்காதன அவற்றுள் ஒருங்கே வரவேண்டிய - முடியுமென்பதற்கே உரியது!

ஒரு படைப்பு அனுபவ வெளிப்பாடாக இருத்தல்வேண்டும் என்பது அடிப்படையானது. அது தனது சொந்த அனுபவமாக - முதல்நிலை அனுபவமாக இருக்கலாம் அல்லது பிறருக்கு நேர்ந்ததைக் கண்டோ கேட்டோ உள்வாங்கிய - இரண்டாம்நிலை அனுபவமாகவும் இருக்கலாம். அதைப்போல, வாசித்த ஒன்றின் அருட்டுணர்வில் எழுந்ததாகவும் அமையலாம்! வாசித்த ஒன்று அடிமனதில் பதிந்து, பின்னொருபோது அவ்வாறு அறியாது வெளிப்பாடுகொள்ளலாம்; பிறிதொரு சமயலைக் கொண்டது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டும் அதனை வெளிக்காட்டாது எழுதப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். தற்செயல் நிகழ்வாக ஒன்றுபோல் அமைவதற்குச் சாத்தியப்பாடு இருக்குமென்பதையும் சிலவேளைகளில் புறக்கணிக்க முடியாதுதான்.

1. மக்சீம் கோர்க்கியின்

‘ஒரு முறை இலையுதிர் காலத்தில்’
கே. டானியலின் ‘நிழலின் கதிர்கள்’

அ) ‘ஒரு முறை இலையுதிர் காலத்தில்’ கதையில் ‘தெரிந்தவர்கள் எவரும் இல்லாத நகரத்தில் ஒரு காசு இன்றி, தங்க இடம் இன்றி தெருவில் நிற்கவேண்டிவந்த’ 17 வயது இளைஞன் ஒருவன், ‘கழிமுகம்’ என்ற இடத்திற்கு வருகிறான். ஆற்றங்கரையில் குளிரில் பசியுடன் அலைகளில் கண்ட ‘நத்தாஷா’ என்ற விபச்சாரியுடன் சேர்ந்து, விற்பனைச் சாவடியில் ரொட்டி திருடுகின்றான். இருவரும் ரொட்டியைச் சாப்பிட்ட பின்னர், வேறு புகலிடமின்றி ஆற்றங்கரையில் ‘அடி உடைந்து கவிழ்ந்த படகின்’ அடியில் ஒதுங்குகின்றனர். அவள் அவனுடன் உரையாடுகிறாள்; அன்புடன் தேற்றுகிறாள்; நம்பிக்கை ஊட்டுகிறாள். அந்தக் குளிர் இரவில் அவனது உடலுக்குச் சூடேற்றிப் பாதுகாக்கிறாள். விடிந்ததும் இருவரும் பிரிந்து செல்கின்றனர்; அவன் அந்த விபச்சாரியை மதிப்புக் கொண்டவனாக இருக்கிறான்.

... படகுக்கு அடியில் இடம் வசதி அற்றதாக இருந்தது. அங்கே நெருக்கமாகவும் ஈரமாகவும் இருந்தது. உடைந்த அடி வழியாகச் சில்லிட்ட சிறு மழைத்துளிகள் தூறின், காற்றுப்பெருக்குகள் பாய்ந்து வந்தன... நாங்கள் மெனமமாக உட்கார்ந்து குளிரால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தோம்.

... அவள் மனமளவென்று பொரிந்து கொட்டினாள்...

“என்ன நீ? ஊம்? குளிக்கிறதா, ஊம்? உடம்பு விறைத்துப் போகிறதோ? அட அசடே! வாயை மூடிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறாயே... ஆந்தை மாதிரி! குளிக்கிறது என்று முன்னமே என்னிடம் சொல்லி இருக்கலாமே நீ... ஊம்... படு தரையில்... கால்களை நீட்டிக்கொள்... நானும் படுக்கிறேன்... இப்படி! இப்போது என்னைக் கைகளால் கட்டிக்கொள்... இன்னும் இறுக... அப்படித்தான், இப்போது உனக்குக் சுதகதப்பாய் இருக்கவேண்டும்... எப்படியாவது இரவைக் கழிப்போம்... நீ என்ன, குடித்தாயா, ஊம்? வேலையிலிருந்து விரட்டி விட்டார்களா?... பரவாயில்லை!”

அவள் என்னைத் தேற்றினாள்... அவள் என்னை உற்சாகப்படுத்தினாள்.

... என்னைத் தன் உடம்பால் குடுபடுத்தினாள் ஒரு விலைமாதா, ஆக்கங்கெட்ட, துன்பத்தில் உழன்ற, கசக்கிப் பிழியப்பட்ட ஜீவன், வாழ்க்கையில் இடமோ மதிப்போ இல்லாத ஜீவன். அவள் எனக்கு உதவியதற்கு முன்னால்...

... குளிர்ந்த மழைத்துளிகள் என்மேல் சொரிந்தன, என் மார்போடு இறுக இணைந்திருந்தது பெண்ணின் மார்பகம், என் முகத்தில் வீசியது அவளுடைய வெதுவெதுப்பான மூச்சு, ஒரு சிறிது வோத்கா மணம் கமழ்ந்தாலும் உயிரூட்டும் திறன் மிகுந்த மூச்சு...

... நத்தாஷாவோ ஓயாமல் என்னவோ சொல்லிக்

கொண்டு போனாள். பெண்களுக்கு மட்டுமே பேச முடியக்கூடிய அவ்வளவு கனிவுடனும் பரிவுடனும் அவள் பேசிக்கொண்டு போனாள்.

... அப்போது என் விழிகளிலிருந்து ஆறாய்ப் பெருகியது கண்ணீர்... நத்தாஷாவோ என்னைத் தேற்றினாள்:

“நல்லது, நிறுத்து கண்ணே, அழாதே! போதும்! ஆண்டவன் அருளால் எல்லாம் சரியாகிவிடும், உனக்கு மறுபடி வேலை கிடைத்துவிடும்... எல்லாம் நேராகிவிடும்...”

- (‘ஒரு முறை இலையுதிர் காலத்தில்’)

ஆ) கே. டானியலால் 1965 இல் எழுதப்பட்ட ‘நிழலின் கதிர்கள்’ கதையில், 20 வயது இளைஞன், தாயையும் திருமணமாகாத மூன்று சகோதரிகளையும், கூலி வேலைகள் செய்து காப்பாற்றவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறான்; பாலியல் உணர்வெழுச்சி யாலும் அல்லப்படுகிறான். பக்கத்து வீட்டில் ‘சுந்தரி’ என்ற 30 வயது விபச்சாரி தனது தாயுடன் வந்து வசிக்கத் தொடங்குகிறாள். அவனது சகோதரிகளுடன் பழகுகிறவள் அவன்மீதுள்ள பொறுப்புகளையும், அவனது பாலுணர்வுப் பாதிப்பிலான ‘விடலை’ த்தனச் செயல் களையும் அறிகிறாள்.

“தம்பி! உன்னை ஒரு குமரி பிடிச்சிட்டா தங்கச்சியளின்னரே நிலை, நிலைபரம் என்ன மாதிரி?” என்று பரிவுடன் கேட்டு அவனைத் தன்னுடன் ‘அந்தரங்க மாய’ இணைத்துக்கொள்கிறாள்; பத்து ஆண்டுகள் - சகோதரிகளின் திருமணத்தை நிறைவேற்றவும் உதவுகிறாள்; பின்னர் அவனை யாரையாவது மணம் முடிக்கும் படியும் வற்புறுத்துகிறாள்.

சுந்தரி எனது வாழ்க்கையின் பொறுப்புகளைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டாள். அத்துடன்... அல்லது அதற்காக...

என் இளமைத் துடிப்பின் அவஸ்தைகளைப் புரிந்துகொண்டு...

அவள் எப்போதுமே எனக்காகக் காத்திருக்கிறாள்.

“பொலிவிழந்து போகாமல் எப்போதும் மதமதப்பாய் இருக்கும் தன் உடற்பசிக்கு என்னைத் தீனியாக்கிக் கொள்ளத்தான் அவள் எனக்கு இதோபதேசம் செய்தாளா?”

இப்படி எண்ணம் எனக்குத் தளிர்விடுமளவுக்கு...?

நான் விரும்பியபோதெல்லாம், எனக்காக அவள் வீட்டு அறைக்கதவு திறந்து கிடக்கும்.

○○

... என் கரங்களைப் பற்றி இழுத்துச் சென்றாள்,

பாலும், பழமும் தந்தாள்.

என் அனுபவம் என்றுமே கண்டிராத ஒரு பிரதேசத்திற்கு அவள் என்னை இழுத்துச் சென்றாள்.

○○○

... சுந்தரி, நீ எனக்குத் தாயா?

சுந்தரி, நீ எனக்கு ஆசைநாயகியா? சாக்கடை நீரிலே அழுதிப்போய் மிதந்து வரும் ஒரு கனிக்குத்தான் நீ மற்றவர்களால் ஒப்பிடப்படுகிறாய். ஆனாலும்... ஆனாலும், நீ எனக்கு...?

- ('நிழலின் கதிர்கள்')

- I. இரண்டு கதைகளும், இளைஞர்கள் நேரே தன்கூற்றாய்ச் சொல்லுவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
- II. இரண்டினதும் நாயகியர் விபச்சாரிகள்; பணத்தையோ வேறு பயனையோ அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை.
- III. முதலாவது கதையில், மழை இரவில் அவனது குளிரைப் போக்க 'நத்தாஷா' சூடேற்றி உதவுகிறாள்; இரண்டாவது கதையிலோ, இளைஞனின் பாலியல் உணர்வு வெப்பத்தைத் தணிக்கும் 'நிழலாக' சுந்தரி அமைகிறாள்!
- IV. இரண்டு இளைஞர்களும் விபச்சாரிகள் இருவர்மீது மதிப்பும் நன்றியும் கொண்டுள்ளனர்.
- V. "இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரஷ்ய எழுத்தாளர் மார்க்ஸிம் கார்க்கியின் எழுத்துக்கள் டானியலைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கின்றன. அவரது பல நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களைப் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களும் இதற்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தன." என்ற கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசுவின் கூற்றும் ('டானியலின் எழுத்துக்கள்' - பக். 32) கவனத்துக்குரியது.

2. சுந்தர ராமசாமியின் 'தண்ணீர்' நீர்வை பொன்வையனின் 'உதயம்'

தண்ணீரில்லாமல் ஏழை விவசாயிகளின் வயல்களில் நெற்பயிர்கள் வாடுவது, அதிகாரிகள் பாரபட்சத்துடன் தமக்குவேண்டிய - செல்வாக்குள்ளவர் களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் வழங்குவது, விவசாயிகள் பலாத்காரமாக வாய்க்கால் வெட்டித் தமது வயல் களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது என்பன இரண்டு கதைகளிலும் மையப்பொருளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 'தண்ணீர்' 1953 இலும், 'உதயம்' 1966 இலும் எழுதப்பட்ட கதைகளாகும்.

அ) தண்ணீரின்றிப் பயிர் கருகி...

தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டினால் போனதடவை அறுவடை என்பதே இல்லை.

... இந்தத் தடவையும் ஏறக்குறைய அதே நிலைமைதான். கதிர்கள் தலைக்கனம் ஏறிநிற்கும் சமயம் ஒரே ஒரு தடவை தண்ணீர் பாய்ந்துவிட்டால் நல்ல போகம் கண்டுவிடும், மகசூலுக்குக் குறைவு ஏற்படாது.

... அவர்கள் வயல்கள் வறண்டுகொண்டிருந்தன.

பயிர் கரிந்துகொண்டிருந்தது. வயல் பக்கம் போனால் கண்களில் நீர் முட்டிற்று.

... நாளுக்கு நாள் பயிர்கள் கருகிக்கொண்டே வந்தன. விவசாயிகளும் பயிரின் நிலையை அடைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

- ('தண்ணீர்')

○○

"... எங்கடை வயல் எல்லாம் கருகிச் சாம்பலாகுது..."

... சின்னையர் நல்ல உழைப்பாளி. அவர் இரவும் பகலும் வயலில்தான். ஆனால் வயலோ போதிய நீரின்றிக் காய்ந்து வெடித்திருக்கின்றது. பயிர்கள் எரிந்து கருகி யிருக்கின்றன.

... கருகிச் செத்துக்கொண்டிருக்கும் தங்களுடைய பயிரைப் பார்த்த அவர்களுடைய உள்ளங்களில் தீ கனன்றுகொண்டிருக்கின்றது.

- ('உதயம்')

ஆ) பாரபட்சமாய்த் தண்ணீர்ப் பகிர்வு

... அதற்கென்று தனியே ஒரு உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் உத்தரவின் பேரில்தான் மடை திறக்கப்படும்.

சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவரைப் பார்த்துப் பேசவே முடியவில்லை. பேசினவர்களுக்குப் பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. அவர் வீட்டுக்குமுன் சதா பெரிய பண்ணைகளின் புதிய கார்கள் காவல் நின்றன. அணையிலிருந்து வரும் ஈவிரக்கமற்ற தண்ணீர், பெரிய பண்ணையார் முகுந்தப்பிள்ளையின் நூறு ஏக்கரா புஞ்சையில் சர்வ சாதாரணமாகப் பாய்ந்துவிட்டு, கோவில் பூசாரி ஆண்டியப்பரின் மஞ்சக்காணித் துண்டத்தில் பாயாமல் நின்றுகொண்டது!

○○

தெப்ப விழா நெருங்கிவிட்டது. ஆனால் அங்கும் குளத்தில் தண்ணீர் கிடையாது! ஸ்வாமியின் சொந்தத் தேவைக்கான, ஜலக்கிரீடைக்கான குளமும் வறண்டிருக்கிறது. என்ன அநியாயம்!

... மேற்படி விஷயத்தை சசிந்திரம் தேவஸ்தானம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஏற்கெனவே கொண்டு வந்து விட்டது. தெப்பத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டுமே, என்ன செய்வது? அதற்கு ஒரே வழி; இருக்கிற தண்ணீரை மறைத்து வைப்பதுதான். இந்த விஷயம் பரமரகசியமாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், தெய்வத்திற்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் தண்ணீரையும், வயலுக்கு விடுங்கள் என்று சொல்ல நீசர்கள் கூசமாட்டார்கள்...

... பட்டப்பகலில் அணையைத் திறந்துவிட்டால் தண்ணீர் குளத்துக்கு வந்து சேரவேண்டாமா?... கடைசியில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. தெப்பத் திருவிழாவுக்கு முந்திய நாள் அர்த்தராத்திரியில் ரகசியமாக அணையைத் திறந்துவிட்டு விடுவது.

- ('தண்ணீர்')

“குளத்திலை நீர்மட்டம் குறைஞ்சு வருகுது. மீன்கள் இருக்கத்தான் இப்ப இருக்கிற தண்ணி காணும். வயலுக்கு விடத் தண்ணி இல்லை.”

“அப்ப கிளாக்கராக்களுக்கும் ஓவசியராக்களுக்கும் குடுக்கிறியன்?”

“அது... அது அவை கவுண்மேந்து உத்தியோகத்தர். கவுண்மேந்துச் சட்டப்படி அவைக்குக் குடுக்க வேணும்.”

0000

... பெரிய வாய்க்காலுக்கு மேற்புறமாக உள்ள கிளாக்கராகளின் வயல்களிலுள்ள நெற்பயிர்கள் தண்ணீர் குடித்த மூச்சில் கெம்பிரமாய் நிற்கின்றன.

- (‘உதயம்’)

இ) பலாக்காரமாய்த் தண்ணீர் பாய்ச்சல்

வேலப்பன் திடமான குரலில் சொன்னான்:

“வீட்டுக்குப் போயி எல்லோரும் மம்மட்டியை எடுத்திட்டு வாங்க!”

00

...
இரவு மணி பன்னிரண்டடித்தது.

ஐந்து வாலிபர்கள் வரப்போடு தட்டுத் தடுமாறி நடந்து, கால்வாய் ஓரம் அடைந்தார்கள். ஒருவருக் கொருவர் ஒன்றுமே பேசிக்கொள்ளவில்லை. வாயில் நெருப்பில்லை. தோளில் மட்டும் மண்வெட்டியிருந்தது.

... சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், அவர்கள் வயலுக்கு மேல் பக்கத்தில் மண்ணைத் தூரிதமாக வெட்டிப் போட்டு அணை போட்டார்கள். அதை அழுத்தி, மீண்டும் மண் போட்டுத் திடப்படுத்தினார்கள். கால்வாய் ஓரம் விழுந்து கிடந்த குத்துக்கல்லின் மேல் உட்கார்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

... சலசலப்பு

தண்ணீரின் சலசலப்பு! தண்ணீர் வருகிறது.

... மறு நிமிஷம் பழனி தீக்குச்சியை உரைத்தான். தண்ணீர் மளமளவென்று வருகிறது. ஒளியில், ஒரே நிமிஷத்தில் மடையின் வாயை நிதானித்துக்கொண்டார்கள். கணமும் தாமதியாமல் மடையை வெட்டி விட்டார்கள். பிரக்ஞையின்றி ஜலம் வயலில் நுழைந்தது. ஒவ்வொரு வயலிலும் பாய்ந்தது. இனம் தெரியாத பக்கத்து வயல்களையெல்லாம் அவர்கள் திறந்து விட்டார்கள். எல்லா வயலிலும் தண்ணீர் நிறைந்தது.

- (‘தண்ணீர்’)

000

“கேட்டம் தரேல்லை. இனி வலோற்காரமாய்ப் பறிக்கிறதை விட வேறை வழியில்லை.”

நிதானத்துடன் கூறுகின்றான் வேலுப்பிள்ளை.

...

“நாங்கள் எல்லாரும் ஒண்டாய்ச் சேர்ந்து போய் வாய்க்காலைத் துறந்து தண்ணியை எல்லாற்றை வயலுக்கும் பாயவிடுவம். வாறுது வரட்டும்.”

உறுதியுடன் கூறிவிட்டு மண்வெட்டியை எடுத்துத் தோளில் வைத்துக்கொண்டு பெரிய வாய்க்காலை நோக்கிச் செல்லுகின்றான் வேலுப்பிள்ளை.

... இந்த வலிமையுடைய கரங்கள் உயர்ந்தால் அதற்குத் தோல்வியேயில்லை என்பதுபோல, வீரை மர நிழலிலிருந்த அவர்கள் எல்லோரும் ஒழுங்காய் ஒரே எண்ணத்துடன் நடக்கின்றனர்...

- (‘உதயம்’)

3. ‘பிரேம்சந்த்’தின் ‘ஒரு குவளை தண்ணீர்’

டொமினிக் ஜீவாவின் ‘தண்ணீரும் கண்ணீரும்’

ஹிந்தி மொழி எழுத்தாளரான பிரேம்சந்த்தின் சிறுகதையில், நோயுற்ற கணவன் ‘ஜோசு’வால் நாற்றம் வீசும் தண்ணீரைக் குடிக்க முடியவில்லை. தாழ்த்தப் பட்ட ஜாதியினரான அவர்கள் தண்ணீர் அள்ளும் கிணறோ வெகு தொலைவில் உள்ளது. மனைவி ‘கங்கி’ அண்மையிலுள்ள தக்கூரின் கிணற்றில் கள்ளமாய்த் தண்ணீர்ள்ள, இரவு 9.00 மணிக்கு இருளில் செல்கிறாள். தண்ணீர் அள்ளும்போது ஏற்பட்ட சத்தத்தில் தக்கூர் “யாரது?” என்றபடி கிணற்றருகே வர, எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு, அவள் வேகமாக ஓடிவிடுகிறாள்; வீட்டிற்கு வந்தபோது, கணவன் அந்த நாற்றம் வீசும் தண்ணீரைக் குடிப்பதைக் காண்கிறான்.

‘சாகித்திய ரத்னா’ டொமினிக் ஜீவாவின் கதையில் (1958), தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த ‘பண்டாரி’, இரவு 10.00 மணிக்கு சாப்பிட்ட பின் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாததால் மனைவியைப் பேசுகிறான். நல்லதண்ணீருக்குத் தட்டுப்பாடு நிலவும் பகுதி அது. சிறிது தூரத்திலுள்ள உயர்சாதித் தொழிலாளியான சாமிநாதனின் வீட்டுக்குச் சென்று, கிணற்றில் கள்ளமாய்த் தண்ணீர் அள்ளுகிறான். சாமிநாதன் அங்கு வர பண்டாரி பிடிபடுகிறான்; சாதிப்பெயர் சொல்லி செம்மையாக அடிக்கப்படுகிறான். பின்னரும் கதை நீண்டு செல்கிறது...

அ) தண்ணீர் பெறுவதில் சிரமம்

கங்கி தினம் மாலை வேளையில் தண்ணீர் இழுத்துக்கொண்டு வருவாள். கிணறு வெகு தூரத்திலிருப்பதால், அடிக்கடி போய் தண்ணீர் கொண்டுவருவது அவளுக்குச் சிரமமாய் இருந்தது.

... இப்போது சுத்தமான தண்ணீரை அவள் எங்கு போய்க் கொண்டு வருவாள்?

தக்கூரின் கிணற்றருகே போக அவளை யாரும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். தூரத்தில் வரும்போதே அவளை விரட்டிவிடுவார்கள். சாஹூலின் கிணறு கிராமத்தின் மறு கோடியில் இருக்கிறது; ஆனால் அங்கும் அவளைத் தண்ணீர் எடுக்க விடமாட்டார்கள். இவர்களுக்கென்று கிராமத்தில்

ஒரு கிணறும் கிடையாது.

- ('ஒரு குவளை தண்ணீர்')

○○

அவனுடைய குடியிருப்பில் கிணறு கிடையாது. அக்கம் பக்கத்துக் குடிசைகளுக்கும் அந்தப் 'பாக்கியம்' இல்லை.

... பண்டாரியின் குடிசையிலிருந்து பத்துக் குடிசைகளுக்கப்பால், பஸ் தொழிலாளி சாமிநாதனின் 'வீடு' இருக்கிறது. அங்கு தான் மிகக் கிட்டிய கிணறு உண்டு. பெயருக்குக் கிணறையொழிய, அது நீர் நிரம்பியுள்ள குழியென்பதே பொருந்தும். அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீர்தான் அவசரத் தேவைக்குப் பயன்படும். அதுவும் பல மணி நேரம் காலலிருந்து வீட்டுக்காரர்களிலொருவர் அள்ளி ஊற்றி அருள் பாலித்தால்தான் கண்ணால் காணமுடியும். அல்லது அல்லதுதான்!

... சற்றுத் தூரத்தில் மாதா கோயிலொன்று இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் வாழ்பவர்களுக்கு அதுவே மிகவும் சிறந்த நல்ல தண்ணீர் கிணறு...

... கோவில் நிர்வாகிகள் இரவில் அதன் படலையைப் பூட்டிவிடுவார்கள்.

... அதைத் தவிர, இன்னுமொரு நல்ல தண்ணீர்க் கிணறும் அப்பகுதியில் இருக்கிறது. அதுதான் அம்மன் கோயில் கிணறு...

... அதில் குறிப்பிட்ட சில சாதியரைத் தவிர வேறு யாரும் தண்ணீர் அள்ளக்கூடாது என்ற சட்டம் கல்வெட்டில் ஏறாமல் நிலைத்துவிட்டது.

- ('தண்ணீரும் கண்ணீரும்')

ஆ) கள்ளமாய்த் தண்ணீராளல்

... கங்கி மரத்தின் நிழலிலிருந்து வெளியே வந்து கிணற்றின் திட்டியை அடைந்தாள்...

... தன் குடத்தின் கழுத்தில் சுருக்கிட்டாள்...

... கடைசியில் தன் தெய்வங்களை எல்லாம் நினைவு படுத்திக்கொண்டு, தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, குடத்தை கிணற்றுக்குள் விட்டாள்.

குடம் மிகவும் மெதுவாகத் தண்ணீருக்குள் அழுந்தியது. அது ஒருவித சப்தத்தையும் ஏற்படுத்த வில்லை. கங்கி கயிறை மிகவும் வேகமாக இழுத்தாள். குடம் கிணற்றின் வாயருகே வந்துவிட்டது...

... கங்கி குனிந்து குடத்தை எடுத்து கிணற்றின் திட்டின்மேல் வைக்க ஆரம்பித்தாள். திடீரென்று தக்கூரின் கதவு திறந்தது...

... கங்கியின் கரத்திலிருந்த தாம்புக்கயிறு நழுவினது. குடம் தடாலென்று தாம்புக் கயிற்றுடன் தண்ணீருக்குள் விழுந்து, பல நிமிஷங்களுக்குக் கிணற்றுக்குள் 'தளதள' வென்ற சப்தத்தை உண்டாக்கியது.

- ('ஒரு குவளை தண்ணீர்')

○○

... அவளுடைய கையிலிருந்து 'சயச்' செம்பைப் பறித்தான். எங்கும் கவிந்திருந்த கோர இருளில் 'விறுவிறு' என்று நடந்தான்.

... பண்டாரி எவ்வளவோ சாமர்த்தியமாகத்தான் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் அள்ளினான். ஆனால் ஓட்டை வாளி, சலசலவென்று நீரைக் கொட்டி, அவனுடைய திருட்டைப் பறைசாற்றிக்கொண்டிருந்தது...

... தேகம் பதறியது. கைகால்கள் உதறலெடுத்தன. அவனுடைய முதல் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை!

இரண்டாவது முறையும் முயற்சி செய்தான். அவனுடைய புலன் முழுவதும் தண்ணீரளளும் வாளியுடன் ஒன்றுபட்டிருந்தது. ஒரு தடவை வாளியை நன்றாகக் கோலிவிட்டான். வாளி ஒரு தடவை தண்ணீர்ப் பரப்பிற்குள் மூழ்கி எழும்பி -

- ('தண்ணீரும் கண்ணீரும்')

இ) யாரது...?

தக்கூர் கிணற்றை நோக்கி, "யாரது" என்று சுத்திக்கொண்டே வந்தான். கங்கி கிணற்றின் திட்டைவிட்டு, மிகவும் வேகமாக ஓடினாள்.

- ('ஒரு குவளை தண்ணீர்')

○○

இடது பக்கத்திலிருந்து குரலொன்று கேட்டது.

"ஆரது கிணத்திலே? குடிக்க கொஞ்சம் தண்ணீர் ஊத்துங்க..." பஸ் கண்டக்டர் சாமிநாதனின் குரல்தான்.

பண்டாரி வெலவெலத்துப் போனான்...

... வாளி தண்ணீருக்குள் தாழ்ந்தபடி இருந்தது; அவன் கைகள் துலாக் கொடியைப் பிடித்தபடி இருந்தன; அவன் சிலையாக நின்றான்.

- ('தண்ணீரும் கண்ணீரும்')

4. ந. விச்சுமர்த்தியின் 'பெரியநாயகி உலா'

வல்லிக்கண்ணனாரின் 'பெரிய மனுஷி'

க. சட்டநாதனின் 'உலா'

மூன்று கதைகளின் கட்டமைப்பில் ஒத்த தன்மையைக் காணமுடிகிறது.

அ) நூறு வருஷமாகக் கால் சதங்கை ஊமையாகவே இருந்தது. சதங்கையை அணிந்த பெரியநாயகிக்கு நின்று நின்று கால்கள் கடுத்துவிட்டன. கருப்பையைப் போன்ற இருளும், கண்மூடா விளக்கொளியும் தவிர அவளுக்குத் துணை இல்லை. நூறு வருஷமாகத் தனித்து நின்ற அலுப்படி வெளியே சென்று வந்தாலென்ன? ஒரு சின்ன உலா!

- ('பெரியநாயகி உலா' - 1959)

இச்சிறுகதையில் அம்பாள் பெரியநாயகி 'மெய்க்காப்பாளர்' இருவருடன் கர்ப்பக்கிருகத்தை விட்டு வெளியேறி, சந்திதி வீதியில் - வக்கீல் வீடு, கடைத்தெருவில் - பெரிய செட்டியாரின் மளிகைக் கடை, வீதியில் மோட்டார் வண்டி விபத்துக்குத் தப்புவதல், ஏழைகள் தெரு, தோட்டத்தில் - சினிமாக்காரர்

இருவரைச் சந்தித்தல், அவர்களது வற்புறுத்தலால் ஸ்ரூடியோவில் 'அம்பாள் வேஷத்'தில் சிறிது நேரம் நடித்தல் என 'உலா'வை முடித்துக் கோவிலுக்குத் திரும்பி, பழையபடி பீடத்தில் அமர்கிறாள்.

ஆ) 'பெரிய மனுஷி' (1958) கதையில், சதா தெரு வாசல்படியில் நின்று பொழுது போக்கும் எட்டு வயதான வள்ளியம்மை, மணிக்கு ஒரு தடவை அந்த வழியால் வந்து திரும்பும் 'டவுண் பஸ்'சில் ஏறிச்சென்று சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வரும்புகிறாள். ஒன்பது 'அணா' காசு சேர்த்து, தாயார் உறங்கும் மதிய வேளையில் - அவளுக்குத் தெரியாமல் - பஸ்சில் ஏறுகிறாள்.

பஸ்சின் உட்தோற்றம், 'கண்டக்டரி'ன் உரையாடல், 'பெரிய மனுஷி'யாகப் பதில் கூறல், பெரியவர் - கிழவியின் புத்திமதி, வெளியே தெரியும் - பணைமரங்கள், வெளி, மலை, பயிர்நிறைந்த வயல்கள், பஸ் முன்னால் சிறிது தூரம் துள்ளியபடி ஓடும் இளம் பசுமாடு, 'ரயில்வே கேற்' முன் பஸ் காத்திருத்தல், கடைவீதியின் சாமான்களும் பகட்டும் என... பார்த்தும் கேட்டும் அதிசயித்து, அதே பஸ்சில் உடன் திரும்புகிறாள். முன்னர் கண்ட இளம் பசு வாகனமொன்றில் அடிபட்டுச் செத்து வீதியில் கிடக்கிறது; மனம் புலம்பிய படி... பிறகு அவள் வேடிக்கை பார்க்கவில்லை. வீட்டுக்கு வந்து சேர்கிறாள். அத்தையும் அம்மாவும் கதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

'நீ சொல்றதும் சரிதான். ஊரிலே, உலகத்திலே என்னென்னவோ நடக்குது. நமக்குத் தெரியாமே எவ்வளவோ நடக்குது, எல்லாமா நமக்குத் தெரிஞ்சிருது?'... என்றாள் அம்மா.

'ஆமா' என்று வள்ளியம்மை ஒற்றைச் சொல் உதிர்த்தாள்.

'என்னடி அது?' என்று அவள் பக்கம் பார்த்தாள் தாய்.

'தெரியாமலே எவ்வளவோ நடக்குதுன்னியே, அதுக்கு ஆமானேன்' என்றாள் வள்ளி.

'முளைச்சு மூணு இலை குத்தலே. அதுக்குள்ளே இவ பெரிய மனுஷி மாதிரித்தான்...' என்று அத்தை குறைகூறினாள்.

இ) மறுநாள் மாரியம்மன் கோயில் தேருக்குப் போகலாமென, ஆண்டு இரண்டு படிக்கும் ஏழு வயது 'மது'வுக்கு அவனது மாமா சொல்கிறார். அவன் 'ஸ்ரீ' க்கும் தயா மச்சாளுக்கும் அதைச் சொல்லச் செல்கிறான். ஸ்ரீயின் வீடு, மில்லடி ஒழுங்கையில் கடையன் சீமால் ஆச்சியுடன் கதைப்பு, ராஜி அக்கா வீடு, ரதி அக்கா வீடு, அரசடியில் சுதன் சித்தப்பாவைக் காணல், யோசு அன்றி வீடு, இந்துச் சித்தி வீடு எனச் சென்று கதைத்து தனது வீட்டுக்குத் திரும்புகிறான்; மறுநாள் 'தேர் உலா'வுக்கும் சென்று சில ஏமாற்றங்களுடன் திரும்புகிறான். இவ்வாறாகச் சட்டநாதனின் 'உலா' (1989) கதை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பின்வருவனவற்றையும் கவனிக்கலாம்.

I. பிச்சமுர்த்தியின் கதைத் தலைப்பு 'பெரியநாயகி உலா'; சட்டநாதனின் கதைத் தலைப்பு 'உலா'.

II. 'பெரிய மனுஷி'யில் வள்ளியம்மையின் வயது எட்டு; உலாவில் வரும் 'மது'வின் வயது ஏழு.

III. 'பெரிய மனுஷி'யில் அத்தை வள்ளியம்மைக்குச் சொல்கிறான்: 'முளைச்சு மூணு இலை குத்தலே. அதுக்குள்ளே இவ பெரிய மனுஷி மாதிரித்தான்...'

'உலா'வில் ஸ்ரீக்கு பதினொரு வயதான தயா சொல்கிறாள்: 'முளைச்சு மூண்டிலை விட யில்லை... உமக்கு வேட்டியே வேணும்...'

IV. வள்ளியம்மை 'பெரிய மனுஷி'யாகச் சித்திரிக் கப்படுகிறாள்; உலா சிறுகதையில்,

அம்மாவின் மடியில் தலைவைத்து - உடலைச் சீமேந்துத் தரையில் கிடத்தி - கால்மேல் கால் போட்டுப் பெரிய மனிசத் தனத்துடன், மது தனது ஆண்டு இரண்டு தமிழ்ப் புத்தகத்தை அவளுக்கு உரத்துப் படித்துக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தான்.

என வருகிறது!

5. மக்சீம் கோர்க்கியின் 'இருபத்தாறுவரும் ஒருத்தியும்' பாவண்ணனின் 'ஒரு கூரையின் கீழே'

கோர்க்கியின் 24 பக்க நீளமான ரஷ்யச் சிறுகதையில், மூன்று மாடிகளைக்கொண்ட ஒரு வீட்டின் நிலவறையில், இருட்டிலும் அழுக்கிலும் ஓயாத வேலைப்பளுவிலும் அழுந்தியபடியே, 26 தொழிலாளர் பிஸ்கோத்து தயாரிக்கும் பணியில் உழைக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் முதல் மாடியிலுள்ள தையலகத்தின் வேலைக்காரியான 16 வயது 'தானியா' அங்குவந்து பிஸ்கோத்து கேட்பாள். அவளின் வருகை புத்துணர் வையும், சலிப்பு நிறைந்த துன்பகரமான வாழ்க்கையில் இன்பத்தையும், நேசிப்பின் அர்த்தத்தையும் கொண்டு வருகிறது!

பாவண்ணனின் கதையில், தினக்கூலிக்கு உழைக்கும் எட்டு நெசவாளிகளுடன் சிலவேளைகளில் வந்து பழகும் முதலாளியின் மனைவி பாத்திரமும், பின்னேரங்களில் தேநீர் எடுத்துவரும் - சின்ன 'டீ'க்கடை நடத்தும் ராஜவல்லி பாத்திரமும் 'தானியா'வை ரூபகப்படுத்துகின்றன; வேறு விடயங்களும் பொருந்தி வருகின்றன.

அ) ஈரம், புழுக்கம், சிலந்தி வலை...

நாங்கள் இருபத்தாறு பெயர் - ஈரநிலவறையில் அடைபட்டிருந்த இருபத்தாறு உயிருள்ள இயந்திரங்கள் - இருந்தோம். இங்கே நாங்கள் எண்மடிவ பிஸ்கோத்துகளும் வளைய பிஸ்கோத்துகளும் செய்வதற்காக காலை முதல் இரவு வரை மாவு பிசைந்தவண்ணமாக இருந்தோம். எங்கள்

நிலவறையின் சன்னல்கள் அவற்றிற்கு எதிரே தோண்டிச் செங்கல்கள் பாவியிருந்த ஒரு கிடங்கில் பாதி ஆழ்ந்திருந்தன. ஈரம் காரணமாக இந்தச் செங்கல்கள் பச்சை ஆகி இருந்தன. சன்னல் சட்டங்கள் நெருக்கமான இரும்பு வலையால் தடுக்கப்பட்டிருந்தன. மாவுத் துகள்கள் படிந்திருந்த கண்ணாடிகளின் ஊடாகச் சூரிய வெளிச்சம் எங்கள் அறைக்குள் புகமுடியவில்லை.

... புகைக் கரி படிந்து சிலந்தி வலை போர்த்து, நசுக்குவது போலத் தாழ்ந்திருந்த விட்டம்கொண்ட அந்தக் கூற்பேழையில் வசிப்பது எங்களுக்கு இறுக்கமாகவும் நெருக்கமாகவும் இருந்தது. அழுக்கும் பூஞ்சணமும் புள்ளிக் கோலங்கள் தீட்டியிருந்த பருத்த சுவர்களுக்குள் அடைபட்டிருப்பது எங்களுக்குக் கடினமாகவும் அருவருப்பாகவும் இருந்தது...

... ஒருவருக்கு ஒருவர் எதிராக - ஒன்பது பேருக்கு எதிரே ஒன்பது பேராக - நீண்ட மேஜையின் இருபுறமும் உட்கார்ந்து கைகளையும் விரல்களையும் மணிக்கணக்காக இயந்திர கதியில் தொடர்ந்து அசைத்துக் கொண்டிருந்தோம்.

- ('இருபத்தறுவரும் ஒருத்தியும்')

○○

எட்டுத் தறிகள் - நீளவாக்கில் பக்கத்துக்கு நான்கு தறிகளாய் இரண்டு பக்கமும் போட்டிருந்தார். தறிகள் போட்டிருந்த அறையைப் பார்த்தால், எந்தக் காலத்திலாவது தானிய மூட்டை அடுக்குகிற குடோனாகப் பயன்படுத்தி இருப்பார்களோ என்று யோசிக்குத் தோன்றும். வெற்றிலைப் பெட்டிமாதிரி அடக்கமான இடம். ரொம்பவும் உயரம், நின்றவாக்கில்கூடத் தொடமுடியாத மாதிரி இரண்டு ஜன்னல்கள். அந்தப் பக்கம் ஒன்று, இந்தப் பக்கம் ஒன்று. சதுரமாய் உள்ளே விழுகிற வெளிச்சம்தான் காலை, பகல், சாயங்கால வித்தியாசங்களைச் சொல்லும். மேல் தளத்திலும் சவரிலும் அங்கங்கே காரைபெயர்ந்து உள்ளிருந்த செங்கற்கள் தெரிந்தன. நூலாம் படைகளும் சிலந்தி வலைகளும் தாராளமாய் மூலைகளில் தொங்கின. எப்பவாச்சும் சூரிய வெளிச்சம் சிலந்தி வலையில் படும்போது தங்கக் கம்பிகள் மாதிரி மின்னும். இறுக்கமும், புழுக்கமும் நிரந்தரமாய் உள்ளே நிறைந்திருக்கும்.

- ('ஒரு கூரையின் கீழே')

ஆ) ஒரு நல்ல விஷயம்!

ஆனால், பாட்டுக்கள் தவிர, நல்லதான ஒன்று, எங்கள் அன்புக்கு உரியதும் ஒருவேளை சூரியனுக்கு மாற்றாக எங்களுக்குப் பயன்பட்டதுமான ஒன்று இருந்தது. எங்கள் வீட்டின் முதல் மாடியில் சரிகைத் தையல் கடை இருந்தது. அதில் பல மங்கையர் தொழிலாளிகளாக வேலை செய்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு இடையே தானியா என்னும் பதினாறு வயது வேலைக்காரப் பெண்ணும் வசித்து வந்தாள்.

- ('இருபத்தறுவரும் ஒருத்தியும்')

○○

ஒரே ஒரு நல்ல விஷயம் என்னவென்றால், முதலாளி இல்லாத தருணங்களில் முதலாளி சம்சாரம்

அறைக்குள் வந்து பிரியத்தோடு பேசுவதுதான்.

○○○

பின்னொரு உற்சாகமான விஷயம் - சாயங்காலம் நாலு மணிக்கு டீ எடுத்து வருகிற ராஜவல்லி. முதலாளி வீட்டுக்கு ஐந்தாறு வீடுகள் தள்ளி இருந்தது ராஜவல்லி ஓட்டல்... சாயங்காலங்களில் அவளே எட்டுக் கிளாஸில் டீ போட்டு வளையத்தில் மாட்டி எடுத்து வந்துவிடுவாள்.

- ('ஒரு கூரையின் கீழே')

இ) பிரசன்னம் - இதம்தரும் மாறுதல்கள்!

கடையிலிருந்து எங்கள் தொழிலகத்திற்கு வருவதற்கான சதவில் அமைந்த சிறு சன்னலின் கண்ணாடியோடு ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் ஓட்டிக்கொண்டது மகிழ் பொங்கும் இளநீல விழிகள் மிளிர்ந்த சிறு ரோஜா வதனம். அன்பு ததும்பும் குரல் எங்களை நோக்கிக் கணிரென்று கூவியது:

“கைதிகளே! பிஸ்கோத்துகள் தாருங்கள்!”

நாங்கள் எல்லோரும் இந்தத் தெளிவான குரல் வந்த பக்கம் திரும்பி, எங்களை நோக்கி இனிமையாக முறுவலித்த தூய கன்னி முகத்தை மகிழ்ச்சியும் நல்லியல்பும் தோன்றப் பார்த்தோம். சன்னல் கண்ணாடியில் சப்பையாக நசுக்கிய மூக்கையும் புன்னகையில் மலர்ந்த ரோஜா இதழ்களின் அடியில் பளிச்சிட்ட சிறு வெண் பற்களையும் காண எங்களுக்கு இன்பமாக இருந்தது. அவளுக்குக் கதவைத் திறந்து விடுவதற்காக ஒருவரை ஒருவர் இடித்துக்கொண்டு பாய்ந்தோம். இதோ அவள் - குதுகலமும் இனிமையுமே வடிவாக - தன் முன்றானையை விரித்தவாறு எங்கள் அறைக்குள் வந்து தலையைச் சற்றே பக்கவாட்டில் சாய்த்து எங்கள் முன்னே நின்றாள். நின்று இடைவிடாமல் புன்னகை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

... நாங்கள் அழுக்கடைந்து, ஏக்கம் பிடித்து, அவலட்சணமாய் இருந்த மனிதர்கள்... தலையை மேலே நிமிர்த்தி அவளைப் பார்த்துக் காலை வாழ்த்து கூறினோம்... அவளோடு உரையாடியபோது எங்கள் குரல்கள் அதிக மென்மை அடைந்தன.

... வானிலிருந்து விழும் தாரகை போன்று அவள் எங்கள் கண்களுக்கு முன் மினுமினுத்துவிட்டு மறைந்தாள்... அவளைக் காட்டிலும் மேலானவர்கள் எவரும் எங்களுக்கு இல்லை. நிலவறையில் வசித்த எங்கள்மீது வேறு யாரும் கவனம் செலுத்தவில்லை...

- ('இருபத்தறுவரும் ஒருத்தியும்')

○○

எப்போதும் பேச விஷயம் இருக்கிறமாதிரி இருக்கும் அவர் (முதலாளியின் மனைவி) தோரணை. தத்தமது கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்கிறதன்மூலம் மனசை லேசாக்கிக்கொள்கிற தேவை எல்லார்க்கும் இருந்ததால், வடிகாலுக்காவே காத்துக்கொண்டிருந்த மாதிரி எல்லாரும் உற்சாகத்தோடு பேசுவார்கள். அந்த உற்சாகமும், பேசி மனப்பாரம் பகிர்ந்துகொள்கிற இதமும் மனசைத் தக்கையாய் உணர்த்திவிடும். சட்டென்று, வாழ்வே சுலபமானதாகவும்,

சிக்கலற்றதாகவும், உருவம் மாறிவிட்ட மாதிரியும் தோன்றும்.

○○○

... ராஜவல்லி பெரும்பாலும் கதவு தட்டும் சத்தம் தறி சத்தத்தில் கேட்பதில்லை. அவளின் நிற்கிற தோரணையும் உதடுகளோடு நிற்கிற சின்ன முறுவலும் அவள் வந்திருக்கிற சூழ்நிலையை உணர்த்திவிடும்.

“வா”

எல்லாருமே தெளிவான குரலில் உள்ளே அழைப்பார்கள். தறியோசை நிற்கும். நெற்றிக்குள் ஏதோ சமுத்திர அலைகள் புரள்கிறமாதிரி இருக்கும். மெதுவாய் வளையத்தில் இருந்து கிளாசை எடுத்து ஒவ்வொருவார்க்கும் பணிவு தோன்ற நீட்டுவாள். குடித்து முடிக்கும் வரை கதவுப் படிக்குச் சென்று உட்கார்ந்து கொள்வாள். தலையைச் சற்றே பக்கவாட்டில் சாய்த்து நிற்கிற அவளோடு ஒவ்வொருவார்க்கும் ஏதாவது பேசத் தோன்றும். என்ன பேசுவது என்று அவளுக்கான வார்த்தைகளைத் தேடித் தேடிக் கூறுவார்கள். மிகச் சிறிய வாக்கியங்களுக்கான இவர்கள் கேள்விக்கு அவள் பிரியத்தோடும் இனிமையோடும் பதில் சொல்லும்போது, சந்தோஷத்தால் குதூகலிப்பார்கள். தலையை மேலே நிமிர்த்தி அவளை நன்றியோடு பார்ப்பார்கள். காலி கிளாசை தறிக்குழியை விட்டு எழுந்திருந்து அவள் அருகில் சென்று கொடுத்துவிட்டுத் திரும்புவார்கள். அவள் அருகாமையை உணர்கிற அந்தத் தருணத்தை சந்தோஷமாய் நினைப்பார்கள்.

(‘ஒரு கூரையின் கீழே’)

ஈ) அவள் போன பிறகு...

“விடை கொடுங்கள், கைதிகளே!” பின்பு சுண்டெலி போல விருட்டென்று மறைந்தாள்.

இவ்வளவுதான்... ஆனால் அவள் போன பிறகு வெகு நேரம் நாங்கள் அவளைப் பற்றி ஒருவரோடு ஒருவர் இன்பமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். தலைக்கு நானும் அதற்கு முன்பும் பேசியவற்றையே இப்போதும் பேசினோம்...

(‘இருபத்தறுவரும் ஒருத்தியும்’)

○○○

“சரி நா வாறன்”

எல்லா கிளாஸ்களோடும் அவள் நொடிப் பொழுதில் மறைவாள். அவள் போனபிறகு கொஞ்ச நேரத்துக்காவது அவளைப் பற்றிய பேச்சாக இருக்கும். தினமும் பேசுகிற விஷயமாகவே இருந்தாலும், அலுப்பில்லாமல் மீண்டும் பேசப்படும்.

(‘ஒரு கூரையின் கீழே’)

6. கிருஷ்ணன் நம்பியின்

‘காணாமல் போன அந்தோனி’

செங்கை ஆழியானின்

‘கறுப்பியைக் காணவில்லை’

கிழவி மார்த்தாளின் ‘அந்தோனி’ ஓர் ஆடு;

(‘காணாமல் போன அந்தோனி’)

மாணிக்கப் பெத்தாச்சியின் ‘கறுப்பி’ ஒரு கோழி! ஒரு நாள் காலையில் இரண்டும் காணாமல்போய்விடுகின்றன. இரு கிழவிகளும் அந்தரித்துப்போய் பிரலாபிக்கின்றனர். எவ்வளவோ தேடியும் கிடைக்காமல் ஏமாற்றம் அடைந்திருந்தவேளை, இருவரது ஆடும் கோழியும் கிடைத்துவிடுகின்றன ; இதுதான் கதை.

அ) காணவில்லை!

கிழவி மார்த்தாள் தன் அருமை அந்தோனியைத் தேடுகிறாள்.

அந்தோனி, அவள் அருமை ஆடு எங்கே போய்விட்டது?...

‘கர்த்தரே, என்ன கொடுமையிது! என் ஆடு எங்கே போயிற்று?’

கிழவியின் கண்களில் நீர் கசியத் தொடங்கி விட்டது. அமைதி இழந்தவளாய் குசினியில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தாள் கிழவி.

.... தொழுவம் சூன்யமாக இருந்தது. ஆட்டைக் காணவில்லை அங்கே. மார்த்தாளுக்குக் குடல் நழுவிக்கீழே இறங்கியது போலிருந்தது.

வயிற்றை அழுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு புறக் கடையில் அங்குமிங்கும் ஓடினாள் கிழவி. எங்கே போய்விட்டது அந்தோனி?

(‘காணாமல் போன அந்தோனி’)

○○○

விடிந்ததும் விடியாததுமான வேளை. மாணிக்கப் பெத்தாச்சி சுருட்டைப் புகைத்தபடி கறுப்பியைக் கூப்பிட்டுப் பார்த்தாள். பெத்தாச்சியின் ஒரு குரலுக்கே ஓடிவந்துவிடும் கறுப்பியைக் காணவில்லை.

.... சுருக்கம் விழுந்த பெத்தாச்சியின் முகத்தில் கவலை குடிகொண்டது. வளவு முழுவதும் கறுப்பியைத் தேடிப்பார்த்தாள். கிணற்றுக்குள்ளும் எட்டிப் பார்த்தாள். வேலிகளின் பொட்டுகள் ஊடாகப் பக்கத்து வீடுகளையும் நோட்டம் விட்டாள்.

கறுப்பியைக் காணவில்லை...

.... நேரம் போய்க்கொண்டே இருந்தது. சிறகடித்துப் பறந்தது.

மாணிக்கப் பெத்தாச்சிக்குக் கையும் ஓடவில்லை. காலும் ஓடவில்லை.

(‘கறுப்பியைக் காணவில்லை’)

ஆ) சிலருக்குச் சந்தோஷம்!

“என் ஆடு போச்சே, ஐயோ, என் ஆடு போச்சே!” என்று கூச்சல் போட்டுப் பிரலாபிக்குத் தொடங்கிவிட்டாள்! அண்டை அயலவர்கள் வந்து துக்கம் விசாரித்தார்கள். அவர்களில் பலருக்கு மனசுக்குள் குஷி.

“வேணும், நல்லா வேணும் கௌவிக்கு!”

"எல்லா வளத்திலிருந்தாலும் எல்லா மேட்கிறாய், மெய்யம்மா! எல்லா கறுப்பினோடு காணாமல்வாய்... எல்லா இர நம் கிழப்பம் பார்த்திட்டம்... நீ கூறா ன்றோ?"

"கறுப்பினையக் காணாமல்வாய்... என்ன பொழுது இத்தினோடுகதான் நித்தம்... வடிவாய் பார்!" என்று கூறின் இர மெய்யம்மா நடத்தான்.

"உனக்குக் கறுப்பினையக் காணாமல்வாய் என்று வழு கத்தோகூட... இன்னிதற்கு மெய்யம்மா..."

(கறுப்பினையக் காணாமல்வாய்)

இ) தேடுதல்...

பிறை எதிர்ப்பாய். கங்கையெல்லாம் ஆட் டைப்பற்றி விளாசிக்கொள் - கங்கைத்தெருள், நானெ பிட்டின் இறைச்சிக் கடைக்கும் போய் விளாசிக்கொள், தென்னத்தோட்ட, வாய் வறப்பு, நீபோலாட பதார, ஆலத்தையா விலையுந்துள்ள சிறு குன்று என் எய்யா இடங்களிலும் தேடிப் பார்ந்திரான்.

ஆனால் மற்றக் கலையில், மாணிக்கப் பெருந்தார்கி சொல்லி 'கப்பரப்பா'தான் களகர், நம்பாதவக, எதாவற்றிற்று ஆலியோயின் விடுவருகதச் சந்தேகத்துடன் கொன்று - விசாரித்து நோட்டமிடுகிறார்; எதையழிந்து வின் வீட்டில் கோழி இறைச்சி சமைக்கப்படுகிறது; கறுப்பய் செட்டைகள் கிடங்கு ஒன்றைக் கற்றிச் சித்ப்பதையும் காண்கிறார்.

க) திருநாட்க் கிடைத்தது!

.... கிழக்கில் சார்போ கிழக்கிலையப் பெயர்சொல்லி அழைத்தார். குறல் கிடைத்தது.

கிழக்கின் பெருவாயை வெளியே வந்தான். என்ன ஆச்சரியம்!

கொத்து வேண்டுகின்ற தூர்த்து ஆதிதேவனினையக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு திரிந்திருந்தான்!

"மாந்திர, ஆதி வந்திருந்தது" என்று அழைப்பான்

கிழக்கின்

கிழக்கின் துடி வந்தான். ஆனந்தன் கண்ணிலால் அழைப் பருகித்தொடுத்தது.

(காணாமல் போன அந்தோலன்)

00

வினாத்து, போகத்து வினாவினாக்க மாணிக்கப் பெருந்தாச்சியின் வீட்டிற்கு துடி வந்தான் அப்பாடா.

"ஆகைய கறுப்பினையப் பிடிச்சதெல்லாம் என்னு டிடிவெட்டம்!"

"எல்லா வினா சிறை போகதாய்!" எவ்வாய் பெருந்தாச்சி. "மாணிக்கப் வீட்டு லைக்கல் மட்டையாகில் ருப் டைவிட்டு வந்தாய் மாணிக்கப் பெருந்தாச்சி கோழி வையம் ருட்டைவையம் கொண்டுவிடுத்துத் துடி போகதான் உய்யா பார். உனக்கு வேண்டி கிழக்கிலையின் கறுப்பினையக் வட்டி சமைத்திருக்கிறது."

(கறுப்பினையக் காணாமல்வாய்)

கிழக்கின் நம்பிக்கை 'களத்' 1959 இல் வெளியாகியுள்ளது; 'சாதித்திர நாயக' கொங்கை ஆலியானின் களத் 1971 இல் வெளியானது!

* இக்கட்டுரைகள் எழுந்தனாய் பிடித்தும் பிற களதான் மீளவரும் நாம்களில் இடம்பெற்றுள்ளன:

1. மத்திய கொத்தி களதான் - பெருந்தாச்சி; பூ போகத்தாய்
2. உய்யாக்கன் வெளியானிருக்கிறது - மே. டாஸியல்
3. அகலையா சீனாயில் - சந்திர சையாமி
4. உய்யம் - தளைய பொன்னையன்
5. பிச்சுத்தியின் களதான்
6. அன்றையம் - வாய்க்கலையன்
7. உய்ய - உ. சட்டநாதன்
8. பெய்யிலித் தளத் திறக்கதான்
9. கிழக்கின் கிழக்கையன் - பெருந்தாச்சி; உய்யன்
10. போகன் கொங்கையின் இருக்கினதான் - பாலையன்
11. களதான் நுதல் - கிழக்கின் நம்பி
12. அழகையக் களதான் துடி மெய்ய ஆலியானின் கொங்கை ஆலியான்

* களத் வரிகளில் காணப்படும் அடித்தம் எல்லாம் சூட்டப்பட்டது.

வெறுவையான
வெற்றாய் பார்வையான
விளாங்கியும் விளாங்குமாயும்
விழுவதும் திறைவதும்
தெரியாமலும்
வெற்றுகு லுன்று
நீள்கிறது.....
நிசியில் எத்தனை
எத்தனையோ ஒளிக்கிறார்கள்

நெய்யாண்
பொலிவையுள் பொன். கல்கினை

யினிவி மலையிலிருந்து....
பிரகாசங்களைப் பார்த்து
மகிழ்ந்த வெற்றாய்
பார்வையானும்
உயிர்பெற்றே பிரகாசத்தை
காணும் தேடி
ஒளிக்கிறது பார்வையும்
யின்னையாக.....!

சுவம்

பவஹிமா ஜஹான்

1
ஆற்றின் மடியுநிச் சேற்று வெள்ளம்
பாயந்தோடும் கா காலங்களில்
தண்ணிருக்காக அவைந்து தொந்தவள்
தன்னந்தனியாக நிலத்தை அகழ்ந்து
தெள்ளிய நீர் கிணறொன்றை உருவாக்கினாள்
அவளாக மண் குலைத்துச் சமந்து
குளிர்த்த நிழலை வைத்திருக்கும்
குடிசையொன்றையும் கட்டியெழுப்பினாள்
ஓய்வற்ற காலங்கள் அவள் கரங்களில் வந்தமாந்து
நிலமொங்கும் அவளைத் திரிந்து வருந்திச் செய்தது

2
கிணற்றிலிருந்து வீடு வரைக்கும்
நிழலைப் பரப்பும் களி மரங்கள் வரிசையில் நிற்சும்
வெற்றிலையம் மிளகும் ஆங்காங்கே சுற்றிப் பார்ந்திருக்க
இராசவள்ளி, பிர்க்கு, புடோல், பாக்கல்
கொடிகளில் அழைத்தாரும்
ஒரு வாளித் தண்ணீர் கொடிகளுக்கும்
ஒரு குடம் தண்ணீர் வீட்டுக்கும் என
மாங்கு குரலொன்றுக்குக் கட்டப்பட்டவளாக
நிச் சமந்து
நிலத்தின் மேலியை அவங்குறித்தாள்

தனது கட்டளைக்கு இணங்கி வராத நிலத்தைப்
பண்படுத்திப் பண்படுத்திப் பயிர்களை நடடிபுந்தாள்
வசந்த காலங்களில் செந்நிறப் போலவை போர்த்தும்
முள்முருங்கைக்களை நெருக்கமாக நட்டு
பயிர் விளையும் பூமியைப் பாதுகாத்தாள்
விபரணவையையும் நிரையம் பருசிப் பருசி
அவளைச் சூழப் புதிது புதிதாய்
செழுத்தது நிலம்

3
முட்டைக்களைக் காலி ஈழம்புகள்
நினைப்போம் நான் காலி
விறகுக்களை வெட்டியிருக்கே
மணிக் காலத்தை என் கொள்ளத் தயாராகவாள்
வெள்ளத்திற்கு அஞ்சும் பொருட்களைவயலாம்
படிப்பிந்து பத்திரப் படுத்தியிருப்பாள்
தண்ணீரின் குரலாகக் கேட்ப வரது
நிலை சாய்த்துக் கிடக்கும் திரவங்களில்
ஆற்றின் அறைபாடு வெள்ளம்
அவள் முகத்திலாக வந்துவிட்டாவென்று
ஸ்க்கிள்களைப்பெய்தி நெடியக்கொருதும்

கதவு திறந்து பாப்பாள்
நிலம் அவளது கால்களின் கீழே ஈரலித்துக் கிடக்கும்

4

மணல் நிறைந்து
மடிசொதித்துக் கொண்டிருக்கும்
கோடை காலங்களில்
அவளது ஆற்றின் ஊற்றுக்கள் வற்றியதேயில்லை
அவள் தோடப் பதுப் படிகள் தொலைபுலம் செல்லவழியில்லை
நிலத்தின் கருணையை நம்பியிருந்தாள்

5

மணக்க மணக்க வேகும் நெல்லை
வெண்ணிறக் குருத்தோலைப் பாய்களில் காயவிட்டு
பட்சணங்களை அள்ளிக் கொடுத்து
அந்தச் சிறுமியைக் காவலிருத்தியிருப்பாள்
நெல்மணி பொறுக்க வரும் பறவைகளை விரட்டத்
தளவாடியொன்றையும் கொடுத்துவைப்பாள்
நிலத்தின் விளைச்சல்களைக் களஞ்சியங்களில் சேகரித்தாள்

6

ஆற்றோரத் தோப்பிலே பழுத்த தென்னையோலைகள்
பாடலொன்றை உதிர்த்தவாறு விழுவதைக் கேட்டபடி
மதிய உணவை உண்பாள்
அந்தி வேளையில் அவற்றைச் சேகரித்து
ஆற்றிலே ஊறவைத்துத் தீர்ப்புவாள்
பலாமரங்களில் பரிந்து தொங்கும்
பழுத்துச் சிவந்த மிளகுக் கதிர்களையும்
அடுத்த நாள சமைப்பலுக்கான காய்களையும் கிழங்குகளையும்
சேலை மடியில் சேகரித்து வருவாள்
நிலத்தை இன்னொரு துணையெனக் கொண்டாள்

7

இடைவேளைகள் ஏதுமற்ற
நிகழ்ச்சி நிரலொன்றைத் திரைத்தோறும் வைத்திருந்தாள்
பன்புல், தென்னை, பனை, தாண்டை
ஓதோ ஓரோலை கொண்டு
பாய், தாடு, கடகங்களில்
தனது பழங்களை இட்டு நிரப்பி
இரவுகளை துறைத்துக் கொண்டிருப்பாள்
அன்றோட,
சுட்டைக்களைச் சீவித் துணையிட்டு
நினை காமங்களில் பொருத்தி அவற்றால்
இருளை அள்ளிக் கொட்டுவாள்
நிலத்தின் கழல்விளிரென்று தன்னை விடுகிறாள்

8

சேவல் கணவிரித்துக் கையும்
அதிகாலையில் எழுந்து
கிணற்றிலிருந்து மூலக்கொறித் தண்ணீரை
அள்ளிவெடுத்து வருகையில்
கவாக்கத்தின் தொறல் அவளைத் தழுவும்
திரவில் விழுந்த மாங்கனிகள் பரவியிருக்கும்
முற்றத்திலிருந்து திரைப் பறவைகள் நீங்கியிருக்கும்
புறா மண்தோடப் பூசிமொழுகி இருக்கும்

சமீபகாலமாக தமிழகம் முழுவதிலும் காட்டுவழி
தொண்டியினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருவது
தெளிவாக உள்ளது. இப்போதும் புதியபுதிய
புதிய தொண்டித் தொழிலாளர்களால்
கிணிகலிக்கப்பட்டு வருவது மிகவும்
கவலைகூட்டும் தகவலாக உள்ளது. இதைப்பற்றி
தீவிரமாக சர்க்காரிடம் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டு
கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருவது தெரியுமா?

[illegible]

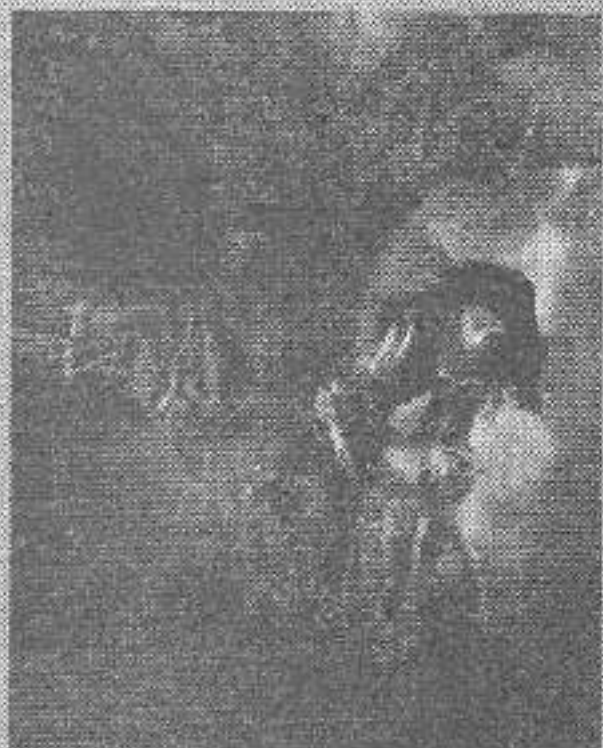
நீதியை விடும்படி உணர்வுகளாகத் தலைது
தாக்கங்களையுடைய அகல்களையும் கையாண்ட
புதிதாக அது மாற்றியமைக்க உணர்வு அளவிற்குள்ளும்
உருவிலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டன
அவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டன
அவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டன

தமிழகத்திலுள்ள, கி. பி. 19-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து
பிற்பேராளப் பண்டையகாலத்து நயாமிசை கவித்துவர்கள்
பேரறிவிடும் பண்டைய நூல்கள்
பிற்பேரறிவுகள் சிறுபெயர் கையாண்ட
கவிதை
பாடலின் கையாண்ட திரைப்படம்
கவிதை வகுப்பாய்வுகள்
திரைப்படம் கவிதைப்பாடல்
கவிதை வகுப்பாய்வுகள் கவிதை கவிதை கவிதை

அது நோயாளிகளுக்கு ஒரு பொதுவாக எண்ணியவராக
தப்பாத அல்லது அங்கீகரிக்கப்படாத
தாவரவியல் நோய்கள். அவைகள் தூண்டுதல் காரணமாக
பெரியளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நோய்க்கு உட்பட்ட
மிகுந்த ஒரு எண்ணியவராக
அவ்வாறு உட்கொண்டிருக்கின்ற நோய்கள்
மிகுந்த அளவு அந்நிய உயிரின
எண்ணியவராக பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு
உள்ளன. அவைகளை நோய்க்கு உட்பட்ட
உயிரினங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

[illegible][illegible]

தமிழகம்
தொகுதி அமைப்பைத் தீர்மானிப்பதற்கு
செய்துள்ள திட்டம் கையாளுதற்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டு
உள்ளது. இப்படிப்பட்ட
புரட்சிகரமான திட்டம் கையாளுவதில்
அதன் நோக்கம்
செய்துள்ள பரிந்துரை கையாளுவதில்

இவ்வாறு

வெள்ளை

இவர் இப்படி இருப்பார் என்று, கற்பனையாக எண்ணிப் பார்க்கவும் எனக்கு இயலவில்லை.

அத்தை இல்லாமல்... அத்தையின் வாசனை இல்லாமல்... இவரால்...

படுக்கை அறையில் வந்து பார்க்கின்றேன்.

அத்தை உடுத்திய சீலையை நிலத்தில் விரித்துப் போட்டு அதன்மீது இவர் சுருண்டு கிடக்கின்றார். மெல்லிய றோஸ் வண்ணச்சீலை. சின்னச் சின்னதாக அதேவண்ணத்தில் தடித்த பூக்கள். அத்தை விரும்பி உடுத்திக் கொள்ளும் பிரியமான சீலை. மெல்லிய இளம் வண்ணங்களில் அத்தைக்கு அதிக நாட்டம். என்ன வண்ணத்தில், என்ன சீலையை உடுத்தினால் என்ன! அத்தை உடுத்தினால் அந்தச் சீலைக்கு அலாதிமான ஒரு தனிஅழகு வந்து சேர்ந்து விடும்.

வண்ணச்சீலைகளை அத்தை இப்ப மனம் விரும்பி உடுத்திக் கொள்வதில்லை.

மாமாவின் மரணச் சடங்கில் வெள்ளைச்சீலை கட்டி முக்காடு போட்டு, நெற்றியில் இட்ட குங்குமத் திலகத்தை அழித்து, தாலியைக் கழுற்றிக் கண்ணீரோடு மாமாவின் மார்பின்மேல் வைத்தார்.

அதன் பிறகு வண்ணச் சீலைகளைக் கட்டிக் கொள்ள பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டார். மறுநாள் அப்பாவிடம் சொன்னார்:

“அண்ணா, இரண்டு வெள்ளைச் சீலை வாங்கி வாருங்கோ!” அப்பா, அருமைத் தங்கையைக் கட்டிகொண்டு ‘ஓ’ வென்று கதறி அழுதுவிட்டார். மரணச்சடங்குகள் நடக்கும் வரை எதற்கும் கலங்காதவர்போல ஓடியாடித் திரிந்தவர். நன்றாகக் கலங்கிப் போனார்.

“தங்கச்சி, உன்னை விருப்பத்துக்கு மாறாக நான் எதுவும் செய்கிற தில்லை. இந்த விஷயத்தில் என்னை சொல்லைக் கொஞ்சம் கேளம்மா!”

“என்ன சொல்லுகிறியன்?”

“வெள்ளைச் சீலை உனக்கு வேண்டாம் தாயே!”

“இதென்ன கதை அண்ணா?”

“என்னாலே தாங்கிக் கொள்ள இயலாது”

“தகப்பனுக்குக் கொள்ளி வைச்ச பிள்ளைக்கு தலை மொட்டை அடிக்க வேண்டாம் என்று தடுத்தியன். இப்ப இப்பிடிச் சொல்லுகிறியன்”

“காலத்துக்குத் தகுந்ததாக மாறவேணும்”

“எனக்கு விருப்பமில்லை”

“நான் உருகி உருகிச் செத்துப் போவேன்”

இதன் பிறகு வாய்திறக்க அத்தைக்கு இயலவில்லை. மௌனமாக கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டு மனப்பிரளயத்துடன் இருந்து விட்டார்.

அப்பா ஓராண்டு காலம் பொறுமையுடன் காத்திருந்தார். மாமாவின் ஆட்டைத் தவிரவும் நடந்து எல்லாம் முடிந்த பிறகு... அத்தையிடம் நிதானமாக மெல்ல அணுகிப் பேசினார்.

“உலகம் எவ்வளவோ மாறிப் போச்சு. காலத்துக்குத்தகுந்ததாக நாங்களும் வாழவேணும்”

“நாங்களும்மாறித்தானே போனோம்”

“அப்பிடி என்ன...?”

■ தெனியான்

“என்னைப் பார்த்து வாழ்விழந்தவள் எண்டு ஆர் அண்ணா சொல்லுவினம்?”

“அப்பிடி ஆரும் சொல்ல வேண்டாம்”

“இதென்ன... இதென்ன புதுக்கதை?”

“ஓம், தங்கச்சி உன்னை ஆரும் அப்பிடிச் சொல்லக்கூடாது”

“வேறை எப்பிடிச் சொல்லுகிறது?”

“தங்கச்சி, உனக்கு இப்பதான் முப்பது வயது. உன்னை வயதில்தான் பெண்களுக்கு இப்ப கலியாணம் நடக்குது”

“நீங்கள் மனதிலே எதை வச்சுக்கொண்டு சுத்தி வளைச்சுக் கதைக்கிறியள்?”

“நான் உனக்கு என்னம்மா மறைக்கிறது!”

“அப்ப சொல்லுங்கோ...!”

“நான் உனக்காகத்தான் வாழுகிறவன்”

“அது தெரியும்”

“உன்னை நன்மைக்காக எதையும் செய்வேன்”

“இப்ப என்ன செய்யப் போகிறியள் அண்ணா?”

“உனக்கு...”

“எனக்கு... ஏன் தயங்கிறியள். சொல்லுங்கோ”

“இன்னொரு திருமணம் செய்து வைக்கலா மெண்டு...” அப்பா சொல்லி முடிக்கவில்லை.

“அண்ணா...!” அத்தையின் குரல் கடுமையுடன் சினந்தெழுகிறது.

ஒரு வார்த்தை அப்பா மனம் நோகும்படி சொல்லி அறியாத அத்தை,

அப்பா ஈடாடிப்போனார்!

“கோபிக்காதே தங்கச்சி! இன்னும் திருமணமாகாத ஒரு பட்டதாரி ஆகிரியரை...”

“அண்ணா, எனக்கு என்னர பிள்ளை இருக்கிறான். அவனை வளர்த்து ஆளாக்கத்தான் நான் உயிரோடை இருக்கிறேன். நான் வெள்ளைச் சீலை கட்ட வேண்டாம் என்று நீங்கள் தடுத்தது இதுக்காகவா? அப்பிடி என்றால்...”

“வேண்டாம் தங்கச்சி... வேண்டாம்... நீ எதையும் சொல்லி விடாதே...! என்றை நெஞ்சு வெடித்துவிடும்.”

அப்பா தனது மனதை மாற்றிக் கொண்டார்.

அத்தைக்கு எல்லாம் இவர்தான்.

இவருக்கு எல்லாம் அத்தைதான்.

இவர் அம்மா பிள்ளையாகவே வளர்ந்தார்.

சலூனுக்குப் போக வேண்டும்.

“அம்மா வாங்கோ”

புத்தகம் வாங்க வேண்டும்.

“அம்மா வாங்கோ”

பள்ளிக்கூட உடுப்புத் தைக்க வேண்டும்.

“அம்மா வாங்கோ”

“மாமாவோடை போய்விட்டு வா” அத்தை சில சமயம் சொல்லுவா.

“வேண்டாம், அம்மா வாங்கோ...” இவர் அடம் பிடிப்பார்.

நீண்டகாலத்துக்குப் பிறகே இவர் சயிக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டார். இவருக்கு சயிக்கிள் ஓட்டப் பழக்கியது அத்தைதான்.

அத்தையின் கையினால் ஒரு வாய் உணவு உண்ணாது போனால் இவருக்குப் பத்தியப்படாது. “அம்மாவின் கைக்கு தனி ருசி” என்பார் பெருமையாக.

குழந்தைபோல அத்தை மடியில் இவர் இப்பவும் சாய்ந்து படுத்து விடுவார். அத்தை தலையைத் தடவி விட்டுக் கொண்டிருப்பார்.

மகன் கண்டு கொண்டால் போதும். இவரை விட்டு வைக்கமாட்டான் “விடுங்கோ... விடுங்கோ...” என்று இவர் கையைப் பிடித்து இழுப்பான்.

இவர் இலகுவில் எழுந்திருக்க மாட்டார்.

“என்னை அப்பம்மா... என்னை அப்பம்மாவின்ரை மடியில் நான் இருக்கப்போறன்” அடம்பிடித்து அழ ஆரம்பித்துவிடுவான்.

“நீயே குழந்தை!” அத்தை இவரைச் செல்லமாகக் கண்டிப்பா. “குழந்தையோடை போட்டிபோடுகிறாய்... எழும்பு” இவரைப் பிடித்து தூக்குவா. இவர் சிரித்துக் கொண்டு மெல்ல எழுந்திருப்பார். பேரனைத் தூக்கி அத்தை மடிமீது வைத்துக் கொள்வா.

அத்தைக்கு மற்றையவர் மனம் நோகாத வண்ணம் எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையாக நடந்து கொள்ளும் குணம். அட்டமருகில் வாழுகின்றவர்களுக்கு அத்தையிடம் ஒரு தனிமதிப்பு. அத்தையைப் ‘பகவதி’ என்று எல்லோரும் அன்பாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

இந்த அத்தைமேல் அம்மாவுக்கு உள்ளூர அதிருப்தி. அம்மா மனதில் அந்த வெறுப்பை வளர்த்து விட்டவர் அப்பா.

அப்பா அதை உணர்ந்து செய்யவில்லை. அத்தை மேலுள்ள பாசத்தினால் தான் என்ன செய்கின்றேன் என்பதை அறியாமல் செய்தார்.

அத்தையைக் கேட்டுத்தான் அப்பா எல்லாக் காரியங்களும் செய்வதாக அம்மா மனதில் ஒரு நினைப்பு.

அப்பா புதுச் சீலை இருவருக்கும் வாங்கி வந்தால் முதலில் அத்தையை அழைப்பார். “உனக்கு விருப்பமானதை எடுத்துக்கொள்” என்பார்.

அண்ணியிட்டைக் குடுங்கோ... என்பா அத்தை

அம்மா இதைக் கேட்டு முகஞ்சுழிப்பா. அத்தை சும்மா நடிக்கிறா என்பது அவ எண்ணம்.

“அந்தக் கதை வேண்டாம். நீ விரும்பினதை எடு” அப்பா வற்புறுத்துவார்.

அப்பா போய் பிள்ளைகளுக்கு எதனையாவது வாங்கி வந்தாலும், இவருக்கு விசேஷமானதாகப் பார்த்து வாங்குவார்.

“தங்கச்சி எனக்குப் பக்கத்தில் இருக்க வேணும்” அத்தைக்கும் எங்களுக்கும் ஒரே வளவுக்குள் வீடு கட்டினார்.

“இரண்டு வீடுகளும் ஒரே பிளானில் கட்டுகிறேன்” என்றார். வெளிப்பார்வைக்கு அப்படித்தான் இரண்டும் தோன்றும். அத்தை வீட்டை உள்ளே பல வசதிகளோடு கட்டி முடித்தார்.

அம்மாவுக்கு உள்ளுக்குள் மனக் கொதிப்பு. ஆனால் வாய் திறக்க இயலாது.

தங்கச்சி, மருமகன் என்று மாஞ்சு மாஞ்சு காரியம் பார்த்த அப்பா, ஒரு சமயம் அந்நியப்பட்டுத் தயங்கி நின்றார். அது எங்கள் திருமணத்தைத் தீர்மானிக்கும் சமயம்.

“தங்கச்சி என்ன நினைச்சிருக்கிறாளோ...!” என வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மா அப்போது சிரிச்சா.

அந்தச் சிரிப்பு தன்மீது வீசப்பெற்ற ஏளனம் என்பது அப்பாவுக்குத் தெரியும்.

அப்பா வாய் திறக்கவில்லை.

அம்மாவும் மௌனமாக இருந்து விட்டா.

“அவ சம்மதிப்பாவோ தெரியாது. ஒத்துக் கொண்டாலும் சீதனம், வீடு கேட்பா. கட்டாயம் வீட்டை விடமாட்டா. ஆள் சரியான அமசடங்கி எண்டது எனக்குத் தெரியும்” அம்மா இரகசியமாக என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டா.

அப்பா எப்படியோ அத்தையுடன் பேசித்தானே ஆக வேண்டும். கொஞ்ச நாட்கள் குழம்பிக் கொண்டு திரிந்தார். பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, ஒரு நாள்...

“தங்கச்சி, தம்பியை இனி வைச்சிருக்க வேண்டியதில்லை”

“நானும் அப்பிடித்தான் நினைக்கிறேன்”

“நீ ஆரையும் நினைச்சு வைச்சிருந்தால் சொல்லு?”

“இதென்ன கதை அண்ணா!”

“என்ன சொல்லுகிறாய்?”

“அவனுக்கெண்டு தானே உங்கடை முத்தவள் பிறந்திருக்கிறாள்”

“சரி.... நான் என்ன தரவேணும்?”

“என்னர மருமேளைத்தந்தால் போதும்”

“வீடு வாசல்....?”

“சின்னவளுக்குக் குடுங்கோ”

அப்பாவுக்கு விழிகள் நிறைந்து விட்டன. கண்களைத் துடைத்து விட்டுக்கொண்டு, “என்றை தங்கச்சி... என்றை தங்கச்சிதான்” தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டு பெருமையுடன் எழுந்து வந்து விட்டார்.

“திருமணம் நடந்து முடிந்த பிறகும் இவர் அம்மாவின் குழந்தை. எந்த ஒரு காரியம் செய்வதற்கும் இவருக்கு அம்மாவின் சம்மதம் வேண்டும்.

சயிக்கிளில் அலுவலகம் போய் வருவது இவருக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது. மோட்டார் சயிக்கிள் ஒன்று வாங்க விரும்புகின்றார். மனதிலுள்ள எண்ணத்தை இவர் அம்மாவிடம் சொல்லிக் கொள்ள இயலாமல் சயிக்கிளில் ஓடித்திரிகின்றார். நான் அதை விளங்கிக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்.

“ஏன் சிரமப்படுகிறியள்! மோட்டப்பயிக் ஒன்று வாங்குங்கோவன்”

“அம்மா சம்மதிக்க மாட்டா”

“கேட்டுப் பாருங்கோ!”

இதன் பிறகே அத்தையிடம் இவர் கைத்தார்.

“அம்மா நான் ஒரு மோட்டைச்சயிக்கிள் வாங்கட்டுமே?”

“சயிக்கிளிலை திரிகிறது கரைச்சலில்லை”

“மத்தியானம் சாப்பாட்டுக்கு வந்து போகக் கஷ்டமாக இருக்கு. நான் மெல்ல ஓடித்திரிகிறேன்”

“சரி.... கவனமாக மெல்ல ஓடித்திரிய வேணும்”

இப்படி அத்தையின சம்மதம் கேட்டுத்தான் இவர் எல்லாக் காரியமும் செய்வார்.

அத்தை இடையிடையே எனக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பா! “அவன் மனம் நோகாமல் அவன்னை இஷ்டப்படி நடப்பிள்ளை.”

அறுபது வயது தாண்டிவிட்ட அத்தையைப் பார்ப்பவர்கள் ஒரு நாற்பது வயது மதிப்பார்கள்.

அத்தைக்கு அழகான சுருள்சுருளான கூந்தல். அத்தை தலைமுழுகி உலராத கூந்தலை விரித்து விட்டுக் கொண்டு, நெற்றியில் திருநீறு சந்தனமுமாக வீட்டுக்

குள்ளே நடமாடித் திரிவா. அப்பொழுது அத்தையைப் பார்க்க வேண்டும்! தேவதை ஒன்று வானத்தில் இருந்து இறங்கி வந்து எங்கள் வீட்டில் வாழ்வது போலத் தோன்றும்.

இந்த அத்தை ஒரு தினம் நெஞ்சு வலிக்கிறது என்று படுத்தவதான். எழுந்திருக்கவில்லை.

அப்பா ஆடிப்போனார்.

இவர் முற்றாகக் கரைந்துபோனார்.

அத்தைபோல படிப்படியாகப் படிந்து கிடக்கும் அழகான சுருண்ட கேசத்தை முற்றாக மழுங்க வழித்து மொட்டை போட்டுக் கொண்டு அத்தையின் இறுதிக் கிரியைகளைச் செய்தார்.

அன்று சுகாட்டில் இருந்து திரும்பி வந்து எனக்குச் சொன்னார்: “நான் தனித்துப் போனேன். எனக்கென்று இந்த உலகத்தில் யார் இருக்கின்றார்கள்?”

“நான் இல்லையா? உங்கடை மகன் இல்லையா? உங்கள்மேல் உயிராக இருக்கும் உங்கள் மாமா இல்லையா?” என்று கேட்பதற்கு நினைத்தேன். ஆனால் கேட்கவில்லை. பெற்ற அன்னைக்கு வேறு யார்தான் ஈடாக முடியும்? அதுவும் இவர்மேல் அத்தை கொண்டிருந்த அன்பு...!

இவருக்கு உண்ண முடியவில்லை.

உறங்க முடியவில்லை.

பிறகுடன் பேசுவதற்கும் இவர் விரும்புவதில்லை.

தனிமையும் கண்ணீருமாகவே காலங்கரை கிறது.

இரண்டு வாரகாலத்துக்குள் உடல் மெலிந்து இளைத்துப் போனார்.

எப்பொழுதும் கண்ணாடிபோலப் பள பள என்றிருக்கும் இவர் கன்னங்களில் ரோமம் அடர்ந்து காடாகக் கிடக்கிறது.

எனக்கு அத்தை இறந்த துயரம் ஒரு புறம். இவரை எப்படி நான் மீட்டெடுக்கப் போகின்றேன் என்ற அச்சம் இன்னொரு புறம்.

அத்தையின் மகாவாக்கியம் எனக்கு இடையிடையே மனதுக்கு வந்து என்னைப் போட்டு வருத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

“அவன் மனம் நோகாமல் அவன்ரை இஷ்டப் படி நடப்பிள்ளை”

நான் இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்! மனம் குழம்பித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

அத்தை மறைந்த பின்னர் இவர் அத்தையின் அறையில் வந்து படுத்துக் கிடக்கின்றார்.

அத்தையின் கட்டில் சுவர் ஓரமாக வெறுமை யாகக் கிடக்கிறது. எதிர்ப்புறத்தில் யன்னலைத் திறந்து விட்டிருக்கின்றார். அருகே மகன் படுத்துத் தூங்கிவிட்டான். அத்தைக்குப் பிறகு மகன் இவரோடு படுத்துறங்க நான் விட்டு விடுவேன்.

இரவு நேர உணவை முற்றாக இவர் கைவிட்டு விட்டார்.

இவரோடு சேர்ந்து இரவு நானும் பட்டினி.

சற்று நேரம் இவரைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கின்றேன்.

எப்படி இருந்தவர், எப்படித் தேய்ந்து சிதைந்து போனார்.

கலங்கும் கண்களைத் துடைத்து விட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அறையில எரிந்து கொண்டிருக்கும் பிரகாசமான லயிற்றை அணைத்து விட்டு, மெல்லிய இள நீல ஒளி வீசும் படுக்கை அறை லயிற்றை ஒளிரச் செய்கின்றேன்.

இவருக்குச் சிறிது தூரம் விலகி நிலத்தில் சரிந்து படுத்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

உறக்கம் வருவதாக இல்லை.

அத்தையைப் பற்றிய... இவரைப்பற்றிய எண்ணங்களே மனதில் அலை அலையாக எழுவதும் மடிவதும் ... மீண்டும் எழுவதும் மடிவதுமாக என்னை அலைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

நான் விழித்துக் கொண்டு கிடக்கின்றேன்.

எவ்வளவு நேரம் இப்படி கழிந்திருக்குமோ தெரியவில்லை!

இவருடைய கரமொன்று என்மீது மெல்ல படி கிறது. நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதிர்ந்து போகின்றேன். அத்தையின் பிரிவு தந்த துயரில் இருந்து இன்னும் நான் விடுபடவில்லை.

இவர் கரத்தை மெல்ல விலக்கிவிடுகின்றேன்.

மீண்டும் அதே கரத்தினால் இறுக அணைத்துக் கொள்ளுகின்றார்.

“அவன் மனம் நோகாமல் அவன்ரை இஷ்டப் படி நடப்பிள்ளை”

அத்தையின் குரல் வானத்தில் இருந்து எழுந்து என் செவிகளில் ஒலிக்கிறது. நான் இவர் கரத்தினை முன்னர்போல விலக்கிவிடாது அசைவின்றிக் கிடக்கின்றேன்.

இவர் இன்னும் நெருக்கமாக என்னை அணைத்து...

கத்தோலிக்கர்களின் மரண வீடுகளில் பாடப்படும் ஒப்பாரி இலக்கியங்கள்

■ கலையார்வன்

காலத்தால் அழியாது தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் மரபுவழிப்பட்ட நாட்டார் வழக்காறுகளிலிருந்து பிறந்த நாட்டார் இலக்கியங்கள், கத்தோலிக்க மதத்தின் வருகைக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வழக்கில் இருந்திருக்கின்றன. மறைபரப்பும் நோக்கோடு இங்கு வருகைதந்த ஐரோப்பிய மதபோதகர்கள், மக்களால் பெரிதும் விரும்பிப் பாடப்பட்ட நாட்டார் இலக்கியங்களின்பால் தமது கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள். அதன் பிரகாரம் நாட்டார் இலக்கியங்களை ஆக்கும் ஆற்றலையுடையவர்களாக இனங்காணப்பட்ட மதம்மாறிய கத்தோலிக்கர்களைக்கொண்டு, முன்னைய நாட்டார் இலக்கியங்களின் வடிவங்களைத் தழுவிய கத்தோலிக்க நாட்டார் இலக்கியங்களை உருவாக்கினார்கள், “போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலங்களில் தோன்றிய கத்தோலிக்க இலக்கியங்களுள் பெரும்பகுதி நாட்டார் இலக்கியங்களே. இவ்வாறான நாட்டார் இலக்கியங்கள் மக்களின் உவப்புடன் கூடிய வரவேற்பைப் பெறுவதற்கு, இவை தோற்றம்பெற்ற காலத்துச் சமய, சமூக, கலாசார, கல்விச் சூழல்களும் காரணியாக அமைந்தன” என அருள் கலாநிதி ஞா. பிலேந்திரன் அடிகளார் ‘பேரின்பக்காதல்’ நூல் பதிப்புரையில் (2004) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒப்பாரி இலக்கியங்கள்

தமிழில் பண்டுதொட்டு வழக்கிலிருந்த நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்கள், புராண- இதிகாசங்களை மையப்படுத்தியதாகவே காணப்பட்டன. இவற்றிற்கு மாற்றீடாகப் பிறந்த கத்தோலிக்க நாட்டார் இலக்கியங்

களுள் அம்மானை, நாட்டுக்கூத்து, ஞானப்பள்ளு, ஒப்பாரி போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றை ‘பிரபந்த இலக்கியங்கள்’ என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பிரபந்த இலக்கிய வரிசையில் அதிக ஆக்கங்களைக் கொண்டதும், மிகவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதும், தற்போதுவரை பயன்படுத்தப்படுவதும் ஒப்பாரி இலக்கியமேயாகும். இது ஒரு துன்பியல் இலக்கியம். கத்தோலிக்க மதத்தின் கருப்பொருளாக விளங்கும் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு பற்றிய செய்தியை வெளிக்கொண்டு வருவதுடன் மரியன்னையின் புலம்பலாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒப்பாரி இலக்கியத்தின் பண்புகளை உள்ளடக்கியதாக பல கத்தோலிக்க இலக்கியங்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றை ‘ஒப்பாரி இலக்கியங்கள்’ என்று குறிப்பிடுதலே சாலப்பொருந்தும். இவ்வாறு பிறந்த இலக்கியங்களில் அநேகமானவற்றை தற்போது காணமுடியாதுவிட்டாலும், அச்சப்பதிப்பாக வெளிவந்து எஞ்சியிருப்பவற்றிலும், கையெழுத்துப் பிரதியாக உள்ளவற்றிலும் அறியமுடிந்த இலக்கியங்களை இங்கு தருகின்றேன்.

- ❖ திருமருதமடு தேவதாயார் பேரில் பஞ்சபட்சித்தாது - எஸ். யே. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை - 30.05.1901
- ❖ தேவமாதாவின் பேரில் வியாகுலக் காதல் - எஸ். யே. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை - 20.02.1903
- ❖ வியாகுல மாமரி விசனசாகரம் - எஸ். யே. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை - 30.05.1911
- ❖ திருக்குமரன் பேரில் தேவமாதாவின் ஒப்பாரி - என்றி மாட்டன் - 12.03.1913

- * சிவசுந்தரி - மு. கனகபிள்ளை - மீள்பதிப்பு 06.03.1937
- * தேவபந்தரின் பிழைப்பு கல்வணி - சிந்தாமலையேவன் - 14.02.1923
- * திருப்பாடுகளில் பேசில் தேவதாயரின் புலம்பல் - பா. பி.செல்வராமன் கொடை - 23.02.1925
- * விசுவநாதர் காதல் - மு. கனகபிள்ளை - 1929
- * பிழைப்புக் காதல் - செ. சிந்தாமலையேவன் - 12.02.1932
- * சிவசுந்தரி துப்பு - பி. கனகபிள்ளை - மீள் பதிப்பு 15.02.1937
- * விசுவநாதரின் புலம்பல் - பி. துய்யம்பிள்ளை - 06.03.1937
- * திவ்யா இரட்சகர் திருப்பாடுகளின் பெயர் புலம்பல் - கனகபிள்ளை - 06.03.1937
- * அண்ணா அழகன் துப்பாள் - அந்திதேவபிள்ளை - மீள்பதிப்பு 16.12.1938
- * செவியார் திருப்பாடுகளில் ஒப்பாள் - மு. கனகபிள்ளை - 08.03.1939
(1873 இல் எழுதப்பட்டதென மு. சிவசுந்தரி 'வெளிப்புத்த சோகன்கள்' நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.)
- * தேவபந்தரின் சிந்தாமலையேவன் புலம்பல் - அ.சுமீரகுத்தம்பிள்ளை - 21.03.1939
- * நடுக்கிள்ளை உலா - வண. கா. குமாரசாமிபிள்ளை - கனகபிள்ளை திப்பு 1940
(இவற்று முந்திய இத்தியாசு பதிப்பில் (செவ்வண) பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது)
- * தேவபந்தர் கனகபிள்ளை பேசில் பேசியவையுள் - அந்திதேவபிள்ளை அண்ணாபிள்ளை - 1747 இரத்த குறியுடையது - பல பதிப்புகள்
- * தேவபந்தர் அருளால் குறைய - வண. கா. சிவசுந்தரி - 1810 ஆண்டுகத்தியது
- * யெசுத்திரிசுந்தரின் திருப்பாடுகளில் பேசில் ஒப்பாள்
- * கண்ணகியரின் கண்ணகிய பிழைப்பு ஒப்பாள்
- * கல்வணி கண்ணகி

- * கல்வணி பூக்கள்
- * தேவபந்தரின் பிழைப்பு கல்வணி
- * இலங்கியாறுமியாறு
- * திருப்பாடுகளில் பிழைப்பு
- * பிழைப்பு யெசுத்திரிசுந்தரின் காதல்
- * பிழைப்பு காதல்
- * கனகபிள்ளை அருளால்
- * கிந்தாமலையேவன்
- * கிந்தாமலையேவன் துப்பாள்
- * கனகபிள்ளை திருப்பாடு
- * அண்ணா கனகபிள்ளை அருளால்
- * கனகபிள்ளை இலங்கியாறு
- * கனகபிள்ளை அருளால்

பெயர் மாற்றம் இலங்கியாறுகள் ஆகப்பட்டுள்ளன.

இலங்கியாறுகள் தாழிசை, நாகபந்தம், தேவபந்தம், காதல், துப்பாள், புலம்பல் போன்ற வெண்கல இலங்கியாறுகள் பெயர்மாற்றம். இவற்றுள் 'அண்ணாபிள்ளை' என்ற அலங்காரங்களுக்கும், அண்ணாபிள்ளை பாடல்கள் பலவாறும் கிணற்றுப் பாடல்மாற்றம். இவ்வாறு அலங்காரம் மாற்றம் 'அம்மாணை' என்ற சொல்லும் மாற்றம். இலங்கியாறுகள் வரலாற்றை, புகழை கருத்து வடிப்பவையாக இருப்பினும், நூல்களில் பிழைப்புகளை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்துவதற்குப் போது அது ஒப்பாள் இலங்கியாறு மாற்றம். என்பது சிவசுந்தரி கருத்தாகும்.

மேற்குறித்தவற்றையும் போலும் பல இலங்கியாறுகள் ஆகப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டாலும் அனல் பற்றிய சிறுவரின் கவனம்மீட்டிப் பிறழ்வுகொண்டது. ம. வயித்தியாம்பிள்ளை அவர்கள் புத்தகங்கள் உரிமையாளராக பதிப்பிக்கப்பட்ட (1940) 'தெளிந்த கனகபிள்ளை' நூலில், "இது, நல்லூர் வண. கா. குமாரசாமிபிள்ளை அவரின் அவர்களால் பழைய (பிறதி) கவிதைக்கு திருத்தியும், புதுக்கிழம் செவ்வணம்" என்று, புத்தகத்தைத் தந்தோல்க்க அச்சத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட (1911) 'திருப்பாடுகளில் பேசில் தேவதாயரின் புலம்பல்' நூலில், "வங்ககாலை, பா. பி.செல்வராமன் கொடை அண்ணாபிள்ளை அவர்களால் பழைய மாற்றம்

தமிழில் பண்டுதொட்டி வழுக்கிவிருந்த நாட்டின் இலக்கிய வடிவங்கள் புரானை. இதிகாசங்களை மையப்படுத்தியதாகவே காணப்பட்டன. இவற்றிற்கு மாற்றிடாகப் பிறந்த கத்தோலிக்க மரபுபாடு இலக்கியங்களுள் அம்மாணை, நூட்டுகூத்து, தூதர்ப்பஞ்சு, ஒப்பாள் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றை பிரபந்த இலக்கியங்கள் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பிரபந்த இலக்கிய வடிவத்தில் அதிக ஆர்வம் கொண்ட கனகபிள்ளை மிகவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டதும், தற்போதுவரை பயன்படுத்தப்படுவதும் ஒப்பாள் இலக்கியமேயாகும்.

பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது” என்றும், ‘திருமரியன்னை பிரலாபம்’ நூல் பற்றிய தகவலில் “பழைய பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது” என்றும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. எனவே, உறுதியான தகவல்களைப் பெறமுடியாதுள்ளதாக கருதப்படும் இலக்கியங்களின் சிதறல்கள் அல்லது பகுதிகள் இவைபோன்ற நூல்களில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்கலாம்.

ஒப்பாரி இலக்கியங்களின் தோற்றம்

‘காலத்தால் அழியாமல் தொடர்ந்தும் வாழையடி வாழையாக நடைமுறையில் வழங்கப்பட்டு வருதலால்’ மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நாட்டார் வழக்காறுகளில், கத்தோலிக்க நாட்டார் வழக்காறாக ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. இவை எப்போது ஆக்கப்பட்டன என்பது பற்றிய பூரணமான தகவல்கள் இல்லை. இருப்பினும் கைவசம் கிடைத்த நூல்கள், வேறு நூல்களில் உள்ள தகவல்களைக்கொண்டு பதிப்பு காலத்தை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சில நூல்களில் பதிப்புத் திகதி காணப்படவில்லை.

பண்டைய தமிழ் மக்களின் மரணவீடுகளில் ‘வைகுந்த அம்மாணை’ பாடப்படும் முறை இருந்துள்ளதாக அறியப்படுகின்றது. இந்த நீண்ட மரபுவழிப்பட்ட முறையை கத்தோலிக்கர்களாக மாறிய மக்களும் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் ‘மரணத்தின் திறவுகோல்’, ‘இயேசுநாதர் அம்மாணை’ போன்ற இலக்கியங்களை ஆக்கிக் கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் இவ் இலக்கியங்களிற்கு விதிக்கப்பட்ட தடை காரணமாக அவற்றைப் பயன்படுத்தத் தயங்கிய மக்கள் அவற்றின் அடியொற்றியதாக மரணித்தவரைப் பற்றிய புகழ்ச்சிகள், அவர் செய்த நன்மைகளை (சிலவேளை புனைந்தும்) இசைந்த இராக, தாளத்தோடு புலம்பலாகப் பாடிவந்துள்ளனர்.

இந்தப் புலம்பல்கள், சமய நெருக்கடிகள் நீங்கிய ஒல்லாந்தர் காலத்திலே கத்தோலிக்க மதத்தின் கருப்பொருள் மற்றும் மரியன்னையின் புலம்பலையும் உள்வாங்கியதாக புதிய பல ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தன எனலாம். அவை ஏடுகளாகவும், குறிப்பிட்ட சிலரால் மட்டுமே பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகவும் காணப்பட்டதால் காலப்போக்கில் அழிவுறும் நிலைக்குள்ளானது. இதுவும் ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் ஆக்கப்பட்ட காலங்களை அறியமுடியாமற் போனமைக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். இதைப் போன்றே ஆக்கியோர் பற்றிய விபரங்களையும் முழுமையாக அறியமுடியவில்லை. ‘சிந்தாகுலத் திரட்டு’ பல பதிப்புகளாக வெளிவந்திருந்தபோதும் அவற்றில் ஆக்கியோன் பெயர் காணப்படவில்லை. 2004 ஆம் ஆண்டு அருள்கலாநிதி ஞா. பிலேந்திரன் அடிகளாரால், அவரது இரண்டாவது மீள்பதிப்பாக இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டபோது இதன் ஆசிரியரை அறிந்துகொள்ள பெருமுயற்சி எடுத்து, ‘யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி’ (க. வேலுப்பிள்ளை - 1918) நூலிலிந்து அறிந்து புலவர் க.மு.சுவாமிப்பிள்ளை என வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார்.

பின்னாளில் பாவனையிலிருந்த பல ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் அச்சாக்கம் பெற்றபோதும், நாட்டின் அசாதாரண சூழல் அவ்வப்போது சுனாமியாக தோற்றம்பெற்று வீடுகளில், காப்பகங்களில் இருந்தவற்றை அள்ளிச் சென்றமையாலும், எஞ்சியவைகளிற் சில ஊனத்துடன் காணப்படுவதாலும் அவற்றை ஆக்கியோர் பற்றிய விபரங்களை அறியமுடியவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதியாக இருந்து அச்சுரு பெறாமல்போனமை, அச்சுரு பெற்றவையும் முறையாகப் பேணப்படாமையால் அல்லது வேறு காரணிகளால் காலத்துக்குக்காலம் அழிவுற்று, மாற்றத்திற்கு இலக்காகிய நிலையில் 1960 இற்குப் பின்னர் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த ஒப்பாரி இலக்கியங்களையாவது சேகரிக்க முனைந்த போது சிலவற்றை கையெழுத்துப் பிரதிகளிலேதான் பார்க்கமுடிந்தது. கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுள்ள குறைபாடு, சொற்களோ - வாக்கிய அமைப்புகளோ மூலப்பிரதிகளை ஒத்தனவாக இருப்பதில்லை. ஒருவர் பாடுவதைக் கேட்டு இன்னொருவர் எழுதிக்கொள்வதால் இலக்கியத்தின் நிறைவைக் காணமுடிவதில்லை. உச்சரிப்பில் ஏற்படும் பிசுபு காரணமாக நிகழும் சொற்களின் மாற்றத்தால் இலக்கியத்தின் சுவையே இல்லாதொழிந்துவிடும். ஒரு இலக்கியப் பாடல் பிறிதொரு இலக்கியப் பாடலாக சேர்ந்துகொண்டு இலக்கியத்தின் தன்மையைக் கேள்விக்குறியாக்கிவிடும். பாடலுக்குள் இன்னொரு பாடலின் வரிகள் புருந்துகொண்டும், பாடலின் வரிகள் - சொற்கள் விடுபட்டும் பாடல்களின் தொடர்பற்ற நிலையை, கருத்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிடும். இருப்பினும் வேறு வழியில்லை. இருப்பதை சீர்செய்து கொள்ள வேண்டியதும், அறிந்ததை வெளிக்கொண்டுவர வேண்டியதும் எம்முன் நிற்கும் பாரிய கடமையாகும். இந்த முயற்சியில் அருள்கலாநிதி ஞா. பிலேந்திரன் அடிகளார் ‘சிந்தாகுலத் திரட்டு’ நூலை விளக்கவுரையுடனும், ‘பேரின்பக்காதல்’ நூலை இலகுவாக்கியும் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு மீள் பதிப்பித்தல்களைச் செய்துள்ளார். இவரது முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. இப்பணி மேலும் தொடரவேண்டும்.

ஒப்பாரி இலக்கியங்களின் பயன்பாடு

ஒப்பாரி இலக்கியங்களின் பயன்பாட்டை நோக்கும்போது, அவற்றில் இரண்டு வகையான வெளிப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஆரம்ப இலக்கியங்கள் எனக் கருதக்கூடியவைகள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் வாரம், புனித வெள்ளி, திருச்சிலுவைப் பவனி, இயேசுவின் சிலுவை மரணம், அவர் கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்படும் நிகழ்வு போன்ற தவக்கால வழிபாட்டுச் சடங்குகளைக் கருத்திற்கொண்டே இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஏனென்றால், அவற்றில் உள்ள பாடல்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளோடும், அவரின் மரணத்தோடும் பின்னப்பட்டவையாகவும், கத்தோலிக்க போதனைகளை உரைப்பவையாகவும், மரியன்னையின் வேதனைகளை வெளிப்படுத்துபவையாகவும் காணப்படுகின்றன. ‘சிந்தாகுலத் திரட்டு’, ‘பேரின்பக் காதல்’ போன்றவை இன்றுவரை மேற்குறித்தவற்றிற்காகவே பெரிதும் பாடப்பட்டு

வருவதை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். 1730 இல் 'யாக்கோமே கொன்சால்வேஸ்' அடிகளாரால் ஆக்கப் பட்டு, பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்கிற்கும், உடக்குப் பாஸிற்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட 'வியாகுல பிரசங்கத் தின்' பண்புகள், ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் சிலவற்றில் இழையோடியிருப்பதை உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே, ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பிந்திய இலக்கியங்களின் தோற்றத்திற்கு வியாகுல பிரசங்கம் ஒரு தூண்கோலாக இருந்திருக்கலாம் எனக் கருத இட முண்டு. இவை முதலாவது வெளிப்பாடாகும்.

கத்தோலிக்க சமயத்தின் வழிபாட்டுச் சடங்குக ளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட இவ்விலக்கியங்கள் காலப் போக்கில் கத்தோலிக்க மக்களின் மரணவீடுகளில் இரவு பூராவும் பாடப்படும் 'ஒப்பாரி'யாகவும், பிரேத அடக்கப் பவனி, பிரேத அடக்கச் சடங்குப் பாடல்களாகவும் பயன்படுத்தத் தொடங்கியதும் அவை, பாமர மக்களை இலகுவாகச் சென்றடைந்தன. தவக்கால நாட்களில் மட்டுமன்றி தேவைக்கேற்ப வருடம் பூராவும் பயன்படுத் தப்படலாயின. அதனால் அவை அதிக பயன்படுத்தலு டன் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமும் பெற்றன. இதனால் தேவை கருதி பல புதிய இலக்கியங்களும் பிறந்துள்ளன. அவ்வாறு பிறந்த இலக்கியங்களே இரண்டாவது வெளிப்பாடாகும். இவை மரணவீடுகளில், ஆரம்ப இலக்கியங்களுடன் இணைத்துப் பாடுவதற்கென்றே அவற்றின் சாயலில் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட் டாக; 'விசனசாகரக் காதல்'; நல்லூரில் இறந்து செம்மணி யில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட மகனை பற்றிய தந்தையின் புலம்பலாக இருக்கின்றமையை குறிப்பிடலாம். 'நல்லூர் வண. சா.ஞானப்பிரகாச சுவாமி அவர்களால் பழைய பிரதிகளிலிருந்து திருத்தியும், புதுக்கியும் செய்யப்பட்ட நூலாக 'நடுத்தீர்வை உலா' இருந்தாலும் மரணவீடுகளில் பயன்படுத்தலுக்கு ஏற்ற வகையில் பின்னாளில் பிறந்த இலக்கியமாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. ஒப்பாரி இலக்கி யங்களின் இரண்டாவது வெளிப்பாட்டின் பின்னர் ஏற்கெனவே பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த இலக்கியங்கள் சில படிப்படியாக மறைந்துசெல்ல ஆரம்பித்தன.

பின்னாளில் பிறந்த இலக்கியங்கள் இறந்தவர் மேலுள்ள பாச உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் மரணத்தின் பயங்கரத்தை, துன்ப வெளிப்பாடுகளை, 'மரணம் ஒவ்வொருவருக்கும் நிகழும்' என்ற உண் மையை எடுத்தோதிடத் தவறவில்லை. இவற்றில், ஒல்லாந்தர் கால கத்தோலிக்கர்களின் மரணவீடுகளில் மரணித்தவரைப் பற்றிய புகழ்ச்சிகள், அவர் செய்த நன்மைகளை நாட்டார் பாடல்களுக்குரிய இராக தாளத் தோடு புலம்பலாகப் பாடப்பட்டு வந்ததாகக் கருதப் படும் பாடல்களின் பண்புகள் நிறையவே காணப்படு கின்றன. முன்னைய புலம்பல்கள் நாளடைவில் மரியன் னையை மையப்படுத்தி இலக்கிய நயத்தோடு கூடிய புலம்பல்களாக மாற்றம் பெற்றபோது, வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்காக ஆக்கப்பட்ட அவற்றையொத்த இலக்கி யப் பாடல்களும் ஒப்பாரியில் இணைந்துகொண்டன.

இதுவே புதிய இலக்கிய சுவையோடு பல ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்குக் காரணியாக அமைந்தது எனலாம்.

ஒப்பாரி பாடுதல்

மரணம் நிகழ்ந்த தினமன்றின் இரவு 'ஒப்பாரி' பாடும் முறை, யாழ்ப்பாணத்திற்கேயுரிய தனித்துவ மாகும். குருநகர், பாஷையூர், நாவாந்துறை, கொழும்புத் துறை மற்றும் தீவகம் போன்ற யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளில் முக்கியமான ஒன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, மரணச் சடங்குடன் இணைந்த ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு, தனித்து வம்மிக்க நிலையில் பேணப்பட்டு பாடப்பட்டு வந்த மையை யாவரும் அறிவர். மரணம் நிகழ்ந்த வீட்டில் தங்கியிருக்கும் உறவினர்கள், அயலவர்கள் இரவு பூராவும் விழித்திருப்பதற்காகவும், மரணம் நிகழ்ந்த தகவலை ஊரிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் நோக்கத்திற் காகவும், மரணத்தை ஒரு சடங்கு நிலையாக வெளிக் கொண்டுவருவதற்கும் இந்த ஒப்பாரி பாடும் முறையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். இந்த முறையை எப்போது முதல் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்கள் என்பது தெளிவில்லையாயினும், மரபுவழிப்பட்ட நீண்டகாலப் பயன்படுத்தலைக் கொண்டது என்பது பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகும்.

'ஒப்பாரி' பாடுதல் என்பது, தாமாக முன்வந்து பாடுபவர்களைக்கொண்ட குழுச் செயற்பாடாகும். நாட்டுக்கூத்து பாடுவதில் உச்சநிலையில் இருப்பவர்களே இப்பாடல்களைப் பாட முன்வருவதால் அவர்கள் இராகம் மாறாமல், தாளம் பிரளாமல் இராகத்தோடு உச்சஸ்தாயியில் பாடுவர். இதுவும் ஒப்பாரியின் சிறப் பிற்கு ஒரு காரணமாகும். ஒலிபெருக்கி பாவனையற்றி ருந்த காலகட்டத்தில், தற்போதைய ஒலிபெருக்கியின் ஒலிக்கு நிகராக ஒலியெழுப்பிப் பாடுவதில் வல்லவர்க ளாக இவர்கள் இருந்துள்ளார்கள். இப் பாடல்களை ஒருவர் ஓசை நயத்துடன் பாடுவதும், ஏனையோர் ஒருமித்து பக்கக் குரலொலி (கோரஸ்) எழுப்புவதும், அமைதியான அந்த இரவு நேரத்தில் கேட்பவர்களின் உள்ளத்தை உருக்காமல், உணர்வைக் கிளறாமல் இருக்க மாட்டாது. பாடல்களின் கருத்தாழத்தைக் கேட்டறிந்து, துன்ப உணர்வுகளில் மூழ்கி எழும் எழுச்சி மேலீட்டால் உருவாகும் பயத்தால் "இரவு நித்திரையே கொள்ள வில்லை" என்று சொல்பவர்கள் அநேகர்.

மேற்குறித்த ஊர்களில் ஒப்பாரி பாடப்பட் டாலும் ஒப்பாரியில் அந்தந்த ஊரவர்கள் மாத்திரம் பங்கு கொள்வதில்லை. நண்பர்கள், தெரிந்தவர்களின் அழைப் பின் பேரில் அல்லது, அறிந்ததன்பேரில் ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றைய ஊருக்கு ஒப்பாரி பாடுவதற்கெனச் செல்பவர் களுமுண்டு. இதனால், ஒப்பாரி பாடுவதில் தனித்துவம் பேணப்படுவதையும், பொதுவான ஒரு நடைமுறை பின்பற்றப்படுவதையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பாடுபவர்களின் தொனியில், உச்சரிப்பில் ஊருக்கு ஊர் இயல்பாகவுள்ள வேறுபாடு காணப்பட்டாலும், 'ஒப்பாரி

என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும், இருக்கவேண்டும்.’ என்ற எழுதப்படாத நியதியை உணரக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே ஒரு ஊரில் பாடப்படும் ஒப்பாரியின் நடைமுறையை எடுத்து நோக்கினால் ஏனைய ஊர்களிற்கும் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பதால் குருநகரில் பாடப்படும் ஒப்பாரி இங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இம்மண்ணில் வாழ்வதால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அனுகூலங்கள், முன்பு ஒப்பாரி பாடிவந்தவர்களில் பத்துப் பேர்களுடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட சந்திப்புக்கள் போன்றவை இதற்கு ஒத்திசைவாக இருக்கின்றன.

இது ஒரு குழுச் செயற்பாடு என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். நாட்டுக்கூத்தில் பிரபலமான அண்ணாவிமார், நாட்டுக்கூத்துப் பாடும் வல்லமையுள்ளவர்களில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் இணைந்து மேற்கொள்ளும் ஒரு குழுச் செயற்பாடே இதுவாகும். ஒப்பாரி பாட வருமாறு எவரும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதில்லை. தகவல் அறிந்ததும் தாமதம் முன்வந்து ஆர்வத்துடன் இணைந்து கொள்வார்கள். முன்னர் இரவு நேரம் கடற்றொழிலுக்குச் செல்லும் வழக்கம் குருநகரில் இருக்கவில்லை. பின்நாளில் இரவு செல்லும் நிலை நிலவியபோதும், தொழிலுக்குச் செல்வதை விடுத்து ஒப்பாரியில் கலந்து கொள்வதுண்டு. அவ்வளவு தூரம் ஒன்றித்திருந்தார்கள். இந்தப் பாடகர் குழுவானது பத்து முதல் இருபது பேர்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். இந்தத் தொகை இறந்தவரின் அல்லது அவரது குடும்பத்தினரின் அறிமுகத்திற்கேற்ப கூடியும் குறைந்தும் காணப்படும்.

ஒரு வீட்டில் மரணம் நிகழ்ந்ததை ஒருவர் அறிந்தால் அல்லது அவருக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டால் அவர் தாம் சந்திக்கக்கூடிய பாடகர்களுக்குத் தகவலைத் தெரிவிப்பார். தகவலைப் பெற்றவர்கள் அல்லது ஆலயத்தில் ‘இறைப்பாரிக்கும்’ துக்கமணியினால் (இறப்பை அறிவிக்க அடிக்கப்படும் மணியை ‘இறைப்பாரித்தல்’ என்பர்) மரணம் நிகழ்ந்தது பற்றி அறிந்தவர்கள், ஒப்பாரி பாடுவதற்கான தயார் நிலையில், இரவு எட்டு மணியளவில் மரணவீட்டில் கூடிவிடுவார்கள்.

இரவு ஒன்பது மணியளவில் ஆரம்பிக்கும் ஒப்பாரி, புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில், அதிகாலை ‘திருந்தாதி’ மணி கேட்கும்வரை இடைவெளியின்றித் தொடரும். இந்த நீண்ட நேர பாவனைக்கேற்ற விதத்தில் பல ஒப்பாரி இலக்கியப் பாடல்கள் தொடர்ச்சியாகப் பாடப்படுவதைக் கேட்கலாம். ஒவ்வொரு இலக்கியத்திலுமுள்ள பாடல்கள் அல்லது, வெவ்வேறு வகைப்பாடல்கள் பாடப்படும்போது மாறுபட்ட இராகத்தையும், மாறுபட்ட பக்கக் குரலொலியையும் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். சில இலக்கியப் பாடல்களில் பாடலின் முதல் இரு அடிகளை ஒருவரும், ஏனைய அடிகளை மற்றவர்களும் பாடும் முறையும் உண்டு.

மரணவீட்டில் போடப்பட்டிருக்கும் பந்தலில் பாடகர்கள் வட்டமாக அமர்ந்திருப்பார்கள். இவர்கள்

பின்புறமாக சாய்ந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக ‘வாங்குகள்’ சரித்து வைக்கப்படும். ஒருவர் ஒப்பாரி பாடல் புத்தகங்கள் அல்லது கையெழுத்துப் பிரதியுடன் அமர்ந்திருப்பார். அந்தக் குழுவினரில் இவர் ஒரு முக்கியமானவராகக் கருதப்படுவார். பாடல்களின் ஆரம்பத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பவர் இவரே. பாடத் தயாராகும் பாடகரிடம் பாடலின் ஆரம்ப வரியைக் கூறியதும், அவர் தமது ஞாபகத்திலிருந்து அந்தப் பாடலைப் பாடுவார். இது பிந்திய முறையாகும். முன்னர் பாடகர்களே ஒருவர் மாறி ஒருவர் பாடலின் ஆரம்ப வரியைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் நடைமுறை நிலவியுள்ளது. பின்னாளில் பாடலடியைச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு ஒருவர் இருந்தும் கூட சில பாடகர்கள் முன்னைய நடைமுறையைத் தொடர்ந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. வட்டமாக அமர்ந்திருக்கும் பாடகர்களில் ஒருவர் பாட ஆரம்பித்து, பாடி முடியவும் அருகிலிருப்பவர் அடுத்த பாடலைத் தொடர்வார். இப்படியே வட்டமாக உள்ளவர்கள் தொடராகப் பாடுவார்கள். பாடுபவர் தவிர்ந்த ஏனையவர்களில் ஓரிருவர் பாடகருக்கு உதவியாக அவருடன் இணைந்து பாடலை உச்சத்தொனிக்கு எடுத்துக் கொடுக்க, மற்றையோர் பாடுபவரின் பாடலுக்கேற்ற பக்கக் குரலொலி வழங்குவதில் ஈடுபடுவார்கள். பாடலுக்கு ஏற்ற ஓசை நயத்துடன் பக்கக் குரலொலி வழங்கப்படுவதால் பாடல் மேலும் சிறப்பைப்பெறும். இந்த நடைமுறையால் பாடகருக்கு போதிய ஓய்வு கிடைக்கின்றது. இதனால் தத்தமது முறைக்கு பாடலைப் பாடும்போது உரிய தொனியில் உரத்துப் பாடக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

பாடகர், நித்திரை விழிப்புக்காகவும் சோர்வற்று இருப்பதற்காகவும் வெற்றிலை போடுவதும், அடிக்கடி தேநீர் அருந்துவதும் வழக்கத்தில் இருந்தது. பின்னாளில் நடுச்சாமம் தாண்டிய பின்னர் மது அருந்தும் வழக்கமும் தொற்றிக்கொண்டது. மது அருந்தாத பாடகர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

ஒப்பாரிப் பாடல்களை உரிய இராகத்துடன், சிறப்பாகப் பாடக்கூடியவர்கள் பலர் இருந்தாலும், சில இலக்கியத்திற்குரிய பாடல்களை மட்டும் பாடுவதில் வல்லவர்கள் எனப் பெயரெடுத்தவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அத்தகையோர் தமக்குப் பரீட்சையமான இலக்கியத்தில் உள்ள பாடலைப் பாட ஆரம்பிப்பதிலும், அவ்விலக்கியத்தில் அதிகமான பாடல்களைப் பாடுவதிலும் ஆர்வம் காட்டுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். ஏனையோர் அவர்களின் திறமையைக் கருத்திற்கொண்டு பாட அனுமதிப்பதுடன் ஒத்திசைந்து பாடுவதிலும் பக்கக் குரலொலி வழங்குவதிலும் ஆர்வமுடன் ஈடுபடுவார்கள்.

ஒப்பாரி, மரண வீடுகளில் பாடப்படுவதைப் போல் பிரேத அடக்கப் பவனியிலும் பாடப்படும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இதற்கு ‘சிந்தாகுலதிரட்டு’ இலக்கியப் பாடல்களே பெரிதும் பயன்பட்டன. பின்னாளில் ‘பிரேத சேமப் பிரார்த்தனைக் காதல்’ இலக்கியமும் சேர்த்துப் பயன்படுத்தப்பட்டது. நடைபெறும் அனைத்து

பிரேத அடக்கப் பவனியிலும் ஒப்பாரி பாடப்படுவ தில்லை. மரண வீட்டுக்காரரால் விரும்பி அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தால், ஒப்பாரி பாடுபவர்களில் எவரே னும் மரணமடைந்திருந்தால், அல்லது நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவியாக இருந்தால் (ஒப்பாரி பாடாதவராக இருப்பினும்) அத்தகையோரின் சவ அடக்கப்பவனியில் குழுவாக இணைந்து வீதியில் பாடிச்செல்வர்.

ஒப்பாரியின் சரிவு

ஒப்பாரிப் பாடல்கள் எல்லோரும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களல்லர். அதனால், வாசிக்குத் தெரிந்த பாடும் ஆற்றலுள்ளவர்கள் தாமாகவே பாடல்களை வாசித்து மனனம் செய்து பாடுவதும், வாசிக்குத் தெரியாத பாடும் ஆற்றலுள்ளவர்கள் மற்றவர் பாடுவதைக் கேட்டு கிரகித்துப் பல முறை பாடுவதால் மனனம் செய்து பாடுவதுமான நிலையே நீண்டகாலமாக நிலவிவந்துள்ளது. இதனால், இலக்கிய நூல்களையோ, கையெழுத்துப் பிரதிகளையோ பாதுகாத்து வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையோருக்கு இருக்க வில்லை. தொடர்ந்துவந்த காலங்களில், பாடல்களைத் தமது ஞாபகத்தில் இருத்தி பாடிவந்தவர்களின் முதுமையி லெழுந்த இயலாமை, மரணம் போன்றவற்றால் அவர்களால் பெரிதும் விரும்பிப் பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் சில மறைவுற்றுப்போகும் அபாயம் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து பாடிவந்தவர்களாலும் முன்னையோரைப்போன்ற பாடும் ஆற்றலை, அவர்கள் கையாண்ட வழிமுறையை எட்டிட முடியவில்லை. இதனால் தங்களின் துணைக்கு நூல்களை அல்லது கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேட வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது.

காலம் கடந்த முயற்சியினால் அரிய சில இலக்கிய நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. சில நூல்களை கைவசம் வைத்திருந்தவர்களும் அவற்றைத் தேவைப்படுவோருக்கு கொடுத்துவ விரும்பவில்லை. இவற்றால் கிடைப்பதற்கு அரிதானதும், நீண்டகாலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததுமான இலக்கியங்கள் சில விடுபட்டுப்போக, எஞ்சிய இலக்கியப் பாடல்களையேனும் பாடல்கர்கள் தமது ஞாபகத்திலிருந்து பாட அவற்றைக் கேட்டெழுதி, கையெழுத்துப் பிரதியாகத் தயார்செய்யவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளானார்கள். இதனால் பிறந்ததே தற்போதைய கையெழுத்துப் பிரதிகளாகும். சில இலக்கியங்கள் அழிவுற்று விடுபட்டுப்போன காரணத்தால், சில இலக்கியங்களை தொடர்ந்து பாடுவதில் பாடல்களுக்கு ஏற்பட்ட இயலாமையினால், வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதும், பல பதிப்புகளைக் கொண்டதும் நூலுருவில் கிடைக்கக்கூடியதாகவுமிருந்த 'சிந்தாகுலத் திரட்டு'ம், 'பேரின்பக் காதுலு'ம் மரணவீடுகளில் பாடவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

குருநகரில் பாடப்பட்ட 'ஒப்பாரி' பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவதால், அங்கே 'ஒப்பாரியின் தற்போதைய நிலை' பற்றியும் கூறவேண்டியது அவசியம். இதுவே

ஏனைய ஊர்களினதும் நிலையாகும்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட நீண்டகால அசாதாரண சூழல், அதனால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட இரவு நேர ஊரடங்குச் சட்டம் ஒப்பாரியின் சரிவிற்குப் பெரும் காரணியாக அமைந்தது. அசாதாரண நிலையால் ஏற்பட்ட விரைவான மரணங்கள், இடப்பெயர்வுகள், புலம் பெயர்வுகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், வருவாயிழந்த நிலைகள், வாழ்க்கைச் சமைகள், ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட கிறிஸ்தவ சபைகள் போன்றவற்றால் பாடல்கள் அருகிவிட, எஞ்சியிருந்தவர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக இயன்றவரை தொடர்ந்தார்கள். நூல்கள், கையெழுத்தப் பிரதிகள் அழிவுற்ற காரணத்தால் பின்னையோர் பெரும் சிரமங்களையே எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இடர் மிகுந்த நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு ஒப்பாரி பாடிவந்தவர்களில் சிலர் இணைந்து ஒலி நாடாவில் பதிவுசெய்து காலத்திற்கேற்ற சேவையைச் செய்திருந்தார்கள்.

இந்த ஒலிநாடாவைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை நாட்டின் சூழல் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இந்த நிலை தொடர்ந்தபோதும் மரண வீடுகளில் ஒப்பாரி பாடுவதும், சவ அடக்கப் பவனியில் பாடல்களைப் பாடுவதும் சிலரால் இடைக்கிடையே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மற்றும், முன்னர் ஒருவர் மரணமடைந்தால் மறுநாளே அடக்கம் செய்யப்படுவது வழமை. அதனால் மரணம் நிகழ்ந்த இரவே ஒப்பாரி பாடவேண்டி அவசிய மிருந்தது. தற்போது இடம் பெயர்ந்து தூர இடங்களில் வசிக்கும் உறவினர்கள், புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் வருகைக்காக சில நாட்கள் காத்திருந்தே பிரேத அடக்கம் செய்யப்படுகின்றது. இதனால் பிரேத அடக்கம் செய்யத் தீர்மானித்த நாளுக்கு முதல்நாள் இரவே ஒப்பாரி பாடுதல், அல்லது ஒலிநாடாவைப் பயன்படுத்துதல் என்ற புதிய நடைமுறை தோற்றம் பெற்றது. இது மக்களிடையே வரவேற்பைப் பெறவில்லை.

இன்றைய நிலையில், மரண வீடுகளில் ஒப்பாரி பாடும் முறை மரணத்தை நோக்கியே சென்று கொண்டிருக்கின்றதெனலாம். ஏனெனில்; ஒப்பாரி பாடல் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அழிவுற்ற நிலையில், தற்போது ஒப்பாரி பாடும் சிறு பிரிவினரும் முதுமையடைந்து பாட முடியாத நிலை ஏற்படும் பட்சத்தில் ஒப்பாரி பாடும் முறையே இல்லா தொழிந்து விடக்கூடும். நிகழ்கால சந்ததியினர் இதில் ஆர்வம் காட்டுவார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. நாட்டுக்கூத்து பாடுபவர்கள் குன்றிச் செல்வதே இதற்கு காரணமாகும். எனவே, எதிர்காலத்தில் ஒப்பாரி பாடும் முறை அழிவுறும் நிலை ஏற்படும்போது, பிரதி செய்யப்பட்ட ஒலி நாடாக்களே ஆவணமாகவும், அடையாளமாகவும் இருக்கும். ஆயினும், ஒலி நாடாக்கள், உரிய காலத்தில் மீள்பிரதி செய்யப்படாமையாலும், தகுந்த பராமரிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படாமையாலும், பலரும் அவற்றைக் கையாள்வதனாலும் சில சேதமுற்று பயன்படுத்த முடியாதவையாக உள்ளதை அறியக்கூடிய

தாக இருக்கின்றது. சேதமுற்றவைபோக எஞ்சிய ஒலி நாடாக்களை ஆயினும் 'இறுவட்டினில்' பதிவு செய்து பாதுகாத்து வைத்திருக்க அவற்றின் உரிமையாளர்கள் முன்வரவேண்டும். இது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு பயனுள்ள ஒன்றாக அமையும்.

பின்னாளில் ஒப்பாரி

மரணம் நிகழ்ந்த வீட்டில், அன்றையதின இரவு எட்டு மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் ஒப்பாரி பாடப் படுவதால், அதற்கேற்ற வகையில் பல இலக்கியப் பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில், அறியப்பட்ட 34 இலக்கிய நூல்களின் விபரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபோதும் அவற்றுள் சில சிதைவுற்ற நூல்களாகவும், சில கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் உள்ளன. இவைகள் அனைத்தும் மரணவீடுகளில் பாடப்பட்டவைகளன்று. 1960 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியை எடுத்துநோக்கும்போது ஆறு இலக்கியங்கள் மட்டுமே பாடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனையவற்றில் சில முன்னர் பாடப்பட்டு, மேற்குறித்த காரணிகளால் பின்னர் விடுபட்டிருக்கலாம் அல்லது மரண வீடுகளில் பாடுவதற்குப் பொருத்தமற்றவையாக கருதப்பட்டிருக்கலாம்.

ஒப்பாரி மறைவுற்றுச் சென்றுகொண்டிருக்கும் இன்றைய நிலையில், பல இலக்கியங்கள் விடுபட்டும் - உறங்குநிலைக்கும் சென்றுவிட்ட சூழலில், 1960 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் 'பஞ்சவர்ணத் தூது', 'விசனசாகரக் காதல்', 'அன்னை அழுங்கல் ஒப்பாரி', 'நடுத்தீர்வை உலா', 'சிந்தாகுல திரட்டு', 'பேரின் பக்காதல்' போன்றவையே பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. எனவே, இந்தக் காலப்பகுதியில் பாடப்பட்ட, தற்போதும் இடைக்கிடையே பாடப்படுகின்ற இந்த இலக்கியங்கள் பற்றிய தகவல்களை சுருக்கித் தருவது ஒப்பாரி பற்றி அறிந்திராத பலருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

ஒப்பாரி பாடல்கள் தாம் பாடவேண்டிய நேரத்தை கணித்தும், பாடப்படும் இலக்கியப் பாடல்களை நிரைப்படுத்தியும் தமக்கென ஒரு முறையை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வந்தார்கள். அதற்கமைய முதலில் பாடப்படும் இலக்கியப் பாடல் 'பஞ்சவர்ணத் தூது' ஆகும். இதனைப் ஆரம்பிக்கும்போது அதிலுள்ள 'தேவாரப் பாடலை'ப் பாடிய பின்னர் ஏனைய பாடல்களை, ஒருவர் மாறி ஒருவர் பாடித் தொடருவார்கள். ஒவ்வொரு இலக்கியத்திலும் ஆரம்பப் பாடலாகத் 'தேவாரம்' அல்லது அதற்கு மாற்றிடான 'வெண்பா', 'தாழிசை' போன்றவை இருக்கக் காணலாம். குறித்த இலக்கியம் பாடப்படும்போது முதலில் அதிலுள்ள தேவாரம் அல்லது அதற்கு மாற்றிடாக எழுதப்பட்டுள்ள பாடலைப் பாடியே பின்னரே அந்தந்த இலக்கியப் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்குவார்கள்.

ஆரம்பப் பாடல் இலக்கியம் 'பஞ்சவர்ணத் தூதாக' இருந்தபோதும் ஏனைய பாடல் இலக்கிய

ஒழுங்குகள் சூழ்நிலை சார்ந்ததாகவும் இருந்தன. அண்ணாவி ஒருவரின் மரணவீட்டில் பாடல்களைப் பாடும் அண்ணாவிமார்களில் அண்ணாவித்தனம் மேலோங்கிக் காணப்படுவதனால், சில இலக்கியப் பாடல்கள் நீண்டநேரம் பாடப்பட்டு, ஏனைய இலக்கியங்களின் இடத்தைப் பிடிப்பதுமுண்டு. இது ஒப்பாரி பாடப்படும் ஊர்களிலெல்லாம் காணப்படும் பொதுவான நியதியாகும். எனவே, வெளிப்படுத்தலுக்காக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இலக்கியப் பாடல்கள் பாடப்படும் ஒழுங்கில் அமையவில்லை என்பதும், பிரதியில் உள்ள வாறு தொடராக எழுதப்பட்டவைகளல்ல என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒப்பாரி இலக்கியப் பாடல்கள்

1. பஞ்சவர்ணத்தூது

இந்த இலக்கியத்தை ஆக்கியோன் பற்றிய விபரம் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால், நல்லூர் வண. சா. ஞானப்பிரகாச சுவாமி அவர்களது உறவினரும், பதிப்பகம் நடத்துனராகவுமிருந்த எஸ். யே. தம்பிமுத்துப் பிள்ளை அவர்களால் ஆக்கப்பட்டு 30.05.1901 இல் வெளிவந்த 'திருமருதமடு தேவதாயார் பேரில் பஞ்சபட்சித்தூது' என்னும் இலக்கியப் பாடல்களின் சாயலை ஒத்தனவாக பஞ்சவர்ணத்தூதுப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. 'திருமருதமடு தேவதாயார் பேரில் பஞ்சபட்சித்தூது' என்னும் நூலே எனக்குக் கிடைத்தவற்றில் பழமையான பதிப்புத் திகதியைக் கொண்டதாக உள்ளது. மு. சுவாம்பிள்ளையால் ஆக்கப்பெற்ற 'புனித அந்தோனியார் பேரில் பஞ்சவர்ணத் தூது' (1937) இலக்கியத்திலும் அந்தச் சாயலைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆசிரியர் மு. சிங்கராயரின் 'கூவிப் பறந்த கோகிலங்கள்' நூலில் 'பஞ்சவர்ணத்தூது' மு.சுவாம்பிள்ளை அவர்களால் 1869 இல் எழுதப்பட்டு, புலவர் பெ. கிறிஸ்தோப்பர் அவர்களால் திகதி பொறிக்கப்படாமல் வெளியிடப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும், வெளிப்படுத்தலுக்காக அந்நூலில் தரப்பட்டுள்ள பாடல்கள் 'புனித அந்தோனியார் பேரில் பஞ்சவர்ணத்தூது' பாடல்களாகவே இருக்கின்றன.

உறவுகளை இழந்த சோகங்களை, நெஞ்சை பிளக்கச்செய்யும் வேதனைகளை இயற்கை வாழ் உயிரினங்களான பறவைகள், மிருகங்கள் போன்றவற்றுடன் பகிர்ந்துகொண்டு, அவற்றைக் கூட்டாகவும் தனியாகவும், தன்சோகங்களை அன்னைமரியிடம் எடுத்துக்கூறுமாறு தூது அனுப்புவதாக பஞ்சவர்ணத்தூது இலக்கியப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இவை நாலடி களைக்கொண்ட பாடல்களாகவே காணப்படுகின்றன. தகவலுக்காக;

தேவாரம்

"இறையவன் தாவிது கோத்தீர் தீலங்கும் மாமணியாவந்த பிறைமிகுச் சரணியான பேரின்ப அனந்த தாய்க்கென் கறைசொல்லி பஞ்சவர்ண காதலால் தூதனுப்ப

நன்றிக்குரிய பூம்புகரம் நத்துவணை அருங்கிசும்பாளியி
யில்தான் கருந்த சித்திர மின்று பொன்முகம் பூண்டு
வளந்தாம் போற்றும் கவலிமையி தருந்த ஏழை
காண்டுவளை பஞ்சவர்ணக் காதலால் ஸூதரதுப்ப
தேவமலர் பரிசளிக்கும் சிற்றடி தந்தாள் மன்னா”

துது

“தான் பணிபுர்த்துள்ள அண்ணாமலை துறையிலும் சிறிதளவில்
கள்ளையான் பருவங்கள் காலதாமதம் தூதனுப்ப
தூதராய்தான் தான் புரிந்த இடமென்னும் நீக்கிப்பற்ற
பெருகுகளில் பருவங்கள் காலதாமதம் தூதனுப்ப
தூதராய்தான் தான் புரிந்த இடமென்னும் நீக்கிப்பற்ற

அவ்வாறுதான் செல்வென்று அடையாளம் அண்ணி தன் பழைமையிலிருந்து செய்திருக்கின்றது அப்படி செல்வென்று பாணிக் கலாசாஸ்திரம் பற்றியும் தனது தனிப்பட்ட கருத்து மூலமாக அது செய்திருக்கின்றது என்பதை அறியும்.

தென்னா முனைய சைலந்த துங்கலினைப் பொருத்த மொழி
கள்ளனைகளை உடனடியாக வேட்டைப் பிடிப்பது
வெள்ளை நதிக்கரையில் மேய்த்துவருந் தொண்டினர்
பிள்ளையினை தாய்க் கொண்டு மெலிய தொண்டைப் பிள்ளையினை

ஏற்றுமதியும் காவலாகியும் திருச்சபாபெருமார் மூலமாய்தான் நான் நினைவுகூர வேண்டிய நேரத்தில் நான் நினைக்கிறேன்.

எனங்காறும் சேனாசனின் அடியின்ரு பட்சிசனே
 துள்ளிநடம்பேர் அவினேயோ ஶ்ஞம் நகர்க்கு நீதிரி
 மங்கனாற்சேரி கவிவிமரி மாதாநத் வனத் துயரந
 ஶ்ஞம்வனாதே பணர்ந்து சாற்றி வுறவிமோ

சோனாலக் கிரி. நெமே தோண்டியும் துள்ளினாயிடு
செழுறு சாண்டியான் சிவக் கருத்தில் நீறேய்
பாலகண்ண பேந்தும் பாக்கியபாகிகை என்னு
கோண்டெல்லாம் எல்லாவி லுண்டு துள்ளிக்க மாட்டேனோ

அப்பரத்தின் மீது இணையாட்சி யறத்தும்
செம்புத்தூதின் தள்ளினமே செட்டமொழி கேள்வோ
வம்பலகை அஞ்சுதலிசம் வல்லிணையால் வொடுவதை
உய்யம் தொடும் பாரிசுத உணர்த்திடவும் மயங்கோ

மருவாளும் காணத்தில் வந்திருந்த இரண்டாம்
கிறுமாய்க் குழுவிலே இயம்புபொது சேனையா
பெரியவரை எண்ணி யுருவில் வாட்டுவதை
தீவிரமாய் மாட்டிமுன் செப்பிடவும் தாபனா

- ஸா.மொழித்யப் பி.பி

2. வினாக்கள்: 100

இந்த இலக்கியத்தை, ஒப்பாரி பாடல்கள் 'வண்ணாத்தித் தாதம்' என்று அழைப்பது மூலமாக நாளிதழ்மூலம் பிரசுரிக்க இலக்கியப்பற்றையால் ஆக்கியோன் பற்றிய வரலாறு அறிவழகுடையிருக்கலாம். ஆனால், 1971 இல் வெளியிடப்பட்ட 'வினாயகம் மாமரம் வினையாகரம்' என்னும் இலக்கியப் பாடல்களின் தன்மையை ஒத்ததாக இந்த இலக்கியப் பாடல்கள் உள்ளன.

நான் மிகவும் நேசித்த புத்திரனை இழந்த போஷத்தில் அவன்மீது கொள்ட அன்பை மூங்கையடி நிகழ்வுகளுடாகச் சொல்லிப் புலம்புவதற்கு இந்த இலக்கியப் பாகங்கள் காயைப்படுகின்றன. ஆசிரியர் மு. சிவநாராயன் அவர்களின் 'கவியப் பற்றித் தோசிலாங்கன்' நூலின் 'பேய்சாகரக் காதல்' பாகவர் மு. கலாயம்பிண்ண அவர்களால், 03.03.1848 இல் இறந்த அவரது மகன் நெய்வேலிநெயில் திணைவாக 1849 இல் எழுதப்பட்டு, பின்னர் அவரது உறவினர்களால் 1929 இல் வெளியிடப் பட்டதாகச் தெரிப்பிடுகின்றனர்.

[illegible]

“எம்மாவது புத்திரனே என்மகனே பகையனை
உங்களுகு அணையபாத நாளும் மருமேன்”

மாயங்க வழி புத்தனாக வந்ததும் நானறிவேன்
நெடமுள்ள வெள் மகளிர் திரைவெண்ண மறிவன்
காசினிடான் என்மேலி கள்ளி முத்துப் பின்னாடவன்
சீரியமுத ளார் சீக்கிரத்தில் கேட்கதுடு

வெய்யாண்டிய நாயக்காண்டிய பரிக்ஷமுற்று முயலுந்தேன்
 சேய்யமுள்ள எண்டகணார் தீத்தியை போல் கண்ணென

கைநீட்டக் கால்நீட்டக் கண்ணிரென்று மெழுகப்
பொம்பாள சித்திரையிப் போதுவந்த தோமகனை

என்னனுக் கபங்காத என்மகனே யுள்ளையெய்த
மன்னனுக் கிழையாக்க வளர்த்து வைத்தேனோ மகனே

மறக்கவழிமா உனது வர்ணமுகம் காணாமல்
உறக்கம்வாழமா மகனே உன்னையிழைத் தானிரங்க

தேவசனாஞ் சூழவேழீர் சென்று அண்ணின் பிடித்த
ஆவறுபின் தூங்கி அகலந்தும் கொள்வாளை

முதலுக்கு வித்தகதாய் ஞானசுத்த மகள் பெற்றெடுத்த
புத்திரனை நீயோக புரிப்பக் கொள்ளுமானே

புத்திரியாள் பெற்றொடுத்த புத்திரனொன்றுள் டெய்தி
நித்தியமும் தாடாபம் நீத்திரா செய்வித்தாளை

இந்நடுக் கண்பல் ஆட்சிதன் விடத்திலிராத மகன்
அந்நாள் நெய்மணியின் மண்ணுத்தள்ளான் பற்ப்பான்

கல்விநாட்டி முன்னுரிமை காய்ப்புடையவர்கள் தான்
பல்கலைப் பேரறிஞர் பொய்யான மானியம்

சீராட்ட நான் வளர்த்த செல்வமேயோர் நானும்
வராத நித்திரைதான் வந்ததென்னவோ மகனே

நாமகள்என் னோடிருக்க நாயகமே உன்னையிந்தப்
பூமகனும் வாழ்திறந்து பூரிப்பாய் உண்டாளோ

பொன்னைச் சுமக்கப் பொருத்தமற்றோ செம்மணியிற்
மண்ணைச் சுமக்க மனது வந்ததோ மகனே”

- கையெழுத்துப் பிரதி

3. நடுத்தீர்வை உலா

இந்த இலக்கியத்தை ஆக்கியவர் வண. சா. ஞானப்பிரகாச சுவாமி அவர்கள். இவ்விலக்கியமானது அவரது கற்பனையிலெழுந்தது அல்ல. பழைய பிரதிகளிலிருந்து திருத்தியும், புதிக்கியும் செய்யப்பட்ட புதிய இலக்கியமாகும். வண. சா. ஞானப்பிரகாச சுவாமி அவர்கள் தமது ஆக்கம் பற்றி நூலின் ஆரம்பத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“கார்கொண்ட வரன்றந்தை காய்சினத்தை மாதயவாய்
சீர்கொண்ட தேவசுதன் நீர்த்திடவே- பார்கொண்ட
பாவிக்காய் மானிடனாய்ப் பாடுபட்டு மூன்றாம்நாள்
ஓவியம்போல யுயிர்த்தெழுந்து - பூவுலகில்
நாற்பது நாளிருந்து ஞானநெறியைக் காட்டி
தீர்க்கமுடன் சீடருக்குச் செப்புசின்றார் - ஏற்கனவே
பொன்னுலகம் போகின்றோம் பூவுலகோர் கட்கினிமேல்
மன்னுநடுத்தீர்க்க வருவேனென்று - சொன்னவுடன்
எத்தனை நாளிருக்கு தென்றவர்கள் கேட்டிடவே
அத்தனுரைத்தவகை யானது கேள் - நித்தம்
நடக்குங் குறிகளதை நாம்புகல்வோ மென்று
அடக்கமுற்ச் சொன்னார் ஆனால் - முடக்கமில்லா
ஞானக் கலைநிபுணர் நன்காய்ந் தெழுதியதை
ஈன அறிவோனியற்றுகிறேன்...”

இந்நூலானது முன்னைய பல இலக்கியப் பிரதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு திருத்தம் செய்யப்பட்ட விடயங்களின் தொகுப்பு என்பதை “ஞானக் கலைநிபுணர் நன்காய்ந் தெழுதியதை ஈன அறிவோனியற்றுகிறேன்” என்னும் பாடலடியிலிருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டை நோக்காக்கொண்டு இயற்றப்பட்ட இந்நூலிலுள்ள பாடல்களைப் படிக்கும்போதோ, பாடும் போதோ, பாடக் கேட்கும்போதோ மனித மனங்களை வருடாமல் இருக்கமாட்டாது. வாழ்வின் முடிவு பற்றிய பயவுணர்வு ஆட்கொண்டு பாவம் செய்யாதிருக்க வேண்டுமென்ற உணர்வே மேலோங்கும். ஈரடிகளைக் கொண்டு இடைவெளிகளின்றித் தொடராகக் காணப்படும் பாடல் வரிகள் உலக முடிவின், வாழ்வின் முடிவின் நிகழ்வுகளை படிப்படியாக வகுத்து அவற்றிற்கான அறிகுறிகளை நயமாக எடுத்தோதுகின்றன. பாடல்கள் யாவும் ஒரே சீரில் காணப்படுவதால், ஆசிரியர் பழைய பல பிரதிகளின் வெளிப்படுத்தல்களை உள் வாங்கி தாமே பாடல்களை இயற்றியுள்ளார் என்றே கொள்ளவேண்டும். தகவலுக்காக இவை சார்ந்த சில

பாடல்கள் தரப்படுகின்றன.

‘நடுத்தீர்வை’ நாள் நெருங்கும்போது உலகில் நடக்கக்கூடிய அறிகுறிகளெனக் கூறப்பட்டுள்ளவற்றில் சில,

“...வாகடத்துக் கெட்டாத வன்னோய்க் ஞற்பயித்துச்
சாகடிக்கும் மானிடர்கள் சஞ்சலிப்பார் - ஏகமாய்
மாழ்வார் சிலபேர்கள் மாறா லேபலநாள்
தாழ்வாருயர்வார்கள் தாரணியே- பாழாக
சண்டையையாலே சாவார்கள் தேகமதை
விண்டோடுஞ் செந்நீர் வெள்ளமென - மண்டலத்தில்
நாடுவிளையாது நற்காலம் போயொழிக்கும்
கேடுதொடர்ந் துலகங் கெட்டுவரும் - கூடாக
தானியங் கொள்ளுதற்கு தட்டளிந் தலைந் துலைந்து
மானிடர்கள் வெம்பசியால் வாடி நிற்பர்...”

(பக்கம்-2)

“...வெள்ளத்தி னாற்சிலவூர் மீளாமற் றாழாகும்
விள்ளுமிடி யாற்சிலவூர் வெந்தழியும்- பள்ளமென
தாழுஞ் சிலவூர் சமுத்திரம்வந் தேபெருகும்
வாழும் சிலவூர் மகிழ்ச்சியுடன் - ஊழ்வினையால்
முறதாரங்கொள்ளவென மங்கிலியைச் சாகடித்து
முறையிலா மன்றல் செய்வார் மோகமுடன் - தரைதனில்
மண்மாரி பெய்துவிடும் மானிலத்தி லாங்காங்கு
திண்மையுள்ள வேந்தருமே சீர்மாரிப் - புண்ணாவார்...”

(பக்கம் -4)

அந்திக்கிறிஸ்துவின் வருகை பற்றியும், அந்திக் கிறிஸ்துவை இனங்காணக்கூடிய அடையாளங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளவற்றில் சில,

“...மோஷந்தருவேனென்று மெய்போல் மொழிந்துபரன்
ஆச்சரியந்தேறா வரும்பாவி - கூச்சமற்றுக்
கும்பிட்ட பேர்களைத்தான் கொல்லாமல் விட்டிடுவான்
கும்பிடப் பேர்களைத்தான் கொன்றிடுவான் - வம்பிட்ட
வீரியத்தைக் காட்டிடுவான் மென்மேலும் புண்ணியத்தின்
காரியத்தைச் செய்வோரைக் காய்ந்திடுவான் - சீரியலம்
பூலோகமெல்லாம் புகழ்பெறவே யோர்குடையில்
நாலோகநாதனென நாள்தினிடுவான் - சாலவெகு...”

(பக்கம் - 14)

உலக முடிவின் நிகழ்வுகள் எவ்வாறு இருக்கும் என்பது பற்றி கூறப்பட்டுள்ளவற்றில் சில,

“...சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தாரகையும் ராசிகளும்
அந்தரத்தில் கீதப்பி ஆடிநிற்கும் - அந்தமிக
கன்மாரி மண்மாரி கார்கரி சாம்பலுடன்
விண்மாரியாய் நிலத்தில் வீழ்குமே - மண்ணிலத்தில்
ஆதவனின் வெப்பத்தா லாங்காங்கு தீதெரியும்
பூதலர்கள் கண்டு புலம்பிடுவார் - தீதாய்
அடிக்கடி பூமி அதிர்ச்சி யடியும்
நடுநடுக்கமுங்கண்டு நானும்- தபங்காண்
பருவதங்கள் மண்ணுள்ப் பதங்கி மறைந்து
பெருகும் கடலதிலே பேதம் - திறமுடனே
மண்வெடித்தே யாங்காங்கு மண்டியமூல் நீர்பாவக்

கண்ணலங்கி மாந்தர் கலங்கிடுவார்...” (பக்கம் -19)

இறுதி நடுத்தீர்வை நடக்கும் விதம், அந்த நேரத்தில் இயேசுநாதரால் உரைக்கப்படுபவைகள், மானிடரின் புலம்பல், வேதனைகள், வழங்கப்படும் தீர்ப்புகள் எவ் வாறு இருக்கும் என்பது பற்றி தொடராகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் இயேசுநாதரால் உரைப்பவற்றில் சில,

“...கெட்டுர யெத்தனத்தால் ரெத்தவெறி கொண்டவர்கள்
கற்றுணி லேயடித்த காயமிதோ - துட்பர்கள்
கன்னத்தடிக்கக் கலங்கியசெங் கண்களினதோ
உன்னரிய சொர்ண ஒளிதிகழுஞ் - சென்னியிலே
முள்முடியைவைத்தமுத்தி மூங்கிற் றடிகளினால்
துள்ள வடித்தவந்த சோரியிதோ - வல்லபயம்
பாரச்சிலுவை படிந்ததிருக் காயமிதோ
வீரர்களாற் குத்துண்ட வீக்கமிதோ - கோரத்தால்
வாய்பூக்கிலின்று வடிந்த செந்தீர்த் துளியிதோ
பாய்மெய்நரம் பெலும்பைப் பாருங்கள் - தூயனென்னைப்
பார்க்குருசிலன்று பாதகர்கள் நீட்டிவைத்துக்
சுராணியிட்ட குறிகளினதோ - சோராது
நாலாவித்தினிலும் நான்றவித்த வேளையிலே
மாலான நஞ்சுண்ட வாயுமிதோ - கோலமுடன்
மண்ணுலகிற் பாடுபட்டு மானிடரே யுங்களுக்காய்
என்னுயிரைத் தந்தேன் ஏன் மறந்தீர் - மண்ணுலகை
மீட்டிற்றந்தபின்னே விலாவினிலே யூடுருவி
ஈட்டி பிளந்த இதயமிதோ...”

.....
“...சென்மப்பவம் போக்கித் தீட்சையுமாபெரிய
கன்மப்பவப்பொறுத்தல் கற்பித்தேன் - உன்னாமல்
தம்மாலே தாங்கெட்டுத் தாழ்நரகிற் போகின்றீர்
எம்மாலே குற்றமில்லை யெள்ளளவும் - உம்மால்
எமக்கோர் பலனுண்டோ ஈனர்களே யெம்மாலே
உமக்குமிகு நன்மையுண்டு ஓ வீழ்ந்தீர் - எமக்கென்ன
என்னை வணங்கிவந்தால் எப்போதும் மோட்சமதில்
நன்மையுடன் வைப்பேனே நான்மகிழ்ந்து - கன்மமுற்று
உனமுள்ள கண்கள் ஒளியைப் பாராதுபோல்
ஈனர்களே நீங்குளெனைப்பார்க்க - நாணமுற்று
மண்ணிற்பணத்தை மதித்தீர் மனம்பொருந்தி
எண்ணினீரோவென்னை யிலையேநீர் - கண்ணுகின்ற
ஆத்துமத்தின் பிழைப்பை யாராய்ந்து பாராமல்
உத்தையுடல் பிழைப்பி லொட்டிவிட்டீர்...”

- யாழ்ப்பாணப் பதிப்பு -1940

(பின்னர் வெளிவந்த பதிப்புகளில் இந்த இலக்கியப் பாடல்கள் புத்தாக்கம் செய்யப்பட்டே வெளியிடப்பட்டுள்ளன)

4. அன்னை அமுங்கல் ஓப்பாரீ

இந்த இலக்கியத்தை அந்திரேஸ்பிள்ளை என் பவர் ஆக்கியுள்ளார். முழுமையாக ஒப்பாரி பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றி நூலாசிரியர், நூலின் ஆரம்பத்திலுள்ள வெண்பாவில் குறிப்பிடுவது நோக்கப்பட வேண்டியதாகும். அவை பின்வருமாறு;

“மாதா மடியில் இறந்த இயேசுவை கிடத்திய தும் கட்டியரவணைத்தாள், கன்னமதை முத்தமிட் டாள், பட்டதெல்லாம் சொல்லிப் பரதவித்தாள், மட்டடங்கா கண்ணீர் சொரிந்தமுதாள், காயமெல்லாந் தடவி அண்ணாந்து அபயமிட்டாள். ‘ஒப்பரிய மகனே’ என்றலறி ஒப்பாரி சொன்னவிதம் ஓதுகிறேன்.”

இவ்விதக்கியப் பாடல்கள் பண்டுதொட்டு பயன்பாட்டிலிருந்துவந்த இயேசுவின் பாடுகளை விபரித்து ‘இறந்தவர் பேரில் பாடப்படும்’ ஒப்பாரியின் தன்மைகளைக் கொண்டனவாக காணப்படுகின்றன. எனவே இந்த இலக்கியம் மிகப் பழமையானதாகவே இருக்கவேண்டும். பெரியவெள்ளி தினத்தில் பயன்படுத் தப்பட்டுவந்து, பின்னர் மரணவீடுகளில் பாடப்படும் ஒப்பாரியாகப் பெரிதும் பாடப்பட்டுவந்த இவ்விதக்கியம் பற்றிய தகவலுக்காக;

“... தூண்டாமணிவிளக்கே - என்னுடைய

சொல்லின்சு வைப்பொருளே சோதிமய வாதவனே
தொல்லுலகோர் தம்பவததால் - அங்குநீ
சோர்வடைந்து வீழ்ந்தாயோ

மீண்டாள்ப ராபரமே - ஆங்குரு

வெண்டுகின மீதரிய மேனிதுயர் பட்டமுந்த
விண்ணமரன் வந்துனது - செந்தீர்
வேர்வைதுடைத் தாற்றினானோ

பாலுட்டி நான் வளர்த்த - வானுறு

பண்ணவர்க்குக் கிட்டரிய பாக்கியமே வீக்கொளியே
விண்ணிருந்து மண்ணிடைநீ - வந்தது
வேதனைக்கா ளாவதற்கோ

காலாட்கள் சேனையல்லோ - யூதசு

கட்டிய காரன்போலே கன்னெஞ்ச ரானவர்க்கு
முட்டியென் பின்னேவாரும் - நான்போய்
முடுகிமுத்தஞ் செய்வென்னென்றான்

தேரோடும் வீதியெல்லாம் - நானுனைத்

தேடித் திரிகையிலே தேசத்தார் கண்டுனது
பாடும் பரதவிப்பும் - ஏற்கவர்
பாங்குடனே சொன்னாரே

ஆரோ டுசாவுவெனோ - ஆங்கொரு

ஆயிழையா ஞன்முகத்தி லானதுகில் கொண்டெடுத்த
வாயுதிருச் சாயல்தனை - ஏற்கவ
எண்ணிவந்து காட்டினேன்

கலைவுகண்ட மானானேன் - முகக்குறி

கண்டு கதறியுனைக் கண்டார் தீர்ப்பெனென்று
கொண்டகுழா முடறுத்து - உன்னுடை
கோலமெல்லாம் கண்டேனே

குலைநழுவங் காயானேன் - மகனேநீ

சுனிக் குறாவியுடல் கோலமற்றுச் சாயலற்று
உணிரத்த மற்றவுன்றன் - திவ்வியி
உருவமதைக் கண்டேன்...”

- யாழ்ப்பாண மீள் பதிப்பு - 1938

இந்த இலக்கியத்தை மு.சுவாம்பிள்ளை என்பவர் ஆக்கியுள்ளார். 'இரட்சகர் திருப்பாடுகளின் பேரில் சிந்தாகுலத் திரட்டு' என்ற தலைப்பிலேயே இந்த இலக்கியம் வெளிவந்துள்ளது. 19.10.1884 இல் இந்நூலாசிரியர் இறந்ததாக மு. சிங்கராயர் அவர்களின் 'கூவிப் பறந்த கோகிலங்கள்' நூலில் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே 1884 இற்கு முன்னர் ஆக்கப்பட்டதாக கருதப்படும், பல மீள்பதிப்புகளைக்கொண்ட இவ்விலக்கியம், கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் வாரம், பெரிய வெள்ளி வழிபாடுகள், ஆசந்திப் பவனி போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்துவதற்கேதுவாகவே எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த இலக்கியம் ஆக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் காலம் 'உடக்குப்பாஸ்' பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்த காலமாகும். உடக்குப்பாஸின் அங்கமாக 'ஆசந்தி பவனி'யும், 'வயல் பாஸ்' என அழைக்கப்படும், இயேசு சிலுவை சுமந்து செல்லும் நிகழ்வும் வெகு சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதால் அவற்றின் தேவைகருதியே இவ் இலக்கியம் ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனாலேயே பல பதிப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 2004 ஆம் ஆண்டு பதிப்பு வரை ஆக்கியோன் பெயரோ, ஆக்கப்பட்ட காலமோ அறியப்படாதிருந்த இவ் இலக்கியம் பற்றிய தகவல் 'யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுகி' (க.வேலுப் பிள்ளை - 1918) நூலில் காணப்படுகின்றது.

தாழிசை, துக்கராகம், ஒப்பாரி, புலம்பல் போன்ற பிரிவுகளுக்குள் அடக்கப்பட்டிருக்கும் இந்நூலில் ஒப்பாரிப் பாடல்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் காணப்படும் 'தாழிசை' பாடல்களை உச்ச குரலில் பாடுவது இலகுவானதல்ல என்பதால் அண்ணாவிமார் கலந்துகொள்ளும் ஒப்பாரிகளில் தாழிசைக்கு சிறப்பான இடமுண்டு. தாழிசையுடன் இணைந்ததாகவே துக்கராகம் காணப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் வாரத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த இவ்விலக்கியம் பற்றிய தகவலுக்காக;

தாழிசை

"மருவுலாவிவளர் காவில்நாதனை மருவலர்கள் பிடித்ததும்
வதனமானதினு முமதுமேனியிலும் வலுவதாக வடித்ததும்
உருவுவர்முள்ளின் முனைகளுருவ உதிரமாரி சொரிந்ததும்
உமதுதோழின்மிசை சிலுவையேசுமந் துடல்தள்ளாடி
விழுந்ததும்
குருமாமன வயிரமோடுகொடு குருசிலேயுமை வைத்ததும்
கொடியயூதருய ரிருகைகாலிலாணி குருதிபாயவே
தைத்ததும்
இருதயத்திலுணராதவன்மனது இரும்பினுங்கடியதோதவே
இறையவன் குலநன் மரிதருங்குமர யேசுநாயக
சுவாமியே"

துக்கராகம்

"ஆதியதைமேவைசெய்த தீதகற்றவேண்டி மண்ணில்
அரியகன்னி யிடமுதித்தீரோ - சேயோனே

ஒதுமுப்பதாண்டுமட்டு முன்னரியதந்தை தாய்க்கு

உண்மையுடன் கீழ்ப்படிந்தீரோ - சேயோனே

போதனையாலாறிரண்டு சீஷர்களையேதறிந்து
பொலிந்தநவங் களப்புரிந்தீரோ - சேயோனே
நீதியீனபாதகயு தேசுவெள்ளி முப்பதுக்கு
நீசன்முத்த மிட்டுவிற்றானோ - சேயோனே

பாதகயுதர்வளைந்து பூதநாதசங்கிலியால்
பாதகரங் கட்டினார்களோ - சேயோனே
வாதுடன்பிடித்திழுத்தா னாகைகப்பாசின் மனைக்கு
வஞ்சரும்மைக் கொண்டுசென்றாரோ - சேயோனே..."

ஒப்பாரி

முற்றவெளிக் கற்றாணில் - யூதரில் மூவிருபேர்தெளிவாக
முன்னெட்டியே கூறிருகால்கரமான துக்கடியே முடித்தார்பகை
மெய்யென எடுத்தார் சவுக்குவாரகை தொடுத்தார் சடலந்தோய
அடித்தாரையாயிரத்துச் - சின்ன - முந்துமடி யானவைகள்

சற்றிரக்கமற்றடிக்கப் - பல தாரையெனச்செறிசோரிசொ
ரிந்திடக்கூவதசை என்புகைகள்கால் நெரிந்திச் சட்டையற்றுனம்வந்து
கட்டையவிழக்கொந்து பட்டகாயத்தால்வந்து வட்டத்தரையில்
வீழ்ந்து - வெகு - சஞ்சலமுற்றீரேநீர்

ஒங்குபுகழ் தாங்குமுமைக் - கொடு யூதர்கள் பாதகராதலால்
வெம்பியே மாதயவற்றதி காரமெகெம்பியே உடைந்தநாற்காலி
யேற்றித் தொடர்ந்தார் வகைகள்சாற்றிப் படர்தார்வீணாகப்
போற்றிவிடந்தோய மனைதத்தேற்றி - அத்தால் - உளத்தணிவாய்
வீழ்ந்தீரோ

புலம்பல்

"என்மகனே பொன்மகனேஎன தீன்பாங்கண்மணியே
முன்சிமியோன் தீட்டிவைத்தமொழி முற்றியதோமகனே

ஆறிரண்டு சீஷருக்குள்பகை யானோன்யூதேசு
பேறெனஜ யாறுவெள்ளிவிலை பேசியே விற்றானோ
துட்டர்பிடித் தீட்டாரோசொர்ணஞ் சொரிகன்னத்தடித்தாரோ
இட்டர்பகை முடித்தாரோஇதற் கென்னசெய்வேன்மகனே..."

"...பூந்தருவில் மதுவருந்தும்பொன் பொலிந்திடும் வண்டினங்காள்
மாந்தரில்மிக் கானஎந்தன்தூய மகனை நீர்கண்மீர்களோ

கானிலுறு மானினமேகாட்டிற் கருதிய ஆனினமே
தேனினமே என்மகனாரிங்கு சென்றது கண்மீர்களோ

கரியினமே யரியினமேகவின் காட்டுவேசரியினமே
பரியினமே யென்மகனார்சென்ற பாதைநீர்கண்மீர்களோ

ஓயிலினமே குயிலினமேஅழி குள்ளநற்புள்ளினமே
மயிலினமே என்மகனார்சென்ற வழிநீர்கண்மீர்களே..."

- யாழ்ப்பாண மீள் பதிப்பு - 1937

6. யேசுநாதர் சுவாமி யேரீல் பேரீன்பக் காதல்

இந்த இலக்கியத்தை அந்தோனிக்குட்டி அண்ணாவியார் ஆக்கியுள்ளார். இந்தியா, தமிழ் நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டவரும், வீரமாமுனிவரின் (1680-1747) சமகாலத்தவருமான இவர் இதுபோன்ற பல சிறிய

திருக்கியிலிருந்தான எமக்குத் தந்ததுள்ளார். (தலிபுக்கும் தொகுப்புப்பலகாவும் பல றூபங்கள் வெளிவந்தபோதும் அவற்றில் திருக்கிணை அடைய முடியவில்லை.) இவ்வெழுத்துப் பிரிப்பைப் பட்ட இவ்விவரிப்பைப் தெலுவிட்டும், தேவ அன்னையின் மூர் வரம் வேண்டுகின்றவரையும் அவையத்தி றுக்கிவந்தது. மரணம் என்று வகுமொன்று ஆறியமுடி யாததானவரால் வாழும்போது ஓய்வெழுத்தும் புனிதமாய் வாழ்வேன்றும் என்பதற்காய் தாழ்ச்சி, மனத்தாபம், பிரதிக்கிணை, பத்தி, தந்திக்கை போன்ற நூதனப்பலகையை அடுத்துரைக்கின்றது.

பல அறிப்புகளைக் கள் இவ் இலக்கியம்
கிறித்தவர்களின் தலைகளை வழிபாட்டை இலக்காகக்
கொண்டு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. (இன்னமும் மரண
சீர்தரவில் மாடப்படுகிற அப்படியுடன் இன்னும்
கொண்ட இலக்கியம் மாடிகள் இன்னவரை
தலைகளை வழிபாட்டில் ஒரு ஆய்வாய்வு பயன்படுத்தும்
படுகிறது. இலக்கியம் பற்றிய தகவல்கள்)

தமிழ்ச்சி

“... பொய்யானவாழ்வுமற்று போக்கையாக்கியதெனத்
மெய்யையொழையுப்பீர் கிறும். மெய்யுன்வீரனான்
தேருநீரெய்யெய்தீர் சொல்லுதிற் சிறந்தவனென்று
வாழ்வென்று பார்த்துமறிவேன்
நன்வேறாநீரெனக்க நன்கொக்கொண்டார்மனத்திடு
சொல்லொழையும்கூறு நூலா நன்குதுணர்ந்துவர்
ஆனவெத்தாங்கொனன் நன்குமேய்மிகுநியமம்
பெண்பெயரெய்யப் புகழ்துயர்ந்பெனது...”

விசுவாசம்

[illegible]

மௌஸ்தபர்

“இந்தநாள்பெயர்லாம் யாரைப்பாதுமமுடிய
சிந்தைகொழுவுருக்கும் தீயெலையைச் சொந்தினை
தள்ளாண்டேயுத்தாபல தங்கிவையுமையமுறும்
கண்ணுசேய்புதுயிலையிற் காட்டிவருத்தேனை
கண்ணுத்தேனை கருநாசன்தேன்தேனை
சென்னிதலையிமுறையமுறும் த்தேறிற் செத்தேனை
நிந்தைபலவொன்றேனை நீண்டதினுலையிலையத்
தந்தமுறும்வையி னாணியலுறந்தேனை...”

பிரதீக்ஷணம்

“...கேள்பாடாகவெழு மானமாயுயிரினத்தான்
காண்டாபிரிமெற் சுருத்ததெதிர்நையாதே
இவ்வலையாய்வுநீற்று இன்பமெல்லாநீங்காதுயிரி
அவ்வலையாய்வுமன அழகசபில் னையாடுக

இனாமையும் யாதுபுரம் கீழ்ப்படிப்பேரளமுடன்
இனிமேலுண்பவன் தினாகசம்மேனாயேன
இந்தவனாகவொன் றிருந்தமுது வொன்றிலுள்ள
அந்தமுதுக்கோயி லுண்புந்தனாகவொரு..."

பயிற்சிப்பள்ளி கிளை / இலிப்படி - 2004

வெளிப்படுத்துக்காக தரப்பட்டுள்ள இலக்கியப் பாடல்கள் தொடர்பற்றதில் காணப்படுவதால் அதன் இலக்கிய களவையைய உணர்வது கடினமாய்விதாக இருக்கலாம். இந்த இலக்கியப் பாடல்களை வாசிப்பதிலும் பார்க்க இராகசுநுடன் பாடக் கேட்கும்பொழுது அதன் இலக்கிய களவையைய, உணர்வைய, வெளிப்படுத்தும் சித்தனைகளை கிரகிக்கும் கொள்ள முடியும். பொதுவாக இதனை பாட்டுக்கத்து போன்ற பாடல் இலக்கியத்திலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு இயக்கியத்திற்குப் பட்ட ரீதியுப் பட்டவாறும் செய்வேறு இராகங்களைக் கொண்டனவ். அவை மூவ்வொன்றையும் மாறுபட்ட இராகத்தில் பாடுவதும், ஏனைவொர் பக்கம் மூவொளி எழுப்புவதும், சீவர் இடைபடுகையே இணைந்து பாடுவதும் மேட்டலில் மயனை ஒருநினைப்படுத்தி, உயர்மயம் சீவறாமல் இருக்கமாட்டாது என்பதை பலர் அனுபவத்திற் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

தனது ஒருவரைச் சந்திக்கப்போது அவர் கூறிய வார்த்தைகள்: "என் நடுத்தேர்வை உலாவ வானித்திருக்கிறேன். அது ஒரு தக்க இடக்கலியமாக இருந்தது. உணர்வு ஒரு தடவை அந்நாள் இரங்கத்துடன் பாடக்கேள்! (பாது என்னுள் எழுந்த உணர்ச்சிப்பாடு) நுப்பும்மலே முடியமயில்லை. மரண பரமர், பரமமே செய்யக்கூடா தென்பு என்னும், மரணர் நத்திருமேய் என்ற ஏக்கம் என்னுள் சுழிச் சுழன்றுகொண்டேயிருந்தது."

‘நடுத்திரீர்வை உலர்’ இலக்கியம் ஒவ்வொரு வரும் லாகீக்கீவைன்றடி இலக்கியமாகும் என்பது எவ்வு துறையாவது கருதிதாம்.

தான் ஈட்டுறையாளராகினால் சிலைத்துறைய 15 சதவீதத்தில் ஈடுபாடு இல்லாமல் நூலாடலில் தொழில்பாடுள்ளது. இந்நூல் விவரத்தில் வெளிவருவதை.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

“கலைஞர்” இதன் வரலாறு பற்றி அப்போது கலைஞர் தேவி, திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் என்பவர்கள் தயாரிப்பதற்கான அடிப்படைப்பணிகள், தயாரிப்பதற்கான அறிவுரைகள், குறிப்புகளையும் கொண்டு “சுரப்பெருந்தாம” பத்திரம் அறிவிக்க இதன் வரலாறு பற்றியதை வரலாறுகள், அறிவுரைகள் என்றும்

டேவிற் பிரிஸ் மோட்டார் கொம்பனி பிறைவேற் லிமிடெடெ இன்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட விற்பனை முகவர்

S.J.மோட்டோர்ஸ்

இல. 73, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:

021 222 4554,

0777 238 373, 0771 711 819

BAJAJ

SAPTHAMI

*Pro-music &
recording studio*

**DIGITAL AUDIO
RECORDING STUDIO**

TEL: 021 222 8246

071 8474 256

sapthamipro@gmail.com

646, டீ.கே.எஸ் வீதி, நூச்சிமாற்றுகோயிலடி,
ஆலோசகர்: யாழ்ப்பாணம்.

கலாபுஷ்டணம்

கிசைவாணர்-கண்ணன்

எமது சக நிறுவனங்கள்

SAI MADHURAM

**DIGITAL AUDIO
RECORDING STUDIO**

KALADARSHANAM

School of Fine Arts

0091 44 22581084

0091 99 41528898

kannanmaster66@yahoo.in

Plot No.2, வீலா நகர் முதுன்மைத் தெரு,
4முதுவாக்கம், மடிப்பாக்கம்,
சென்னை - 600 091

இசையமைப்பு-ஒளிப்பதிவு-மேடை ஒலியமைப்பு-ஒளிப்பதிவு-ஒளித்தொகுப்பு

தனித்தவனுக்கு

தோல் தரை எழும்புகளிலேயே
நி னனுங்கிப் பெணைய்

கண்ணுதல் கொட்டிய தூறல் வரை விரிந்து கிடந்த உலகுவெண்
திப்போது லகக்கொடும் கொல்லல எனக் குறுகிப்போயிற்று.
புறந்தவாழ்வுக்கு அண்ணாந்து பார்த்த
அவகாசமற்றும் போனதுனக்கு.
தோலை தூறல் வறுகிற்று சுருங்காந்து
வெஞ்ச விரிய அழைக்கவாசிப்பாது
நீயாந்து மயக்கள் பாவமாயிற்று.
கண்களும் பார்ப்பதுகொ டுறும் சரியாயிடுகின்றது எவ்விதாய்.
பிசுதும் கண்களும் தூறல் கவையாகவென்று தருவாக்கள்.

உலகு விழுந்தென் கொடுக்கிப்பாடான்றாறு
கவையாக்கிவிட்டு விட்டாய் நீ...
புறவற்றுக்கு அடுத்திருக்காள் மறழ்க்கொண்டாய்.
கலகலந்த பேச்சும் உயர்ந்த குறாவில்கும்
உறகாகச் சிப்புகளும் உனக்கு
வரிச்சுறாப் பிறந்தக்கொடிப்பை விநாசிப்பதாய்
புகலி கொடுக்காய்...
சரிதான்.

கண்களெல்லாந்தட்டி அஃ நாகமாய்
உலாவறும் ஆயிலையும்
தூறல் மயர்ந்து அயலிலல்லாந்
தூள் மணம் பூப்பும் புகைமையும்
திருவெலாப்புகுத்து உன் குற கவையாக்கிப்போதும் கறாந்தாயும்
என்ன பெய்யாய் நீ...?
07.08.2009

தனித்தவனுக்கு

ந. சங்கியப்பாலைன்

இன்னுமொரு மாணையினதும் கதை...

பிரமாண்டமானதோர் மண்டபம்
மிகப் பெரிய விருந்தினர் மேசை
முழுதாயும் அரைப்பங்கு காற்பங்காயும் சிறிதளவிலுமாய்
பானம் நிரம்பிய எண்ணற்ற குவளைகள்
எவரும் நம்குவளைகளை எடுத்துக் கொள்வதாயில்லை
ஓயாத பேச்சில் கரைகிறது காலம்
தமது குவளைகளின் தனிச்சிறப்பை
அவற்றுக்கு தரப்பட்ட உயர்ந்த விலையை
அவற்றில் செய்யப்பட்டுள்ள வேலைப்பாடுகளை
அவற்றினைத் தமக்கு அன்பளித்தவர்களின் நேசத்தை
பெருமிதமாய்ப் பேசிக்கொள்கின்றனர்
சிலர் பானத்தின் சுவை மேன்மை பற்றி மனசுபொங்க எடுத்துரைக்கிறார்கள்
அநியாயமாய்ச் சிதறுண்டுபோன அரைப்பங்குபானம் குறித்து
தானெழுதிய கவிதையை விழி பனிக்கப்படித்துக் காட்டுகிறார் ஒருவர்
திருட்டுத்தனமாய் உறிஞ்சப்பட்ட தனக்குரிய பானம்பற்றி
அழுங்கிய குரலொன்று அழுகிறது.
மறுக்கப்பட்ட பானம் பற்றிமுறையீடொன்று எழுகிறது.
குவளைகளை ஏந்திக்கொள்கிறார்கள் சிலர்
உவகையுடன் வாழ்த்துகின்றன பலகுரல்கள்...
அருந்தப்படும் சிலருடைய பானம் பற்றி எழுகிறது ஒரு கருத்து.
ஏந்திக்கொண்ட குவளைகளுடன் முன்வைக்கப்படுகின்றன எதிர்ப்பாயங்கள்
புதட்டத்தில் நிலத்திற் சிந்திய பானத்தை மண் உறிஞ்சிக்கொள்கிறது
முற்றிய சச்சரவில் பிடுங்கி எறியப்பட்ட குவளைகள்
சிலரிடஞ்சிதறிப் பரவுகின்றன பானத்துடன்.
விமர்சனமாய் கண்டனமாய் இரங்கலுரையாய் குரல்கள்
கூறுபட்ட மனிதர்கள்..
நரைத்துப்போன தாடியுடன் தத்துவம் உதிர்க்கும் தனிக் குரல்கள்...

குவளைகளுக்குள் பானம்
வெறும் தீரவமாய்....
நகர்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தோடு
கானும் இணைந்து போகிறது
இந்த மாலைப் பொழுதும் !
30.08.2009

ஒருதாய்,
ஒருமகள்,
ஒரு சுடுநீர்ப் போகீதல்
மற்றும் சில அசம்பாவிதங்கள்

கைதலர் வீழ்ந்து உன் துது மேலனெதிராந்
 எறி நீர்ப்போதும்
 கொத்திரீரோடு சிதறியபுறவினா நகர்வலையுத்தலாண்
 மகன்
 பிறையலமாக சிறுநீர்வெது கிளக்கினான் மகன்.
 தயவில் போதிக் கனலுந்து மலலுந்துதான் பிணன்
 கொழிக்கக் கொழிபுறங்களை அடபுறப்பாறனும்
 எரிமில்லல
 உலகு பெற்றுப்பின்னல...
 உலகு சிவந்தும்...
 உலகு முப்பாந்துதான்...
 சூப்பை கிளர் எறிக்கப்பட்டன
 ஐத்தீட்டிகள்... குறையாக்கல்...
 கையுடல் தளையின்மேலதல் போய் வரையின்மல
 குறப்பதற்க்கென்று குவையாந்நினைத்தித்
 தலரிந்தீர்
 நாமறிந்து மெய்யை வெறுமெ
 பாய்த்தபடியிருந்தான் மகன்.
 தளக்குள் புறம்பியபடி
 சுதிநாபின் துயர்தான் தாய்
 எதுவுமே நடக்காதது மேல
 கலையாழ்த் துணை மகனாகப் பெருக்கல்படுத்தி
 வெவையெழினான் மகன்.
 சில நாடகளில் பின்
 அந்த வீடான் அறிப்படியில் -
 புதிதாய் ஒரு நீர்ப்போதும்
 அந்த தாய்
 அந்த மகன்
 17.04.2010

02021 56 6 088 6

陈永发 王康 王德胜

“தாடி மீசையுடன் கூடிய முக்கோண வடிவத்துக்குள்ளடங்கும் முகத்தின் நெற்றிமீது தலையில் அணிந்துள்ள வைக்கோற் தொப்பியின் நிழல் கவி கின்றது. முகத்தின் ஏனைய உறுப்புகளுடன் ஒத்திசையாத சுற்றுப் பருமனான புடைத்து நிற்கும் சிவப்பேறிய இடக் காதானது பார்ப்பவர்களின் கண்கள் உடனடியாகப்பற்றும் பொருளாகின்றது; ஏதோ வினாவொன்றை விழிகள் வழியாக வினாவி நிற்கும் அவரின் விழிகளில் நிச்சயமின்மை படர்கின்றது”

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தோற்றப்பாடுகள் யாவும் எங்கே ஒருங்கே காணப்படுகின்றனவென நீங்கள் தேட்கலாம். வின்சென்ட் வான்கோ தன்னைத்தானே ஓவியமாகத் தீட்டிய அந்தத் தன்னுருவப் படத்தில்தான் இளையெல்லாம் காணப்படுகின்றனவென்பது அந்த வினாவுக்கான பதிலாகிறது. தன்னுடைய காதினொரு பகுதியைத் தானே வெட்டியெடுத்த சம்பவத்தின் பின்னர் தன்னுருவை அவ்வாறு அவர் தீட்டியுள்ளாரென்பதும் இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியதொன்றாகின்றது.

ஓவரர் வான்கோ...

இருந்த ரீன்புல் வாடும் கலைஞன்

■ கோ. கயிலாசநாதன்

பழைய ஓவியமாகவிருந்தாலும் புதியதாகத் தோற்றம் தருவதற்கு அவர் பயன்படுத்திய பிரகாசமான நிறங்கள் காரணமாகின்றன. தடைகளற்ற தூரிகைத் தொடுகைகள் கன்வஸ் மீது எங்கும் பரவியுள்ளன. வாழ்வில் பல தோல்விகளைக்கண்ட இக்கலைஞன் தனது அகத்தை உணர்வுபூர்வமாக எமக்குக் காட்டியதில் வெற்றியடைந்துள்ளான். ஓவியத்தில் அதிக விபரிப்புகள் இல்லை. ஓவிய மேற்பரப்பு சொர சொரப்பானதாகவும் இல்லை. ஓவியத்தைத் திட்டமிட்டு ஓர் ஒழுங்குக்குள் கொண்டுவந்ததாகவும் இல்லை. இவைகள் யாவும் இல்லாத காரணத்தாலேயே அப்படைப்பானது ஓர் அற்புதமான கலைப்படைப்பாக உயர்வடைகின்றது.

சித்திரவிதிகள்; பருமட்டான முன்வரைதல்கள், அளவுப் பிரமாணங்களுடனான திட்டமிடுகை ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடித்துத்

தமதுருவைத் தாமே வரைந்த ஓவியர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். இவர்களின் கலைத்துவ வீச்சை இவர்கள் கைக்கொண்ட விதிமுறைகள் மட்டுப்படுத்தி விட்டனவென்றே கூறவேண்டும்.

புரட்டஸ்தாந் மதப் போதகரான தந்தைக்கு 1853 இல் இவர் பிறந்தார். தனது 25 ஆவது வயதில் படிப்பைக் கைவிட்டு பெல்ஜியத்துக்குச் சென்றார். அங்கு வறுமையில் வாடும் சுரங்கத் தொழிலாளருக்கு மத விடயங்களைப் போதித்தார். தனது உடைமைகளை வறியவர்களுக்கு வழங்கித் தனக்கென எதுவுமற்ற நிலையில் அல்லற்பட்டார். கிறிஸ்துவின் போதனைகளை விமர்சித்துப் பிரசுரம் செய்தமையால் போதகர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். தனது மாமன் பங்குதாரராகவுள்ள GOUPIL AND CO என்ற இங்கிலாந்திலுள்ள சர்வதேச ரீதியில் நிறுவனமயமான ஓவியங்கள் விற்பனை செய்யும் நிறுவனத்தில் விற்பனையாளனாகத் தொழில் புரிந்தார். லண்டனில் அவர் தங்கியிருந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரியின் மகள் மீது காதல் கொண்டமையால், விற்பனையாளன் என்ற தொழிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டார். எதிர்காலம் பற்றிய பயமும் கொடிய வறுமையும் அவரை உலுப்பின.

சந்தோஷமின்மை அவரின் வாழ்வின் பெரும்பங்கினை விழுங்கிய வேளையில் ஓவியம் தீட்டுவதென்பது அவரின் மனதுக்கு ஒத்தடம் கொடுத்தவொரு புலமாகியது. அவர் வரைந்த ஓவியங்களே அவர் மனதுக்குச் சிகிச்சை அளித்தவையுமாகின்றன. வழமையிலிருந்து

வான்கோலுக்கு மிகவும் அவசியமாக்குத்
தேவைப்பட்டது ஓர் ஒலியபொழி. இந்தப் பொழி
வழியாகத் தளது உணர்வுகளை
வெளிப்படுத்தவே அவர் விரும்பினார்.

மறுபட்ட பொழிபாடுகளும் சமாதானமாக அவரில்
வெளிப்படும் தர்க்கரீதிக்கு புண்ணான சுருத்துக்களும்
அவ்வாறியொரு வித்தியாசமானவற்றை
அவர் காணவில்லை. இவ்வாறு உணர்வான இரும்பு
பொழிதும் பண்பட்ட மானமும் பற்றாக்களமாக கற்ற
புதிர்ச்சொல் அவரின் மறு பக்கங்களாக
இருந்துமுன்வன.

வாழ்வில் புழக்கி தேவியியாடற்கு
வாங்கொழிந்த இவர்களை கருவியில் தள்ளன் அவரின்
சர்க்காரைகள் 'இயை' கால். தியை வால் தால் அவர்
இவர்களை என்ன கூடச் சுருவரும். வாங்கி
கொழிவாழ்க்கை விதிபு காலத்தில் அவரின் சர்க்காரை
திசியா தன்னுடைய சொந்த மய்ப்பாடுதான் நறு
தொகைகள் அவருக்கு ஒதுக்காக அனுப்பியுக்கொள்.
இங்கு விதிபு காலத்திலேயே (1885) புதிற் பெற்று
ஒலியமான 'உருவாக்கியெழுத்து என்னை' (Punya
Pitaya) என்ற ஒலியத்தை அவர் திட்டியுள்ளார். மையக்கு
மெய்க்கித்தின் மிகவும் மனித உணர்வான
உருவாக்கியெழுத்து கொழிசொன்னான் உண்பதுமொட்
கல்' என்னார். தான் முடிவதும் மய்க்கலின்
மெய்க்கமொழி வந்தவாறால் அவர்களுள் திறம்
மய்க்கலின் திறமாத்கிவிட்டது மய்க்கலு நிறுவன்
மய்ப்பாகம் கொண்டு வந்திருக்கார். மெய்க்கிலியும்
குளிக்வும் மெய்க்க பொழிதொழுவாறும் சுத்தற்ற
உணர்வாறும் அவர்களின் முயல்வன் மய்க்கலான
மனிதர்களின் முயல்வன் கொள் அவையாழி மய்க்கலு
மய்க்கலுற்று அகத்தொழுவாறும் மய்க்கலு கொண்டு
அவையாழி இரும்பு மய்க்கலு கொட்டியுள்ளார். இங்கு
ஒலியம் மிதாடர்க்கலு தியைகொண்டு கட்டியெழுத்தும்
வழிபெற்றார்.

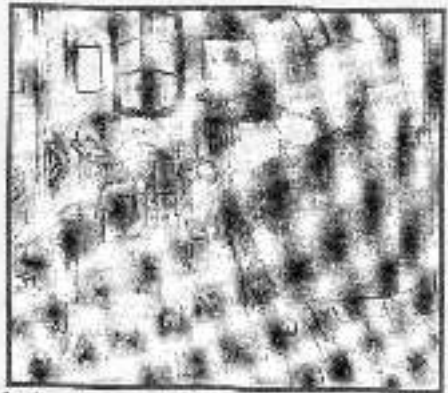
நிகழ்த்தல் மெய்க்கலு அக் கைகளே
உருவாக்கியெழுத்து விதிபுள்ளவன் என் துடன் மய்க்கலு
தொழுவாறும் மய்க்கலில் உண்பதுதான் கொண்டு
உணர்வாகவும் அது இரும்பு தாக அக்கலுத்தின் அவர்
குறிப்பிடுகின்றார்.

வாங்கியொழிந்த மிகவும் அவசியமாகத்
தேவைப்பட்டது ஓர் ஒலியபொழி. இந்தப் பொழி
வழியாகத் தளது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவே

அவர் விரும்பினார். இதன் காரணமாக மையப்படு
ஒலியர்களுள் செல்வாக்குக்கு அவர் உட்பட்டார்.
இந்தும் மய்க்கலான துள் மய்க்கலு ஒலியர்களுள்
செல்வாக்குமொழி அமையுமிருந்து தட்டையான
வாழ்வாறான என்னை ஒழுங்கு மிததுவதன் மூலம்
பட்டவர்க்கமொழிதான் மெய்யானவன் வந்தவாறும் கற்றல்
கொண்டார்.

The Bodhran at Arles என்னு நவ்வாறில் நவநு
படுக்கை அன்றைய அவர் ஒலியமாகத் திட்டியுள்ளார்.
கால் நறுத்தின் மய்க்கலொன்றும் சுத்தற்ற அருகில்
கொழிமொழிதும் உணர்வான. கலியாத்தும் மய்க்கலுள்ளின்
சிறு மெய்க்கலும் சுத்தற்றச் சுத்தறுத்தின் மெய்க்கலுள்ளின்
ஒலியும் உணர்வான. இவ்வாறு மையப்படுகின்றும் பட்டிகள்
மெய்க்கலிடப்படும் இவ்வாறு மய்க்கலுள்ளின்
வாட்டியெழுத்து கொழிவாழ்க்கை இவ்வாறு
இருக்கின்றது. துளிகையில் எழுக்கப்பட்ட நிறுவன
கண்கள் மய்க்கலு வளக்கப்படுகின்றது துள் இடத்தில் சுத்தற்ற
கட்டியெழுத்தும் அகத்தொழி மய்க்கலு துள் குளறுத்து
தட்டையாகவும் பட்டியெழுத்து. இவ்வாறான மெய்க்கலு
மெய்க்கலுமொழி கண்கள் என்னும் மய்க்கலு திறக்கின்றன.
சுத்தற்ற உயர்ந்து மெய்க்கலுள்ளின் மெய்க்கலின் உணர்
நிறுவன மய்க்கலு மய்க்கலுள்ளின் கொழிதும் துளறுத்து
தட்டையான மெய்க்கலின் உணர் நிறுவன மய்க்கலு மய்க்கலு
கொழிதும் கொழிதும் வித்தியாசமான இரும்புமய்க்கலு
மய்க்கலு மய்க்கலின் கண்களில் இவ்வாறு விதமொழி
திறப்பெழுத்தின் மய்க்கலுமொழி கட்டியெழுத்து.

இவ்வாறு ஒலித்தொழி மெய்க்கலுக்கு
மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கும். கண்கள் மய்க்கலு
மய்க்கலு கொழிதும் துளிகைத் தட்டையான மய்க்கலு
வாங்கியெழுத்து மய்க்கலுக்கு உணர்வுத் தட்டையான
மய்க்கலுமொழி 'அமெ' மிகவும் மய்க்கலுமொழி
இக்கலையாக்கத்தான அமெமொ. இந்த ஒலியத்தின்
மய்க்கலின் உணர் கொழிதும் கண்களான மய்க்கலு,
கண்களாகவும், கலியாத்தும், குளிக்வும்
இவ்வாறொழிவாறும் அவர் நிறுவனமொழி
வந்தியெழுத்து மய்க்கலுள்ளின். மய்க்கலுமொழி கொழி திற
மய்க்கலுமொழிதும் உணர்வான, பொருள்மொழி
உணர்வுமொழிமொழி மய்க்கலுமொழி திற,
ஒலித்தொழி மய்க்கலு துளறுத்துமொழி குளறுத்துமொழி

ஓவிய வரலாற்றில் 'கட்புல யதார்த்தம்' என்பதைத் தோற்றுவித்த முதலாவது கலைஞனாக வான்கோ கணிக்கப்படுகின்றார். நிறங்கள் ஊடான அரூப வெளிப்பாட்டுக்கு அவரின் தோற்றுவிப்பு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றது.

அதற்கான காரணங்கள் ஆகின்றன.

Night Cafe, வயல்கள் மீது காகங்கள், சூரியகாந்திப் பூ, தபாற்காரன் நுகிலின், *Street Pavers* ஆகியனவும் இவரால் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்களாகும். அவரின், ஓவியங்கள் எல்லாவற்றிலும் அவரின் 'அக உணர்வுகளின், பதிவுகள் இழையோடுகின்றன; வீச்சமிக்க அசையும் தூரிகைத் தடங்கள் யாவும் அவரின் மன ஓட்ட ஓடுபாதைகளாகியுள்ளன. இவை இருப்பதால் தான் ஓவியங்கள் எழுது ஆன்மாவைத் தொட்டும் நிற்கின்றன. தனது மன உந்துதலுக்கு ஏற்ப நிறங்களை எடுப்பதாகவும், நிறங்களை எடுப்பதற்குக் காரணங்கள் இவைதான் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்கு எவையுமில்லையெனவும்; இதனால், தான் சுயாதீனமாகவும் வீச்சடனும் நிறப் பிரயோகத்தைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கிறது என அவரே குறிப்பிடுகின்றார்.

தனது மனத்தடைகள் பற்றியும், ஓவியக் கலை தொடர்பாகத் தனது இலட்சியம் பற்றியும் அர்ப்பணிப்பான சகோதரர் தியோவுக்குச் சுமார் 750 கடிதங்களை எழுதினார். அக்கடிதங்கள் யாவும் உயர்

இலக்கியத்தரம் மிக்கவையாக இருக்கின்றன. அவரின் வாழ்நாளில் அவரால் ஓர் ஓவியத்தைத்தான் விற்கமுடிந்தது. *Red Vineyard at Arles* என்பதே அவ்வோவியத்தின் தலைப்பு.

ஓவிய வரலாற்றில் 'கட்புல யதார்த்தம்' என்பதைத் தோற்றுவித்த முதலாவது கலைஞனாக வான்கோ கணிக்கப்படுகின்றார். நிறங்கள் ஊடான அரூப வெளிப்பாட்டுக்கு அவரின் தோற்றுவிப்பு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றது. மன அழுத்தமும் ஆன்மீகத் தாகமும் அதிகரித்த வேளையில் 29.07.1890 அன்று தன்னைத்தானே துப்பாக்கியால் சுட்டுத் தற்கொலை செய்துகொண்டார். அவர் இறந்த நேரத்தில் தான் ஓவிய உலகு அவர் பற்றிச்சிறிது அறிந்தது. இதன் பின்னர்தான் படிப்படியாக ஓவிய உலகம் முழுவதும் அவர் புகழ் பரவியது.

அம்ஸ்டர்டாம் நகரில் அமைந்துள்ள வின்சென்ட்-வான்கோ தேசிய ஓவிய கூடத்தில் அவரின் கலைப்பெறுமதி மிக்க சுமார் 800 ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. வாழ்ந்தபோது அறியப்படாத இக்கலைஞனை அவர் இறந்தபின்பே உலகம் அறிந்துகொண்டது.

எதிர்பார்க்கின்றோம்...

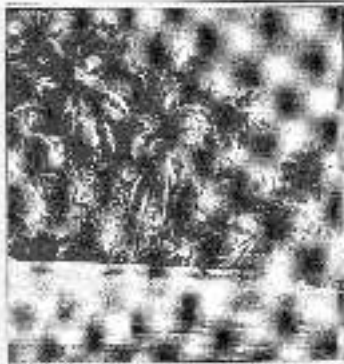
'கலைமுகம்' காலாண்டு கலை, இலக்கிய, சமூக இதழுக்கு படைப்பாளிகளிடமிருந்து சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த சமகால நிகழ்வுகளின் பார்வைகள், தகவல்கள் என்பவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

படைப்புக்களை அனுப்பும்போது உங்கள் முகவரியை தவறாது குறிப்பிட்டு அனுப்புமாறு வேண்டுகின்றோம். முகவரியின்றி வருகின்ற படைப்புகள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. அத்துடன் உங்கள் படைப்புக்கள் எதுவானாலும் அவற்றை தெளிவான கையெழுத்தில் அல்லது

கணினியில் ரைப் செய்து அனுப்புமாறு வேண்டுகின்றோம்.

அடுத்த இதழுக்கான உங்களது ஆக்கங்களை விரைவாக அனுப்பி வையுங்கள். மற்றும் 'கலைமுகம்' பற்றிய உங்களது கருத்துக்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,
'கலைமுகம்'
திருமறைக் கலாமன்றம்
238 பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பென் பென் க்கம்

செய்கதை

ஆங்கில மூலம்:

விர்லாட் ஹீ

தமிழில்:

சோ.பத்மநாதன்

பென் பென் க்கம்

மேலே சொட்டியது ஏனைய ஓலியைவாய் தன் கவிய உத்தமதால் அழகியபடி, நிரோன் விளக்குகவிசி குந்து சொட்டிய நீர் கால் தெருவிலே சிவப்பும் மஞ்சளும்பயம் பிழிபலித்தது. சாக்கடை கள் எல்லா நிரி துறம்பி நடைபாளதரின் பார்த்தது. கடிதங்கள் மனநீர்தரை உதிர்ந்தன. புகையும் மழையும் மேயின் மனவையப் பார்வையிலேநிந்து மனறுத்தன. ஏதையும் பொருட்படுத்தாத கேபரவுண்ணீரு சார்கோ தொனமந்த நகர மண்டபத்து மணியை ஒருவது உடனைய மணியை ஒலித்தது. எல்லாவற்றையும் உள்வாங்கும் மனநீர் காரநாடே அப்பறம்தம் வநிபொலகை.

சொலியின் ரீயில் அளம் கிபன் பவன் இல் இருந்து மனநீர் ஒளி வடிவம் வரையிறது. மனநீர்வாய் கதவு இறுக மடிக்கிடக்கிறது. உள்வோ வெக்கையில் புழுங்கும் உடல்களும் உடைகளும் மின் எண்ணெயின் குவாட்ரம் மனநீர், கண்ணாடி கண்ணாடிகள் மீது புகார் போடும் கோலங்கள். கதலின் கிராக உப்பறந்த நீர் மாத்திரமோடு கேர்ந்து அகத்தையவியது.

சொட்டி மட்டும் அணிந்திருந்த செவகைது வேர்த்துக் கொட்டியது. அவன் சிந்தனை வாய்ப்பட்ட குத்தான். தீர் சொட்டச் சொட்ட உள்வோ வந்த பெண்ணைப் பார்த்துக் கத்தினான்.

"நாசமாயப்போன கதவைவழி? இடென்ன கூடாயமா?"

"இதோ, சொல்"

"இதோ? நான் பர்கள் ஒருநாளும் கதவுகாத்தது

திருவாய்"

"இப்போ எதற்கு என்னைத் திட்டுறாய்?"

"திட்டுறனோ? ஹர்"

"இப்போ, இரண்டு துண்டு மீள்தா. வானை வெட்டிவிடு"

"இரண்டு துண்டு"

"கோண வாய் மனநீர்" - யானாரார் விளிவந்து பொறுவாய் கொண்ணன் அப்பென்.

"மம்மம்... அனா மனநீர்" சொப்பித்த தள்ளி மலாய்க்காயம் குறுக்கிட்டான்.

"ஒன்று அறு, நன்றி, போடும்போது கதவைச் சாத்து"

"நன்றி, இந்த ஹனோவர் விளியில் உன் ஒருவ லீடம் மட்டுமே கதவு இறுக்கியுரை நினைக்கிறாயா?"

"நாசமாயப்போர்" உரையாடலைக் குறுக்கி அடுத்த கடிக்கையாளர் பத்தம் திருப்பினான் கொலி.

வடமேற்காற்று வான்வம் கண்ணாடிகள் மீது மனநீர்கொண்டு மேயுவது. ஹனோவர் விதி பன் விதிபிட்டு நின்றுதம் பயல்கை, ஒதுக்கிடம் தேடி ஒரு விவிய அலங்கில் துலையாயினை நோக்கிப் பார்க்குனர். தெருவில்குக்கள் அழகுறவந்தன.

கிணையர் கிழங்குப் கொரியலையும் மேய்க்க. மேய்க்க கொடுக்கையில் பொருசெய்து கொண்டிருந்தான் கொலி. விதாவி பிபாடலா? பொதியா? ஒன்று அறு? நன்றி. உங்களுக்கு? மீறும் கிபனாம்? இரண்டுமீன்? கிபன் கொண் டா. உப்பு? விதாவி? ஒன்று அறு, நன்றி. அடுத்த ஆள். மீறும் கிபன் உ.

"நாசமாயப் போன கதவைவழி?" அப்பொருது தான் உள்வோ வந்த கொண்ணு விரிந்து விழுந்தான் கொலி. மன்னிப்புக் கோரும் பாவனையில் அவன் முறுவ வித்தான்.

"பழம்பர்கள் வானிசெண்ணை கொண்"

கதவோடு மனநீர்வாய் மூல பின், அவன் கர மலத்துலில் மீது தண்ணீர் கொட்டிச் சொட்ட நின்றுனர். கல்லாவி கிருந்து எழுக கொலி கண்ணாடுபுக்குள் இரண்டு குறுகிகளைப் போடப் போனான். அவன் வந்தான் விட்டு விளகினான். சொலியில் விமர்சனம் குறித்து இவ்வொரு கடிக்கையாளன் ஆங்கெப்பட்டான்.

"நீங்கள் பூதங்கள். எப்பொழுதும் கதவு பூதங்கள் மீது குறுகம் காண்கிறீர்கள்!"

"நாசமாயப் போங்கள்?" நன் இணைபற்றி வந்த குறியை. இன்னொரு எதிர் கொண்டான் கொலி.

"மீறும் கிபனாம்? விதாவி? உப்பு? ஒன்று அறு.

நன்றி.”

“சொல்லுங்க அம்மணி?”

“படம் முடிந்து எந்நேரம் மக்கள் வெளியே வருவார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?”

“ஏன், நானா மனேஜர்?”

“தயவு செய்து...”

“பத்தரைக்கு” மலாய்க்காரன் உதவினான்.

“நன்றி. அதுவரை நான் இங்கே நிற்கலாமா? வெளியே மழைகொட்டுகிறது”

“வெளியே மழைகொட்டுவது தெரியும். ஆனால் இது ரட்சணிய சேனை அல்லவே?”

“தயை கூருங்கள், பொஸ்”

இதை சொலி எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆறாம் மாவட்டத்தில் நெடுங்காலமாக இந்தக் கடையை நடத்தி வந்துள்ளான். காலமெல்லாம் அவன் காது கேட்டுப் பழகியது கசப்பான வார்த்தைகளையே. அவன் அவற்றைப் பொருட்படுத்தியதுமில்லை. ஆனால் இதை அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. “தயை கூருங்கள், பொஸ்!” கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அவன் கற்பனை ஈவினிங் சூட்டுக்கு கறுப்பு போரை கட்டியது. தயை கூருங்கள் பொஸ்.

“ஓகே. கொஞ்ச நேரம் தங்கலாம். மழை நின்றதும் போய்விடவேண்டும்!” மௌனமாகத் தலையசைத்த அவன் புகார் படிந்த கண்ணாடி யன்னல்களுடாக, எதிர்ப் புறத்திலிருந்த திரையரங்கின் பெயரை வாசிக்க முயன்றான்.

“யாருக்காகவாவது காத்திருக்கிறாயா?” சொலி கேட்டான்; பதிலில்லை.

“யாருக்காகவாவது காத்திருக்கிறாயா என்று கேட்டேன்” தொடர்ந்தும் ஒரு வெறித்த பார்வை.

“நாசமாய்ப்போக!” என்று சொல்லி விட்டு அடுத்த வாடிக்கையாளர் பக்கம் திரும்பினான் சொலி.

மழைச் சாரலுடாக சியெனா குறிப்பாக எதையும் பார்க்கவில்லை. வழுக்கிக் கொண்டுபோகும் நனைந்த கார்களின் தெளிவற்ற காட்சி. ஹோர்ண் சத்தம். விக்கிக் கொண்டு விரையும் பஸ்கள். ஃபிஷ் அன்ட் சிப்ஸ் பலனில் இருந்து வரும் கனத்த, சோர்ந்த குரல்கள். தெருவுக்கு அப்பால், ரேபிள் மலையிலிருந்து பாயும் அருவிக்கு அப்பால், கேப்ரவுணின் குளிருக்கும் போலந்தின் வெப்பத்துக்கும் அப்பால், அவன் பார்வை அலைந்தது. ஸ்ரெலென் பொஷ் முந்திரிகைத் தோட்டத்தைத் தாண்டி, கோதுமை விளையும் மாம்ஸ்பெரியைத் தாண்டி, ரெஸ்லாஸ் தாலின் வெயிலையும் சிரிப்பையும் தாண்டி. அங்கு களைத்த சூரியன். ஆர்வமில்லாத சூரியன். எழுவதும், பிரகாசிப்பதும், கதகதப்புத் தருவதும், மறைவதும் எல்லாம் சூரியனுக்கு அலுப்புத்

தரும் முயற்சியாகிவிட்டதுபோல.

19ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட மிஷன் தேவாலயத்தினுள்ளேதான் அவள் முதன்முதலில் ஜோஸ்பைச் சந்தித்தாள். தேவாலயம் இன்றும் அழகாக நிற்கிறது. அதன்மேல் படர்ந்துள்ள கொடி அதற்கு மேலும் அழகு சேர்க்கிறது. கூரையிலிருந்து தொங்கும் வெள்ளி விளக்குகள் பளபளக்கின்றன. இந்த விளக்குகளின் ஒளியில் தான் அவள் முதலில் அவனைக் கவனித்தாள். அவன் கேப்ரவுணிலிருந்து வந்திருந்தான். வாழ்நாளில் முன்னெப்போதும் பாடாத அளவுக்கு அன்று அவள் பாடினாள். அது அவளுக்கு மிகவிருப்பமான திருப்பாடல்.

“சாவின் நிழல்குழ் பள்ளத்தாக்கில்
நான் நடக்க நேர்ந்தாலும்....”

அப்பொழுதுதான் அவன் அவளைப்பார்த்தான். எல்லோரும் அவளைப்பார்த்தனர்- அவள் நல்ல பாடகி.

“நீர் என்னோடு இருப்பதால்
எத்திங்கிற்கும் நான் அஞ்சேன்”

அவள் அஞ்சவில்லை; காதலித்தாள். அவனைக் காதலித்தாள். அவனுக்காகப் பாடினாள். அவன் அகன்ற கண்களுக்காக; மஞ்சள் நிறத்துக்காக; துருத்தி நிற்கும் கன்ன எலும்புகளுக்காக. அவனைப் போன்றதோர் ஆண்மகனைப் படைத்த கர்த்தருக்காக.

“உம்கோலும் நெடுங்கழியும் என்னைத்
தேற்றும்”

அவை கறுப்பு - வெள்ளைப் புள்ளியிட்ட இரவுகள். பஞ்ஜோ வாத்திய நரம்புகள் கட்டப்பட்ட வானில் சந்திரன் பொம்மை உலாப் போனான். அவள் காதில் அவன் காதல் மொழிபேசி, கேப்ரவுண் பற்றிய சொல்லிய இனிய இரவுகளின் நினைவுகள். அவன் விரசமான வார்த்தைகள் பேசியபோது, அவள் நாணிக் கிளுகிளுத்தாள். இவ்வாறு கிளுகிளுப்பது நாகரிகம் என அவள் கருதினாள். அவன் ஆறாம் மாவட்டத்துத் தெரு ஒன்றில் வசித்து வந்தான். பெண்கள் மத்தியில் தனக்கிருந்த செல்வாக்குப் பற்றி அவன் புளுகினான். மொலி, மியெனா, சோபியா மற்றும் ஆங்கிலம் பேசும் நாகரிகமிக்க ஷாமெய்ன் பற்றியெல்லாம் அவன் சொல்லக் கேட்டான். ஆனால் உண்மையான காதலை ரெஸ்லார்ஸ்தல் இல்தான் கண்டதாகச் சொன்னான். அவனை நம்புவதா இல்லையா என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. அந்தவேளை பார்த்து சந்திரன் ஒரு முகிலின் பின் ஓடி ஒளித்தான்.

கேப்ரவுண் புகைவண்டியின் உரத்த கிரீச் ஒலி, அவள் குடும்பத்தினரின் எதிர்ப்பை அமுக்கப் போது மானதாயிருந்தது. அப்பாவின கடுங்கோபம். ரெஸ்லார்ஸ்தல் மேற்பார்வையாளர்களின் விறைத்த பார்வை. அவள் பரவசத்தை மூழ்கடிக்கும் உரத்த, குழம்பிய ஒலிகள். ஆயிரம் கார்களின் உறுமலில் நூறாயிரம் மின்விளக்குகளின் ஒளி வெள்ளத்தில் கேப்ரவுணின்

காணியில் மாலைகளில் அவள் முழுகினாள்; குழம்பிப் போனாள். ஆறாம் வட்டாரத்தின் சின்னஞ்சிறு அறை யொன்றின் அந்தரங்கம். நாலு சுவர்களின் நடுவே “இவ் வில்லத்தை ஆசீர்வதியுங்கள்” என எழுதித் தொங்கவிடப் பட்ட கார்ட்போடின் கீழ்முயக்கம்.

அவன் வீடு திரும்புவது பிந்திப்பிந்தி, சில வேளைகளில் வராதுபோன இரவுகளில் அவள்பட்ட வேதனை. அவள்மீது கொண்ட மோகம் தீர, அவன் கிசுகி சுத்த வேறு பெயர்கள். மொலி, மியெனா, சோபியா, ஷார்மெய்ன். தன்னைவிட்டு அவன் நழுவிப்போகிறான் என்ற ஆற்றாமை. விரைவாக, மிக விரைவாக.

“நான் சொல்லேல்ல. நான் கேள்விப்பட்டன்”

“ஏன், நீயே சினிமாவுக்குப் போய்ப்பார்க்கிறது தானே?”

“மரியானின் மனிசன் ஜோஸ்ப்பைத் தேடுறா னாம்.”

கத்திகொண்டு திரியிறான். ஜோஸப், மொலி, மியெனா, சோபியா! பெயர்கள், பெயர்கள், பெயர்கள். ஊர் வம்பு! ஒருதலைக்காமம். சினிமாவுக்குப் போய்ப் பார். எதைப் பார்க்க? ஏன்? எப்போ? எங்கே?

ஒரு கிழமையாக அவன் வராது விடவே அவன் போய்ப் பார்க்கத் தீர்மானித்தான். மழையில் நனைந்து நித்தனை செய்யும் யூதனுடைய ஃபிஷ் அன்ட் சிப்ஸ் கடையில் புழுங்கியபடி காத்திருந்து. படம்முடிந்து சனக் கூட்டம் வெளிவரும் வரை.

யன்னல் கண்ணாடிமீது மழை மோதுவது நின்று விட்டது. தோலை நனைக்கும் தூற்றல். தொடர்ந்து முடிவில்லாமல் எல்லாவற்றையும் மறைத்தபடி. நடுங்கும் நியோன் விளம்பரம் விட்டு விட்டு மின்னியது. களைத் துப்போன சொலி மலிந்த அலாரம் மணிக்கூட்டைப் பார்த்தான்.

“பத்தரையாகிறது. படம் முடியும் நேரம்” சியெனா புகாருக்கூடாக உற்றுப்பார்த்தான். திரைய ரங்கின் முகப்பில் எந்த நடமாட்டமும் இல்லை.

“ஆட்கள் வெளிவரும் நேரம்” தன் பலலை முற்றுகையிடப்போகும் வாடிக்கையாளருக்காக சொலி தன்னைத் தயார் செய்தான்.

“மிஸிஸ், இன்றிரவு பிந்திப்போச்சு”

“நன்றி, பொஸ்”

சொலி நெற்றி வியர்வையைத் துடைத்து விட்டு, அவளுடைய எளிமையான உருவத்தை ஒருமுறை பார்த் தான். முகத்தில் களைப்பு. ஆனால் அழகிய கால்கள். தெரு வில் அலையும் சில மனிதர்கள். வெளியே ஈரமும் குளிர் காற்றும்.

“உம்முடைய மனிசன் திரையரங்குக்குள்ளே போல!”

அவள் கதவைத் திறக்க முயன்று கொண்டிருந்த சீருடை தரித்த ஊழியனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“மனிசன் திரையரங்குக்குள்ளேயா, மிஸிஸ்?”

சினிமா ரசிகர்கள் எந்நேரமும் வெளியில் வரலாம். ஓர் ஊழியன் கதவைத் திறந்து, கேற்றையும் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கூட்டம் வெளியே செல்ல வசதியாக. திரையரங்கு கூட்டத்தை உமிழும்.

“மனிசன் திரையரங்குக்குள்ளேயா?”

பதிலில்லை.

“நாசமாய்ப் போக!”

இப்பொழுது சனம் வெளியேவரும். ஜோஸப் பும் வருவான். சொலிக்கு நன்றி சொல்லிக்கொண்டு கதவைநோக்கி அவள் விரைந்தாள்.

“நாசமாய்ப் போன கதவைச்சாத்து!”

அவள் காதில் அது விழவில்லை. மழைத்தூற்றல் நின்றுவிட்டது. காலியான திரையரங்க முகப்பிலும் வெறிச் சோடிய வீதியிலும் இயல்புக்கு மாறான அமைதி. வெறுமையான அவள் மனத்திலும் கடைசிப் படியில் அவள் நின்றாள், எதிர்பார்ப்புடன், இதயம் துடிக்க.

அப்பொழுது அவர்கள் வந்தார்கள் வெள்ள மாக, சிரித்தபடி, தள்ளியபடி, இடித்தபடி, மூர்க்கமாக. அவள் ஊடுருவிப் பார்த்தாள். ஆனால் முகங்கள் மிக விரைவாகத் தாண்டிப்போயின. சிரித்தபடி, உறுமியபடி. மகிழ்ச்சியாக. அகன்ற கண் உடையவர்கள், மஞ்சள் தோலினர், துருத்திய கன்ன எலும்புக்காரர். கறுப்பர், செங்கட்டி வண்ணத்தினர், தந்த நிறத்தினர், மஞ்சள் வண்ணத்தோர், கருவிழி படைத்தோர், கண்களால் சிரிப்போர், உற்சாகத்தில் துள்ளி வருவோர், ஆனால் ஜோஸப் இல்லை. அவள் இதயம் நூறாக வெடித்து ஆயிரந்துண்டுகளாகச் சிதறும்போல் இருந்தது. அவனைத் தவறவிட்டாளாயின்? வேறு முகம் ஒன்றைத் தான் தேடிக் கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தாள். கருங்காலி மற்றும் செம்மண் வண்ணக் கடலில் நீலக் கண்களையும் கூரிய வெள்ளை நாடியையும் தேடிக் கொண்டிருக் கிறாள். சொலியின் முகம். ஐம்பது முகங்களைத் தவற விட்டுவிட்டு, மீண்டும் தனக்குப் பரிச்சயமான துருத்திக் கொண்டிருக்கும் தாடை எலும்புகளை. சொலி, ஜோஸப், மொலி, மியெனா, ஷார்மெய்ன்.

மழை மீண்டும் தூறத்தொடங்கியது. முகங்களை ஆராய்வதைவிட்டு மேலங்கிகளை ஆராயத் தொடங் கினாள். சொலிரெயர் கடையில் தான் கண்ட வெளிர் நீல ஷேட்டைத் தேடினாள். ஒரு பவுண்ட் ஐந்து ஷிலிங்குக்கு அது மலிவு. தன் சேமிப்பைச் சுரண்டி அதை அவனுக்காக வாங்கினாள். ஒரு வாரச் சம்பளம். சிந்தனைகளை மீள ஒழுங்குபடுத்தி ஜோஸ்ப்பைத் தொடர்ந்து தேடினாள். சனக்கூட்டம் கலைந்தது. திரியும் ஒருசிலர் மட்டும். ஊழியர்கள் இரும்புக் கேற்றை சாத்தத் தொடங்கினர். ஜோஸ்ப்பை உள்ளே விட்டு மூடிவிடுவார்களோ? தான்

மட்டும் வெளியே. ஊழியர்கள் போகக் தொடங்கினர். இரும்புக் கேற் இளகவில்லை.

“தயை கூருங்கள். ஜோஸப் உள்ளே இருக்கிறாரா?”

“ஜோஸப் யார்?”

“ஜோஸப் இன்னும் உள்ளே இருக்கிறாரா?”

“எந்த ஜோஸப்?”

அவர்கள் அவனைக் கேலிசெய்தனர். அவள் முதுகுக்குப்பின் சிரித்தனர். அவனைக் கண்டுபிடிப்பதைத் தடுத்தனர்.

“ஜோஸப் உள்ளே இருக்கிறார்!” அவள் ஆவேசமாகக் கத்தினாள்.

“இஞ்சபார், அம்மா. மழைகொட்டுது. வீட்டைபோ.”

வீட்டை போறதோ? யாரிடம்? வெறும் அறைக்கா? ஆளில்லாக் கட்டிலுக்கா? “இவ்வீட்டை ஆசீர்வதியுங்கள்” என்ற பொய்யை உரத்துக் கூவும் இடத்துக்கா?

மூலையில் ஒரு கூட்டம் நிற்பதை உணர்ந்தாள். அதில் அவன் இருக்கக்கூடும். ஓடி ஓடி ஒவ்வொரு முகத் தையும் உற்றுப்பார்த்தாள். ஜோஸப். மழைத்தூற்றலில் நிற்கும் கூட்டம். மல்லுக்கட்டும் இரண்டு உருவங்கள். ஜோஸப். ஈரக்கானுக்குள் உருளும் உருவங்கள். சேறு அப்பிய ஈர உடல்கள். ஜோஸப். நீல ஷேர்ட். தன் கண்களை மறைத்த மழைநீரைத் துடைத்தபோது அவனைக் கண்டாள். உயிருக்கான போராட்டம். கானுக்குள் கிடந்தபடி. ஆற்றாது கால்களை உதைத்தபடி. பொலிஸ் விசில் ஊதும் சத்தம். கிறீச்சிட்டுக் கொண்டு வந்து நிற்கிறது அந்த பிக்அப்.

“தயை கூருங்கள் ஐயா. இவர் இல்லை. அவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். தயை கூருங்கள், இது ஜோஸப். இவர் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இது என்னுடைய ஜோஸப். தயவு செய்யுங்கோ.”

“போ அங்காலை!”

“தயை கூருங்கள். இவர் இல்லை. அவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள்”

தனியே. வெறும் படுக்கை. வெறிச்சோடிய அறை. சொலியின் ஃபிஷ் அன்ட் சிப்ஸ் பலஸ் இல் கூட்டம். உள்ளே நெருக்கடி. கதவுமீதும் யன்னல்கள் மீதும் மீண்டும் தாக்குதல் நடத்தும் மழை. பெருகி விரையும் மழை நீரைச் சமாளிக்க முடியாத பீலிகள். படம் முடிந்த பின் முண்டியடிக்கும் கூட்டத்துக்கு ஈடு கொடுக்க வியர்த்துக் கொட்டும் சொலி.

மீனும் கிழங்குப் பொரியலும். விநாகிரி? உப்பு? ஒன்று - ஆறு. நன்றி. மன்னிக்கவும் மீன் இல்லை. அஞ்ச நிமிஷம் பொறுங்கோ. பொரியல் மட்டுமா? ஒன்பது

பென்ஸ். நன்றி. மூச்சுவிட சொலி சற்றுத் தாமதித்தான். மீனைப் புரட்டினான்.

“வெளியிலை என்ன பிரச்சினை?”

“படம், சொலி”

“அதல்ல. வெளியிலை”

“படம் எண்டு சொல்றன்!”

“அப்ப, பொலிஸ் என்ன செய்தவை? மன்னிக் கவும். இன்னும் மீன் வரேல்லை. அஞ்சநிமிஷம் செல்லும்.”

“பொலிஸ் என்ன செய்தவை?”

“மழையிலை ஒரு சண்டை!”

“யேசுவே, மழையிலையா?”

“ஓம்”

“ஆர் சண்டை செய்தது?”

“ஜோஸப்பும் வேறு யாரோ ஒருவரும்”

“ஜோஸப்பா?”

“ஓம். அருண்டேல் வீதியில் இருப்பவன்”

“ஓ, அவனைத்தெரியும். எப்பவும் சச்சரவுதான். வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவன்...”

“அவன்தான்”

“மற்ற ஆள்?”

“தெரியாது”

“பொலிஸ் பிடிச்சுட்டுதே?”

“ஜோஸப்பைப் பிடிச்சது”

“ஏன் சண்டை பிடிச்சவங்கள்? ஒரு நிமிஷத் திலை மீன்தாறன்!”

“ஒரு பொம்பிளையாலை”

“ஆர் ஆள்?”

“படேல் இடம் வேலை பார்க்கும் மியெனாவை உனக்குத் தெரியுமெல்லே? இம்முறை அவள். அவள் காதலன் இவர்களைப் பிடித்து விட்டான்”

“திரையரங்கினுள்ளா?”

“ஓம்”

“சொலி கிள்கிளத்தான், அர்த்தபுஷ்டியுடன்”

“பொலிஸோடு நிற்கும் பெண்ணைத் தெரி கிறதா?”

“எந்தப் பெண்?”

“பொலிஸோடு குழறி அழும் பெண்”

“ஜோஸப்பின் மனிசி என்று சொல்கிறார்கள்”

"தோண்டிப் பத்த வாங்கவும் ஏதாவது பெண்கள். மீன் பெட்டி தராமலுக்கு இரண்டு துண்டா? ஒன்று ஆறு இரண்டும்கூட மீச்சக் கூட. மீணர் பெண்களும். ஒன்று ஆறு துண்டு மீன்மா? நுயர்? விதமினி? உப்பு? துண்டு பெண்கள். மீச்சம் துண்டு."

"ஒரு பெண்ணைப்பற்றி ஏதோ சொக்காய்"

"தேவலயத்தில் மணுஷி பெண்களைத் தோண்டித் குழறினவளாய்"

"ஓ அப்பனுக்கு நியாயம் பெண்கள்"

"இவ்வை, இவள் அப்பனோட வாழுவாள்"

"அன்னா நாயினிப் பெண்? மீணா னுயர்?"

"பரவாயில்லை. அழகான காய்கள்"

"நான்மீன்" என்றான் பொயி. கதனைப்பாத்தித் தொண்டை.

"ஓ பிறரும் நீயா?"

மிமெனா உள்மே வந்தான். ஒரு கணம் அவையதி. பிறகு குத்துமுத்துப்ப. குக்குப்ப.

காய்களுக்குக் குறும்புகை மார்பை குன்றிப் பொயி யின் கையில் ஏதோ பொய்க்கை, 'ஓ' என்று நவையசைத் தாய் அவன். "தாயன் இக்கெயன் திண்ணை. அவனுள் காகக் காத்தெடுத்தான் போய்" திண்ணை அணிந்த இவன் பெண் ஒருத்தி சிறுகொடுத்தான்.

"மீணும் பெணியுளும் ஒன்று ஆறு வரும். அப்பவா."

"குழி ஒன்று முன்றலுக்கானே இருக்கது?"

"அது போலர் கழகத்துக்கு குழி. மீன் விளைய ஏறல. உருளைக்கிழங்க விளைய ஏறல. நான் முன்று முன்றுக்கு கிழக வேண்டிப் பன்ற ஏதிர எங்கிடுவான்"

"ஏன் கிழகக் கூட ஏது?"

"நாசாராயப்போட அடித்தாய்"

"ஓ அலதான் ஆள், பொயி"

"மன்னிக்கவும். மீணும் திண்ணை வேணுமா?" என்றான் மிமெனா பக்கம் இருந்நி. "காகப் பற்றிப் பண்ணைப் பட்டுகெண்டாய் காய்க் துண்டு"

"துண்டு, பொயி"

கடைசியில் கட்டாயம் அவைமறை, மறை ஆயேச மாகப் பெறுகிறது. அபிசகணக்காய் தீர்ந்துகொள்ள தெருளில் களைக்கெழிக்கப் பாய்க்கொடிவ. கழகம் கழக வையும் தடைபாதுதானாயும் குறைத்தன. கட்டாயப் பக்கம் கொள்ளாய். கிழக்கு விவீச்சினாய். முடிவிவாத சிறுமூறுகள் கடைசியை மத்திய கிளைத்தகளில் ஒளி. மெய்மை பெய்திருவெல் சுற்றுக் கப்பிஷ் அன். பெண்ணை கையில் எடுத்தியு நின்றுள்.

"மனது சிறும்வனது நீ இவ்வை தாய்களாய்"

அவன் கண்கள் நீயங்க நீயிடுத்தான்.

சொன் தாய் பற்றின் பற்றன் தெரிய இவரித்தான்.

"ஒரு பிரச்சினையுமில்லை"

ஒரு விவாத அவன் முகத்தில் தயங்கை நின் வியது.

"எண்ணைப் பொறுத்தவரை பிரச்சினையிலில்லை"

அவன் தலை கவிழ்த்து ஒரு கணம் தயங்கினான். பிறகு அவைத் தோண்டிப் போனான். காய்க்கிடி போடு பால்க்கக்கட்டினான். சுடாரெய்து கதவு திறக்கவே வரடைக் கழன்று கண்ணாடிப்பட்டபடி கொளியின் தூண் முனையின் பாய்ந்து.

"நாசாராயப்போட கதனைப்பாத்தி"

என்றான் அவன் இவரிடமடிய.

"நான் பெயர்" என்ற சொல்லிப்பெயர்ந்து நடுக்கெயடி மறைக்கும் நடந்தான் அவன்.

ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள் இருவரின் புதிய கவிதைத் தொகுப்புகள்

ஈழத்தின் துறியிடத்தக்க பெண் கவிஞர்களான பெண்போ ஜவகான், சிவாள் ஆகியோரின் அபாரதி உடல் பக்கம் எணம் முதலிய புதிய கவிதைத் தொகுப்புகள் அவைமையில் வெளிவந்துள்ளன.

பெண்போ ஜவகானின் 'பெயர்' கவிதைத் தொகுப்பு தமிழ்நாடு - வடகிழக்கிலுள்ள வெளிவந்துள்ளது. இது இக் கவிஞரின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பாகும். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு 'ஒரு சுடர் துண்டு...' என்னும் பெயரில் தமிழ்நாடு - பனிக்காய் பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்திருந்தது.

சிவாள் 'உடல் பக்கம் எணம்' கவிதைத் தொகுப்பு தமிழ்நாடு - காலக்கவி பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இது இக் கவிஞரின் மூன்றாவது கவிதைத் தொகுப்பாகும். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு 'ஒவியம் வரைபாது தூண்டு' என்னும் பெயரிலும், இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பு 'எனக்குக் கவிதை முகம்' என்னும் பெயரிலும் வெளியாகியிருந்தது.

இருப்பவனும் புதிர்

மு. பொன்னம்பலத்தின்

‘மதிப்பீடு’ கவிதை தொடர்பான சில கருத்துக்கள்

■ இ. சீவகாருண்யன்

மு.பொன்னம்பலத்தின் கவிதைப் பண்புகளையும் போக்கையும் புரிந்து கொள்ளும் என் முதல் முயற்சியாக அவரது ‘மதிப்பீடு’ பற்றி சில கருத்துக்களை முன்வைக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். வீச்சோடு வந்திருக்கும் இந்தக் கவிதை அவரது ஆரம்ப காலத்துக்குரியதென்றாலும் அவரது கவிதை ஆளுமையை அந்தக் காலத்திலேயே கண்டு கொள்ள முடியும்.

இக்கவிதையை 1966 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பேராசன வளாகத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய கவியரங்கொன்றில் கேட்டேன். அதன் ஆழ அர்த்தமும் பிரதியைப் பார்க்காமலே கவிதையை அழகாக அரங்கேற்றியமையும் அப்போதே என் மனத்தைத் தொட்டன. அது பற்றி அப்போதே எழுத வேண்டும் என்று எண்ணினேன். ஆனால் முடியவில்லை. அந்தக் கவிதையை அவர் அங்கு அரங்கேற்றிய போது அவருக்கு வயது இருபத்தேழு. அந்தக் கவிதை முதன் முதலில் இலங்கை வானொலிக் கவியரங்கொன்றில் அவரது இருபத்தைந்தாவது வயதில் வாசிக்கப்பட்டதென்றே நினைக்கின்றேன்.

இந்தக் கவிதை மு.பொன்னம்பலத்தின் எல்லாக் கவிதைகளையும் போலவே இரண்டு தளங்களுக்குரியது. ஒன்று லௌகீகத் தளம்; மற்றது ஆத்மீகத்தளம்; இரண்டும் ஒன்றாவதையே அவர் ஆத்மார்த்தம் என்று

சொல்கிறார் என நினைக்கின்றேன். வெளித் தோற்றத்தில் அவநம்பிக்கை போலவும், துயரக்குரல் போலவும் தோன்றும் இக்கவிதை ஆழத்தில் பெரும் தேடலாக இருக்கிறது. கவிதை நாயகன் படும் துன்பங்கள் அழகாகவே தரப்பட்டுள்ளன. கவிஞரும் வறுமைத் துயரை அனுபவித்தவர் என்ற வகையில் இது அவரது சொந்த அனுபவ வெளிப்பாடாகவும் இருக்கிறது. தந்தக் கோபுரங் களிலிருந்தே ஆத்மீகம் பேசப்படுகின்றது என்று சிலர் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். உண்மையில் ஆத்மீகர் கள் பலர் வறுமையில் உழன்று கொண்டே தம் தேடலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர், ரமணர், அரவிந்தர், பாரதி, மகாத்மகாந்தி போன்றோரும் இதற்கு விலக்கல்ல.

ஒரு தாயின் கோணத்திலிருந்து சராசரி வாழ்க்கையின் இலட்சியம் முன்வைக்கப்பட்டு கவிஞனைப் பொறுத்தவரை அவன் தோல்வியும் விபரிக்கப்படுகிறது. ஒரு தாய் மகன் என்னவாக வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறாள்? ஒரு சமூகத்தில் பெரும்பான்மையானோர் ஒருவன் என்னவாக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்?

“எந்தன் மகன் பெரிய
மன்னனாய் காரில் மதிப்போடு மாற்றாரின்
கண்ணில்பட வாழும் காட்சி வழியிலவன்

இந்தக் கவிதை மு.பொன்னம்பலத்தின் எல்லாக் கவிதைகளையும் போலவே இரண்டு தளங்களுக்குரியது. ஒன்று லௌகீகத் தளம்; மற்றது ஆத்மீகத்தளம்; இரண்டும் ஒன்றாவதையே அவர் ஆத்மார்த்தம் என்று சொல்கிறார் என நினைக்கின்றேன். வெளித் தோற்றத்தில் அவநம்பிக்கை போலவும், துயரக்குரல் போலவும் தோன்றும் இக்கவிதை ஆழத்தில் பெரும் தேடலாக இருக்கிறது.

என்னை நிறுத்தி இறும்புக் கொடுத்திருப்பான்
என்ன பிழை, சூழ்நிலைச் சிறை இயல்புகளின்
கண்ணம் அன்பு, வேறு சிந்தை அங் னோது?

‘அழ்வரைச் சமூக இயல்புகளின் கண்ணம் அன்பு’
என்று சொல்லுகிறபோது பாவம் தீதுகிறதாயினும் இங்கு
கக் கொண்டு வந்துவருவாய்களின் பிறிதெவ்வக அலகைக்
காண்கிறோம். ‘வேறு சிந்தை அங் னோது?’ என்று சொல்
கிறது. எது வாய்க்காலில் இயட்சியமாகக் கொள்வதற்கு
வந்தவனாயினும் பற்றாமை எது வாய்க்கக் கண்ணம்
வதையும் நுழைவாய்ப் புறங்கொடுக்கிறது. கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.

“ஓரோ கையால் இறந்து விழக்கின்ற
மாதம் வயிற்றை நிரப்பும் ஒருவேளை
போதாதா? என்னைப் படைத்தோன் படியாந்தான்?”

‘மாதம் வயிற்றை நிரப்பும்’ என்று சொல்லுகிறார்
தொழிலாளரின் ‘சொத்து பங்கிட்டு’ என்று சொல்லுகிறார்.
பாடு வந்தது (நாடு) பற்றாமை சொன்னார். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.

“ஓர் கையால்”

அங்க அங்கத்தினர்” என்றும் கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.

கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

“அந்தி வரும்! அம்மாய் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா?
இன்னும். கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா?
இன்னும். கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா?
இன்னும்.

கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

“வந்தே வயிற் பிழை

என்னை திணைக்கல் லுக்கை அங்கத்திட
அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும். கண்ணம் அங்கத்
தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.

“என்னை அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

“சென்றே அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

கண்ணம் அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

“என்னை அங்கத் தாயில் அங்க நின்றேறெவ்வதா? இன்னும்.
தாயின் இன்னொரு கொள்கையாக.

இந்த வாழ்க்கை எதற்காக? குப்பைக்குள் குன்றி மணி பொறுக்குதற்கா? கொன்னை நினைவாய் குருடாய், குறைச்சிலையாய் தன்னை இழந்தழியவா? எதற்கு? ஏன்?

“ஏனப்பா மென்மேலும் இந்தச் சனிவாழ்க்கை?
நானெப்போ என்னை நசுக்கித் தொலைத்திருப்பேன்
ஆனால் முடிகிறதா?”

இதுதான் பிரச்சினை. உயிர் வாழ வேண்டும் என்ற உந்துதல் உந்திக் கொண்டே இருக்கிறது. ஏன் வாழ வேண்டும் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று தெரியாமலே தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏன் வாழ்கிறோம் என்பதைக் கண்டு பிடித்தாலேயே எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும். திருவள்ளுவர் தொடக்கம் மார்க்ஸ் வரை எத்தனையோ மகான்கள் எவ்வளவோ சொல்லிவிட்டார்கள். நடைமுறையில் அத்தனையும் தோல்வி. ஏன்? விஞ்ஞான பகுத்தறிவு முயற்சிகள் வாழ்க்கையை முழுமைப் படுத்துவதில் எவ்வளவு வெற்றி பெற்றுள்ளன? அழிவாயுதங்கள் எம்மை அச்சுறுத்துகின்றன. இயந்திர வாழ்க்கையில் அகப்பட்டு நாமும் மனித இயந்திரங்களாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏன்? இது பற்றிய தேடல் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும். தேடலற்ற வாழ்க்கை தேக்கம்.

இன்றைய வாழ்க்கைப் போக்குகளில் அதிருப்தியுற்று ஒத்தோட மறுப்பவன் அந்நியன் ஆகிறான். மு.பொ.வின் கவிதை நாயகனும் அப்படியான ஒருவனே. அதை மிக அழகாகக் கவிஞர் தருகிறார்.

“எங்கும் அலைகள் எறியும் கடல் நடுவே
குந்தியிருக்கும் ரொபின்சன் குரூசோப் போல்
பேரறியா நச்சப் பிரண்டை விளைகின்ற
ஓர் தீவில் வந்தே ஒதுங்கிக் கிடக்கின்றேன்.”

தனிமையில் யாருமற்ற நிலையில் தவிக்கின்ற அந்நியனின் உணர்வுகளை அழகாக ‘படிமமாக’ எம் முன் நிறுத்துகிறார். சுற்றி வரக் கடல், நச்சப்பிரண்டை வளர்கின்ற தனித் தீவு, அங்கே தனி மனிதன். ரொபின்சன் குரூசோ என்ற சொல் மட்டுமே மனக்கண்முன் பெரும் காட்சிகளை விரிக்கக்கூடியது.

அடுத்து எம்மைக் கவர்வன மு.பொ. தரும் இயற்கைக் காட்சி வர்ணனைகள். ஆழ் அர்த்தம் நோக்கி மனத்தை நகர்த்துவது அமுகுணர்ச்சி, கலையுணர்வு, இயற்கையழகு மனிதனின் செயற்கை வேலைப்பாடுகளை விட அற்புதமானது. ‘இயற்கை’ ஒரு *Complex phenomenon* என்று உணர்த்தி நிற்பது. வாழ்க்கையுள் புதைந்து, இயைந்து கிடக்கும் புரியாத புதிதின் - பூமி, சூரிய சந்திரர்கள், நட்சத்திரங்கள் போன்ற சட இயற்கையின் தோற்றமும் நம் இருப்பில் அவற்றின் வகிபாகமும், தாவரம், விலங்கு, பறவை போன்ற உயிரியற்கையின் வியத்தகு இயக்கங்களும், மனித உடல் உள அமைப்புக்களின் வியப்புக்களும், அனைத்தினதும் - இரகசிய வெளிக்காட்டல். *Manifestation*. இயற்கை மனித ‘மூளை’க்கும், அறிவுக்கும் உரியது அல்ல. சுயம்புவானது.

மனித மூளை இப் பேரியற்கையின் ஓர் அம்சம். ஆனால் ‘மூளை’ தன்னையே எல்லாம் தெரிந்த ஆசானாகவும், தன்னாலேயே அனைத்தும் நிகழ்வதாகவும் கருதிக் கொள்கிறது. இந்த ‘அகம்பாவமே’ (*Ego*) இன்றைய பெரும்பாலான பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம். தன்னையே தான் உணராத தவிப்பும் தோல்வியும் இங்குதான் தொடங்குகின்றன. தன்னையே தான் உணரும்போது விடுதலையும் கிடைக்கிறது. இந்த வகைத் தோல்வியைப் பற்றி கவிஞர் அழகாகச் சொல்கிறார்

“நானேறிப் பாயிழுத்த நாவாய் அனுபவத்தின்
போதாக் குறையாலோ பிஞ்சில் பழுத்ததிலோ
மோதுண்டு கல்லில் முடமாய் ஜடமாகி”

ஆம், நாம் ஜடமாகிக் கொண்டு வருகிறோம். எம்முடைய தனித்த *Materialistic out look* (கவனிக்கவும்: தனித்த) எம்மை அங்கேதான் இட்டுச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. இயற்கையைப் புரிவதற்கான முயற்சியே மு.பொ.வின் இயற்கைக் காட்சி வர்ணனைகள்.

“முருங்கை மரக்கிளையில்
காகம் இருந்து கரையும் அழகினிலும்
வேகமுடன் காற்று விரைய நிலமிருந்து
சேவல் உதிர்த்த சிறகு மிதப்பிலும்
அண்ணாந்து பார்க்கையில் அங்கே கரும்பருந்து
பண்ணாய் விசும்பில் படரும் சுருதியிலும்
ஏதோ கனவை இயற்றத் தொடங்குகிறேன்.”

சேவல், காகம், பருந்து நிலத்திலிருந்து எழ அதனோடு கவிதை நாயகன் மனமும் மேலெழுகின்றது. *Take off*. பண்ணாய் விசும்பில் படரும் சுருதியில் கரைந்து நிற்கிறார் கவிஞர்.

இன்னொரு காட்சி

“அந்திவான் அமுதக் கடைசலென
குந்தியெழும் நிலவு, பூவரசங் குழையூடாய்
சிந்திக் கிரணங்கள் செல்லம் பொழிகின்ற
காலைப் பரிதி”

என கிரணங்கள் பூவரசங்குழையூடாய் சிந்தி செல்லம் பொழிகின்ற மகத்தான காலைநேரக் காட்சியை எம்முன் நிறுத்துகிறார். இன்னொரிடத்தில்

“நீரோடு முத்தம் நிகழ்த்தும் அடிவானின்
ஓரத்தே ஆடி ஒளிரும் ஒரு சுழிப்பில்
தன்னை இனங் கண்டு தாவும் மனப்பேடு”

என வானும் கடலும் இணைகின்ற காட்சியினூடாக எங்கோ எம்மை எடுத்துச் செல்கிறார். மனப்பேடு என்ற உருவகம் அழகாகவே வந்திருக்கின்றது. சேவல் அல்ல, பேடு. பதுங்கிப் பதுங்கி தன்னையே இனங் காணும் மனப்பேடு. இந்த பிரபஞ்ச உணர்வில் கரைந்து தன்னையே இனம் காண்கிறார் கவிஞர். “அடிவானின் ஓரத்தே ஆடி ஒளிரும் ஒரு சுழிப்பு” அதையே உணர்த்தி

இரண்டு கவிதைகள்

பெண்ணியா

சலனமுருகின்ற
கொந்தளிப்புகளால்
உலகம் தளம்புகிற நிலையில்
மீளவே முடியாத
இன்னுமொரு பிரிவு
காற்றிடமிருந்து உணர்வையில்
பிரசவத்தின்
முதல் ஒரு மணித்தியாலம் முந்திய
வலியினை நான் உணர முடிகையில்
இன்னுமொரு கரையில்
நீ
கால்களைக் கழுவிக் கொண்டிருக்க முடியும்
உலகின் அர்த்தமற்ற
ஆயிரமாயிரம் செயல்களில் ஒன்றாய்
இந்த உணர்வு இருக்கக் கூடும்

ஒரேயிரவில்
என் கண்ணீரின்
ஈரலிப்பைத் துடைக்க
நீ தயாராய்த்தான் இருந்தாய்
ஆனால்
இரவுகளுக்குள்
முடித்துக் கொள்ளுகிற பெண்ணாய்
நான் இல்லை
ஒற்றை இரவுச் சாடியினுள்

முடி திறந்து வருகிறவளின்
வசைப்பாடல்

காமத்துக் கதைகளால்
முடி திறந்து வருகிறவள்
அல்ல நான்
சாதாரண
ஆண் அலட்டல்களில்
அடைபட்டுச் சாகிற
கோடிப் பெண் கதைகள்
இன்னமும் முடிந்தபாடாய் இல்லை

படர்ந்து விரியும்
இந்த கோள வடிவான புவிபில்
திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தாக்கிவிட்டது
ஒரே முகத்தில்
பல்வேறு பரிமாணங்களை
இருப்பின் தெளிவை
அடைந்துவிட்ட பின்
எதிர்பாலினத்தின் மீது எழுகின்ற
எந்தவொரு சலனமும்
என்னில் எழுவதேயில்லை
இந்த சமுத்திரம் இல்லாவிட்டால் என்ன
இன்னுமொரு கரையில்
கால் கழுவும்
கோடி உண்மைகள்தான்
உணர்வுகளை மரக்கச் செய்துவிட்டன.

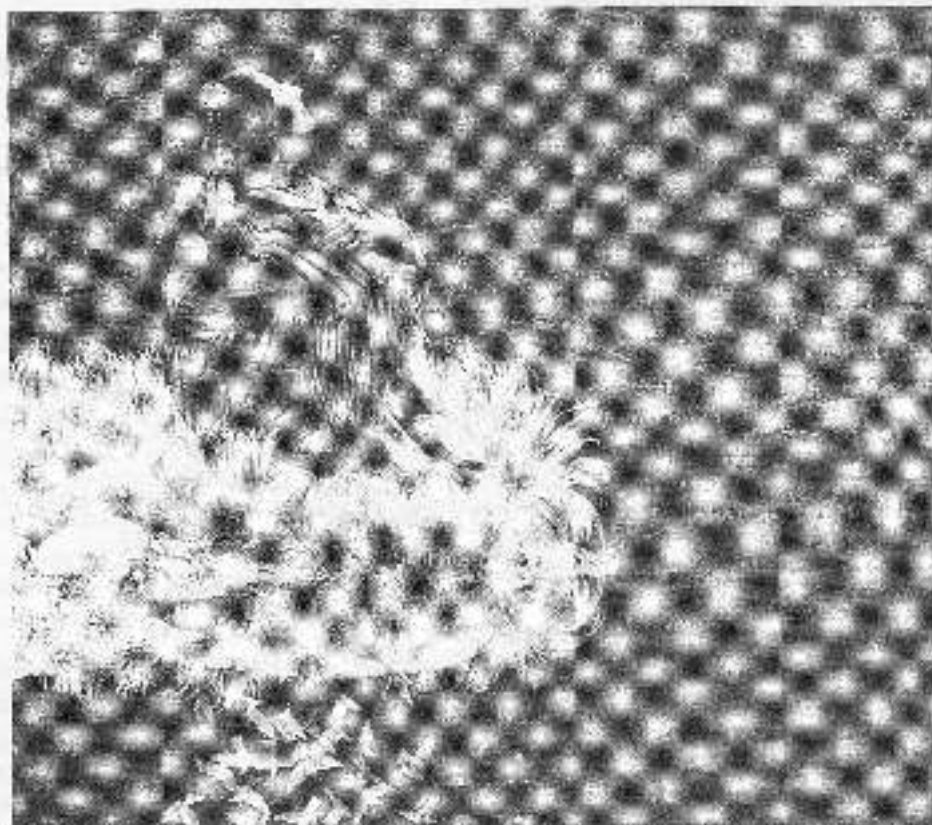
ஒரு நீண்ட பயணம்
மிகக் கம்பிகள்
மறங்கள்
ஒரு பெய்யவில்லுந்து
இன்னுமொரு பெய்யில்
தாவிக் கொண்டிருக்கும்
காட்சிகளின்
நீண்டு கொண்டிருக்கிறது

சில அண்டாளங்கள், காட்சிப் பதிவுகள்
அடவணைப்படுத்த முடியாதபடி
நிலையில் தவறிவிடுவதும்
கிந்த பயணங்களில்
அபூர்வமாய் நிகழ்கிறது
முதன் முகலில்
நாமினில் கொண்டு நாலுக்கும்
கிந்த முறை பயணிகளும் நாலுக்கும்
பரிதாபம்
ஏதாந்நிதிக் கொண்டும்
ஆயினும்
கிந்தமுறை கிந்தத்திற்கும் நண்டங்கள்
வித்தியாசமானவர்கள்
எதிர்த்திருந்து அலுவலர்களும்
எண்ணெய்க்குடக் கவனியுது

முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நிகழ்வுகளின் காட்சிப் பதிவு

அவ்வாய் உலகின்
உலகுக்கு கிடைக்கல்லாது
ஒரு புறமயிருத்தின்
அவரை சந்தரம் போன்ற
மனிதர்கள் திரைகள்
இந்தப் பணி
மறங்கள்
காற்று
இவற்றை சரிக்க முடியாதபடி
இவர்களைத் தடுத்திருப்பது எது
ஆதனால் எங்கள்
இது என்னுடைய பயணம்
எனது கண்ணுக்கும்
கிந்தப் பயணத்தின்
முதலில்லாத காட்சிகளை
நான் பதிவிடப் பதிவுகளை
கிளியுமொரு தளம்
கிதாப் பார்ப்பான்
திருத்தி மலித்களில் இருந்து
எண்ணெய் பாலுக்கப்பது
என்ற என்னை சகலியற்றித்
நான் மட்டுமே
கிரம்பத் திரும்ப அறிவிடுதல்.

()

ஸ்ற்றாகா! அது, மசெடோனியாக் குடியரசின் புகழ்பெற்ற பழம்பெரும் நகரம். யூகொஸ்லாவிய மக்கள் குடியரசின் ஒரு பகுதியாக ஸ்ற்றாகா இருந்த கால கட்டமாகிய 1962 இல், அங்கு சிறிய அளவிலான கவிதை விழா ஒன்று 'ஸ்ற்றாகா லின் கவிதை மாலைப் பொழுதுகள்' என்னும் பெயருடன் தொடக்கப்பட்டது. 1963 இல், யூகொஸ்லாவியாவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் கவிஞர்கள் இவ் விழாவில் கலந்து கொண்டனர். இவ்விழாவில், ஸ்ற்றாகாவில் பிறந்து வளர்ந்து, ஆசிரியர்களா யும், அறிஞர்களாயும், எழுத்தாளர்களாயும், கவிஞர்களாயும் போற்றப்பட்ட கொன்ஸ்ரன்ரின் மிலடி நொவ், டி.மிற்றா மிலடிநொவ் என்னும் இரு சகோதரர்கள் பெயரால் சிறந்த கவிதை நூலுக்கு விருது வழங்கப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளின் பின், இவ்விழா 'தங்க மலர்வளையம்' என்னும் விருது வழங்கும் பன்னாட்டு விழாவாக மாறியது. இந்திகழ்வில், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் பண்பாட்டுப் பிரிவாகிய யுனெஸ்கோ நிறுவனமும் பங்களியாக மாறியது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாண்டின் விருதை, றொபெட் றொஷ்டெஸ்ற் வென்ஸ்க்கி என்னும் ருசியக் கவிஞர் பெற்றுக்கொண்டார்.

புதிய தொடர்

கடந்த சிறை நூற்றாண்டின் கவிதைக் காலகாலம்

மேலோட்டமான ஓர் உலகவலம்

■ நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

1968 லிருந்து 'ஸ்ற்றாகாவின் பாலங்கள்' என்னும் விருது, கவிதை உலகில் காலடி எடுத்து வைத்து, முதல் கவிதை நூலை வெளியிடும் இளம் கவிஞர் ஒருவ ருக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆண்டுதோறும் தவறாது நடைபெறும் இவ்விழாவில் நாலாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர்கள், கவிதை மொழிபெயர்ப்பாளர், விமர்சகர்கள் போன்றோர் கலந்து கொள்கின்றனர்.

ஓடென், நெருடா, மொன்ராலே, செங்கோர், ஹீனி போன்ற உலகப் புகழ் பெற்ற கவிஞர்கள் பலர் இவ்விழாவின் விருதினைப் பெற்றுள்ளனர்.

'ஸ்ற்றாகாவின் கவிதை மாலைப் பொழுதுகள்' இன்றைய இலக்கிய உலகில் கவிதை வகிக்கும் சிறப்பிடத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

விழாக்களைப் போன்று, கவிதை நூல்களும், கவிதைகள் பற்றிய நூல்களும் ஏராளமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஓர் எடுத்துக்காட்டு: 'புதிய நூற்றாண் டுக்கான மொழி' அண்மைக் காலத்தில் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் அச்சேறிய கவிதைகளின் தொகுப்பு நூலாக ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளது. கவிதையே உலகை இணைக்கும் மொழி என்பதும், அது சமகால உலக வரலாற்றுக் கண்ணாடி

என்பதும் இந்நூற் தொகுப்பாசிரியர்களின் கருத்து.

நமது மண்ணைப் பொறுத்தமட்டில், கற்றவர் களும் மற்றவர்களும், இளையோரும் முதியோரும் தமது இன்பத்துக்கும் துன்பத்துக்கும், கண்ணீருக்கும் செந்நீருக் கும் வடிவம் கொடுக்கும் ஊடகமாகக் கவிதையை இன்று பயன்படுத்துகின்றனர்.

கவிதையின் பன்முகத் தன்மையையும் அது காலத்தின் கண்ணடியாயினும் அவ்வட்டத்தைக் கடந்து நிற்கும் பண்பையும், உரையாடலுக்கு அதன் இன்றிய மையாத் தகமையையும் கருத்திற்கொண்டு, இக்கட்டுரை மேலோட்டமான ஓர் உலக வலத்தை மேற்கொள்ள விழைகின்றது.

முன்னுரை

அறிவு படைத்த மனிதன் தனது கற்பனை வளத்துடன் எப்போது சிந்திக்கவும் பேசவும் தொடங்கி னானோ? அன்றிலிருந்தே கவிதை பிறப்பதற்குரிய களம் உருவாகிவிட்டது எனக்கூறலாம்.

இன்று நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மிகப்பழமை யான கவிதை நூல், கில்கமேஷ் காவியம். இது சுமேரியா வில் (இப்பொழுது ஈராக்) கி.மு.2000 முற்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டது. இந்திய நாட்டின் வேதநூல்கள், மற்றும் மகாபாரதம், இராமாயணம், பேர்ஷியாவின் கத்திக் அவெஸ்தா, இயஸ்னா, சீனாவின் ஷி ஜிங் கிரேக்க நாட்டின் ஓடிஸ்ஸி, இலியட், உரோமை நாட்டின் ஏனெயிட் போன்ற பழைய நூல்களும் காவிய நூல்களே. தமிழகத்தின் சங்க இலக்கிய நூல்களும் கவிதை வடிவில் அமைந்திருந்தன என்பது நாம் அறிந்ததே! ஆயின், இப்போது நமக்கு எழுத்துருவில் எஞ்சியுள்ள பண்டைய கவிதைகள் தவிர, நமக்குக் கிடைக்காமல் சிதைந்துவிட்ட இலக்கியப் படைப்புக்கள் இருந்துள்ளதை யாரும் மறுப் பதற்கில்லை.

எழுத்தறியாக் காலத்திலும் எழுத்து வடிவங்கள் அருகி இருந்த காலத்திலும் வாய்மொழி மூலமே மக்கள் தமது வரலாற்றை, சமயக்கோட்பாடுகளை, புனைகதை களை, பாடல்களை நினைவில் இருத்துவது சுலபம் என்ற முறையில் கவிதையில் வடித்தனர். அவைகளில் ஒரு பகுதியே இன்று நமக்கு எழுத்து வடிவில் எஞ்சி உள்ளன.

இங்கு நாம் மேலோட்டமாகப் பார்க்க இருப் பவை, 1960 இல் இருந்து 2009 வரை உலகின் பல பகுதிக ளிலும் படைக்கப்பட்ட கவிதை நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து எழுந்த சில தூறல்களே! சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யிலும் அதற்குமுன்பும் வாழ்ந்த சில கவிதைப் படைப் பாளிகள் பற்றிய தகவல்கள், நாம் உற்றுநோக்கும் அரை நூற்றாண்டுப் படைப்புக்களில் அவர்கள் செலுத்திய தாக்கப் பின்னணி இருப்பின், அவைகளும் பெயரளவில் பதிவு செய்யப்படும்.

கவிதை இலக்கணம்

கவிஞர், கலைஞர், அறிஞர், ஆய்வாளர் போன்ற

பல வகுப்பினர் நடுவில் கவிதையின் இலக்கணம் பற்றிய கருத்துக்கள் விவாதத்துக்கு உரியனவாகவே இருந்துள் ளன. மற்றைய இலக்கிய ஆக்கங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி கவிதையின் உயிர்த்துடிப்பாக விளங்குவது எது என்பதே இக்கருத்து மோதலின் மையக் காரணம்.

கவிதை எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதை கி.மு.1000 மட்டில் ஷி ஜிங் கவிதைகளை படைத்த சீனக் கவிஞர்கள் கேட்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். கிரேக்கத் தின் தலை சிறந்த மெய்யியல் வல்லுநர் அரிஸ்டோட் டில், தனது கவிதை இயல் என்னும் நூலில் (நமக்கு இந்நூலின் சில பகுதிகள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன; மற்றவை அழிந்துவிட்டன) கவிதையை பேச்சுக்கலை, நாடகம், பாடல் போன்ற மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்து, ஒவ்வொரு பிரிவிலும், அப்பிரிவின் இலக்கை அடிப்படை யாகக் கொண்டு, தரம் மிக்க கவிதைகளின் பண்புகள் பற்றி கருத்துக்களை வெளியிட்டார். எடுத்துக்காட்டாக: பேச்சுக்கலைக்கு உருவகப் பயன்பாட்டில் ஒருவர் உயர் தேர்ச்சி பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாதது என்ற கருத்தை முன் வைத்தார். அவரது கருத்துக்கள் பெரும்பா லும் அண்மைக் காலம்வரை மேற்புலத்தில் போற்றப் பட்டு வந்தன.

மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் பின், இலக்கிய மேதை கள், கவிதையை வசனநடையுடன் ஒப்பிட்டு அவைகளுக் குள்ள வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

அண்மைக்காலத்தில், கவிதையைப் பொருள் வரையறை செய்வது தவறு என்ற கருத்து தலைதூக்கியது. ஆர்ச்சிபோல்ட் மக்லீஸ் என்னும் ஆங்கிலக் கலைஞன் ‘ஆர்ஸ் பொயெற்றிக்கா’ (கவிதைக்கலை) என்னும் கவிதையின் முடிவில் கூறியது: “கவிதை என்பது பொருள் தருவது அன்று; அது இருப்பைச் சார்ந்தது.”

மற்றைய இலக்கியப் படைப்பாளிகளைப் போலன்றி, கவிதையைப் படைப்பவர்கள் குறிப்பாக மேற்புலத்தில், தத்தமது நோக்கில் கவிதையின் கருதி லைக் கோட்பாடுபற்றியும் கருத்துக்களை வெளியிடத் தவறவில்லை. 2008 ஒக்ரோபர் திங்களில் பிரெஞ்சு மொழியில் வெளிவந்த ஒரு நூல், “கவிதை என்பது வேறொன்று. கவிதையின் ஆயிரத்தொரு பொருள்வரைய றைகள்”, இக்கூற்றுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இந்நூலில் மேற்புலத்துக் கவிஞர்கள், கவிதை பற்றி சிந்தித்து வெளி யிட்ட ஏறத்தாழ எழுநூறு கருத்துக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பின் ஒரு சிறப்பு: கவிதை பற்றிக் கூறப்பட்ட பல்வேறு இலக்கணங்கள், அதாவது பொருள் வரையறை கள், வகுக்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆக, கவிதையின் அறுதியான இலக்கண வரையறை என்பது பற்றிக் கூறுவது கடினமானது மட்டும் அன்று, காரசார மான கருத்து மோதல்களை தோற்றுவிக்கும் நீண்ட வரலாற்றினையும் கொண்டுள்ளது. மாறாக, கவிதையின் சில பண்புகள் பற்றி எடுத்துரைப்பது இலகுவானதும் பொருத்தமானதுமாகும். இவை பற்றிய இன்றியமையாத் தன்மையில் திறனாய்வாளர் நடுவில் பெரும்பாலும் உடன்பாடு உண்டு.

கவிதையின் பண்புகள்

தேர்வாய்வு முறையில் எழுதப்படும் படைப்புக்கள் பின் நவீனத்துவம் சார்ந்தவை அல்லது ஒரு பக்கத்தில் அங்கும் இங்குமாகச் சிதறி அமைக்கப்பட்ட கவிதைகள் (எ+டு: மல்லார்மேயின் கவிதைகள்) இங்கு கூறப்படுவனவற்றுக்கு விதிவிலக்காக அமையும்.

சொல் ஆளுமையின் அரங்கு கவிதை. அதில் சொல்லின் பன்முக ஆற்றல்கள் விளையாடும்; சொல்லின் செழுமை, வலிமை, செறிவு, வழமை முதலியவை நடனமிடும்; சொல் நெசவு செயற்படும்; குறைந்த சொற்களுடன் கனதியான கருத்துக்கள் சுட்டிக்காட்டப்படும். “கடுகைத் துளைத்து ஏழ் கடலை புகுத்திக் குறுகத் தறித்த” முறையிலும், “சொல்லுக சொல்லை பிறிதோர் சொல் அச்சொல்லை வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து” என்ற வள்ளுவன் வாக்குக்கு ஒப்பவும் சொற்கள் கையாளப்படும். இரண்டாவது உலகப்போரின் பின் யூத மெய்யியல் வல்லுநர் ஆர்னோ, ‘சொல்’ ஓர் இனத்தை அழித்துவிட்டது, அதன் பின், சொல்லின் பொருள் பற்றியும் அழகியல் பற்றியும் எவ்வாறு பேசுவது என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். அதே இனத்தைச் சேர்ந்த, இன ஒழிப்பிலிருந்து தப்பிப்பிழைத்த போல் செலான் என்னும் கவிஞன், இலக்கணம் குன்றிய ஜேர்மன் மொழியில், யூதர்கள் தமது சவக்கிடங்குகளை தாமே எவ்வாறு தயார் செய்தனர் என்பதை தலைப்பில்லாத கவிதையாய் வடித்தார்.

கவிதை சமகால வழக்க மொழியில் அமைந்திருந்தல் இன்றியமையாதது. அப்போதுதான் அது சமகால மக்களுக்குப் புரியும். அது கண்காட்சியகமாகவன்றி, நிகழ்காலத்தில் வாழும் தொடர்பாடலாகி, சமகால மக்களை சந்தித்து உரையாடும் ஊடகமாக அமைதல் தான் முறை. காலத்திற்கு காலம் கவிதை புத்தம் புதிதாக இருப்பதன் காரணமும் இதுவேதான். கவியரசு கண்ணதாசன் கூறிய கருத்துக்கள் சங்ககாலத்தில் கூறப்பட்டிருக்கலாம்; அவர் பயன்படுத்திய மொழியோ, சமகாலத்தை சேர்ந்தது. இவ்விதத்தில், கவிதை என்பது காலத்தின் கண்ணாடி.

உள்ளார்ந்த உணர்ச்சிகளுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் உருவம் கொடுக்கும் இடம் கவிதை. ஒருவர் தனக்கு மட்டும் சொல்லக்கூடிய சில எண்ணக்கருக்களையும், வேறு பலர் சொல்ல விரும்பியும் சொல்லமுடியாது திணறும் உணர்ச்சிப்பிழம்புகளையும் ஆழ் மனத்திலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்து சொல்வடிவம் கொடுத்து தொடர்பாடலுக்கு வழிவகுக்கும் ஊடகம் கவிதை. அறிவு ஊடறுத்துச் செல்ல முடியாத ஆழ்மனத்தின் சில தளங்களை தொடும் ஆற்றல் அதற்கு உண்டு.

கவிதை கூறும் கருத்துக்கள் உள்பொருள் பற்றியும் இருக்கலாம்; கற்பனையில் உதிப்பவையாகவும் இருக்கலாம். ஆயின் ஏதோ ஒரு வகையில் அவை வாழ்வியலுடன் தொடர்புடையனவாகவும் கனதியான வையாகவும் இருக்கவேண்டும். இக்கருத்துக்கள் ஏதோ ஒன்றை

அழுத்திக்கூறுபவையாகவும் இருக்கலாம்; அதுபற்றிய அறிவை ஊட்டுபவையாகவும் இருக்கலாம்; அன்றேல், முகமூடிகளைக் களைந்து, திரைகளைக் கிழித்து உண்மையான இருப்பை வெளிப்படுத்துபவையாகவும் இருக்கலாம். ஆன்மாவின் அழுகுரலாகவும், விண்ணை நோக்கிய வேண்டுகளாகவும், மண்ணின் கொடுமைகளை வார்த்தைகளால் சுட்டெரிக்கும் எரிமலையாகவும் இருக்கலாம், இத்தகைய வடிவங்கள் அனைத்திலும் தோன்றக்கூடிய இலக்கியப் படைப்பு கவிதை.

கவிதைச் சொல்லாடலில் ஒரு தனித்துவமான ஓசையம் மிளிரும். எதுகை மோனை என இலக்கணத்தில் கூறப்படும் ‘அணி’ இல்லாதிருப்பினும் கவிதையைப் படிக்கும், கேட்கும் ஒவ்வொரு முறையும் கவிதைச் சொல்லமைப்பில் முகிழும் இசைச் சுவையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இசையம் இல்லாத கவிதை இருக்க முடியுமா என்பது கேள்விக்குறியே!

கவிதை என்பது பீம்பங்களின் விளையாட்டு, அரங்கேற்றம், ஆடல்அளிக்கை, கவிதையைக் கேட்போரையும் படிப்பவர்களையும் அது பொழியும் பீம்பங்களின் வழிகாட்டலில் கவிதையின் குவிமுனைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய ஆற்றல் கவிதைக்கு உண்டு.

பொருத்தமான எளிமையான, ஈர்ப்பாற்றல் நிறைந்த உவமான உவமேயங்கள், கவிதை கூற விரும்பும் பொருளைப் பளிங்குபோல் காட்டப் பெரிதும் உதவியாக இருப்பது மட்டுமன்றி, அதை அணிசெய்தும் நிற்கும்.

கவிதையின் ஒரு பண்பு, அதனைப் படிப்போரைக் குழப்புவது எனக்கூறும் ஒரு பிரெஞ்சு ஆய்வாளர் (மிஷெல் விக்), அக்குழப்பம் இதமானதாகவும் இருக்கும் எனக் கூறுகிறார். பலருக்கு கேட்கப்பிடிக்காத கருத்துக்கள் அல்லது அக்கருத்துக்களை கூறுகின்ற விதம் இக்கூற்றுக்குக் காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

ஈற்றில்: ஒரு கவிதையின் ஈர்ப்பு, அதன் மொழியாக இருக்கலாம்; வடிவமாக இருக்கலாம்; இலக்கணமாக இருக்கலாம்; கூறும் முறையாக இருக்கலாம்; ஓசையாக இருக்கலாம்; ஒளிவு மறைவில்லாத உணர்ச்சி வெளிப்பாடாக இருக்கலாம். இருந்தும், ஒரு கவிதையின் புறத் தோற்றத்தின் ஊடாக நுழைந்து, ‘செய்தி கூறும் குரலினை’ச் சந்தித்தபின் வெளியேவந்து, வெளியேயிருந்து உண்மையாகவே உள்ளே செல்லுவதற்கு உந்து சக்தியாக விளங்கியது எது எனக் கேட்பின், அதுவே கவிதையின் மறைபொருள்; மாந்திரிகம்; அதுவே கவிதையின் உயிர். அதுவே, உவல்லஸ் இஸ்ரீவன் என்பவரின் “அறிவின் பிடிக்குள் சிக்காது கிட்டத்தட்ட வெற்றிகரமாக தப்ப வேண்டியது கவிதை” என்னும் கூற்றின் பொருளாக அமையலாம்.

இங்கு கூறப்பட்டவற்றின் பின்புலத்தில், கவிதை பன்முக பல்தள இலக்கிய படைப்பு என்பது புலனாகும். அத்துடன், கவிதையின் இன்றியமையாப் பண்புகள் பற்றியும் அதன் அழகியல் பற்றியும் கூறக்கூடியவை இன்னும் நிறையவுள்ளன என்பதும் தெளிவாகும்.

இவ்வுணர்வுடன் நமது உலக வலத்தை தொடங்கலாம். பயணம் தொடங்கும் நாளும் அது நிறைவு பெறும் நாளும் இலங்கையாகவே இருக்கும்.

இலங்கை

ஜீன் அரசநாயகம் கண்டியில் பிறந்த பெண் கவிஞர். பறங்கி இனத்தவர். ஆங்கிலத்தில் கவிதை, சிறு கதை எழுதுபவர். ‘பன்னாட்டு வதிவிட எழுத்தாளர்’ என்ற முறையில் இங்கிலாந்தில் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். நிலையாகத் தங்கி இருக்காத புத்தாய்வு மாணவி என்ற பதவியுடன் எக்ஸ்டீற்றர் பல்கலைக்கழகத்தில் பணி புரிந்தவர். ஆங்கில மொழியில் ஆக்கப்பட்ட கிண்ணோரா (1973), உலக இறுதிநாட்கள் 1983 (1984), காலனித்துவ மரபுரிமைச் சொத்தும் வேறு கவிதைகளும் (1985), சிவப்பு நிற நீர் தெளிவாக ஓடுகின்றது (1991) என்னும் நூல்களின் படைப்பாளி. இவ்விலக்கியவாதியின் மகள் பார்வதியும் கவிதைத் துறையில் பெயர் பதித்தவர்.

‘நல்லூர் 1982’ என்னும் தலைப்பில் ஒரு கவிதை வரைந்து உலக இறுதிநாட்கள் 1983 (அப்போக்கலிப்சஸ் 1983) என்னும் நூலில் அதை வெளியிட்டார். எண்பது களின் தொடக்கத்தில் சாவு என்னும் காலன் யாழ் மண்ணை எப்படியெல்லாம் சின்னாபின்னமாகச் சிதைத்தான் (இன்னும் சிதைப்பான்) என்பதை ஒரு தூரப் பார்வையில் கவிதை மொழியில் நெசவு செய்தார்.

கவிஞர் சாவு; மண்ணிலும் சரி, விண்ணிலும் சரி, இடைப்பட்ட வெளியிலும் சரி, ஒட்டு மொத்தமாக நிலத்திலும் நீரிலும் நெருப்பிலும் காற்றிலும் எவ்வாறு செங்கோ லோச்சுகின்றது என்பதை நெஞ்சைத் தொடும் விதத்தில் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

முறிந்த சுள்ளிக்குவியலுடன் சேர்ந்து கிடந்து காய்ந்து சடசடவென உடைந்து போகும் இலைகளின் அடியில் சாவு உலவுகிறது.

தனித்த மணற் குன்றுகளில் கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படும் உவர் நீர் கலந்த கிணறுகளின் நீரின் கீழும் சாவு உள்ளது.

உயிரற்ற நீண்ட சடலங்களின் நிழல்கள்! குருதி உறிஞ்சும் கதிரவன் அவர்களின் இரத்தத்தைக் குடித்து ஊறிக்கொழுத்து முகிற்கூட்டங்கள் நடுவில் வீங்கி நிற்கின்றான். அங்கு சாவு குடிக்கொண்டுள்ளது.

சாவு, காற்றுடன் கலந்து மணக்கிறது. அதன் நாற்றம் கதிரவனுடனும் இறுக்கமாகி வரும் இரத்தத்து டனும் கலந்து கருமையாக்கப்பட்ட கொலைக் கம்பங்களில் தொங்கியாடும் தலைகளைப்போல் நுரை தள்ளும் கள்ளு முட்டிகளின் நறுமணத்துடன் ஒன்றிணைந்து தனது இருப்பைத் தக்கவைத்துள்ளது.

சாவு, நல்லூர்க் கந்தனின் திருக்கோவிலை விட்டதா?

கோவில் மணி ஓசைகள், பக்தர்களின் கை

தட்டொலிகள், பித்தளைத் தாளங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று முட்டி எழுப்பும் சத்தம் முதலியவை மத்தியில்,

“சன்னங்கள் கூவிப்பாயும் ஓசை
சாவின் அழுகுரல்கள்
முருகா, கார்த்திகேயா,
ஆறுமுகனே என ஆயிரம்
பெயர்களால் கந்தனை அழைக்கும்
பக்தர்களின் முழக்கத்தில்
அமுக்கப்படுகின்றன”

“ஓ திருக்குமரனே!
நாம் வேண்டுகிறோம்.
நாம் அழுகிறோம்.
நாம் ஆரவாரம் செய்கின்றோம்.
ஓ திருக்குமரா!
செவிட்டுச் சந்தீஸ்வரக்
கடவுள் போல்
இருக்க வேண்டாம்.
தீர்த்தம்,
இப்போது கடவுளின்
அமுதம் போலல்ல;
வழிந்தோடுகிறது;
ஆயின் கசக்கின்றது.
நல்லூர்க் கோவில் முகப்பில்
மவுனமான துப்பாக்கிகள்
முகமற்ற பயங்கரவாதத்தை
நோக்கிக் குறிவைத்த வண்ணம்
உள்ளன”

“கோவிலுக்கு வெளியே
வழமையான இயல்புநிலை மாறுகிறது.
கடற்கரை ஓரக் கோவில்கள்
அழிபாடுகளில் புகைவிடுகின்றன!
எரிந்த கற்கள் கருமையாகின்றன.
நடமாட்டமற்ற தெருக்களில்
கறைபட்ட துணிகள்
எறியப்பட்டுள்ளன.
முழுதாக எரிந்து போன
வாகனங்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளன.
குருதியின் சுவடுகள்
தாகமுள்ள கதிரவனால்
தாமதமின்றி துடைக்கப்பட்டுவிட்டன.”

“மனித குலத்தின் இரத்தம் தோய்ந்த
மோதல்களைப் பாராது,
சன்னங்களின் மழையால்
கடவுளர் குருடாகிவிட்டனர்!
ஆறுமுகத்தோன்
பன்னிரு கண்களையும்
மூடிவிட்டான்,
இருளில்”

கவிதையின் இறுதி வரிகளை இவ்வாறு எழுது
கின்றார் கவிஞர்:

“நிலம் இப்போது வெறுமனே உள்ளது
குழி விழுந்த
சுண்ணாம்புக் கற்பாறை
கடல் எல்லையீறி நுழைந்து
தாக்கியதில்
நீரில் மூழ்கிவிட்டது,
மறைந்து போய்விட்டது,
இரும்புத் துருவின்
அலைகள் பொங்கி

சன்னங்களின் தீயால்
சுடபெரிக்கப்பட்ட
உடல்களின்
சாம்பல்கள் நிறைந்துள்ள
உட்புழைவான குகைகளுக்குள்ளும்
புதை குழிகளுக்குள்ளும் சென்று
அசைந்தன”

எண்பதுகளில் ஊற்றெடுத்த இக்கவிதை அண்
மைக்காலத்தையும் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது ஒரு
சிறப்பு! கவிதையில் யாழ் மண்ணில் வாசனை கமழச்
செய்தது இன்னும் ஓர் சிறப்பு!

(தொடரும்)

புலம் பெயர்ந்து வளம் சிறந்த தமிழ்

ம. பா. மகாலிங்கசிவம்

குண்டுவிழும் தேசத்தின் கொடுமைக் கஞ்சிக்
குழுக்களிடே மோதலினால் உயிருக் கஞ்சிக்
கொண்டதம் தேழ்மையினை நீக்க வேண்டிக்
குவலயமெங் கும்சென்றோர் புலம்பெயர்ந்தோர்

தாய் மரத்திற் பெயர்த்து நட்ட தண்டைப் போல
தாய்ப்பறவை தனைப் பிரிந்த குஞ்சைப் போல
தேய மெங்கும் பொருள்தேடிச் சேர்த்துத் தந்த
தாய்நாட்டின் உறவுகளின் ‘போஷகர்கள்’

கனடாவில் லண்டனிலே அமெரிக்காவில்
ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆஸி தன்னில்
இனமான தமிழகத்தில் சௌதி நாட்டில்
ஐந்துலட்சத் தின்மேலோர் புலம்பெயர்ந்தோர்.

இரவுபகல் ஊனுறுக்கம் ஏதும் இன்றி
இயந்திரத்தின் பற்களுடன் சேர்ந்து சுற்றி
வரவினையே தேடுகின்ற நிலையில் வாழ்ந்தும்
தமிழ்மகளை வளம்படுத்த மறக்க வில்லை.

கதைகவிதை கட்டுரைகள் காலம் போயும்
நிலைத்துநின்று கதைசொல்லும் நாவலோடு
புதியவகைச் சிறுகதைகள் நாடகங்கள்
பூரிக்க வைக்கும் ஒளிப் படமும் தந்தார்.

தாமிழந்த தாய்த்தேச வாழ்வுக் கேங்கும்
தம்முடைய மனக்குமுறல் சொல்லும் பண்பும்
தாமடைந்த மேலைவகைக் கலாசாரத்தின்
தாக்கத்தைச் சொல்லுகிற பண்பும் கண்டோம்.

எரிந்துகொண்டே யிருக்கின்ற தேச வாழ்வை
எடுத்தியம்பும் பெருங்கவிஞன் சேரனோடு

அருந்ததியும் அரவிந்தன் செல்வம் தானும்
ஆற்றல் மிகுவிதைகளால் தமிழைக் காத்தார்.

சிறுகதையில் தமதாற்றல் காட்டுகின்ற
சிறந்தபல எழுத்தாளர் புதுமையான
கருப்பொருளைப் புதிய வகை வடிவத் தோடு
கடைந்தெடுத்துத் தமிழ் வளர்க்கும் பணிகள் செய்தார்.

தன்னுடைய ‘அவா’க்களையே கதையாய்ச் சொல்லும்
தமிழ்மகளின் தவப்புதல்வன் ‘எஸ் பொ’ வோடு
இன்னுமுள முத்துலிங்கம் ஷோபா சக்தி
இராஜேசு வரிமுதலோர் கூறத் தக்கார்.

ஆண்களினை விற்பனைக்கு வைக்கச் சொல்லும்
பார்த்திபனின் அழகான நாவலோடு
காண்கின்ற புது வடிவக் ‘கொரில்லா’ போன்ற
கற்பனைகள் சொடுக்கிப் பலநாவல்கள்

நாடகத்தை வளர்த்தற்கும் மறந்திடாது
லண்டனுடன் சுவிஸ் முதலாம் இடங்கள் தோறும்
நாடகத்துக் கழகங்கள் தோற்றுவித்தார்
மொழிபெயர்ப்பு நாடகத்தாற் புதுமைசேர்த்தார்.

அந்நிய நாட்டின்பிள்ளை பிறந்திட்டாலும்
அந்நியபா ஷைஅவர்கள் பேசினாலும்
நம்மரிய கலைகளினை மறந்திடாது
நடனமுதற் கலைபலவும் பயிற்றுகின்றார்

தெருவெங்கும் நகரெங்கும் தேசமெங்கும்
தேமதுரத் தமிழோசை பரப்பு தற்காம்
அரும்பணிகள் செய்கின்ற புலம்பெயர்ந்தோர்
அர்ப்பணிப்பால் தமிழ்வளரும்! என்றும் வாழும்!

அந்தப் பரந்த காண்பாட்டின் ஒரு புவிசிற அலையத்திருந்து அங்கச் சிறு மடங்கப், காட்டு விலங்குகளின் தாகத்தினால் தீர்க்கும் அங்கடாத்தின் முன்னலையும் மிகாரப் புருக்கள் ஐராவன் உச்சியெயில் கொழுது, கடாங்கில் களையலையும் வெவியை நேரங்கி வலையப் கொடுத்த புருக்கள் படுத்துகில் நறு அலையலிக்குறில் உடம்பு திருந்த வெவியேறும் வான் மலி திருத்தும்வெயுமார வெயில் காங்கி கொன்று நுத்தன் மெட்டத்தார் மலம் ஒன்றிருது கடிப் பு "புளைய" போல் மறுகியிருக்கது அக்காந்தி.

முன்னலவன் பிளந்து வாய்க்கந்தருள் ஓருவனாக் சிறு குருவியன் உச்சினை போலதார் வெவியே ஐரவதுமார் உலவு கொண் மயக்கிகாண்டிருத்தன் முருவலகரும் தாயுளமார் அலையலுக்கு அனாபு அனாபு நுத்தன்.

உச்சி வெயில் இலயி ஏழ்த்தும் கொண்டுருவான். மேலிரு வலையத்துப் போல மான் ஒன்ற அத்தும் து மயக்கின் களையலுக்கு கறு அபாய நின்றுநுது மயத்தின் மலையல் தின்ற அபாயக்கண் மருள் மருள் பாய்த்துக் கொண்டிருத்தது வாய்க்கந்த நிச்சத்தார் மடங்கத்தன் தாய வத்திருந்த போதும் முருவலவனாக் களைய நின்று.

மலையது நின்று மாணாக் கல்கட முருவல் வெவியு அதுவாய் பார்த்து "ஓம் தாமதம் வந்து வன் தாகத்தால் தீர்த்துக்கொள்" என்றது மலையுக்குப் புரிந்து முருவலவன் கொக்கம் சற்றுக் களையல் வலையலுக்கும் கொண்டு "ஓம்? நான் தீர்" மருள்போது இறுக்கம் கொண்டு இலையலக்கி கொய்க்கத்தார் வலயு கொ" ஓ முருவலவன் பிறுக்குக் கத்திராமல் போய் கொடுத்தது.

"கன் வாய்க்குள் வந்து போய்க்கொண்டிருத்தும் குருவியை நீ துள்ளும் வெவியுக்கண் வாய் உண்ணும் கொடி வலையலாய் வாய்க்கத்திரகன் நீ குடிக்க வாய் வலகண் ஓம் இலையலவன் கொய்க்கின்றார். உய் வாய்க்குள் தாமதமின் நுலுத்து கொய்க்கி வலையலவன் அங்குருவிகண் தீர் வலையுக்கி கொய்க்கலவன் வலையல் வீட்டுவலி" வலயு அத்தும் முருவல் "உலைய் கொய்க்காமல் கொய்க்காய் குருவிகன் வலயிரு உதவுகின்றாய் வலயிரு கொய்க்காய்" என்று வலய்க்குள் நுலுத்து வலயு புகுசின் இருக்கியே இருக்கியே இலயுக்கி நுலுக்கண் கொய்க்கியெடுத்து உய்கின்றாய். அது எனக்குப் பகமாக இருக்கியே குருவியலுக்கு இலயுக்கி வலகண் இலையலவின் கொய்க்க அங்குருவிகன் கத்திராய் வலயு பக்கூர் வலயுது அதுவாய் அலையலவன் தன் மடங்கம் தாயுளமார் விட்டுவிட்டின்று மட்டுமாய், அளவ இலயுத்து வாய்க்கி வலயுக்குத்து வெவியே பழக்கும் சில கத்திராய்வாய் எனகாள் வலயியின் வலயலவன் வலயுக்கு வலயின் வலயியுது இலயலி ஒருகாருக்கொயுது உதயி கொய்க்குக்கிரகன் வலயல் எனக்கு இலையலவனாக் தயர் வேறு வலயு துளைய கொய்க்கியது கொய்க்குளும் இலயலயே அங்குருவிகுக்கும் போத வலய் உய்க்கி எனக்கு வலய் அலயலு?" என்றது.

மலையு இப்போதுதான் வலய நலயுது வலயுக்கி வலயுத்தது.

பரஸ்பரம்

செய்க்கிரகன்

ஊஞ்சல்

சாய்ந்து எழுந்த விருட்சம்
வந்து செல்கின்ற மலைக்குன்று
தள்ளாடுகின்ற ஆகாயம்
இங்குமங்கும் ஓடியோடித் தேய்ந்த நிலா
ஊஞ்சலில்...
தலைகீழாகப் பார்க்கிறேன் உலகத்தை

காற்றுக் குழிகளுக்குள் போய்விடும் மாதுளம் பூவிதழ்கள்

ஊஞ்சலாடும் சிறுமிக்கு சிரிக்க மட்டுமே தெரியும்

பறவையொன்றின் தன்மைகளை
கற்றுத்தருகிறது ஊஞ்சல்

வானகத்தின் ஏழு வாசல்களையும் எட்டித் தொடுகிறது

அவளுக்குப் பாலூட்டுகையில்
மௌனத்தை உறுஞ்சி... அசைந்தது கயிற்றுஞ்சல்

சிறுசுகள் கூடி
குதிப்பும்... கூச்சலுமாய் ஆடிய
கொய்யாமர சிறுக்கூஞ்சல்

தண்ணீர் கரையைத் தொட்டால்
பழுத்துக் காய்ந்து தொங்கிடும்... தென்னோலை ஊஞ்சல்

ஊஞ்சல் கொண்டுபோய் எறிந்த எங்கள் உலகம்
சிவந்த தும்பிகளின்... கண்ணாடிச் சிறகைப்போல்
எதிலெதிலோ மோதிச் சிதைந்தது

ஆண்களென்றும்...
பெண்களென்றும்... பிரிந்தோம்
வயது வந்தவர்களாகி...

எங்கள் ஊஞ்சலைத் தவறவிட்டோம்

ஓகஸ்ட் 2010

அனார்

மாணவர்களின் நுட்பமான திறன்களை வளர்க்கும் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கீழைத்தேய கல்விக் கோட்பாட்டாளர்களாகக் கொள்ளக்கூடிய மகாத்மாகாந்தி, இரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்றோரின் கல்விச் சிந்தனைகளிலும் அழகியல் கல்வி பற்றிய குறிப்புக்களைக் காணலாம். தாகூர் அவர்கள் கல்வியை ஒரு கலையாகவே நோக்கினார். பிள்ளைகள் படும் கஷ்டங்களில் இருந்து அவர்களை விடுவித்து நடனம், செய்யுள் இலக்கியம், பாட்டு, நாடகம், சித்திரம் போன்ற கலைகளுக்கூடாக மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வை வழங்க வேண்டுமென்ற இவரது கருத்துக்கு அமைவாக 'சாந்தி நிகேதன்' எனும் நிறுவனத்தை உருவாக்கி தனது சிந்தனைகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்துள்ளார். இவ்வாறு அன்று தொட்டு இன்று வரை கல்வியில் அழகியலின் முக்கியத்துவம் பற்றியும், அழகியற் செயற்பாடு களுடன் இணைந்த கல்வியானது மாணவனின் சுற்றல் திறனை அதிகரிக்கும் செயலுக்கம் மிகுந்த காரணியாக அமையும் என்பது பற்றியும் பலவிதமான கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்துக்களை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இலங்கைப் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் அழகியற் கல்வி உட்புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

கலைக்கல்வியின் இலக்குகள்

அழகியற் கல்வியானது இலங்கைப் பாடசாலைகளில் தரம் 1 இலிருந்து தரம் 11 வரையான பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தரம் 1 இலிருந்து தரம் 5 வரை அழகியல் ஆக்கச் செயற்பாடுகள் என்ற வகையிலும், தரம் 6 தொடக்கம் தரம் 11 வரை சித்திரம், சங்கீதம், நடனம், நாடகம், இலக்கியம் ஆகிய தெரிவுப் பாடமாகவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பாடங்களை கலைத்திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கான பல காரணிகள் மேற்கூறியது போல் காணப்பட்ட போதிலும் இவற்றினூடாக அடைய எதிர்பார்க்கப்படும் இலக்குகள் பின்வருமாறு வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. இரசனை விருத்தி
2. மனப்பாங்கு விருத்தி
3. ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை விருத்தி
4. ஆக்கச் செயற்பாட்டு விருத்தி

அழகியற் பாடங்களின் மூலம் அடைய வேண்டிய இலக்குகளில் முதலாவதாக குறிப்பிடப்படுவது இரசனை விருத்தி என்பதாகும். அழகியல் தொடர்பாக ஒரு பிள்ளை அடையவேண்டிய குறைந்த பட்ச தேவையாக இரசனை விருத்தி என்பது அமைகிறது. தரமான கலைகளைத் தெரிவு செய்யவும் அதனை நயக்கவும் அதன்பால் மனதைச் செலுத்தவும் அவசியமாக அமைவது இரசனை விருத்தியாகும். இன்று சமூகத்தில்

பரந்து செல்லும் ஒரு போக்காக மூன்றாம் தர இரசனை விருத்தியே காணப்படுகிறது. தமிழ் சினிமாக்களும் அதன் பாடல்களும், ஆடல்களும் ஏனைய கவிதை வடிவங்களும், தொலைக்காட்சி மெகா தொடர்களும் இன்னோரன்ன பிற செயற்பாடுகளும் மக்களின் மூன்றாம் தர இரசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டே வர்த்தக நோக்கில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் வெற்றியும் காண்கின்றன. எனவே அதன் கீழ்த்தரத் தன்மைகளை அறிந்து அவற்றை நிராகரிக்கவும் தரமான கலைவடிவங்களை தெரிவுசெய்து நயக்கவும் மாணவனுக்கு கற்றுத்தரவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு இந்நோக்கில் புதைந்து கிடக்கிறது.

சமநிலையான மனப்பாங்கு விருத்தி அடையப்படவேண்டும் என்பது அழகியற் பாடத்தின் அடுத்த நோக்காகும். கலைகளை நயப்பதன் ஊடாக கிடைக்கும் திருப்தியும் நிறைவும் சிறந்ததோர் மனப்பாங்கு விருத்திக்கு வித்திடும் எனில் மிகையிலலை. பரஸ்பர புரிந்துணர்வு, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகமனிதனின் கௌரவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் போன்ற நற்பண்புகள் வளர வாய்ப்புண்டு. கலை ஓர் உலகப் பொதுமொழி என்ற வகையில் வேற்று இனங்களின தும், பிறமொழி பேசுவோரதும் கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களை இனங்காணவும் அவற்றின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும், பெறுமானத்தை அளவிட்டு மதிக்கவும், அவற்றினூடாக பரஸ்பர புரிந்துணர்வை வளர்க்கவும் கூடிய மனப்பாங்கை உருவாக்க அழகியற் கல்வியால் முடியும் என்பது எதிர்பார்ப்பாகும்.

மேற்கூறிய இரண்டு நோக்கங்களும் நிறைவேறும் போது பிள்ளையினிடத்தில் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை விருத்தி ஏற்படும். சரியானதைச் செய்வதற்கான சிந்தனை பிள்ளையின் மனத்தில் நேரான அம்சங்களை உருவாக்க முடியும். ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையின் விளைவாக ஆக்கச் செயற்பாடுகள் விருத்தி பெறும். சிறந்த படைப்பாற்றல் வெளிப்பாடு என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. ஆக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் மாணவன் சிறந்த படைப்பாளி ஆகிறான். எனவே ஈற்றில் ஒரு கலைஞனை உருவாக்கக்கூடிய வகையிலான இலக்குகளை கொண்டதாக அழகியற் பாடங்களுக்கான கலைத்திட்டங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கலைக்கல்வியின் பின்னடைவுகள்

அழகியற் பாடத்தின் விளைவுகளை ஆய்ந்து நோக்கின் அதன் சாதனைகள் மிகக்குறைவு என்றே கூறலாம். அதாவது அழகியற் பாடங்கள் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் தோல்வியையே சந்தித்துள்ளன. அழகியற் பாட இலக்குகளை

நிறைவேற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பமாக இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. விளையாட்டுப் போட்டிகள், தமிழ்த்தின விழா, ஆங்கில தின விழா, வாணிவிழா, ஒளிவிழா, கண்காட்சிகள் என ஒழுங்கமைக்கப்படும் கலைத்திட்டத்திற்குப் புறம்பான பாடசாலை நிகழ்ச்சிகள் மாணவனின் ஆற்றுகைச் செயற்பாட்டிற்கென வழங்கப்படும் களங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மிகச்சிறந்த முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பாட ஏற்பாடு ஒன்று எம்மிடத்தில் இருந்த போதும் அழகியற் கல்வியின் வெற்றிப்பாதை என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் மாணவர்கள் மத்தியில் தரமான இரசனை உணர்வை வளர்ப்பது என்ற இலக்கே அடையப்படவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரிய உண்மையாகும். எமது பாடசாலைகள் அழகியற் கல்வி பாடத்தினூடாக ஆகக் குறைந்த பட்சம் அழகியல் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை மட்டுமே உருவாக்கியுள்ளன. அழகியற்கல்வி தொடர்பாக மாணவனின் வளர்நிலை என்பது உள்ளார்ந்து மலரக்கூடிய கலாபூர்வமான சிந்தனை ஆற்றலைக் கொண்ட மாணவனை உருவாக்கத் தவறிய அதேவேளை, தொழில் சார்பு சிந்தனை மனப்பாங்கைக்கொண்ட எமது சமூகத்திற்கு ஏற்ப கலை சார்ந்து மேற்கொள்ளக்கூடிய தொழில் என்ற வகையில் வழிநடத்தப்படுகின்றமை முக்கியம் பெறும் அம்சமாகும். இத்தகைய ஒரு அடிப்படையில் தான் அழகியல் கல்விக்குரிய உயர்கல்வி நிறுவனமான பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத் துறையில் இருந்து வெளியேறும் நுண்கலைப் பட்டதாரிகள் தொழில் உலகு நோக்கி ஆசிரியர்களாக பரிணமிக்கின்றனர். இந்தியாவில் உயர் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்பு இசை, நடனத் துறைகள் சார்ந்து காணப்படுவதும், அவை சமூகத்தின் அங்கீகாரத்திற்குட்பட்டிருப்பதும், சமூக அந்தஸ்தைக் கட்டியெழுப்பும் என்ற வகையிலும் இவை பற்றிய சமூக நிலைப்பாடு ஓரளவிற்கேனும் ஆரோக்கியமாக உள்ளது.

சீத்திரக் கலையின் பின்னடைவுகள்

சித்திரக் கலை என்பது மிக நீண்ட காலமாக அதாவது 1972 ஆம் ஆண்டு கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் அழகியல் என்ற பாடம் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பிருந்தே இலங்கைப் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் உள்வாங்கப்பட்ட ஒரு பாடமாகும். இவ்வாறு நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்ட சித்திரக்கலைப் பாடம் அதற்குரிய வளர்ச்சியைக் கொண்டிருக்காமல் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுவதற்கான காரணிகள் பலவுண்டு.

இலங்கை நுண்கலைக் கல்லூரி களனிப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டு சிங்கள

மொழி மூலத்திற்கு மாற்றப்பட்டமையானது இலங்கை வாழ் தமிழ்மக்கள் சித்திரத்தில் உயர்கல்வி பெறக்கூடியதாக இருந்த ஒரேயொரு வாய்ப்பையும் இழக்கச் செய்தது. கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நடைபெற்றுவந்த சித்திர ஆசிரியர்களுக்கான விசேட பயிற்சிநெறி மட்டுமே தமிழ்மொழி மூலமான ஒரேயொரு சித்திரக் கற்கைநெறியாக 1999 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடத்தில் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் துறை ஆரம்பிக்கப்படும்வரை காணப்பட்டது. இது ஓர் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனமாகையால் சித்திரம் தொடர்பாக உயர்கல்வி வாய்ப்பு 1999 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஈழத் தமிழர் மத்தியில் இல்லாமற்போனது சித்திரக்கலையின் பின்னடைவிற்கான பிரதான காரணியாக உள்ளது.

எது தரமான ஓவியம் என்ற பிரக்ஞை ஈழத்தமிழ் சமூகத்தில் வளர்த்தெடுக்கப்படாமை மற்றுமோர் குறைபாடாகும். கோயில் ஓவியங்களையும், வியாபார ரீதியான ஓவியங்களையும், சினிமா கட்டிவடிவங்களையும், போராட்டப் பின்புலங்களையும் கொண்ட ஓவியங்கள் மட்டுமே மக்களுக்கு காட்சிகளாக பார்வையிடக் கூடியவையாக இருந்தமையால் ஓவியம் அல்லது சித்திரம் என்பதற்கான எண்ணக்கரு விளக்கம் சுருங்கிய வகையில் வழங்கப்பட்டதேயொழிய தரமான ஓவியக் கண்காட்சிகளைப் பார்த்து நயக்கும் திறனோ, அவை கூறும் செய்திகளை நுகரும் திறனோ மக்களிடம் வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை. தாம் பார்த்தவற்றை அல்லது தமது இரசனைக்குட்பட்டவற்றை மட்டுமே ஓவியம் என நயந்து திருப்தியுறுகின்றனரேயன்றி தரமான நயத்தல் உணர்வை பெறும் வாய்ப்புக்கள் இல்லை. இன்னொரு வகையில் கூறுவதாயின் ஓவியக்கலையின் வியத்தகு நுகர்ச்சிப் பெறுமானங்கள் சாதாரண மக்களை நோக்கி நகர்த்தப்படவில்லை. தென்னிலங்கையில் 1990களின் பின் ஓவியக்கலை புதுப்பரிமாணம் பெற்று சாதாரண மக்களுக்குரிய ஒன்றாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஓவியக்கலை உயர் குடியினருக்கு உரியதென்ற மனப்பாங்கு நீக்கப்பட்டுள்ள நிலை ஈழத்தமிழர் ஓவியக்கலை வரலாற்றில் காணப்படவில்லை.

இதன் விளைவுகளுள் ஒன்றாக சித்திரக்கலை ஆசிரியர்கள் சாதாரண பாட ஆசிரியர்களைப் போன்று செயற்பட்டனர். சித்திரக்கலையை, பாடசாலை மட்டத்தில் தெரிவு செய்வோர் எண்ணிக்கை அதிகமாகக் காணப்பட்டபோதும் அதில் உயர்கல்வி பெறுவோர் சிலராகவே காணப்பட்டனர். சித்திரத் துறைசார்ந்த ஒரேயொரு தொழில் வாய்ப்பாக சித்திர ஆசிரியர் எனும் பதவி நிலை காணப்பட்டது. எனினும்

மிகச்சிலரே இத்துறையை தெரிவு செய்தமையானது சித்திரப் பாட ஆசிரியர் இல்லாத வறிதான நிலையைத் தோற்றுவித்தது.

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் மனப்பாங்குகளின் எதிர்பார்க்கக்கூடிய பின்னடைவிற்கான மற்றுமொரு காரணியாகும். சமூக அந்தஸ்தை பெறும் தொழில்களான வைத்தியர், பொறியியலாளர், கணக்காளர் என்ற இலக்கு நோக்கியே மாணவர்கள் வழிநடத்தப்பட்டனர். அதற்காக எவ்வளவு பணத்தைச் செலவிடவும் தயாராக இருக்கும் சமூகம் ஓவியக்கலை தொடர்பாக அத்தகைய மனப்பாங்கைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அது தொடர்பாக உயர்நிலை சமூக அந்தஸ்து கிடைக்காமற் போகலாம் என்ற அச்சம் காரணமாகவோ அன்றி ஓவியக்கலையின் பெறுமானத்தை சரிவர உணராமையோ காரணமாகவோ இன்றுவரை சமூக மனப்பாங்கில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை.

மிக அண்மைக்காலம் வரை சித்திரக்கலைப் பாடத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள பாடத்திட்ட அம்சங்கள் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகளில் சிக்கிக் கொண்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலான சிங்களச் சொற்கள் நேரடியாக பாடவிதானத்தில் இணைக்கப் பட்டிருந்தமையால் சிங்கள மயமாக்கப்பட்ட உணர்வும், அந்நியக் கலை வடிவம் என்ற மனப்பாங்கும் இக்கலையின் எதிர்க்காரணியாகக் கொள்ளக்கூடியதாகும்.

பொதுவாகவே எமது கல்வி நோக்கில் காணப்படும் இயந்திரத்தன்மை சித்திரக்கலையைப் பொறுத்த வரை சரியான முறையில் பொருந்திக் கொள்ளவில்லை. செயற்படு நிலையிலிருந்து விலகி குறிப்புக்களுக்குள் சிக்கிக்கொண்டுள்ள ஏனைய பாடங்கள் போன்று சித்திரப்பாடமும் கணிக்கப்பட முடியாததாகும். சித்திரத்தைப் பொறுத்தவரை கோட்பாடு, செயற்பாடு, நயத்தல், கலை மதிப்பீடு ஆகிய தேர்ச்சிகள் ஒன்றில் ஒன்று தங்கி நின்று ஒன்றையொன்று உந்திச் செல்பவையாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பிரித்து மதிப்பிட முனைவது சாத்தியமானதல்ல. ஓவியக்கலையை மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்துவது சிரமமான காரியம். இதனால் பாட அடைவுகளில் வீழ்ச்சி நிலை தோன்றியமையும் சித்திரக்கலையின் பின்னடைவிற்கான காரணிகளுள் ஒன்றாகக் கருதலாம்.

உலகளாவிய ரீதியிலான ஓவியங்களை அதன் மூலத்தன்மை கெடாமல் பார்த்து இரசிக்கும் வளங்கள் பாடசாலை மட்டத்தில் இல்லாமல் இருப்பது அல்லது அதனைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் ஆர்வம் ஆசிரியர்களிடம் இல்லாமல் இருப்பது ஆசிரியர்களின் நயக்கும் திறன் பற்றிய கேள்விகள் போன்ற பல விடயங்கள் சித்திரக்கலை தனது நோக்கை அடைந்து

கொள்ள முடியாமைக்கான காரணிகளாகின்றன.

சுத்திரக்கலையின் வளர்நிலை

தென்னிலங்கையில் ஏற்பட்டிருள்ள சித்திரக்கலையின் வளர்ச்சியுடன் நோக்குமிடத்து ஈழத்தமிழ் ஓவியக்கலை வெகு தொலைவில் உள்ள போதும் விரும்பத்தக்க மாற்றங்கள் உருவாகி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய ஈழத்தமிழர் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சித்திரமும் வடிவமைப்பும், கலை வரலாறு ஆகிய பாடத்துறைகள் சித்திரப்பாட உயர்கல்வியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது நம்பிக்கை. அதேபோல் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள சித்திரப்பாட நெறி தொழில் ரீதியாக விழிப்புணர்வுடைய ஆசிரியர் குழாத்தை உருவாக்க வல்லது. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் ஆசிரியர்களால் எதிர்பார்க்கப்படும் தரமான இரசனை உணர்வை விருத்தி செய்ய முடியும். இவற்றுக்கு மேலாக சித்திரக் கண்காட்சிகள் ஒழுங்கமைக்கப்படுவதானது மிகவும் அவசியமான ஆற்றுகைச் செயற்பாடாகும். இத்தகைய கண்காட்சிகள் தனித்து மாணவர்களின் ஆக்கங்களை மட்டுமன்றி புகழ் பெற்ற ஓவியர்களின் கலைப்படைப்புக்களையும் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். இவை இரசனை உணர்வைக் கட்டியெழுப்ப அவசியமானவையாகும். நவீன தொழில்நுட்பக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் கருத்தாடல்கள் நல்லதோர் ஓவிய பிரக்ஞையை எம்மண்ணில் உருவாக்க வல்லது. ஓவியக்கலையின்பால் அக்கறை உள்ளவர்கள் அதன் ஈடேற்றம் பற்றிய விசாரம் உள்ளவர்கள் ஓவியக்கலை பற்றிய அறிவை பரவலாக்க முயற்சிப்பதன் ஊடாக இப் பெறுமதி மிக்க கலைப் பொக்கிஷத்தை எமது சமூகத்தில் நிலை நிறுத்த முடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சபா ஜெயராசா, கலையும் ஓவியமும் - 1999
2. சபா ஜெயராசா, அழகியற் கல்வி - 2003
3. ஜகத் வீரசிங்க, Art Lab - 2005
4. கலை மற்றும் பேறு தொடர்பான வெளியீடு - 2004
5. தா. சனாதனன், கேள்வி பதில், அகவிழி - செப்ரெம்பர் - 2005

பேச்சில் அளவு வேண்டும். அதையும் இனிமையாகச் சொல்ல வேண்டும். அதுவும் அறிவுடையதாக இருந்தால் மிக்க பயன் தரும்.
- ஜி.டி.பிரீலா

படும் குறும்புத்தனமும் ஒரே நேரத்தில் வற்றிக்கொண்டிருப்பது போல் உணர்ந்தான்.

முகத்தில் கிழட்டுத்தனம் விரிய ஆரம்பித்து விட்டது. உதடுகள் கோணல்மாணலாக நெளிந்துகொண்டிருந்தது. ஒரு புள்ளிபோல் உட்கருங்கி இமைகள் நரைத்த கண்களில் இருந்து கண்ணீர் சூடாக இறங்கத் தொடங்கிவிட்டது. கடிதத்தில் அது பட்டுவிடக் கூடாது என்று பலமுறை கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான். கண்ணீரை கைகளில் பிசைந்த போது மணம் கிளம்பிற்று. அவனுக்கு கண்ணீர் மணப்பது ஆச்சரியம் தருவதாக இருந்தது. இது உண்மையில்லை. ஆனால் உண்மை அல்லாமலும் இல்லை. இரண்டுக்கும் நடுவே வேறொன்றும் இருக்க முடியாது. என் உடலின் அத்தனை துணுக்குகளிலும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அருமை மகளே ஔவைவந்தாயே இதோபார் எல்லா இடங்களிலும் என்முன்னே நீ வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறாய். கண் முன்னே ஒடியோடி ஒளிக்கிறாய். நீ நின்ற உன் வீட்டின் முன் பகுதி நீ இல்லாமலேயே ஒளிக்கிறது.

அதற்குப் பின்னர் அவனால் கடிதத்தை வாசிக்க முடியவில்லை. ஆரம்பத்தில் அர்த்தம் இல்லாமல் இருந்த சொற்கள்கூட இப்போது அர்த்தத்தின் உச்சத்திற்குச் சென்று அவனைப் பிடுங்கித்தின்றன. எழுபத்தைந்து வயதை அவன் இதற்குமுதல் கிழட்டுட்டிய வயதாக உணர்ந்ததே இல்லை. ஆனால் இப்போது அதை மோசமாக உணர்ந்தான். எழுந்து

என்று காத்திருந்தான்.

மாலையொழுத்தில் கூட்டை அடையும் குருவியொன்று திடீரென்று பக்கத்தில் கத்திக்கொண்டு போனபோது ஔவைதானோ என்று திரும்பினான். கைகள் நடுங்கின. நீண்ட நேரம் கால்களை மடக்கி இருந்ததால் முழங்கால் விறைத்திருந்தது. நீளமாக வளர்ந்திருந்த தலைமுடி அவனுக்கு இதுவரை காலமும் அழகாகவே இருந்ததாக நம்பினான். தந்தையின் மடியில் இருந்தவாறு முடியை அலைந்து கொண்டிருந்த ஔவை ஒருநாள் அப்பா நீங்கள் காரணமே இல்லாமல் இதை வளரவிடுகிறீர்கள். இருந்தாலும் நீங்கள் அழகாகவே இருக்கிறீர்கள். ஒருவேளை இதை நீங்கள் வெட்டி நீக்கினீர்களானால் இளமை யாகத் தோற்றமளிப்பீர்களோ என்று எனக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது. என்று கூறியிருந்தான். இன்றுதான் அவனுக்கு தனது நீண்ட முடிகள் அழக்காகவும் தன்னை எவ்வளவு மோசமான அழகற்ற கிழவனாகவும் மாற்றியிருப்பதை உணர்ந்தான்.

தன்னுடைய தளர்ந்த உடலை அசைத்து அசைத்து எழும்பி நின்றான். வீட்டின் ஏதோ ஒரு இடத்தில் மகள் இருக்கிறாள் என்ற எண்ணத்தோடு மகளே மகளே என் அழகிய ஔவையே நீ இல்லாத எல்லா இடங்களும் நரகத்தின் இருப்பிடம் போல தோற்றம் தருகிறது. உனது குறும்புத்தனத்துக்கு ஒரு அளவே வேண்டாமா? என் முதுமை என்னுடையதல்ல. அது இயற்கையினுடையது. உனக்கும் இதுபோல் ஒருநாள் இருக்கிறது. அந்த நாட்களை உனக்குப் புரியவைக்க முடியாது. நீ குழந்தை. வேகமான நகரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாய். உள்ளங்கையில்

கோடி உலக அனுபவங்களைக் கண்டு வியக்கிறாய். நீ நினைப்பது தவறு. என்னைப் பிரிந்த நாளொன்று தீர்க்க முடியாத துயரை உன்னிடம் தந்து விடும். அழுது அழுதே நீ களைப்படைந்து விடுவாய். ஐயோ அந்த நாட்கள் உனக்கு வேண்டாம். உனது சிரிப்பின் மகத்துவத்தை மிக நெருக்கமாகப் பார்த்த கிழவன் நான். அதில் இழந்துபோன எனது எல்லாச் சுதந்திரங்களையும் கண்டேன். கிழவன் வாய்க்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டே வீட்டின் எல்லாப் பக்கங்களையும் கூர்ந்து பார்த்தான். அளவுக்கதிகமான தள்ளாட்டம் அவன் நடையில் தெரிந்தது. அப்படியிருந்தும் நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொண்டு வேகமாகத் தான் நடந்தான். ஏதோ ஞாபகம் வரப்பெற்றவனாக பாதி ஓட்டமும் நடையுமாக தாண்டித் தாண்டி வீட்டின் முன்புறம் உள்ள கிணற்றுப் பக்கமாய்ச் சென்றான். நெஞ்சை ஏதோ ஒன்று இறுக்குவது போல இருந்தது. சில வினாடிகள் அவ்விடத்தில் நின்று விட்டு கைத்தடியைக் கிணற்றுக் கட்டில் ஊன்றி வேகமாக கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தான். உள்ளே எந்த அசைவும் இல்லாமல் இவன் முகத்தையே காட்டியது தண்ணீர். அவ்வளவு கொடியவனா இந்தக் கிழவன்...? நெஞ்சு ஒருதரம் வெளித் தள்ளி அடங்கியது.

தன்னுடைய தேவையற்ற சந்தேகமாகவே இதை நினைத்துக் கொண்டான். ஔவை கோழையல்ல. வாழ்க்கையைத் தானாக முடித்துக் கொள்ளும் அவசரக்காரியல்ல. வாழவேண்டும். உலகைத் தாண்டி எல்லா நட்சத்திரங்களிலும் தான் வாழவேண்டும் என்று துடிக்கும் வேகக் குறும்புக்காரி அவள். நடை தளர்ந்து மீண்டும் திண்ணைக் கே வந்தான் அவன். நம்பவே முடியாமல் இருந்தது அவனுக்கு. ஔவையின் கடிதம் திண்ணையில் சடசடத்துக் கொண்டிருந்தது. கடிதத்தை எடுத்து இறுக அணைத்துக் கொண்டான். தனது மகளை தழுவிக்கொள்ளும் உணர்வு இருந்தது. எத்தனையோமுறை ஔவை நோயால்துவண்ட போது மாத்திரைகள் கொடுக்காத சுகத்தை அவன் மடி கொடுத்திருக்

முகத்தில் கிழட்டுத்தனம் விரிய ஆரம்பித்து விட்டது. உதடுகள் கோணல்மாணலாக நெளிந்துகொண்டிருந்தது. ஒரு புள்ளிபோல் உட்கருங்கி இமைகள் நரைத்த கண்களில் இருந்து கண்ணீர் சூடாக இறங்கத் தொடங்கிவிட்டது.

நடக்கச் சக்தி அற்றவனாக மாறிப் போனான். கைத்தடியை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு ஔவை ஔவை என்று உரக்கக் கத்தினான். சிறிது நேரத்தில் அவன் வந்துவிடுவான்

யது. உனக்கும் இதுபோல் ஒருநாள் இருக்கிறது. அந்த நாட்களை உனக்குப் புரியவைக்க முடியாது. நீ குழந்தை. வேகமான நகரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாய். உள்ளங்கையில்

இதனு, வெள்ளைக் குளையான நீறு
துள்ளி விளையாடி ஆய்ந்திருக்கிற
வான். இரவுளும் நிரிந்து மடிக்கியிவ
இளைக்கத் தொடங்கி விட்டதாக
ஊரே சொல்க்கை பார்த்து நிற்கும்.
அப்படி ஒரு நாள் இன்றும் வந்து
விட்டது என்று ஒங்கினான்.

திண்ணையில் இருந்து
வெளியுடனாக விளையுதல் பார்த்த
வான். வான் நாட்களும் ஒரே மாதிரி
இல்லை என்பது அவனுக்குப் புதிது
அறியுதிருந்தது. நூ. ஒளவை கதிரிய
வல்லி நாட்களும் வெவ்வேறான
வை. நாங்கள் எப்படி அறியுதிருந்த
தும் ஒரே மாதிரியாக வல்லி நாட்களில்
தும் இருக்க முடியாது என்று அவன்
கதிரிய ஒரு கத்தியை காத்ததைப்போல்
போலப் பட்டது அன்றுதான். கத்தியை
வீசியும் குறைத்துக் கவலைபடத்
தவிர்த்துக்கொண்டிருந்தான். மாலை
வேயில் படிப்பு நின்றுநிற்கும்தான்.

மேற்று மாலை ஒளவையும்
அவனுள் திண்ணையில் அமர்ந்தி
ருந்து இதே நேரம் கதிரியைக்
கொண்டிருந்தான். இரண்டு மூலிக்
கள் கொங்கிலை தெண்ணையில்
இருந்து மயிர் மயிர் பாய்க்கொண்டிரு
ந்தன. குயில்களையும் அதன்
பா. விலைவாசி செரு அக்கறைபாடு
இருந்திருக்கொண்டிருந்தான் அவன்.
இடைக்காலம் தவிரும் குயிலைப்
போல் கத்திப் பார்த்தான். மேலும்
ஒரு குயில் பரவென்று போன்றே அவ
னுக்குக் கேட்டது. நூ. அப்படிச் சத்தம்
கூடாது மயில்களுக்கு இரு பிறர்
காது என்று சொல்லிவைத்தான். சிறி
துநேரம் போகத்தொட்டி நானாயும்
இருக்க குயில்கள் சுருகா அப்படி
வந்து மே. வான் ஒளவை கதிரியர்
காறாமலும் போகலாம் என்று
கொண்ட சிறுவனுக்கு. அப்படி
வானம். நாளை இவைகள் வேறு
எங்கேயாவது போகலாம் இனி
வானம்? பார்த்திருக்கிற இவை வல்லி
வாய் அருகிலுள்ள வாழ்வை அதுப
விக்கின்றது. வானம் இரு மூடியவர்கி
வைத்தாரே என்று சிறு வயதிலு
டன் கூறியிருந்தான். இவை மனைக்கு
குள் நினைத்துக் கொண்டான்.
மகனே நீயார் சத்ததிரம் பற்றிச்
சத்திக்கின்றாய். நானும் சத்ததிரம்

சின்ற ஒன்றுக்காக மதடங்களை
இழுத்திருக்கிறேன். வார்த்தை ஒன்று
தான். ஆனால் அப்படியும் வழிகள்
கொங்கிலைகளையே.

அதே தெண்ணையில் இர
பேறு மயிலென்று தனித்திருந்து

ஒளவை கோமையல்ல. வாழ்க்கையைத் தானாக முடித்துக்
கொள்ளும் அவசரக்காரியல்ல. வாழவேண்டும் உலகைத்
தானிடம் எல்லா நட்சத்திரங்களிலும் தான் வாழவேண்டும்
என்று முடிக்கும் வேகக் குறும்புக்காரி அவன்.

அடுத்துகொண்டிருந்தது. குயிலின்
சத்தம் இன்னும் அதிகமாக ஒளவை
வின் நினைவை வேதனையில் வல்
வா தாக்குதலும் குகித்துக்கொண்டிரு
ந்தான். நூ. மயில்கள். கோமையின் மயில்
ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. அந்தச்
சத்தங்கள் பாய்க்காராக இருந்தது.
மூடித்து கொண்டிருந்தும் இந்த
மாயை வான் இருந்து மூன்று
அனுபவித்தபடி ஒன்று. இவியும்
இப்படி கொண்டு மனைப் பொருது
வந்துவிடாதிருக்கும்படி அவன் ஒள
வைப் பி. கொண்டானான். தனது
மனதில் கொங்கிலைப் பரவென்று
பகல்களையும் பின் மால்களையும்,
இரவுகளையும் நினைத்து நினைத்து
அன்று கொண்டிருந்தது தொடங்கி
விட்டான். நான் மயில்களையெல்லாம்
தும்பது நாட்களின் பழைய வாழ்
வை நினைவுகள் கொண்டு மறைந்
தான். இதை நினைத்திருக்கிறேன். இன்று
போகலாம் என்று நினைத்தபோது,
நானான் நான் மனை நாள் காலை
போல் அப்போது இவையெல்லாம்
பொய்மாதும். அவனின் குறும்புத்
தனம் மட்டுமே உண்மையாக வந்தி
யிருந்தான் வான் நம்பினான் சிறுவன்.
சொல்லும், வேதனையுடன் கொந்து
அவனைக் களைப்பாட்டாய் கொடு
விட்டான். மூலிக் சத்தம் செவிப்படு
யில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.
அப்படியே திண்ணையில் சிறிது
கொண்டான். சத்தனைகள் வானம்
ஒலித் பல்லிகளையெனிக் கொண்டாக
ஒடிக்கொண்டிருந்தன. ஏவலையு
நேரம் துடிக்கியிருந்தான் எனத் தெரிய
விட்டான். மீண்டும் கண்ணிலிருந்து

நன்றாக இருட்டி இருந்தது. வான்
காதலனைக் கண்ணையாகக் காதலந்து
நடக்கும் சத்தம் கேட்காதா என்று
தனவையார் சாத்தியடி காத்திருந்
தான். வாய்மையாக இருந்தது. வான்
வான் முடித்துவிட்டது என்று முணு

முணுத்துக்கொண்டிருந்தது நின்று
இரண்டு காதலனாயும் ஒரே ஒரு
முடிவில் அன்றுதான். அம்மாதான்
வான் என் குழந்தைக்கு தந்தான் தனான்.
பாசம் வான் வான் அவனைப் பழிதான்
ஆக்கிவிட்டாரே என்று தன்வாய்
மூடித் தாட்டுச் சத்தம் சத்தமாகச்
கொண்டான். மீண்டும் மீண்டும்
கூறிக்கொண்டிருந்திருந்தான் நடந்து
கொண்டு காதித் தட்டில் இருந்த சத்தம்
கொண்டான் பற்றிவைத்தான்.

அப்படி ஒரு தனவைய
காதித் தட்டில் கவிழ்த்து வானவென்
காமே மன்றாடிவிட்டது திரும்பிய
வந்து ஒரு வானவென் இருந்த இருமடிப்
பெட்டி கண்ணில் பட்டது. வேதன
க் கொண்டு அதன் அருகில் அமர்ந்து
கொண்டான். சிறுவனுக்கு ஏதோ
சுருவிதப் பரபரப்பு கொஞ்சிக்
கொண்டது. அவனுக்கு இது தாவிட
யிருந்தது கொண்டது கொட்டி. தானைப்
பித்த காலைகளில் அவன் நினை
வாய் இவன் பரபரத்து வந்தான்.
அதற்கும் மீண்டும் வானவென்
அதைப் பொறுப்பக் கொடுத்திருந்
தான். ஆக் காலங்களில் கொஞ்சம்
அறுதலாகவே இருக்கிறிருந்தான்.
பின்னர் மனைவியும் அவனைப்
பிடித்து மீண்டும் மீண்டும் இவனைக்
கே வந்துவிட்டது இருமடிப் பெட்டி.
ஒளவை ஒருநாள்கூட பெட்டியை
பிறந்து பார்த்துள்ள அவன் கண்புருக்
களில்லை. ஒளவையுக்கு இது பரபர
இருப்பும் கொட்டி பரபரவான் இவனைக்
கண்டாபோல் வறுப்பாய் இருந்த நாள்
பரபரவான் இவனிடம் கூறியிருக்கி
தான். இவன் விசுவாசம் புதியதாக

ஒன்றை வாங்கித் தொலையுங்கள். என்னைச் சுற்றியுள்ள எல்லாமே பழக்தான் என்று அடிக்கடி சத்தம் போடுவான்.

ஆனால் ஒளவையின் பேச்சை ஒருநாள்கூட இவன் காதில் போட்டுக் கொள்வதில்லை. இன்று மூன்று பேர் நினைவாக கிழவன் பெட்டியைத் தடவித் தடவித் திறந்தான். உள்ளிருந்து பழமையான வாசம் வீசியது. ஒளவையின் குழந்தைக் காலத்து உடைகள் கண்ணில் பட்டன. அப்படியே அள்ளி முகத்தில் அணைத்துக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதான். உடைகளுக்குள்ளிருந்து ஒளவையின் படம் ஒன்று சீழே விழுந்தது. உடைகளைப் போட்டு விட்டு படத்தை கையிலெடுத்து வைத்துக் கொண்டு மழலைமொழி பேசி கிழவன் அழுதான். கடவுளே எனக்கு யாரும் இல்லையே. நான் யாரிடம் போவேன். என்னைக் கொன்றுவிடு. எனக்கு மிச்சமாய் எதுவும் வேண்டாம் என்று புலம்பிக் கொண்டே கைத்தடியை எடுத்து சாமிப்படங்களை நோக்கி வீசினான். அது சுவரில் பட்டு விழுந்தபோது அருகில் இருந்த விளக்கெண்ணெய் போத்தல் சரிந்து எண்ணெய் நிலத்தில் படர்ந்தது.

கிழவன் நீண்ட நேரம் அழுது ஓய்ந்த போது பசி வயிற்றைப் பிடுங்கியது. சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும் போல் இருந்தது. வறண்ட தொண்டைக்கும் நாஸிற்கும் ஒரு குவளைத் தண்ணீர் கிடைத்தால் நன்றாக இருக்கும் போல் பட்டது.

எம்மைச் சூழவுள்ள சமூகம் முரண்பாடுகளின் உள்ளேயே பதுங்கியிருக்கின்றது. நான் நினைக்கிறேன். வாழ்வின் எல்லா அசைவுகளிற்கும் தமக்குச் சாதகமான ஒரு அர்த்தத்தை அவையுண்டுபண்ணுகிறது. வெளிப்படும் கருத்துக்கள் எம் காதுகளை வந்தடையும்போது பிறிதோர் அர்த்தத்தைத் தருகின்றது.

திடீர் என்று கிழவன் நிமிர்ந்திருந்தான். ஏதோ வைராக்கியம் கொண்டவன் போல் உடம்பை முறுக்கிக் கொண்டான். ஒளவை யாரவள். எனது மகள். செல்வனின்

ஒரே புதல்வி. கோழைத்தனம் அவளுக்குப் பிடியாது. சீ நான் ஏன் இப்படி அழுகிறேனோ என்று தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டான். ஆனால் அவன் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பியே காணப்பட்டன. பெட்டியின் ஓரமாக அடுக்கப்பட்டிருந்த டயறிகள் கண்ணில் தென்பட்டன. அடியில் இருந்த ஒன்றை இழுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தான். உள்ளே அதே கடிதங்கள்.

ஒளவை எழுதிக் கொள்வது

அன்புள்ள அப்பாவுக்கு உங்கள் மகள் எழுதிக்கொள்வது. நான் இங்கே கூறப்போகும் விடயங்கள் அனைத்துமே ஏற்கெனவே உங்களுக்கு கால இடைவெளியில் அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டியவை தான். எனினும் நாங்கள் இருவரும் பிரியும் அளவுக்கு அவை இருந்திருக்கும் என நீங்கள் எதிர்பார்க்க மாட்டீர்கள். ஒரு வகையில் நான் கூட இதை எதிர்பார்க்கவில்லை தான். எம்மைச் சூழவுள்ள சமூகம் முரண்பாடுகளின் உள்ளேயே பதுங்கியிருக்கின்றது. நான் நினைக்கிறேன். வாழ்வின் எல்லா அசைவுகளிற்கும் தமக்குச் சாதகமான ஒரு அர்த்தத்தை அவையுண்டுபண்ணுகிறது. வெளிப்படும் கருத்துக்கள் எம் காதுகளை வந்தடையும்போது பிறிதோர் அர்த்தத்தைத் தருகின்றது. உங்கள் வயதும் அனுபவமும் வேண்டுமானால் அவற்றைச் சாதாரணமாகவே அலட்சியப்படுத்தலாம். என்னால் முடியவில்லையே. சிறு பிள்ளையில் இருந்து தனித்தவளாக

அப்பா உங்கள்மேல் எனக்கு இறுதி வரை இருந்த கோபம் நீங்கள் ஒரு ஆண். எனக்குத் தந்தை. உங்களுக்கு நான் தரும் அடைமொழிகள் வேண்டுமானால் பாசக்கார மனுசன், மென்மையான குணமுடையவர், நல்லவர் இப்படி இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இதற்கும் அப்பால் நீங்கள் ஓர் ஆண் உங்கள் மகள் நான். (அவ்வளவே தான்). சமூகத்தில் நாங்கள் ஒரு தந்தையும், ஒரு மகளும், ஒரு வீடும் என்றே பார்க்கப்படுகின்றோம். காலவோட்டத்தில் வார்த்தைகள் மாறுபடும் போது அர்த்தங்கள் வேறுபட்டு விடும் அப்பா. அற்குமுன் எமது பிரிவு நிகழ்ந்து விடுவதுதான் நல்லது. இது நியாயமான கோபம் என்பதை நான் உங்களிடம் பட்டியலிட்டு விளக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

குற்றச்சாட்டுகள்

கு. சா. - 1

எனக்கு மூன்று வயதாக இருக்கும்போது அம்மா உங்களுடன் ஏதோ பிரச்சினை காரணமாக பிரிந்து விட்டா. நான் வளர்ந்த பின்புதான் அதைக்கேட்டு தெரிந்துகொண்டேன். அம்மா பிரிந்தமைக்கு காரணம் உங்களைவிட 20 வயது குறைந்திருந்தமையால் பிடிக்காமல் போய் விட்டா என நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். எனக்கு இன்னும் அம்மாவின் முகம் நினைவிருக்கின்றது. நான் பலதடவைகள் என்னை அம்மாவைப்பார்க்க கூட்டிச் செல்லுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஒருநாள்கூட நீங்கள் கூட்டிப் போனீர்கள் இல்லையே. அம்மா இருக்குமிடம் உங்களுக்கும் தெரியும். நீங்கள் இருக்கும் இடம் அம்மாவுக்கும் தெரியும். அப்பா உங்களுக்கு உங்கள் பிடிவாதமும் கௌரவமும் முக்கியம். யார் போனால் எனக் கென்ன என் மகள் இருக்கிறார். அது எனக்குப் போது மென்று கூறுவீர்கள். உங்களுக்கு இப்படி எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனக்கு என் அம்மா இல்லையே என்று நினைக்கும்போது கோபம்தான் வருகிறது.

கு. சா. - 2

அப்பா எனக்கு நீங்கள் 'ஒளவை தரு முகிலி' என்று பெயர்

[illegible]

சு.நா. 3

01.03.2025 ஆம் ஆண்டுதான்
பிறந்தேன். அன்று 8 நிமிஷ வயதிலும்
பத்து ஆறு வரைக்கு பத்து மைதாரு
மட்டுமே தந்தைகள் வாழ்வானை வைத்து
தாண்டித் தொடுவோமென்று உறுதியும்
நிம்மதமும் ஒருமனமே அப்போதுக்கு
பேராயிருந்ததாம். அப்போது வளந்து
வளது பரிவற்றவற்ற உங்களுக்கு
வயது அறுபத்திரண்டு வர இருந்து
கிறவன் என்றதற்கான கற்றுக்கொ
டப்பள்ளி இல்லாமல் இவ்வளவு அப்பா
வளது கஷ்டமேன். நம்பாதவர்கள்
பேராய்ச் சென்றார்கள் அவர்கள்.
பல தாண்டித் நினைவ் வந்துபிழந்து
மெல்லவளம் சொல்லுங்கள் "உன்
கிறவன் வந்திருக்கிறான்" என்று
வழை அறிவர் மட்டும்தான் உங்க
ளுடன் அதிகம் பேசுவார் என்று
வடைய இந்து வயதில்தான் வளந்து
உங்கள் வயோதிர்ப்பதின் தளவம்

முல்லைப் பகுதி சிறை அங்கிருந்து என் என்
நாளை வர முல்லைப் பகுதியிலுள்ள சிறை
வாசக இரக்கீதாசர் என்று பண்டைய
மேலகிசீதர் குறும்பெயரோடு ஒரு
நாள் அவை வங்காளியோடு சேர் இம்

மனிதிகள் வழுவதற்காக இருபத்தைந்து விருப்புகள் காட்டி அபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இறுதியில் காட்டி அபித்தது நாட்டின் சட்டபிட்டுக்களுக்கு முரணானது என்று அநேக மனிதர்களால் நாட்டின் சிறையில் அடைக்கப்பட்டேன் என்று புரியாத வர்களுக்களை நீங்கள் கற்றுப்போது நான் ஏதேன ஒன்றைப் புரிந்து கொண்டேன்.

[illegible]

(85) 847. - 4

நீதிசன் என்னுடைய இறத்
துப் பட்டுத் தான் உத்தரவு
இறத்தல் திகழும். நீதிசன் என்னு
டன் இறத்தல் போதும் தான் உத்தரவு

தான் மட்டுமே இருக்க வேண்டிய அளவிற்குள்ளேயே நீங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் இவற்றில் இருந்து விடுபட்டு வரக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெறாமலுக்கிறேன். என்னை? காரணம் அதன் எல்லாத்தீர்மானங்களும் இருந்தும் அனுபவிக்கப் பெறவில்லை. மேலாய்வுக்கு இன்னும் நம்பம், நான் சென்ற பின்னர் கற்றுக்கொடுப்பவர்கள் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். என்ன கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படிக்கு

எனக்கு அன்பு தருக
தூதராக நான் வருகிறேன்

திருநாவுக்கரசர் ஸாத்தியகவைய
மலையிறுந்துநீ ஓடியவந்தான். செத்தநீ
யில் கைவைத்து துரலாசைப் பார்வை
வைச் செலுத்தினான். சூரியன் விழ்
லும் பக்கமாய் பெதுவாச உயரத்
தொடங்கியது. எங்கு பார்த்தாலும்
மணல்த் தொடர் ஒரு பரவையவையம்
பொன் செழும்பெதற்கு. யோகித்துப்
பார்த்தான். ஓளவை புது வாய்நடை
தேடிச் செல்பவன் திசையாந சூரிய
ன தாயர் தொடங்கித்தான் அயவகு
பயலாய் இருக்கும். வேகமாகச் செல்
றான் விவரமாகக் கண்டு பிடித்துவிடு
வேன். மனம் குளிர்த்தது. உதடுகள்
புன்னகையால் தெளியத் தொடங்
கியது. ஓடினான்... ஓடுகிறான்
முனைய... வன் முனைய வன்
நடிக் கொண்டு இருக்கிறான்.
அவனுக்குத் தெரியவே இவ்வளவு
ஓளவையின் பயலாய் மேற்குப்
பக்கமாகது என்றும், அது பக்கமாகது
என்பதும்.

நீ மூட்க் இறந்த இடம்

சிங்கள மூலம்
அஜித் சி ஹேரத்
தமிழில்
ஃ பஹீமா ஜஹான்

நீரோடை அணைக்கட்டில் அமர்ந்து
நீரினுள் பாதங்களை அமிழ்த்தியவாறு பார்த்திருந்தேன்
தன்போக்கில் பாய்ந்தோடும் இராட்சத ஓடையை
பிள்ளைப் பருவ நினைவுகளின் நீர்க்குமிழிகள் மிதந்து வந்திட

நீர் வடிந்தோடும் இடத்தில்
பார்வையில் படரும் படாமலும் அலைந்தவாறு
மாலை மயங்கும் ஒளியின் கீதத்தை இசைக்கிறது
பேய்ப் படசியொன்று
சொண்டினால் காவி வந்த இரவை
இராட்சத ஓடையின் மருதமரக்கிளைகளிடையே இட்டு
சுடசுட வெனச் சிறகடித்துப் பறந்து செல்கிறது

நீரோடைக்கரையில்
மந்தைகளின் வழித்தடம் ஒன்றில்
பல நூறு, ஆயிரம் குளம்புகளின் தேய்ந்து போன தடயங்கள்
அதனிடையே
அக்கரைக்குச் சென்றதேயன்றி
இக்கரைக்கு மீண்டும் வந்ததற்கான அடையாளங்களின்றிய
பிள்ளையொன்றின் பாதச்சுவடுகள்,
பல தசாப்தங்கள் கடந்தனவாய்....

உற்றார் உறவென்று யாருமற்ற
இடையச் சிறுவனொருவன்
இரவுணவாகக் கிடைக்கும் பாதி ரொட்டியையும்
தண்டனையின் நிமித்தம் இழந்தவனான
தொலைந்து போன மாடொன்றைத் தேடிவாறு
இரவு முழுதும் புதர்கள் தோறும் அலைந்து திரிந்து
உடைந்து போன கரகரத்த குரலெழுப்பி மாடுகளை அழைக்கும் ஓசை
தொலைவில்
ஓடைக்கு அக்கரையிலிருந்து
கேட்டவாறுள்ளது இன்னும்

மூழ்காமல் இருந்திடத் தனது கை கால்களை அடிக்கும் வேளை
நீர்ப்பரப்பு கொந்தளிக்கும் ஓசை
இக்கரையை அடைந்த யாரோ மூச்சு இரைத்தவாறு
ஈரத் துணியொன்றை உதறிப்போடும் சப்தம்,
சிறுதடியால் புதரொன்றுக்கு அடித்தவாறு
மிக அருகே அடிவைத்து வரும் ஒலி,
பெயரைத் தானும் அறிந்திராத தனது தாய் தந்தையரிடம்
துயரத்தைச் சொல்லி தனியே விம்மும்
அந்தப் பிள்ளையின் அழகைக் குரல்
எதையுமே கேளாதவாறு தூங்கிய எனது அழகிய உணர்
அன்று போலவே இன்றும் உறங்குகிறது,

திருவ திருநாவ மலிந்தோருக்கென வைத்தியமிட்டு

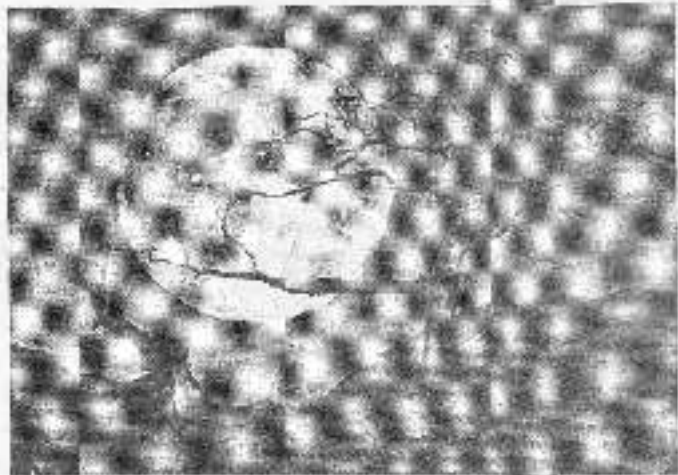
புதினாழ்வார் குறிஞ்சியின் புளிய மரத்தின் கீழே
கவர மீட்டுத்தான் கி.ஞ்சப்பாருத்தது
அருத் அருநாத்தப் பிள்ளையின் உடலும்
ஒரு மாலும் திரும்பிநிறுத்த வயிறும்
பெரு மூச்சைக் கீழ்க்கீழ் கணசம்பலகன்
இராத்த ஓடையில் சென்று திரை நிரம்பியிருந்ததால்
மழக்கிச் செத்ததாதத் திப்பாயிற்று.

கடியிருந்த உடலும் கணவந்து செல்லுதன் பின்னா
வெச்சியிருந்த ஓரிடைய் திண்ணந்து
வயல்வெளிக் குப்பாழ்வான் குத்துத்தப்பா திரைநீர் புதைப்பதுகாந்
உனது உடலுக்காகக் கொண்டு சென்ற வேலன்
நானும் நின் தொழற்பிறை
அழகுதற்கு மனமுமற்ற இறுதிக்கிரிபு கைவலவொன்றில்

பள்ளிக்கூடம் கொய்வதும் தீவடவழியின்
பிண்கட்டுகளைக்
காட்டல் செலிந்து வரும் காய்நாளுக்கு
காவாருநிக் கொல்ல அருத் புளிய மரத்தின் கீழே
மற்றதைக் கட்டி மூழ்க்கிறாக்கச் சிறித்தவனா நாயகனாகவும்
உனது உருவமக் காணி
கணப்பொழுது மறந்து.....

தினா பார்த்தவையில்
மறக்கின்றவொன்றின் திரைப் போய்க்கொண்டிருக்கும்
நீ அலிந்திருந்த கந்தல் கட்டை
உனது மறந்ததற்காக ஏற்றுப்பட்ட
ஒரேயொரு வெண்ணெயுபாக நினைவுத்திரைத்தலகக் கண்டின்
பல காலம் செல்லி பின்பும்

இராத்த மன அழகும் திரை நினைவின்
வப்பொழுதிலும்
நிலவலையத் திரவென்றில் நீ
நிப்பொப்பியிருந்து வெளிப்பட்டு மாரும் காண்பதற்கு முன்பு
கீள முழக்கியையில் இவ்வழக்கிற்று கொடுத்தளிப்போ..
தொலைவிலிருந்து வந்து
பள்ளம் நிரைக்கி மிதந்து செல்லும்
இருக்க சென்று நானா
கிராமத் ஓடையின் அடிப்பறப்பில்
சென்றினிடையே ஒன்றிது கொண்டு
தினனும் குழித்தளையெழுகின்ற
உனது இறுதி மூச்சோ.....

ஈழத்தில் பெண்கள் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய தேடல் என்பது, ஏறத்தாழ எண்பதுகளிலிருந்தே அதாவது பெண்ணியச் சிந்தனை பரவிய காலப்பகுதியிலிருந்தே கவனத்திற்குட்பட்டு வருகின்றது. அதற்கு முற்பட்ட பெண்களது இலக்கிய முயற்சிகள் குறித்து போதியளவு கவனஞ் செலுத்தப்பட்டுள்ளது என்று கூறுவதற்கில்லை. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற சூழலில் எண்பதுகளுக்கு முற்பட்ட பெண்கள் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஈழத்தில் பெண்கள் இலக்கியத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றிச் சுருக்கமாக அவதானிக்கும் முதன் முயற்சி இங்கு இடம்பெறுகிறது.

முதன் முயற்சிகள்

ஈழத்தில் செய்யுள் இலக்கிய வரலாறு 14 ஆம் நூற்றாண்டில் கால்கொண்டாலும் பெண்களது அத்தகைய முயற்சி 20-ஆம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தத்திலேயே இடம்பெறுகின்றது. புலோலியைச் சேர்ந்த பண்டிதை பத்மாசனி அம்மாளின் புலோலிப் பசுபதிஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி (1925) இவ்வேளை வெளிவரு

ஈழத்தில் பிரக்ஞைபூர்வமான விதத்திலே நவீன கவிதை முயற்சி நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியளவிலே முகிழ்த்தது. இக்கால நவீன கவிஞர் குழாத்தினருள் பெண் கவிஞரெவரும் இடம்பெறவில்லை. அதேவேளையில் நவீன கவிதைக்குரிய பல் பண்புகள் கொண்ட கவிதை முயற்சியொன்று ஏலவே மலையகத்தைச் சேர்ந்த மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

வெளிவந்த அவரது கவிதைத் தொகுப்பின் முக்கியத்துவம் அது சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மறுபிரசுரமான பின்பே எல்லோராலும் அறியப்படுகின்றது. தொழிலாளர் ஒற்றுமை, தொழிலாளர் உரிமைகள், அவர்தம் முன்னைய வரலாறு முதலியனவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டவை அவரது பாடல்கள். தொழிலாளர் பற்றி பிரக்ஞைபூர்வமாக முதலில் பாடிய வரும் அவரே. இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது அப்பாடல்கள் இரு விதங்களில் முதன்மைபெறுவது கண்கூடு. முதன் முதலாக அரசியல் சார்ந்த எதிர்ப்புக் குரலாக அவை வெளிப்படுவது ஒன்று. எடுத்துக்காட்டாக;

ஈழத்துப் பெண்கள் இலக்கிய வரலாறு

புரம்பலுடைய படைப்புகள்

■ கலாநிதி. செ. யோகராசா

கின்றது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து முதல் ஐந்து பண்டிதர்களுள் ஒருவரான இவ்வம்மையார் இயற்றிய இந்நூல் 106 பாடல்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு பத்துப் பாடலும் ஒவ்வொரு வகைப் பா வடிவத்தில் அமைந்துள்ளது. புலோலி பசு பதிஸ்வரர் தலச் சிறப்பு. இறை சிறப்பு என்பன பற்றி இந்நூல் விபரிப்பினும் புலவரின் தன்னுணர்ச்சியும் ஆங்காங்கே வெளிப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

“வாயினால் லுன்றனாம் வாழ்த்திடேன்
தூயநின் பதமும் தொழுகின்றிலேன்
சேய் தென்புலோ லிப்பதி சேருவாய்
நாயி னேனுய்வ தென்று கொணம்பனே”

ஈழத்தின் முதற் பெண் மொழிபெயர்ப்பாளரும் இவரேயாவார். Thomas Gray என்பவர் பாடிய *Elegy Written in a country* என்ற பாடல் பகுதி இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் மரபு வழித் தமிழே கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் முதன் முயற்சி என்ற விதத்தில் கவனத்திற்குரியதே.

“நன்றி கெட்டுப் பேசும் மந்திரிமாரே - உங்கள்
நியாயமென்ன சொல்லுவீரே
இன்றியமையாத தொரு போரே - செய்ய
இடமுண்டாக்கு நீர் நீரே

கட்டைக்குயிர் கொடுத்தால் போலே யுங்கள்
காரியங்கள் இந்தியரி னாலே
வெட்ட வெளிச்சமான தாலே - இப்போ
விரட்ட நினைத்தீர் மனம் போலே”

(இப்பாடல் இந்தியத் தொழிலாளர் வெளியேற்றப்படவேண்டுமென்ற சந்தர்ப்பத்தில் எழுதினது)

வெளிப்பாட்டு ரீதியில் பெரும்பாலான பாடல்கள் கூத்து அல்லது சினிமாப்பாடல் மெட்டுகளில் அமைந்திருப்பது மற்றொன்று. நவீன கவிதையின் பிதாமகனான பாரதி, ஏற்கெனவே தனது கவிதைகளில் “இரண்டொரு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ள பொது ஜனங்களுக்காக, பொது சனங்கள் விரும்பும் மெட்டுக்களை” கையாண்டிருப்பதும் அவ்வழியை மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் பின்பற்றுவதும் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியவை. ஈழத்தில், குறிப்பாக மலையகத்தில் பாரதி

புகழ்பரப்பிய முன்னோடிகளுள் ஒருவரான மீனாட்சியம் மாள் நடேசய்யர் அவ்வாறு செயற்பட்டது வியப்பிற்குரியதன்று.

நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றம் 1885 இல் ஈழத்தில் இடம்பெற்றினும் 1914 லேதான் முதற் பெண் நாவலாசிரியரான மங்கம்மாள் தம்பையாவின் ‘நொறுங் குண்ட இருதயம்’ வெளிவருகின்றது. ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் இந்நாவல் பலவிதங்களில் முதன்மை பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றுள் சில பின்வருமாறு;

1. ஈழத்தைக் களமாகக் கொண்டு 1905 இல் வெளிவந்த முதல் நாவல் மேலோட்டமாக - வெறும் பின் புலமாக ஈழத்தைக் களமாகக் கொண்டிருக்க, ஆழமான விதத்தில் ஈழத்து மக்களது வாழ்க்கையை முதன்முதலாக இந்நாவலே சித்திரிக்கிறது.
2. ஓரளவாவது யதார்த்த நாவலுக்குரிய பண்புகளை (உ+ம்: பாத்திர வார்ப்பு; பேச்சு மொழிப் பிரயோகம்) பெற்றுள்ள முதல் நாவலாகவும் இது விளங்குகிறது.
3. மத்தியதர வர்க்கம் சார்ந்த முதல் நாவலும் இதுவே.
4. சமகாலத் தமிழ் நாவல்களுடனும், அண்மைக்காலம் வரையிலான ஈழத்து நாவல்களுடனும் ஒப்பிடுகின்ற போது சிறப்பான முறையிலான பாத்திரப் படைப்புகள் இந்நாவலில் இடம்பெற்றுள்ளன. உ+ம்: முற்போக்குப் பண்புகள் கொண்ட பொன்மணியும் பாரம்பரிய தமிழ்ப் பண்பாட்டம்சங்கள் பெற்றுள்ள கண்மணியும்.
5. பேச்சு மொழியும் தத்ருபமான முறையிலே இந்நாவலில் வெளிப்பட்டுள்ளது.
6. அன்றைய சூழலுக்கேற்ப ஆணாதிக்க ஒடுக்கு முறையையும் பெண்களது எழுச்சியையும் நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது என்ற விதத்தில் இந்நாவலின் இன்றைய முக்கியத்துவமும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. இவ்விதத்தில் ஒரு உதாரணம் தருவது பொருத்தமானது. பொன்மணி விருப்பமில்லாத மண உறவிற்கு வற்புறுத்தப்பட்ட நிலையில் தன் திருமண எழுத்தின்போது பகிரங்கமாக பின்வருமாறு தன்னிலை விளக்கமளிக்கின்றாள்.

“பெரியோரே, கனவான்களே, இது எனக்குச் சற்றேனும் பிரியமில்லாத செய்கை என்பதையும் என் பெற்றோரின் நெருக்குதலினால் என் கையொப்பத்தை வைக்கிறேன் என்பதையும் நீங்கள் தயவாய் அறிந்து கொள்ளுங்கள். என் பெற்றோர் என்னை நெடுகிலும் நெருக்கியதாலும் இப்போது என் கையொப்பத்தை வைக்கும்படி என்னை உதைப்பதாலும் இதோ என் கையொப்பத்தை வைக்கிறேன்.”

மேற்குறித்த தன்னிலை விளக்கம் அன்றைய ‘பெண் ஒடுக்கு முறை’ச் சூழலை உணர்த்துவது மட்டுமன்றி அதனோடே அதனைப் பகிரங்கப்படுத்த துணிந்து விட்ட பெண்ணின் எழுச்சிக் குரலையும் இனங்காண முடிகின்றது.

மேற்கூறியவாறு பலவிதங்களில் ஈழத்து நாவல் வரலாற்றிலும், சில விதங்களில் தமிழக நாவல் வரலாற்றிலும் முக்கியத்துவம் பெறும் இந்நாவலை எழுதியவர் பெண் எழுத்தாளர் என்பது மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட வேண்டியதொன்றே.

அதேவேளையில் 1914 இல் எழுதப்பட்ட இந்நாவலின் மேற்கூறிய சிறப்புகளை 1972 அளவிலேயே முதன்முதலாக அறிய நேர்ந்துள்ளமை பற்றியும் ஆழந்து சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்தில் சிறுகதையின் தோற்றம் 1930 அளவில் ‘ஈழகேசரி’யின் வரவோடு ஏற்படுகின்றது; தமிழகத்துக் ‘கலைமகள்’ இதழிலும் ஈழத்து எழுத்தாளர் எழுத முற்படுகின்றனர். இத்தகைய எழுத்தாளர் வரிசையில் பெண் எழுத்தாளர்கள் எவரும் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. 1940 அளவில் உருவான மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளரின் வரவோடு தான் ஈழத்துச் சிறுகதையுலகில் பெண் எழுத்தாளர் பிரவேசம் நிகழ்கிறது. ‘மறுமலர்ச்சி’யில் எழுதியோருள் பெண் எழுத்தாளர்கள் மூவர் - பொ.கதிராயத்தேவி, பத்மா துரைராஜா, எம்.எஸ்.கமலா - அடங்குகின்றனர். மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்தளித்து ஆய்வுலகிற்குப் பாராட்டிற்குரிய பங்களிப்புச் செய்த செங்கை ஆழியான் இவர்களில் ஒருவரது சிறுகதையைக்கூடத் தமது தொகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளாமைக்கான காரணம் யாதென்று புரியவில்லை.

புதுக்கவிதை முயற்சி ஈழத்திலே நாற்பதுகளில் துளிர்விட்டாலும் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடையா நிலையில் மறுபடி அறுபதுகளில் வேருன்றி எழுபதுகளிலேயே பரவலடையத் தொடங்கியது. இக்காலப் பகுதியிலேதான் பெண் கவிஞர்கள் இத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டினர். செளமினி இவ்விதத்தில் கவனத்தை ஈர்ப்பவர். அன்னார் (சிவத்துடன் இணைந்து) வெளியிட்ட ‘கனவுப்பூக்கள்’ (1975) இவ்விதத்தில் முக்கியமானது. “தனது கவிதைகளை நூலுருவில் தொகுத்து வெளியிடும் முதற் பெண் கவிஞர் இவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.” என்கிறது நூலின் அறிமுகக் குறிப்பு. துணுக்கு வகையான புதுக் கவிதைகள் உட்பட 24 ஆக்கங்கள் கொண்ட இத்தொகுப்பு காதல், நம்பிக்கை, பிரிவு, கனவு முதலான விடயங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. நளினமான சொற்களில், ஓசை நயம் விரவிவருகின்றனவாக அன்றைய சூழலில் இப்புதுக் கவிதைகள் வெளிப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது கவி ஆளுமையை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு, ‘கனவுகளின் புலம்பல்’ என்ற கவிதையின் ஆரம்பப் பகுதி இங்கே தரப்படுகிறது.

“நாங்கள் மேகங்களில்
தவழ நினைத்தோம்
மண்ணில் கூட
நடக்க முடிந்ததில்லை
நட்சத்திரங்களை
எண்ண நினைத்தோம்
எண்ணிய எதுவுமே
நடந்தது இல்லை

மலைகளின் உச்சியில்
உலவிட நினைத்தோம்
மண்ணின் கண்களின்
அழகையில் நனைந்தோம்
விண்ணில் பறவைகளின்
இறகுகளைத் தாங்கி
விரும்பும் பொழுதெல்லாம்
பறந்திட நினைத்தோம்
மண்ணில் அழுக்குகளில்
காலுக்குச் செருப்பின்றி
நீண்டநெடுந்தாரம்
நடந்து நடந் திளைத்தோம்
எங்கள் நினைவுகளில் உலகம்
மிக இனிது
எங்கள் நினைவுகளில் உலகம்
மிக அழகு
ஆனால் நாம்
உண்மையில் தரிசித்ததோ
உலகின் ஒரு சிறிய
இருள் மூலை
நாம் பாட நினைத்து
வாய் திறந்தால்
எங்களைச் சூழ உள்ள
கூண்டின் கம்பிகள்
எம்மை உணமாக்குகின்றன
நாம் ஆட வென்று
உடலசைத்தால்
அச்சுறுத்தும் பல விழிகள்
எம்மை விழங்குகின்றன
.....”

‘சௌமினி’ யின் மேற்கூறியவாறான புதுக் கவிதைகளை முன்னோடி முயற்சியாக்கிக்கொள்வதில் சிறிது இடர்பாட்டிற்குமிடமுள்ளது. ஏறத்தாழ இக்காலப் பகுதியில் மண்டுர் அசோகாவும் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அவரால் எழுதப்பட்டுள்ள புதுக் கவிதைகளுட் சில வர்க்கம், சுரண்டல், தொழில் முயற்சி முதலியன சார்ந்த தலைப்பாயுமிருக்கின்றன. (சமகாலத் தமிழ்நாட்டுப் பெண் கவிஞர்கள் கூட இவ்வாறு எழுதியிருக்கவில்லை)

எ + டு : வேறுபாடு

“குடிசையினுள்ளே
பசியென்று அழகின்ற
பிஞ்சுகளுடன்
அவர்கள் அன்னையும்
அழகின்றாள்.
மாடி வீடுகளில்
மன நிறைவால்
பசியில்லை என்று
படுத்து விட்ட
குழந்தைகளுக்காய்
அவர்கள் அன்னையும்

அழகின்றாள்
அங்கே பாத்திரங்கள்
காய்கின்றன
இங்கே
பண்டங்கள்
காய்க்கின்றன.

கிராமத்துப் பெண் கவிஞரொருவர் இவ்வாறு எழுதியிருப்பது கவனிப்பிற்குரிய விடயமாகவிருக்கும் அதேவேளையில் சௌமினியும் இவரும் கவிதை முயற்சியிலீடுபட்ட காலம் பற்றிய தெளிவின்மையால் இவரையும் முன்னோடிகளுள் ஒருவராக இவ்வேளை கவனத்திற்கெடுப்பதில் தவறில்லை.

முன்னோடி முயற்சிகளின் பின்னர்...

மேற்கூறியவாறு முக்கியத்துவம் பெறும் பெண்படைப்பினர்களது முன்னோடி முயற்சிகளின் தொடர்ச்சி எவ்வாறு காணப்படுகிறது?

ஐம்பதுகளை ஒரு கால எல்லையாகக் கொண்டால் அதற்கிடையில் நாவலைப் பொறுத்தளவில் செல்லம்மாள் செம்பொற் சோதீஸ்வரர் (1924), இராசம் மாள் (1929) ஆகியோரால் துப்பறியும் நாவல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளமை தெரியவருகிறது.

நவீன கவிதை, சிறுகதை, செய்யுள் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் ஐம்பதுகள் வரை எதுவும் நடை பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

பெண் கல்வி பரவலடையாமை, பெண் எழுத்தாளர்களுக்குச் சமூக அங்கீகாரமில்லாமை, பிரசுர வாய்ப்புக் குன்றியுள்ளமை முதலியன அதற்கான காரணங்களாகின்றன என்றுரைப்பதில் தவறில்லை.

இடைப்பிறல் வரவாக இன்னொன்றினைக் கூறுவதும் பயனுடையது. ஆண்/பெண் எழுத்தாளர் என்ற பேதமின்றி நாவல் இலக்கிய வரவு ஏறத்தாழ நாற்பதுகள் வரை பெரியோர்களது எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்திருந்தது. நவீன கவிதைத் துறையில்கூட அதன் முன்னோடிகளான உருத்திரமூர்த்தி தனது புனைபெயரை ‘மஹாகவி’ என்றும் அ.ந.கந்தசாமி தனது புனைபெயரை ‘கவிந்திரன்’ என்றும் வைத்தமைக்கான காரணங்களுளொன்று நாற்பதுகளளவில் அவர்களது நவீன கவிதை முயற்சிகளை பண்டிதர்கள் சிலர் எதிர்த்த பின்னணியுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளது.

ஐம்பதுகளில்...

ஈழம் சுதந்திரம் பெற்றமை பெண்களது எழுத்துலகில் பெரிதாக மாற்றமெவற்றையும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஆயினும் ‘சுதந்திரன்’ முதலான பத்திரிகையின் வரவு (தொடர்ந்து ‘கலைச்செல்வி’யின் வரவு) தமிழக எழுத்துக்களுடனான நெருக்கம் முதலியன பெண்படைப்பாளிகளின் உருவாக்கத்தில் மாற்றம் ஏற்பட வழிவகுத்தன.

ஆயினும் மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன்

முதலானோர் நவீன கவிதைத்துறையில் பெரிய சாதனைகளுக்குத் தடமைத்துக்கொண்டிருந்த இக்காலச் சூழலில் அவர்கள் வழியைப் பின்பற்றி எழுதும் பெண்கவிஞர்கள் எவரும் உருவாகாமை வியப்பிற்கும் சிந்திப்பதற்குமுரிய விடயமே.

நாவல் இலக்கிய முயற்சியில் ந.பாலேஸ்வரி முதலான ஓரிருவரே ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர்.

சிறுகதைத் துறையில் ஓரளவு மாற்றமேற்படுகிறது. புதுமைப்பிரியை (பத்மா சோமகாந்தன்) குறமகள், குந்தவை, ந.பாலேஸ்வரி முதலான சிலரின் பிரவேசம் ஏற்படுகிறது. ஆயினும் நிலைமை அதிகம் மாறுதலுக்குள்ளாகவில்லை என்பதனை பின்வரும் கூற்றும் மெய்ப்பிக்கிறது:

“பலரும் பெண்மையின் மேன்மை, தெய்வத் தன்மை, ஓய்வு ஒழிவு இல்லாத குடும்பத்தின் விளக்கு என்ற வகையிலோ சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடுகள் பற்றிய புதிய சிந்தனைகள் கோட்பாடுகளுக்கிணங்கவோ எழுதிவந்தார்கள். களேதவிர சகல மட்டங்களிலுமிருந்த பெண்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதுவாரில்லாமல் இருந்ததெனலாம். ஓரிரு பெண் எழுத்தாளர்கூட இவற்றைப் புரிந்து கொண்டாலும் சமூகத்தின் கணிப்பை வேண்டிப்போலும் கதைகள் கட்டுரைகள் வடிக்கத் தயங்கினார்கள்”

(குறமகள்)

அறுபதுகளில்...

குறிப்பாக, சிறுகதைத்துறையில் கவனத்திற்குரிய பெண் எழுத்தாளர்களது வரவு இக்காலப் பகுதியில் ஏற்படுகின்றது. இதற்கான முக்கியமான காரணங்களுள்ளொன்று பல்கலைக்கழக உயர் கல்வியைத் தமிழ் மொழியில் பயில்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டமையாகும். இக்காலப்பகுதியில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் (பேராதனை) செங்கை ஆழியான், மு.தளையசிங்கம், செம்பியன் செல்வன், அ.முத்துலிங்கம் முதலான எழுத்தாளர்களை இனங்காட்டியது போன்று பவானி ஆழ்வாப் பிள்ளை, குந்தவை, சிதம்பர பத்தினி முதலானோரையும் இனம் காட்டியிருந்தது.

அதேவேளையில் இலக்கிய ரீதியிலான தமிழகத் தொடர்பு நெருக்கமுற்றமையும் எழுத்தாளர் உருவாக் கத்திற்குத் துணைபுரிந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. இக்கால எழுத்தாளரான குறமகள் இவ்வாறு கூறுவது கவனத்திற்குரியது. “பெண் கல்வி, பெண்விடுதலை பற்றிய கருத்துக்களை இந்தியப் பத்திரிகைகள் நூல்கள் (பாரதி, காந்தி, திரு. வி.க., மு.வ., ஈ.வே.ரா) என்பன வற்றின் தாக்கத்தாற் பெற்று, அவற்றை இருபாலாரும் ஏற்கத் தயங்கிய காலத்தே, யாரையும் நோக்காமல் குடும்பப்பாங்கான கதைகளினூடாக, கருவாகவும் கருவுக்கு மெருகூட்டுவனாகவும் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறேன்.”

‘யாரையும் நோக்காமல்’ குறமகள் எழுத்த

தொடங்கியபோது, பெண்கள் தொடர்பாக யாவரையுமே அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கக் கூடிய கதைகளை முதன் முதலாக எழுத முற்படுகின்றார் இக்கால கட்ட எழுத்தாளரான பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை என்பதும் விதந்துரைக்கப்படவேண்டியதே. இக்காலகட்ட ஏனைய எழுத்தாளர்களுள் அன்னலட்சுமி இராசதுரை, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், நளீமா சித்திக், இராஜம் புஸ்பவனம், பூரணி முதலானோரும் கவனத்திற்குரியவர்.

எழுபதுகளில்...

ஈழத்துப் பெண்கள் இலக்கிய வரலாற்றில், அதிகமான பெண் படைப்பாளிகள் பலவேறு துறைகளிலும் ஈடுபடுகிறார்களென்ற விதத்தில் இக்காலப்பகுதி வளமுடையதாகத் தென்படுகிறது.

இவ்விதத்தில் நாவலாசிரியைகளின் பெருக்கம் பற்றி முதலில் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். வீரகேசரி நிறுவனம் மாதமொரு நாவலை வெளியிடும் முயற்சியில் இறங்கியமை காரணமாக புதிய எழுத்தாளர்களும் (உ-ம்: கவிதா, தாமரைச்செல்வி, நளீமா சித்திக், கோகிலம் சுப்பையா, வித்யா) பழைய எழுத்தாளர்களும் (உ-ம்: நா.பாலேஸ்வரி) ஆக பலர் வெளிப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் வருகையோடு புதிய பிரதேசங்களும், புதிய பிரச்சினைகளும் ஈழத்து நாவலுலகிற்கு அறிமுகமாகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுகதை எழுத்தாளர்களது எண்ணிக்கையும் பெருகத் தொடங்குகிறது. உ-ம்: மண்டீர் அசோகா, அருண் விஜயராணி, தமிழ்ப்பிரியா, கோகிலா மகேந்திரன், பூங்கோதை, ஆனந்தி, மண்டைதீவு கலைச்செல்வி, பாலராஞ்சனி சர்மா, தாமரைச்செல்வி, சிவயோகமலர், சந்திரா தனபாலசிங்கம்.

இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட புதுக்கவிதைத் துறையில் பெண்களது வரவு பற்றி ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளது!

எண்பதுகளில்...

இக்காலப்பகுதி ஈழத்துப் பெண்கள் இலக்கிய வரலாற்று ஓட்டத்திலே நிலைமாறு காலகட்டத்தைக் குறித்து நிற்கிறது. பெண்ணியச் சிந்தனை பரவலாகிய சூழலில் அச்சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகள் ஈழத்திலே குறிப்பாக கவிதையிலே முதன் முதலாக வெளிப்படுவதும் ‘சொல்லாத சேதிகள்’ என்ற தொகுப்பாக அது உருப்பெறுவதும் இன்றைய இலக்கிய ஆர்வலர் பலரும் அறிந்த விடயமே. சொல்லாத சேதிகள் என்ற தலைப்பு அர்த்த புஷ்டி வாய்ந்ததாக உணரப்பட்டமையும் அதன் அதிர்வுகள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உடனடியாகவும் தமிழகத்தில் சற்றுத் தாமதமாகவும் உணரப்பட்டமையும் இன்று வரலாறாகிவிட்டதொன்று. 24 கவிதைகள் கொண்ட அத்தொகுப்பு 11 கவிஞர்களை இனம் காட்டியது. ஆணாதிக்க ஓடுக்குமுறை, அதற்கான எதிர்ப்புக்குரல், பண்பாட்டுத் தடைகள், ஆண்களின் மனோபாவம் முதலானவை முதன்முதலாகவும்; காதல், பிரிவு, நட்பு, இயற்கை என்பன சார்ந்த பெண் அனுபவ

வெளிப்பாடுகள் நுண்மையாகவும் சமகால சமூக, அரசியல் விமர்சனம் கூர்மையாகவும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்முதலாக இத் தொகுப்பினூடாக வெளிப்படுகிறதென்பது இதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத் திற்கான பின்னணியாகும்.

இத் தொகுப்பு உடனடியாக ஊட்டிய எழுச்சி பின்னர் சில காலம் தளர்ச்சி கண்டாலும் விரைவில் முன்னரைவிட ஆற்றலும் ஆளுமையுமுள்ள புதிய தலைமுறைக் கவிஞர் குழாமொன்று மறுபடி வெளிப்பட்டது. ஆழியாள் தொடக்கம் சலனி வரை பலர் இனங்காணப் பட்டனர். இவ்விதத்தில் புதிய தலைமுறையினரில் ஈழத்தவரில் விஜயலட்சுமி முதலான ஒரு சிலரும், புகலிட எழுத்தாளர்கள் சமதிருபன், தமிழ் நதி முதலான சிலரும் இவ்வேளை நினைவிற்கு வருகின்றனர்.

எனினும், மூத்ததலைமுறையினர் நீங்கலாக, புதியதலைமுறை ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகள் என தாட்சாயினி தொடக்கம் கார்த்திகா பாலசுந்தரம் வரை கனதியாக எழுதுகின்ற பலர் இனங்காணப்பட்டாலும் பிரக்ஞைபூர்வமாக பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளுடன் எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்களாக விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலரே காணப்படுகின்றனர். புகலிடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் தொகை சற்று அதிகமாக இருக்கக் கூடும். (உ-ம்: சமதிருபன்). எவ்வாறாயினும் சிறுகதைத் துறையில் கவிதைத் துறை போன்று பெண் படைப்பாளிகள் பெருகாமைக்குப் பின்வருவன காரணமாகத் கூடும்.

1. 'விடுதலை' கிடைத்த ஆரம்ப நிலை என்பதால் ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகள் அகவயஞ் சார்ந்த மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதிலேயே முனைப்புக் காட்டுவதுபோல் தெரிகிறது. இதற்கு கவிதை ஊடகமே நன்கு கைகொடுக்கிறது என்று அவர்கள் கருதுவதாகவும் தெரிகிறது. "உள்ளத்தில் கிளர்ந்த உணர்வை மிக எளிமையாக வடிப்பதற்கு காலாக அமைந்த புதுக் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் போற்றத்தக்கன" என்கிறார் கெக்கிராவை ஸஹானா.

2. பிரச்சினைகள் சார்ந்த விடயங்களை எழுத சிறுகதை வடிவம் பொருத்தமான நிலையில் சிறுகதை எழுதுவதில் இன்னுமிரு சிக்கல்களும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்படுவதாகத் தெரிகிறது. இவற்றுள்ளொன்றுபற்றி ஒரு படைப்பாளியூடாக அறிவோம்; அவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார்: "சாதாரண சூழலில் (தீவிர பெண்ணின எழுத்துக்களை எழுதாத) கூட, சில கதையின், கவிதையின் சம்பவங்கள் தனிப்பட்ட தங்களது குடும்பத்தை குடும்ப அம்சங்களைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கருதி, ஏற்கெனவே அனாமதேயக் கடிதங்களும், வாய்த்தார்க்கங்களும் பிரச்சினைகளும் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. அதனால்தான் சிறுகதைகளில் எனக்கிருந்த அதே ஈடுபாடு, ஆற்றல் என்பன எனக்குப் பயமூட்டுவதான ஒரு விடயமாக, எனக்குப் பிரச்சினை தரும் விடயமாக தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டன. எனக்கு விருப்பமான ஒரு வடிவம் என்னிடமிருந்து விலகி விட்டது. இது நான் எழுதத் தொடங்கிய ஆரம்பகாலத் திலேயே நடந்தது..." (உருத்திரா)

மற்றொரு காரணம் ஒப்பீட்டு ரீதியில், வடிவ இயல்புகளின் வேறுபாடுகள் காரணமாக கவிதை எழுதுவதைவிட சிறுகதையெழுதுவது ஓரளவு கடினமானதாக இருக்கிறதென்றும் கூற முடிகிறது.

சிறுகதைக்குரிய வளர்ச்சி நிலை இவ்வாறெனில் நாவலுக்குரிய வளர்ச்சி நிலை எவ்வாறாக அமைந்திருக்கும் என்று ஊகித்தறிவது கடினமானதன்று. மூத்த தலைமுறையினருள் சிலர் தவிர (உ+ம்; இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், கோகிலா மகேந்திரன்) புதிய தலைமுறையினருள் கவனத்திற்குரிய நாவலாசிரியர்கள் எவரையும் இனங்காண்பதற்கில்லை.

எழுபதுகளில் புதுக்கவிதை பரவியமையும் அதிசெல்வாக்குப் பெற்றமையுமான சூழலில் நவீன கவிதை மிகத்தளர்ச்சி கண்ட நிலையில் முன்னரைவிட ஈழத்தில் பெண் கவிஞர்கள் அவற்றை எழுதுவதில் ஈடுபடாமை வியப்பிற்குரியதன்று. எனினும் மூத்ததலைமுறையினரில் மலையகத்தைச் சேர்ந்த புசல்லாவை இஸ்மாலிகாவும் இளந்தலைமுறையினரில் மலையகத்தைச் சேர்ந்த வேறு சிலரும் இவ்விதத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியவரே.

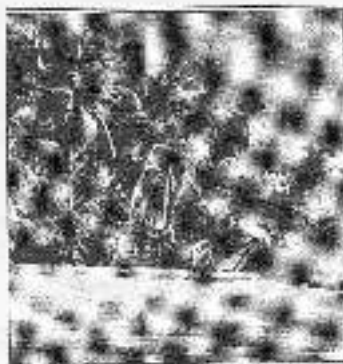
பின்னூரையாக...

ஈழத்துப் பெண்கள் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய தேடலுக்கான ஆரம்ப முயற்சியே இங்கு முதன்முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முன்னோடி முயற்சிகள் விரிவாகவும் ஏனைய காலப்பகுதி முயற்சிகள் சுருக்கமாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பட்டியல் ரீதியாகவுமே கூறப்பட்டுள்ளன. பட்டியல்கள் (அவை முழுமையானவையல்ல) தரப்படினும் ஆரம்பநிலையில் அவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றி குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கில்லை. எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் பல, புதியன என்பது கவனத்திற்குரியதே.

சுருங்கக்கூறின் மேற்கூறிய அடிப்படையில் விரிவான நுண்மையான ஆய்வுகள் செய்யப்படுவது மட்டுமன்றி, சிறுவர் இலக்கியம், மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம், மெல்விசைப் பாடல்கள், இதழியல் முயற்சிகள் முதலியன சார்ந்தும் அவை அமைவது அவசியமானதாகிறது, முதற்கட்டமாக, ஒவ்வொரு துறை சார்ந்த பரவலான தொகுப்பு முயற்சிகள் (ஒரு சில வந்திருப்பினும்) உருவாவதும் பயனுடையது. அதற்கு முதற்கட்டமாக முழுமையான பட்டியல் விபரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்ற கடினமான முயற்சியில் ஈடுபடுவது அவசியமாகிறது. ■

மற்றவர்கள் என்னவெல்லாம் உங்களுக்குச்
செய்யவேண்டாமென்று நினைக்கிறீர்களோ
அதை மற்றவர்களுக்கு நீங்களும் செய்யாதீர்கள்.
- கன்ஃபூஷியஸ்

குத்து சண்டைக்குப் பதிலிட்ட விலக்கிற அடவோ என்னிடம் எதுவேயப்படுகிறான். அண்ட
னிலிருந்து எழுத காய்ச்சல் என்னுடைய எழுத்து இயலாமை பற்றித் தெரிந்த பெற்றோரும்கூட,
தானே அண்டத்துப் பூச்சியாக விலக்கிறான் என இப்படியாகிப் போனான்?

==

முதலாவது மேலே வேலைகள் குறிப்பிடுவதால் இவன் கொடுப்பாயின் கொடுத்திருந்தான். நடத்தப்பட்டப் பேரவையின் செயலாளர் அவர்கள் "பட்டினம்" குறாக்களையென்றும், அதற்குப் பணிப்பாளரின் அனுமதியுடன் அதுவரை உயர்மட்டச் சட்டத்தின் அனுமதி அளிக்கவேண்டும். செயலாளரின் கைக்கு கொள்ளுவதன் வசதிகளாகவும், பங்கிதப்படுத்துவதில் முகவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு அனுப்பும் கடிதங்களை அனுப்பவேண்டும்.

“*தே. சோ.பி.ஏ.வை அறிவிவு தெரிவித்தது.*”

இதென்ன பிரேமலி பொன்னுதர எப்பிதகின்ற மாதிரிக் கேட்கிறானோ? இவர்கள் ஓரளவு மூட்டகனிலை தான் கொய்க் கேட்கின்றனவா?

⁴¹ 'தற்போட்ட சூழிப்பணிகள் மற்லாவ்'

உயோக சூதக் கட்டுமானம்

“ஆ, எய்தான் எங்கட்ட சைப்பீடனா?”

[illegible][illegible]

இவ்வப்போது விட்டபால் இனி 'தெழுத்தல்' போன்றிருக்கும்போது மேற்பாப்புகள் போல், காளையின் அறுவகைத்திற்கு வந்ததிலிருந்து பத்துப்பாண்டியைப் போலிருந்து முதல் நான் சில எடுத்ததன் காரணத்தை விளக்கியபின் விட்டபால்.

தலைவரவர்களே! பேரரசுக்குத் தகுந்த உள்நாட்டினரையே
எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று பேரரசு
வழங்கி விட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினரைப் போராட்டம் நடத்த
அங்கம் அல்லாதவர்களைத் தவிர்த்து விட்டுப் போராட்டம்

■ ကြိယဝါသနာ

இலங்கையின் மத்தியில் தான் தனித்து விடப்பட்டுள்ளதாக இப்போது சில தாயகவாய் தொகை உள்ளவர்களிடமிருந்துத் தெரிகிறது. ஆங்காங்குச் சிங்களதாயகவாய்ப்புறுகிறவர்கள் அதேபோது தன்னுள் வீட்டிலேயே கொண்டு படிப்பவனது இல்லறம் முடிந்திருக்கின்றன. இப்போதுதான்

காளையின் அழகைத்தந்தித்து வந்தவென்றது
மலம் கொள்வதாக இருக்கிறது என்பதான். தொன்மை இது.
முதலிலேயே எதிர்பார்த்ததுதான். ஆனால் இயற்கை
இப்படித் தேவமொருவர்க்குள் அன்புடன் நடந்து
கொள்வார்களோர் கவனமும் வலையிலிருக்கவில்லை.
இவர்களை நினைப்பதும் அப்பத்தின் கெடுபடா இருக்கிறது.
ஆனால் இயற்கையின் அறிமுகமானால் கவனமும்பெறு
அவதாபத்தான் ஏற்படும் தொன்மைவாய்வு.

[illegible]

“மந்திரம், ஐயம் என்பன அண்டவெளியை மட்டும்
கொண்ட, விரிவாய்ந்த மிகப் புகழ் தரும் எங்கிலை பண்ட
ஹரி நாம் என்ற சென்ற சித்தமை விக்ரம முகத்தை
அப்பாலிப்போம் வைத்துக்கொண்டு சென்றபோது, இவ்
வற்றை அறிவிப்போம் இறுதிக்கு. நான் எனில் திரிநாம நாம
களில் தனது பின்வந்தான் பரம்பரையாகத்து. இவ்வளவு
நிறுத்த வேண்டியென்றிருப்பேன்.”

அரசு புலமைப்பாடலில் பெற்று வண்டதுக்குப் பொதுமோது திருவரூர் க்குள் திரை அறையின் தேர்ந்த

WOLFGANG

தொடங்கினான். மீண்டும் வியர்வை கசிந்தது.

அட்சயனுக்கு முதல்நாட் பின்னேரம் இலே சாகத் தொடங்கிய காய்ச்சல் இரவாக நெருப்பாய்க் கொதித்தது. பனடோலை மூன்றாக உடைத்து ஒரு துண் டைக் கரைத்துப் பருக்கியபோதும் 105° பரனைட்டுக்குக் கீழே குறையவில்லை. அட்சயன் நன்றாய்ச் சோர்ந்து போயிருந்தான். அவனின் ரீ சேர்ட்டைக் களைந்து ஜெகனும் மாலதியும் ஈரத்துணியால் உடலை ஒற்றி யெடுத்தபோதும், பெரிதாய்க் காய்ச்சல் குறையவில்லை. காய்ச்சல் தொடர்ந்து பலமாய்க் காய்ந்தால் குழந்தை களுக்கு வலிப்பு ஏற்படலாமெனப் பலர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். பனி நீங்காத அதிகாலையில் அட்சயனை குழந்தை வைத்திய நிபுணரிடம் காட்டுவ தற்காய் 'நவலோக' வைத்தியசாலையில் பதிவு செய்தான்.

அட்சயனை கையில் ஏந்தியபடி மாலதியுடன் 'நவலோகவுக்கு' வெளியே வந்தபோதுதான் விஷயம் தெரியவந்தது. 'ஸ்ரான்' டில ஓர் 'ஓட்டோ'வைத் தன்னும் காண முடியவில்லை. பஸ்கள் எல்லாம் ஆட் களை நிறைத்தபடி விரைந்துகொண்டிருந்தன. அவற்றை விலத்தியபடி 'சைரன்' ஒலித்தபடி நான்கைந்து அம்பு லன்ஸ் வண்டிகள் வைத்தியசாலை நோக்கி விரைந்தன. கடைக்காரர்கள் அவசர அவசரமாய்க் கடைகளை இழுத்து மூடிக் கொண்டிருந்தனர்.

"கொம்பாஞ்ஞ வீதிய பக்கமாய் போம்ப் சத்தம் கேட்டது".

முஸ்லிம் 'ஓட்டோ'க்காரனொருவன் பஸ் ஸ்ரான்டில் நின்றவர்களிடம் சொல்லிவிட்டு விரைந் தான். அவசரத்தில் அலுவலகத்திற்கு அறிவிக்காமல் வீவு எடுத்ததன் விபரீதம் அப்போதுதான் இவனின் மண்டை யில் உறைத்தது.

"ஐயே, தே பொண்ட அப்பி யமுத?"

அடுத்த 'சீற்'றிலிருந்த ஐயந்தவைக் கேட்டான். ஏழு வருடங்களுக்கு முன் நியமனம் பெற்று இந்த அலுவலகத்தில் பணிக்கமர்ந்த அன்று, ஐயந்ததான் இவனைக் கன்ரீனுக்கு அழைத்துப் போய் ரீ, 'அலப்ப' வாங்கிக் கொடுத்தார். அன்றிலிருந்து அலுவலக நாட்களில் இருவ ரும் சேர்ந்தே கன்ரீனுக்குப் போய் வருவார்கள். ஜெகனு டன் ஐயந்த நெருங்கிப் பழகுவதாலோ அல்லது அவனின் பெரிய மீசையைக் கருதியோ என்னவோ, அலுவலகத்தில் பலர் ஐயந்தவை செல்லமாக 'தெமிளோ' என்று அழைப் பதை இவன் அவதானித்திருக்கிறான்.

"மட்ட வெட தியனுவ மல்லி ஓயா யண்ட.."

இவனின் முகத்தைப் பார்க்காமல், மேலே மெதுவாகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த 'ஃபாணை'ப் பார்த்

தபடி ஐயந்த சொன்னார். என்ன நடந்தது இந்த ஐயந்த ஐயாவுக்கு? என்றுமில்லாத புதிராய் தனக்கு அவசர வேலையிருக்கென்று சொல்கிறார். இவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை!

வெளியே வளர்ந்திருந்த வெள்ளரச மரத்திலி ருந்து உதிர்ந்த சில இலைகள் காற்றில் பறந்து கன்ரீனி னுள் விழுந்தன. தனியாக இருந்து பிளேன் ரீ குடித்து அலப்ப சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தபோது,

"தம்பி, நேற்று லீவு போல" - 'எக்கவுண்ஸ் டிவிசன்' சண்முகலிங்கம் கேட்டார்.

"ஓம்... மகனுக்குச் சுகமில்லை அண்ணை, டொக்ரரிட்டைக் கூட்டிக்கொண்டு போனான்."

"நாங்கள் கவனமாய் இருக்க வேணும் தம்பி... இவங்களைப் பற்றித் தெரியும்தானே, நேற்றுப் பின்னே ரம் எங்கடை டிவிசன் ஆட்கள் உம்மடை பெயரைச் சொல்லிக் கதைத்தவங்கள்."

"என்னவாம் அண்ணை?" இவன் பதற்றமாய்க் கேட்டான்.

"குண்டு வெடித்த கொஞ்ச நேரத்திலை 'சிலேவ் ஐலண்ட்' பக்கமாய் உம்மைக் கண்டதெண்டு கதைத் தவங்கள்"

"ஓம், நவலோகாவாலை வெளியிலை வரேக்கை ஓட்டோ, பஸ் ஒன்றும் கிடைக்கேலை; மனிசியையும் பிள்ளையையும் பஸ் ஸ்ரான்டிலை விட்டிட்டு ஓட்டோ பிடிக்க அந்த இடமெல்லாம் அலைந்தனான்."

"இதைத்தான் இவங்கள் கண்டிருப்பாங்கள் போல, நான் வாறன் தம்பி."

சண்முகலிங்கத்தார் எழுந்து போனார்.

கன்ரீனின் மற்றைய மேசைகளில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் இவனைச் சந்தேகமாய்ப் பார்ப்பதாய் உணர்ந்தான்.

கன்ரீனின் மூலைப் பக்கமாய் இருந்த பத்திரி கைப் பகுதிக்குச் சென்றான். லங்காதிப, திவயின, தினமின, டெய்லி நியூஸ் என்பவற்றைச் சுற்றி ஆட்கள் குழுமியிருந்தார்கள். வீரகேசரி மேசை ஓரமாய் அநாதர வாய்க் கிடந்தது.

வீரகேசரியை அலுவலகத்திற்கு வரவழைக்க அவன் பட்ட பாடுகள்... நலன்புரிச் சங்கம்தான் கன்ரீனில் பத்திரிகை போடுகின்றது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த நலன்புரிச் சங்கப் பொதுக்கூட்டத்தை நினைக்க தற்போதுகூட அருவருப்பாயுள்ளது. தமிழ் ருக்கு உரிமைகள் வழங்குவதை எப்படித் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள்!

"தெமல பத்திரிக்கா எக்கத்த் தாண்டோனே" என்று இவன் பொதுக்கூட்டத்தில் எழுந்து சொன்ன

போது தலைவர் விஜேசூரிய,

“தெமல மினுச ஒக்கமட்ட சிங்கள ஹறி, இங்கிலீசி ஹறி தண்ணுவானே, ஐ அநாவஸ்ய வியதமக் கரண் டோனே?” -

தமிழர்களுக்கு சிங்களம், இங்கிலீஷ் தெரியும் என்று சொல்லி தலையில் ஐஸ் வைத்து, தமிழ்ப் பத்திரிகை போடுவது வீண் செலவென்று சொன்னார்.

மூன்று சிங்களப் பத்திரிகைகள் எடுத்துப் போடும் இவர்கள், நலன்புரிச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களில் முப்பது வீதத்திற்கு கூடுதலானபேர் தமிழ் பேசுவோராய் இருந்தும், ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை எடுக்கச் சாக்குப்போக்குச் சொல்வது, இவனைச் கோபப் படுத்தியது.

“தெமல பத்ரே நத்தங் அப்பே படியிந்தலா சல்லி கப்பண்ட எப்பா”

தமிழ்ப் பேப்பர் இல்லாவிட்டால் சம்பளத்தில் கழிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லியபடி ‘பிரிண்டிங் செக்சன்’ மயூரன், ‘எக்ஸ்ப்ரஸ் செக்சன்’ சண்முகலிங்கம் என தமிழ் ஆட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு கூட்ட மண்டபத்திலிருந்து வெளியேறியவனை, பிரேமசிரிதான் சமாதானப்படுத்தி, உள்ளே கூட்டிச்சென்று இருத் தினான்.

ஐயந்தவும் பிரேமசிரியும் தமிழ்ப் பத்திரிகை போட வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். தினகரன் போட ஒருவாறு விஜேசூரிய சம்மதித்தார்.

“ஜெகன் திரஸ்தவாதி!”

யாரோ பின்னாலிருந்து கூச்சலிட்டார்கள். தமிழ்ப் பேப்பர் போடச் சொன்னதனால் தன்னைப் ‘பயங்கரவாதி’ என்று சொல்வதானால் சொல்லட்டும் என எண்ணிக்கொண்டான்.

அரசின் ஊதுகுழலாய் இருக்கும் பத்திரிகையை நீக்கி, வீரகேசரியை வரவழைக்க ஒரு வருஷமாய் முயற்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது.

★★

பத்திரிகைகளின் முதற் பக்கங்களில் முதல் நாள் குண்டு வெடிப்புத் தொடர்பான புகைப்படங்களை பிரசுரித்திருந்தார்கள். வீரகேசரியைத் தூக்கிப் புரட்டினான். கொம்பனி வீதிக் குண்டு வெடிப்பில் ஐவர் பலி. கொழும்பு - யாழ் பயணிகள் விமான சேவை ரத்து. வன்னிக்கு உணவுப் பொருட்கள் அனுப்பி வைப்பு. மேலும் பல பொது மக்கள் வலுவான வருகை. வெள்ள வத்தையில் தாலி அபகரிப்பு. தலைப்புக்களை வாசித்து விட்டு எழுந்தான். ‘ட்றைவர்’ சமிந்த இவனைச் சுட்டிக் காட்டி, ‘ரெக்னீசியன்’ அபேசிங்கவுடன் ஏதோ கதைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

★★

அபேசிங்கவுடன் கதைக்காமல் விட்டு மூன்று

வருடங்களுக்குக் கூடுதலாக இருக்குமோ? சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யவென அலுவலக ஊழியர்கள் அனைவரும் இரு நாட் சம்பளப் பணத்தை வழங்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை தொழிற்சங்கக் கூட்டத்தில் அபேதான் கொண்டு வந்தான்.

நல்ல மனதோடு அதனை ஜெகன் ஆதரித்தான். சேகரிக்கப்போகும் பணத்தையெல்லாம் அவர்கள் காலி, மாத்தறை போன்ற சிங்களப் பகுதிகளில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டும் வழங்கத் திட்டமிட்டதை இவன் அறிந்து வேதனைப்பட்டான். அம்பாறை, கல்முனை, மட்டக்களப்பு போன்ற தமிழ் பேசுவோர் வாழும் பகுதிகளில் பாதிக்கப்பட்டோருக்கும் நிவாரணம் பகிரப்பட வேண்டுமென இவன் வலியுறுத்தியபோதும், அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை.

ஆத்திரத்துடன் இவன் அலுவலகத்திலிருந்த அநேகமான தமிழ் பேசுவோரின் ஒப்பத்தைப் பெற்று, தமது சம்பளத்தில் சுனாமி நிதிக்கு கழிக்க வேண்டா மென்ற கடிதத்தை அலுவலக நிதிப்பிரிவுக்கு அனுப்பி வைத்தான்.

விஷயத்தை அறிந்த அபே அன்று பின்னேரம் இவனுடன் வந்து வாக்குவாதப்பட்டான். “நீ முழு இனவாதி” என்றெல்லாம் திட்டிவிட்டுப் போனான். தமிழ்ப் பகுதிகளுக்கு உதவி செய்யாமல் காலி, மாத்தறைக்கு மட்டும் உதவி அனுப்பும் அபே இவனை இனவாதி என்றது சிரிப்பாயிருந்தது. அன்றிலிருந்து இவனைக் காணும் போதெல்லாம் முறைத்தபடி அபே போவான்.

★★

மதியச் சாப்பாட்டு வேளைகளில் எல்லோரும் சேர்ந்திருந்து சாப்பிடுவார்கள். ஒருவர் கொண்டுவரும் கறி மற்றையவரின் பார்சலுக்குப் போகும். பல வித்தியா சமான கறிகளைச் சேர்த்து, வேலைச் சுமையை மறந்து கதைத்தபடி சாப்பிடுவது மகிழ்வான அனுபவம்.

இவன் சாப்பாட்டுப் பார்சலுடன் மேசைக்குப் போனான். ஒருவரும் வரவில்லை. ஒவ்வொருவராய்க் கூப்பிட்டுப் பார்த்தான். அவர்கள் ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லி இவனைத் தவிர்க்க நினைப்பது புரிந்தது. ஏன் இவர்கள் இப்படியானார்கள்! நேற்றுவரை பாச மாய்ப் பழகியவர்கள் இன்று ஏன் மாறிப்போனார்கள்?

இரண்டு மணிவரை பொறுத்துப் பார்த்தான். ஒருவரும் சாப்பாட்டு மேசையை நோக்கி நகர்வதா யில்லை. பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது. தனியாகச் சாப்பிட உட்கார்ந்தான். சோறு உள்ளே இறங்க மறுத்தது. பார் சலைச் சுற்றிக்கொண்டு போய்க் குப்பைக் கூடையினுள் கொட்டிக் கை கழுவிக்கொண்டு வந்துபோது, அவர்கள் மேசையைச் சுற்றிவர இருந்து பார்சல்களை விரித்துக் கறிகளைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தனர்.

★★

செயலமர்வுக்கான ‘பட்ஜெட்’ தயாரித்தாயிற்று.

இனி அதிற் கலந்துகொள்வோரின் முகவரி களை ஃபைலில் தேட வேண்டும். தலை வலித்தது. 'சோர்ட் லீவு' எடுத்து வீட்டுக்குப் போகலாமா என எண்ணினான்.

இவனது மேசையை நோக்கி சீருடையிலிரு பொலிஸ்காரர் வந்தார்கள்.

"மாத்தயா, அப்பித்தெக்க பொட்ட ஸ்ரேசனட்ட என்ட்" என்று, ஒருவன் தங்க ளுடன் வருமாறு சொன்னான். இவனுக்கு உடல் நடுங்கிற்று.

"ஐ?" என்று தணிவான குரலில் இவன் காரணத்தைக் கேட்டான்.

"கொம்பினையின் எக்கக் அவிலத் தியனுவ... சுத்தாக்கரண்டோண."

யார் என்னைப் பற்றிப் புகார் செய்தி ருப்பார்கள்! வியப்பாகவும் பயமாகவும் இருந்தது.

அறையிலிருந்த மற்றையவர்களைப் பார்த்தான். இவனுக்கு முன்னால் பொலிஸ் காரர் நிற்பதையோ, இவனுடன் அவர்கள் கதைப்பதையோ கவனியாதவர்களாய், ஜயந் துவும், விக்கிரமவும், பிரேமசிரியும் தங்கள் 'ஃபைல்'களில் மூழ்கியிருந்தனர்.

ஜயந்தவைக் கூப்பிட்டு பொலிசுடன் கதைக்கச் சொல்வோமா என எண்ணியவன் அந்த எண்ணத்தை மாற்றி, 'ஃபிறீவ் கேஸைத்' தூக்கிக்கொண்டு பொலிஸ்காரர் பின்னே நடந்தான்.

அறையின் சுவரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பீடத்திலிருந்த 'புத்த பகவான்' சாந்தம் தவழும் வதனத்துடன் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார்!

கருணாகரனின்
பவி ஆடு
(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்களில் ஒருவரான கருணாகரனின் 'பவி ஆடு' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு தமிழ்நாடு - வடலி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. கவிஞரின் முதல் இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளும் 'ஒரு பயணியின் நிகழ்காலக் குறிப்புகள்' மற்றும் 'ஒரு பொழுதுக்குக் காத்திருத்தல்' என்பனவாகும்.

வானத்துக் கதவுடைத்துக் கொட்டிய
பெருமழையில்
வீதிகள் கழுவப்பட்டன.

சேறு வெள்ளம்
நாய் மாடு இறைத்த எச்சங்கள்
எல்லாமே அள்ளுண்டன.
சருகுகள் தழிகள் பெருமழையால்
இழுபட்டன.

மழை பெய்த பின்னாளில்
மண்ணில் மூடுண்ட வித்துக்கள் வெடித்தன.
இளம்பச்சைக் குருத்துக்கள் வெளித்தெரிந்தன
சாணை வண்டுகள் உருண்டு புரண்டன
தம்பளப் பூச்சிகள் ஊர்ந்தன
சரக்கட்டைகள் வீதியைக் கடந்தன

வாரடித்த மண்ணை
மண்வெட்டியால் வழித்தெடுத்தனர் சிலர்
மழை சுத்தப்படுத்திய வெளியில்
கிளித்தட்டு விளையாடினர் சிறுவர்
வீதி அருகில் இருந்து
வெற்றிலை போட்டுத் துப்பினர் பெரியவர்
கிது நல்ல மழை என்றனர்

மழையால் வழித்தெடுக்கப்பட்ட எல்லாம்
வீதியால் வழிந்தோடி
பாலங்களுக்கடியில் தேங்கின
குளங்களை நிறைத்தன

எல்லைகள் இழந்த புதிய வீதியை
தம்பளப்பூச்சிகளும்
சரக்கட்டைகளும்
கடந்து செல்கின்றன.

வீதியைக் கடக்கும் தம்பளப்பூச்சிகள்

துவாரகன்

மலையாளக் கவிதைகள் இரண்டு

மலையாளக்

மலையாள ஏனம் :

சங்கம்புரா கிருஷ்ணாபிரபாக

ஆய்வின அமைப்பு :

ஜி. எஸ். பிள்ளை

தமிழாக்கம் :

சோ. பழமுதாத்தன்

ஒரு கவிதை மருந்து பூக்களையப்போல
காலையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித் திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கிளர்ந்து என்முன் மருந்து
கிளர்ந்து விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

ஒரு கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கவிதை
மருந்து பூக்களையப்போல
காலையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கவிதை கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதையில் விழுந்ததின் மகிழ்ச்சித்
திங்கைக்கள் வெடித்துத்
கிதறிப்போல

வானவில்லை எழுது கோலாக்கி
நிலவொளியில் அதைத் தொட்டு
எழுதி எழுதி அழகை உருவாக்கும்
ஒரு வெறி என்னுள் எழுந்தது

கற்பனை உயரப் பறந்தது
சுயம் அழிய நான் என்னை இழந்தேன்
கனவுகள் கணக்கின்றி மலரும் மாயா உலகில்
நான் அலைந்து திரிந்தேன்
பரவசம் என்ற காந்தப் புலத்தில்
நாவெழுத்து நின்றேன் நான்

காட்சி மாறியது
காலம் எங்கள் கனவுகளோடு விலையாடியது
அம்மை உன் அழகைச் சிதைத்துக் குருமாக்கியது
உன் பார்வையையும், செவிப்புலனையும் நீ இழந்தாய்
பளிங்கைவிட அழகான மென்மையான உன்சருமம்
மீளமுடியாதபடி
ஆயிரம் தழும்புகளால் அழிந்தது!

ஓ அவலமே,
நீ ஏன் என் துணைவி ஆனாய்?
முன்பு எத்தனையோ பெண்கள் வந்தனர்
வந்தவர் யாவரும் வருவாணையே நாடினர்
என்னை வானளாவப் புகழ்ந்தனர்
அவர்கள் கண்களின் பொன்னாசைகண்டு

நான் அதிர்ந்து போனேன்

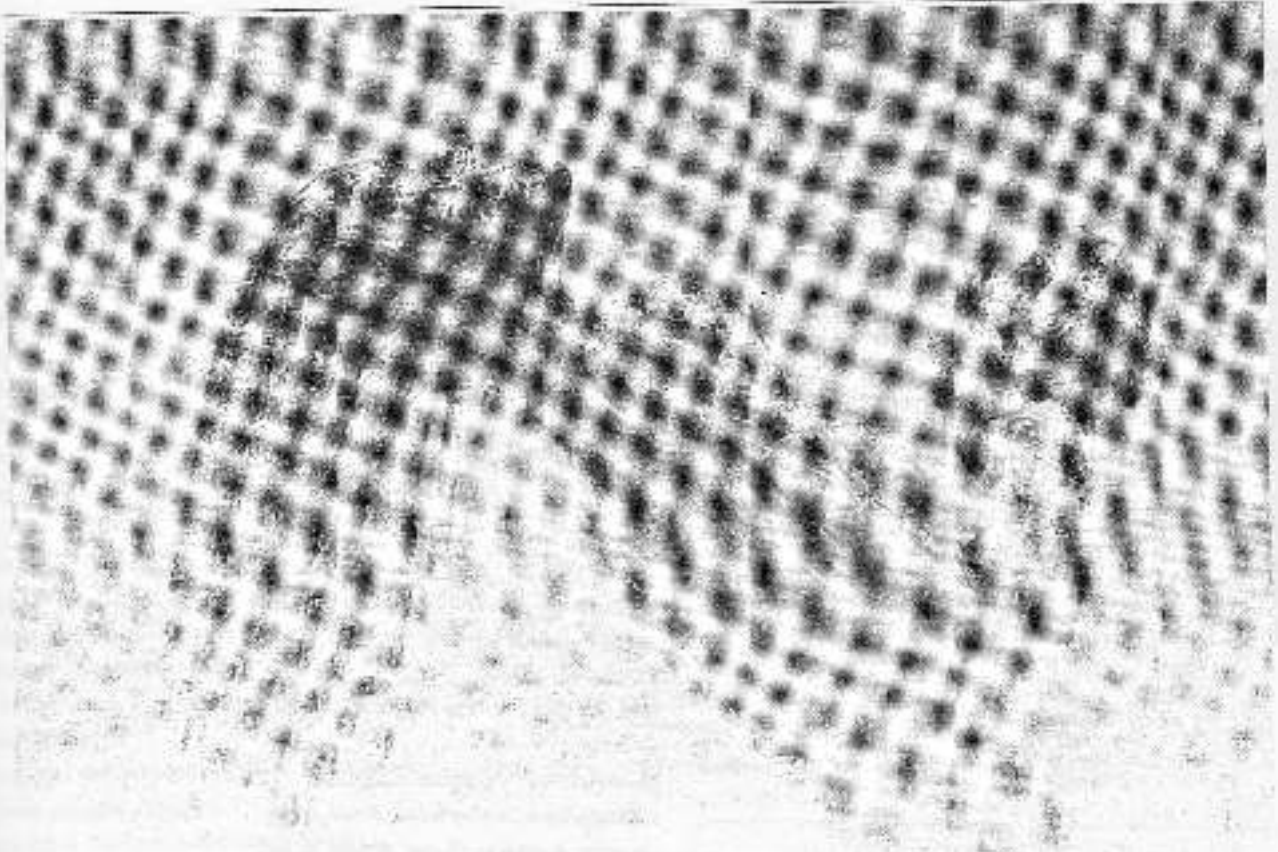
பிறகு
இறக்கைகளில்லாத தேவதையாக
நீ வந்தாய்
எதையும் நீ கோரவில்லை
நீ என்னில் கவிஞனை மட்டும் கண்டாய்
தீருப்தியுற்றாய்
சாக்ஷத்தை என் வாசற்படிவரை கொண்டுவந்து
என்னைக் கிளர்ச்சியுறச் செய்தாய்!
மந்திரம்போல
என் கண்ணெதிரே ஓர் அற்புத உலகம் விரிந்தது
நான் அதன் முடி சூடிய மன்னவன்

அன்பே இன்று உனக்கு என்ன நேர்ந்தது?
என் நெஞ்சு எளிகிறது, குருதி சிந்துகிறது!

ஒரு காலத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவிய
இவ்விட்டின் வாசற்படியை மிதிக்கையில்,
ஓ என் செவிட்டுக் குருட்டுக் காதலியே
எப்படி உன் முகம்
தீரெனப் புன்னகையால் பிரகாசமடைகிறது?

உன் உலகத்தின் நித்திய இருளிலிருந்து வரும் அவ்வொளி
எம் இல்லத்தின் மூலைமுடுக்குகளைப் பிரகாசத்தால்
நிரப்புகையில்

நான் நான் திரையில் உயிரை மென்மையாக்கி
 தீய சக்திகளின் எலக்ட்ரான்
 ஒளியின்மீது ஒள்களாகியே
 அனாதை தாய்களாகியே அழிந்தது அது அழிந்தது
 அனாதை அழிந்தது அது அழிந்தது அழிந்தது

உன் அழகானது உயர்ந்தது
 என் அழகானது உயர்ந்தது
 அழகானது உயர்ந்தது
 அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது

உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது

உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது

உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது

உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது

உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது
 உன் அழகானது உயர்ந்தது

ஆசார்

மலையாள மூலம்:

சங்கர குருப்பு

ஆங்கில வடிவம்:

கே.எம்.ஜோர்ஜ்

ஏ.கே.ராமானுஜன்

தமிழாக்கம்:

சோ.பத்மநாதன்

இன்று கொஞ்சம் பரவாயில்லை

ஆனால்

எவ்வளவு காலந்தான் சுருண்டு கிடப்பது?

என் எலும்பு மச்சை உறிஞ்சப்பட்டு

பேய் போல நான்

மூச்சு மட்டும் விடுகிறேன்

இது சித்திரை மாதம்

உளி பட்டதும்

பிளந்த தங்கப்பாளையம் மின்னும்

பலா மரம்

தன் அடிப்பாகத்தில்

ஒரு தோணிப் பொம்மையை
செதுக்கும்படி என்னைத்தூண்டும்
தேன்மா மரம்

இப்போ

பூவும் பிஞ்சுமாய்க் குலுங்கும்

யன்னல் பக்கம் ஊர்ந்துபோய்

அவற்றைப் பார்க்க மட்டும் முடிந்தால்!

உளியனூர்க் கோயில் அருகில்

ஓங்கி நிற்கும் ஒற்றைச் சண்பக மரம்

எவ்வளவு நேரியது!

ஒன்பது பேர் கைகளைக் கோத்தாலும்

கட்டிப் பிடிக்க முடியாது

ஒரு வளைவு, ஒரு வெடிப்பு, ஒரு துளை

ஹும், கிடையாது!

என் கண்ணால் அளந்து சொல்லுவேன்

எட்டுக்கோலுக்கு மேல் இருக்கும்!

அதைத் தறித்தால்

கிராமத்தில் உள்ள

மூங்கில் குடிசைகளை மாற்றிவிடலாம்!

அல்லது

நிலக்கீழார்கள் பொறாமைப்படும்படி

வீடுகளுக்குக் கைமரங்கள் செய்யலாம்

ஆனால் உளுத்துப்போன இந்தக் கட்டை

ஆசைப்பட்டு என் பயன்?

உளியின் நுனியைக் கூட

எந்த மரத்திலும் பாய்ச்ச

என்னால் இனி முடியாது!

நானி வாசற்படியில் இருக்கிறாள்

வயிறு எக்கி, கூனி,

காய்ந்த வெற்றிலையும், பாக்கும்

பொயிலைச் சுருளும் தேடிக்கொண்டு!

காதுக்குள் பீரங்கி சுட்டாலும்

அவளுக்குக் கேளாது

கிழடு தட்டிவிட்டது.

பூத்துக்குலுங்கும் நேரிய சண்பக மரம்போல

உளியால் அப்பொழுது தான் செதுக்கிய சிலையாக

புன்னகை வெள்ளிபோல பளபளக்க

என்னருகே அவள் நின்றது இன்றும் நினைவிருக்கிறது

நறைத்த புருவப் பற்றைக்குள்ளிருந்து

முதிய கண்கள் வெளியே வந்து

கறையான்அரித்த பின்கதவு வழியாகப் போய்

அங்கு கொஞ்சநேரம் உலாவின

“என்னால் எழும்ப முடிந்தால்?”

ஒரு கிழவனைத் தாங்கிப் பிடிக்கக் கூடிய அந்தக்கை...!

முதிய தச்சன் விம்மிக் குலுங்கினான்

தன் ஞாபகத்தைத் துடைத்தெறிபவன் போல்

நெற்றிச் சுருக்கங்களை விரல்களால் தடவினான்

பட்டினா வரை தயவுத்து போக முடிந்தால்
அங்கே ஏழைச் சூத்திரியிருந்து
உன் கொலையு சொதுங்கும் ஆலமுத்துத்தை மிணுபவிக்கலாம்!

அந்தோ,
வான விஜயலத்தில் கீழ்
பெரிய சிவனானவருக்கு கவித்துவது போல
கருங்காமிநில் கையாடு அந்த துளியோம் போயில்
திரிதக் கைகல் எழுப்பி வருகை
தகதகக்கும் வலய்கலைக் கொழுகுறத்தில் பீது
கிழகனகல் பாவலையிலே திரிந்தோ
அந்தப் புரிகுக்கருது
நான் துரு உலகிடுகாண்டு
என் பிள்ளை கொடுக்கிறது!

எனக்குப் பொறாமை என்கிறார்கள்
ஒரு மகன் பெரும் புதுக்கண்டு
எடுத்துத் துருது தான் பொருவாயை உதான்
அடியார் மணிகலனை அடிப்போரை நிரூபகலாம்
கிளவிக் கரும் ஒரு நாககை திருத்த முடியாது
மாய் திரவரும்
பெருத்திடுகின் காலவாய்களில் உருவங்களை
கேக்க யாத்திரி பொரு
திரபவக் கோழாய்களில் காலத்திரை
ஒன்று திரிதகலை கொடுத்தது
மற்றது அலகுவை கொடுத்தது
அவன் பொரு உருவங்களுக்கே
உயிர்த்துயுப்பு அழகம் என்னுங்கள்
என்மகன் பெண்ணை
கலயலையிற் கொடுத்தான் என்ன திருத்திரைபுது?
பிரான் புது என்மகன் அல்லவா?
"பாத்திரிகளை,
பையனை (மறைய)
கிணை முகம் கருப்பதா?"
என் காதலப் பெண்ணைகள்
நான் தகலைய திரிதகலாம்
தந்தையாய் திரிதகலாயாது?
"கிழவனுக்குக் கையிலை கொடுப்ப
அனாள் மகனுக்குக் கிழகலை கொடுப்ப"
கிராமத்து மூடிகள் வாய் அலகை மென்று
பட்டினையில் திரிவரும்
அருகருகே திரிந்தோம்
கம்பியையே மறைமை
தாறுமேன் என்மகன் தருமரும்

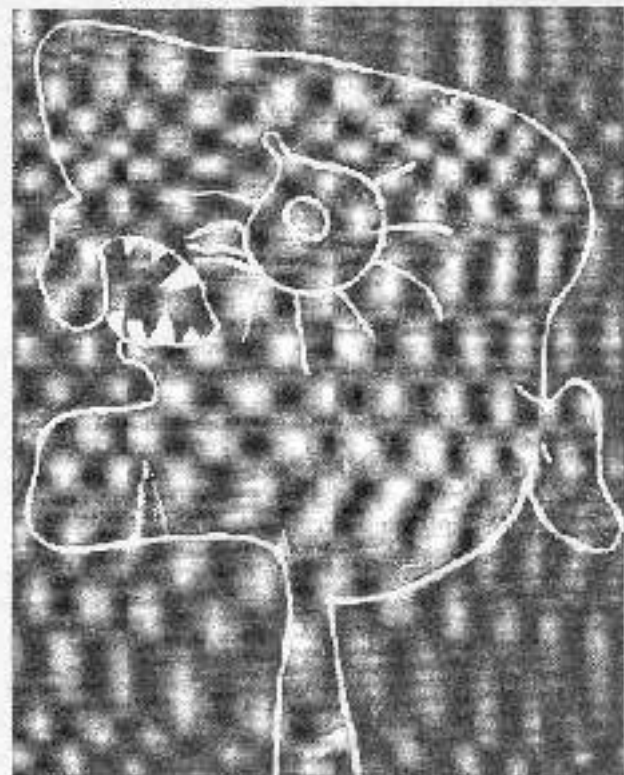
திருவரை யாரும் திருந்த வந்ததை கொள்ளவில்லை
பொறாமை பொருத்தான திரிதகலாம்
அவன் ஒரு மகனாய் புது
அவன் பிப்பன் புதுவாய்லவா?
தகன் மறத்தோடு பாயிலவல் தான்

அவ்வால் அனாள் மறமல்லவோ!
மற்தல் எழுத்திது!

உனக்குத்தான் கொடுப்பே
புத்தலின் மகப்புகுத்தால்
அனாள் கொடுக்கப்படு தேவை
அவன் கொள்ளான்.
"அவது நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்
அவர் மறமல்லவோ திருத்தும்"
மறத்தோடு திருத்தும்பு
எனக்கு என்மகன் கொல்லவேண்டுமாத்
து அவன் என்மகன் கொல்லும்!

அவன் என வந்திருக்கையில் தாருவாயை
தந்தை யாத்திரி கொடுத்த கொல்குருத்து
வாழ்கி எலப் பையனாகும்
அகலமான உலகியல்
ஒரு யா அனாள் கொடுக்க கொல்குருத்தின்
பிப்பன்
என்மகனாய்லவாம்....
என்மகன் மறமல்லவோ
கையிலிருந்து
உன் மறமல்லவோ

நா லின் என் மகனாய் அது விருத்தியில் கொடு
என்று பிறந்ததை கொடுத்தான்
கிணைப்பிப்பையில்
என்மகன் திரிதகலாம் தருமரும்

தலை துண்டாடப்பட்டு!

சுற்றிவரப் பெருங்கூட்டம்

கூரிய ஊசிகளாய்

என்னைத் துளைக்கும் கண்கள்!

ஏணியால் எப்படி இறங்கினேனோ,

ஒருவாறு குதித்தேன்

“என்னை மன்னியுங்கள்”

என்று மகன் சொன்னது போலிருந்தது

எனக்குக் கேட்கவில்லை

சுருண்ட குஞ்சி கழுத்தோடு ஒட்டுப்பட

குருதியில் கிடந்தான் அவன்!

வலி முழுவதையும் விழுங்கிய

அகலத் திறந்த கண்கள்

-அந்தக்காட்சி-

என்னை விடுகுதில்லை

இன்றும்

என்னோடிருக்கிறது

அவனுடைய தந்தையாகிய நான்

இந்த அவல முடிவை விரும்பியிருப்பேனா?

கெட்டிக்காரனாகட்டும், மேதையாகட்டும்,

எல்லாம் தகப்பனிடமிருந்து பெற்றதுதானே!

கிழவன் நாயர் சொன்னான்

“நிலவு காலிக்கும் போது

கூரியன் மங்கத்தான் வேண்டும்!”

என்ன பேச்சுப் பேசுகிறான் அவன்!

வேடிக்கைக்காக

ஒருமுறை

அசையும் பொம்மை ஒன்று செய்து

பாலத்தின் கீழ் பொருத்திவிட்டேன்

யாராவது முதலடி எடுத்து வைத்தால்

நீர்த்தேவதை போல நடனமாடத் தொடங்குவான்

அவன் பாலத்தின் நடுவுக்கு வந்தால்

அவள் அங்குலம் அங்குலமாக

நீரிலிருந்து எழும்பி

வாயைத் திறந்து

அந்த மனிதன் மீது துப்புவான்

இந்த அதிசயத்தை பார்க்க

பாலத்தில் திரண்ட கூட்டம்!

இளம் சந்தன மரங்கள் உராய்ந்தால்

வாசம் வீசும்

சத்தியமா சொல்லுறன்

என் பிள்ளை

இகழ்ச்சியோ குரோதமோ அற்று

என் திறனோடு தன் திறனை உரசிப்பார்த்தான்.

நாலே நாளில்

அவன் ஒரு பொம்மை செய்தான்

எல்லோர் நாவினிலும் தன்பேர் உலவும்படியாக!

என்பொம்மை துப்ப வாய்திறந்தால்

அவன்பொம்மை அதன் கன்னத்தில் அடிக்கும்!

அந்த அடியை நான் உணர்ந்தேன்!

வானத்தில் கூட

இரண்டு சந்திரன்களுக்கு இடமில்லை

அவன் வீட்டைவிட்டுப் போனான்

நானி கண்ணீர் பெருக்கினான்

என்னுள்ளே

உமிக்குவியலுள் கனலும் நெருப்பாக

நெஞ்சு வெந்தது

ஆனால் நான் வாய்திறக்கவில்லை

பிறகுதான்

கோயிலுக்கு

யானைப்பந்தல் இடும் வேலை வந்தது

அதற்கு நான்

இந்த மேதாவி மகனை அழைக்க வேண்டுமாம்!

எஜமான் சொன்னார்

“உன் மகனைக் கலந்தாலோசித்து

புந்தலை அழகுபடுத்திவிடு”

திரும்பிவிடலாம் என்றெண்ணினேன்

செய்யவில்லை

“கலந்தாலோசி!”

அதன்பிறகு

நானி சிரித்து யாரும் கண்டதில்லை

அவள் கண்கள்

ஊற்று வற்றும் வரை

கண்ணீர் உகுத்தன

கைபிழைபட்டை யார் தான் நம்புவார்!

என்னதான் சொன்னாலும்

எவர்தான் நம்புவார்!

நானி, நீ நம்பவில்லை அல்லவா?

ஒரு தந்தை இது செய்வானா?

இது மட்டும் நடக்காதிருந்தால்

என்மகன் எனக்கு ஊன்றுகோலாய் இருப்பானே!

“நடப்பதாவது? நடத்தப்பட்டது!”

உள்ளே சன்னமாய் ஒருகுரல்

என்னை மீண்டும் மீண்டும் திருத்துகிறது

ஒரு தந்தை இது செய்வானா?

என் நெஞ்சின் மீது மரச்சம்மட்டி அடி!

ஆழப்புதைந்த அந்த ஆணியை

ஏதோ பிடுங்க முயல்கிறது

நானி பாக்கு வெற்றிலை இடிக்கும் சத்தம்

கிழவனின் நினைவுச் சங்கிலியை அறுக்கிறது

“கூரையெல்லாம் சிலந்தி வலை

தட்டித் துடைக்க வேணும்!

ஏதும் கண்ணுக்கை விழுந்திட்டுதே,

ஏன் கலங்கியிருக்கு?”

கடந்த நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த மனவியாளர் லீயோ டோல்ஸ்டோய்

■ கே. எஸ். ரமகுமாரன்

ஞாயிறு நூற்றாண்டு விழத்தானருமாறு லீயோ டோல்ஸ்டோய் (Leo Tolstoy) பற்றிய விபரங்களை, மிகத் தெளிவாகவும் நயமாகவும் இதைப் பாராட்டுவோம்கூட அறித்து வைத்திருப்போம். அவருடைய மனவியல் பற்றித் தனது 'செய்தல்கள்' இல்வரை, அவரின் காரணங்கள் மனத்தொற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த பண்பாகவும் பற்றி ஏற்கெனவே அறித்து வைத்திருப்போம். இதைப் போற்றும் நிலைமையில் நாம் என்னும் பொருட்டில் சில நகைச்சுவை இங்கே தொகுத்துத் தருகிறோம்.

LT (லீயோ டோல்ஸ்டோய்)

1828 ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் 28 ஆம் நிகழ்ந்தார். இது நாயுடு கலண்டர் திசை. ஆனால் அன்றத் துவக்கம் வரையில் கலண்டர் LTயின் பிறந்ததால் செப்டெம்பர் மாதம் 09 ஆம் திகழினாராம். 1910 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 08 ஆம் நிகழ் தமது 82 ஆவது வயதில் இவரின் கொள்கை.

மாடுமேயும் மனிதனும் உள்ளும் ஆற்றல் கொள்ளுபவரான LT டோல்ஸ்டோய் ஆங்கிலத்தின் சில நூல்கள் வெளியாகியவன. அவற்றின்மீது ஒரு பெரும்பாட்டாவை வந்தார்.

* LT யின் புத்தகங்கள் ஆண்டு தோறும் இறுதியில் வெளிவராத நூற்றாண்டில் வெளியிடப்படுகின்றன. முக்கியமாக கோல்கத் புத்தகங்கள். அவருடைய 34 நூல்களையும் 1876 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டன. மனவியலையாகவும் வெளியிடப்பட்டன. ஆய்வு தரக்கூறாக 34 வெளியிடப்பட்டன.

* மூன்று நூல்கள், லீயோடோய், பூதவியல்பு, பெரிய காவல்கள், மூன்று காவல்கள் ஆகிய மீட்டர்ஸ் சிறுவர் கதைகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

* பாண்டியா கோல்காண்டா அன்று இரவு LT பிறந்தார். அன்று அமைதி ஆண்டின் விழத்தாக, அவருடைய இல்லம் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

284 நூல்கள் தலைப்பற்றிக் கொண்டே போட்டித் தில் புதுப்பிக்கப்பட்ட 29 தினைவுச் சிங்களங்கள் உள்ளன.

* LT யின் கிட்டப் பார்வையுடன் இருந்ததால், ஆய்வுமும் மூக்குக் கவலையுடைய அணிக் அணி மருத்துவப்பட்டாராம்.

* மகாத்மா காந்தி, மகிமே கோர்க்கி ஆகியோர் LT யை நான் மருவாகக் கருதினார்கள்.

* LT யின் சிஷ்யர் காவல்கள் பல உலக எழுந்தர னர்கள் விருப்பம் கொண்டனர். ரொமேயன் ரொமேயன், ஜோன் கர்னல்கி, பேர்னாட் கோல், அனாடோல் ப்ரான்ஸ் போன்றோர் அவர்களில் சிலர்.

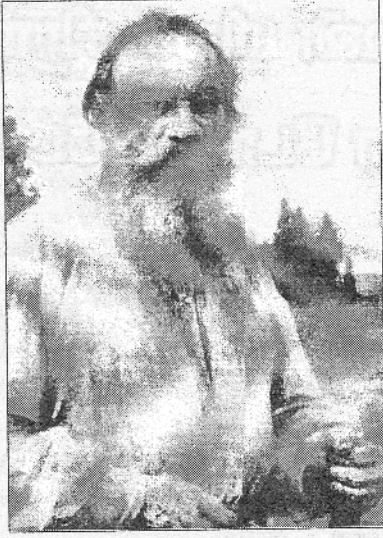
* LT யின் கற்றுக்கள் சில மகத்தானவை. அவற்றில் ஒன்று:

"கோல்காவை வாய்விட்டுத் தீ எப்போதும் இவை மருவாக முயன்று கொண்டே விருக்க வேண்டும். ஆய்வித்து, எகலி, மீண்டும் மூலக்கி, மருவடியும் எகலி, கோல்கி, மேலும் மருவியதால் கொண்டே வேண்டும். காவல்களால் வாய்விட்டு ஆய்மாவின் இறுதி நிலை வாய்விட்டு."

* LT மேற்கொண்ட ஆய்வு விசாரணையின் கருவில் காவல் முடிவு திதுதான்:

"ஒருவன் தனது காமவழித்தல் விவரவது மட்டுமல்ல, மட்டுமல்ல, நவன்கருக்காகவும் கவியுந்த செய்கின்ற தேவை தலிர்க்க முடியாதது நான் முடிந்துகொண்ட விருத்தியில் இவற்றால் காவல் மருவியதில்லாத வகுத்தலித் துவள நீதியாகும். இந்த நீதியின் அடிப்படையிலேயே இந்த நீதியை தெரிப்படுத்துதல் நூல்கள் மனிதன் தனது தலைவியைப் பூத்தி மெய்து கொண்டுவரவும். அவருடன் கந்தோஷக் கவிய் செய்கிறார்."

* அமெரிக்காவின் மூலக்கால் ஜனாதிபதி ஜிபி கார் ப்ரான்சு கோல்கி பிறந்த மருவியதால் LT நூல் காவல் கருவியுத்தல். காவல் மேலும் மருவிய மருவிய LT யின் பெருமை விவரமாக

மடைந்துள்ளது எனலாம்.

- * பிறமொழியாளர்கள் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட செவ்விகளை மேற்கொண்டு அவர் பெருமையைப் பரப்பியுள்ளனர்.
 - * உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலுமிருந்தும் LT க்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள் 50 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவை என அறிகிறோம். அவர்கைப்பட எழுதிய சுமார் 10 ஆயிரம் பதில்கள் ருஷ்யாவில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியா, சீனா, இலங்கை, பர்மா, சிரியா, எகிப்து உட்படப் பல நாடுகளில் அவருக்குத் தீவிர வாசகர்கள் இருந்துள்ளனர். மகாத்மா காந்தி தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து LT யுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.
 - * LT யின் மற்றொரு முக்கிய கூற்று வருமாறு:
“எனது நாவலின் கதாநாயகர்களை இதயபூர்வமாக நான் நேசிக்கிறேன். என்றுமே எழில் குன்றாத கதாநாயகனை, அவனது அழகு குன்றாது படம் பிடித்துக்காட்ட முயன்றுள்ளேன். ஆம், அந்தக் கதாநாயகனின் பெயர் - ‘உண்மை.’”
- இந்தக் கூற்றிலிருந்தே மகாத்மா காந்திக்கும் LT க்கும் இடையே ஏற்பட்ட உறவை நாம் அனுமானிக்க முடிகிறது. இருவருமே சத்திய தரிசனத்தை நாடினார்கள். LT உண்மையை மனிதநேயத்தில் கண்டார்.
- * LT பிரபுத்துவ வர்க்கத்தினரைச் சேர்ந்தவராக இருந்த பொழுதிலும் உழைக்கும் மக்களின், விவசாயிகளின் சட்டத்தரணியாகவே தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். பல்வேறு தட்டுகளாக சமூகம் துண்டு பட்டிருப்பதைத் தனது ஆரம்ப காலத்து எழுத்துக்களிலேயே LT சாடியிருக்கிறார். அதேவேளையில் அவர் வன் செயல்களையும் அவற்றின் சாயல் கொண்ட

புரட்சிகர விஷயங்களையும் நிராகரித்தார். அன்பும், அஹிம்சையும் மனுக்குலத்திற்கு, மனிதனின் சுயமேம்பாட்டிற்கு உதவும் என நம்பினார்.

- * “ஓர் எழுத்தாளன் மக்களிடையே பிரபல்யம் அடைய வேண்டுமாயின் முதலில் அவன் தனது பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் அன்புடன் நேசிக்கவேண்டும்” என LT தமது இளமைப் பருவத்திலேயே எழுதிவைத்தார்.
 - * LT எழுதிய மூன்று நாவல்களாவன: அனாகரினீனா, போரும் சமாதானமும், புத்துயிர்ப்பு. இவற்றைவிட குறு நாவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் போன்றவற்றையும் அவர் எழுதியுள்ளார். ‘இருளின் சக்தி’ என்ற இவருடைய துன்பீற்று (Tragedy) நாடகமும், ‘ஞானோதயத்தின் பலரூபலன்கள்’ என்ற இன்பீற்று (Commedy) நாடகமும் குறிப்பிடத் தக்கவை. “KREUTZER SONATA” என்பது திறனாய்வு சார்ந்த படைப்பு.
 - * “ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டும்?” என்ற தலைப்பில் இவரால் எழுதப்பட்ட கதையே உலக இலக்கியத்தின் சிறந்த கதை என்றார் ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ்.
 - * உலக நாவல் இலக்கியத்தின் கொடுமுடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர் LT. அவருடைய எழுத்தின் கலையழகை ஆங்கிலமொழியில் எவரும் ஆராயவில்லை என்று திறனாய்வாளர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், ஆங்கில மொழி ஆக்கம் வழியாக நாம் படிக்கும் பொழுது உருவமும் உள்ளடக்கமும் இணைந்த விதத்தில் கலையழகு கொண்டதாக அவர் படைப்புகள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.
- ருஷ்ய மொழியில் புஷ்கின் கவிதைக்கு அளித்த பங்கு எத்தகையதோ, உரை நடைக்கு LT அளித்த மெருகும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகத் திறனாய்வாளர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.
- * “இவான் கிலியாச்” என்ற அவருடைய படைப்பின் இறுதிப் பகுதியைத் தமிழில் இங்கு தருகிறேன்:

“தனக்குப் பழக்கப்பட்ட முன்னைய மரண பயத்தை அவன் தேடினான். காணமுடியவில்லை. எங்கே அது? என்ன பயம்? எந்தவொரு பயமும் இல்லை, ஏனெனில் எந்தவித மரண முமில்லை. மரணத்திற்குப் பதிலாக அங்கு ஒளி இருந்தது”. LT யின் காலத்திற்கு முன்னர் எழுதிய புஷ்கின், லெமன்டோப், கொகோல் ஆகியோரின் பரிசோதனைகளையடுத்து LT எழுதத் தொடங்கினார். அவருடைய எழுத்தின் ஜீவநாடி ஒரு தேடுதல் முயற்சியென திறனாய்

மனிதராய்

இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னர் எனது பள்ளித் தோழனும், அயலவனும் தற்போதைய பஞ்சாயத்து உறுப்பினனும் ஆகிய நீ நான் வசிக்கும் குடியிருப்புக்கு வந்திருந்தாய். அன்றைய தினம் நடந்ததை நீ மறந்து போயிருக்க நியாயமில்லை எனினும், மீண்டும் ஒரு தடவை அதுபற்றி நான் பேச விரும்புகிறேன்.

அன்றைய சம்பவத்தை ஓரிருவர் மாத்திரமே தம் கண்ணாடியூடாகவோ அல்லது கண்களுடாகவோ கண்டிருக்கக் கூடும். எனினும் அவர்களுக்கு ஓரளவே அது தெளிவாகியிருக்கும். எனவே அதுபற்றி நான் கூறுவதை நீங்கள் கேட்டேயாக வேண்டும்.

மலையாளச் சிறுகதை

அன்று காலை வேறு சிலருடன் வந்து என் வீட்டின் கதவைத் தட்டினாய். நான் கதவைத் திறந்தேன். நீயும் உன்சகபாடிகளும் பேசத் தொடங்கினீர்கள். அது கொதிப்பில் வெடித்த பேச்சாய் இருந்தது. நான் திகைத்துப் போனேன். என் திகைப்பு அடங்கியபோது நீங்கள் இருவரும் பேசிச் சென்றதினிருந்து இரு விஷயங்கள் எனக்குத் தெளிவாகியிருந்தன. ஒன்று என் சகோதரியின் மனநோய் மோசமடைந்திருக்கிறது என்பது. மற்றையது அவளை அருகிலுள்ள மனநோய் வைத்தியசாலையில் கொண்டு சென்று அனுமதிக்கும் விடயத்தில் உங்களுடன் நான் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பது.

உங்களுக்கு நான் கூறிய பதில் என்ன என்பது எனக்கு இப்போதும் நினைவிருக்கிறது.

“என்னுடைய சகோதரியின் நோய்பற்றி என்னைவிடவும் அதிகமாய்த் தெரியுமென்ற உங்கள் பாசாங்குகளை உங்களோடு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவள் அல்ல நீங்கள் தான் கூட்டம் சேர்த்துக் கொண்டு அவளைக் காரணம் காட்டிப் பணம் சேகரித்துக்கொண்டு பெரிய அக்கறை உண்டென்று காட்டிக்கொள்வதுபோல கார் ஒன்றையும் கொண்டு வந்துவிட்டீர்கள். பைத்தியம் உங்களுக்குதான். அவளுக்கல்ல”

என் பதிலைக் கேட்ட நீங்களோ, காருக்குள் அலறிக் கொண்டு தன் கட்டுக்களை அவிழ்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்கும் எனது சகோதரியைச் சுட்டிக்காட்டினீர்கள். “எனக்கு எதுவும் மோசமாகத் தெரியவில்லை” என்று சொல்லியபடி உங்களிடமிருந்து நழுவி (நீங்கள் கேட்ட கேள்வியில் எனது முகம் வெளுத்து அதிர்ச்சியினாலும் வலியினாலும் மாறிப் போனபோதும்கூட) ஒரு நாடகப் பாணியில் உங்கள் முகத்திலறைந்து விடுவதுபோல் வீட்டின் கதவை அடித்து மூடிக்கொண்டேன்.

அன்றைய சம்பவம் என்னைப்பற்றி உங்களிடம் ஏற்கெனவே யிருந்த நல்லபிப்பிராயங்களை மாற்றிவிட்டிருக்கும் இல்லையா? எனது நடத்தை முழுக்க முழுக்கக் காட்டுமிராண்டித் தனமானதென நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். ஒரு உயர்வான தொழிலும் அழகாயிருக்கிற, உத்தி

யோகம் பார்க்கிற சம்பாதிக்கிற மனைவியும் கிடைத்த பிறகு, நான் என்னையே மறந்து போய் விட்டதாகக் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பீர்கள். உங்களின் அத்தகைய குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இந்தச் சமயத்தில் பதில் கூற நான் விரும்பவில்லை. முதலில் அந்தச் சம்பவம் பற்றியே நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

உண்மையைச் சொல்வதானால், அன்றையதினம் நான் நடந்து கொண்டவிதம் குறித்து எனக்கே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், நான் நடந்து கொண்ட விதம்பற்றி உணர்ந்துகொள்ள நேர்ந்தபோது, என்னைப் பற்றி எனக்கே பெருமிதமாயிருந்தது. நான் மிகவும் விவேகத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன் என உள்ளூர உணர்ந்தேன். என்னை நானே பாராட்டியும் கொண்டேன்.

நான் என்னதான் சொல்கிறேன் எனப்பிரிந்து கொள்ளச் சிரமமாயிருக்கக்கூடும். எனவே அதுபற்றி நான் மீண்டும் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இந்த விபரிப்பெல்லாம் நீங்கள் என்னைப்பிரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் மனித மனப் போக்கை உணரவேண்டும் என்பதற்காகவும்தான்.

நீயும் என் அயலவர்களும் நண்பர்களும் கேட்டுக்கொண்டது போல் நான் நடந்து கொண்டிருந்தால், என்ன விளைவு ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது பற்றி நீ எண்ணிப் பார்த்ததுண்டா?

உங்களுடன் நானும் மன

மலையாளமூலம் : சி. ஜயப்பன்
ஆங்கிலவடிவம் : வி.சி. ஹரிஸ் மற்றும் ரி.எல்.எம்.
தமிழில் : ஷாகரி

தேவன் அமைத்தியை உடைக்கிற பற்றம்
மட்டு வல்லியும்கூட! அது என்ன? பி
விருந்து அதிக தூரத்திலுமிருக்கைய
திகையமாக எனது அபிமானம் காதல
னருக்கு அந்தரங்கம் வட்டியிருக்கும்.
மனநிலைத் தெரியாமற் கேள்வியைப்
பரிசெய்து பத இலங்கிய ஆக்கம்
களால் மனத்தின் அந்த கருத்தினை
என் விஷயத்தை 'தேவன்' பிடித்
தேயிருப்பான். பிறகு என்ன என்
துவர்த்து மட்டுமேயும் துடிக்கிறது
அந்த விஷயம் பரங்கோபித்தும்
திருநிலைப் பரங்கோபித்தும்
விவரம். அதுதான் அபிமானம்
பாதிப்பு ஏற்படப்போகிறது என
நீங்கள் நினைக்கக் கூடும். ஆனால்
அதன் அருந்தப்படும் பெரிய
அபிமானம் வாயை ஏற்படுத்தி
முதல்.

ஆரம்பிக்கும் முடிவிற்குரிய பண்பு
வாழ்க்கையாக அமைந்த வந்திருப்பதால்
மனம் அமைதும் அண் சர்க்காருக்கேற்ற
இனடயிலுள்ள விநியோகம்மைய
ஆதரிக்கப்படலாம். மனத்தோடு அண்
ட அண் சர்க்காருடைய ஒரு ஒரு
அண் சர்க்காருடைய இனடயிலுள்ள
மனப்பண்பு.

அவன் மீட்டிவந்த பீரம்
நிலை அலையைப் பறமயிப்பதற்காக
தீண்டுசொண்டிருப்பவர்களுக்கும்
அவர்களுடைய ஆணை நன்றும் அவன் அணி
வெற்றியுடையதும், 'ஒப்பமிட்டு' வேறு
படுத்தப்படுகிற, 'பிறதான' எப்படி
பொருத்தமாயும் மறுபித்தாகும்.
அவன் பிறகு இந்த குடியிருப்பவர்க
ள், "கிருஷ்ணன் ஆசிரியராகி ஒரு
நாள் இவ் குழுவை கட்டுவதற்குரிய
தும் அவனுடைய மனதுடன் மாற்றம்
செய்யப்பட்ட இனத்தவர்கள் தான்"
என்று நினைக்கொண்ட ஆரம்பித்து
விடுவார்கள். அது உடனே ஒரு பெரிய
செய்தகக்கேடான விஷயமில்லை.
அதை ஒருவிதத்தின் பொறுத்துக்
கொள்ளவும் அவன் தவறாமலும்
கிறான். அதை விடவும் பெரிய
கொரு பீரம்நிலையுடன் என்ன
அச்சுறுத்தி அடைக்கவித்துக் கொண்
றுகின்றது.

இருவனுடைய பதேப்பதில்
நீதாய்வாயப்பட்டு அந்நிலைவா
னைத்தீராதாணவயில் அனுமதிக்கத்

1. பின்வருமாறு அவ்வது மண்ணை அமைவைப் பார்ப்பதற்காக கைத்தீர்வை வைக்கத் தெரிந்தவரால் அப்போது மாநிலம் தீவிரப்பெயர்ச்சிக்கடைய விடாமல் அவை மண்ணையும் என் னோதிரையால் பார்க்கவேண்டியிருந் தான். ஆனால் அவை மண்ணிலேயா தான் அவ்வழியை உருவாக்கக் காரணமற்ற கணக்கில் எடுப்பாக ஒரு பிறவி, அவ்வது நடவடிக்கைகள் சிறிது வகைப்படுத்தித் தர நிதி அமைத்திருந்தாலும் பார்த்திருவர் அருளு இயல்பையும் சரியாகவும் தான் தெரியும்.

மெய்யானத் தோற்றமடைய
அழகானத் தோற்றமுள்ள ஒருங்கி
யாட்டி னாநிலி உண்டாயிடு, நிழித்த
மண அங்கமெல்லா துழித்தபபட்ட

விட்டுவிட்டு கைப்பிடித்துப் பட்ட அளவாளியும் வலியும் உய்கின்றதே இவையையா? நீங்கள் அறிந்திருக்க மாட்டீர்கள். அளவாய் கொல்லி இவன்.

அது சீல வரூ சிவநாதர் முன்னர் நடைபெற்றது. ஏழெட்டி வருடங்களுக்கு முன்பே நாம் இவ் லீடத்தில் நுழைந்திருக்கோம். எங்களைப் பார்த்துப் போகவேண்டி அம்மா, தனது மகன்ஸ்தீபி பேரத்திற் கொள் ஆளா ஆலையாய் மனேஜர் மனையில் வாங்கிய பீப்பை உணர் பெருதியுடன் வந்திருந்தான். அம்மனாருக்கு அப்போது ஆறு வயது. எத்தனைபோது தடவைகள் என்று தாயார் அவளை அழைத்தபோது நான் அவள் தாயை அப்போதில் வினியில் வந்தேன்.

நான் என்ன தான் சொல்கிறேன் என்புரிந்து கொள்ளச் சிரம
மாயிருக்கக்கூடும். எனவே அதாவதறி நான் மீண்டும் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன். இந்த விபரப்பெயர்வும் நீங்கள் எண்ணப்படுகிறது
கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் மனித மனப் போக்கை
உணர்வேன்படுகின்றபுரிந்துகொள்வதும்.

இனத்தவர்களைக் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா?

தீர்ப்பென்று என்ன மன
வெறு நன்றென்று சமாதானப்படுத்தி
வைத்திருக்கின்றது அறமறப்ப
பெயரென்று, என்று மனிதர்களின்
அறமறப்ப பெயர்களைப் பற்றிய அந்
நெய் துணைத்துணைப் பாடல்களைப் பூர்
வாகவாசியும் சரித்துக் கொள்ளலாம்.

அனல் இப்போது நானே
தாவிச்சென்ற மூடியாத பொது
கொண்டிருக்கிறேன் அடிப்பட்டுக்கி
றேன். அங்கு எழுந்தாங்கியேன் என்று
ஒரே மகன்தான். அங்கு நடப்பது
பிற பிற எத்தியாய்களானது. அங்கு
திருப்பிழைத்துப் பட்ட பாவியின்
கெளி கொண்டது. அனல் அங்கு
தாயிழைப்பது கருவியை பற்றிப்
அங்கு என்று சொல்லுதல் உண்மை

தமிழ்நாடு, நூதன அமைப்பைப் போட்டிருந்த
கொண்டனத் கூடப் பெருகுபட்டிரு
தூதர் வாங்கி வருவது அந்நாடு
நூதனகொண்டி நூதன கிழைநிலை
விட்டுக்கப் போய் விட்டனர்.

எனது அம்மா திரும்பிச்
சென்று விட்டாள் என உறுதி செய்து
கொண்ட பிறகுதான் எனது மகள்
எனது திரும்பினாள். நான் எதுவும்
பேசவில்லை. அவள் ஒரு நிறுந்
தாளை...

இந்த விஷயத்தில் அம்மையின் தாய் பிள்ளை இருப்பதாக எனக்குப் பட்டது. மூலம்முதலாக அன்னையின் தீவிரத்தான் என்று யகன் அல்லது பாட்டினாய் காண்கிறான் என்பதால் அன்னையர் பெரிதாய்க் குறைகூற முடியாது. இந்த அர்மாவெனும் ஓர் வடிவம்முதலாக அன்னைக்கு வர

வேண்டாமா? அவளது தோல் வேறு கன்னங்கரேலென்ற நிறம். என் மகளுக்கோ கறுப்புத்தோல் கொண்டவர்களோடு அதிக பரிச்சயமில்லை. அவளிடம் வருகின்ற தோழியர்களோ பெரிய புடைவை மாளிகையில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் 'பிளாஸ்டிக்' தேவதைகளைப் போன்றவர்கள்.

இந்த விதமான பிரச்சினைகள் பூதாகரமாக வளர்ச்சியடைவதற்கு எனது திறனின்மை ஒரு காரணமென நீங்கள் கருதலாம். உண்மையிலேயே திறனின்மை இங்கெல்லாம் ஒரு பிரச்சினையே அல்ல.

என் மனைவியோ மகளோ கீழ் மனப்பாங்குடையவர்களல்ல. ஆனாலும் எனது மனிதர்களை அவர்கள் இருவருமே காரணமின்றி வெறுக்கிறார்கள். எனது மனைவி கொள்கையளவிலாவது எனது மக்களை அங்கீகரிப்பாள். மகளிடம் அத்தகைய எண்ணம் கூடஇல்லை.

பணம் படைத்த அரசு உத்தியோகத்தார்களின் பிள்ளைபோல சிக்கல்கள் ஏதுமின்றி வளர்ந்த என் மனைவியிடம் உலக அறிவு மிகக் குறைவாகவேயிருந்தது. உலகப் போக்கைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவளால் முடிவதில்லை.

என் மகளின் விஷயமோ மேலும் குழப்பமானது. அவள் பிறந்ததும் வளர்ந்ததும் எங்கள் உயர்நடுத்தரக் குடியிருப்பில்தான். கறுப்புத் தோலுடன் அவள் கண்டதெல்லாம் அழுக்கு உடைகொண்ட பிச்சைக்காரர்களையும் தமிழ்க் கூலித் தொழிலாளிகளையும் மாத்திரம்தான். துரதிஷ்டவசமாக எனது மக்களும் அந்தவிதமான தோலைக் கொண்டவர்களாயிருந்து விட்டார்கள்.

எனது மனைவியும் மகளும் என்னுடன் வைத்தியசாலைக்கு வரவில்லையானால் நான் ஏன் தனியே சென்று சகோதரியைப் பார்க்கக் கூடாது? இது ஒரு நியாயமான கேள்விதான். ஆனாலும் அதைவிட முக்கியமான கேள்வி யொன்றை நான் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். எனது பரிதாப நிலைமை ஏன் உங்கள் கல்மனங்களை கொஞ்சம் அசைக்கக் கூடாது?

நான் எனது சகோதரியை அழைத்துச் சென்று வைத்தியசாலையில் அனுமதித்து அவளை அங்கு வைத்து பராமரிக்கத் தொடங்கினால், உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும் பெரிய குடும்பச் சண்டை ஒன்று மூண்டே தீரும். கோபம் கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் என் மனைவியோ மகளோ அழகாகவே இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களோடு சமாதானமாக இருக்க நான் என்ன முயற்சி செய்தாலும் பயனிருக்காது. எப்பொழுதும் தங்கள் கண்ணாடிகளினூடாக என்னைத் தவறாகவே கணிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற எனது அயலவர்களை விட்டு நான் எப்படி விலகுவேன்? தருமப் பணத்தில் இயங்கும் வைத்தியசாலை ஒன்றில் மனநோயுற்ற எனது சகோதரி ஒருத்தி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்று வெளியே தெரியவந்தால் அது எனக்கு மிகப் பெரும் பாதிப்பையல்லவா கொண்டு வந்து விடும்? தாழ்வுச் சிக்கலால் எனது சுயம் மேலும் குறுகி விரக்தியால் மேலும் உடைந்து விடாதா?

இல்லை நான் செய்ததில் தவறேதும் இல்லை. இருந்தாலும் என்னை உறுத்துகின்ற கேள்வி யொன்று உண்டு. என்ன குழந்திலை

யானாலும் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் சகோதரியை ஒரு தடவையாவது சென்று பார்ப்பது ஒரு சகோதரனின் கடமையில்லையா?

நோயாளிகளைக் குடும்பத்தினர் சென்று பார்வையிடுவது பயனுள்ள காரியம்தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள நான் தயங்கவில்லை.

மனித அன்பு எனும் கைவிளக்கின் கூடர் அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பிரகாசித்து எரியும் என நான் படித்திருக்கிறேன்.

ஆனாலும் அதை நான் உடனடியாகச் செய்யப்போவதில்லை. பைத்தியமான என் சகோதரியை நான் உடனடியாகச் சென்று பார்ப்பது எந்தவிதப் பயனையும் தந்து விடப்போவதில்லை. அவள் என்னை அடையாளமும் கண்டுகொள்ள மாட்டாள். இல்லையா? எனது விஜயம் அவளில் எந்த மாற்றத்தையும் கொண்டு வராது. எதுவித பயனுமற்ற காரியத்தை அவசர அவசரமாகச் செய்வது எதுவிதத்திலும் புத்திசாலித்தனமாகாது. இப்பொழுதும் கூட என்னை ஒரு புத்திசாலி என்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டீர்கள்.

இல்லாவிட்டால் என் பால்யவயதுத் தோழன், காருக்குள் இருந்த என் சகோதரியைப் பார்த்து எனக்கொன்றும் புதினமாகத் தெரியவில்லை என்று சொன்னபோது:

“கிருஷ்ணன்குட்டி உனக்குமா பைத்தியம்” என்று கேட்டிருக்க மாட்டான். இப்பொழுது என்னில் எந்தவித தவறும் இல்லையென்று நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். இல்லையா? ■

தமிழ்நேசனின்
நெருடல்கள்
(கவிதைத் தொகுப்பு)

‘மன்னா’ பத்திரிகையின் முன்னாள் பதிப்பாளியான அருள்பணியாளர் தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் ‘நெருடல்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பு நூல் மன்னா பதிப்பக வெளியீடாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. தமிழ்நேசன் அடிகளார் இதற்கு முன்னர் தண்ணீருக்குள் தாகமா?, வெளிச்சத்தின் வேர்கள் ஆகிய ஆன்மிகம் சார்ந்த நூல்கள் இரண்டை வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தினாக்களத் திரு படத்தில் உயிர்தாடி அதற்குரிய தினாக்களத்தினால் அமைப்பதில் பல கிரைம்கள் உள்ளன. முயற்சியை படத்தில் ஆரம்பிக்கவும் நம்மை எதிரென்று எதிர்த்துவிடும். ஆனால் சமாளிப்பது சாத்தியமற்ற தொடரம். வெற்றியுடைய தினாக்களத்தினால் "Suspension of Disbelief" எல்லாம் அம்சம் பிடிக்கும் முக்கியமாகிறது. படத்தில் என்னதான் தற்போதையது கூட்டுகிற கற்பனையும் அவை பார்க்கும் பார்வையாளர் களால் தற்போதையதேயும். படம் பார்க்கப்பவர்கள் படத்தில் உலர், படத்தில் உலர்ந்து தற்போதும் அழகுறும் கம்பிசனும். இதுமட்டுமே மட்டுமான் அப்படம் வெற்றி பெற்றிருக்கும்.

[illegible][illegible]

இப்படி அதிகமாகப் பட்ட அளவு
மார் பட்ட துறியில் எது தீரவும் எது சிற்
பிசில் நான் தெரியாமல் இப்போதுகள்
குறும்புமறு திச்சயம். என்னைமீன்
வெறும் 05 சதவீத மார்சிகன்தான்
இதில் உண்ணாமல்வண்ணம், மீன்தி 65
மார்சிகன்தான் களிகிளி மார்ட்டின் மாயா
தூவந்தான் அங்கிறார் மீனும்.

■ பி.சி.கலைஞர்

சைவநாதரின் பதத்திற்றி இசையமைக்க வேண்டும் எனவே இந்த பதத்திற்றும் இசையமைக்க வைத்திருக்கிறார் ஒரு புதிய உலகம் ஒரு புதிய இசை இவற்றுடன் பிறப்பிப்பதும் சிறப்பாக உலகத்தில் இயைபான சாதனை இவையோடானால் அது நிச்சயம் வெற்றிபெறும். அப்படி சைவநாத முறைதான் சைவநாதரின் சிறந்த பிறப்பிடமான வெற்றியைக் கொடுத்தது. அதே முறைதான் அவ்வாறாயும் வெற்றி பெறச் செய்யும் வந்திருக்கிற இவையமைப்பாளராக வேண்டும் என்பதும்.

[illegible]

விருதுகளைப் பெறாததால், அமைதிநாள் காலையில் இன்னும் அறையில் முதுகு இடையைப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கும் ஓரே திரைப்படம் என்ற பெருமைக்குப் பெயர் பெற்றதான இவ்வுருள் ஜோன்சு கமதன் (John Jones) என்பவர்தான். 'அவதூர்' என்ற நாய் அவைவிருத்தம் திரைப் படத்தின் பாயாதி நாயாகும் ருக்மிணி காலையாணன். 'அவதூரிக்' என்ற கப்பலை கையாடிக் இவர்பாட ஜாக்க உலகிசுருள் ஓடலிட்டவர் ஜோன்சு கமதன். அவரது 'அவதூர்' இறைப்படத்தை அண்மையில் பார்த்தும் சத்தாயிடுவதாகக் கிடைக்கவதால் கனடா அனுபவித்ததா உங்களுடன் பாரிந்து கொள்கிறேன்.

சுமத்தும் திறனும் இயக்குதல் திறன் கையாளுவதில் புதிய கொள்கிப்பதன்மையால் பற்றி கேள்விப்படும் இயக்குதல் திறன் அமைதி இயக்குதல்களில் பட்டியலில் உள்ளவர்களுக்கு உதவிக்கும் முறைகள் துறாசில் பற்றி இயக்குதல்களில் அமைதி உதவிக்கும் முறைகள் உதவிக்கும் முறைகள்

இந்த திரைப்படத்தைப்பற்றி இயக்குநர் ஜேம்ஸ் கமரூன் கூறுகையில்;

“சின்ன வயதிலிருந்தே நான் படிக்கும் எல்லா அறிவியல் புனை கதைகளும் என்னை ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிக்கும். அப்படிப் படித்த எல்லாக் கதைகளையும் கலந்துகட்டி நான் உருவாக்கிய ஸ்பெஷல் கதைதான் அவதார்” என்கிறார். இந்தக் கதையை அவர் எழுதியது 1994 இல். ரைற்றானிக்கை இயக்கி முடித்த கையோடு 1997 இலேயே அவதாரை கையிலெடுத்தார். 100 மில்லியன் பட்ஜெட்டில் படத்தை தயாராக்க வேண்டுமென்பது அவரது திட்டம். முழுக்க முழுக்க கணினியில் நடிகர்களை வடிவமைத்து சினிமா எடுக்க வேண்டும், தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டு அசத்தவேண்டும் என பல திட்டங்கள் வைத்திருந்தார். ஆனால் என்ன? அவர் நினைப்பதைச் செய்ய அப்போதைய தொழில்நுட்பம் அவருக்கு ஒத்துழைக்க வில்லையாம். தற்போது வெளிவந்திருக்கும் இத்திரைப்படம் தொழில் நுட்பத்தில் ஹொலிவுட்டையே இன்னோர் தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் என்கிறார்கள்.

‘20th century Fox’ வெளியிட்டிருக்கும் இப்படத்தை தயாரித் திருப்பது ‘லைட்ஸ் ஸ்ட்ரோம் எண்டர்டெயின்மெண்ட்’ செலவைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் சுமார் 600 மில்லியன் டொலர்களை இப்படத்திற்காக வாரி இறைத்துள்ளனர். ரைற்றானிக், ஏலியன்ஸ், டெர்மினேட்டர் 2 போன்ற

இப்படி ஒரு நாவியாக மாறு வதற்கு மூன்று வருடங்களாக கடும் பயிற்சியும் செலவும் செய்து தயார் படுத்திய ஒருவன் இறந்து விடுவத னால் அவனது மரபணுக்கள் பெரும் ளளில் உள்ள அவனது சகோதரனான கதையின் நாயகன் ஜேக்கை அனுப்ப முடிவுசெய்கின்றனர். இந்த திட்டத் தின் பொறுப்பாளரான டாக்டர் கிரேஸ் அகஸ்டீன் (Sigourney Weaver) அவருக்கு ஒரு முடமான, ஒரு விதத் திலும் எந்த விஷயமும் அறியாத நாயகன் ஜேக்கை அனுப்புவதில் இஷ்டமில்லை. இருந்தாலும் நிறைய பணமும் காலமும் செலவழிந்து விட் டதால், ஜேக்கை வேறு வழியின்றி சேர்த்துக்கொள்கின்றார். அவரும் இன்னும் சிலரும் இந்த அவதார் என்ற உருவத்தில் பன்டோரா

மிரட்டலான படங்களை தயாரித்ததும் இவர்கள்தான் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தப் படத்தைப் பார்ப்பவர்கள் ஒரு புதிய உலகத்துக்குள் போகா மல் வெளியே வந்த அனுபவம் இருக்கவே இருக்காது என அடித்துச் சொல்கி றார் ஜேம்ஸ் கமரூன். அவதார் படத்தை பார்த்த பலர் இன்னும் வியப்பிலி ருந்து வெளியே வரவில்லையாம்.

உலகத்தின் ஒட்டுமொத்த இரசிகர்களின் தூக்கத்தையும் களவாடிச் சென்ற இந்தப் படத்தின் கதைதான் என்ன...? 22ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பூமியிலுள்ள எரிபொருள் உட்பட கனிய வளங்கள் யாவும் தீர்ந்துவிடுவதன் காரணமாக விண்வெளியில் இருக்கும் ‘பன்டோரா’ எனும் கிரகத்தை முற்றுகையிட வேண்டிய தேவைக்கு மனிதர்கள் தள்ளப்படு கிறார்கள். கதையின் நாயகன் ஜேக் (Sam Worthington) ஒரு கடற்படை வீரர். போரில் காயமடைந்து இடுப்பிற்கு கீழே உடல் செயல் இழந்த நிலையில் இருக்கிறார். பன்டோராவில் உள்ள கனிமங்களுக்காக அங்குள்ள ‘நாவி’ என்றழைக்கப்படும் மக்களுடன் பழகி, அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டுவதற் காக மனிதர்களின் மரபணுவையும், நாவிக்களின் மரபணுவையும் கலந்து ‘அவதார்’ என்ற ஒரு உயிரினத்தை உருவாக்குகிறார்கள். பகலில் நாவியா கவும், இரவில் அங்கு தூங்கியவுடன் இங்கே அவர்கள் தமது தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து நிஜ உலக மனிதர்களாகவும் இருக்கலாம்.

கிரகத்திற்கு சென்று இறங்குகின் றார்கள். அங்கு ஒரு விசித்திர மிருகம் தாக்குவதால் ஜேக் வழிதவறி நாவிக் களிடம் மாட்டிக்கொண்டு விடுகி றார்.

இவ்வாறு நாவிக்களின் கூட் டத்தில் கலக்கும் நாயகனின் உண் மைநிலை தெரியாமல் அவருக்கு உதவுபவர் நாவிகள் தலைவரின் மகள் ‘நெயிட்டி’. சாதாரண மனிதர் களால் பன்டோரா கிரகத்தில் சுவா சிக்க முடியாது. இதுவே அங்குள்ள சிக்கல். இதன் காரணத்தினாலேயே முக்கியமாக நாவிக்கள் உருவாக்கப் பட்டார்கள். நீல நிறம் கொண்ட நாவியாக உருவாகும் நாயகன் பன்டோரா கிரகவாசியான நெயிட் டியுடன் காதலிலும் சிக்கிக் கொள்

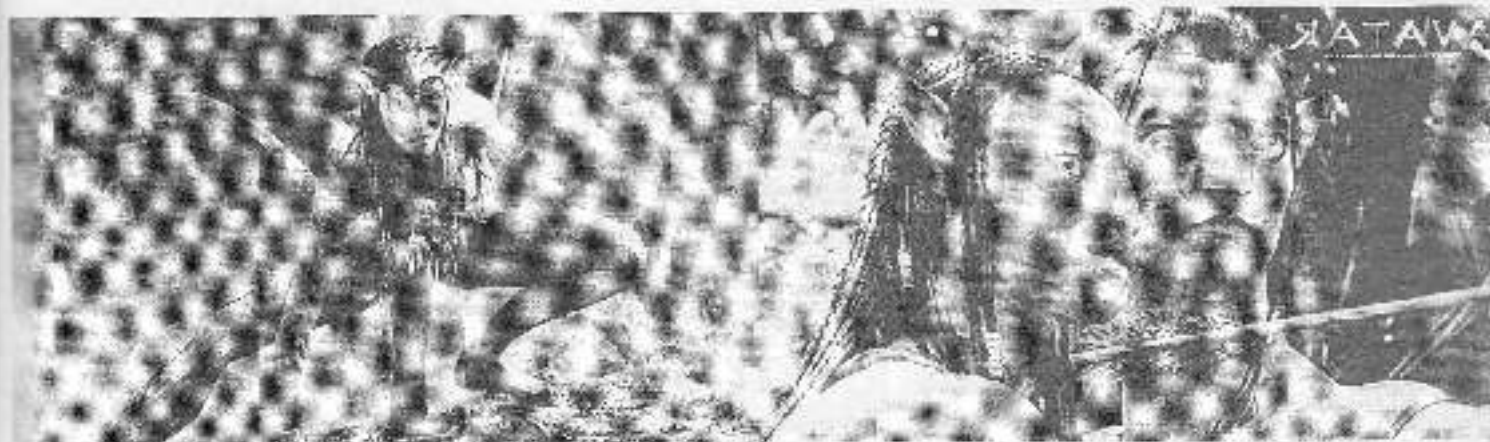
65207

[illegible]

இந்த படவகிதிரகத 1991 இல் நடந்தவைகளாகத் தான் இல்லையென்று 2.10.1991 அன்று அது பரம்பரையில் தனி பிரகம் ஒன்றைப்போல சுவாகம்மணாகளளார் 1991 இல் குடியேறிகள், அதில் கந்தியாசமணா சிவாந்தரன், யாழ்க்கா கோபால கோபால ஜனாசனா உருவாகித் துள்ளுவதற்குள் அப்படியேயுள்ளதில் துறையாடு வெள்ளை

இடங்களிலும் ஒன்றிட்டு நிரல் வண்ணம்
வெய்க்கை நவரத்திலும், அருகேபோலப் பன்
கே, சாப்பிடுவதில் அழகு, ஜோடி
மற்றும் இதழிட்டுநிலை நாலைப் பாலம்
கனிகள் வாழ்க்கை அழிப்பி, பாலையின்கண்
அவ் வார்ப்பு வல அணைத்துதர்ப்பு
தன் இலையால் உணர்ந்துநிலைப்
இலையால் பாலாள் ஜோலின் வார்ப்பு
வார் வம் செல்களைப் பழம்பாடுக்காது
இலைச் சோலப்பி வல்தும் செல்க
வகார்ப்பு.

FUSION DIGITAL 3D CAM-
ERA என்ற புதிய கருவியை உரு
வாக்கியுள்ளது. அதே கருவியானதால்
'அவதூறு' படத்தை எளிதில் எடு
க்கப்படுகிறது. அதே கருவியை
பயன்படுத்தி உருவாக்கப்படும்
கருவியை அமைப்பதில் உயி
ரோடு உருவாகும் கருவியை

[illegible]

இப்பத்தின் அனைத்துக் காகிதங்களும் இராமநாதபுரம் கல்வாய் கட்டிடக் கல்வாய் கொண்டுள்ளது. ஒரு இராமநாதபுரம் கல்வாய் கட்டிடம் பல்பேரரசு அரசுத்தலைவர் ஆரம்பித்து அங்கே ஒரு கிறிஸ்து மடம், மடத்தின் ஒவ்வொரு பிரேமியம் நம்பியால் பார்த்து முடிந்து பிரயாணம் மட்டுமே.

கொடிய கிருஷ்ணமிகுநாறு தேடுகிறதாயிற்று, காட்டின் அழகு, புறங்களை ஆட்கும் காட்சி, தாளத்தால்திரிந்துப் பர ஆழிக்கவும் காட்சி, புறங்களில் புகழ்ப்பது, மலரின்களின் லவணங்கள் இறுதிப் போய் வரை நூலாவது.

தெருநிலம் குடிநீர் கிணர் துணைவாடிதான்
உருவம்கொண்டிருக்கிறது.

வாழ்ந்தானாகப் பட்டத்திற்குப் பின்னர் கடல் மீதல் அளவறிப் பெயர் கொண்ட தேயிலை வாகனம் அயலவர் மூலம் எடுக்கப்பட்டிருந்ததால் இரண்டாம் ஆகலம்பட்டங்களை இயக்கினார். (*Ghosts of the Abyss, Aliens of the Deep*) அதனுடைய பாதிப்பை எண்ணினார் அவரால் 19 ஆண்டுகளில் உயிரிழந்தவர்களுக்கெல்லாம் ஆழ்கடல் மீய்களின் வர்ணக்கலப்பு முறைகளை உபயோகித்து உணர்வு எவற்றுக்குரியவர்களுக்கென்று 32 நாட்கள் நிழலிலாந்து காடுகளிலும் (நாய்க் குட்டிகள்), 32 நாட்கள் மெளன்ட் என்ட்ரஸ் ஸ்டூடி கோவிலும் (அன்கோமன்) பட்டமீட்டப்பட்டது. அவரால்

படத்திற்கு இரண்டு கமரா மேன்கள். இதில் முக்கியமானவர் வின்ஸ் பேஸ் (Vince Pace). ரைற்றானிக்கின் பின் கமரூனும் இவரும் சேர்ந்து உருவாக்கியதே இந்த அதிநவீன Fusion Digital 3 D Camera என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

32+ 32 = 64 நாட்களே மொத்தமாக படம் பிடிக்கப்பட்ட அவதார், திரைக்கு வர 3 1/2 வருடங்கள் பிடித்தது என்றால் நம்பமுடிகிறதா? அதுதான் உண்மையும் கூட. காரணம் ஒவ்வொரு பிரேமின் சராசரியான ரெண்டரிங் நேரம் 58 நிமிடங்கள். படம் மொத்தம் 162 நிமிடங்கள், ஒரு நொடிக்கு 24 பிரேம்கள் என்றால் நீங்களே கணக்கிட்டுப் பாருங்கள்.

அவதார் படத்தின் போஸ்ட் புரொடக்ஷன் + கிராபிக்ஸ் காட்சிகளை வடிவமைத்த நிறுவனங்களில் இரண்டு கம்பெனிகள் முக்கியமானவை, 1 ஜார்ஜ் லூகசின் ILM (Industrial Light & Magic) 2. பீட்டர் ஜாக்சனின் WETA Digital (District 9, Lode of the Rings மற்றும் KING KONG திரைப்பட அனிமேசன் நிறுவனம்).

படத்தின் பலவீனமான பகுதிகள் என்னவென்று சிந்திக்கும்போது அவை பெரிதாக இல்லாது விடும் ஒரு சில குறைகள் ஆங்காங்கே தெரிவதை மறுக்க இயலவில்லை. நாவிகள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது, அவர்களின் உடலமைப்பும் மனிதர்களைப் போலவே இருப்பது, ஹீரோ நாவியும், ஹீரோயின் நாவியும் கச்சிதமாக உதட்டில் முத்தமிட்டுக் கொள்வது, நாவிகளின் பஞ்சாயத்து, அத்தனை நாவிகளும் கோவிலில் உட்கார்ந்து சாமியாடுவதுபோல கடவுளை வேண்டிக்கொள்வது. இப்படிப் பல விடயங்களைச் சொல்லலாம். ஆனாலும் அவற்றை ஒட்டுமொத்தமாக மறக்கச்செய்து படத்தில் நம்மை ஒன்றச்செய்ததே கமரூனின் வெற்றி. இந்தப் படத்தை வேறு எந்த இயக்குநர் எடுத்திருந்தாலும் படம் கண்டிப்பாக சஞ்சலப்பட்டிருக்கும்.

தமிழில் நேரடியாக வெளியாகிய முதல் ஹொலிவுட் முப்பரிமாண படம் என்ற பெருமையை இந்த அவதார் திரைப்படம் பெற்றுள்ளது. படம் வெளியிடப்பட்ட முதல் மூன்று நாட்களில் உலகம் முழுவதும் அவதார் வசூலித்திருப்பது 463 மில்லியன் டொலர்கள். இதுவரை வெளியான எந்த ஹொலிவுட் படமும் செய்யாத சாதனை இது.

நீங்கள் தேவையான அளவு இந்நேரம் அவதார் படத்தின் கதையை, அதன் கோப்பு, சிறப்பம்சங்கள் பற்றி எல்லாம் படித்திருப்பீர்கள். ஆனால் இது வேறு ஒரு சிந்தனையை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் ஒரு சிறு முயற்சி!

- * அமெரிக்கா, மற்றும் சில முதல்நிலை நாடுகள் தங்களுடைய பொருளியல் நோக்குகளுக்காக, வளர்ந்துவரும் நாடுகளுடன் செய்யும் முறைகேடுகள் பற்றியதான இரட்டை அர்த்தப் பதிவுள்ள படமாகவும் அவதாரை எண்ணத் தோன்றுகிறது.
- * இன்னொரு நாட்டிற்குள் ஆராய்ச்சி எனும் பெயரில் புகுந்து பின் அங்குள்ள மக்களின் குடியுரிமைக்கு வேட்டு வைக்கும் ஒரு கூட்டம்.
- * தனக்கு உடன்பாடில்லாமல் இன்றும் ஈராக் போரில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் போர்வீரர்களின் மனநிலை கதாநாயகனின் தினசரி

ஒளியூட்டப் பதிவுகளில் (Daily Video Recording) தெட்டதெளிவாகிறது.

- * நாவிகளில் ஒருவராக மாறி அவர்களை அடிமைப்படுத்த நினைப்பது ஒருபுறமிருக்க, அமெரிக்கர்களைவிட உடல் வனப்பில் உயரமான ஆபிரிக்கர்கள், ஆப்கானியர்களை நாவிகளின் உடல் கூறு காட்டுகிறது.
- * மிகச்சிறப்பாக நாவிகளுக்கு வால் இருப்பது இந்த மேல் ஆதிக்க சிந்தனைகளின்படி இன்னும் குரங்காய் வாழ்பவர்கள் ஆபிரிக்கா மக்கள் என்று பொருள்படுகிறது. இதற்குத் துணையாக சீனா இருப்பதுபோல இத்திரைப் படத்தில் வரும் விமானங்கள் அத்தனையுமே டிராகன் குறியீடுகளை தாங்கிச் செல்கின்றன.

இவ்வாறாக மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களில் தனக்கு உடன் பாடு கிடையாது என நேரடியாக கூறாமல் தன்னுடைய அவதார் மூலம் இரட்டுறமொழிதல் பதிவு நடத்தியிருக்கிறார் ஜேம்ஸ் கமரூன். அவதார் 12 வருடம் பின்தங்கியிருந்தாலும் தொழில்நுட்பத்தில் 12 வருடம் முன்சென்றிருக்கிறது. இது மட்டுமே ஒரு படத்தைப் பார்க்கும் தகுதியென்றால்...

“அவதார் - இரண்டு ரைற்றானிக்” ■

உசாத்துணை

1. <http://www.filmjournal.com>
2. <http://www.events.uk.msn.com>
3. <http://www.imdb.com> (The internet movie Database)
4. <http://www.youtube.com>

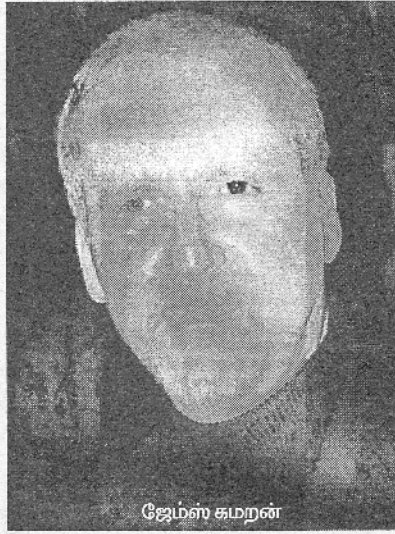
எந்த வேலையானாலும் அந்த வேலையில் மனம் ஒன்றிச் செய்தால் அது நல்ல பலனைத் தரும்.

- எலியட்.

மற்றவர்களுக்கு சொந்தமானதை அவர்களுக்கே கொடுப்பதற்காக இடைவிடாது காட்டும் ஆர்வமே நீதி என்பதாகும்.
- ஜென்புனியன்

பேட்டி ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘அவ(த்)தார்’ கதையில் வரும் நா’வி மக்களது நிறம் நீலம்; உயரம் பத்து அடி. பன்னிரண்டு அடி உயர நீலநிறப் பெண் ஒருவளைக் கனவில் கண்டதாக தனது தாய் தனக்குக் கூறிய போது அதைக்கேட்டுக் கவரப்பட்டதாகக் கூறும் கமறன், நீலநிறத்தை தனக்குப் மிகப் பிடிக்கும் என்றும், அந் நிறத்துக்கும் இந்து சமயக் கடவுளர்களுக்கும் தொடர்பு உள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார். ‘அவ(த்)தாரை’ பார்க்கும்போது இந்து சமயப் புராணங்களின் தாக்கம் அத்துடன் நின்றுவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. நா’வி மக்கள் பயன்படுத்திய ஊர்திகள், பறக்கும் பறவைகளும், குதிரைகளும், மற்றும் உயிரினங்களுமே! இந்து சமயப் புராணங்களை அறிந்தவர்களுக்கு இக்கருத்துப் புதிதானதொன்றல்ல. அவர்கள் வழிபட்டது: எய்வா என்னும் பெண்தெய்வம். நா’வி மக்கள் நீண்டவால்களும் அகன்ற காதுகளும் உடையவர்களாக தீட்டப்பட்டுள்ளார். (ஓரிடத்தில், படைத்தளபதி குவாறிச் நா’வி மக்களைக் குரங்குகள் என்றே கேவலமாகப் பேசித்திட்டுகிறான். இந்துக்கள் வழிபடும் ஆஞ்சநேயரைக் கண்டால் எப்படித் திட்டுவானோ?) பகுத்தறிவு படைத்த மனித பரிணாம வளர்ச்சிப் படியில், உடலின் ஒருசில உறுப்புகள் பயன்படுத்தப்படாதமையினால் அவை அற்றுப்போயின அல்லது வேறு வகையில் மனித உடலில் உள்ளன என அறிவியல் உலகில் விளக்கம் தரப்படும். நா’வி மக்கள் பூவுலக மக்களின் வளர்ச்சிப் படியை இன்னும் எட்டாதவர்களாக வாழ்வதைப் போன்று மேல்மட்டமான தோற்றப்பாட்டை கொடுத்தாலும், நா’வி மக்கள் தம் உடலில் உள்ள வாலினாலே தான் மற்றைய உயிரினங்களுடனும் இயற்கையுடனும் மின்சார சக்தி பாய்ச்சுவது போன்ற உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஜேக்கின் அவதாரமும் தனது வால் நுனிப்பகுதியாலே தாவரங்களுடனும், பறக்கும் விலங்கு

ஜேம்ஸ் கமறன்

களுடனும் உறவை ஏற்படுத்துகிறது. நா’வி மக்களும் மனிதர்களைப் போல் பகுத்தறிவு படைத்தவர்கள்தான் என்பது அவர்களது மொழியினூடாகவும், உரையாடல்கள் மூலமும் தெரிய வைக்கப்படுகின்றது. நா’வி மக்கள் பேசிய மொழியைத் திரைப்படத்துக்காக அமெரிக்க மொழியியல் நிபுணர் போல்வ் றொம்மெர் ஆக்கியுள்ளார். ஒட்டுமொத்தமாக அம் மொழியில் 1030 சொற்கள் மட்டும் உள்ளன. அது எத்தியோப்பியாவில் பேசப்படும் அம்ஹாரிக் மொழியினதும் நியூசிலாந்து மஹி மக்கள் பேசும் மொழியினதும் சாயல்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆக, நா’வி மக்கள் தொழில்

நுட்பத் துறையில் அம்பு வில்லுக் காலத்தை ஒட்டியவர்களாக இருந்தாலும், மிலேச்சர்கள் அல்லர்.

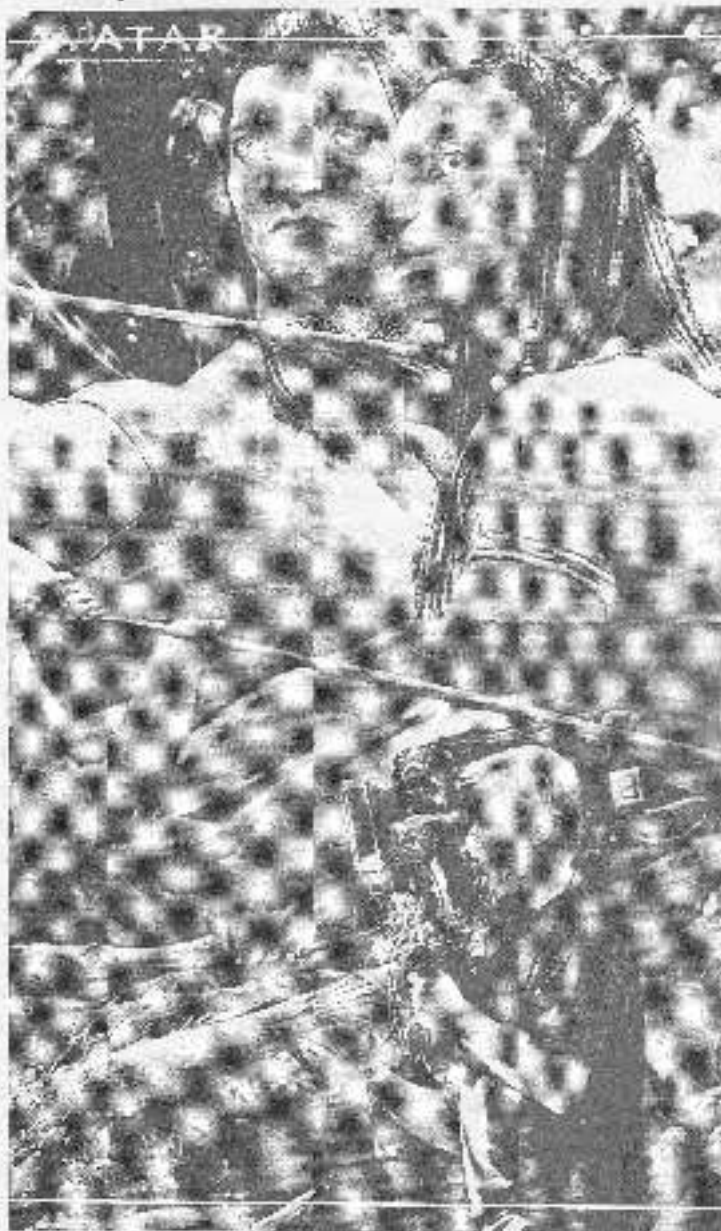
ஜேம்ஸ் கமறன் கிரேக்கப் புராண உலகினுள் நுழைந்து, பன்டோறா என்னும் சொல்லுக்கு திரைப்படக் கதையில் சிறப்பிடம் கொடுக்கின்றார். பன்டோறா என்பது கிரேக்க மொழிச் சொல். அதன் பொருள் (பன் = எல்லா + டோ றொன் = கொடை) அனைத்தையும் கொடுப்பவர். கிரேக்க புராணத்தில், ஹெசியட் (கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டு) என்னும் ஆசிரியர் கூற்றின்படி, பல கடவுள்களும் சேர்ந்து பன்டோறா என்னும் முதற் பெண்ணைப் படைத்தார்கள். அவளுக்கு இன்னும் ஓர் பெயர் அனேசிடோறா. இதன் பொருள்: கொடைகளை மேலே அனுப்புவள். கிரேக்க வரலாற்றில் ஹெசியட் தொடக்கம், சொவ்வொக்கிளெஸ், சவ்வோ ஊடாக, ஹோமர் வரை பன்டோறா பற்றி வெவ்வேறு வரலாறுகளை வரைந்துள்ளனர். பொதுவாகப் பன்டோறா பற்றிப் பலரும் அறிந்த கதை ஒன்றுண்டு. பன்டோறா என்ற பெண்ணின் கையில் ஒரு சாடி இருந்தது. அறியாசையால் அவள் அதைத் திறந்தபோது, அதற்குள் இருந்த தீய சக்திகள் வெளியேறி பூவுலகில் காலுன்றின. அப்பெட்டியைப் பன்டோறா மூடியவுடன் பெட்டிக்குள்

“

‘அவ(த்)தாரி’ல்: சுயநலத்திற்காக பேராசை கொண்டு அறம் விதிக்கும் அனைத்து எல்லைகளையும் மீறிச் செயற்படும் அறிவுபடைத்த மக்களின் போக்கு ஒரு புறம்; மனிதாபிமானம் அற்ற செயல்களைக் கண்டு அடக்கி ஒடுக்கப்படும் மக்களை அழிவிலிருந்து காக்க தமது உயிரையும் தியாகம் செய்யத் துணிந்த ஒருசிலரின் மனித மாண்பு மற்றுமும்; தமது இருப்பைக் காப்பதற்கு தம்மிலும் மிக மிக ஆயுத வலிமைகொண்ட மாற்று இனத்துடனும் குழுவுடனும் போராட உறுதி பூண்டு, அந்நிய (பூவுலக) ஆதிக்கத்துக்கு அடிமையாகி தமது சுய அடையாளங்களை இழப்பதைவிட செத்து மடிந்தாலும் பரவாயில்லை எனத் தம் வதிவிடங்களையும், வாழ்க்கை முறைகளையும், உறவு நிலைகளையும் கட்டிக்காக்க முனைந்து செயற்படும் சிறுபான்மை மக்களின் மன நிலை வேறோர் புறம்; இவைகள் அனைத்தையும் ‘அவ(த்)தார்’ துல்லியமாகவும் சுவைபடவும் திரையிட்டுக்காட்டுகின்றது.

”

“தம்பிக்கை” கட்டுநீர் வெள்ளை நூறு பத்து மூலக்கப்பட்டது. பள்ளி ஏறா கனமாகப் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றும் நடைபெற்றுப் கொண்டிருக்கின்றன. எனில் காயப்பட்டு மண்ணை தீராமகளை விளக்குவதற்கு எழுந்ததுதான் பள்ளி ஏறா கனமாக என்னும் சுருத்து ஒரு விவரம் ஒவ்வொரு பட்டினம் தோக்கிப்பற்றியது. அவை தோக்கி தீர்த்துப் தீர்த்துப் பட்டினம் வெறும் கற்பனா. பூவுலகிலிருந்து வெறு தொலைவிருந்து நாரை கண்டதில் பெருகியேறல் (கிரகக் கிழமை - புகழ் புகழ்) சுற்று கோள்கள் விளங்கிய பட்டினம் பூவுலகில் இருந்து வந்தது. அது பூவுலகில் போன்றது. அது பூவுலகில் வந்திருப்பது மிகவும் சிக்கத்தன்மை வாய்ந்தது. பூவுலகில் முகநாடி கிணர் ஒரு மண்ணுலகியாவது அது து. மார்பு அகம் மகம் ஆலி அழகம் ச கிணர் முடிந்திருக்கும். வரிசு ஆழம் மட்டுமாய்வு அகம் வரிசு வரிசு கிணர்க்குள் மார்பு அகம் மகம் ஆலி அழகம்

[illegible][illegible][illegible]

பயன்படுகிற தூள் மீ மக்களின் எதிர்ப்புக்களை அடிக்
கொடுக்க அறிவிப்பை அளையும், ஒரு பெண் உயர்ந்த
வயதுக்கு வந்ததும் தமது உரிமைப் பணியை எடுத்து
தூள் மீ மக்களுடன் இணைந்து பாட உரிமைக்கு விரிப்பை
கொடுப்பதில்லையாம். தூள் இளமையில் அமைந்ததையு
மூன்று பெண் குழந்தைகள் அவர்கள் பாடக்கூடியது எதி
ராகப் பேரவையுள் கொண்டுபோய் விவாதிக்கப்பட்டது.

இனங்களை பன்டோறாவின் அச்சமிரு விலங்குகள் காப் பாற்றுகின்றன. நா'வி இனங்களின் எதிர்ப்புக்களுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் முடிவுகட்டி தாம் தேடிவந்த பொ ருளை பூவுலகுக்கு எடுத்துச்செல்லும் முதலீட்டு முயற்சி யாளர் குழுவின் நோக்கம் முறியடிக்கப்படுகின்றது.

‘அவ(த்)தாரி’ல்: சுயநலத்திற்காக பேராசை கொண்டு அறம் விதிக்கும் அனைத்து எல்லைகளையும் மீறிச் செயற்படும் அறிவுபடைத்த மக்களின் போக்கு ஒரு புறம்; மனிதாபிமானம் அற்ற செயல்களைக் கண்டு, அடக்கி ஒடுக்கப்படும் மக்களை அழிவிலிருந்து காக்க தமது உயிரையும் தியாகம் செய்யத் துணிந்த ஒருசிலரின் மனித மாண்பு மறுபுறம்; தமது இருப்பைக் காப்பதற்கு தம்மிலும் மிக மிக ஆயுத வலிமைகொண்ட மாற்று இனத் துடனும் குழுவுடனும் போராட உறுதி பூண்டு, அந்நிய (பூவுலக) ஆதிக்கத்துக்கு அடிமையாகி தமது சுய அடையா ளங்களை இழப்பதைவிட செத்து மடிந்தாலும் பரவா யில்லை எனத் தம் வதிவிடங்களையும், வாழ்க்கை முறை களையும், உறவு நிலைகளையும் கட்டிக்காக்க முனைந்து செயற்படும் சிறுபான்மை மக்களின் மன நிலை வேறோர் புறம்; இவைகள் அனைத்தையும் ‘அவ(த்)தார்’ துல்லிய மாகவும் சுவைபடவும் திரையிட்டுக் காட்டுகின்றது.

காலங்களையும் உலகங்களையும் கடந்து வினைப்படும் மேற்கூறிய உணர்ச்சிப் பிழம்புகள்போல் இன்னும் ஒரு சக்தியை ‘அவ(த்)தார்’ அழகாகச் சித்திரிக் கின்றது: காதல்.

பேரழிவின் மத்தியிலும் காதல் வெற்றி பெறுகின் றது. ஜேக்கின் அவதாரம் ஜேக் உள்ளூர் விரும்பிய நேயத்திரியை அடைகின்றது. ஜேம்ஸ் கமறன் இயக்கிய உலகப் புகழ்பெற்ற ‘ரைற்றானிக்’ என்னும் திரைப் படத்தில் எவ்வாறு வேறுபட்ட பண்பாட்டுப் பின்புலங் களைக் கொண்ட இரு இளம் காதலர்கள் ஒன்றிணைந் தார்களோ, அவ்வாறே இங்கும் பூவுலகின் மானிட இனத் தவனும் (உயிர்+அவதார உடல்) வேறோர் கோளில் வாழும் நா'வி இனத்தைச் சேர்ந்த பெண் ஒருத்தியும் அன்பில் இணைகின்றனர். மேற்காட்டியவை மூலம், இவ்வுலகிலும் சரி வேறு உலகிலும் சரி என்றும் அழியாது நிலைத்து நிற்பவை அன்பு, மதிப்பு, நம்பிக்கை என்ற செய்தியும் தரப்படுகின்றது.

எக்காலத்திலும் போர்கள் பேரழிவை விளைவிக்கின்றன.

இருபத்திரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி யில் எத்தகைய நவீன ஆயுத தளபாடங்கள் பயன்படும் என்பதையும், போர் தீயதே என்பதையும் இத்திரைப் படம் கண்முன்னே நிறுத்துகிறது. ‘அவ(த்)தாரி’ல் ஒரு சில உரையாடல் வரிகள்:

“அங்கு (பன்டோறா வாழ்வாதார மரத்தில்) குடும்பங்களும் குழந்தைகளும் உள்ளனர்” என்ற போ ருக்கு எதிரான குரல்.

“யாரும் உங்களுக்கு (நா'வி மக்களுக்கு) உதவி செய்யப்போவதில்லை. அவர்கள் ஏன் உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று ஈவிரக்கமற்ற போர்களின் யதார்த்தத் தையும் வாயடைத்துச் செயலற்று நிற்கும் அறிவுலகோ ரின் ஏனோதானோ நிலையையும் குறிப்பிடும் குரல்.

“படையினர் சுதந்திரத்திற்காகவே போராடுப வர்கள். இங்கு கூலிப்படையாக மாறி வந்துள்ளனர்” என்ற திரைப்பட உரைஞரின் தீர்ப்பு.

“நாம் பயங்கரவாதத்தைப் பயங்கரவாதத்தா லேயே முறியடிப்போம்” என்ற படைத்தலைவனின் முழக்கம்.

ஒட்டுமொத்தமாக, போர்கள் அதிகார ஆட்சி யினரால் நியாயப்படுத்தப்பட்டாலும் அவை கொடுமை யானவை; குரூரமானவை; கண்களற்றவை, அநேகமாக மனிதத்தையே குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றவை, உயிர்களை அழித்து அறத்துக்கு எதிராகச் செயற்படு வதனால் தமது நியாயப்பாட்டை இழந்து தோல்வி யடைபவை என்ற எண்ணக்கருப் பின்னலும் காட்சிய மைப்பு அழுத்தத்துடன் முன் மொழியப்படுகின்றன. ‘அவ(த்)தார்’ கதையின் பன்டோறாக் கோளத்தில் கோடிட்டுக் காட்டப்படும் சுரண்டல் வேட்கையும் அடக்குமுறையும், வல்லாதிக்க இனங்களால் மனித வரலாற்றில் நடந்த, இன்னும் நடந்து கொண்டிருக் கின்ற நிகழ்வுகளே! பன்டோறா என்பது வெறும் கற்பனை உலகன்று. பூகோளத்தின் பல கண்டங்களிலும் நாடுகளிலும் நிலவிய, இன்று முதலாக நிலவும் ஒரு நிலை. வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக அரசுகள் மக்களின் வாழ்வாதாரச் சூழலிலிருந்தும் வதிவிடங்களிலிருந்தும் விரட்டி அடித்துக் கலைப்பது, (எ+டு: சீனா, பலஸ்தீனம், சூடான்) பன்னாட்டு அரசுகளாலும் மௌனமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகளாகும்.

“

போர்கள் அதிகார ஆட்சியினரால் நியாயப்படுத்தப்பட்டாலும் அவை கொடுமையானவை; குரூரமானவை; கண்களற்றவை, அநேகமாக மனிதத்தையே குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றவை, உயிர்களை அழித்து அறத்துக்கு எதிராகச் செயற்படுவதனால் தமது நியாயப்பாட்டை இழந்து தோல்வியடைபவை என்ற எண்ணக்கருப் பின்னலும் காட்சியமைப்பு அழுத்தத்துடன் முன் மொழியப்படுகின்றன.

”

சிதம்பர திணைபுரம்

■ இராகவன்

அமரர் தம்பையா சிதம்பரப்பிள்ளை
(25.05.1931 – 23.06.2009)

எண்பதுகளின் தொடக்கத் திலிருந்து தலைவர் சிதம்பரப்பிள்ளையை எனக்குத் தெரியும். அப்போது எனக்கு நான்கைந்து வயதிருக்கும். அம்மாவின் பிறந்த வீடு பெரிய தோட்டத்திலிருந்தது. அவ்விட்டிற்கு அருகில்தான் அம்மாவின் மூத்தக்கா - எனக்குப் பெரியம்மா - வினது வீடு இருந்தது. பெரியம்மாவின் கணவர் தான் 'கம்யூனிஸ்ட் மகாதேவா' எனத் தோழர்களால் அழைக்கப்பட்ட கே. சி. மகாதேவன். அவரை நாங்கள் மகாதேவப் பெரியப்பா என்றழைப்போம். நாங்கள் வசிப்பது கரவெட்டி கிழக்கு - தல்லையப்புலத்தில். இங்கிருந்து அநேகமாக ஒவ்வொருநாளும் பின்நேரம் அம்மாவும் நானும் பெரியம்மா வீட்டிற்குச் செல்வோம். வீட்டின் பின்புறத்தில் பெரியம்மாவும் வேறு சில பெண்களும் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அம்மா அவர்களுடன் சேர்ந்து விடுவார். நான் தனித்து விடப்படுவேன். அப்போதெல்லாம் என்னுடன் பெரியம்மாவின் கடைசிப் பையன் பாலன் சேர்ந்து விடுவான். எங்களிருவருக்கும் ஒரே வயதுதான் - (பாலனின் முழுப்பெயர் பாலகுமாரன். இவன்தான் கண்டாளிலிருந்து பா. மகாதேவன் என்ற பெயரில் கவிதைகளுக்கான இணையத்தளமான www.vaarppu.com என்பதை

இப்போது நடத்தி வருகிறான்). இருவரும் வீட்டிற்கு முன்புறமாக நகர்ந்து போய் திறந்திருக்கும் ஜன்னல்கள் வழியாக உள்ளே பார்ப்போம். விசாலமான முன்விறாந்தையில் நடுவராக சிக ரெட்டிபுகைத்தபடியே பெரியப்பா அமர்ந்திருப்பார். அவரைச் சுற்றி ட்ரவுசரும் சேட்டும் அணிந்த தோழர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்களைத் தவிர விதிவிலக்காக ஒருவர் வேட்டியும் சேரட்டும் அணிந்தவராய் உட்கார்ந்திருப்பார். அவர் யார்? எனப் பாலனிடம் கேட்டால் 'தலைவர்' என்பான். யாருக்குத் தலைவர்? என்றால் அவனுக்கும் தெரியாது. 1985 காலப்பகுதியில் மகாதேவப் பெரியப்பா அகால மரணமடைந்த பின்னர் தலைவர் உட்படப் பெரியப்பாவின் அனைத்துத் தோழர்களினதும் வருகை அருகிப்போயிற்று. பின்னாளில் தலைவரைத் தவிர மற்றைய தோழர்கள் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, பொன்னையா, சிதம்பர நாதன் (தற்போதைய கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்), ஜெயசிங்கம் (சட்டத்தரணி) முதலியோராவரென அம்மா கூறித் தெரிந்துகொண்டேன்.

1986 காலப் பகுதியில் 'உயிர்ப்பு' எனும் சிறுகதைத் தொகுதி மற்றும் 'முதலுதவி' ஆகிய நூல்களைக் கட்டைவேலி நெல்லி யடி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கலாசாரக்கூட்டுறவுப் பெருமன்ற வெளியீடுகளாகக் கொண்டந்தபோது

தலைவர் த. சிதம்பரப்பிள்ளை பிறிதொரு தளத்தில் நின்று இயங்குபவராக எனக்கு அறிமுகமானார். அக்காலப் பகுதியில் கலாசாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்றத்தில் செயலாளராக இருந்த க. பேரம்பலத்தின் (நெல்லை க. பேரன்) பங்கும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்காலப் பகுதியில் கலாசாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்றத்தின் ஆதரவில் திரைப்பட வட்ட மொன்றை ஆரம்பித்து நல்ல திரைப் படங்களைப் பார்த்து விவாதிப்பதற்கும் தலைவரவர்கள் உறுதுணையாய் இருந்தார். பின் தொடர்ந்தகாலங்களில் நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலை மிக மோசமாகி வந்ததால் கலாசாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்றத்தின் செயற்பாடுகளைனத்துமே முடங்கிப்போயின. அதுமட்டுமன்றி தலைவர் செய்யாத குற்றத்திற்காகத் தனது இளைய மகனுடன் சிலகாலம் அஞ்ஞாதவாசத்தைக் கட்டாயத்தின் பேரில் அனுபவிக்க வேண்டியுமிருந்தது. அக்காலப்பகுதியில் எந்தவொரு இலக்கோ தூரநோக்கோ இல்லாத சிலர் தலைவர்களாகச் சங்கத்திற்கு வந்து சிதம்பரப்பிள்ளையின் தனித்துவத்தை மகிமைப்படுத்திச் சென்றிருந்தார்கள்.

தலைவர் குற்றமற்றரெனத் தீர்ப்புக்கூறி அஞ்ஞாதவாசத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட போதும் தலைமைப் பதவியிலிருந்து ஒதுங்கியே நின்றார். சங்க ஆர்வலர்களும், அனுதாபிகளும் மன்றாடிக்கேட்டுக்

கொண்ட நாலேயே மீளவும் மலகத் தலைவரையே ஏற்றுக்கொண்டார். இப்பாலப்பகுதியிலேயே நான் அங்கு டன் தொப்பு கொள்ளவேண்டியேற்பட்டது. 2001 காவப் பகுதியில் என்னுடன் கடுவில் அரளிநாயகம், இயல்வாணம், சி. கதிர்காமநாதன், தா. மயவணி, சிவபாண்டி, சாரங்கபுரமுதலிகள், கோருவாங்கலன், இயங்கி ரன், அப்பையாசன், பிப்பாகரன் ஆகியோர் இணையத்து தனா 2000 லீதம் சொல்கிட்டு "இங்கிருந்து" பங்கிரண்டு சிறுவனத்தான்" எனும் துணியை வெளியிட்டு போய். அக்கா ஸப்பகுதியில் மூலம் எழுந்ததால் தென்காசன் (ம. தட்டை) அங்கிருந் டன் எனக்குப் பரிசாயம் உருவா கிற்று. எனது பண்டிப்புக்களில்லது அத்த அங்கமாயும், சிறுமரும் கட்டி வந்த தென்காசன் தலைவராகிது என்னால் பற்றிக் கூறியிருப்பதா கலாம். "இங்கிருந்து - பங்கிரண்டு சிறுவனத்தான்" மூலம் அறிமுகமிடா னவர் பங்குதில் நட திருவது பற்றி அவ்வரசு சந்திரும் கதைக்குமாயும் சொன்னார்.

2002 காவப்பகுதியின் ஆதர் பத்தில் ஒருநாள் பிற்பகல்வேளை தளவாய் சங்கப்பாண்டி முடித்துச் வசக்களில் நிரும்பிக்கொண்டிருந் தொது அவரது வீட்டுமையால் அவ லை கதிர்கொண்டு வல்லவ முதுள்ள தவாக அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு "இங்கிருந்து" அறிமுக விழாணவர் சங்கத்தில்து நல்லது பற்றியபெரிய ஆரம்பிக்கிறேன். "தென்காசன்" என் னாம் சொன்னவர். பெயரிக்காதது. வடிவாய்ச் சொன்னம். கித்திலை எடுத்த துக்கொண்டுவா" இவ்வாறெல்லாம் அவர் என்னுடன் முதுவததததில் சாரவாயவ வார்த்தைகள். இவன் மின் சிறுவில் அங்கிருந்துடன் தொ டப்படுகொண்டு அறிமுக விழாணவர் நு நுருவாய்களே ஏற்பாடு கட்டி அறிமுகாகச் செய்து முடித்தோம். இதுபடி பண்டையில் 03.03.2002 உறையிடு காணல் 01 மலகிப்பு, தலை வரை தலைவரையேற்று "இங்கிருந்து" கிறுக்காத தொருவிக்காள் அறிமுக விழாவிலானச் சிறப்பிற் நடப்பில் கத்தார். இதுதவிர விழாச் சொன்ன அனரப் பகுதியாய்ச் சங்கச்

சொன்னவர் ஏற்றுக்கொண்டதுடன் நாலில் 25 பிரதிபலனங்கொண்டுவா செய்து (25% கழிவுடன்) சா. ம. காவப் கூடும் வழங்கியதுகளினர். பொதுவின் பங்குதில் தனா பெரும் ஏற்றுகொரு துர்க்கொளியிடு, அறிமுக விழாக்கள் தொடர்புறார் இவ்வி வரை தலைவ ரவர்கள் இதே நடை முறையையெடு பின்பற்றிவந்திருப்பார் என்பதுமற்றிப் பிடித்தகொரு.

இவ்வறிமுக விழாவின் பி க் வர தளவாய்டுணா னவது நடப் வொப்பெற்றது. அதுபாகவே காவப் பக கட்டிரையுப் பெருமையுத்தின் இணைச் செயலாளராக என்னை துப்பிடுகார். 2002 தொடக்கம் 2004 வரை பதி நாரம் வித்தியாசாயத்தில் நான் ஒரு பகுதிதொ அறிமுக ஆறிமிய ரமாக கட்டையாயற்றி வந்தேன். இப்பா காவல் சங்கத் தளவாயை கவரியலவத்திற்குள்ளமையில் அனாந் திருந்தமையால் இடை வேளை நேரங்களில் தலைவரளர் கத்தித்துக் கவத்துவாயா க் கட்டியதாக இருந் தது. அக்கவத்துவாயாட்களில்,வன் சில ஆகப்பூரவ மான திட்டங்களைத் தவாலிட்டம் கடுத்தவரைப்பேயன். "அதுக்கொவ்வ செய்வம்" எக்பார். தொடர்ந்து வரும் தாம்பலில் செயற் படுத்தியார் கிறுயார்.

சங்கத் தளவாயை காவியா கத்தில் ஒரு துராக்லது உருவாக்கிப் பொதுமாரிப்பகது இட மாரிப்பு பெருமை தளவாளரையே சாதும். இத்தவாத்தில் மலரும் கட்டளகொ

எதையும் செலுத்தாமல் கத்தனை பத்தகங்களையும் எடுத்துச் சொல்லப் கூடியநிலை இருந்தது. எனக்கு இதில் உடன்பாடு வாய். இதைத் தலைவரி டம் தெரிவித்தபொது "எனக்கு ஆர்வண்டாயும் வாகிப்பெறுதான் முக்கியம். கட்டுப்பாடுகளை விவிச் சால் வாகிக்கிறவன் கங்க துராக் கிற்கு வராமல் விட்டுருவாக்" என்று சொன்னார். பத்தகங்கள் கவந்திற் குக்காவப் பெறுத்த தொ கிவதுதால் ஒரு முதுகிய இட பட்டப்பிழன் சங்க துராக்லவாக் கொண்டும்க முடியா தொப்பணுதவாத்தவா் கொடியாய் விதிபிழன்ன சங்கப் பெய்திபிடல் நிலையத்தாடன் இவ்வாற்தலைவரில் நுலகத்ததை இடம்யாற்றினார். நுல கம் ஓர் அவைப்பு சிறுமக இயங்க ஆரம்பித்ததும் சிறுமாய்க் கட்ட ண்பொவல்லு அங்கிருந்தும் நகிக்க முடியாததொன்றாயி விட்டது. இன்று கவதுதககம் ஆர்ப்புத்தகிக்கு மேற்பட்டவர்களைய உறப்புரினா யாளர்களாகக்கொண்டு வெற்றி மயமாக இயங்குகொருவாய்க் தலைவ ரர்களே முடிமுடியு காரணரானார்.

என்பபதுகலு க்குப் பின் செயற்பாடு நிரீருந் சங்கத் திரைப் பா கட்டத்தை மீளவர் செயற்ப டுத்த வேண்டுமொது தவாலிட்டம் கிதார்கொவ். அயர் ஆதர்கொருது உடனடியாக து வாய்க்க எதிக்கச் சொன்னார். அதுற்களைய 03.03.2003 கலிக்கிறமம் சிற்பால் மூன்று மளகிரு இயக்குநர் துராளதலைப் பிடுவய கிருத்திரைமக அங்குத்து றுப்பிழான் து. என்னமலின் கூறிப்பு னாரொடு "மலகங்கள்" திரைப்படத் தைப் பங்குத்தது அத்திரைப்படம் பற்றிய கைத்துவாபாடாய்மம் மேற் கொல்கிடமம். இதைத்தொடர்ந்து தளவாய் கவல்கொண்டயும் வரை நன் விவாரு மாதமும் தவாலமல் திரைப் படம்வாலாக் காண்பித்துக் கவத்து வரையாடுகொள். மீளவும் 2005 காவப் பகுதியில் ஆரம்பத்தில் சங்கத் திரைப் பட வட்டத்தை இயக்குவாய்க்லவன் து கைர்கொண்டயே மேற்கொள்ளும் படி தலைவார் என்னிடம் கூறினார். கலிக்கொரு மாத கொடியவர்களால் ஒரு வாககடியர் கிர்கொ.

"காவப்பாறு" இதழின் ஆசிரியர்

ரியர் எஸ். ஆர். சுந்தரம் (கண்ணன்) அவர்களுடனான கலந்துரையாடல் நிகழ்வொன்று 08.08.2003 அன்று யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்றபோது தலைவருக்கு முக்கிய பணிகள் இருந்ததால் என்னையும் குப்பிழான் ஐ. சண்முகனையும் சங்கத்தின் சார்பில் அக்கலந்துரையாடலில் பங்கேற்று கண்ணனுடனான இலக்கியக் கலந்துரையாடலொன்றினையும் சங்கத்தில் நடத்துவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்து வருமாறு தலைவர் அனுப்பிவைத்தார். நாங்கள் அக்கலந்துரையாடலுக்குச் சங்கத்தின் முச்சக்கர வண்டியிலேயே சென்று கலந்துகொண்டதுடன் அந்த நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களுடன் சங்கத்தில் கலந்துரையாடலொன்றை நடத்துவதற்காகக் கேட்ட போது கண்ணனுக்கு நேரமில்லையெனக் கூறிவிட்டார்கள். மனச்சோர்வுடன் திரும்பிச் சென்றபின் நமக்கையில் வழியில் ரஞ்சகுமாரைக் கண்டோம். சண்முகன்; ரஞ்சகுமாருடன் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது சங்கத்தில் இது போன்றதொரு கலந்துரையாடலை ஒழுங்குசெய்ய வந்ததாகவும் கண்ணனுக்கு நேரமில்லையென ஏற்பாட்டாளர்கள் தெரிவித்ததாகவும் சொன்னார். அப்போது ரஞ்சகுமார், கண்ணன் பக்கத்திலுள்ள தொலைத்தொடர்பு நிலையத்திற்குச் சென்றிருப்பதாகவும் வந்தவுடன் கேட்டுப்பார்ப்போமெனவும் சொன்னார். அந்நேரம் தொலைத் தொடர்பு நிலையத்திலிருந்து கண்ணனும் வந்துவிட, நாங்கள் “சங்கத்திற்கு நாளை வந்து ஒரு கலந்துரையாடலை மேற்கொள்ள முடியுமா”வெனக் கேட்க சிறிதேனும் தயக்கமின்றிச் சம்மதித்தார். நிறைந்த மனத்தோடு திரும்பி வந்தபோது மாலை 7.00 மணியாகி விட்டது. நேரடியாகத் தலைவரின் வீட்டிற்குப் போய்த் தகவலைத் தெரிவித்தோம். அவர் புளகாங்கிதமடைந்தார். அடுத்தநாள் காலை ஒரு குறுகியகால முன்னறிவித்தலின் பேரில் 10.30 மணிக்குக் கண்ணனுடன் சங்க மண்டபத்தில் இலக்கியக் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. தொடக்கவுரைகளை எஸ். ரஞ்ச

குமார், குப்பிழான் ஐ. சண்முகன் ஆகியோர் நிகழ்த்த நான் கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்துவைத்தேன். இக்கலந்துரையாடலில் தெனியான், சேரன் சிவராசா, தெ. ரவீந்திரன் (Book Lab உரிமையாளர்), கோ. கைலாசநாதன் (ஓவியர்) உட்பட 30 பேர்வரை கலந்துகொண்டனர். கலந்துரையாடல் நண்பகல் 12.00 மணி வரை நடைபெற்றது. கண்ணனுக்கு ஒரு சிறப்பான மதியபோசனத்தையும் தலைவரவர்கள் ஏற்பாடு செய்தளித்திருந்தார். ஒரு குறுகிய காலமுன்னறிவித்தலில் இக்கலந்துரையாடலைச் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்து நடத்திய பெருமை தலைவருக்கே உரித்தானது. இப்போது நினைத்துப்பார்க்கையில் வியப்பாகத்தானிருக்கிறது. இக்கலந்துரையாடல் பற்றிய பதிவு ஈழத்துச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்த ‘காலச்சுவடு’ ஏப்பிரல் 2004 இதழிலும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சாந்தனின் ‘Survival and Small things’ ஆங்கிலக் கவிதை நூலுக்கான அறிமுக விழாவொன்றினை சங்கத்தில் நடத்தவேண்டுமெனத் தலைவரிடம் நான்கேட்ட போது முழுமனதோடு இணங்கியதுடன் அப்புத்தகம் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயன்பாடுடையதெனக்கருதிச் சங்க முச்சக்கர வாகனத்தில் என்னை சங்கப் பரப்பெல்லைக்குள்ளமைந்த ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் அனுப்பி அறிமுக

விழா அழைப்பிதழ்களை விநியோகிக்கச் செய்ததுடன் ஒவ்வொரு பாடசாலையினது நூலகத்திலும் அப்புத்தகத்தை இடம்பெறச்செய்தார். 08.03.2003 அன்று நிகழ்ந்த ‘Survival and Small things’ அறிமுகவிழாவில் தலைமையேற்று அவர் நிகழ்த்திய உரை முக்கியமானது. மேலும் இவ்விழாவில் நான் அறிமுகவுரையாற்றினேன். மதிப்புரைகளை பொன். பூலோகசிங்கம், வி.சுந்தரேசன் ஆகியோர் நிகழ்த்தியிருந்தனர். 15.06.2003 அன்று குந்தவையின் ‘யோகம் இருக்கிறது’ சிறுகதைத் தொகுதிக்கான அறிமுக விழாவினைத் தலைவரே முன்னின்று நடத்தியது இன்றும் என் கண்ணில் நிழலாடுகிறது. என்னுடன் குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், இராஜேஸ் கண்ணன், யேசுராசா, தெனியான், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றி அவ்வறிமுகவிழாவினைச் சிறப்பித்திருந்ததைத் தலைவர் அடிக் கடி மனமகிழ்வுடன் நினைவுகூர்வார். 29.06.2003 அன்று யா/நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற குப்பிழான் ஐ. சண்முகனின் ‘அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புகள்’ தொகுப்புநூல் வெளியீட்டு விழா தலைவரின் முழுமையான ஏற்பாட்டில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்விழாவில் நானும் சட்டநாதனும் மதிப்பீட்டுரைகளை நிகழ்த்தியிருந்தோம்.

Script net ஏற்பாட்டில் நான் இயக்கிய ‘மூக்குபேணி’ உட்பட ஏழு குறுந்திரைப்படங்களைத் திரையிடுவதற்கான ஏற்பாடொன்றினைத் தலைவர் சங்கத்தின் அனுசரணையோடு செய்து தந்திருந்தார். அழைப்பிதழ் வழங்குதல், ஒலிபெருக்கி மூலமான அறிவித்தல், உபசரணையுட்பட அனைத்துச் செலவுகளையும் சங்க நிதியிலிருந்து வழங்கியதோடு இக்குறுந்திரைப்படங்களைத் திரையிடுவதற்கு மஹாத்மா திரையரங்கினையும் பெற்றுத் தந்திருந்தார். 12.03.2004 அன்று நடைபெற்ற இக்குறுந்திரைப்படவிழாவுக்கு Script net அமைப்பின் பணிப்பாளர் Ian master

பெரியவீரத்தினாலாகக் கற்றுக்கொண்டார். ஏனானால், வெவ்வேறு ஏனையதும், இப்போதுள்ளவர்களுள் உட்பட பலருக்கிடையேயுள்ள கற்றுக்கொள்ளி இந்திரபாளையம் கிறித்தவர்களால் தலைவர் உள்புகுப்பதன் தலைவராகவும் நடத்திய சித்திரகலை இதுவும்கொண்டு.

வழங்கியோஸ் துருநாள் தலைவரை நான் எந்திரும் சென்று பொது வாயிவெழு பட்டியல் வைத்திருந்தார். என்னைக் கண்டதும், "வாடப்பட்ட! உங்களைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய். சமீபத்தில் என் பொடியாய் வந்து இந்த பரிசுத் தந்திப்பிப் பேராசிரியிருக்கிறாய். நான்சுற்றுத்தேவையான புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகளாக நுழிச்சுத் தரீர். பல் தான் கொண்டுவிடுத்து தருவானாம்" என்றார். நான் அடிப்பட்டுயிரை வாங்கி நூலகத்துக்குத் தேவையான புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகளில் விபரங்களைப் ஒய்த்துக்கொடுத்தேன். (அப்போது ரனீந்திரன் Hook Led என்ற விவரபாரதியைவந்ததை ஆரம்பித்திருந்தமையினால், கொண்டு திரித்து விடுவாராகவே இருந்தார்) நான் வழித்தும் கொடுக்க புத்தகங்களும், சஞ்சிகைகளும் ஐரீ வாரங்களில் நுவலும்பிறகு வந்துசேர்க்கை. தொடர்ந்தும் இன்றுவரை ரனீந்திரன் என் நூலகம் பிறகு புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகளை விநியோகித்து வருவதற்கு நடைபயின்று பெய்த்தவையே வாரணமாதும். ஒருமுறை அப்போது சங்கத்தின் கூட வாரணத்தின் கொட மலேபகராய், தலைவர், நான் மூவரும் சங்கத்தின் முச்சுக்கர வன்னு லீக் இராணுவப்பிப் பெயர் ரனீந்திரனின் விட்டில் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் வாரிவிட்டதும் திரைவிடுக்கிறது.

இருந்த காலத்திற் யாழ்ப்பாணத்திற்
இடம்பெற்ற நூல் கொளியிற் கு
ன்றாகமா, புத்தகம் கண்டபத்தி
ருக்குத் தவறாது சமரகவீற்று நூல்
கொள்வனவேனாயும் செபத்துவந்தார்.
புத்தகம் கண்டபத்தி கொள்வன
தாவலி தன்னுடன் என்னையோ,
தூய்மையானது, என்னுடையகையோ
கவறுமல் அடைந்திடுத் தெரிவார்.

தாய்மொழி வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் தெரிவு இல்லாததோடு, சில வேளைகளில் தனவரை காரணம் என்று துணிந்த தொண்டிலும் பார்த்துத் தாய்மொழிக்குரிய புத்தகப் பொதுவாகக் கிடைக்காதது இருந்தும் அப்போது பார்த்தால் தனவரை சினை பிணைத்துள்ள இருந்து வெற்றும் காரணம் காரணம் என்று பார்த்துக் கொள்ளுகின்ற தொண்டை எழுந்திருக்கிறது என்பது - தாய்மொழி புத்தகங்களைத் தரும்படி வற்புறுத்திய தனவரை புத்தகம் கொள்ளுவது தொடர்பில் மனநிறைவுடைந்தவராக "தாய்மொழி புத்தகம் கவனம் பார்த்துக்கொள்ளும்படி" தனக்கு புத்தகங்களைத் தருவதற்கும் "வருங்காலம்" என்பார்.

[illegible]

துள்ளன. ஒவ்வொரு மக சிறுவர்
மகன்' என்ற பெயரையேற்றுவதற்கும்
புலமையாளர்கள், இலக்கியவா
திகளால் பற்றிய விக்கிரக அறிவுரை
அறிப்பினை வெளியிட்டு வந்தா
னார். இது தளவாட்டம் முக்கியமான
பிரிவுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.

தனவரை வாங்கும் மற்றவரை
நவை துவைத்துடன் வாங்குது
என்னுடன் கைத்துளையாயினான்.
அவருக்கு பிடிவும் பிடித்தமான
பற்றிகைகள் என்றாக் இருப்பி,
பெருவிளரி, காலமுகம் துகிய
புள்ளு மற்றவைகளையும் குறிப்பிட
வாய். இன்னும் 'இருப்பி' மற்றவை
யில் கொளவென்கி எழுதிய 'மண்
வாங்கி' ஆ' மற்றவ கைத்துவக்
குறிப்பை அடிக்கடி என்னு, எ
கைதரும்பெரு திவையவருறு
திருப்பாய்.

தனவாயிட்டுருந்த இவ்
 னொரு பெருமன்னன் பழத்திலே
 பற்றியாக வெளியீடுபவர்களைத் தன்
 னான் இவற்றையாக்கு ஆதரிப்பவா
 ரார். இவ்வாயிடுபவையின் அச்சத்தி
 லாகவின் வெளியீட்டாளர்களுக்கு
 விளக்கு அனுமதியை வழங்கியபு
 டன் பத்திரிகையாளர் 20 பேர்களை
 20% என்ற கசக்கத்திஷ்டன் கொள்
 வனவு சென்று நடவடிக்கைகள்
 கொடுத்தும் நடவடிக்கையினையு
 ம்பெய்தியிருந்தார்.

மேதாசீகியர் லீ. தே. கணேச
லிங்கன், தேவீ. பராகலிங்கம், ஆழ்வாத
ரவணி, ஆழ்வாஸாயத்தம், அ. மேசு
ராமர், மேதாசீகியர் என். சிவசங்க
நாதர், ச. லே. பஞ்சாப்தாரர் கோன்
நொறறு துங்கத்தூருக்காண ஆழ்வாத
ஆழ்வாக்கண்ணத் தண்ணவர் திரும்பபட
து. சூதினோர், வட மதாசீ. சிவசங்கண
பெற்று அநேகமாவ துங் வெளி
பீட்டு வீழாக்கனில் துணைவா
முதல்வாதி செருவாராசு இரத்தூன்
வார். இரத்தூன் யாழ்ப்பாணத்தில்
நடைபெற்று அநேகமாவ துங்கவெளி
பீட்டு வீழாக்கன்குருது துணைவர்
நடையாடக்கடிய அகதேவியாவிருந்த
காவர்களில் தானே தேவீக் கொன்று
திரும்பப்படுகெனவ லாங்கக் கடியவ
ராக இருந்தார். உடத்தூன் பாதிரி
யண சூதிருந்த காவர்களில் இரத்தூன்

புப் பிரதியை வாங்குவதற்காகச் சங்கத்தின் சார்பில் பிரதிநிதியொருவரை அனுப்பிவைக்கவும் அவர் தவறியதில்லை.

தலைவர் நடமாடித் திரியக் கூடிய நிலையிலிருந்தபோது சர்வ தேசக் கூட்டுறவு தினவிழாவினை ஓர் இலக்கிய விழாவைப் போலவே நடத்திவந்தார். பொதுவாகக் கூட்டுறவு தினவிழாவினை இரண்டு நாட்களுக்கு நான்கு அமர்வுகளைக் கொண்டதாக நடத்துவார். கூடவே புத்தகக் கண்காட்சியொன்றினையும் ஒழுங்கு செய்யத் தவறுவதில்லை. இவ்விழாக் காலங்களில் அநேகமாக எழுத்தாளர்கள் அல்லது இலக்கியவாதிகளைக் கொண்டு ஓர் அமர்விலாவது உரையாற்றுவீடுகளும் அவர் மறந்ததில்லை. கவிசங்கங்களைக் கூட ஏற்பாடு செய்து நடத்தியிருக்கிறார். நானும் அக்கவியரங்கங்களில் பங்குபற்றியிருக்கிறேன். நூலறிமுக அரங்கமும் நடந்திருக்கிறது.

இவைதவிர சங்கப் பரப் பெல்லைக்குள் வசிக்கும் மாணவர்கள் ஐந்தாமாண்டுப் புலமைப் பரீட்சை மற்றும் க. பொ. த சாதாரண தர, உயர்தரப் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றிச் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறும்போது அம்மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில் வழங்கும் திட்டத் தையும் தலைவர் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தி வந்தார். இப்புலமைப் பரிசில் வழங்கும் நிகழ்வில் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் புத்தகப் பொதியொன்றினையும் வழங்கி வந்தார். ஐந்திற்கும் குறையாத புத்தகங்களை உள்ளடக்கிய இப்பொதி அம்மாணவரிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தூண்டுவதற்கு ஏதுவாய்மைந்ததைத் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். இதைவிடப் புலமைப் பரிசில் பெறும் மாணவர்களைச் சங்க நூலகத்தில் அங்கத்தவராக்கும் பொருட்டு அப் புத்தகப் பொதியினுள் அங்கத்துவ விண்ணப்பப் படிவத்தையும் இணைத்து வழங்கி வந்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

13.07.2002 திகதியில் எண்பது தாவது அனைத்துலகக் கூட்டுறவு தினம் தலைவரின் முழுஏற்பாட்டில்

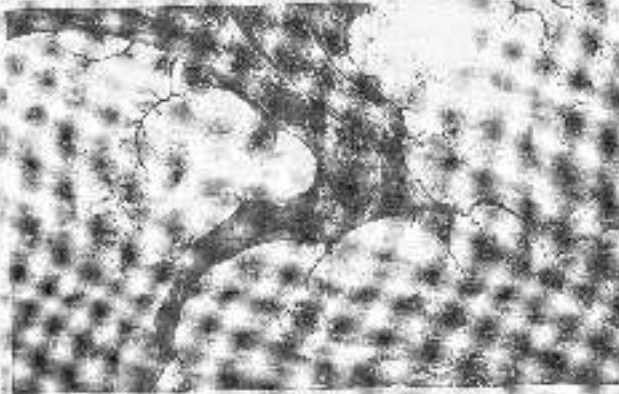
நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் ஈழத்தின் முக்கிய படைப்பாளிகளான சிவஞான சுந்தரம் (நந்தி), செ. யோகநாதன் (செ.யோ), குணராசா (செங்கை ஆழியான்) ஆகியோர் சிறப்புரை யாற்றினர். அன்றைய தினம் சங்க நூலகத்தின் புத்தகக் கண்காட்சியும், எம். டி. குணசேன நிறுவனத்தின் புத்தகக் கண்காட்சியும் அங்கே இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்விழாவில் பேச்சாளர் களுக்கு மாலையணிவிக்காமல் சங்கப் பெயர் பொறித்த சால்வை அணிவித்த தலைவரின் செயற்பாடு 'தினகரன்' வராமஞ்சரியில் விதந்து குறிப்பிடப் பட்டிருந்தமையையும் இவ்விடத்திற் சுட்டிக்காட்டுதல் வேண்டும். மேலும் இந்நிகழ்வில் உரையாற்றிய மூத்த படைப்பாளி செங்கை ஆழியான் "கட்டைவேலி நெல்லியடி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குத் தலைவர் சிதம்பரப் பிள்ளை நல்லதொரு வழிகாட்டி நாம் பணாக இருந்துவருகிறார்" எனக் குறிப்பிட்டதும் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

09.05.2009 காலை ஒன்பது மணியளவில் நான் யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்காகப் பேருந்துத் தரிப்பிடத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது சங்கத் தலைமைக் காரியாலயக் கதவு திறந்திருந்தது. தலைவர் வெளியே அமர்ந்திருந்தார். நான்

அவரிடம் போய்க் கதைத்தேன். 03.05.2009 அன்று குலசிங்கம் வீட்டில் நடைபெற்ற அறிவோர் கூடலில் எனது குறும்பட அனுபவம் குறித்து நான் ஆற்றிய உரைபற்றி இராஜேஸ் கண்ணன் மூலமாக அறிந்ததாகவும் சங்கத்தில் நடைபெறவுள்ள க.பொ. த உயர்தர மாணவர்களுக்கான புலமைப்பரிசில் வழங்கும் நிகழ்வில் என்னைச் சிறப்புரையாற்ற வேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொண்டார். நானும் முழுமனதோடு சம்மதித்தேன்.

14.06.2009 அன்று காலை 10.30 மணியளவில் சங்க மண்டபத்தில் க.பொ.த உயர்தர மாணவர்களுக்கான புலமைப்பரிசில் வழங்கும் நிகழ்வு நடைபெற்றபோது நான் சிறப்புரையாற்றினேன். இந்நிகழ்வில் தலைவர் தனக்கேற்பட்டுள்ள உடல் நலக்குறைவு காரணமாக விழாவைத் தலைமையேற்று நடத்த முடியாமல்க்காகச் சபையினரிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு செ. சதானந்தன் தனக்காக பதில் தலைமையேற்று நிகழ்வினை நடத்துவார் என அறிவித்தார். ஒருபோதும் தலைவர் இவ்விதம் நடந்துகொள்வதில் லையென்பதால் நான் சற்றே அதிர்ச்சியடைந்தேன். வழமையில் தலைவர் எது வந்தாலும் தளராத மனவலிமை கொண்டவராக இருந்தார். ஆனால் அன்றைய தினம் தலைவர் உடல் தளர்ந்து மனவலிமை குன்றிய ஒருவராகவே எனக்குத் தோன்றினார். வழமையாகச் சங்கத்தில் எந்தவொரு நிகழ்வு இடம்பெற்றாலும் அந்நிகழ்வு முடியும்வரை இருந்து தலைவருடன் உரையாடி விட்டுத்தான் வருவேன். ஆனால் அன்றைய தினம் வழமைக்கு மாறாகத் தவிர்க்கமுடியாமல் நிகழ்வு முடிவதற்கிடையில் தலைவரிடம் சொல்லிக்கொள்ளாமலேயே வந்துவிட்டேன். அதுதான் தலைவரை நான் உயிரோடு பார்க்கும் கடைசி நாளென்பது அப்போது எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அடுத்துவந்த நாட்களில் தலைவரின் உடல்நிலை மோசமாகி மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தது. நான் மருத்துவ

முதலாம் பி. கலாஸ்கர் 'பஞ்சகவியா
ளி' என்ற இராகையாழ்ந்ததன்வி
நுட்பமாகக் கொள்ளவல்ல செய்வது
பற்றிக் கவனத்தோடு ஆரிந்தித்
தலைவியின் மகாவுஷ் கூட்டுவது
முயற்சுகை இப் இழிப்பு கம்பதற்கு
மேலான சமத்துர் கங்குலகாவாய்
கலங்கிதம், கருத்தோர்க்கலங்கிதம்
இழிப்புத்தான், தலைவியைப் போல
கருத்து இவர்கியவாதினை ஊக்கு
விக்கக் கூடிய, இவர்கிய திதர்வாண
இழிப்புகளின் மட்டத்தக்கடிய ஒரு
கட்டுவாணனை இவையின் காவ
புது ஆதிதி, அவருடனான நினைவு
கள் மட்டுமே உள்ளிற் பி. மீதமுள்
காண.

உண்ணாது துடிக்க மயிர்நாறின்
பலகடாநிலைகள்
புறவாங்கி மேலறி பிராந்திரத்து
அறுபாலாகம் சிவனும் செஞ்ஞ
சிவந்த திருநாள் மேலா
நாளைவாள் விடாநித்திரன் வாய்க்கக்கொண்டு
மறைநாளை வாய்க்க
அவ்வழித்திரந்த மேலாநிலம்
நாக்காநிலம் திருநாள்விடப்பட
திருநாளை புத்திர நாளாகவெயில்
நீர்மலர்ந்த வையாக்கத்தாந்
புறநாளை வையாத்த
திருநாளை
மேல் கட்டாநிலம் திருநாள்விடப்பட
கட்டாநிலம் பையாக்கத்தா
நாள் கட்டாநிலம்
கட்டாநிலம் கட்டாக்கத்தாந்
கட்டாநிலம் மேலாநிலம் வையாக்கத்தாந்

ஸீமாந் குரிலிவிலித்
 வெறுநி னவ்வகல் காதலன்
 கவினாக்கள் கழுவது மீட்டல்
 அங்கம் மெய்க்குத் துடிக்கும் பூமிந்
 காற்றின் குருகும்
 யழம் செல் பொருட்கலன்
 அமைதலும் காற்றை
 நிரைபடையும் மீள்கக்கின்றது
 காவலின் திரைகள் மட்ட நிழல்
 மலையுக்காய் அகிலவதும் கொள்கின்றது
 குயிலின் கவிவதனம் நிரைபடையின்மீது நிரை
 கயிலின் துளையாய்
 இவ்விதம் கவிவதன் திரைகின்றது

કે.આ. બેંગ્લોપાઈલ

சாட்சிகளேதுமற்ற

மழை

கதவு யன்னல்களிலிருந்து
வழிகின்றன முகங்கள்
கொட்டப்படும் நீர்த்தாரைகளைப் போல

கைகளில் கட்டப்பட்டிருக்கும்
நுண்ணிய கயிறுகளை அவிழ்த்துக் கொண்டு
பார்த்திருக்கும் அவற்றின் விழிகளில்
நிழலாக அசைகின்றன
பாதையோர மரங்களும்
ஈரப் புறவைகளும் மழையும்
ஒரு தெருச் சண்டையும்

புன்னகையும் சிரிப்பும் எள்ளும்
சுழிப்பும் முணுமுணுப்பும்
அருவருப்பும் கலந்த உணர்ச்சிகள்
மழைச்சாரலிடையில்
அங்கிங்கு தாவும் தவளைகளைப் போல
அவதானித்திருக்கும் முகங்களில் மாறிட
பேய்களின் வாய்களுக்கெனவே
பிறப்பெடுத்தவை போல
வெளியெங்கும் வீச்சமெற்றுகின்றன
பிணங்களின் வாடையுடனான
அழுக்கு மொழிகள்

இடி வீழ்ந்து
இலைகள் கிணைகள் எரிய
மொட்டையாகிப்போன மரமொன்றென
நடுத்தெருவில் நின்று ஓலமிட்டமுதாள்
மேலாடையரிக்கப்பட்ட குழிகளானின் மனைவி
புதைக்கப்பட்ட விரல்களில்
புழுக்கொழர்வதைப் போல
நேச உணர்வேதுமற்றவன்
தன் தாக்குதலைத் தொடர்ந்தான்

நத்தைகள் அமைகளைப் போல
தங்களை உள்ளிழுத்து
கதவுகளைப் பூட்டிக்கொண்டன
தெருவில் நிகழ்ந்த
கொலையைக் கண்டமுகங்கள்
எதையும் காணவில்லையென்ற
பொய்யை அணியக்கூடும்
இனி அவர்தம் நாவுகள்

ஏமாற்றங்களின்

அத்திவாரம்

ஏமாற்றங்களின் அத்திவாரம்
மிகப் பலம் வாய்ந்தது

வாழ்நாள் முழுவதற்குமான
ஏமாற்றச்சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ளும்படியாக
சிறுவயது முதலே இடப்படுவது
ஒரு வீதையைப் போல நடப்படுவது

காலங்களை உறிஞ்சி வளரும்
அத்திவார மரம் எப்பொழுதும்
ஏமாற்றத்தின் பூக்கள் கொண்டே சிரிக்கிறது
எனினும்
நிழலில் அமர்ந்தே ஏமாற்றுபவர்களின்
தலையில் விழும்படியான காய்களெதையும்
இறப்புவரையிலும் தராதபடியால்
ஏமாற்றத்தின் வேர்கள் உறுதியாக உண்டுருவுகின்றன
ஒட்டுண்ணித் தாவரம் போல

எம். ரிஷான் ஷெரிப் கவிதைகள்

■ கன்வரநாதபிள்வள குரன்

ஓர் இவ்விவாத நெருப்பின் அல்லது ஒரு நூலின் 'இவ்விவாத நூல்' என்று கன்வரநாதபிள்வள குரன் பெற்றும் தீபத்திலேனக் கொண்டு தீயாயிடுகப்படுகிறது. 'சொல்லாத சேதிகள்' கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்து இன்று இருபத்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகியும், அன்றைய பெண்களின் உரிமைகள், முன்னேற்றங்கள் குறித்துப் பேசுவதெழுகின்ற பலரும் இத்தொகுதியில் வெளிவந்த கவிதைகளை இன்றும் பெற்றோன்களாட்டி வருகின்றனர். இவ்வாறு தொடர்ந்து போது சமத்துப் பெண்களின் சிந்தனையில் அங்கொருவி வற்புறுத்திய விழிப்புணர்ச்சி இன்றும் நீலவத்து. தொடர்ந்து கூர்ப்படைத்து வருவதை அன்றைய கின்று. இவ்வாறு வந்தும் பெண்களின் சிந்தனையில் பாதிப்பை வற்புறுத்திய இங்கொருவி சமத்திலக்கியத் தடத்தில் எத்தகைய முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது என்பதை இன்றைய தினமேல் பின்வரவை சொல்லு முடியுமா என்பதும்.

சமத்துப் பெண்களின் சிந்தனையில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திய சொல்லாத சேதிகள்

வரலாற்றில் பெண்ணுரிமை

'சொல்லாத சேதிகள்' கவிதைத் தொகுதி
சுவளிவந்தது என்று இருபத்து நான்கு
ஆண்டுகள் ஆகியும், அன்றும்
பெண்களின் உரிமைகள்,
முன்னேற்றங்கள் குறித்துப்
பேசுவதெழுகின்ற பலரும் இத்தொகுதியில்
வெளிவந்த கவிதைகளை இன்றும்
பெற்றோன்களாட்டி வருகின்றனர். இவ்வாறு
தொடர்ந்து போது சமத்துப் பெண்களின்
சிந்தனையில் அங்கொருவி வற்புறுத்திய
விழிப்புணர்ச்சி இன்றும் நீலவத்து.
தொடர்ந்து கூர்ப்படைத்து வருவதை
அன்றைய கின்று.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்வரவுப் பகுதியிலிருந்து தமிழ்ப் பெண்களின் உரிமைகள், முன்னேற்றங்கள் குறித்துப் பல தரப்பினரும் சித்திபெற்றுக் கொடுத்தியிருந்தனர். குறிப்பாகச் சமயச் சீர்திருத்தம், மறுமலர்ச்சி என்பவையற்றாடல், முன்னே இன்றைக்காட்டிக் கொண்டு வந்தும் முற்போக்கான சிந்தனையாளர்கள், படைப்பாளிகள் வந்தி வரும் பெண்கள் மீது கவனம் பட்டிருந்த குறிப்பிட்ட சில அடக்குறுறுகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கியிருந்தனர். உடன்கட்டை போன்ற, கைமடக்கொடுமை, பாலியல் விவாகம், மறுமலர்ச்சி, சீதனம் கொடுமைகள் என்பவை சித்திருந்தச் சிந்தனையாளர்களின் மனதில் ஏற்படுத்திய இரகசியம் வெளிப்பாடுகளாகியே அவர்களது செயல்களும் பேச்சுக்களும் படைப்புக்களும் விளங்கிய. 'பாதிநூற்றாம்' என்னும் மலர்தில் தின்றுகொன்றி பெண்கள் பார்த்த சிந்தனைகளை அவர்கள் ஆராய்வும், அவற்றைக் குறுகியவாறு மருந்துகளை முன்னெய்க்கவும் முனைந்தனர்.

தமிழகத்தில் முனைப்புற்ற மேற்படி பெண் விடுதலை சார்ந்த உணர்வுகள் சமகாலத்திலே ஈழத்திலும் வேருன்றத் தொடங்கியிருந்ததைக் காணலாம்.

காலந்தோறும் பெண்களின் உரிமைகள் பற்றிய கவனிப்பு கூர்மையடைந்துகொண்டே சென்றது. தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் அவ்வப்போது அறிமுகமாகி வந்த புதிய தத்துவங்களின் பின்னணியில் பெண்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகள் அணுகப்பட்டன. பெண்கள் மீது சமூகம் விதித்திருந்த பல்வேறு போலிக் கட்டுப்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டிய புதிய தத்துவங்கள் அக்கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கருத்து நிலையை ஆழப்படுத்திச் சென்றதைக் காணலாம். மனிதநேய, சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளின் பின்னணியில் இருந்து மேற்கிளம்பிய இவ் உணர்வோட்டம் மார்க்சியம் முதலான தத்துவங்கள் ஏற்படுத்திய சமூக விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில் மேலும் கூர்மையடைந்ததைக் காணமுடிகின்றது.

எண்பதுகளின் பின்னர்

1980களின் பின்னதாகப் பெண்கள் பற்றிய பார்வையில் மேலும் அகலிப்பு ஏற்பட்டது. இவ் அகலிப்பை ஏற்படுத்தியதில் பெண்ணியல் வாதச் சிந்தனைகளுக்கு மிக முக்கிய பங்குண்டு. ஈழத்தில் பெண்ணியல் வாதச் சிந்தனைகள் 1980களில் வேர் விடுவதற்கு வாய்ப்பான பல சூழல்கள் அங்கு காணப்பட்டன.

- 1) மேலைத்தேய, தமிழகப் பெண்ணியல் சிந்தனைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கம்.
- 2) முற்போக்கு எழுத்தாளர்களால் ஏலவே பெண்ணியற் சிந்தனைகள் வேறு வேறு தத்துவப் பின்னணியில் முன்வைக்கப்பட்டு வந்தமை.
- 3) சாதிய, இனத்துவ அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் ஈழத்தில் முனைப்புற்றுக் காணப்பட்டமை.
- 4) தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் அதில் பெண்களின் பங்களிப்பு உணரப்பட்டமையும்.
- 5) பெண்களுள் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையினர் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாயிலாகப் பெற்றுக் கொண்ட சமூக, பெண்ணிய விழிப்புணர்வு.
- 6) ஊடகங்கள் வாயிலாகப் பெண்கள் பெற்ற விழிப்புணர்ச்சி.
- 7) உலகமயமாதல் பண்பாட்டின் செல்வாக்கு.

என்பனவற்றை முக்கியமான காரணங்களாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

பெண்ணியல் வாதம், இதுவரை காலமும் பெண்கள் பற்றியிருந்து வந்த பார்வையில் மாற்றம் வேண்டும் எனக் கூறியது. பெண்களைப் பாதிக்கப்பட்ட வர்களாக அல்லது பரிதாபத்துக்குரியவர்களாகப் பார்க்கின்ற 'அனுதாபப் பார்வை' இனி வேண்டாம் என அது

வாதிட்டது. பெண்களும் சம உரிமையுடன் பிறந்தவர்கள்; சம உரிமையுடன் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்குரிய அத்தனை சுதந்திரங்களும் உடையவர்கள் என அது வலியுறுத்தியது. இங்ஙனம் இதுவரை காலமும் இருந்து வந்த ஆண் உணர்வு சார்ந்த பார்வைகளை விமர்சனத்துக்குட்படுத்திய பெண்ணியல் வாதம், பெண்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகளை, உணர்வுகளை, உள்ளக் குமுறல்களை பெண்களாலேயே சரியான முறையில் வெளிப்படுத்த முடியும் என வாதிட்டது. இவ் எழுச்சி சார்ந்த கருத்து நிலைகளே 'பெண் மொழி' 'பெண்களுக்கான கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள்' எனும் சிந்தனாநெறிகளாக வளர்ச்சி கண்டன.

“பெண்கள் தமது உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் ஆற்றல்களையும் இயல்பாக வெளியிடுவதற்கும் தமது திறன்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் தமது ஆக்கங்களைத் தனிப்படப் பிரித்து நோக்குவது அவசியம் என உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். பெண்களிடையே 'பெண்' என்ற இந்த நிலைப்பாடு தோன்றியுள்ள இக்காலகட்டத்தில் நாம் பெண்களுக்கான ஒரு கலை இலக்கிய நெறியை உருவாக்குவது முக்கிய தேவையாகும்.”

எனச் சித்திரலேகா மௌனகுரு இத் தொகுப்பின் அறிமுகவுரையில் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கதாகும். பெண்களுக்கான 'கலை இலக்கியக் கோட்பாட்டின்' உருவாக்கத்துடன் தொடர்புபட்ட முன்னெடுப்புக்களுள் ஓர் அம்சமாகவே 'சொல்லாத சேதிகள்' என்னும் தொகுப்பு வெளிவந்தது.

சொல்லாத சேதிகள்

யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாக 1986இல் வெளிவந்த இத்தொகுதி முழுக்க முழுக்கப் பெண்களின் படைப்பாக்க முயற்சிகளையே தாங்கி வெளிவந்தது. அ.சங்கரி, சி.சிவரமணி, சன்மார்க்கா, ரங்கா, மகுறா ஏ.மஜீட், ஓளவை, மைத்திரேயி, பிரேமி, செல்வி, ஊர்வசி எனும் பத்துப் பெண்கள் எழுதிய இருபத்து நான்கு கவிதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பிடித்தன. பெண்களாலேயே எழுதப்பட்டது; தொகுக்கப்பட்டது; வெளியிடப்பட்டது என்ற வகையில் இத்தொகுதி அதிக கவனத்தை யீர்ந்தது.

- (1) ஈழத்துப் பெண்களின் சமூகப் பார்வையிலும் சிந்தனையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துதல்.
- (2) அவர்கள் தமது சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் ஒழிவுமறைவின்றிச் சுதந்திரமாக வெளிக்கொணரக் களத்தினை ஏற்படுத்தித் தருதல்.
- (3) அவர்களது சிந்தனைகளைத் தூண்டக் கூடிய அல்லது நன்கு புடம் போடக்கூடிய தகுந்த முன்மாதிரிகளை அடையாளங் காட்டுதல்.

என்பவையே இத்தொகுப்பின் முக்கிய நோக்கம் எனப் இரந்தன.

“பெண்கள் என்று சிலையிலிருந்து அவர்களின் உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் வெளிக் காட்டும் ஒரு தொகுதியாகவே இருளை வெளியிட முனைந்தோம். இது ஒரு முழுமையான நொறுக்கி அல்ல. ஆனால் முன்மாதிரியாக அளவயத்தக்கது என்கிறார்.”

என இரங்கெனும்பின் அபியல் பற்றி ருக்காளரின் முடிப்பும் தகவல்கள் நோக்கத்தாகன.

இத்தொகுதி அக்பென்றும் இக்கொன்றுமாக சுழற்றில் முழுவதிலுடைய பெண்ணியச் சித்தனணையவை ஒருங்கு திரட்ட முயன்றுள்ளது. தற்போது நிகழ்வுகளின் துள்ளிதுண்டாக நாம் கிடைக்கிவிட்டிருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அன்றாடம் பாரிய சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவை குலிமையப்படுத்தப்படும் போது நாம் சமூக சித்தனையில் காணியான நாகியல், ஏற்படுத்தி,

என்பவையே இத்தொகுப்பின் முக்கிய நோக்கம் எனப் இரந்தன. பெண்களின் சித்தனணையவை கிளையியும் இத்தொகுதியின் முழுமையானது உடையது. பெண்கள், தொகுப்பாகியே போன்றதொரு உயர்நிலையில் களிக்கத் நொன்றுமென்று.

பெண்கள் தமது வாழ்வின் அனுபவ நிரலையைய எமந்த அநாஸ்து நயம் கண்டும் கேட்டும் பட்டறித்தும் கொண்ட விடயங்களைத் - தாங்களே சுதந்திரமாகத் தங்களுக்கேயுரிய பாணியில் வெளிக் கொண்டு முடிபும் என் னை இக்கொகுதி எடுத்துக் காட்டியது. பெண்களும் சகலவரையும்போல இவ்வுலகில் வாழ்வினமையுடைய பண்புக்காரர் வாழ்க என்று வலையில் அவர்கள் தமது உள்வகி கொதிப்புக்களை, ஆனாகனை, ஏங்கல்களை, எதிர்பார்ப்புகளை ஒலியு மலையுமெனச் சொல்லுதல் நுட்பம் நிரலையும் காட்டப்படும் உடையவர்கள் என்பதை இக்கொகுதி பலநிலைகளிலும் வலியுறுத்தியது. ஆக, இவ்வுலகமாக சுழத்துப் பெண் களின் வாழ்வில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினதை இக்கொகுதி தன் தாக்கீதக் காரணமாக ஒழித்துக்கூறுக் காரணமாய்.

பெண்கள் தமது வாழ்வின் அனுபவ நிரலையைய எமந்த அநாஸ்து நயம் கண்டும் கேட்டும் பட்டறித்தும் கொண்ட விடயங்களைத் - தாங்களே சுதந்திரமாகத் தங்களுக்கேயுரிய பாணியில் வெளிக் கொண்டு முடிபும் என் னை இக்கொகுதி எடுத்துக் காட்டியது. பெண்களும் சகலவரையும்போல இவ்வுலகில் வாழ்வினமையுடைய பண்புக்காரர் வாழ்க என்று வலையில் அவர்கள் தமது உள்வகி கொதிப்புக்களை, ஆனாகனை, ஏங்கல்களை, எதிர்பார்ப்புகளை ஒலியு மலையுமெனச் சொல்லுதல் நுட்பம் நிரலையும் காட்டப்படும் உடையவர்கள் என்பதை இக்கொகுதி பலநிலைகளிலும் வலியுறுத்தியது.

அதன் தொடர்ச்சியாகச் சமூக மாற்றத்துறையார் ஏன் இந்நூலுக்கு 'சொல்லாத சித்திகள்' தொகுதியும் இவ்வாறையே செய்ய விழைந்தது. பத்துப் பெண்ணியச் சித்தனையாளர்களின் கவிதைகளை ஒருங்கு திரட்டியது மட்டுமே ஆதல் காரணமல்ல. இக் கவிதைகளுக்கிடையே சமூகத்துப் பெண்கள் பலரையும் விழிப்புணர்ச்சியையும், சித்தனையையும் கிளையிட்டு, நூதன் அதன் பொருள் காரணமாய்க் அமைத்தது. இதுவரை காலமும் பெண்களின் மனதுக்குள் நுழைந்து விடந்த அவலங்களை, அவர்கள் தமது வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் அனுபவிக்க வேந்த அ கருமுறைகளை இத்தொகுதி அமைப்பாகத் தோற்றுத்துக் காட்ட முயல்கிறது. தாம் பேச ஏதெதுக்கொண்ட பொருளையும் பேசும் முறைமையாலும் இருவரை கருத்துகள் 'சொல்லாத சித்திகள்' இருந்த பல் விடயங்களை இத் தொகுதியிலுடைய கவிதைகள் வெளிக்கொணர்ந்தனர். சமகால சமூகநயத்தில் இதுவரை காலமும் நூலுமறைக்கப்பட்டுவந்த விடயங்களைச் சொல்லத் துணிந்ததும், அவற்றுடன் சொல்லும் முறைப் படி சொல்லியதும் அகன் மூலம் தம்மையப் பேசுதல்

“இன்று பெண்கள் மத்தியில் தமது சமூக இருப்பை பங்கு, பணி நுழைந்து தமது ஆற்றல்கள் ஆர்வங்கள் நுழைந்து, இவ்வுலகில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. அநாஸ்து நயம் அந்தந்த அருமையுடைய தோற்றம் முறையைய, பெண் என்ற உடலியல் அம்சம் ஒன்றினால் தமது வாழ்க்கை விதி நிர்ணயிக்கப்படுவது ஆகியவை பற்றிப் பெண்கள் விமர்சனத் துணைப்பட்ட நுள்ளம்.”

எனச் சித்திரலேகா மெனனகுரு இத்தொகுதியில் அறிமுக உரையில் கூடுவது இவ்விடத்தில் பொருத்தி வேண்டுகக்கூறாகும்.

கருத்துநிலை வெளிப்பாடு

இக்கொகுதியில் பெண்களின் உரிமைகள் முன் வேற்றுங்கள் குறித்த கருத்துக்களைப் பெண்பலப்பாளர்களை தமக்கேயுரிய பாணியிலும் எல்லாவிதோட்டியும் தீன்று வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். வலையறைக்குட்பட்ட நிலையில் - குறிப்பிட சமூக அமைப்புக்களைச் சிதைக்காத

வகையில் - சமதர்மப் பெண்ணிய நிலை சார்ந்து தமது கருத்துக்களை அவர்கள் முன்வைத்ததைக் காணமுடிகின்றது.

- (1) காலங்காலமாகப் பெண்கள் மீது சுமத்தப்பட்டு வந்த பல்வேறு அடக்குமுறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்.
- (2) அவற்றை விமர்சனத்துக்குட்படுத்துதல்.
- (3) இதுவரை காலமும் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளை மீண்டும் நிலைநாட்டிக் கொள்ள விரும்புதல்.
- (4) பரிதாபத்துக்குரியவர்களாக, மெல்லியவர்களாக, பதுமைகளாக, சபிக்கப்பட்டவர்களாகப் பெண்களைப் பார்க்கும் சமூகப் பார்வையில் மாற்றம் வேண்டும் என வாதிடல்.

எனும் கருத்து நிலைகள் மேற்படி கவிதைகளில் தூக்கலாக எடுத்துப் பேசப்பட்டன. சமூக அடக்கு முறைகளில் சிக்கித்திணறி தம் உணர்வுகளை வெளிப் படையாகக் கூறவும் முடியாமல், எதிர்க்கவும் முடியாமல் மனதிற்குள் குமைந்து கொண்டிருக்கும் பெண்களின் நிலையை மிகத் துல்லியமாக இக் கவிதைகள் பதிவு செய்துள்ளன. பெண்கள் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் எனச் சமூகம் உருவாக்கிய போலிக் கட்டுப்பாடுகளைப் பெண்கள் தாண்ட முற்பட்டபோது சமூகம் அவர்களை நோக்கிய நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி நியாயம் கேட்கின்ற நோக்கிலும் கவிதைகள் பல எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். குறிப்பாக; சங்கரி, சன்மார்க்கா, பிரேமி, மசூரா.ஏ.மஜீட் முதலானோரின் கவிதைகளில் மேற்படி உணர்வுகள் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. கீழ்வரும் சங்கரியின் கவிதை வரிகள் சிலவற்றை இதற்கு வகைமாதிரியாகச் சுட்டலாம்.

“எனக்கு-
முகம் இல்லை
இதயம் இல்லை
ஆத்மாவும் இல்லை

அவர்களின் பார்வையில் -
இரண்டு மாண்புகள்
நீண்ட கூந்தல்
சிறிய இடை
பருத்த தொடை
இவைகளே உள்ளன.....”

பெண்கள் மத்தியில் அவர்களது வாழ்வியல் உரிமைகள் சார்ந்த விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கிலும், ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் போலிக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து அவர்கள் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளும் மனத்தையிதைத் தரும் நோக்கிலும், எழுதப்பட்ட இன்னொரு தொகுதி கவிதைகள் இத்தொகுதியிலுள்ளன. மைத்திரேயி, மசூரா ஏ.மஜீட், சி.சிவரமணி போன்றோரின் கவிதைகள் சிலவற்றில் இப்பண்பு மிகுதியும் பதிவாகியிருப்பதைக் காணலாம்.

பெண்கள் அடக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாவதைச் சுட்டிக்காட்டும் மேற்படி படைப்பாளிகள் அந்த அடக்குமுறைகளை அகற்றப் பெண்களே முயல வேண்டும் என்கின்றனர். பெண்கள் தமது உரிமைகளை, தமக்குரிய சுதந்திரங்களைத் தாமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெயொழிய சமூகத்தின் போலித்திரைகளுக்குள் தம்மை மறைத்துக்கொள்வதால் பயனில்லை என அவர்கள் வலியுறுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது. பெண் விடுதலையும் பெண்களின் முன்னேற்றமும் அவர்கள் தமது வாழ்க்கையைத் தாமே நிச்சயித்துக் கொள்ளும் போதுதான் ஏற்படும் எனக் குறிப்பிடும் இப் படைப்பாளிகள் அதற்கான முன்னெடுப்புக்களைத் துணிவாகவும் புத்தி சாதாரியத்துடனும் செய்யவேண்டும் என அறைகூவல் விடுக்கின்றனர். மாறாக, “சமூகம் எங்களுக்கு அநீதி இழைத்துவிட்டது; ஆண்கள் எமது உரிமைகளைப் பறித்துவிட்டனர் எனச் சமூகத்தின் மீது பழிபோடுவதில் பயனில்லை” என அவர்கள் சுட்டுவதைக் காணலாம். பிரசார வாடை ஓரளவு வீசும் இப்பாடல்கள் பெண்களின் சிந்தனைப் போக்கில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புணர்ச்சியையும், கிளர்ச்சி மனோபாவத்தையும் எமக்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. மிதவாதப் பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்களைப் போல சமூகத்தின் மீதோ அல்லது ஆண்வர்க்கத்தினரின் மீதோ இவர்கள் தமது எதிர்ப்புணர்வுகளை வெளிக் காட்டவில்லை. மாறாக, பெண்களின் மனதளவில் ஏற்படும் முற்போக்கான மாற்றங்களே பெண் அடிமைத் தனத்தை அடியோடு அழிப்பதற்குரிய கருவி என அவர்கள் வாதிடுவது நோக்கத்தக்கதாகும். பின்வரும் சிவரமணி, மைத்திரேயி என்போரது கவிதை வரிகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

“என் இனிய தோழிகளே
இன்னுமா தலைவர
கண்ணாடி தேடுகிறீர்?
சேலைகளைச் சரிப்படுத்தியே
வேளைகள் வீணாகின்றன
வேண்டாம் தோழிகளே
வேண்டாம்.....”

- சிவரமணி

“.... ‘அடுக்களை அரிசி’
‘கற்புத்தெய்வம்’
‘மெல்லியலாள்’ etc etc
எல்லாம் வெறும் கனவுப்
பொன் விலங்குகள்,
சுயநலக்காரர் உன்மேற் கூட்டிய
மாய முட்கிரீடங்கள்...”

- மைத்திரேயி

பெண்கள் தமது உரிமைகளை நிலைநாட்டிக் கொள்ள அல்லது தமது வாழ்க்கையைத் தாமே நிச்சயித்துக்கொள்ள முனையும்போது சமூகத்தில் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் இத்தொகுதியில் வரும் சில கவிதைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாகப் பெண்கள் முற்போக்காகச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும்

முனைசின்றபொது அவர்களின் காதல் வாழ்க்கையிலும் நுழைவ வாழ்க்கையிலும் ஏற்பட்ட கடிமய மனமுறண்ணை மிகத் தெளிவாக கவிஞர்கள் பதிவு செய்வார்களா? காகக் காகமாகப் பெண்கள் புற்றிய மரடி ரீதியான கடிமயம் ஒன்றை எதிர்த்திருக்க சமூகம். ஆதற்கு மறுமயப் பெண்கள் முற்போக்குடன் சிந்திப்பவையுமே செயற்படுவனதாய் கண்டு வெறுப்புணர்வுடன் தோக்குவதும் அவர்களை ஒதுக்குவதும் மனதில் துயரத்தோடு வெறுவிட அய்வுணர்வுகளைச் சோகத்த துர்ப்ப கவிஞர்கள் தம்கவிதைகளில் பதிவு செய்திருப்பவையக் காணலாம். கம் உணர்வுகளான, ஏக்கர்களான, ஏதிர்பார்ப்பு க்களானப் கடிமத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியாத துரமதும், பெண்ணைச் சார்ந்த கோபமடுகளையிட்டுக் கொடுக்க முடியாத மன உறுதியும் ஒன்றுடன் ஒன்று மேகத மயங்களில் அப்பெண்கள் அண்டயக்கடிம துயரங்களைய மிக உணர்வு பூர்வமாக இடிகவிதைகள் எடுத்துக்கொடுத்திள்ளலாம். காதல், பிரிய, துன்பம், வெவ்வேக லைராக்கிலும் எளிதாய்மயக்குள் அடையப்பட்டுத் தீண்டும் பெண்களின் மன

தமிழர்வாழ் பிரதேசங்களில் காட்டெரித்து விடப்பட்டுள்ள இராணுவ அபயுதமானது கட்டுமானத்திலுள்ள ஏதாவது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகப் பல தமிழர் அடிமுகத்துடன்கூட மூலாததெய்தின. தமிழர் இலாபவர்கள் பலர் அங்கிலைக்குள்ளுள் அம்மைய இனங்காட்டிக் கொள்ளத் தொடங்கினர். அவர்களைத் தேடி இராணுவம் வளவெரித்துச் கொண்டிருந்த காலமது. மறைந்தவர்க ளிந்தனைப் போடப்பட்டக் கருத்துருவதும் அங்குள்ள அதரவுகளும் மக்கள் மத்தியில் பரபரப்பைப்பெரிக்கொண்டிருந்தன. இச் சூழலைய சமூகத்தில் வெளிவந்த யதொரு கவிதைத் தொடர்தொண்டி 'மரணத்தின் வாய்திறைன்' (நிதர்வாய்வியமாகப் பதிவு செய்தது. சமகாலத்தில் வெளிவந்த 'சொல்லாது கேட்கள்' தொகுதியிலும் மேற்படி சூழல் பதிவுபெய்யப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணமாய், இராணுவ அபயுதங்க்களையும், அவற்றுள் அடங்கப்பட்டுப் பெண்கள் அடைபுள் சூழல்களையும், பெண்களின் தேச விடுதலை சார்ந்த உணர்வுகளையும், போராட்டத்தில் கலப்பவர்களை உறுதுகள் சார்ந்த அவர்களுது ஏக்கங்களுர் மேற்படி

செய்க்கா தமிது பரிசுமயவக நிறைநாயகம் பொன்னா சிலைது துமது வாழ்க்கையையதினாமே நீட்சியிந்துகொள்ள முனையும்வகது ஸங்கதினெதிநேரத்தும் பிறக்கிலைகளையுமுதிருத்ததிலில் வறும் சில சுகினைதும் எடுத்துக் காட்டுகின்றவா. சூரியாகப் பெண்ணா முற்போகாகச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் முனைகின்றவாது. அவர்களின்மாதல வாழ்க்கையிலும் துரிதப் வாழ்க்கையிலும் ஸ்பந்தச்சுறுயமவாழ்வுகளையா மிசுது ஒருகிலாக கவிதாக்கள் பதிவு செய்கின்றவா.

உணர்வுகளே இந்நவாய கவிதைகள் எனப் பெரிதும் பொருந்தும் தம்மைப் பறிந்து கொள்ளாத சமூகம் மீதான மென்மையான விமர்சனத்தையும் இந்நூ கண்டிக்கும் குழிப்பப் கட்டமைப்பைக் குணங்கடாக; குணங்க ளினும் பாத் சமதரிசப் பெண்ணியச் சித்தனனின் எரிச்சல் இங்கே காணமுடிகிறது. ஆணாதிக் கழகம் அடிது பேராட்டத் தின் திவாசுந்தரது ஒருநாள் உணர்ந்தே நிருவாய்கள்; தம்மை ஏற்றிக் கொள்ளும் வலப்பக்குவத்தை அண வாய்கள்; அதுவரை அமைதியாகக் காட்டுப்போய் என்ற உணர்வள இக் கவிதைகளுள் பல முள்ளைப்படைந் தரணமுடிகின்றது. பெண்களின் கொள்ளை உறுதி, மரிவுத்தையம் என்பவற்றை மறியுறிப் பதிவுச்சித்து எழுதப்பட்ட இக் கவிதைகள் கவித்துவத்தின் மிகச் சிறந்த உவையாக உள்ளன. சங்கரி, பிரேமி, ஊர்வரி பேரன்புறான் கவிதைகளை வகையாழியாகக் கட்டிக் காட்ட முடியும்.

1980களில் தமிழில் கேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக வடிவெடுத்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக இராணுவ அடக்குமுறைகள்

கவிதைகளில் பழிவாடி வந்ததைக் காண்பாட்டில்வந்து. என்னை, அப்படிக்கா, செல்லி என்னை. நான் கவிதைகளில் இயல்புடையவைகளாகத் தெள்ளொகை நூலிடுக்க முடிகின்றது. இயல்பான மனித வாழ்க்கையில் - முழிப்பாகத் துறியு வபுக்களையில் - பேரார் வற்படுத்தி விட்ட ஆறாத நாளங்களை அவர்மல் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். பொருட்டத்தில் காப்பதிலான பல்லவையுடைய மாலையன் ஒருவனின் மரணத்தின் நூறும் சங்கதியின் கவிதைகளில் பதிவாகிறது. நான் மலே இராணுவத்தால் சுடப்பட்டே. நான் வலைய பிள்ளைகளை எண்ணி இறந்த மரணம் அடைவான்காட்டத் தயங்கும் நான் ஒருத்தியின் மலையிலையையச் சோகத் ததும்பப் பதிவு செய்திருக்கிறார் அப்படிக்கா. சுற்றிவளையப்புகள், கைநுயல் என்பவன் தொடர்பாக உறுவுகள் அடைவர் நூறாங்களை செல்லி 'மீளாத பொழுதுகள்' என்றும் தன் கவிதைகளில் மிகத் தத்துவபரமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். விடுதலையப் பேராட்டம் திராசுமாளமா? இராணுவ அடக்குமுறைகள் சரியானமா? என்பது பழியெல்லாம் இக்கவிஞர்கள் அடைபுக்கொள்ளுகின்றவை. மரணம் அவர்கள் வெளிக்

காட்ட முனைவதெல்லாம் இப் பயங்கரச் சூழலின் பாதிப்புக்கள் பற்றியேதான். அதிலும் குறிப்பாக நன்கு பழகிய தெரிந்த உடன் வாழ்ந்த உறவுகள் இழக்கப் படும்போது மனதில் உண்டாகும் நெருடல் களையே அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். பெண்களுக்கு வழங்கப் பட்ட மிகப் பெரும் வரப்பிரசாதம் தாய்மை யாகும். இத்தாய்மை உணர்வுடன் இழப்புக்களை அணுகும் போது ஏற்படும் மன அச்சம், துயரம் என்பன மிக அதிக மானவையாகும். சன்மார்க்காவின் ‘ஒரு தாயின் புலம் பல்’ எனும் கவிதை முழுக்க முழுக்கத் தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடே. தன் மகனின் இழப்பால் மனதுக்குள்ளேயே குமைந்து பொங்கி அழும் தாயின் உணர்வோட்டங்களை மிக நுணுக்கமாக நெஞ்சையறும் கும் வார்த்தைகளால் அவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

“தெருப்புழுதியில் உன் உடம்பு
முதுகெல்லாம் இரத்த வெள்ளம்
நீதானா என்று குனிந்து பார்த்தேன்
ஓம் ராசா, நீயே தான்
‘ஏன் ஆச்சி அழுகின்றாய்?’
என்று ஸ்வேதிற்கும் சணம் கேட்க
“பொடியனைத் தெரியுமா உனக்கு”
என்று மிரட்டுகிறான் காக்கிச்சட்டை...”

பெண்கள் எதிர்நோக்கும் வேறு வகையான பிரச்சினைகளையும் இத்தொகுதி பதிவு செய்துள்ளது. சீதனக் கொடுமை, விதவை நிலை, கற்பழிப்பு, ஏமாற்றுக் கள், குடும்பச் சமை, வீண் அபவாதங்கள் என்பனவற் றால் பெண்கள் அடையக்கூடிய மனதள விவான பாதிப்புக்கள் குறித்தும் கவிஞர்கள் கவனம் செலுத்தி யுள்ளனர். குறிப்பாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களைக் குடும்பம், சமூகம் என்பன நோக்கும் நிலை பற்றியும் அதனால் மனதளவில் பெண்களடையும் வேதனை என்பன குறித்தும் கவிஞர்கள் ஆழமாகவே சிந்தித்துள் ளனர். “வெற்றுவாய்க்கு அவற்பொரி கிடைத்தது போல்” பெண்கள் சார்ந்த பாதிப்புக்களை சமூகத்தவர் சுட்டிக் காட்டிப் பேசிவருவதும், “ஊருக்கு பதேசம் உனக்கல்லடி மகளை” எனும் வகையாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை குடும்பத்தவர் கண்டிப்பதும் பெண்களின் உளஞ் சார்ந்த பாதிப்புக்கு எந்தளவு தூரம் காரணமாகின்றன என்பதை மேற்படி கவிஞர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள் ளனர். பெண் சார்ந்த பிரச்சினையைப் பெண்களே சரிவரப் புரிந்துகொண்டு வெளிப்படுத்த முடியும் என்ற வகையில் இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளில் மேற்படி பாதிப்புக்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட் டுள்ளன. இத்தகைய பாதிப்புகள், கிண்டல்கள், கேலிகள் என்பனவற்றிற்கு மத்தியிலும் வாழ்த்துடிக்கும் அல்லது வாழ்க்கையில் உறுதி கொள்ளும் பெண்களின் மன வைராக்கியத்தையும் இக் கவிதைகள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. இதன் வாயிலாக எத்தகைய பிரச்சினை களையும் எதிர்நோக்கக் கூடிய மனோபக்குவத்தைப் பெண்கள் அடையவேண்டும் என்பதைப் படைப்பாளி கள் சொல்லாமல் சொல்வதைக் காணமுடிகின்றது.

கலைத்துவம்

மேற்படி கவிஞர்கள் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்துக்களை மிகச் சாதுரியமாக வெளியிட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. புதுக்கவிதை அமைப்பில் எழுதப் பட்டுள்ள இக் கவிதைகள் மிக இலகுவான மொழி நடையில் - வாசகர்கள் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கவிதையில் பழகிவரும் குறியீடுகள், காட்சிப் படிமங்கள் எல்லாமே எளிமையா னவை. உணர்வின் விபரிப்புக்கு ஏற்றவகையில் கவிதை கள் நீண்டவையாகவோ அல்லது குறுகியவையாகவோ அமைவதைக் காணலாம். ஒப்பீட்டளவில் இத் தொகுப் பில் நீண்ட கவிதைகளே அதிகமானவை.

இக் கவிதைகள் அறிவு, உணர்ச்சி என்னும் இரு தளங்களும் ஒன்றியைந்த நிலையில் பாடப்பட்டிருத் தலைக் காண முடிகின்றது. தமது பிரச்சினைகளை, தம் மீதான அடக்குமுறைகளை உணர்ச்சிநிலை நின்று நோக்கும் கவிஞர்கள், அவற்றைச் சமூகத்துக்கு வெளிப் படுத்தும் நோக்கில் அறிவுத்தளத்தில் நின்று செயற்பட் டிருக்கின்றனர். இதனால் வெற்றுக்கோஷங்களை, வரட்டுப் பிரசாரங்களை, ஆண்கள் மீதான கசப்பான பார்வைகளை, பழிவாங்கல்களை இக்கவிதை களில் காணமுடியவில்லை. பதிலாகச் சிந்தனைத் தெளிவு, கொள்கை உறுதிப்பாடு, மென்மையான விமர்சனப் போக்கு என்னும் அம்சங்களே கவிதைகளில் முனைப் புற்று நிற்கின்றன. இருண்மைகளை, புரியாத படிமங் களை, பாலுணர்வு சார்ந்த சொற்களை - தற்கால மிதவாத பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் - போல் இவர்கள் பயன்படுத்தவில்லை. கவிதைகளில் தமக்கென ஒருதனியான மொழி, கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்னும் எண்ணம் முளைவிடுவதைக் காணலாம். அவற்றுக்கான முகிழ்நி லைக் கூறுகள் மேற்படி கவிதைகளில் பிரகாசிப்பதையும் சுட்டிக்காட்டியே ஆதல் வேண்டும்.

முடிவுரை

ஓட்டுமொத்தமாக நோக்குகின்றபோது ‘சொல்லாத சேதிகள்’ என்னும் இக்கவிதைத் தொகுப்பு ஈழத்துப் பெண்களின் வாழ்வியலிலும் அவர்களின் உரிமை சார்ந்த போராட்டங்களிலும், பெண்ணியச் சிந்தனைகளிலும் புதிய பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தி யுள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது. பிற்காலப் பெண்ணி யச் சிந்தனைகளுடன் எழுந்த படைப்புகளுக்கு முன் மாதிரியை இத்தொகுதி அளித்துள்ளது எனலாம். இதனாலேதான் இற்றைவரை பெண்ணியம் பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள், எழுதுகின்றவர்கள், சிந்திக்கின்றவர் கள் எல்லோரும் இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளை மேற்கோள் காட்டி பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். இத்தொகுதியினூடாக முகிழ்வுற்ற பெண்ணியச் சிந்த னைகள், அதனை வெளிப்படுத்தும் விதம், அறிவு பூர்வமான சமுதாய விமர்சனங்கள் என்பன பிற்காலப் படைப்பாளர்களுக்கு ஆதாரச் சுருதியாக அமையத்தக்

கனம் அமைச்சர்கள் இச்செய்திகளை அழகுறையில் காட்டிய நிகழ்ச்சியும், சென்னை ஊராட்சி, கொள்ளை நிலையமாக என். பன் மாவும் மாற்றப்பட்டிருக்கலையும் இதுமே இதுமன்ற மூன்றா ஆண்டுகள் கி. பி.ந. நிலையிலும் இக்கொருத்தி இந்நிறுவனம் தயார் செய்து போடப்பட்ட அபிமானமாயிற்று.

முற்பகுப்பு, விவசாயத்தில் கிதிருவாளரின், செயலின், மேச்சினை விழிப்புடையவர்க்கினைய உறுப்படுத்திய இப்பகுப்பு, இன்றைய பரவலுள்ளிருந்து ஒருவருக்குள்ளே திணைத்திருக்கும் வாய்ப்பு திணைப்பில்லை.

உன் கண்ணே!

உணர்வுத் தூதரானால் விசுவாசத்தில்
தேவரின் எழுத்து
பெரிபெரிதாய்,
கவியெழுத் திவ்வானத்துவது...

தூண்துத் துயிலுக்கிப்
கிலுலுத்துவதுப்
பெறுவையுடையது,
ஆவனாய்
வாங்கிப் புறநகரிலுள் -

நெருக்கடிக்கு வழிபடும் தாவர
வளத்தின் கீழாகவும் பூவ
புல்லாவிகளும்,
பூவகத்தில் பூவாழியின்
பூவாழ்!

- 08.07.2020

சுட்டி

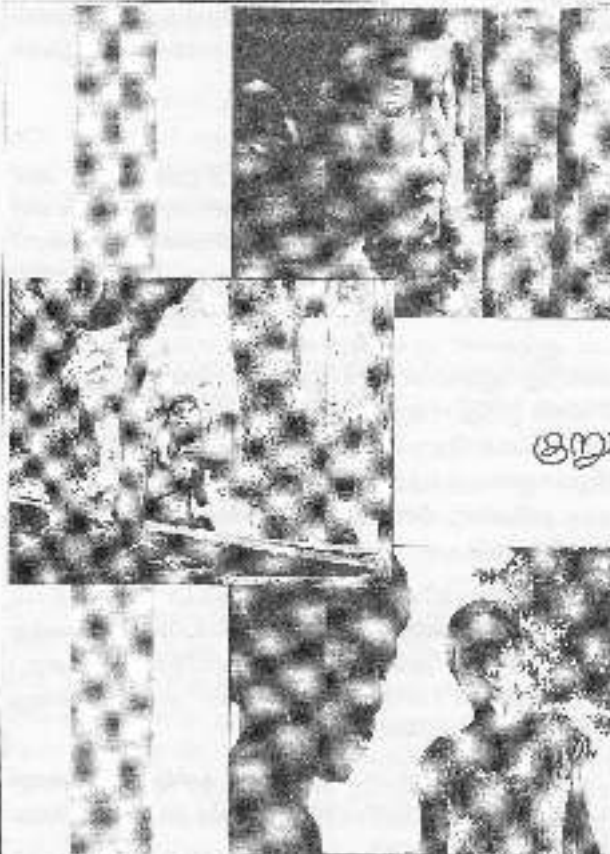

இ.ஜீவகாருண்யனின்
தேடலும் விமர்சனங்களும்

[கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதைகள்]

புரணாக, அவை மீண்டும் நடுத்தர மக்கள் சிறப்பித்தவர்களை அங்கம் வகித்த ஆளுமைகளில் ஒருவரான இ. ஜி. காமராசின் மூலம் "தேவதூதர் விமலசாங்கரம்" என்றும் தான் அன்பாக - நன்றியோடு, தமிழ்நாடு - காவல்காடு புதிதாகக் ஆகியதற்குள்ள இரண்டாம் வெளியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

“தமிழ்த்தொரு கலெக்டர் அடங்காது - கவிதை, கவிதை போன்ற கவிதைகள் சித்திரங்கள் பொருள், சிறுபாடல்கள், உண்மைகள் குறித்து உணர்வுகள் சிறு புதிதான, இசைகள் குறிப்புகள், சரிசரிவைகள், பூல் விவரங்கள், ஆளுகைகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள், அடிப்படை முதலிய கருப்புகள் தொடர்பு இது அமைக்கிறது” என தமிழ்ப்புலப் பற்றுதலும் சிறு நூல் பற்றி பதிவு அமைக்க குறிப்பிட்டுள்ளது.

குறுப்பிடம்

யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்தின்
திறைப்படப் பிரிவின்
சூயாசிப்பில்

எழுத்துநூல் இயக்கம் - பி. சே. கவிஸ்
ஒளிப்பதிவு - அ. யசிதரன்
இசை - கு. அறிபுதுன்
படத்தொகுப்பு - கோ. சத்தியன்
ஸ்பெக்டி கலையகம்

அக்காளி, வீட்டுக்கு வந்ததும் முதலில் சுருட்டையைத் தேடினாள். சுருட்டையைப் பிரிந்து ஒரு வருடமாகிறது. தெருக்கள் துப்பாக்கிகளால் அடைக்கப்பட்டதான் அவள் ஊரை இழந்தாள். துப்பாக்கி என்றால் அவளுக்குச் சரியான பயம். துப்பாக்கிகள் உயிர்களைக் கொல்பவை என்ற உணர்வு அவளில்.

வேலு, எப்பவும் வயல் வயல் என்று ஓடுவான். நெல்லு விதைத்து அறுவடை முடியும் வரையும் வயலில்தான் படுப்பான். வயலைச் சுற்றி காட்டுத் தடிகள் நட்டு, இரண்டு வரியில் முட்கம்பியும் போட்டிருந்தான். யானையை விட பன்றிகள் மோசம். யானைகள் நுழைவது தெரியும். தகரங்களில் தட்டி பந்தங்கள் கொழுத்தினால் யானைகள் ஓடும். பன்றிகள் நுழைவதே தெரியாது. பன்றிகளுக்காக லைற்றை அடித்து வரம்புகளில் திரிவான்.

ஒருநாள் வேலு வயலில் செத்துக்கிடந்தான். களை பிடுங்கப்போன மீனாச்சி ஓடிவந்து சொன்னாள்.

“உவன் சாமமில்லச் சேமமில்லவெண்டு காடு கரம்பையெல்லாம் திரிஞ்சா பேய் பிசாசுகள் வுடுதே”

“அதுதானே... முனியன் கொடிவிட்டுத்திரியிற இடங்களல்லே, பாம்புக்காடுகளும்”

“பாம்புக் காடோ... அடிஆத்தி, அக்காளியின்ற துடையன் மாதிரியல்லே ஓவரு பாம்புகளும். வாய் வைச்சால் நுரையளும் தள்ளாதாம்.”

“என்னெண்டு தாங்கப்போறான் அக்காளி. நாப் பது வயசில ஒரு புள்ளைக்குப் பலனெண்டு ஊர் ஊராச் சொன்னவன்”

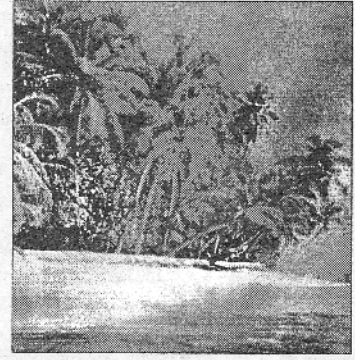
“மலடியெண்டா, பொத்தெண்டு கோவம் வாற மூஞ்சி. விழத்தி மலடியாப் போனாளே...”

ஊரிலே இப்படிச் சனங்கள் கதைக்க, அக்காளி வயலுக்கு ஓடினாள். வேலுவுக்கு வலி வாறது. கல்யாணம் செய்ததுக்கு இரண்டு தடவைகள் வந்துவிட்டது. வவுனியாவில் மருந்து எடுத்ததுக்கு இன்னும் வரவில்லை. வலிதான் உயிரை எடுத்தது என எண்ணிக்கொண்டு கணபதியுடன் ஓடினாள்.

கணபதிக்கு வேலு என்றால் உயிர். இருவரும் ஒரே ஊர், தீவகம். ஒரே ஊரில்தான் வந்து கலியாணம் செய்தவர்கள். வயல் வேலை தொடங்கினால் வேலுவின் பட்டிமாடுகளை கணபதிதான் மேய்த்துக் கொடுப்பார். காசவாங்கமாட்டார். வீட்டுக்கு வரும்போது வேலு

கொழும்புச்சாராயம் வாங்கிக் கணபதிக்குக் கொடுப்பான்.

வேலு குப்புறக் கிடந்தான். முதுகில் இரண்டு சூட்டுக் காயங்கள். அக்காளி தாலியைக் கழற்றி அவனின் கழுத்தில் போட்டுக் கத்தினாள். சேற்றில் புரண்டாள். நெஞ்சில் குத்தி கன்னங்களைக் கொஞ்சினாள்.

இரகசிய

வேலு செத்து முதல் திவசத்தன்றுதான் அக்காளி ஊரை இழந்தாள். அவள் நினைக்கவில்லை இப்படி கன நாட்கள் ஊரை இழப்போமென்று.

அவளுக்குச் சுருட்டையை நினைக்க கவலை கூடியது. சுருட்டை அவனின் காவல் தெய்வம். வீட்டு வாசலில்தான் படுக்கும். இரவில் சத்தங்கள் கேட்டால் குரைக்கும். எவரையும் வீட்டுக்குள் நுழைய விடமாட்டாள். நல்ல நீட்டு நாய். சுறுப்பு நிறம். கழுத்தில் மாலையாய் வெள்ளை வரி. வால் சுருண்டிருந்தது. அந்தச் சுருளைப் பார்த்துத்தான் ‘சுருட்டை’ என்று பெயர் வைத்தாள்.

சுருட்டையைக் கொண்டுவந்தது சண்முகம் தான். ஒருமாலை நேரம் சைக்கிளில் வந்தான். மழையும் சாதுவாய் தூறிக்கொண்டிருக்க...

“அக்காளி”

கூப்பிட்டபடி சைக்கிளை நிறுத்தினான். அவளை அக்காளி என்றுதான் சொல்வான். அந்தப் பெயரை அவன்தான் வைத்தான். ஆலடி அம்மனில் சித்திரைப் பெளர்ணமி அன்று பொங்கல் விழா நடக்கிறது. அதில் அவளுக்கு ‘கலை’ வாறது காளி வெளிப்பட்டு பேயாட்டம் ஆடுவாள். சூலத்தை கையில் எடுத்து உடம்பை வளைத்து ஆடுவாள். சண்முகம் சொல்வான் சூழவுள்ள பேய்கள் ஓடுது என்று. ஆடும்போது கண்கள் சிவந்திருக்கும். பற்களை நெருமி ஏதோ சொல்வான். குங்குமம் பூசிய நீற்றுக்காயை சூலத்தில் குற்றி எடுத்து, அம்மனின் வாசலுக்கு ஓடுவாள். மீனாச்சி அக்காளிக்கு தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருப்பாள்.

அக்காளியை முதலில் ‘அக்கா’ என்றுதான் சொன்னான். அவளுக்கு காளி வெளிப்படுவதை வைத்து அக்கா + காளி = அக்காளி என்று கூப்பிடுவான். அதைப் பார்த்து ஊரில் எல்லோரும் அவளை அக்காளி என்று தான் கூப்பிடுவார்கள்.

சண்முகம் கூப்பிட்டது கேட்கவில்லை. அக்காளி நடந்து போனாள். இடுப்பில் தண்ணிக் குடம் இருந்தது. மீண்டும் கூப்பிட்டான்.

நாப்பிவன்

■ கருணா ரவி

“அக்காளி...”

“என்னடா?”

“தண்ணிக்குத்தான்”

“ராத்திரி உந்தாட்டமாடினனி. இப்பாத்தான் தண்ணிக்கிழுக்குதோ...? போய் லூட்ல குடியன்.”

“நீ தரக்குடாதே?”

“நான் உன்ர பெண்டிலே.... குடத்தாலதான் மூஞ்சிலை குத்துவன்”

“சரி சரி - இந்தா - பிடியிதை?”

“யென்னடா குட்டி நாயு”

“தனிய இருக்கிறாய். லூட்டில பூச்சி பூண்டுகள் பூராமத்தான். ம்... இறுக்கிப் பிடி”

சொல்லிவிட்டு சைக்கிளில் பறந்தான் சண்முகம். நல்ல உயரம். மயிரும் நல்ல சுருள். இடைக்கிடை நரை விழுந்திருந்தது. எப்பவும் எண்ணெய் வைத்திருப்பான், சேட்போடமாட்டான். தோளில் சால்வை மட்டும் போட்டிருப்பான். துவாயின் நுணியை வாயில் வைத்துக் கொண்டு சைக்கிள் ஓடுவான். சாரத்தை துடைக்கு மேலே மடித்துக் கட்டியிருப்பான்.

வாங்கிய நாயை வீட்டில் கொண்டுபோய்ப் பார்த்தான். அது பெட்டை நாய். சண்முகத்தை திட்டினாள். நாயைக் கலைத்தாள். போகவில்லை. காலால் உதைத்தாள். குழறியது. தடியால் அடித்தாள். வேலிப் பக்கம் ஓடியது.

அன்றிரவு அவள் நித்திரையே கொள்ளவில்லை. நாய் வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி குழறியது. பசியில் அழுவதாக நினைத்தாள். எழும்பிச் சாப்பாடு வைத்தாள். சாப்பிட்டதும் சுத்தியது. சண்முகத்தைத் திட்டிக்கொண்டு கிடந்தாள். மீனாச்சியின் சீலைக்குள் விடவேணும் என்று.

விடிந்தது.

நாய் முற்றத்தில் குரைத்துக்கொண்டு நின்றது. சினத்தோடு எழும்பினாள். தலைமாட்டிலிருந்த தடியை எடுத்தாள். நாயிடம் ஓடினாள்.

முற்றத்தில் பாம்பு. பாம்பை ஓடவிடாது சுற்றிச் சுற்றி குரைத்துக்கொண்டு நின்றது. நாய் வாலைக் கடிக்க பாம்பு சீறியது. விசப்பாம்பு. கறுத்த முதுகில் வரிவரிக் கோடுகள். கையில் இருந்த தடியை எறிந்தாள், ஓடிப் போய் கிழுவையில் பெரியதடி முறித்தாள். கிழுவைத் தடிகளால் பாம்புகளுக்கு அடித்தால் பாம்புகள் ஓடமாட்டா தாம். நாணமாம். தடியுடன் வர பாம்பைக்காணவில்லை. தேடினாள். கோடி, முற்றம், வேலிக்கரை. எங்குமில்லை. தடியை எறிந்து விட்டு நாயைக் கூப்பிட்டாள். பதுங்கிப் பதுங்கி வந்தது ஆசையாய்த் தூக்கினாள். வாசலில் ஏணையைக் கட்டினாள். நாயைப் போட்டு ஆட்டினாள். பெட்டை நாய்களை ஏணையில் போட்டு ஆட்டினாள்

மலடுபத்துமாம். கணபதி சொன்னது ஞாபகத்தில் வரத்தான் அப்படிச் செய்தாள்.

நாய் பெருத்ததும் வீட்டுக்கு எவரும் வருவதில்லை. கேற்றில் நின்றதான் கதைப்பார்கள். கடித்துக் குதுவது போல குரைத்துக்கொண்டு நிற்கும்.

ஒருநாள் சண்முகம் தெருவில் விழுந்து கிடந்த தேங்காய் ஒன்றை குனிந்து எடுத்தான். சுருட்டை ஓடிப் போய் பின் துடைக்குமேல் கடித்து விட்டது. மூன்று பற்கள் தாண்டது. இரத்தம் கசிந்தது. வெளியில் குப்பை கொட்டிய அக்காளி சிரித்துவிட்டாள்.

“என்ன ... சிரிப்பு?”

அவனுக்குக் கோபம் வந்தால் அப்படித்தான் பேசுவான். கணபதியும் பட்டிமாடுகளைக் கொண்டு போக சுருட்டை விடாது. சுருட்டைக்கு எறியமாட்டார். அடிக்கமாட்டார். அக்காளியைத்தான் பேசுவார் கடிக்கிற நாயைக் கட்டி வளர்க்கவேணும் என்று.

அக்காளி சண்முகத்திடம் சங்கிலிக்குக் காசுகொடுத்தாள். மூன்று நாட்களாகியது. அவன் சங்கிலியைக் கொண்டுவரவில்லை.

“ஐயோ அக்காளி மறந்து போனனடி”

“இண்டைக்கு கடையன் பூட்டு”

“மீனாச்சியறிய இண்டைக்கு கொண்டுவாறன்”

இப்படியே ஓவருநாளும் ஓவரு பதிலைச் சொல்வான். அக்காளிக்கு கோபம் வந்து விட்டது. தெருவால் போக சண்முகத்தைப் பேசுவாள். ஒருநாள் ‘கள்ளன்’ என்றும் சொல்லி விட்டாள். அவளின் வீடு வருகு தென்றால் சைக்கிளை வேகமாக ஓட்டுவான். ‘கிறீச்’ என்ற சத்தம் கேட்டால் சுருட்டைக்குத் தெரியும் சண்முகம் என்று. ஓடிப்போய் கேற்றடியில் பதுங்கும். கேற்றைத் தாண்டியதும் அவனைத் துரத்தும். காலைத் தூக்கி வாரில் போடுவான் பொக்கிளுக்குக் கீழே சாரத்தை ஒரு கையால் பொத்துவான்.

ஒரு நாள்...

சுருட்டை முற்றத்தில் படுத்திருந்தது. சிவபாதம் வீட்டு கறுத்த நாய் வந்தது. சுருட்டை கறுப்பனைப் பார்த்துக் குரைக்கவில்லை. ஓடிப்போய் முதலில் முகத்தை மணந்தது. பின்பு வாலை மணந்தது. பேந்து...

சுருட்டை மணக்கும்போது கறுப்பன் நிலத்தை கால்களால் விறாண்டிக்கொண்டிருந்தான். வாலை ஆட்டினான்.

“அடிக்”

காகம் துரத்தும் வீரைத்தடியை எடுத்து அக்காளி கறுப்பனுக்கு எறிந்தாள். தடி வயிற்றில் பட்டது. கறுப்பன் கெடுதிப்பட்டு ஓடினான். சுருட்டை வெருண்டது. கறுப்பனைப் பார்த்து ‘ங்’ என்று அனுங்கியது. கறுப்பன் ஓடியது. சுருட்டைக்கு வேதனையாய்

இருந்தது. சுறுப்பன் ஓடிய திசையைப் பார்த்து ஊளையிட்டது. ஜமனைக் கண்டுதான் நாய்கள் ஊளையிடுகிறதாம். மீனாச்சி ஒருநாள் சொன்னது ஞாபகத்தில் வரப் பயந்தாள்.

சாப்பாட்டை நாய்க்கு வைத்தாள். சாப்பிடவில்லை. ஓடி ஓடி 'ங்...' என்றது. வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி நிலத்தை விறாண்டியது. நிலத்தை முகர்ந்தபடி வேலிப்பக்கம் ஓடியது. சுறுப்பனைப் பார்த்தது. அக்காளிக்கு சுருட்டையைப் பார்க்க வேலுவின் ஞாபகம் வந்தது...

(1)

வேலு பட்டி மாடுகளை அக்காளி வீட்டுப் பக்கமாக சாய்த்துக்கொண்டு வருவான். தூரத்தில் மாடுகள் வரும்போது அவளின் 'சாய்... எய்...' என்ற சத்தங்கள் கேட்கும். உடனே குடத்தை தூக்கிக் கொண்டு கிணற்றடிக்கு ஓடுவான். துலாக்கொடியை பிடித்து அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நிற்பான்.

கேற்றுக் கரையில் நல்ல புற்கள். எல்லாம் அறுகம் புற்கள். கலைக்கவும் மாடுகள் போகாது. வேலு ஒரு கன்றை விட்டு மற்றைய எல்லாத்தையும் கலைத்துக் கொண்டு போவான். அக்காளியை மீண்டும் பார்ப்பதற்காகத்தான் கன்றை விடுவான். அரை மணித்தியாலங்கள் கழித்து, வீட்ட கன்றிடம் வருவான். அக்காளி உள்ளி, மிளகு போட்டுத் துவைத்த பனங்கிழங்குத் திரணையை வேலுவுக்கு கொடுப்பான். சாப்பிட்டதும் பட்டிக்குள் தூக்குவாளியை வைப்பான். அவள் வெளிக்கு வருவதாக வந்து, தூக்குவாளி எடுக்க பட்டிக்குள் நுழைவாள். அந்தநேரம் வேலுவும் பட்டிக்குள் போவான்...

(2)

அக்காளி சந்தைக்கு வெளிக்கிட்டால் ஒரு கிழமைக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கி வருவாள். நடந்துதான் போய் வருவாள். சந்தைக்குப் போகும் நாட்களில் கால்கள் உழையும். வேலு அவளின் கால்களை தனது மடியில் வைப்பான். கெண்டங் கால்களை உருகுவான். உருகும் போது ஒரு கையைப் பின்னுக்கு வைத்திருப்பான். மறுகையால் வேலுவின் கைகளைப் பிடிப்பான்.

கண்கள் வேலுவைப் பார்க்கும்.

அவன் வீட்டில் நிற்கும் வேளைகளில் பன்றி வற்றலை வதக்கி குழம்பு வைப்பான். வயலில் பன்றி அடித்தால் வற்றல் போட்டுத்தான் வீட்டுக்கு கொண்டு வருவான். வற்றல் வற்ற காசுகளை ஒரு பாணையில் போட்டு வைப்பான். அம்மன் பொங்கலுக்கு காசுகளை எடுத்து உடுப்புகள் வாங்குவான். கோயிலுக்கு வேலு வராதுவிட்டால், வயலைப் பார்த்தபடியே நிற்பான்.

அவளின் எல்லா நினைவுகளும் கண்களைப் புட்டன. வழியும் கண்ணீரை பிறவிரல்களால் துடைத்தாள். துடைக்கும்போது

“சுருட்டை....”

என்றாள். ஓடிவந்து அவளின் கால்விரல்களை நக்கியது. நக்கும்போது அதன் முதுகைத்தடவினாள்.

இரவு அவளுக்கு நித்திரையே வரவில்லை. சுருட்டை எங்கேயோ போய் விட்டது. சுருட்டை இல்லாதது அவளுக்கு கவலையாக இருந்தது. தூரத்தில் நிறைய நாய்கள் சண்டை போட்டுக் கேட்டது. ஊளையிட்டும் கேட்டது. வரவர சத்தங்கள் கிட்டவாகவும் கேட்டது.

“அட.....”

என்ற சத்தம் ஜன்னலை உதைத்தது. சண்முகத்தின் குரல். கல்லுகளாலும் எறிவான். கோபம் வந்தால் சண்முகத்துக்கு கண்கள் செம்பகம் மாதிரிச் சிவக்கும். மீனாச்சிக்கு அடிக்க வெளிக்கிட்டான் என்றால் ஆறேழுபேர் வேணும் அடக்க. மீனாச்சியின் வாய் நீளும்.

வீட்டுக்கு நாய் வந்து விட்டது. லாம்பைத் தீண்டினாள். வெளியில் போனாள். சுருட்டையைச் சுற்றி ஆறேழு நாய்கள் நின்றன. ஒன்று வாடல். நடக்கவும் வலுவில்லை. நாக்கு நீண்டிருந்தது. விளக்கை வைத்து விட்டு கரப்பை எடுத்து வந்தாள். மற்ற நாய்களை கலைத்தாள். ஒரு கொழுத்த நாய் உறுமியது. கரப்பால் இடித்தாள். கரப்புக் கூர் கண்களில் பட்டிருக்கவேணும். குழறிக்கொண்டு ஓடியது. சுருட்டையை கரப்புக்குள் அடைத்து விட்டுப் படுத்தாள்.

பயமாய் இருந்தது. நாய் வாசலில்தான் படுக்கிறது. கதவும் சாத்தமாட்டாள். காற்று நல்லாய் விழ நித்திரை வரும். வீட்டுக்குள் அட்டையைக் கண்டாலும் தலை மாட்டில் இருந்து குரைக்கும். சிலவேளைகளில் திடுக்குற்று எழும்புவாள். நாயைப் பேசமாட்டாள். நித்திரை வராது விட்டால் லாம்பைத் தீண்டுவாள். நாய்க்குப் பக்கத்தில் இருப்பான். அவள் பக்கத்தில் வந்தால் கால்கள் இரண்டையும் முன்னுக்கு நீட்டி முகத்தை கால்கள் மேல் குற்றிக்கொண்டு படுக்கும். முதுகைத் தடவிக்கொண்டிருப்பாள்.

“அக்கை அ, ஆ”

செக்கன் ஷோ படம் பார்த்துவிட்டுப் போகிறவர்கள் அடிக்குரலால் கத்திக்கொண்டு போவார்கள். சண்முகத்தின் குரல்மாதிரி இருக்கும். விறாந்தை சரியான உயரம். விறாந்தையில் இருந்தால் தெருவால் போகிறவர்களின் தலைகள் தெரியும்.

சுருட்டையை நினைத்தபடி கேற்றடியில் நின்றாள். கேற் வளைந்திருந்தது. வாகனம் கேற்றுடன் மோதியிருக்கவேணும். வீட்டுக்குள் நுழைய அவளுக்குப் பயமாக இருந்தது. வீட்டுச் சுவர் ஒருபக்கம் கோதியிருந்தது. மூலைக் கூரையும் அள்ளப்பட்டிருந்தது. ஷெல் விழுந்திருக்க வேணும்.

முற்றமெல்லாம் ஒரே பற்றைகள். நெல்லி மரத் தைக் காணவில்லை. ஐந்து வருசத் தென்னைகளின்

மட்டைகள் தும்பெழும்பியிருந்தன. யானைகள் வீட்டில் புகுந்திருக்கவேணும்.

“சுருட்டை....”

நாய்வரவில்லை. அவளின் குரல் கேட்டால் எங்கிருந்தாலும் ஓடிவரும். விட்டு வந்த கோபத்தில் எங்கேனும் போய்விட்டதா? அல்லது யானைகள் நுழைய பயத்தில் ஓடிவிட்டதா? அல்லது யானைகளுடன் போராடி உயிர் நீத்திருக்குமா? அவளில் எண்ணங்கள் பெருகியது.

மாமரத்தில் காகங்கள் கரைந்தபடி இருந்தன. சொண்டு பெருத்த அண்டங் காக்கா இப்பவும் கிளைகளில் இருந்தது. அதுக்கொரு காலில்லை. கழுத்திலிருந்த சோடாமூடி மாலைகளையும் காணவில்லை. சண்முகம் காகத்தைப் பார்த்து ஒருநாள் சொன்னான். அதை மல்லாவிக் காகம் என்று. மீன் சந்தையில் கண்டதாகவும் சோடா மூடிகளை கழுத்தில் கட்டிவிட்டு, கலைத்து சிறுவர்கள் விளையாடினார்கள் என்று.

“சுருட்டை....”

மீண்டும் கூப்பிட்டாள். வரவில்லை. குட்டிகள் ஈன்று எங்கேனும் சோற்றுக்கு அலைகிறதா? அல்லது மலடு முத்தி வெறி பெருகித் திரிகிறதா?

தும்மல் சத்தம் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தாள். சண்முகம் வந்தான். சேட்போட்டிருந்தான். அவன் ஊருக்கு முதலில் வந்துவிட்டான். அவன் அவனைப் பார்க்கவில்லை. அவன் சொன்ன வார்த்தைகள் கண்ணாடித் துண்டாய் மனதில் தைத்தது.

அவள் சண்முகத்தை தேடி முகாம் ஓவன்றாய் அலைந்தாள். சிவபாதம் வந்தான். சண்முகத்தைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. கணபதியை வலைஞர் மடத்தில் கண்டதாகச் சொன்னான். மாதாகோவிலில் தன்னுடன் இருக்க, ஷெல் விழுந்ததாகவும் நிறையச் சணங்கள் செத்தாகவும் சொன்னான். கையில் காயங்களுடன் தான் ஓடிவர கணபதி வரவில்லை என்றும் சொன்னான்.

அவளுக்கு கணபதியை நினைக்க கவலையாக இருந்தது. வேலு செத்தபின்பு அடிக்கடி கணபதி வீட்டுக்கு வருவார். கடைகளுக்குச் சென்று பொருட்கள் வாங்கிக் கொடுப்பார். மரத்தால் விழும் தேங்காய்களை உரித்துக் கொடுப்பார். வருத்தம் என்றால் வைத்தியசாலைக்கு கூட்டிச் செல்வார்.

கணபதியின் நினைவுகளோடு நடந்துபோக சண்முகம் ஒருதற்பாள் கொட்டிலில் இருந்தான். குந்தியிருந்தான். முழங்கால்களை கைகளால் கோர்த்திருந்தான். நாடி முழங்கால்களில் குற்றியிருந்தது. அவளைக் கண்டதும் முகம் பூமாதிரி விரிய “அக்காளி...” என்றான். சண்முகத்துக்கு கண்கள் கலங்கியது. முழங்கால்களைக் கோர்த்த கைகள் கண்களைத் துடைத்தன. அவள் போய் அவனுக்குப் பக்கத்தில் இருந்தாள். வயிறு ஒட்டி உடம்பு மெலிந்திருந்தது, தேன்கூடு மாதிரித் தாடி. புழுதி மயிர்

களில் திரண்டு செம்படையாய் இருந்தது. வெற்றிலை வீணி கடவாயை நனைத்திருந்தது. பார்க்க அருவருப்பாக இருந்தது. தற்பாள் மூலையில் ச.மீனாச்சி, வலயம் - 14, வீ. இல: 59 என எழுதியிருந்தது.

“எங்கையடா மீனாச்சி....”

“ஷெல்லிலை போட்டுதுகள்...”

அழுதுகொண்டு தனது முதுகைக் காட்டினான். ஆறேழு இடங்களில் தசைகள் கிழிபட்டிருந்தன. அவன் ஒன்றும் கதைக்கவில்லை. இமைகள் ஈரமாகிக் கொண்டிருந்தன. அவளின் கண்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த சண்முகம்.

“அக்காளி...”

“ம்....”

“சமைச்சுத்தர ஒருதருமில்லை. காய்ச்சல் வந்து மூண்டு நாள். தண்ணி வைச்சுத்தர மனிசர் இல்லாமக் கிடக்கிறன்”

“அக்காளி....”

“ம்....”

“நானும் தனிய நீயும்தனிய. இஞ்ச வந்திரன்... ஒண்டா இருந்து சமைச்சச் சாப்பிடலாம்”

“மூதேசி - பெண்டில் செத்து வரிசம் கூடி ஆகல, அதுக்குள பொண்”

பேசிக்கொண்டு போனாள். புழுத்தல் பேச்சு.

சண்முகம் அவளைக் கடந்து போனான். அவன் மறையும் வரை நின்றான், நாயின் ஞாபகம் வந்தது. வீட்டின் பின்பக்கம் போனாள். பின்னுக்கு சின்ன குச்சொழுங்கை. இன்னும் கொஞ்சம் போனால் அம்மன் கோயில். கோயில் வாசலிலும் நாய் படுக்கிறது.

கோயில் முற்றத்தில் பெரிய ஆலமரம். மரத்துக்குக் கீழே இருந்தால் மழைபோலக் குளிரும். படுத்தால் உடனே நித்திரை வரும். மதியம் என்றால் சண்முகம் ‘காட்ஸ்’ விளையாடுவான். சுருட்டுப்பத்த நெருப்பில் லாது விட்டால், அங்கிருந்து மீனாச்சியைக் கூப்பிடுவான். கூப்பிட்ட உடனே நெருப்புக் கொள்ளியுடன் ஓடுவான்.

இரவு என்றால் ஆலமரத்தில் நிறைய வெளவால் கள். சண்முகம் வலைபோட்டுப் பிடிப்பான். உரித்து இறைச்சியாய் விற்பான், ஒரு வெளவால் நூறு ரூபா. அக்காளி வாங்கமாட்டாள். முட்டுக்கு நல்லது என்றாலும் வாங்கமாட்டாள். வெளவாலுக்கு நாய் முகம் என்று அருவருப்பாள்.

அக்காளி சிவபாதம் வீட்டைத் தாண்டியதும் திகைத்துப் போனாள். கோயிலைக் காணவில்லை. ஆலமரத்தையும் காணவில்லை. ஒரே வெளியாய் இருந்தது. கோயிலுக்கும் பின்னால் பெரிய தென்னந் தோப்பு. தென்னைகளையும் காணவில்லை. தென்னைகளைச்

சுற்றி முட்கம்பி வேலி. இடைக்கிடை கிழவங் கதிகால் கள். மாரிகாலம் என்றால் நல்லா துளிர்ந்திருக்கும். அடை மழைக்கு ஒருதருக்கும் தெரியாமல் குழைகள் ஓடிப்பாள் ஆடுகளுக்குப் போடுவாள்.

வெளியில் நிறைய நாய்கள் நின்றன. கறுப்பு, வெள்ளை என பல நிறங்களாய்த் தெரிந்தன. சிறிது, பெரி தென நின்றன. பெரும்பாலான நாய்கள் ஓடிவிளையாடிக் கொண்டிருந்தன. சிலதுகள் விழுந்து புரண்டு, ஒன்றின் கால்களை மற்றையது கடித்தும் விளையாடின.

நாய்கள் ஆறுமாதங்களுக்கு ஒருதடவை தானாம் கலவி செய்கிறதாம். ஒரே தடவையில் பத்துக் குட்டிகளையு ம் பிரசவம் செய்யுமாம். கன்னிகள் என்றால் முதற்போ டும் குட்டிகளை கடித்து தின்று விடுங்களாம். தப்பும்

குட்டிகளுக்கு தலைகள் பெரிதாம். தலை வீங்கிச் செத்துப் போடுங்களாம்.

அக்காளி சுருட்டையின் ஈற்றைப் பார்த்தாள். இரு பிரசவங்கள் நிறையக் குட்டிகள் போட்டிருக்கும். நிற்கும் நாய்கள் எல்லாம் சுருட்டையின் குட்டிகள்தான். மகிழ்ச்சி மலைபோல உயர அந்த வெளிக்கு ஓடினாள்...

“அக்காளி...”

திரும்பிப் பார்த்தாள்.

“அங்கை போகாதே. விசர் நாயன். உங்கை போறவை எவரும் திரும்பிறேலையாம்.”

கணபதிதான் சொன்னான்.

தகவம் - தமிழ்க் கதைஞர் வட்டத்தின் சிறுகதை மதிப்பீட்டு முடிவுகள் 2009

முதலாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பாராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- தினக்குரல்
- மல்லிகை
- தினக்குரல்
- கலைமுகம்

- ‘கசிந்துருகிக் கண்ணீர் மல்கி’ - தாமரைச்செல்வி
- ‘மரண அறிவித்தல்’ - யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
- ‘பொட்டு’ - ராணி சீதரன்
- ‘கள்ளிமரத்து எழுத்துக்கள்’ - ந. வினோதரன்

இரண்டாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பாராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- மல்லிகை
- ஞானம்
- தாயகம்
- (வழங்கப்படவில்லை.)

- ‘தாச்சிச்சட்டி’ - புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன்
- ‘கிராமத்துப் பெரிய வீட்டுக்காரி’ - வீ. ஜீவகுமாரன்
- ‘குதிரைகளும் பறக்கும்’ - பதுளை சேனாதிராஜா

மூன்றாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பாராட்டு
சிறப்புப் பாராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- மல்லிகை
- ஞானம்
- ஞானம்
- ஞானம்
- தினக்குரல்

- ‘சுடலைஞானம்’ - ச. முருகானந்தன்
- ‘முதலாவது அத்தியாயம் நிறைவுபெறுகிறது’ கே.ஆர்.டேவிட்
- ‘குளம்’ - சுதர்ம மகாராஜன்
- ‘அகால மரணம்’ - வீ.ஜீவகுமாரன்
- ‘காலம் பதில் சொல்லட்டும்’ - உ. நிசார்

நான்காம் காலாண்டு

முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- தினக்குரல்
- மல்லிகை
- மல்லிகை

- ‘கோணல் சித்திரங்கள்’ பதுளை சேனாதிராஜா
- ‘உயிரினும் மேலானது’ க.பரணீதரன்
- ‘பழி’ - தாட்சாயணி

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்
40, லில்லி அவெனியூ, கொழும்பு - 06
தொலைபேசி: 011 250 8170

தோற்கருவிகளின் தாயாக விளங்கும் பறை இலங்கையின் வரலாற்றில் தொன்மைமிகு பெருமைமிகும் மிகத்து. ஆதி மாந்தரன் எனும் பாவை, குடும்ப ஆசிரியரின் வாய்க்கால் மேல் தோரை இழுக்கும் போத்திகைகளாலும், குச்சிகளாலும் முழங்கியவை. ஒரு முகப்பறைவைத் தொடர்ந்து இந்முகப்பறைகள், பன்முகப்பறைகள் தோற்றம் பெற்றன. அவ்வகையில் முறையும் பழைகள் அனைத்திற்கும் பெரும் பெயராக 'பறை' குறிப்பிடப்பட்டு வருவதன்மையே பற்றியும் துணைச்சிபர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பறை என்ற சொல்லுக்கானது பற + ஐ = பறை + பற என்ற ஒலிப்பு அல்லது 'பற' என்பது ஒலிப்பு. பறை என்பது முதன்மைப் பொருள் (Primary meaning) பறை என்றும் பெயர் ஒலியியல்பாக (தெற்று) 'பறை' என்ற பெயர் சொல்லுதல், பறைமேல், அறிவித்தல் என வழங்கப்படும் பொருளை (Secondary meaning) உடையது.

எருமை இலையில் அதன் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்த தொல்காப்பியர் அதனை கரும் பொருளாக கொள்ளுமாறு குறிப்பிடக்கூகது. இங்கு கரும் பொருள் என்பது மக்களுக்கு அருந்துகின்ற மட்ட உதவுந் பொருள்.

"தெய்வம் உணர்வோ மாரைப் பிடிவோ
செய்தி மாரில் பழுதியோடு கொல்கதி,
அவ்வை பிழையும் கருவேன மொழிப்"
(தொல்.பொருள் அகத்தியைமையில் 18)

இதன் மார்பாக மங்கத்தில் திவங்களை கருத்தியோடு ஒய்வொரு நிமித்திற்கும் அவர்கள் செய்யத் தொழினர். பாவைபறும் கருவியாக தனித்தனியே பறைகள் இருந்து வந்துள்ளன. அவ்வகையில் குறிஞ்சிக்கு கொண்டு வந்தே பறையும், முள்ளைக்கு ஏறுபோட பறையும், தடாசிப்பறைமும், மருத்துவிகு கொம்ப பறைமும், நெய்தலும், மீன்மேட பறையும், பாண்டி மீன்மேடபறையும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

III. செய்காந்தள்

மேலும் 'பறை' என்ற சொல் பேச்சாகக் குறிப்பதாகும். 'பேசு' என்று பொருள் கொள்ளும். 'அரை' என்ற சொல்லிலிருந்து பறை தோன்றியது. ப + அரை = பறை - அரை மேல் அறு அடக்கியிருந்து தெருங்கிச்சேர் + ஐ = அறை. அடி அடித்து உருக்க ஒளி எழும்பு என்று சொல் கொள் அறை (பெயர்) கொள் (பெருமை 155).

பேய்வழை இலங்கையின் தாயக கருவி பறை எனப்பட்டது. இதனை சங்கப்பறைவர் 'ஓர்ந்தது இரைந்துப் பறை' (கல் 91: 2) புற 37: 4) என்று குறிப்பிட்டனர். மேலும் பறைமறுதல் என்ற சொட்டார் வழங்கியதொரு செய்தியை பண்டிடம் சொல்லித் தீர்வதை சட்டிசுவர், இரண் மாரை கொண்டு அறிவித்தலில் பறை எங்கு அருள்வதென அறிவித்தல் தொடர்பான கருவிகளுக்குப் பொதுப் பொய்யாக இருக்கலாம் என முனைவர் உணர்வது அமைகள் அறை பறை ஆகியவற்றில் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சங்ககாலத்தில் பெருமையுடைய இருந்த பறைகள்

தில்லியல் பாகுபாட்டின்படி பறைகளை வகுத்தொரு ஒரு பறை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுவரும்படியும் இலங்கையிலுள்ள அமைகளில் முடிவிலும் மேலும் தனித்தனி குழியங்களாக வாழ்ந்த பண்டைத்தமிழ் சமூகத்தில் அவர்கள் குழு உணர்வைப் பெறத் தொழிலுக்கு சொல்லும் மூன் பறைமை வளர்த்துள் வரம். பண்டை உண்மையிலுள்ள பெறு வாயிலை நுழைவோர் என கோ. கண்ணன் 'பண்டைத் தமிழரின் ஒளி உணர்வு' இதனை உணர்வும் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறே அவர்கள் தொகுதியினருக்கு உதோ ஒரு வகையில் இப்பறைகள் உதவியுள்ளன. அதனடிப்படையில் ஆதிசைகளை மேய்ப்பதற்கு ஏறு ஏறுவதற்கு ஏறுகோ 'பறை பறை' / கு. முனைவின் பழைய விவரங்களைவிடும் உட்பதற்கும் புரிவோட்டு தற்கும், வெறுப்பாட்டிற்கும் தொண்டை பறையும், பாண்டிமேட்டில் மெட்டு உணர்வு மூன்று பறைமொரு சொந்தி பார்பாற்றத்திற்கு ஆடுநீர் பறைபிணையும் கழனி வீணை

னர்கு செய்தி அறிவிப்பதற்கு அரிப்பறையும்; கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கும், மரக்கலங்கள் இயக்குவதற்கும் மீன் கோப்பறையும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை தவிரவும் பெருகிவரும் வெள்ளத்தை அடைக்க உழவர் மக்களை அழைக்கவும், போர்க்கெழுமாறு வீரர்களை அணிதிரட்ட, வெற்றி தோல்வியை அறிவிக்க, வயல் நிலங்களில் உழவு வேலை செய்வோருக்கு ஊக்கமளிக்க, விதைக்க, அறுவடைய செய்ய, காடுகளில் விலங்குகளை விரட்ட, மன்னனின் செய்தியை மக்களுக்கு தெரிவிக்க, இயற்கை வழிபாட்டில், கூத்துக்களில், விழாக்களில் இறப்பில் என வாழ்வியல் கூறுகளுடன் இணைந்து செயலாற்றியுள்ளது இப்பறைக்கருவி.

தொடர்பாடலில் பறை

பறைக்கருவியின் மிக முக்கியமான பணிகளில் ஒன்றாக அமைவது செய்திப் பரிமாற்றம். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை அதன் பணி தொடர்கிறது. இதற்குச் சாதகமாக அமைந்திருப்பது அதன் அதிர்வின் நீட்சி. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மக்கள் ஒலியின் வேகம், ஒலியுணர்வு, ஒலியின் ஈர்ப்பு ஆகியவற்றை பறை கருவி மூலம் அறிந்துள்ளனர். பறையின் ஒலியை ஆய்வு செய்த இந்திய கணிதமேதை சேர் சி. வி. ராமன் பறையில் சத்தமிடும் தன்மை வெகுவாக குறைந்து சுருதியுடன் சேரும் சீரான ஒலிகள் பிறக்கின்றன என்பதனைக் கண்டறிந்தார். அவ்வாறே எம்முன்னோர்கள் மிக விரைந்து ஓடும் மனிதனை விட, குதிரையைவிட ஒலி இன்னும் மிக விரைவாக செல்லும் என்பதனை அறிந்திருந்தனர்.

குறிப்பாக இத்தகைய செய்திப் பரிமாற்றங்கள் (Codes) குறியீட்டு ஒலி முறையிலே அனுப்பப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக; ஒரு மலைப்பகுதி மக்கள் மற்றைய மலைப்பகுதி மக்களுக்கு செய்தி அனுப்ப இக் குறியீட்டில் செய்திகளை பறையில் அமைத்து அடித்துள்ளனர். அவ்வாறே அடுத்த மலையில் உள்ளவர் அதற்கான பதிலை குறியீட்டு ஒலியில் இங்கு பரிமாற்றிக் கொண்டனர்.

வன்கருவி வகையை சார்ந்த பறையின் உரத்த தொனி பல மைல்களை கடந்து சென்றது. குறிப்பாக 5 - 11 கி. மீ. களுக்கு அப்பால் கேட்கும் எனச் சொல்லப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாது அரசு அறிவிப்புக்கள், மக்களின்

வாழ்வியல் சடங்குகளை அறிவிக்க அவை பயன்பட்டது. அத்துடன் தமிழ் நாட்டில் முரசு மண்டபம் அமைத்து செய்தி அறிவிக்கப்பட்டதாகவும் அதற்கு அமைதியான அதிகாலை அல்லது அந்திப் பொழுது உகந்த வேளையாக கருதப்பட்டதாகவும் நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

உலகளாவிய ரீதியில் பறை

பறை என்ற சொல் (Drum) தோற்கருவிகள் அனைத்திற்கும் ஒரு பொதுவான பெயராக குறிப்பிடப்படுகின்ற போதிலும் சொல்லுதல், அறிவித்தல், அறிவிப்பு செய்தல், சாற்றுதல் என்று பல பொருள்கள் கொள்ளலாம். பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் சுமார் 80 வகையான தோற்கருவிகள் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதை நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இவற்றுள் பறை என்ற பெயர் கொண்டு முடியும் பல கருவிகள் இருந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆகவே பறை என்ற தனிக்கருவிகள் இருந்துள்ளமை தெளிவாகிறது. காலப்போக்கில் பல கருவிகள் வழக்கொழிந்து, அழிவடைந்த நிலையினைப் பெற்றன. தென் இந்தியா மற்றும் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை பறை என்ற வாத்தியம் பல்வேறு தேவைகளுக்காக பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக தெய்வ வழிபாட்டில் முதன்மையானதாக இருந்துள்ளது. சமயம் சார்ந்த சடங்குகள் அனைத்திலும், இன்ப துன்ப நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. இன்றும் அதன் எச்சங்களாக இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும், தமிழ்நாட்டிலும், ஏனைய தென் இந்திய மாநிலங்களிலும், வழக்கில் உள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

மேலும் உலகளாவிய ரீதியிலே நோக்கும் போது ஆதிமனிதக் குழுமங்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்தனவோ அங்கெல்லாம் இக்கருவி பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளமையை இன்று எஞ்சியுள்ள ஆதிக்குழுமம் சார்பாக நோக்கமுடிகிறது. பறையின் பரம்பல் என்பது ஒவ்வொரு நாட்டினதும் சூழல், தேவைகளுக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு வடிவங்கள், வெவ்வேறு பெயர்கள் கொண்டு பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது.

உதாரணமாக *Cm Bowra* என்பவர் பூர்வீக குடிகளின் இசைக்கருவிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இசைமுறையில் இசைக்கருவிகளை இசைப்பதில் ஒரு வரன்முறை இல்லையாயினும் பறை மேளம் அவர்களது நடவடிக்கைகளில் முக்கிய பங்கினை வகுத்துள்ளதாக பிக்கமிஸ் சாதியினர், வடஅவுஸ்திரேலிய பூர்வீக குடிகள், ஆபிரிக்க நீக்கிரோக்களை அடிப்படையாக வைத்து கூறுகின்றார். மேலும் மத்திய ஆபிரிக்க நாடுகளில் வாழும் சம்பர் இன மக்களிடம் *Talking Drum* பேசும் பறை இருந்துள்ளதாக *J.F. கேரிங்டன் Telling Drum of Africa (New York Negro University Press 1949, 1969)* என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். அமெரிக்க தென்கிழக்கு பகுதிகளில் (*Water Drum*) தண்ணீர் பறை, நேபாளம், பூட்டன், லிதாட் மலை பிரதேசத்தில் சாம் நடனத்தில் 'கனர்' எனும் பறை வாசிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பலவுள்ளன. சில உதாரணங்களை இங்கு குறித்துச் சொல்லலாம்.

ஈழத்தில் பறை

ஈழந்தமிழர்களின் பாரம்பரிய கருவியாக விளங்கும் பறை அவர்களின் வாழ்வியலோடு மிக நீண்டகாலமாகவே பின்னிப்பிணைந்து காணப்பட்டது. இது சங்கத் தமிழக மக்கள் வாழ்வியலோடு பறை பெற்றிருந்த முதன்மைக்கு ஒப்பானது. பயன்பாட்டில் மிக உயர்ந்த நிலையில் பெருவழக்காயிருந்த இக்கருவி காலத்தால் நிகழ்த்தப்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்களால் கிராமியம் சார்ந்து பின்தள்ளப்பட்டும் நகர்ப்புறம் சார்ந்து செத்த வீட்டு மேளம் என அழைக்கப்பட்டு வருவதும் இதன் இருப்பை இன்று கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளது. தற்போது யாழ். குடாவின் கிராமப்புறங்களில் அருந்தலாக காணப்படுகின்ற இதன் பயன்பாட்டு நிலையினை ஆதாரமாகக்கொண்டு பின்வருமாறான ஒரு பாகுபாட்டை செய்ய முற்படுகிறேன்.

01) கோயில் சார்ந்த நிகழ்வுகளில் பறை (கிராமிய சிறுதெய்வக் கோயில்கள்)

- * பூசை வழிபாடு
- * பொங்கல் மடை
- * காவடி, கரகம், தீக்குளிப்பு, சூரன்போர்
- * கலையாடுதல் (உருவேறி ஆடுதல்)
- * வேள்விச்சடங்கு (பலியிடல்)

02) கோயில் சாராத நிகழ்வுகளில் பறை

- * மரணச்சடங்கு
- * பிரசித்தம் போடுதல்
- * கூத்தாக பறை

மேற்படி நிகழ்வுகள் சார்பான அளிக்கை முறைகளை ஆராய்ந்ததன் அடிப்படையில் குறிப்பாக இவ்வளிக்கைகளில் மேளம் எனப்படும் பிரதான கருவியும் - குக்குடு எனப்படும் சிறிய கருவியும் இணைந்து ஆற்றுகை நிகழ்த்தப்பெறும். மேளத்தில் வாசிக்கப்படும் பிரதான வாசிப்புக்களுக்கு லயத்தினை சீராகக் கொண்டு செல்ல

தான பணியினை 'குக்குடு' அல்லது 'தம்பட்டம்' என அழைக்கப்படும் கருவி ஆற்றுகிறது.

உதாரணமாக; மேளத்தில் கண்ட நடையில் டாங்கு டக டகடகட என வாசித்தால், குக்குடு கருவியில் டகடகட என சொற்கட்டு தொடர்ச்சியாக கண்டநடையில் ஒலித்தவண்ணமிருக்கும் இவ்வாறாக தாளத்தை சீராகக்கொண்டு செல்லும் பணியில் குக்குடுவின் பணி முக்கியமானது.

குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கோயில் மேளம் என தற்போது அழைக்கப்படுகின்ற தவில் கருவி இங்கு வரமுன்பு மக்களின் வழிபாட்டுடன் இணைந்த ஒரு கருவியாக பறை விளங்கியுள்ளமை யாருமே மறுக்க முடியாத விடயமாகும். அதன் எச்சங்களாக இன்று பூசை வழிபாட்டில் எலட்றிக் மேளம் பல கோயில்களில் பயன்படுத்தப்படுவதும் உ+ம் நல்லூர் கந்தசாமிகோயில் மற்றும் செல்வசந்திதி போன்ற கோயில்களில் மரபின் தொடர்ச்சியாக தவிலுடன் இணைந்து பூசை வழிபாட்டில் பறை முழக்கப்படுவதனையும் அவதானிக்க முடியும்.

கோயில் சார்ந்த நிகழ்வுகளில் பறை

கோயில் சார்ந்த வழிபாட்டில் பறையின் பயன்பாட்டினை எடுத்துக் கொண்டால்; தனித்தோ அல்லது வேறு நிகழ்வுகள் சார்ந்தோ இடம்பெறும்.

பிள்ளையார் முழக்கம் (துதி)

கடவுள் வணக்கம் செலுத்துவதாகவும் தொழிலுக்கு ஆசிவேண்டுவதாகவும் இம் முழக்கம் இடம்பெறும். இதனை மேளத்தில் மட்டுமே முழக்குவர். இது விளம்ப காலமாக சதுஸ்ரநடையில் அமையப் பெற்றிருக்கும்.

1 ஆம் முறை. சொற்கட்டு டாம்; டாம்; டாம்; டாம்; டாம்; டாம்;

2 ஆம் முறை டண்; டண்; டண்; டண்டாம்

இவ்வாறு பல ஆவர்தனங்களாக வாசித்து முடிவில் மூன்று திசைகளுக்குத் திரும்பி தீர்மானம் கொடுப்பார். இதனை வலது கையால் முழக்குவர். இது பின்வருமாறு அமையும்.

டாங்குடட், டகடாங்கு - 3

இத்தகைய வாசிப்பு முறையை மிருதங்கத்தில் - பிள்ளையார் பாடம் எனவும் தவிலில் - கணபதித் தாளம் எனவும் அழைக்கும் வழக்கம் நடைமுறையில் உள்ளது. மிருதங்கத்தில் பயிற்சியை ஆரம்பிக்க முன்னர் பின்வரும் சொற்கட்டு வாசிப்பதாக மிருதங்க வித்துவான் லயஞான வாரிதி திரு. சி. மகேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

சதுஸ்ரநடை (மத்திமகாலம்)

தொம் தொம் தக தொம் தொம் திருதக தகதகிடத்தாம் தகதொங்கு தொங்கு திருதாம் தொம் தொம்.

இவ்வாறே பறையில் பூசை முழக்கமும் பஞ்சா
லாத்தியும் எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் இடம்பெறும்.
இதற்குரிய வாசிப்புக்கள் பின்வருமாறு அமையும்.

திஸ்ரநடை (மத்திமகாலம்)

மேளம்

டாம்,
டாங்கிடம்
டாங்கிடம்

குக்குடு

டக், கிடகட
டக், கிடகட

இவ்வாறு திப ஆராதனையில்

மேளம்

டாங்கு டட்டம்

குக்குடு

டட், டம்
டட், டம்

பஞ்சாலத்தியின்போது சதுஸ்ர மேற்காலமாக வாசிப்பர்
(தீங்கிடதகஜனு)

டாணு - கிடுகிடம்

டாணு - கிடுகிடம்

மேலும் 'கோயிற் சுற்று' எனும் சுவாமி உள்வீதி,
வெளிவீதி சுற்றும்போது ஒரு தாளக் கட்டும், சுவாமி
எழுந்தேற்றம் செய்யும்போதும் சுவாமி ஆடிஆடி
விரைந்து இருப்பிடம் செல்லும்போதும் கண்டநடையில்
துரிதமான வாசிப்பும் இடம்பெறும். 'அம்மன்தாலாட்டு'
என்ற வாசிப்பு அம்மன் ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுவதற்கு
அமைவான தாளநடையில் அமைந்திருக்கும். அதே
போன்று 'கோயிற் சமா' எனும் வாசிப்பு முறையில்
குழுவாக இருந்து விபரிப்பான பல சுற்று வாசிப்புக்களாக
அமையும். இதில் எச்ச, தக்கு சுருதிகளில் மேளம் வாசிக்
கப்படும். நடையை பேணுவதில் தம்பட்டம் கருவி உத
வும். இதனையே 'சமா' என்கின்றனர். இன்று கோயில்
களில் தவில் கச்சேரி இடம்பெறுவதைப்போன்று; அன்று
இப்பறைகளில் முழக்கப்பட்டுவந்தது. இன்றும் சில கிரா
மிய கோவில்களில் இதனை அவதானிக்கலாம்.

பொங்கல் மடைசார்ந்த நிகழ்வுகளில் பறை

இது கிராமங்களில் இன்றும் இடம்பெறும் நிகழ்
வாகும். பொங்கி மடைபரவுதல் உதாரணம்; பன்றித்
தலைச்சி அம்மன் கோயில் பெங்ங்கல்.

இந்த நிகழ்வினை வழிநடத்தும் பிரதான கருவி
யாக பறையே இருந்துள்ளது. இந்த நிகழ்வின் ஒழுங்கிற்
கேற்ப பறையில் ஒழுங்கு முறையான வாசிப்புக்கள்
இடம்பெற்றுள்ளன.

பண்டமெடுத்தல் - பொங்கல் பூசைக்குரிய
பொருட்களை எடுத்தல்.

மடை பரவுதல் - பொங்கி மடைபரவுதல் இதில்
ஆடல் நிலையில் மடைபரவுவதற்கான வாசிப்பு இடம்
பெறும்..

வழிவெட்டப்போதல் - பூசாரி பொங்கல் நிறை
வில் உருவேறி கழிப்பு சடங்கு செய்யும் வகையில் பறை
வாசிப்பு இடம்பெறும். இதில் பூசாரி ஊர்வலத்தில் ஒரு
வாசிப்பும், சூலம் குத்தி தீபம் காட்டி 3 முறை அரிசி எறித
லில் ஒரு வாசிப்பும் இடம் பெறும்.

இவ்வாறே காவடி, கரகம், தீ மிதிப்பு போன்ற
நேர்த்திக்கடன் சடங்குகளிலும் சூரன்போர், உருவாடு
தல் அல்லது தெய்வமேறி ஆடல் போன்ற நிகழ்வுகளுக்
கும் பறையில் தனித்தனியான வாசிப்புக்கள் வரைய
றுக்கப்பட்டுள்ளமையினை அவதானிக்க முடிகிறது.
மேலும் வேள்விச் சடங்கு எனப்படும் இன்றும் கிராமிய
தெய்வங்கள் சார்ந்து நிகழ்த்தப்படும் மிருக பலியிடல்
சடங்குகளில் இதன் பயன்பாடு இன்றியமையாத
ஒன்றாகக் காணப்படுவதனை அவதானிக்க முடியும்.

கோயில் சாராத நிகழ்வுகளில் பறை

கோயில் சாராத நிகழ்வுகளிலும்போது வீடுகளில்
இடம்பெறும் மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகள், அறிவித்தல்
தொடர்பான ஏனைய பிற தேவைகளுக்கான பறை
அளிக்கை முறைமைகளாகும்.

குறிப்பாக மரணச்சடங்கினை எடுத்துக்கொண்
டால் ஊர்மக்களை ஒன்றுதிரட்டி வழிநடத்தும் பணியை
இப்பறை இசை ஆற்றுகின்றது.

இங்கு மரண நிகழ்வை ஊர்மக்களுக்கு அறிவித்தல், பறை முழக்குவோர் மரண சடங்கு வீட்டிற்கு தாம் வந்துவிட்டதாக முழக்குதல், உறவினர் அல்லது மக்கள் வருகை, பெண்கள் வருகை, குருக்கள் வருகை, பாடை சுமக்கும்போது (தூக்கு அடி) என ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியானதும் வேறுபட்ட பறை வாசிப்புக்களில் பல நடைகளில் வாசிக்கப்படுகிறது. இவை தவிரவும் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட மக்களது, காவுவேரதும் அசைவுக்கு ஏற்ப விளம்பமாக, மத்திமமாக வாசித்து நகருவர். இங்கு சந்திகளில் நின்று பறை வாசித்தலை சந்திச் சமா என அழைக்கின்றனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் உறவினர் நண்பர்கள் காசு செருகுதல் வழக்கம் உண்டு. அதற்கமைய நீண்டநேர ஆலாபனையான வாசிப்புக்கள் இடம் பெறும்.

பிரசித்தம் போடுதல்

பிரசித்தம் என்பது காணியினை அல்லது வீட்டினை ஈடுவைத்த ஒருவர் அதனை மீட்காத பட்சத்தில் கிராம விதானையாரால் ஏலத்தில் விடப்படும். இதன் போது விதானையார் சகிதம் பறை கொட்டுவோர் பறையில் மூன்று முறை முழக்கி இச்செய்தியினை அவர்களது வீட்டு முற்றத்தில் ஏனையோருக்கு அறிவிப்பதாக இது அமையும்.

இந்நிகழ்வில் அதிகமாக தம்பட்டம் எனும் சிறிய கருவியே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய பிரசித்தம் போடும் நடைமுறை பண்டையகாலம் தொட்டு காணப்படுகிறது. மேலும் யாழ். தீவகப் பிரதேசங்களில் இந்த நடைமுறை அதிகமாக இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. மேலும் விதைப்புக் காலங்களில் ஆடுமாடுகளை கட்டி வளர்க்கும்படி கூறவும் இப்பறை முழக்கப்பட்டுள்ளது. இவை தவிரவும் சுகப்பிரசவம் வேண்டி அயற் கோயில்களில் பறை முழங்குவதால் சுகப்பிரசவம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் யாழ்ப்பாண வழக்கில் காணப்பட்டதாக கூறுகிறார்கள். மேலும் விசேட தினங்களில் இவ் ஆற்றுகையாளர்கள் பறையை கொட்டி கொடைகளை பெறுகின்ற வழக்கமும் இருந்து வந்துள்ளது.

கூத்துதாக பறை

இடுப்பிலே பறையைக் கட்டிக்கொண்டு பலர் இணைந்து தாளத்துக்கு ஏற்ப பறையை அடித்து ஆடல் செய்யும் ஒருவகை கூத்து மரபே பறைமேளக் கூத்தாகும். ஆரம்பத் தாளம், பூசைத் தாளம், கோணங்கித் தாளம், இரவு வரவுத் தாளம், வரிசைத் தாளம் எனப் பல நிகழ்வுக் கட்டங்களை கொண்டதாக இதன் அளிக்கை முறை அமையும். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இது இன்றும் வழக்கிலுள்ளது.

பறை அளிக்கை முறையில்

ஞாபகமூடும் பாடலடிகள்

பறையின் அளிக்கை முறைப்பினை சொல்லிக் கொடுத்தல் என்பது பரம்பரையான வழிக்கடத்து

கையாக காணப்பட்டது. அதாவது இங்கு ஒருவர் குருஸ்தானத்தில் சொல்லிக்கொடுக்க அதைகளேவி மூலம் வாசித்தல் என்பது முக்கியமானது. இதற்கு உறுதுணையாக குறித்த வகையிலான வாசிப்புக்களின் ஓசைநயத்துடன் கூடிய பாடலடிகள் அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையையும் மூத்த பறையாற்றுகையாளர்கள் மூலம் அறியக் கிடைக்கிறது.

உதாரணம்: தாளம் - ஆதி (திஸ்ரடை - மத்திமகாலம் - 2 ஆவர்த்தனம்)

பாடலடி

தாந்திமிக்க தாயக்கிடக்க

சொற்கட்டு

டாங்கு டடக டண் டக டகட

டண் டக டகட / டகம்கடகட

தாங்களும்மெத்த பிறவுகளோ சில

டண்டகடகட டகடம் டம்டக

தாளங்கள் மேளங்கள் உண்டானால்

டங் கிட்டங்கிட டட், டம்டாம்,

டங் கிட்டங்கிட / டட், டம்டாம்,

நீங்களும் மெத்த பிறவுகளோ

டங்கிட டங்கிட / டட், டம்டாம்,

இவ்வாறு பெரியமேளத்தில் இசைக்க தம்பட்டத்தில் 'பிறவுகளே' (டண் டகட கட) என சீரான குறித்த தாள நடையினைப் பேணியவாறு இசைக்கப்படும்.

அவ்வாறே கண்டநடையில் அமையப்பெற்ற பின்வரும் பாடலடிகளை உதாரணங்களாகக் நோக்கலாம்.

“பனை உருள பனை உருள

பனையின் அடி நுனி உருள”

அரச அறிவிப்பில் கையாளப்படும் பின்வரும் பாடலடி;

“சங்கு பித்தள சருகு பித்தள மக்கள் மானுடர் வந்திருக்கிறார்

எங்கும் கட்டளை ராச கட்டளை

எங்கும் கட்டளை ராச கட்டளை”

அவ்வாறே மரண ஊர்வல வாசிப்பில்;

“ஆச்சி குஞ்சிக்கு திண்ணட்டி அப்பம் சுட்டுத் தருவேன் சுட்டுத் தருவேன்”

என்றவாறான பாடலடிகள் குறித்த தருவினை, குறித்த தாளலயத்தினை ஞாபகப்படுத்தி வழிமுறையாக கடத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளமையினையும் இங்கு நோக்கலாம்.

இவ்வாறாக தொன்மைமிக்க தோற்கருவியாகிய பறை பயன்பாட்டு நிலையில் பல தளங்களில் நின்று மக்களின் வாழ்வியலில் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ள

ளமை ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. இருந்த போதிலும் இத்தகைய நமது பாரம்பரியமான தோற்கருவி ஒரு குலம் சார்ந்து ஒதுக்கப்பட்டதும் அதன் பயன்பாடு தனியே செத்தவிட்டு மேளம் என நகர்ப்புற மக்களால் ஒதுக்கப் பட்டதும் அதன் இன்றைய இருப்பை கேள்விக்குள் ளாக்கியுள்ளது. இவை தவிரவும் சமூக கட்டமைப்பில் தீண்டாமை சின்னமாக இது பார்க்கப்பட்டதன் விளைவாக அதன் ஆற்றுகையாளர்களே அதனை கைவிட்டு வேறு தொழில் துறைகளை நாடவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையும் இதற்கு ஏற்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆகவே இத்தகைய நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொண்டு இக்கலைக்கு பின்வரும் வகையிலான உயிர்ப்பூட்டல் முயற்சிகள் ஊடாக அதிக சாத்தியப்பாடுள்ள வகையில் புத்துயிர் கொடுக்கலாம்.

1. இத்துறைசார் ஆய்வுகளை விரிவாக்குதல். (பல்கலைக்கழக மட்டங்களில்)
2. இதனை ஆய்வு செய்வோர் அளிக்கை முறை சார்ந்த ஆய்வுநிலையினை மேற்கொள்ளல்.
3. இச்சமூகத்தை சாராதவர்களும் இதனை ஒரு கலையாக நோக்கி பயில முன்வரல்.
4. கல்வி ரீதியான அணுகுமுறையே மீள் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

உதாரணமாக; கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இன்னியம் என்ற அமைப்பில் இடம்பெறும் சிழைத்தேய வாத்தியங்களுடனான வாத்திய கோஷ்டி பல வருடங்களாக இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை அவர்கள் பிரதேச ஆற்றுகையாளர்களிடம் இருந்து பயன்றுள்ளனர்.

5. இவ்ஆற்றுகை தொடர்பான ஒலிப்பதிவுகளை சீரான முறையில் மேற்கொள்ளல்.

அளிக்கை முறையில் பின்வரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரலாம்.

* ஏனைய தோற்கருவிகளின் சுருதியுடன் சேரும் வகையில் இதனைப் பயன்படுத்துதல்.

* அறுதிகள் அல்லது தீர்மானங்களை சீரமைத்தல்.

* பல்லிய நிகழ்வுகளில் இக் கருவியை

இணைத்து பயன்படுத்துதல்.

உதாரணமாக; இந்தியாவில் தப்பு வாத்திய கலைஞர்கள் இணைந்து நடத்தும் நிகழ்வுகள் அண்மைக் காலங்களில் இடம்பெற்று வருவதும், இதில் மகளிர் பங்கெடுத்து வருவதும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கதாகும். அத்துடன் இத்தப்பு வாத்தியக் கலைஞர்கள் மேலைத்தேய நாடுகளில் குழுவாகச் சென்று இக்கலையை நடனத்துடன் நிகழ்த்துவதும், அங்கு இவ்ஆற்றுகை அதிக வரவேற்பைப் பெற்றிருப்பதனையும் தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள் ஊடாக அறியமுடிகிறது.

இவை தவிரவும் தெருக்கூத்துக்கள், மேடை நாடகங்கள், தமிழ்த் திணப் போட்டிகள், காவடி, கரகம், நாட்டிய நாடகங்கள் போன்ற அரங்க ஆற்றுகைத் தேவைகளுக்கு இதனை அதிக சிரத்தை எடுத்து பயன்படுத்தும் போதும்; பாடசாலை மட்டங்களில் இதனை முக்கியப் படுத்தும்போதும் இதன் அளிக்கை நிலையினை ஓரளவாயினும் பயன்பாட்டு நிலையில் வைத்திருப்பதற்கு போதுமானதாக இருக்கும் என நம்பலாம்.

இவ்வாறான அதிக சாத்தியப்பாடுகள் கொண்ட முன்முயற்சிகளில் கல்விசார் கலைச்சமூகம் ஈடுபட்டால் மக்கள் குறிப்பாக, நகர்ப்புற மக்கள் மத்தியில் இக்கருவி பற்றிய தவறான எண்ணத்தைக் களைவதுடன் இக்கருவி தொடர்பான மனநிலைசார் மாற்றங்களும் இடம் பெறும் என நம்பிக்கை கொள்ளலாம்.

இக்கருவியை நமது பாரம்பரிய கலைச்சொத்துக்கி அடையாளப்படுத்த சங்கற்பம் பூணுவோம். ■

உசாத்துணை நூல்கள்

1. வளர்மதி. மு, பறை இசைக்கருவி - ஓர் ஆய்வு, திருமகள் நிலைய வெளியீடு
2. மகேந்திரன். சி, 1999; தமிழர் முழுவியல் பாகம்-1, யாழ்ப்பாண பதிப்பு.
3. பாலசுந்தரம். இ, 1991, நாட்டார் இசை இயல்பும் பயன்பாடும், Jaffna, folklore Society.

நேர்காணல்கள்

1. ந. அருமராஜா - வயது 63 - நெல்லியடி
2. வி. நெகல் - வயது 45 - கட்டுடை
3. எஸ். மரியதாஸ் - வயது 45 - சரவணை

சுவாமிநாதன்

இலவசக்கல்வி
சான்றிதழைப் பிரசுவிக்க,
ஸ்ருடென்ற விசாவாய்
முளைக்கும் சிறகுகள்
சீமைக்குக் கொண்டு சேர்க்கும்.

உறங்கல் நிலையில் சான்றிதழிருக்க
உறக்கமின்றிய உழைப்பு

இராமனின் பாதம் படவேண்டி
ஏங்கி நின்று ஏமாறும்
எங்களுர் மன.

கொற்றை
பி. கிருஷ்ணானந்தன்

பின்னொரு காலம்
சாவீட்டில் தப்பாமல் கலந்துகொள்ளும்
உற்றார் உறவினர்
நண்பர்கள் யாவருக்குமாய்
இப்போது மீதமிருந்த
பாதிப் புன்னகையையும்,
நின்றுகதைக்க
நேரமில்லா ஓட்டங்கள் விட்டொழிக்க
மனித குலத்தின்
இயல்பான வசீகரங்கள்
நுதனசாலையுள் நுழைந்தன.

இடப்பெயர்ச்சி

நான் என்ன சொல்ல முடியும் உங்களிடம்?

முல்லைத்தலைவர் சொல்ல முடியும் சி கணேசன் மீது

நாடு காத்த மலர்

மலரும் வீடு முடியாமல் திண்ணை திண்ணை தாருவதை
ஒத்தவைகளையும் எண்ணாமல் திண்ணை தாருவதை
நாடு காத்த மலர் சொந்த சொந்த துக்கங்கொண்ட
பெருந்திட்டு திண்ணை திண்ணை தாருவதை
எண்ணாமல் திண்ணை திண்ணை தாருவதை

நான் என்ன சொல்ல முடியும் உங்களிடம்?

தெய்வமுதல் முடிவற்றதென்பதும் உண்மை உண்மை உண்மை
தெய்வமுதல் முடிவற்றதென்பதும் உண்மை உண்மை உண்மை
தெய்வமுதல் முடிவற்றதென்பதும் உண்மை உண்மை உண்மை
தெய்வமுதல் முடிவற்றதென்பதும் உண்மை உண்மை உண்மை
தெய்வமுதல் முடிவற்றதென்பதும் உண்மை உண்மை உண்மை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

தெய்வமுதல்

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

நான் என்ன சொல்ல முடியும் உங்களிடம்?

தெய்வமுதல்

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

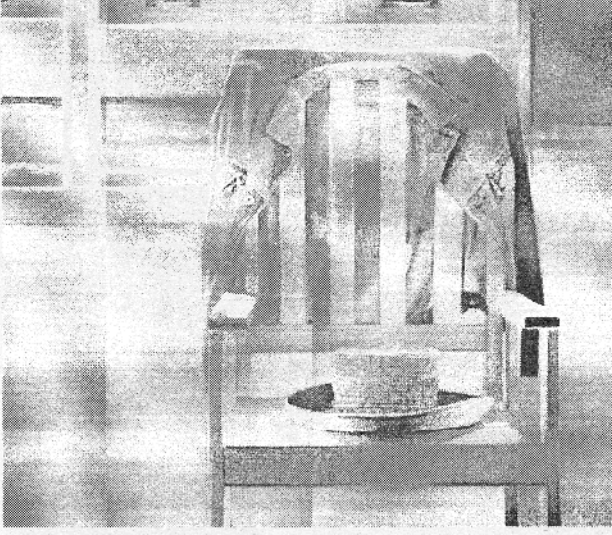
உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

உண்மையிலேயே திண்ணை திண்ணை தாருவதை

கருணாகரன்

சிஞ்ஞாந்தன் கவிதைகள்

மாயம்

ஒளியூட்டப்பட்ட அறையில்
விசாலமான கதிரையில் அமர்ந்திருக்கிறேன்
மாலையறை சேகரித்த முகங்கள்
எதிலுமில்லை
பறவைகள் சிறகடிக்கும் விரிந்த வானம்

காட்டின் வெம்மை படர்ந்த
அறையின் சுவரில் தொங்கும்
சட்டமிடப்பட்ட வர்ணப்பட்டத்தில்
நாய் ஒன்று ஊளையிடுகிறது
அதன் பின்னே விரிந்த பெருங்கடலில்
அலைகள் ஆரவாரிக்கின்றன

ஒரு பசிய மரத்தை
வரையுத் தொடங்குகின்றேன்
பறவைகள் வந்து அதில் கூடுகட்டுகின்றன
பழங்களைக் கொத்தித் தின்னுகின்றன
பின்
இலைகள் பழுத்து
காற்றில் உதிர்கின்றன

மிருகங்களை வரைகின்றேன்
அவை புன்னகை செய்கின்றன
தோளில் கைபோட்டுப் பேசுகின்றன
பின்

சுவரிய நகங்களால்
என்னைப் பிறாண்டுக்கின்றன
திறக்கப்படாதிருந்த யன்னலைத் திறந்து
காற்றை யாசிக்கின்றேன்

ஓராயிரம் முகங்களை
அறைக்குள் கொட்டுகிறது காற்று

கால்களுக்குள் மிதிபடும்
எண்ணற்ற முகங்களுக்குள் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்
காலப்பனியில் உறையாத என் முகத்தை

யன்னலை மூடிக்கொள்கிறது
பறவைகள் சிறகடிக்காத விரிந்த வானம்

அகாலத்திலிருந்து வருபவன்

கண்ணாடியின் அகத்திலிருந்து
உதிரும் முகங்களை
தூக்கிக் கொண்டலைகிறான்
அகாலத்திலிருந்து வந்தவன்

நெருங்கும் முகங்களை நிராகரித்து
கூடசமம் பொதிந்த வார்த்தைகளால்
வசை பாடியபடி தெருக்களின் வழியே
திரிகின்றான்

முகங்களைப் பிரதிபலிக்கும்
அவன் உடல் முழுதும் திறந்த வாய்களில்
அசாதாரணங்களின் வலிகள் வழிகின்றன

சரியும் பொழுதுகளின் சூரியன்
அவனின் கண்களில்
இருளாய் உறைகின்றது

எதிர்ப்படும் பிம்பங்களை
தன் வலிய ஒளியால் சிதறடிக்கின்றான்

சாபங்களால் துரத்தப்படுவதாய்
தன்னையுணருகையில்
வர்ணங்களைப் பெருக்கி சூரியனின் பிரதியாய்
பொய்யுருக் காட்டுகின்றான்

மூளையின் இழைகளால்
மாபெரும் சிலந்தி நூலை விரித்து விரித்து
விலகிச் செல்லும் விம்பங்களை
இழுத்தெடுக்கின்றான்

கண்ணாடிகளால் முளைத்து நிமிரும்
பட்டினங்களைக் கடந்து
கண்ணாடி வனங்களுக்குள் நுழையுமவன்

வல்லவற்று மணிதங்கள் பின்னொடர
அகலவந்தியிருந்து
வாழ்வதை நோக்கிப் பயணிக்கின்றான்

ஒளி மங்கும் வடங்கள்

சொனம் முற்றிய மணிதழகங்கள்
தின்னவழிய நூட்டகளை நிலைத்திருக்கின்றன

தப்பினதும்
கண்களின் துறைகளில் தோங்கும்
கடலின் திரிபை
திருத்திச் சென்று கொடுத்துள்ளது
ஆட்காட்டிப் புறவை

துறைவப் புணர்ந்த துவிவறு
கடித்துக் குத்துகின்றன நாய்கள்

வென்றத உலையாடல்களின் உட்புறமாய்
காணவத் துயங்கிச் செல்புற்றவர்களின்
நாகங்களின் பின்
தூரமங்கும் வடங்கள் அழல்கின்றன

வல்லவற்றையும புறத்தந்தவனின்
பெருத்த வயிறு விஷமுழி விஷத்து
காணவன்கும் புவியில்லக்கியது விஷக்காற்று

திரிவகளிலிருந்து பிரவா அகலமாகத்
திருமழம் மணிதங்கள்
உரலி வீசிய திண்ச்சிகளிலிருந்து
புவை கருத் லுழிந்து
உக்கிய சரீரங்களின் மனம்

நியைகுகளைத் திருதி
எரிய முழுவதவனின் அலையில் மிகுகின்றன
எண்ணற்ற முகங்கள்

எங்கே
பாருதையதோ அழைவிழலில்
புறழி பெய்கின்ற லுழி

வேட்டையாடும் மிருகம்

மேட்டையின் மேது
கொல்லுதலிட மிருகம்
வல்லவன் கனலில் சிவ்வுத்துமின்றது

நாங்கலியை புறத்தும்
அதன் கல்களின் முகமும்

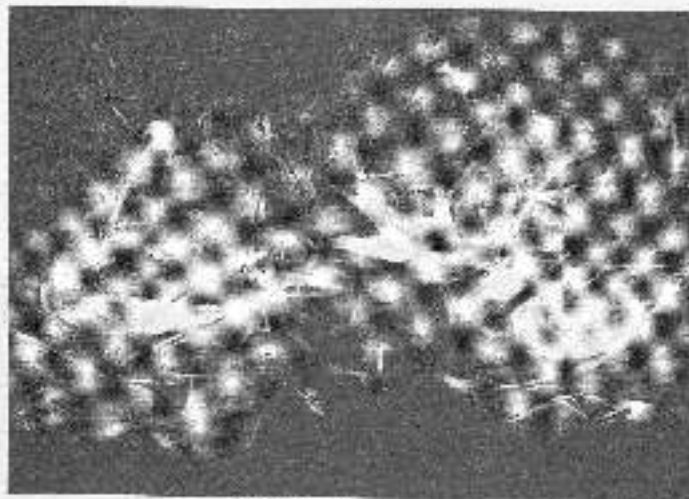
கொல்லையாளியின் கனலி அழைத்துக்கொய்
ஒளிருகின்றன

அதன் புறக்கலின் வலையில் மயங்கி
தப்பிக்க அழைத்தமேதும்
தன் சுதாரியத்தால்
வெவ்வே வேட்டையாட வந்திருக்கின்றது

திவையாணையுள்ளதும்
அதன் புறக்கலில் வழியும் திரித்தத்தில்
நாணலிற வன் தோகத்தில்
தன் சிறு விலக்கொயல் புறம் நாளும்
கொக்கவள மீட்டுகின்றது

பூச்சியத்தில் சிறுமூட்ட
வன் துக்கத்தின் பனிய நுளிரை
தன் நுகர்வளால் திரும் மிருகம்
எதன் லாந்த பெருமூட்டில்
தன் பெருவிலையாய் கிவ்வழையும் கொண்டு
தன் லாந்தின் கலாடப் புவையியாய்
எண்ணைப் பாவனை செய்து
புறக்கலாபுத்தபடி அழைத்திருக்கிறது முன்னால்

திவையின் வழி களவன் நுளறுத்த
மிருகத்தின் மிருகம் கண்களுக்கதல்கிலுந்து
மேட்டை முறத்தூத் திரும்பும்
எண்ணெய் விளக்கலில் லுழைவளாய்
மருதம் திரும்புகின்றது
துப்பித்தள்களை முழியும்கும்
பெருக்கவளக் காலிக்கொண்டு

சித்தாந்தன்
கவிதைகள்

நெறியாளர்கள் நெறியாள்கை செய்த திரைப்படங்கள் சிலவற்றுக்கு திரைக்கதைகளை உருவாக்கியும் கொடுத்திருந்தார். இதுவரை எல்லாமாக ஆறு திரைப்படங்களுக்கான திரைக்கதைகளை எழுதி நெறியாள்கை செய்துள்ள ரக்மினா மிலானி ஈரானில் மாத்திரமின்றி சர்வதேச ரீதியிலும் நன்கறியப்பட்ட ஒரு நெறியாளராவார்.

தான் வாழும் காலத்தைய யதார்த்தங்களைப் பிரதிபலிப்பதுடன் நின்றுவிடாது அவற்றை அணுகி அலகுவதில் தீவிர முனைப்பும் அக்கறையும் கொண்டுள்ள ரக்மினா மிலானி ஒரு

பெண்ணியக் கருத்துக்களுக்காகவும் யதார்த்த பூர்வமான காலப்பண்பினைத் தமது படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தியமைக்காகவும் அதிகளவில் பேசப்பட்டும் சர்ச்சிக்கப்பட்டும் வந்துள்ள திரைக்கதை எழுத்தாளராகவும் நெறியாளராகவும் ரக்மினா மிலானி திகழ்வதாக அவர் தொடர்பான குறிப்பு ஒன்றில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இக்குறிப்பில் *The Hidden Half*

வகையில் தமது படைப்புகளின் மூலம் காலப்பண்பைச் சித்திரிக்கிறார். தம்மைப் பொறுத்தவரையில் திரைக்கதையினை எழுத ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே கருத்துருவாக்கம் இடம்பெற்று விடுவதாகவும் இது தகுந்த பகைப்புலனில் பொருத்தமான கதையினைத் தேர்வு செய்வதற்கு வழிவகுக்குமெனவும் கூறும் ரக்மினா மிலானி *Two Women* திரைப்படத்தில் சற்று வேறுபட்டு தமக்கு நன்கு

ஈரானிய Two Women சினிமாவில் எமக்கு நெருக்கமான பெண்ணிய அனுபவம்

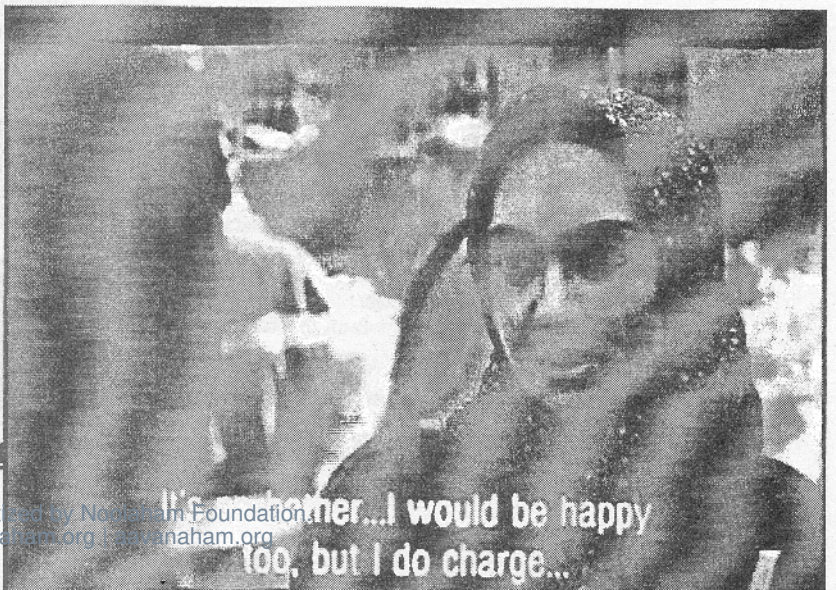
■ ஜி.நி. கேதாரநாதன்

(மறைக்கப்பட்ட பாதி) என்ற திரைப்படத்தின் மூலம், எதிர்ப் புரட்சிக்காரர்களுக்கு ஆதரவளித்தாரென அவர் மீது இஸ்லாமிய புரட்சி நீதிமன்றம் குற்றஞ்சாட்டி, யிருந்ததன் எதிரொலியாக, 2001 ஓகஸ்ட் காலப்பகுதியில் கைதாகி, விசாரணைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதையடுத்து இருவார கால சிறைவாசத்தின் பின் அவர் விடுவிக்கப்பட்டாரெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரோக்கியமான சமூகமொன்றினை அவாவித் திரைப்படங்களை உருவாக்கி வருவதாகக் கூறும் ரக்மினா மிலானி அதற்காக எந்த விலையினைக் கொடுக்கவும் தயாரெனவும், தம்மைப் பொறுத்தவரையில் சமூக அசைவே அக்கறைக்குரிய இலக்கு எனவும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

கட்டடக்கலைப் பட்டதாரியான ரக்மினா மிலானி ஆரம்பத்தில் அரங்க வடிவ மைப்பாளராகவும் துணைநெறியாளராகவும் தமது திரைப்படத்துறைப் பிரவேசத்தை ஆரம்பித்தார். அதன் பின்னர் வேறு திரைப்பட

தெரிந்த பெண்ணின் வாழ்வில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களை அடியொற்றி யதாக திரைக்கதையினை அமைத்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கிறார். எனினும் எத்தகைய படைப்பிலும் சமூக அசைவே தமது இலக்கு என்ற பிரதான குறிக்கோளிலிருந்து எள்ளளவும் தாம் மாறுபடவில்லையெனவும் விபரிக்கிறார்.

Two Women (இரு பெண்கள்) படத்தின் பிரதான கதாநாயகியான ப்ரெஸலியா என்ற பெண்மையின் பங்கைக் கழகம் மானியமாக வாய். அசாதாரணத் திறமைமிகுமையுடைய பத்தி சாஸ்திரப் பெண்மையையும் அழகிபாசுரப் திருமால் பெருங்கவியா இதுள் காணப்படும் கற்புமைய கர்வமுமி கொண்டவையாகிய, கிராமமொன்றிலிருந்து நகரம்கு வந்து பங்காலக் கழகம் மானியம் பெட்டக்கலை பறஞ்சு கவிதை நூறும் இவள் வந்தாள். குடும்பத்தையும் சோதனைகள், எந்த நிலைகளையும் கவலைப்படாத பெண் பற்று தனது ஆற்றலால் வாய்விட்டுச் சொல்லி மெல்லும், வளது குடும்பத்திற்கு உதவ வேண்டுமென்றும் தீர்மானம் செய்து கொண்டவள். இவ்விடத்தில் நுழைந்ததும் உறுதியான ஆற்றலையும் கொண்டு ஒரு பெண்மையாக இருக்கிறாள். ஆங்கில பெண்களின் வந்தப் புள்ளி கற்கிறாள். உயர்ந்த தன்மைகளால் வாழ்க்கிறாள். அவளது தெருக்கமான திருவிளகான பெண்களின் மதிப்பைப் பெண் இவ்வாறு பெரிய மேதைமையுடன் கவிதைமீதும் அடைகிறாள். ஆனால் ஆணாதிக்கம் பட்டும் பற்றிகள், காரணம், வளமுள்ளவர்கள் மொண்ட இயல் கமரான நூறமெல்லும் அவள் மனவுடன் விதிபடுகின்றன. அவள் வாழ்வில் கவிதைகளும் பிரச்சினைகளும் இவ்வாறு பல்லாறாக இருக்கின்றன. அவ்வாறு அவளாக வாழ விரும்பு நன்றும்பின் ஒன்றாக பல பிரச்சினைகள் ப்ரெஸலியாவைத் தடுத்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தன் மனத்தில் கொண்டு அவள் பெண்மையுடையிருக்கிறாள். அழகியும் உயர்ந்த முறையுடையதாக வாழும்படியாக வகைபடுத்தியிருக்கின்றன. இந்த வகையில் ப்ரெஸலியா என்ற வாழ்வு நூறு அவ்வாறு அழகிதான் ஒரு நல்லெழுத்து மாதிரியும், இருக்கின்ற தன்மையில் பெண்களும் வாழ்வு பற்றி நாம் பெறவேண்டிய ஒரு பெண் வாழ்க்கை நூறாகியிருக்கிறார் தக்கவைப்போம்.

இவ்வாறு பிச்சினைதனை அழகுற அணிவதில் நிறையுடையவர் (கவியுமார்) பாரதிதேவியேன். உடையாதிசை சூர், பந்திரிதேவ, *Sara, Colour Purple, Surviving Picasso, Fire, Khmash Pani* (உதாரண)

இதரப்பட்ட சாதனங்கள் கிடைக்க, இதரப்பட்ட சாதனமான *Deaflympics, Paralympics* ஆகியவற்றையும் கைப்பற்றும் செயல்பாட்டும்.

[illegible]

அவற்றிற்கேயுரிய வலிமை உக்கிரத்துடன் அதேவேளை, அநீத எல்லை களைத் தொட்டு விடாத சமநிலை குலைந்துவிடாத கட்டுப்பாட்டுடன் திரை மொழியின் கூறுகளில் மிக அருமையாக வெளிக்கொணரப்படுகிறது. பெண் சிநேகிதி றோயாவுடன் தொலைபேசியில் கதைக்க முடியாமலும், தனக்கிருக்கும் கவிதை இரசனையினைப் பகிர முடியாமலும், மகன் சைக்கிளுக்கு விரும்பிக் கேட்ட அலங்காரப் பொருளை வாங்கிக் கொடுக்க முடியாமலும், நல்ல நூல்களை பகிரங்கமாக வாசிக்க முடியாமலும், இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ நல்ல விடயங்களைப் பகிரங்கமாகச் செய்ய முடியாமலும் கணவன் அகமட்டால் ப்ரெஸ்ரியா அடையும் தனிப்பும் வேதனையும் திணறலும் எமது சுவாசத்தையே நிறுத்தி விடக்கூடியன.

திரைப்படத்தின் இறுதிக்குச் சற்று முன்பாக ப்ரெஸ்ரியா - ஹசன் சந்திப்பு அதாவது திரைப்படத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து ஹசனிடமிருந்து தப்பியோடிக் கொண்டிருக்கும் ப்ரெஸ்ரியா இம்முறை ஹசனை எதிர்கொள்வது. வேட்டையிலிருந்து தப்பியோடிக் கொண்டிருக்கும் அப்பாவி மிருகம் ஒரு கட்டத்தில் தன்னைத் துரத்திக் கொல்லவிரும்பும் வேட்டைக்காரனையே எதிர்கொள்ளும் காட்சியை ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது.

படிமங்களும் முரண்களும் வெளிப்பட

டக்கூடியதானதொரு காட்சிச் சித்திரிப்பு முழுமை பெறக்கூடியவாறு திரைப்பட நெறியாளரால் அழகாக நகர்த்தப்படுகிறது. இப்பகைப்புலனில் திரைப்படத்திற்கு மையமான தொரு அம்சம் இறுதியில் வெளிக்கொணரப்படுகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் ஆத்திரத்துடன் அவசரமாக திடீரென வன்முறையிலிறங்கும் ஹசன் ப்ரெஸ்ரியாவின் நிலைகண்டு செயற்பாடுதுஷுமின்றி கண்கள்கசிய ஸ்தம்பித்து நிற்கிறான். இருவருக்குமிடையே நடந்த உரையாடல்கள் மிக உருக்கமானவை. ஆத்மார்த்தமான தொரு உண்மையைப் பிரதிபலிப்பவை.

பெரும்பாலும் ஆண்களாலேயே முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட

வரம்புகள், வரன்முறைகள், வுரையறைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளுள் தனது சுயமுகத்தை இழந்து விட முடியாது தவிக்கும் பெண்ணின் அகத்தனிமையின் குரல், மிகப் பரிவோடு திரைப்பட நெறியாளர் ரக்மினா மிலானியால் அற்புதமாக வெளிக்கொணரப்படுகிறது. சினிமாவில் இதன் சாத்தியம் கைகூடுவது நெகிழ்ச்சிகொள்ளச் செய்து பரவாமூட்டுவதுடன் சிந்திக்கவும் தூண்டுகிறது.

இந்த வகையில் ப்ரெஸ்ரியா என்ற இந்தப் பெண்ணின் வாழ்வின் மூலம் ரக்மினா மிலானி தொற்றவைத்துள்ள இந்த அனுபவம் எமக்கும் நெருக்கமானதாகி விடுகிறது.

வாழ்தல்

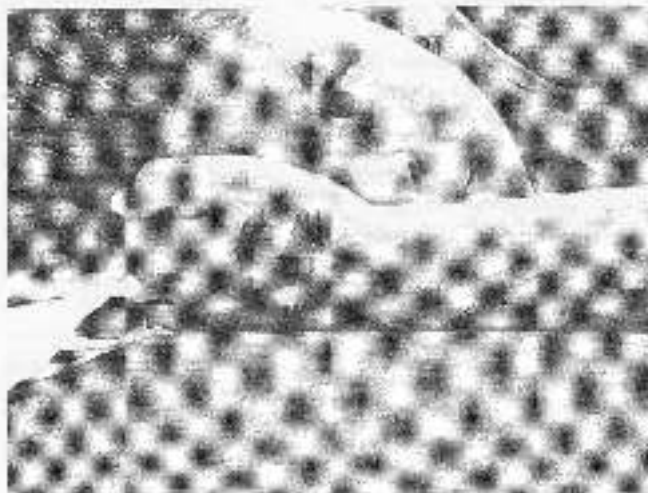
யோகி

உமது கொடையாய் விரிகின்றன
எனது பொழுதுகள்.
நான் திறந்து; என்னை வாசித்து;
எனக்குள்ளே; என்னைக்கடந்து....

வெளிப்படுத்த முடியாத கவிதையாய்
உமது அமர்வுகளோடு,
உன்னதங்கொள்ளும் மாலைப் பொழுதுகள்
எனக்கானவை.

உயிர்முனையில்த் தட்டி,
ஒலிசெய்யும் விஞ்ஞானி நீர்.

பரிசுத்தம் பொலியும் இருப்பையும்,
பரவசத்தின் வார்த்தைகளையும்,
ஆசித்துச் செல்கின்றன பறவைகள்.
முடிவின்றித் திறக்கிறது இதயக்கதவம்.

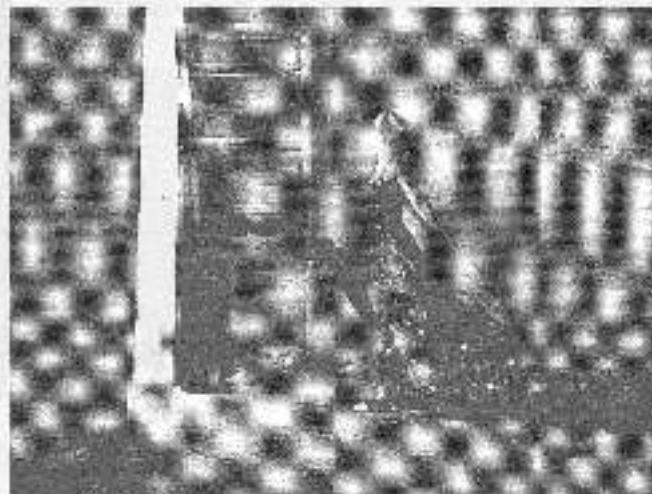
இன்னும்

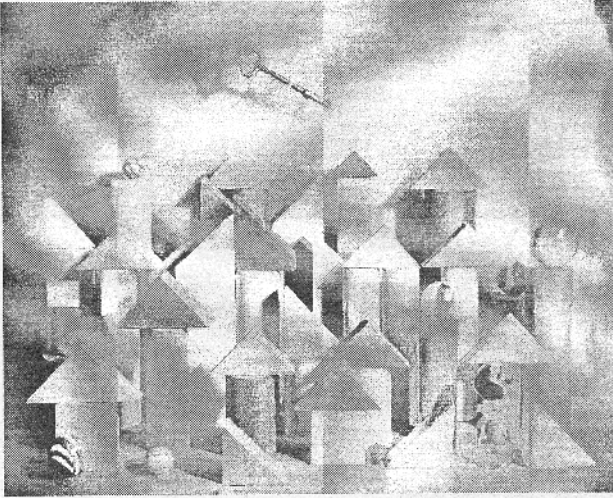
ஈரம் வற்றாக் கணிகள்

[illegible]

புதிய

வாழ்பாடுகள்

[illegible]

உடைந்த நீனைவுகள்

பாதி உடைந்து போன
என் வீட்டிற்குள்
மீதி உடையாதிருக்கும்
என் நம்பிக்கைக்
கதவுகளைத் திறக்கிறேன்
விட்டுப் போன ஒரு
காலத்திற்பை
தொலைத்துவிட்டு
மீண்டும் புதிய
காலத் திறப்பால்
என் வாழ்வுப் பூட்டைத்
திறக்கிறேன்
உடைந்து போன
யன்னல்வழி
எட்டிப் பார்க்கிறேன்
எங்கும் என் வெளி
தெரியவில்லை
முறிந்த பனையும்
முட்செடிப் பற்றையும்
முடிந்த காலத்தின்
மௌனச் சாட்சிகளாய்
முழிவளம் காட்ட
மூடிக் கொள்ள
நினைக்கிறேன்
என் மனக் கதவுகளை
முடியவில்லை
மீண்டும் அந்தப் பழைய
வீட்டு ஞாபகங்கள்
முட்டி மோதிகொள்ள

கண்கள் கண்ணீரால்
நிலம் நனைக்க
அதில் கரைந்து போயின
காலத்தாசுகள்
மறுபடியும்
என் வீட்டுச் சுவர்களிலே
புதிய படங்கள்
இழப்பின் முகவரியாய்
இனியென்ன
மனம் அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளும்
இந்த வினாவுக்கு
இப்போதுவரை
என்னிடம்
விடையேதுமில்லை.

காலத்துயர்

ஒரு குறைமாதப் பிரசவத்தில்
தாயைப் பறிகொடுத்த
குழந்தைகளாய் நாம்
தாலாட்ட வேண்டிய நேரத்தில்
ஒப்பாரியைத் தந்து விட்டுப்
போனது காலம்
அழக் கண்ணீர் கூட இல்லா
அவலத்தை சுமந்து
அந்தரித்தது ஆத்மா
கருசுமந்த நாட்களில்
தாய் கண்ட கனவுகள்
நனவாகும் முன்னே
பிணமாகிப்போனது வாழ்வு.

நான் மட்டும் எப்படி

என் கால்களை
ஊனமாக்கிவிட்ட
யுத்தமே
இப்போது மட்டும்
பாறை திறந்து
அழைக்கிறாய்
பயணிப்புதற்கு
ஊரை விட்டுத் துரத்தி
ஊன்று கோலைப்
பரிசாய்த் தந்துவிட்டு
மீண்டும் ஊரில்
விட்டுள்ளாய் ஊனமாய்
சிலர் சிலதை மறக்கலாம்
நான் மட்டும் எப்படி..
உன்னை மறப்பேன்

புலோலியூர் வேலுரத்தின் கவிதைகள்

“கிருஸ்ணா..! பருவத்தில் பயிர்செய்யவேணும்..! சுரேஸிற்கும் வயசு வந்திட்டுது.. அவனின்ர பொறுப்பு கடமைகளை சீராய் நிறைவேற்றிற்றான். இனி அவனுக்கு சரியான வாழ்க்கைத் துணையை தேடிக்கொடுக்க வேண்டியது உங்களின்ர கடமை. நல்ல சம்பந்தங்கள் வரும்போது கொஞ்சம் யோசியுங்கோ..! பெடியன் தானென்றாலும் சந்தர்ப்பங்களை தவற விடக்கூடாது..!” தூரத்துச் சொந்தமும் கலியாணத் தரகருமான சுப்பிரமணியம் கேட்டபோதுதான் கிருஸ்ணராஜாவுக்கும் தன்னுடைய மகனுக்கும் கலியாண வயது வந்துவிட்டது புரிந்தது...

தொன்னுறுகளின் ஆரம்பத்தில் உள்நாட்டுக் குழப்பம் உச்சத்தையடைந்து இளைஞர்கள் வலுக்கட்டாயமாகப் பிடிக்கப்பட்டு ஆயுதக் குழுவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட சுரேஸை படாதபாடு பட்டு இலண்டனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அமைதியாக நன்றாகப் படித்துக் கொண்டு இருந்தவனை கிருஸ்ணராஜாதான் விடாப்பிடியாக நின்று எங்காவது உயிரோட இருந்தாலே போதுமென்று அனுப்பி வைத்தார். கிருஸ்ணராஜாவின் தம்பி நீண்ட காலமாக இலண்டனில் இருந்தமையால் இலகுவாக அனுப்ப முடிந்தது. இங்கு கட்டுப்பாடாகவும் அமைதியாகவும் வாழ்ந்த அவனுக்கு அங்கு எதுக்கும் எவற்றுக்கும் கட்டுப்பாடே இல்லாத வாழ்க்கையை தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த சமூகத்தோடு வாழ அவன் நிறைய புதிதாகப் பழகவும் வெறுக்கவும் வேண்டியிருந்தது. இலண்டன் வாழ்க்கைக்கு அவன் பழகப்பழக அவனை பராமரிக்க தம்பியினால் முடியவில்லை. தம்பி அவனுக்கு சிரமப்பட்டு பெற்றுக்கொடுக்கும் வேலைகளையும் ஏதோ முரண்பட்டு தூக்கியெறிந்துவிட்டு வந்துவிடுவான். தம்பியும் ஓரளவிற்கு மேல் பொறுக்க முடியாமல் பொங்கிவிட அவன் அவருடனான உறவை முறித்து தனியே பிரிந்து சென்று விட்டான். சிறுகச்சிறுக வேலைகள் செய்து வந்தான்..அவனுடைய பேச்சைக் கேட்டு கிருஸ்ணராஜா தனது தம்பியை அறவே வெறுத்தார். கண்காணாத தேசத்தில் தன்னுடைய மகனைக் கைவிட்டு விட்டதாய் துற்றினார்.

பின் சில வருடங்களில் கிருஸ்ணராஜாவுக்கு சுரேஸ் பணமழையாய்ப் பொழிந்து தள்ளிவிட்டான். நல்ல வேலையில் நல்லா உழைப்பதாக கூறி கேட்காமலே பணம்பணமாக அனுப்பினான். இவரும் மகிழ்ந்து முழுக்குடும்பத்தையும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றிவிட்டார்... ஊரிலேயே இரண்டு வீடுகள், விற்கப்படுகின்ற வெற்றுக்

காணிகளென்று வாங்கிக் குவித்தார். இதற்குப் பிறகுதான் சுரேஸிற்குப் பெண் கொடுக்க பலர் முண்டியடித்தனர்.

“அவனுக்கு என்னத்துக்கு காசு பணத்தை..? சீதனமே வேண்டாம்.. நல்ல வடிவான குணமான பிள்ளையாய் பார்த்தாப்போதும்... வசதியில்லாத குடும்பமென்றாலும் பறவாயில்லை... பெட்டை அழகாயிருந்தால் போதும்..!” என்று சீதனபாதனத்தோடு வந்த சம்பந்தங்களையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளி அழகான பெண்தான் வேனுமென்று ஓடித்திரிந்தார். கலியாணத் தரகர்கள் ஒவ்வொருவிதமான பெண்களின் படங்களுடன் வந்து போக தொடங்கினர். அவற்றில் கிருஸ்ணராஜாவும் சகுந்தலாவும் சலித்து மாதவியை தேர்ந்தெடுத்தனர்.

“உன்ர மகன் இங்கு செய்யிற வேலைக்கு கண்டவுடன கூட பொலிஸ் திரியுது... அதுக்குப்பிறகு அவன் எங்க எப்படியிருக்கிறானென்று தேடுறது..? பேச்சுவார்த்தையே இல்லாமலிருந்த தம்பியை தொலை பேசியில் தொடர்பு கொள்ள எரிந்து விழுந்தார்.

000

“அப்பிடிச் சொல்லாதையடா..! உன்ர உதவியால தான் சுரேஸ் இலண்டன் வந்தவன்... அவன் உங்க வந்தபிறகு தானே நாங்கள் வசதியாயும் மரியாதையாயும் வாழறம்.. அதுக்கு நீதான் காரணம். அதை நாங்கள் என்றைக்கும் மறக்க மாட்டம். சுரேஸ் எங்க இருக்கிறானென்று நீதான் கண்டு பிடிச்சுச் சொல்லவேணும்..!” கிருஸ்ண

ராஜா குரல் கம்மிப் போய் தம்பியிடம் தழுதழுத்தார்...

“உங்களுக்கு அப்பிடி அறிவில்லையா..? இலட்சக் கணக்கில காசு காசாய் அனுப்புற போதே உங்களுக்குச் சந்தேகம் வந்து என்ன வேலை செய்யிறாயென்று கேட்டிருக்க வேண்டாமா..? சொந்த ஊருல இருக்கேலாதென்று உயிரைக் காப்பாற்ற இங்கு வந்து இந்த நாட்டைக் கெடுக்கிறது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம்..? அடைக்கலம் தந்த இந்த நாட்டுக்காரரின்ர பிள்ளைகளுக்குப் போதைப் பொருட்களை விற்று அதுகளின்ர எதிர்காலத்தை சிதறடிக்கிறது என்ன வகையில் நியாயம்..? உங்களுக்குக் காசு அறிவை, கண்ணை மறைச்சிட்டுது போல..!”

“நீ சொல்லுறதைக் கேட்க எனக்குத் தலை கிறுகிறுக்குது. எங்களை கைவிட்டுடாதையடா..! எப்பிடியாவது அவனைத் தேடிக்கண்டு பிடியடா. மாதவியின்ர வாழ்க்கையை காப்பாற்றுடா... பாவம் எங்களை நம்பி வந்திட்டுது! உனக்குப் புண்ணியமாய்ப் போகும்..!”

“வந்து சேரும்போது எப்பிடி அமைதியான அப்பாவியாய் வந்திறங்கினவன்.. ஆனாப் பிறகு பிறகு

உங்களுக்கு அப்பிடி அறிவில்லையா..?
இலட்சக் கணக்கில காசு காசாய்
அனுப்புற போதே உங்களுக்குச் சந்தேகம்
வந்து என்ன வேலை செய்யிறாயென்று
கேட்டிருக்க வேண்டாமா..? சொந்த
ஊருல இருக்கேலாதென்று உயிரைக்
காப்பாற்ற இங்கு வந்து இந்த நாட்டைக்
கெடுக்கிறது எவ்வளவு பெரிய
அநியாயம்..?

கடவுடது சேர்த்துதான் கொடுத்து ஹேயடியாய்க் கொடுத்தி
 ரீதியிடுத்து மனையம்... கால் வளவளவோ சொன்னிழர் அல
 றும் கெட்டகலின்னா... தீராததூர் துர் பளின்னா... கட்டத்
 தைத் சேர்த்து அடிபடுவது... களங்ககட்டத்தன் களது
 பெயரையெய்து தின்னும் சொன்னது அடிபடா வேளையன்
 செய்துதான் சுகந்தருதும் கவகவகைய அணுப்பினான்...
 இதுகளைத் தெரியாமல் தீராததூர் அனகலப்பட்டு அப்
 பாளிப் பெயர் அடியாய் கவியாளன் கொடுத்து அனா
 திர் குறவன்...

மூன்று பெண்ணைப் பெண்பட அந்தத் துறியில் தீவிடாநாள் இல்லாமல், மாநிலின் நூற்று மூத்த இராக்கு பெண்களையும் வட்டியுடையதும் மூட்டாள் புயக நாஸ்திரும்பி, தீவிரம் பெண்கள் பெண்களால் மீறும் மயித்திரியாடி நாஸ்திரும்பி, மீறும் கட்டி அந்தத் துறியில்.

நெருங்கிய உறவுகளைப் பேணி வளர்த்துக்கொள்ளும் முறை நடைமுறையில் உள்ளதா என்பதை அறியும் பொருட்டு அமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சரவை அங்கத்தினர் மூலமாக அறிய முயற்சி செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறு அறியும் முறை நடைமுறையில் உள்ளதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறியும் பொருட்டு அமைச்சரவை அங்கத்தினர் மூலமாக அறிய முயற்சி செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது.

“கடவுளை சிறைவை இப்படி மாதிரிதான்..”
 அந்தவாறு தனியாகச் சொன்னதிலே தனது உண்மையான
 நிலைப்பாட்டை அப்போது கருவினான்..

[illegible]

இவ்வாறு மேல்கூறியவற்றினை வித்தோர் கந்த
சொகசகர் சித்தலா சன்கிழமையனின் கிபமுயர்
மேயார். முற்புயர் கந்தாநிதாந் துறமுயர் கந்த
மாதத்தில் திரைநு கிழமையனின் அமர்மேயுடு கிபார்
முத்துவிட்டு கந்தலார். கிழமையனார் அமர்மேயுடு கிபார்

பார்ந்ததும் கவனித்ததும் போலார், பேச்சு சுறுசுறுப்பும் கவனித்தும் போல் அமர்ந்திருப்பார். எழுந்தும் நான் எழுந்தது கதிர்தரமாயிடுமாம்.

“நெல்லோடு கிடைக்கக்கூடாதுபோகாதுதான்... சர்க்கரை
ஊதாய் எதுவுமே கிடைக்காது... இதை கண்டாப்பனத்திலுக்கு
எம்மரிச்சொல்க்கள்... ஆனால் தூக்கமேன மருந்தினால் படுகு
முழிவின தூக்கம்... வெளியே நெல்லெங்கிலும்...”

Figure 1

“கவியாசனமே கட்டாமலிருந்தாலும், இந்தப் பள்ளி யேதான் கட்டப்பட்டிருக்கலாம்” என்ற இரண்டாம் கித புகிளா கண்ணப்பாடு சொல்லியவர்கள்.

"இது அங்கி...! நான் என்ன செய்யமுடியும்?...
பிரவீந்திரன் என் குடும்ப வழிவினை போர் சீதனமாத
னதால் என் வரிவசூலில் மிதமுலை தெரிபுகட்ட...! அந்தனதில்

தமிழ் பொறுப்புடைய பொறுப்பாக...
தாறுவிடை...
பார்க்க...
எதோ எங்கள்...
தந்த இ...
அயி...
தன தான் பதிலி...
தான் தான் பதிலி...

பேரணை நான்
தொலைவிலும்
பொய்யிலேனென

“தெரே வு வளவா வளவாய்து
வளவீ துவை வேறு வளவீடுவர்
பேய்வலை. தாவ்களும் முடிந்தன
வீற்ற குழங்கி செய்து கொண்டு
தான் இருக்கிறம். செதியில நல்ல
சொலி தெரிவிப்பர்”

"கனடாவிலே இருக்கிற கனடா ஜெனரல் ஒரு மாதிரி ஒரு துறைவாசிக் குடும்பத்தை கிடைக்க இடமிருந்திருந்தால், கிடைக்கவில்லை என்றால், அந்த அமைப்பு வட்டத்தில் அதுதான் தரக்கூடிய போல் போலம்" என்று சொல்லி அதற்கு ஒரு பதிலைக் கொடுத்தார்.

[illegible]

“தான் பின்னால் இப்பிரதானமையில் அடைந்து
விட்டிருக்கிறார்? தங்கத்தான் பெருமையாகப்போனது கோமியில்

வந்து சேரும்போது எப்படி அமைதியான
அப்பாவியாய் வந்திருக்கிறான்..
ஆனால் பிறகு பிறகு கவிதை
சேர்ந்ததால் தோன்று சூரியோபாயம்
கெட்டால் சூரியத்து போகாது.. நான்
எவ்வளவோ தொல்லியும்
அவனும் சேர்ச்சாதிக்கலை..
நினைவற்றதும்பயில்லை..

குளமென்று போயிட்டு வாவனம்மா..! கடவுளை வணங்கினால் தானே ஏதாவது விடிவு, நிம்மதி வரும்!” மறுத்த அவளை வற்புறுத்தி கோயிலுக்குத் துரத்தினார்.

அதன்பிறகு இடையிடையே கோயிலுக்குப் போய் வந்தவள் பின்னர் நாள் தவறாமல் போகத் தொடங்கினாள். காலை மாலை என இரு வேளையும் வணங்கத் தொடங்கினாள். கோயிலில் புதிய நட்புகளும் உறவுகளும் வளர்ந்தன. கொஞ்சம் ஊருலகம் புரியத் தொடங்க இறுக்கம் தளர்ந்து நடமாடத் தொடங்கினாள்.

ooo

“கிருஸ்ணராஜா..! சொல்லுறென்று குறை நினைக்கக் கூடாது. ஆரம்பத்திலேயே கிள்ளியெறியா விட்டால் பிறகு உங்களுக்குத்தான் வேதனையாப் போகும்..!” சொக்கலிங்கம் கதிரையில் சாய்ந்து வசதியாய் அமர்ந்துகொண்டார்.

“நாலு வருஷமாய் எங்க னோடயே பொறுமையாய் எந்தப் பிரச்சினையுமில்லாமல் இருக்கிறாள். இதுக்குப் பிறகு இனி அவள் எதைச் செய்தாலும் ஏற்கத்தான் வேணும்...?”

“மாதவி எங்க போனாலும் பின்னாலேயே திரியுற சுந்தர் வாத்தியைக் கொஞ்சம் கவனிச்சாலே போதும். ஏதாவது விபரீதம் நடக்க முதல் தடுத்தி டலாம்..!”

“என்னைப் பொறுத்த வரையில் இனி எது நடந்தாலும் அது நிச்சயமாய் விபரீதமாய் இருக்காது...!”

“என்னதான் நல்ல குணம், நல்ல குடும்பமாயிருந்தாலும் காலநேரம் மாத்திப்போடும். கோயில் குளம் லைபிறியென்று சுத்திறதை நிறுத்தி வீட்டோட வைச்சிரு. அதுதான் உனக்கும் எல்லாருக்கும் நல்லது..!” சொக்கலிங்கம் கூறிக்கொண்டிருக்க வெளிவாயில் திற்பட அமைதியாக சைக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு மாதவி வந்தாள். தலை சிலுப்பிக்கிடக்க நெற்றியில் குங்குமத்தைக் காணோம்.. சொக்கலிங்கம் மாதவியின் நெற்றியைக் காட்டி உதட்டைச் சுழித்துக்காட்ட கிருஸ்ணராஜா துரத்தை வெறித்துக்கொண்டார்.

ooo

வெளவால்கள் பறக்க இரவுப் பூச்சிகளும் தங்கள் ரீங்காரத்தைத் தொடங்கியிருந்தன. நாள் ஒன்று இருட்டுக்குள் அமிழ்ந்து கொண்டிருக்க கிருஸ்ணராஜா கோயில் கோபுரத்தை வணங்கிவிட்டு புறப்பட்டார். வீடு நெருங்க சகுந்தலா வீட்டு வாயிலில் பரபரத்துக் கொண்டிருப்பது மட்டும் கலங்கலாய் தெரிகிறது... அயலவர்கள் சிலரும் கூடி பேசிக் கொண்டிருக்க கிருஸ்ணராஜா அமைதியாக

இறங்கி சைக்கிளைத் தூக்கி உள்ளே ஏற்றிவிடும் வரையாரும் எதுவும் பேசவில்லை... எல்லோரும் மௌனமாய் அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருக்க அவர் எதையும் கவனிக்காமல் உள்ளே போக சகுந்தலா அரற்றத் தொடங்கினாள்.

“மாதவி ஓடிற்றாள். தன்னைத் தேடவேண்டாமென்று எழுதி தாலியையும் கழற்றி வைச்சிட்டுப் போயிட்டாள்..!”

“சொல்லீற்றுத்தான் போயிருக்கிறாள். சந்தோஷம்..!” கிருஸ்ணராஜா அமைதியாக கூற அவரில் சகுந்தலா பாய்ந்தாள்.

“என்ன கோதாரியிது. எவ்வளவு பெரிய விசயம் நடந்திருக்கு. ‘சந்தோஷமென்று’ சர்வ சாதாரணமாய்ச் சொல்லுறீங்கனே...? பெத்த பிள்ளை மாதிரி வைச்சப் பார்த்தனாங்கள். இப்பிடியொரு கேவலத்தை தந்துட்டுப் போயிட்டாளே..? இனி எப்பிடி நாங்கள் ஊருக்குள்ள தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறது..?”

“சும்மா கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் போடாம இரு..! தலை நிமிர்வும் வேண்டாம்... தலையைக் குனியவும் வேண்டாம். நடக்கிறதெல்லாம் நன்மைக்குத்தான். இருபத்தைஞ்ச வயசுப் பிள்ளை தனக்கு எது நன்மை தீமையென்று தெரிஞ்சுதான் செய்திருப்பாள். கடைசி வரையோசிச்சு அவளாகவே தனக் கொரு வாழ்க்கையைத் தேடிட்டாள்.. போய் உங்கட உங்கட வேலையைப் பாருங்கோ...!”

கிருஸ்ணராஜா எரிச்சலுடன் கூறிவிட்டுப் போக, கூடியிருந்தவர்கள் முணுமுணுத்துக் கொண்டே கலைந்தனர்.

“ஏனப்பா உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூடக் கவலையில்லையே..?” எல்லோரும் போனதும் சகுந்தலா வேதனை தழும்பக் கேட்க கிருஸ்ணராஜா சட்டையைக் கழற்றிக்கொண்டே சொன்னார்.

“இதை அவள் எப்பவோ செய்திருக்க வேணும்... பறவாயில்லை. லேட்டானாலும் நல்ல முடிவாய்த்தான் எடுத்திருக்கிறாள். முதலில் பாங்கில வைச்ச நகைகளை எடுத்துத் தா..!”

“ஏன்..? நகைகளை எடுத்து என்ன செய்யப் போறியள்..?”

“மாதவிக்குக் கொண்டு போய் குடுக்கப் போறன்.. அவளுக்கென்று வாங்கினதும் செய்ததும் தானே..? அதுகளை இனி வைச்சிருந்து என்னத்துக்கு..?”

“நல்ல கதை பேசறியள். ஓடிப்போய் இரண்டா

“நாமும் நமக்கோர்

நலியாக் கலையுடையோம்...” என்ற மஹாகவியின் கூற்றிற்கேற்ப யாழ்ப்பாணம் நீண்டதொரு பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும், கலை வரலாற்றினையும் கொண்ட பிரதேசமாகும். இம் மண்ணில் எத்தனையோ மனிதர்கள் பிறக்கின்றார்கள், வாழ்கின்றார்கள், மறைக்கின்றார்கள். ஆனால், அவர்களுள்ளே யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் மூலவர்களாகவும், கலைகளின் ஆணிவேராகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் வாழ்ந்து தம்மை அர்ப்பணித்த இந்த ‘வேட்கை’ யாளர்களினது வரலாறுகள் எம்மண்ணில் பதிவும் வரலாறும் இன்றி பலகாலங்கள் கடந்து வந்து விட்டது. எம்மவர்களிடையேயும் இவை தொடர்பிலான விழிப்புணர்வுகளும், கௌரவப்படுத்தும் மனப்பக்குவங்களும் இருப்பதுமில்லை. அறிதல், ஆவணப்படுத்துதல், சேகரித்தல், பாதுகாத்தல் என்ற வரலாற்றுப் பணியைத் தொடர்வதில் பின்நின்றவிட்டோம். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் பட்டிதொட்டி களெல்லாம் ஏதோ ஒரு கலை, கலாசார செயற்பாடுகள் நடந்தேறிய வண்ணமேயுள்ளன. அவர்களுடைய செயற்பாடுகளும், வரலாறுகளும் பதிவுக் குட்படுத்தப்பட வேண்டியதும், ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டியதும் இன்றியமையாத தேவையாக எம்முன்னே எழுந்து நிற்கின்றது. இத்தகைய இடர்மிகு பணியை

அறிதல்- ஆவணப்படுத்துதல்- சேகரித்தல்- பாதுகாத்தல்

காலத்தின் முதன்மையான பணி

■ மா. அருள்சந்திரன்

யாழ்ப்பாணத்தில் இருவர் வெற்றிகரமாக செயற்பட்டும், செயற்படுத்தியும் வந்துள்ளனர். எமது துரதிஷ்டம் என்னவென்றால் அவ் இருவர்களாலும் சேகரிக்கப்பட்ட பழம்பெரும் அரும்பொருட்களும் தமிழர் வரலாற்றுச் சின்னங்களும் அழிக்கப்பட்டு விட்டமையாகும். அவ்விருவரும் இன்று அமரர்களாகிய நிலையில் இப்பணியை மேலெடுத்துச் செல்வது என்பது இன்றுவரை வெற்றிடமாகவேயுள்ளது. அத்துடன் அவர்களால் சேகரிக்கப்பட்ட அத்தனை விடயங்களும் இன்று எம்மிடையே இருந்து களவாடப்பட்டு அழிந்துவிட்டன என்ற செய்திகளைத்தான் கேட்க முடிகின்றது.

இவ்வாறான நிலைமை இருந்த போதிலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்களான க. புஸ்பரட்ணம், செ. கிருஷ்ணராசா ஆகியோரினதும், நுண்கலைத்துறையைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்களான திரு. பா. அகிலன், திரு. தா. சனாதனன் போன்றவர்களினது சேகரிப்பு, ஆவணப்படுத்துதல், விழிப்புணர்

வினை ஏற்படுத்துதல் போன்ற பணிகளும் முக்கியமாகின்றன. இவற்றிற்கு மேலாக பிரதேச செயலகங்களில் கடமையாற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர்களும் அறிதல், சேகரித்தல், ஆவணப்படுத்துதல், பாதுகாத்தல் எனப் பணியை மேற்கொண்டு வருவதும் அவை போதுமான வையாக அமைந்துள்ளதா எனவும் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த மூத்த அரும்பொருள் காப்பாளர்களாக பருத்தித்துறை வியாபாரி மூலையைச் சேர்ந்த அமரர் நாகலிங்கபிள்ளை சொக்கநாத பிள்ளையவர்களும், தெல்லிப்பளை குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த கலைஞானி என அழைக்கப்படும் அ.செல்வரத்தினம் அவர்களும் அவர்களுடைய பணிகளும் காலத்தால் என்றும் மறக்கப்பட முடியாதவை.

அமரர் சொக்கநாதபிள்ளையவர்களிடம் பல்லவர், சோழர் காலத்தவையெனக் குறிப்பிடப்படும் சான்றுகள், ஆவணங்கள் தொடக்கம் தமிழர் வரலாற்றுத் தொன்மை பேசும் சான்றுகள் வரையில் சேகரிக்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டு வந்தமையும், அவை இந்திய இராணுவம் நிலைகொண்டிருந்த காலப்பரப்பில் அழிவிற்குட்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகின்றது.

கலைஞானி அவர்களிடம் பழம்பெருமை பேசுகின்ற நூற்றாண்டுகள் கடந்த மிகமிக அருந்தலான வரலாற்றுத் தடங்கள், மனித வாழ்க்கை கடந்துவந்த படிக்கற்கள். தொழில், வரலாறு,

நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய காலகட்டம் மிகவும் முக்கியமானதொன்று. எமது உறவுகள் சொந்த

உட்களை விட்டு வெளியேறி பல்வேறு இடங்களிலும், உட்களிலும், கடல் கடந்த நாடுகளிலும் வாழ்ந்து

கொண்டிருப்பதுடன் தமது அடையாளங்களையும், ஆணிவேரையும் நாளுக்கு நாள் கீழ்ந்து

கொண்டிருக்கின்றனர். நாளை வரப்போகின்ற எமது சந்ததி தமது மூலவேரைத் தேடுகின்றபோது எம்மைப்

யற்றிய ஒரு தவறான எண்ணத்தை அவர்களுக்குத் தோற்றுவிக்கலாம். அது மட்டுமன்றி தற்போதைய காலநிலை

யாரம்பியக் கலை மரபுகளின் மறைவும் புதிய கலைமரபுகளின் தோற்றமும் சிறுமீறும் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின்

கீழ்ப்புகு மாரற்றுவும் கொடுக்க முனையும் சிச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆவணப் படுத்துதல் - பேணுதல் என்பது

இன்றியமையாதது.

பண்பாடு, தொன்மை எனப் பலதரப்பட்ட சான்றுகளும், ஆவணங்களும் சேகரிக்கப் பட்டிருந்தன. ஆனால், அத்தனை சான்றுகளையும், ஆவணங்களையும் நாம் இழந்து விட்டோம்.

கலைஞானியவர்களது சேகரிப்புகளுக்கான பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக பிரமுகர்கள் பலர் ஒன்றிணைந்து காப்பகச்சபை என்ற அடிப்படையிலான அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்கினர். ஆனால் இவ் அமைப்பில் அங்கம் வகித்தோரின் ஸ்திரமற்ற தன்மை காரணமாக உரிய பாதுகாப்புப் பேணுகை வழங்கப்படவில்லை. ஆதலால் அவருடைய சேகரிப்புகள் களவாடப்பட்டதும், அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதும் தான் மிஞ்சியநிலை. ஒருவிடயத்தை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். அதாவது இத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோரையும், நாட்டமுடையவர்களையும், எமது சமூகத்தில் வாழ்வோரில் பெரும்பாலானோர் ஏளனம் செய்வதும், உதாசீனம் செய்வதும் உரிய மதிப்பைக் கொடுத்து வரவேற்கின்ற மனப்பக்குவமற்றவர்களாக இருப்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இத்தகைய சூழ்நிலைகளைக் கடந்த நிலையில்தான் மேற்குறிப்பிட்ட டோர் தம் வாழ்வை இப்பணிக்காக அர்ப்பணித்தார்கள். ஆனால், அவை எல்லாம் விழலுக்கிறைத்த நீர் போலாயிற்று என்பது மனவேதனைக்குரியது. எமது சமூகத்தினிடையே இவை தொடர்பான விருப்பம் - மதிப்பும் - உணர்வும் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும். இத்தகையதொரு பணியை அண்மைய காலத்தில் கலாசார உத்தியோகத்தார்கள் மேற்கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்காக ஆவணக் காப்பகம் என்ற ஒன்றினை நிறுவி அதற்கூடாக

பலதரப்பட்ட காப்பக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். நாம் அனைவரும் அவர்களின் பணிகளுக்கு பின்வரும் வகையில் உதவ முடியும்.

❖ நம்மிடம் வைத்திருக்கும் பழம்பொருட்களைக் கையளித்தல்.

❖ அரியபுகைப்படங்கள் / அறிஞர்கள் / கலைஞர்கள் போன்றவர்களது செயற்பாடுகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கு உதவுதல்.

❖ பல்வேறு பண்பாட்டு - கலைச்செயற்பாடுகளின் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒலி / ஒளிநாடாக்களின் பிரதிகளை கையளித்து உதவுதல்.

❖ பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் தொடர்பான புகைப்படங்கள் / நாடகங்கள் / கூத்துக்கள் போன்றவற்றின் பிரதிகளை கையளித்து உதவுதல்.

❖ யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்களின் பிரதிகளைக் கையளித்து உதவுதல்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை கோயில் சார்ந்த பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் என்றும் மறக்கப்படமுடியாதவை. போட்டித் திருவிழாக்களால் ஊரே களைகட்டி நிற்கும். இந்த வரலாறு இன்றைய சந்ததியினரிடையே செவி வழியாகத்தான் அறியமுடிகின்றது. நாகரிகம் - பொருளாதாரம் என்பவற்றின் வளர்ச்சிகள் எமது இருப்பிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி நிற்கின்றன. அந்த வகையில் பழையன இடிக்கப்படுதலும், புதியன புகுத்தப்படுதலுமாகவே நீள்கின்றது. இதனால் பழமை மறைந்து விடுகின்றது. எனவே மத வழிபாட்டுத் தலங்களின் பழைய, புதிய தோற்றங்கள், வரலாறுகள், அன்றாட வாழ்வியற் பொருட்களான பித்தளை, இரும்பு போன்ற உலோகப் பொருட்கள், பனையோலைப் பொருட்கள், விழாக்கள், சடங்குகள், நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் எனப்

பல வழிகளில் ஈடுபட்டு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி எமது பண்பாட்டிருப்பை எம்மால் பேணமுடியும் என்பது உண்மை.

நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய காலகட்டம் மிகவும் முக்கியமானதொன்று. எமது உறவுகள் சொந்த ஊர்களை விட்டு வெளியேறி பல்வேறு இடங்களிலும், ஊர்களிலும், கடல் கடந்த நாடுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுடன் தமது அடையாளங்களையும், ஆணிவேரையும் நாளுக்கு நாள் இழந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நாளை வரப்போகின்ற எமது சந்ததி தமது மூலவேரைத் தேடுகின்றபோது எம்மைப் பற்றிய ஒரு தவறான எண்ணத்தை அவர்களுக்குத் தோற்றுவிக்கலாம். அது மட்டுமன்றி தற்போதைய சூழலில் பாரம்பரியக் கலை மரபுகளின் மறைவும் புதிய கலைமரபுகளின் தோற்றமும் பிறழ்வும் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் இருப்புக்கு மாற்றுவரும் கொடுக்க முனையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆவணப் படுத்துதல் - பேணுதல் என்பது இன்றியமையாதது.

எமது எதிர்காலத் தலைமுறைகள் தம்முடைய வேரைத் தேடும் சந்தர்ப்பத்தில் எமது முயற்சிகள் அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக அமையும் என்பது திண்ணம், எமது எதிர்காலச் சந்ததி ஒருமொழி பேசும் சந்ததியாக இருக்குமென்பதில் நம்பிக்கை இல்லை. எமது பூட்டப்பிள்ளைகள் நிச்சயமாக ஜேர்மன், லத்தீன், பிரெஞ், டொச் போன்ற மொழிகளையே தமது தாய்மொழியாகக் கருதும் சந்தர்ப்பத்தில் எமது ஆவணப்படுத்துதல் முயற்சிகள் அவர்களினது வழித்தோன்றல்களது உள்ளுடனை எடுத்துக் காட்டும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களால் பொன்மணி, குத்துவிளக்கு, வாடைக்காற்று,

எல்லை, கலைந்த ராகங்கள்,
நெஞ்சுக்குத்தெரியும்,
காத்திருப்பேன் உனக்காக
போன்ற பல திரைப்
படங்கள் தயாரிக்கப்
பட்டன. ஆனால் அவற்றின்
பிரதிகள் ஒன்றைக்கூட
இன்று நம்மிடையே
பெற்றுக்கொள்வதென்பது
சிரமமானதாகவே
காணப்படுகின்றது.

இதேபோலவே எமது
அரங்க முயற்சிகள் அவற்றில்
ஈடுபட்டோரினது ஒலி, ஒளி
நாடாப்பதிவுகள் என்பனகூட
இன்று நம்மிடையே
கிடைப்பதென்பது முயற்கொம்பே!
இவை தொடர்பான ஆவணங்களை
வைத்திருப்போர் அவற்றின்
பிரதிகளை வழங்கி
ஆவணப்படுத்துதல் முயற்சிக்கு
உதவமுடியும். கலை - பண்பாடு

தனிமனித, இன, மத,
வேறுபாடின்றி வர்த்தமான
தேசங்களைக்கடந்தது. எமது
பண்பாடு பற்றிய விழிப்புணர்வும்,
ஆரோக்கியமான சமூகம்
உருவாகுவதற்கும் எமது
வளமான பாரம்பரியத்தை
மற்றவர்களுக்காக பாதுகாப்பதும்,
பங்கெடுத்துக் கொள்வதும்
'காலத்தால் இட்ட கட்டளை'
எனக்கொள்வோமாக.

சஞ்சிகை

மறுபாதி

(கவிதைக்கான காலாண்டிதழ்)

தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் விரிந்ததான உரையாடலை நிகழ்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு
'மறுபாதி' என்னும் கவிதைக்கான காலாண்டிதழ் ஆடி - புரட்டாதி 2009 முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து
வெளிவருகின்றது. அழகிய வடிவமைப்புடன் இதுவரை நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ள 'மறுபாதி' இதழில்
கவிதைகள், மொழியாக்கக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி, கவிதை நூல்களுக்கான அறிமுகம் - என கவிதை
தொடர்பான பல்வேறு விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நவீன கவிதைப் புலத்தில் கவனத்தை ஈர்த்து நிற்கும்
'மறுபாதி' இதழின் ஆசிரியராக சித்தாந்தனும், இணை ஆசிரியர்களாக சி. ரமேஷ், மருதம் கேதீஸ் ஆகியோரும்
விளங்குகின்றார்கள். இதழின் விலை 30.00.

தொடர்புகளுக்கு :

ஆசிரியர், 'மறுபாதி', அரசடி வீதி, கோண்டாவில் வடக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

திருமறைக் கலாமன்றம்

கலைத்தூது ஒலி, ஒளி பதிவுக்கூடம்

KALAIHUTHU STUDIO

உங்கள் தேவைகளான...

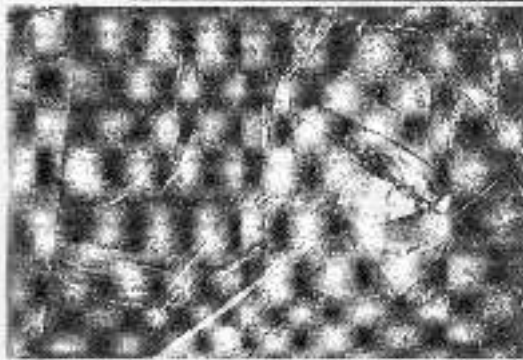
- ❖ பாடல், இசை இறுவடடுகள்
- ❖ ஆவணப் பதிவாக்க இறுவடடுகள்
- ❖ வானொலி, தொலைக்காட்சி நாடக இறுவடடுகள்
- ❖ குறும் படங்கள்
- ❖ கற்பித்தல் தொடர்பான இறுவடடுகள்
- ❖ விளம்பர ஒலி, ஒளி பதிவுகள்
- ❖ உரையாடல் பதிவுகள்

உட்பட அனைத்து வகையான ஒலி, ஒளிப் பதிவுகளையும் மிகவும் துல்லியமாக உங்கள் எண்ணம்போல்
அமைத்துப் பெற்றுக்கொள்ள கலைத்தூது கலையாக வளாகத்தில் அமைந்துள்ள

எமது ஒலி, ஒளி பதிவுக் கூடத்தை நாடுங்கள்

தொடர்புகளுக்கு:

{ திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி 021 - 222 2393

தூரிகை

காலியமனை சிந்தனை
பெறுமையக்தன் முழி
மிளமுடியாயல்
அழைப்பதும்!

நடைமுறை
நிகழ்வுகளின் நிறம்
முடியவில்லை
மிடிக்!

பார்வைப் படலம்
நிறைய தீயபயிதக்தம்
சிவப்பு நிற
வாயிலை!

உயிராக கசிந்து
உணர்வுகள்
வழியும்!

வழிவழித் திரும்பும்
உயிர்ப்பாழ்வு தான்
காழல்!

வியர்வை

உடல் கசிதல்
தாவலயில் திரும்பு காலவரை
தோய்தல்
சுரப்படுத்தும் புத்தவாக்கி!

தாவலயின் முயற்சி
காடுகளான
வியர்வைத் துளிகள்!

வியர்வைப் போவதில்லை

துளி நவ்வொலியும்
உடைந்தது!

பெயரின் துரு
உடைப்பின் காலம்,
உடலை உயிர் கொள்கியதும்!

வியர்வைத் துளிகளை
காடுகளாக
சுதிப்பாந்து சுதிப்பாந்து
தின்னும் கலைப்பாடயான
உயிர்!

கலை
வியர்வையில் நுளிவதில்லை
வியர்வை
கலைவைய
என்றாருமே கொடுத்ததில்லை!

செல்வா

கவிதைகள்

உயர்வையப் பெறும்
பல வியர்வைத் துளிகளில்
நடைபுதி
கிழித் தான்!

அழகின்னை நீக்கிப்
தண்ணீராக
தூயர்வை கொடுக்காது
சத்தியை கொடுத்து
வழிவழி!

விடுதலைப் போர்
புறநகி அமைப்பு
கொம்பெருகலின்
உடலையும் விடு
விடை
பொருளமையையும்!

சந்திப்பு!

நீதர் காலம் துறையம்
சந்திப்பு
நிலைப்படுத்தும்!

சந்தர்வைகை சந்திந்து
விடை பெறும் வாய்க்கிபம்
கதைக்காமல்
கண்ணினை தெரியும்!

நிலையக் கிழல்கள் விலும்
சாயம் பூசுத
கடற்கரை!

புறவைகளில் சோழ்த்திற்கும்
உயிரும்
சிறுதகள்!

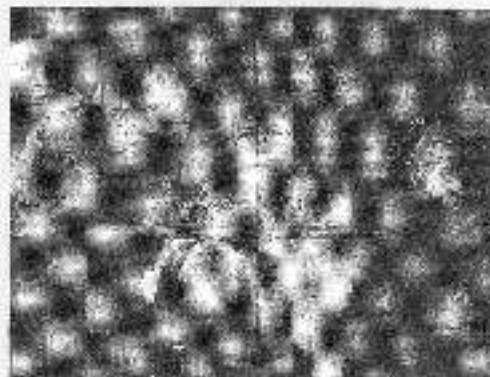
வித்துங்கள் நடக்கும்
தெரு!

கதவெயில்வரை
பல யன்னல்களோடு
விடு!

காழ்த்த மணல் மெயில்
கிழ்க்பூர்வியான அமையானார்கள்
பாழைய எச்சங்கள்!

நிறைவுக்கொருவர்
பெயர் சொல்லி
திரண்டு போறும் வழி வகுக்கும்
தோல்வி!

உடைது அமையான்களைப்
பார்த்து

அந்த இடத்தில் நீ இருப்பாய்
என்று
உறுதி செய்ய வாய்த்திருக்கும்
தெளிவான பார்வை!

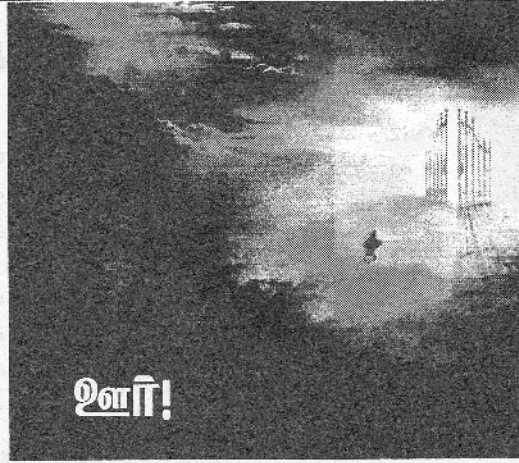
*
ஒரு தடவைக்கு மட்டும்,
இடம் கொடுக்கும்
வெற்றி தோல்வி!

*
கூடிய நேரம் போகும்
பிரயாணம்!

ஒருவரும் ஒப்பிடமுடியாத
வெற்றிடத்தில்
ஒவ்வொருவரும் அழகானவர்கள்!

*
நீயும், நானும் ஏறும் பேருந்து
உன்னை
எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து
எத்தனை தடவைகள்
இறங்கியது
எனது பார்வை!

*
ஐந்து நிமிட சந்திப்புக்காக
அநியாயமாக கழியும்
பல நாட்கள்!

எல்லோரையும் அனுமதித்து
திறந்திருக்கும்
வாசல் கதவு!
*
ருகரில் அடைபட்ட
வீடு தேடும்
முற்றம்!
*
விடுவிக்கப்பட்ட
விசாலமான முற்றம் தேடும்
ருகரம்!
*
தொடரக் கூடியதாக இருப்பதாயின்

இடைக்கிடை
தூர இருக்க வேண்டிய
உறவு!
*
சாதகமாகவும் எதிராகவும்
சந்திக்கும்
நிறையப் பேர்கள்!
*
என்னை பார்ப்பாய்
என்ற நம்பிக்கையில்
மீண்டும் மீண்டும்
பார்த்திருக்கும்
உளர்த்திரு விழா!
*
ஒவ்வொரு நாள் பயணிப்பில்
எத்தனை தரிப்பிடங்கள்
காத்திருக்கும்!
*
வழி விட்டு விலகித்தான்
எல்லோரும்
போய் வரும்
தெரு!
*
நடந்தும் ஓடியும்
ஒன்றாகப்
போய்ச் சேரும்
இடம்!

அந்த இனிய ஞாபகங்கள்
எனக்குள்ளிலிருந்து குமைகின்றன.
நான் தந்த
மிச்ச சொச்ச உணவுகளை
உண்டுகளித்து வாலடைக்குவதோடு
நன்றி சொல்வாய்

எனக்கெல்லாம் எனக்கு!
அழகான மனைவி
அறிவான பிள்ளைகள் - என
சொல்லிச் சொல்லி
மீட்டுக்குடன் உலா வருவேன்.

உனக்கு இரவிலும்
சிலவேளை பகலிலும்
உலாத்தித்திரியும் அனுமதி!
அது கூட
என் வீட்டு வளவு
இல்லையேல்
உனக்கென்று கம்பிக்கை!

மனிதனை மனிதனே
கொன்று தொலைத்து
துவம்சம் செய்யப் புறப்பட்ட வேளை
நாம் ஓடிக் கொண்டோம்
என் பின்னே நீயும்!

நாயும் முடகம்பிக்கும்

‘சமரபாகு’ சீனா. உதயகுமார்

ஆனாலும்
எம் ஓட்டத்தின் அந்தம் என்னமோ
முடகம்பிக் கூண்டுக்குள் தான்
பாவம் நானும்...! நாங்களும்!!
மனித இனத்தால்
எனக்கும் எங்களுக்கு
இவ்வவல நிலை!

உன் இனமும் நீயும்
இன்னமும்
ஆடை அணிந்ததில்லைத்தானே!
இன்று நாழமுத்தான்.

உண்டியும் உறையுளும்
உனக்கும் உங்களுக்கும்
தூராளமாய்!
இவை யாவும்
எனக்கும் எங்களுக்கும்
எப்பனும் இல்லாமலே.?

அது எனது மரணம்! பரமம், அகத்தேடல்கள் புறத்தேடல்களாக களை இலக்கியங்களின் பால் தாழ்ந்த வற்றிட்ட மரணம். இலங்கையிலுள்ள களைப் படைப்புக்களை அனுபவிப்பதினால், இலக்கியங்களால் பறப்பதிலும் மரணம் அல்லாததேயும். அந்தரட்களில் எனது வாசிப்பு தேவனின் அன்புப்பட்ட மண்ணைச் சதுலிகளாகியே முகப்புகளாக காணப்பட்ட. “ஆடுகள் பாடுதல், சிந்தியும், அக ஆதிபிணைய நளவளங்களின் உதவியை ஏடுபட்டென்தும் நடப்பவரே பிறர் சான்றிகளென்றிதுள்ளவரே” என்கு வாசிகள் அங்கு உள்வாங்கிய பெயரையும் பாடித்தன. இன்னும் பாடித்து வருகின்றன, பிறர் சான்றிகளை சரணம் தூய் அது கண்ணி துள்ளுவதும் மட்டுமல்ல ஒலிவெள்ள வலையும் தாது சான்றிகளை காண்பதும் அது கண்ணி துள்ளுவதும் கூட களை இலக்கியக்கொழுகளாகிய அமரிய மரணது அங்கேயே வருவதேயே. அந்த களைகளின் தனிப்பட்ட, சமய சமூகப் பண்பாட்டு, அரவியல்பொருளாதார தளங்களிலுள்ள சுட்டுகளை அமைப்பதும் மரணம் தூய் அங்கேயே காணுதேயே. ஒலிவெள்ள முயல்வதும் ஒலிவெள்ள மனிதனதும் இயல்பும், பொறுப்பும் ஆகும். முடிப்பதும் களை இலக்கியப் படைப்பாளிகளையே பொறுத்த வரையில் சுட்டுக்கள் விழிப்பை ஏற்படுத்துவதும் சுடப்பின் மீதான வேட்கையை எழுப்புகிறார்கள் பெருமையும் அவர்களது சுடப்பட்டபாடும். அவர்களது இத்தகச் சுடமையை அடிக்கேயுதிருத்த இத்தகட்டுரை நிகர் கொள்கார்.

கடற்கூறு கடம்பூறு -
இந்த தனி மனித சமுதாயமும்

சமீபத்தில் உலக ஒலம்
வெளியுடைய நாளும் தான் கடந்த
நிலையைய ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ள
சுருவானதிலிருந்தே அங்கு கட்டு
கள் ஆரம்பமாகின்றன. அவனும்
தான் விருத்தியை வெளியுடைய
திருவன, தனது பெற்றோரின் உயி
ரனுக்களாகி தீர்மானிக்கப்பட்ட
வழியில் திறந்ததும், உயர்த்தி
தும் இவ்வாறு பல சந்தை வெளியு

[illegible]

இருவரும் இவ்வாறு உரையாடிக்கொண்டிருந்தபோது, அப்போது அங்கே இருந்தவர்கள் அனைவரும் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

ஏதான மட்டும் இப்போது எல்லா
துருத்திகள் காரணாகிலும் என்.
பெத்தியங்கள் வலியாய் போக்து
அவளை ஒதுக்கி வைத்தனர். தாய்,
கந்தை, தம்பி, தங்கை, மாமன்,
மக்கள், ஆசிரியர்கள், குரு, கிராமத்
தலைவர் என்னோடுமே வலத்திய
மாகி விட்ட இவள் மட்டும் தனி நிலை
யில். ஒரு சட்டத்தில் தலையாட்டின்
கொடு வலையே பெறுகிற ஸ்தலியாய்
தானும் சென்று அந்தேன அருந்தி
அவர்களை ஒருநிலையாகி விடுகின்
றாள். இப்போது என்னோடு
பெத்தியங்கள். ஆகவே ஒரு தனம்
தம் இல்லை.

இப்போதாவது ஒரு நிலையமாக
 உருவம் எழுந்திருக்கிற காவை முடியும்.
 சமூகமரணத்தை இரூப்பமாக்க அதன் தன்மை

■ மு. வி. வி. பொன்னிச்சந்திரன்

மயங்கிய பின்னர் அங்கிருந்து தூரம்
ஒன்றிலேற்றல் உடனடி குடிநீர்த் தே
வைப்புத் தேவ்ந்தித் தீர்ந்து விடுதல்
தூவால் எழும்புதெயில் அரிந்து ஏறாத
திலே ஒரு வளை நடுநித் கவித விட்
டது. அக்க கவித அந்நிலைக்குப் பிறகு
உள்ளவளையால் மலையேறியவர்கள்
கவரக் காரணியிலும் பற்றல் அங்கிரு
மயங்கித் தீர்ந்து விடுதல் ஏறவல்லவ
தேயித் தீர்வல் அங்கவல் தீர்வல் அங்க
மயங்கித் தீர்வல் மலையேறியவர்களைத்
மயங்கித் தீர்வல் தீர்வல்லவல் அங்க
வருந் மலையேறியவர்களுக்குப் தே
வ்ந்தித் தீர்வல் மலையேறியவர்களுக்குப்
தீர்வல் தீர்வல் தீர்வல் தீர்வல் தீர்வல்

பேரணை கட்டணைப்போல் அழகி
மர்நா தன்னவாணை மற் குழாத்தின்
நல் வழிப்படுக்கப்பட்டு ஆழ்ந்ருகி
மாத்நவற்ற தன்னையே பேண
விருப்புகெழு வல்லோனாநற் சுதற்
குள்ளை உள்ளமங்கிலி அழகி கெழு
மலிதலே நானே ஏற்படுத்திய
கருத்தியர் பெருமையுஞ்ஞன் முனே
அகப்பப் வளாக மின் வழியற்றி
குக்கின்றான். பலர் தமம் அணிச
லிப்படுக்கிப்பெரி பேரணி முகம்
நளன தீது முகங்கலைக்க கருவி
வழங்கு வருகின்றனர். யாராவது
அந்தப் பேரணி முகங்களை நிரிகா
முயன்றால் ஏதோ கெடப்பட்டு அத

னைத் தடுத்து விடுகின்றனர். இந்த நிலையில் ஒவ்வொரு மனிதனுள்ளும் ஒரு இருப்பியல் அவஸ்தை பிரசவமாகின்றது.

தான் கட்டுண்ட நிலையை அவன் உணருகின்ற போது அவன் அவற்றிலிருந்து விடுபட அவாவுகின்றான். ஒவ்வொரு மனிதனையும் கட்டி வைத்திருக்கின்ற தனி மனித சமூகத் தளைகள் மிகவும் சூட்சுமமானவையாக இருப்பதனால் அத்தளைகளை அறுத்து விடுதலை ஆகி நிற்பதென்பது மிகக் கடினமானதாகி விடுகின்றது. ஆயினும் கட்டுக்களின் வேதனையை அவன் அதிகம் அனுபவிக்க அனுபவிக்க அவற்றிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்ற கடப்புக்கான அவாவும் வேகம் அடைகிறது. இனிமேல் முடியாது என்று அவனுக்கு தோன்றுகின்ற கணத்தில் அவன் தனது கடப்புப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றான். தனிமனிதன் தன்னுடைய இந்த கட்டுடைப்பு அனுபவத்தை, கடப்பு அனுபவத்தை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்கின்றபோது ஒத்த அனுபவத்தில் பயணிப்பவரிடையே ஒரு கூட்டு அனுபவம் ஏற்படுகின்றது. இந்தக் கூட்டு அனுபவம் ஒரு இணைந்த பயணத்தை உருவாக்குகின்றது. ஆக விட்டு விடுதலையாக அவாவும் பயணத்தில்தான் தனித்திலலை என்பதை உணராவிட்டால் பயணத்தைத் தொடர முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. தோல்வியை ஏற்கும் மனநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு நஞ்சு நீரைப் பருகி பைத்தியத்தோடு பைத்தியமாகி விட்ட மனிதனின் நிலைக்கு நாமும் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறோம். மொத்தத்தில் கட்டு அனுபவமும், கடப்பு அனுபவமும் எமது இருப்பியல் அனுபவங்கள் என்பதும் இந்த அனுபவம் அவஸ்தை மிகுந்த முன்னோக்கிய பயணத்திற்கோ அன்று பின்னோக்கிய தளர்ச்சிக்கோ வழிகோலலாம் என்பதும் நாங்கள் அவசியம் மனதில் கொள்ள வேண்டிய விடயங்களாகும்.

கட்டுக்கள் பலனீதம்

வெங்காயத்தை உரிக்க உரிக்க புதிய தோல் வருவதுபோல

மந்திரக் கதைகளில் வரும் முடிவற்று திறந்து செல்லும் மர்மக் கதவுகள் போல ஒவ்வொரு மனிதனதும் கட்டுக்கள் பற்றிய அனுபவமும் முடிவற்றது. அது பலவிதமான பரிமாணங்களையும், தளங்களையும் கொண்டது. அவை பற்றிய அறிமுகம் தேடலுக்கு மிக அவசியம்.

உடல் சார்ந்த கட்டுக்கள்

ஒரு மனிதனின் ஆளுமையில் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்துவது அவனது உடலாகும். தன்னுடைய உடல் பற்றிய மனப்பதிவுகள் அவனைக் கட்டி வைக்கும் ஆற்றல் படைத்தவை. உதாரணமாக, 'நைக்' என்கின்ற மனிதனைப் பற்றி பலர் அறிந்திருக்கலாம். இரண்டு கால்களும், இரண்டு கைகளும் இல்லாத வெறும் தலையும் முண்டமுமே கொண்ட மனிதர் அவர். ஆனால் தனது உடலை மகிழ்வோடு ஏற்றுக் கொண்டு இன்று வாழ்க்கையில் தோல்வியடைந்து விரக்தி நிலைக்கு தள்ளப்படும் பலருக்கு இலக்குப்படுத்தும் கருத்தரங்குகளை நடத்தி வருகிறார். ஆனால் முழுமையான உடலைப் பெற்றிருக்கும் எம்மில் பலர் நிறம் பற்றியும், உயரம் பற்றியும் இவை போன்ற பல பற்றியும் கவலைப்பட்டு தாழ்வுச் சிக்கலிலே உழல்கின்றோம். இவை போன்றவை உடல் சார்ந்த மனக் கட்டுக்களாகும்.

பால் நிலைசார் கட்டுக்கள்

ஒவ்வொரு மனிதனும் பெண்ணாக அல்லது ஆணாக அல்லது அரவாணியாக பிறக்கிறார்கள். அவர்களது பால்நிலை சார்ந்து இது காணப்படுகிறது. சமூகம், ஆண், பெண், அரவாணி தொடர்பாக வைத்திருக்கும் கருத்துக்களுடனேயே அவர்களது பால்நிலை ஆளுமை உருவாக்கப்படுகிறது. பிறக்கும் போது மனநிலையில் ஒரேவாறு இருந்தாலும் படிப்படியாக ஆண் உயர்ந்தவன் என்ற மனப் போக்கும் பெண் ஆணுக்கு அடங்கியவன் என்ற மனப்போக்கும் அரவாணியர் இகழ்ச்சிக்கோ அல்லது பரிதாபத்திற்கோ உரியவர் என்ற மனப்போக்கும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால்

குறிப்பிட்ட பால் நிலையில் உள்ளவர்கள் தாம் சார்ந்த பால்நிலைக் கேற்ற மனக் கட்டுக்களுக்கு ஆட்படுகின்றனர். அதற்குரிய ஆளுமைக் கூறுகளையும் உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

வகுப்புவாத கட்டுக்கள்

தமிழ்ச்சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக மோசமாகக் காணப்படும் வகுப்புவாதக் கட்டு சாதியம் ஆகும். பிறப்பினாலே மனிதரை வெவ்வேறு சாதியாக வகுத்து அந்த வகுப்பின் அடிப்படையிலே உயர்வு, தாழ்வை ஏற்படுத்தி அதன் பின்னணியிலே சமூக அந்தஸ்திலும், வாய்ப்புக்களிலும் பாராபட்சம் காட்டி வருகிறது எமது சமூகம். உயர்ந்தசாதி எனக் கருதப்படும் சாதிகளிலே பிறந்தவர்கள் இறுமாப்பு, உயர்வு மனப்பாங்கு என்பவற்றுடன் அதிகாரம் செலுத்தவும், அடக்கியாளவும் இயல்பிலேயே பயிற்றப்படுகின்றனர். தாழ்ந்த சாதியினர் எனக் குறிக்கப்படும் சாதியிலே பிறப்பவர்கள் தாழ்ந்த மனப்பான்மையோடு ஒடுங்கிப் போகவும், அடங்கி நடக்கவும், பாராபட்சங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவும் பழக்கப்படுகின்றனர். இதனால் தன்னிலும் மற்றவர்களிலும் நம்பிக்கை இழப்பு, எதிர்ப்பு நடத்தைகள் போன்ற விளைவுகளையும் இவர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய கட்டுக்கள் சாதிசார் வகுப்புவாத கட்டுக்களாகும்.

எமது சமூகத்திலே காணப்படும் இன்னுமொரு முக்கியமான கட்டு பிரதேசவாதமாகும். தாம் பிறந்த பிரதேசத்திலே எவருக்கும் ஒரு ஈடுபாடு தோன்றுவது வழக்கம். ஆயினும் குறிப்பிட்ட பிரதேசமே உயர்ந்தது. மற்றது தாழ்ந்தது என்ற நிலைப்பாடு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தவருக்கு இயல்பாகவே ஒரு உயர்ந்த மனப்பாங்கையும் மற்றைய பிரதேச வாசிகளுக்குத் தாழ்வு மனப்பாங்கையும் இதனால் கிளர்ச்சிகளையும் குழப்பங்களையும், போட்டி பொறாமை, சண்டை சச்சரவுகளையும் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. எனவே பிரதேசவாதக் கட்டும் மிக முக்கியமான

[illegible][illegible]

அரசாங்கப் பதவிகள்

கடத்த நலனாகவென வாயு
வாழ்வீரே தாம் சந்தித்திருக்கக்கூடிய
நிகழ்ச்சிகள் வெறும் நினைவுகளாக
மட்டுமே வாயு மனங்களில் பதிவாக
வில்லை. மாறாக அமை அந்த நிகழ்வு
காந்த உணர்வுகளோடும் புலப்பட
படுகின்றன. இதனால் இப்பண்பு
யை வெறும் மறவுநிகழ்களாக எடுத்து
ஆளுமையாக கடத்த வாய்ந்திரு
வதற்கு வாயு கருவியுதில் துத்திரிக
க்கூடிய நில நிகழ்ச்சிகள் வாயு
நினைவுகளில் இருந்து அவற்று
பொய்ருக்கலாம். ஆனால் அமை
அடிமனதில் உணர்வுகளெழு உயிர்
வாழ்க்கு வலிந்துள்ள பரிபுட
களை வழங்குகின்றன. சந்தான

[illegible]

வாழ்க்கை என்பது வாழ்வு, உணர்வு

[illegible]

சமஸ்தான் கல்யாணகாலி

சமூகங்கள் எழுந்து கிழிவதற்கு முன்பே எங்கள் மனத்தில் இருந்திருந்த அநாதைப் பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் உருவவளமாகிய அந்த அநாதை சிவந்த லைவ் பிள்ளைகள். கடவுள் இறந்தபிறகு எல்லா நன்மிகளும் பிரகாசமாக உருவெடுத்திருந்த கடவுள் இவ்வளவு அநாதை நாய்க்களை நெரு சிலைநாக் கிடப்ப லைவ் பிள்ளை பிள்ளை குழைவார். கடவுளின் உயிர்

வம், கொழும்புபாடுகள், எதிர்பார்ப்பு
கள் போன்றவை தொடர்பாண
நம்பிக்கைகள் வலிவடைந்த கட்டி
ஆளுகின்றன. கொடர்பாண நம்பிக்
கைகள், நன், நெய், மஞ்சள், மஞ்சள்
பொருள்கள், நீதாண நம்பிக்கைகள்
என்று பாலங்கள் என்பது உற்பத்தி
வைத்துள்ள கட்டுக் கணை அநேகம்.
பாலம், புண்ணியம் தொடர்பாண
நம்பிக்கைகள், பாலம் எது? புண்ணி
யம் எது? என்பது தொடர்பாண
நம்பிக்கைகள், மரணத்தின் முன்
வாழ் பாலங்கள் வாழ்ந்து தொடர்பாண
நம்பிக்கைகள், இவ்வாறு பல
பாலங்கள் வாழ்ந்து நம்பிக்கைகளும்,
சம்பந்தமயங்களும், பழக்க வழக்க
களும் நம்பிக்கை கட்டி வைத்திருந்
தவர்கள்.

விபரீதமானதொரு கயிற்சிகள்

[illegible]

அருவிச்சுதனார் கட்டற்றதுகள்

சூரியனுடைய 88 அறிவிப்புகள்
இருக்கக்கூடிய நுண்ணுரிமை: அவை
அறிமுகம் எவ்வளவு கட்டுப்பாடு
வைத்திருக்கிறதென்பதால் கவனிப்பதில்
வெள்ளை நிறத்தில் உள்ள அறிவிப்புகள்
அவற்றை அறிவுறுத்தி இருக்கின்றன
வைக்கிறது. உதாரணமாக: 88 அறி
யல் அறிவுறுத்தும் உலகில் உள்ள
பிரதேசங்கள் அமைந்துள்ளதில் உள்ள
விவரிப்புகள் பதிலில் பார்ப்பதால், விஞ்
ஞானம் அறிவுறுத்தும் அறிவிப்புகள்
பார்க்க, சமூகவியல் அறிவியல் அறிவு

ஹூடாகவே பார்ப்பார். இந்நிலையில் ஒவ்வொருவருடைய பார்வைக் கோணங்களையும் அவர் அவரது அறிவுப் புலம் தீர்மானிக்க அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாம் கற்ற கல்வியின் கைதிகளாகவே மாறி விடுவதை அவதானிக்கலாம்.

அரசியல் கடநுக்கள்

அரசியல் என்பது எப்போதும் அதிகாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. அதிகாரம் என்பது ஆட்சியோடு சம்பந்தப்பட்டது. ஆட்சி என்று வருகின்றபோது அது ஆளப்படுவோரையும், அதிகாரம் செலுத்துவோரையும் குறிக்கிறது. இந்நிலையில் ஆளப்படுவோர் அடிமைப்படுத்தப்படுவதையும் பல்வேறு விதமான கட்டுக்களுக்கு உட்படுத்தப்படுவதையும் காணலாம். மறுதலையாக ஆள்வோரும் பதவி வெறியாலும், அதிகார மோகத்தாலும் கட்டுண்டு இருப்பதையும் காணலாம். மேலும் தமது ஆட்சியைத் தக்கவைக்க அவர்கள் தமது அரசியல் கருத்தியலை மற்றவர்கள் மேல் திணிக்கும் போது அங்கு ஒரு கருத்தியல் சிறை உருவாகிறது. உதாரணமாக; சிங்கள பெளத்த பேரினவாத அரசியல் என்னும் கருத்தியலை திணித்தவாறு தான் கடந்த பல தசாப்தங்களாக இலங்கை அரசியல் முன்னெடுக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

இவ்வாறாக கட்டுக்களின் வகைகளையும், தன்மைகளையும் விரித்துக் கொண்டு செல்கின்றபோது அவை மிகுந்த மலைப்பைத் தரலாம். பிரக்ஞை பூர்வமாகவும், பிரக்ஞையற்றும் பல்வேறு விதமாக கட்டுக்களுக்குள் நாமெல்லோரும் அகப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதே உண்மை. இவை மட்டிலான விழிப்புணர்வு தான் விடுதலையின் அடித்தளம். ஆகவே தொடர்ச்சியான சுயதேடல் தான் கடப்புக்களின் திறவுகோல்.

கடப்பு அவஸ்தை

மேற்சொன்ன கட்டுக்களுக்குள் அகப்பட்டு கட்டுக்களே உண்மையென்றும், அவற்றோடு இயைந்து வாழ்வதே சுகம் என்றும் கட்டுக்கள் பற்றிய பிரக்ஞையே இல்லாமல்

வாழ்பவர்கள் ஒரு சாரார். அன்றாடம் மெலோ என்னும் உளவியல் ஆன்மீக வாதி சொல்வது போல இவர்கள் தூக்க நிலையிலேயே பிறந்து, தூக்க நிலையிலேயே வாழ்ந்து (படித்து, பதவி பெற்று, திருமணம் செய்து, செய்யாமல் இருந்து, ...) தூக்க நிலையிலேயே இறப்பவர்கள். கிடைத்த ஒரு வாழ்க்கைக் காலத்தில் ஒருமுறையேனும் உண்மைக்கு விழிக் காமல் இறந்துபோவது எவ்வளவு சோகமானது. இத்தகையோரை உலுக்கி எழுப்பி விழிப்பு நிலைக்குக் கொண்டு வருவது, உண்மை வாழ்வைத் தரிசனம் கொள்ளவைப்பது அவசியமான விழிப்புணர்வுப் பணி.

ஆயினும் எல்லா மனிதரும் எப்பொழுதுமே தூக்க நிலையில் இருந்து விடுவதில்லை. அவ்வப்போது அவர்கள் விழிப்பு நிலைக்கு வந்து போகிறார்கள். இவ்வாறு விழிப்பு நிலைக்கு வந்து போகிறவர்கள் ஒரு விழிப்புணர்வுப் பயணத்திற்கு தயாராகின்றார்கள். கட்டுக்களின் சுமை பற்றியும், அவற்றின் இயல்பு பற்றியும் விழிப்பு அதிகரிக்க அதிசயமாக அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான ஒரு உள்ளார்ந்த தூக்கமும் கிளர்ந்தெழுகின்றது. ஒரு கட்டத்திலே இவ்விழிப்புக்காக தன்னையே இழக்க ஒருவன் தயாராகின்றான். தனது கட்டுக்களிலிருந்து கடந்து போகவேண்டும் என்ற வேகம் அவனுள்ளே கிளர்ந்தெழுகின்றபோது அவனுள்ளே ஒரு அவஸ்தை உருவாகின்றது. இது ஒரு விதத்திலே பிரசவ வேதனை போன்றது. சுய தேடல் உள்ள ஒரு மனிதனுக்கு இந்தக் கடப்பு அவஸ்தை நாளாந்தம் நிகழும் ஒரு விடயமாகின்றது. ஒரு கட்டிலிருந்து விடுபடும்போது அவன் இன்னுமொரு கட்டை அடையாளம் காணுகிறான். அது முடிய இன்னுமொன்று மேலெழுகின்றது. இவ்வாறு அவனுடைய கட்டுடைப்பு பயணம் தொடர்கின்றது.

கட்டுக்கள் மட்டிலான தரிசனமும், கடப்பு அவஸ்தையும், கட்டிலிருந்து பெறும் விடுதலை உணர்வும் வெறுமனே ஒரு தனி மனித அனுபவம் மட்டுமல்ல எவ்வாறு ஒரு தனி மனிதன் தன் வாழ்வை கேள்விக்குட்

படுத்தி விடுதலையை நோக்கி நடக்கிறானோ அதற்கு சமாந்தரமாக அவன் சார்ந்த சமூகமும் ஏன் முழு மனித குலமுமே விடியலை நோக்கி பயணிக்கும். பயணிக்க வேண்டும். தனி மனித கட்டு மற்றும் கடப்பு அனுபவம் சமூக மட்ட மற்றும் மனிதகுல மட்ட கட்டு மற்றும் கடப்பு அனுபவத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. இவை இரண்டும் பரஸ்பரம் தொடர்புபட்டவை. சமூக விடுதலையில் அக்கறை காட்டாத தனிமனித கடப்பு போலியானதாகவே அமையும். ஏனெனில் சமூகம் சார் கட்டுக்கள் பற்றிய விழிப்பு ஏற்படும்போது அவற்றை நீக்க ஆர்வம் பிறக்கும். இது சமூக விடுதலை செயற்பாடுகளை நோக்கி குறிப்பிட்ட நபரை உந்தித் தள்ளும். மறுபுறமாக தனிமனித கட்டவிழ்ப்பில் அக்கறை காட்டாத சமூக விடுதலைச் செயற்பாடுகளும் போலியாகவும் பொருளற்றும் அமையும். ஏனெனில் அவை மேலோட்டமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முனைந்து நின்று வேரோட்டமாக தீமைகளை விட்டுச் செல்லும். நாளாவட்டத்தில் இத்தகைய மேலோட்டமான மாற்றங்கள் கலகலத்து போய்விடும். ஆக, இவை கைகோர்த்து பயணிக்கின்ற போதுதான் உண்மை விடுதலை சாத்தியமாகும்.

கடரும் கடப்பும் கலைகளும்

கட்டுக்களில் துன்புறும் அனுபவமும் கடப்பின் அவஸ்தையும் அழகியல் உணர்வோடும் கலை இலக்கிய நோத்தியோடும் வெளிப்படுத்தப்படும்போது சிறந்த கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் உருவாகின்றன. எவ்வாறு ஒரு மலர் காயாகி கனியாகிறதோ அல்லது விதை செடியாகி மரமாகின்றதோ அது போன்றதுதான் ஒரு கலைப்படைப்பின் தோற்றமும். அது படைப்பாளியும் அவன் சார்ந்திருக்கும் சமூகமும் தொடர்பான ஒரு விடுதலை அனுபவம். அடிமைத்தனத்தின் துன்பத்தையும் அதை அடக்க முயலும் போராட்டத்தில் ஏற்படும் வேதனைகளையும் மனதிலே கருத்தாங்கித் தனக்கு இயல்பாகக் கிடைக்கப்பெற்ற அல்லது தனது முயற்சியால் வளர்த்துக்

தொண்ட வெளிப்பாட்டு வடிவக் கவிதை அனைத்துமூன்று மயங்கிட்டு மிச்சி ஒரே தந்தைதலைப் பிரசுரிப்பது போல ஒரு சண்டைப் படைப்பை வெற்றிகரமாகப்படுத்தியது.

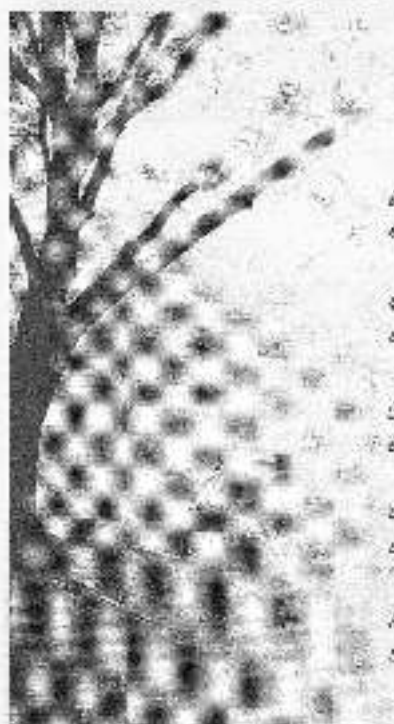
[illegible]

சென்னை நகரில், அமைதிப்படைகள்
இத்தகைய கோஷம் போட்டதற்கு
வழி, அமைதிப்படைகள் அமைதி
கிடைக்காததால், அமைதிப்படைகள்
அமைதிப்படைகள் அமைதிப்படைகள்
அமைதிப்படைகள் அமைதிப்படைகள்
அமைதிப்படைகள் அமைதிப்படைகள்
அமைதிப்படைகள் அமைதிப்படைகள்

இன்று எழுது சமூகத்தின்
நலனுக்காக இருக்க வேண்டிய
கொள்கை அல்லது தேசத்தின்
இத்தகைய சிறந்த கொள்கைகளில்
ஒன்றாகிய பொது அமைதி
தேவையுள்ளதால் தனி மனிதனாக
அல்லாது சமூகமாக வாழ வேண்டிய
பொது அமைதி என்ற சமூகத்தின்
நலன் எந்தென்னவா கொள்ள
வேண்டும் என்பதை உத்தேசித்து
அந்த சமூகத்தின் அமைதிக்கு
அவன் தனது பணியைச் செய்வான்
என்பதே இவ்வுத்தேசம் இன்று
அமைதிக்கென அல்லாது அமைதி
செய்தே

அறிவிப்பு: இங்கண்டி காலம்
மரணம். நாகன் குழந்தையின் பிள்ளை
காலம் காலம் காலம். காலம் காலம் காலம்

நாட வேண்டிய தேவை எழுந்தான்
என்று, இதரவகைகள் தேக்க நிலையமைத்
தற்கு; விடாமல் உண்டாய் வந்திருமையு
மும், சரிபாசம் திரவமாய்வுமும் உண்டா
வடம் உதவவேண்டியும், தக, புது
தட்டுக்கள் (தெய) சாபன சரிபாச
வேடவிறும் வந்திய நல்லவிறும் இறும்
திறும் திரவம் வெளிக்கட்டிடும்.
ஆகவேதான் களை இலக்கியப்
படைப்பாளிகளுக்கு பெரும் பொறு
ப்புக் கர்த்திருக்கிறது. மக்களுக்குள்
உள்ளதற்கும் பொறுப்பு திறை
வெளிக்கொண்ட வேண்டிய தற்கு
தெயும் உண்டாவும் தரி
விறும் உடனிறும் வெளிக்கட்டி
வடம் தரிவெளும், யுதம் புது
விறும் சாபன விறும் பவிறு
களைப் பொருத்திருக்கத்தகுபுது
பாபுச் சொத்து ஆற்றல்கள்
தொடர்ந்தும் உடனய பொலி
கள்ள தள்ளிறும். விட்டி விந்த
வைவரி நிற்கும் புதிய கல்கம்
பவிறு களை இலக்கிய தெந்தம்
பவிறு புது விறு

தேவம் திருக்கும் காலம்...!

திரில்லுத்தான் மகனே
வாழ்க்கைக் காலங்களெல்லாம் திரில்லுமயிசிறந்து....!

உயரத்தால் பரீட்சைக்குத் தகுந்தவன்
உயிர் எழிலால் உலகிடுவான்)

தமிழக சட்டம் உண்மை
தீர்மானம் எடுக்கிறது

உருதுகளைப் பற்றித் துற
மணலுகள்...

கிறார். இவ்வீற்று ஆற்றின் வரணமாய்
உணவு மலைய்...

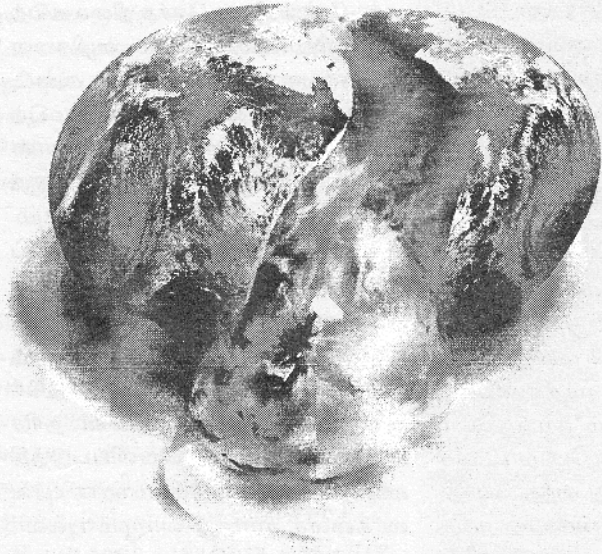
ஆய்விதழ் மகனின்
 'உலாவுகிற ஆய்விதழ் மகனின்'
 இவ்வாறு நீ!
 நீதான் விருத்தியைக் கண்டிப்பாய்
 உலாவுகிற மகனாய்...

எழுது!
இப்போது -
நீயை நான் நீ இதை...;
உணக்காமல் அந்தத் தம்
நீயேயாவான் ஊராவது!

18.08.2010

கடகோமி

காணர் தெரிந்து கொண்டமைய் திருப்பது கருமாள பாபம்ஜான். அந்நாள்
மலிதின் வாழ்வில் அனாதையென்றது பாபம்ஜானில் அதுவும் ஒன்று.
- செல்வர் பீட்டர்

மைந்ரீ கல் அலிஸ்து பாமிச்சல் அலிஸ்து பெரும் உடைப்பென்றும் சொல்லலாம்

நீள்நெருப்பின் அழல் விரிய
கண்கள் கனன்றெறிய
நெஞ்சந்தான் நொந்தெறிய
எல்லாம் எரிய
எரிந்தழிய...

எதுவும் எரியட்டும்
இல்லை ஏதும் பொல்லாப்பு
சொற்கொல்லர் படைத்தார்
தலை குடைந்து
மனம் கடைந்து

கல்லாக்கி வடித்தார்
பொழியினும் தெறியாய்
புனைவு

பாய்ந்தார் பலதடங்கள் முன்னோக்கி
வரலாற்றில் கல் புதிக்க
காலும் புதிக்க...
பாய்ந்தார் பலதடங்கள் முன்னோக்கி

ஜூன் 2010

சீ. ஜெயசங்கர் கவிதைகள்

விருட்சித்து வாழ்ந்திருக்க நிறையட்டும்

நினைவுகளில் நகரும்
எமது சூழல்
நேரெதிரே
பொய்யாகிப் புகைய

நெஞ்சதிர
விழித்திரை உடைத்து
கண்ணங்கள் வேக
வடிந்துருள்கிறது
கண்களின் நீர்

பொய்யாமோ
நினைவுகளின் நகர்வு?

எதை நம்ப???!!

நினைவுகளில் நகரும்
நிலவுருக்கள்

நேரெதிரே விரியும்
புகைக் கருக்கல்

விளையாடித் திரிந்த
உறவாடித் திரிந்த
வெளிகள் எல்லாம்
எதுவுமற்ற
வெளிகள்

அதிகார பூர்வமாய்
எமதற்றதாக ஆக்கப்படும்
வெளிகள்

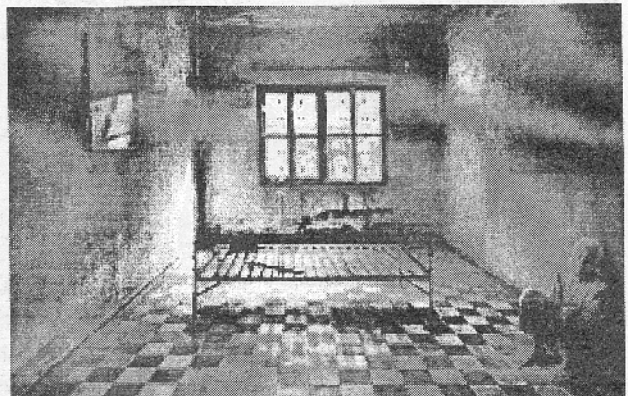
காலப் பெட்டகமாய்
நினைவுத் தளங்களே
எமக்கென ஆகுக

புலன்கள் விரித்து

காட்சிகள் விழுங்கி
கதைகள் மென்று
நிறையட்டும் காலம்
நினைவுத் தட்டுகளில்
விதைகளாக

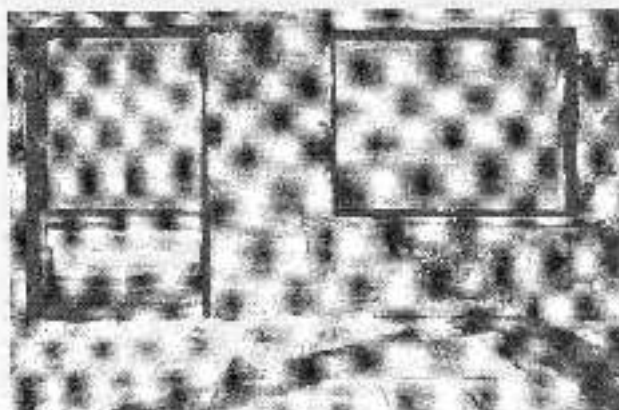
துளிர்விட்டுக் கிளைவிட்டு
விருட்சித்து வாழ்ந்திருக்க

மே 2010

பாரச் சப்பாத்துக்களின் கீழ்
 நெரிபட்டு நெளியும்
 நூக்களில் புழுக்கள்
 எம் அடியின் இரண்டுகள்
 பம்பம்ப நூக்களென
 படம்பிடித்து ஆடப்படுகையில்
 மொழிநீள் துயரை
 எம் வயலாமை
 எப்படியும்
 எவர் வாசிப்பீளும்
 எடுபட்டுப் போதும்
 எம் நிலைமை
 குற்றவகைக் கொளுத்தி
 வெறு நெருப்பாய்
 எவர் முற்றத்தில் போட்டு
 விரல் சுட்ட.....

எவர் முற்றத்தில் போட...

வள்ளலின் அந்தரம் அழிந்து
 கொட்டுண்டன

பழையதே
 கட்டச் சுவர்களில் உதிரும்
 வெள்ளிய தீம்வகை வேறுகலாய்
 பொய்பொலிவான

சொற்கள்

கிளிகளாத்திரி னாகக் கொடுக்கின்
 எடுத்துப் போடப்பட்ட
 எப்பெரிநூறு
 பறக்கப்பட்டாவிடுந்
 உயர் விநி

சொல் அறிக வொயல் துறிக
 கோற்றுக்கும் சிலைக்கும்
 நாகையெடுத்தி முண்டங்காளாய்
 திரிக திரிக திரிக

செய்து கவிடார்
 உயர் விநி எடுக்கினார்

எமக்கென்று சொல்லு விடார்

கவிதன் சிறப்பு

முத்தமிழில் ஒன்று தாடகம்வல்லது
 முன்னோர் கருத்து வடிவங்கள் நன்று
 எத்தகையதால் தீயற்றி திரைகணம் படைக்கல்
 திரையடிவிலை யுறியிடல் குறைவான கருவாளும்
 கித்தவது ஒன்றியமெய்யான குறிவை
 கிற்றை நயப்பின் அடிப்படை உதாரம்
 கித்தவதுதான் சொன்னால் சான்றேயுமெனவரும்
 குறிஞ்சுநாட் கயிறுநா கித்தவது கவிதன்தான்

கிளையிலால் வெத்திபொலிவார் கவிதன்
 பொறுக்கியதுநடைகப் பிடுகு மாறும்
 சிந்தையில் மக்கள் ஊர்களை யாழி
 பொருமினா என்று எண்ணு நெருங்
 பொருளாய் கவையை அகலவை மறுக்கவே
 பொருள் தவிர்பே முத்தவர்க்கானும்
 கருவாக சிறந்த பொருள் முயற்சி
 குற்றம் கண்டவர் பொருள் ஊடகன்

மக்கள் வளிய வாழ்வைத் துணை
 மறுப்பிப் பாச தாடகம் கொடுக்கும்
 வக்கவை யான பொருளில் உதாரம்
 திரைப்படவகைவந்து அழியல் வேண்டியும்
 மக்கள் மனதில் புகுந்த கருவகியை
 மக்கள் வளர் வேறுபாய் பெற்றுந்
 மக்களின் குறிஞ்சைவந்த துறந்தக் கவிதன்
 உயரெழும் சாதுவம் அகத் தீகழிந்தது

பிறகுமறி தாடகன்வான் பெருந்தே
 பிறகு வந்ததில் வேளாறி மனவந்தன்
 சிறந்தவன் மக்கள் மத்தியில் பெருந்தே
 உலகவாக குயிலில் நூறுபுறம் பெருந்தன்
 பிறகு வந்தாக மனக்கண்டவனும்
 பிறகும் அகலுத்திவந்தாகக் கவையுமாய்
 பொருள் பொருள்பெருந்தன் அளித்தான்
 பொருள் பொருள் தாடகம்வல்லவந்தது

கிணை வளர் சிறந்த கருவாய்
 செல்லாக் கூப்பிடு நூலில் திருந்
 குறிஞ்சை திரைநூற் கவிதிகள் வந்தன
 திரைநூல் அழகு கவிதிகள் வந்தவன்
 மனதில் பாச பொருளால் வந்தவன்
 பொருள்வளர் நூல்கள் வந்தவன்
 மனதில் பாச அகலி வந்தது
 மனதில் பிடிவந்த கருவாய் வந்தவன்

கவிஞர் வ. கி. பாகர் வாழ்க வியம்

தமிழிலக்கியப் புலத்தில் முருகையனின் ஆளுமையும் புலமைத்துவமும்

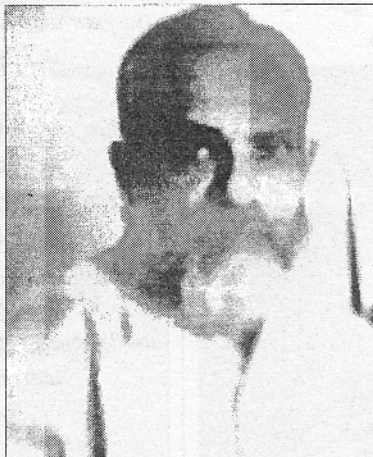
ஒரு நோக்கு

■ சி. ரமேஷ்

“எழுத்தைப் பிறருக்காய் இறக்கிட, என் சிந்தனையைச்
சின்ன மனிதர்க்காய்ச் சிறிதாக்கத் தேவையில்லை
சிறப்புக்கொரு புதிய சிகரத்தை நான் அமைப்பேன்”

என்னும் மஹாகவியின் கூற்றுக்கமைய புலமை
சார் அறிவிலக்கிய கர்த்தாவாகவும், புனைவுசார் ஆக்க
இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் நேர்த்திமிக்க மரபுசார் செவ்வி
யல் இலக்கியங்களுக்கூடாக முகிழ்ந்த முருகையன்
விம்பம் காலஓட்டத்தின் நீட்சியில் நவீன புனைவுகளுக்
கூடாகச் சிறப்புக்கொரு புதிய சிகரமாகத் தன்னைத்
தகவமைத்துக் கொண்டது. ஆரம்பகாலத்தில் கருத்துச்
சட்டகத்துக்கூடாக தட்டையான பரப்பில் கவிதைப்
புனைவைச் சாத்தியமாக்கிய முருகையன் காலப்போக்
கில் நவீன கவிதை இயங்கியலுக்கூடாகப் பழைய யாப்பு
வடிவங்களைப் பேச்சோசைப் பாங்கில் எளிமைப்படுத்தி,
கிராமிய வழக்குமொழியைத் தம் கவிதையில் கை
யாண்டு, சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்வை
இயைபுநிலை பிறழாது வெளிப்படுத்தியவர். ஈழத்து
நவீன தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் இரண்டாம் தலைமு
றைக் கவிஞராக அடையாளப்படுத்தப்படும் முருகையன்,
விஞ்ஞானத்தையும் மேற்குலகு இலக்கியத்தையும்
உள்வாங்கி 1950 களில் ஆற்றல் மிக்க கவிஞராக முகிழ்ந்
தார். மக்களின் யதார்த்த வாழ்வியலை நவீன பாநாடகங்
களுக்கூடாகவும் காவியங்களுக்கூடாகவும் எளிமையா
கவும் அதேசமயம் புதுமையாகவும்
வெளிப்படுத்திய முருகையனின் துலாம்
பர அறிவைக் கண்ணுற்ற பேராசிரியர்
கா. சிவத்தம்பி முருகையனை ‘புலமைக்
கவிஞன்’ (intellectualist Poet) என்றும்,
கைலாசபதி அதற்கப்பால் ஒருபடி
மேலே சென்று ‘கவிஞர்க்குக் கவிஞர்’
எனவும் அழைத்தார்.

“சமூக விஞ்ஞான நோக்கு
டைய முற்போக்குக் கவிஞர்” என்று
சண்முகம் சிவலிங்கம் முதலானோரால்
அழைக்கப்படும் முருகையன் யாழ்ப்பா
ணம் சாவகச்சேரியைச் சார்ந்த கல்வயல்
கிராமத்தில் தமிழாசிரியர் இராமுப்

பிள்ளை, செல்லம்மாதம்பதியினருக்கு 1935 ஆம் ஆண்டு
ஏப்பிரல் மாதம் 23 ஆம் திகதி மகனாகப் பிறந்தார்.
ஆரம்பக் கல்வியைக் கல்வயல் சைவப்பிரகாச வித்தியா
சாலையிலும் பின் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும்
தொடர்ந்த முருகையன் சிரேஷ்ட இடைநிலைக்
கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றார்.
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்து (1953 - 1956) விஞ்ஞானப்
பட்டதாரியான இவர் தமிழிலக்கியத்தின்மீது கொண்ட
ஆர்வத்தினாலும் மேற்குலக இலக்கியத்தின்மீது
கொண்ட ஈர்ப்பினாலும் 1960 இல் இலண்டன் பல்கலைக்
கழகக் கலைப்பட்டதாரிப் பரீட்சையில் முதற்பிரிவில்
சித்தியெய்தினார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்
கழகத்தின் விஞ்ஞானத்துறையில் முதுமாணிப் பட்டம்
பெற்ற இவரை அதே பல்கலைக்கழகம் கௌரவ
கலாநிதிப்பட்டம் கொடுத்தும் கௌரவித்தது.

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியில் விஞ்ஞான,
கணித ஆசிரியராக ஏழு ஆண்டுகள் கடமையாற்றிய
முருகையன் 1962 தொடக்கம் 1978 வரை அரச கரும
மொழித்திணைக்களத்தில் அறிவியற் பாடநூல் மொழி
பெயர்ப்பாளராகவும் தமிழ் மொழிப் பாடநூல்க்
குழுவின் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றி,
இலங்கைக் கல்விச் சேவையில் மூன்றாம் வகுப்புக்குப்
பதவியுயர்வு பெற்றார். 1978 - 1983 வரை கோப்பாய்
அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில்
விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்த முரு
கையன் 1983 இல் முல்லைத்தீவுப்
பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளராகவும்
பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியக்
கல்விப் பணிப்பாளராகவும் சேவையாற்
றினார். அதன்பின் வவுனியா பிராந்தி
யக் கல்விப் பணிப்பாளராகவும் கடமை
யாற்றினார். 1986 தொடக்கம் ஓய்வு
பெறும் காலம்வரை யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக் கழகத்திலே சிரேஷ்ட உத
விப் பதிவாளராகப் பணியாற்றிய இவர்
பின்னர் தமிழ்த்துறையிலே இடைவரவு
(visiting) விரிவுரையாளராகவும்

கடமையாற்றினார்.

மரபுவழி சைவப்பின்னணியில் எழுந்த வீட்டுச் சூழலும் தந்தையாரின் தொழில் வழித் தகைமையும் நிறுவனமயப்பட்ட கல்விப்புலத்துக்கப்பால் இளமைக் காலத்திலேயே தேவார திருவாசகங்கள், திருக்குறள், தாயுமானவர், பட்டினத்தார் பாடல்கள், புராணங்கள், மற்றும் இதிகாசங்கள் முதலான நூல்களை விரும்பிக் கற்பதற்கான சூழ்நிலையை இவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. இதன் பயனாகப் பதினான்கு வயதளவில் கவி புனையும் ஆற்றலைப் பெற்றார். கவிதைப் படைப்பில் இவருக்கிருந்த ஆர்வத்தைக் கண்டுணர்ந்த யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வித்துவான் கார்த்திகேசு, பண்டிதர் சு. செல்லத்துரை ஆகியோர் பாட்டியற்றும் பணியில் இவரை மேலும் மேலும் ஊக்குவித்து வளர்த்தனர். பள்ளித் தோழர்களான க. கைலாசபதி, ப.சிங்காரம், தி. நடனசபாபதிசர்மா, ம. சிவராசா முதலியோர் இவரின் கவிதை ஈடுபாட்டை அரண்செய்து அதனை வளர்ப்பதிலே துணை நின்றனர். இவர் பள்ளிக்கூடத்திற் பயிலும் காலத்திலேயே தெல்லியூர் நடராசன் நடத்திய 'தமிழ்மணி', 'யாழ்ப்பாடி' சைவ பரிபாலன சபையினரின் 'இந்துசாதனம்,' டிக்கோயாவி லிருந்து வெளிவந்த 'கலைச்சுடர்' ஆகிய இதழ்களில் இவரின் கவிதைகள் பிரசுரமாயின.

1950 களின் பின் இவரின் கவிதைகள் இந்து இளைஞன், கலைச் சுடர், யுகம், தினகரன், வீரகேசரி, சுதந்திரன், ஆனந்தன், உதயம், தேன்மொழி, இலங்கை வானொலி, ஈழகேசரி, விமோசனம், சமூகத் தொண்டன், இனமுழக்கம், அல்லி, சரஸ்வதி, ஈழநாடு, இளந்தென்றல், தாரை, வெற்றிமணி, கலைமதி, கலைமகள், மத்தியதீபம், நாவலன், எழுத்து, கலைச்செல்வி, தாமரை, கல்கி, மரகதம், அல்ஹம்சா, தேனருவி, செய்தி, அறிவொளி, நோக்கு, செந்தாமரை, வசந்தம், கயிறு, சிந்தாமணி, நீதிமுரசு, மல்லிகை, தமிழமுது, அஞ்சலி, சோவியத்நாடு, சமர், ஈழமுரசு, தாயகம், உதயன், முரசொலி, உள்ளம், விருட்சம், சஞ்சீவி, வெளிச்சம், சுவரொட்டி, ஆற்றல் எனப் பல்வேறு சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன.

ஈழன், ஐயனார், மு, ஈழதாளன், ஈழதாளனார், இ.மு., வயலூர் முருகன், சித்தமழகியான், மொழிமாறன் எனப் பல்வேறு புனைபெயருக்குள் மறைந்துள்ள முருகையன் தன் சமகாலக் கவிஞர்களான மஹாகவி, சில்லையூர் செல்வராசன், நீலாவணன், கா.சி. ஆனந்தன், வி.கி. இராஜதுரை முதலானோருடன் நெருக்கமான எழுத்துலகத் தொடர்பையும் கொண்டிருந்தார். தமிழிலக் கியப் பரப்பில் வீரியமான முறையில் இக்கவிஞர்களின் கவிதைகள் முனைவிட்டபோது அதனைப் பாராட்டவும் இவர் தவறவில்லை. நீலாவணனின் கவிதைத் தொகுதி பற்றிச் சில கருத்துக்கள் என்னும் தலைப்பில் 'வழி' என்னும் நூலை முன்மொழிந்து இவரெழுதிய கட்டுரையும் (மல்லிகை - ஜூன் 1976), 'மஹாகவியின் சிறு நாடகங்கள்' (மல்லிகை பதினாறாவது ஆண்டுமலர் - ஓகஸ்ட் 1980) என்னும் தலைப்பில் இவரெழுதிய

கட்டுரையும் இதற்குத் தக்கசான்று பகர்கின்றன. தென்னகத்தில் கலைவாணன், கி. சு. செல்லப்பா, தி. வா ஐகந்நாதன், சிதம்பர ரகுநாதன், நா. பார்த்தசாரதி, வ. விஜயபாஸ்கரன், அ.வெ.ரா. கிருஷ்ணாமிரெட்டியார் முதலானோருடன் கொண்ட இலக்கியத் தொடர்புகளும் 'பழையகற்கள் புதிய சிற்பங்கள்' என்னும் தலைப்பில் குலோதுங்கன் கவிதைகள் பற்றிச் செய்த திறனாய்வும் ஈழத்தில் மாத்திரமன்றி தமிழகத்திலும் இவர் பெயரை நிலைபெறச் செய்தது. 'நெடும்பகல்' தொகுப்புக்கு எழுதிய முகவுரையும் 1981 இல் 'சமூகத்தொண்டன்' இதழில் முருகையன் பற்றி எழுதிய கட்டுரையும் 'அடியும் முடியும்' நூலில் 'புலைப்பாடியும் கோபுரவாசலும்' என்னும் தலைப்பில் இடம்பெறும் விமர்சனமும் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் முருகையன் எனும் இலக்கிய ஆளுமைமீது கொண்டிருந்த அகீத ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்துகிறது. அத்துடன் எம். ஏ. நுஃமான் எழுதிய 'முருகையன் கவிதைகள்' (முற்போக்கு இலக்கியத்தில் கவிதைச் சுவடுகள்), சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன் முதலான கட்டுரைகளும் முருகையனின் கவிதாவெளியை தரிசிப்பதற்கான திறவுகோலாக அமைகின்றன.

1964 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் வெளிவந்த 'ஒருவரம்' என்னும் இவரது முதல்நூல் 19 ஆங்கிலக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்பாகும். மஹாகவியின் முற்பாட்டுடன் வெளிவந்த இந்தநூலில் மைக்கேல்ட் நேயற்றன், வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர், யோன்டன், றொபேற் எரிக், யோன் சக்கிலிங், (அன்ட்ரூ - மா வெல்) வில்லியம் பிளேக், வில்லியம் வேட்சேத், ஷெல்லி, பைரன், யோன்வெஃமான், ஈ. சிரா பவுண்ட், முதலான பன்னிருவரின் கவிதைகள் இடம்பெறுகின்றன. மரபு சிதையா வண்ணம் ஓசை ஒழுங்குக்குள் எழுதப்பட்ட இக்கவிதைகளை மனப்பாடம் செய்தல் இலகுவான செயலாகும். இதனாலேயே மஹாகவி தன்முற்பாட்டில்.

"பாட்டினையே பாட்டாய்ப் பெயர்க்கும் பணியொது
மீட்டும் முதல்நூல் விளைத்தோன் அவன்பட்ட
பாட்டின் வழிஆம் பெயர்ப்பு மறுபடைப்பே"

எனக் கூறிச் சிறப்பிக்கிறார்.

"கேட்டும் உணர்ந்தும் கிறுகிறுத்தும் கண்டதை நாம் ஊட்டம் பெறுதற் குயிரோடு கொண்டு வந்து தந்த செயல்" இப்படைப்பின் மகத்துவத்தைப் பாரறிய உதவுகிறது. க. பொ.த. (உ.த.) மாணவர்களுக்குப் பாட அலகில் ஒன்றென உள்ளிணைக்கப்பட்ட வில்லியம் பிளேக்கின் 'Poison tree' என்னும் கவிதை இத்தொகுப்பில் 'நச்சுமரம்' என்னும் தலைப்பில் இடம்பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கவிதையின் சிறப்பினை உணர்ந்த 'தெரிதல்' இதழ் (ஆவணி - புரட்டாதி 2006) இம்மொழி பெயர்ப்பை சி.சு. செல்லப்பாவின் 'விஷமரம்' என்னும் கவிதையின் மொழி பெயர்ப்புடன் இணைந்து மீளப் பிரசுரித்தமை தற்காலத்திலும் இத்தொகுப்பின் தேவையை எமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. இது தவிர

ஷேக்ஸ்பியர், சொபொகிளில் ஆகியோரின் நாடகங்களையும் முருகையன் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

பண்டைக் கிரேக்கம் தந்த அவல நாடகங்களுள்ளே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது சொபொகிளில் எழுதிய 'ஈடிப்பஸ் வேந்தன்' என்னும் நாடகமாகும். இதனை மொழிமாறன் என்னும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். தெய்வவாக்கு, குறிப்பார்ப்பு, ஆருடம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டு விதியின் வலிமையால் மக்கள் படும் அவலங்களை சித்திரிக்கும் இந்நாடகம் இயல்புநிலை பிறழாது மிகத் துல்லியமாக அக்கால நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்கிறது. அவல நாடகத்தின் இலக்கணத்தை வருப்பதற்கு இந்நாடகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டனர் என்னும் வகையில் இந்நாடகம் இலக்கியப்புலத்தில் முக்கியமானது எனலாம்.

முருகையனின் பல்பரிமாண ஆளுமையின் வெளிப்பாடே 'மொழிபெயர்ப்பு நுட்பம்' என்னும் நூலாகும். தமிழ்த்துறையிலே இடைவரவு விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய காலத்திலே தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயிலும் இறுதியாண்டு மாணவர்களுக்கு 'மொழிபெயர்ப்பு நுண்முறைகள்' ஒரு பாடமாக இவரால் கற்பிக்கப்பட்டது. இச்சமயத்தில் மாணவர்களின் தேவையை அறிந்து அவர்கள் பயனுறும் வகையில் இந்நூலினை முருகையன் உருவாக்கினார். "இலங்கை அரசினரின் அரசகரும மொழித்திணைக்கள் வெளியீட்டுப் பிரிவிலும், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திலும் உத்தியோகம் பார்த்தபோது கணிதம், பெளதீகம் (இயற்பியல்) உள்ளிட்ட விஞ்ஞான நூல்களை மொழிபெயர்த்தல்; ஆங்கிலம் சிங்களம் ஆகிய மறுமொழி மூலங்களிலிருந்து விடயங்களைப் படித்தறிந்து தமிழ்ப்படுத்தல்; பல்வேறு துறைகளுக்குமுரிய கலைச் சொல்லாக்கக் குழுக்களில் அமர்ந்து சொல்லாய்வில் ஈடுபடுதல்; இலங்கைக் கல்விக்கூடங்களிற் பயன்படுத்தவென மொழிப்பாட நூல்களைத் தயாரித்த எழுத்தாளர் குழுவில் பங்குகொண்டு பதிப்பாசிரியர், தலைமைப் பதிப்பாசிரியர் என்னும் நிலைகளிற் பணியாற்றியமை, 'அறிவொளி' என்னும் அறிவியல் ஏட்டினை நடத்தியமை; நவீன இலக்கியத் திறனாய்வுப் புலத்தில் கவிதை நாடகம் முதலான மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் அடிக் கடி ஈடுபட்டமை மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற அனுபவங்கள்" முதலானவை மொழி பெயர்ப்பு நுட்பம் என்னும் நூலுக்கு மூல ஏதுக்களாய் அமைந்தன எனலாம்.

இந்நூல்; விளக்கங்களும் வரைவிலக்கணங்களும், வழிமுறைகளும் மாதிரியுருக்களும், அமைப்புக்களின் ஒப்பீடு, சொல்லும் பொருளும், மரபுத்தொடர்கள் எனப்படும் ஆகுமொழிகள், மொழியில் நிகழும் மாற்றங்கள், கலைச்சொல்லாக்கம், கவிதை மொழி பெயர்ப்பு, பன்மொழிப்பயில்பு என ஒன்பது இயல்களைக் கொண்

டது. பின்னிணைப்பாகத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பின் தொடக்கங்கள் என்னும் பகுதியும் இணைக்கப்பட்டு உள்ளன. மொழி பெயர்ப்பு நுட்பங்களை நன்குணர்ந்து மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட முற்படுவோருக்கு இந்நூல் ஒரு விளக்கத் துணையாக ஒரு சிறு அறிமுகமாக அமையும் என்றால் அது மிகையில்லை.

1948 இல் 'தமிழ்மணி' என்னும் சஞ்சிகையில் "திருந்துவதெந்நாளோ" என்னும் கவிதையுடன் தமிழிலக்கியப் புலத்துக்கு அறிமுகமாகும் முருகையன் 1950 இல் 'இந்து இளைஞன்' இதழில் வெளியான 'சத்தியம் நிலைக்க வேண்டும்' என்னும் கவிதைக் கூடாகவே அடையாளப்படுத்தப்பட்டு கண்டறியப்படுகிறார்.

"வள்ளுவனின் வழி அற்ற கொள்கை இல்லை
வளனுடை நல் அகிம்சையுடன் ஒழுக்கமில்லை
முள்ளுகளாம் தீமைநிறை இருள் கூழ்பதை
முனைந்து கொண்டே செல்கின்ற உலகுதன்னில்
கள்ளுவெறி கொலை பாவம் நிறையவுண்டு
காந்திமகான் கொள்கையினைக் காப்பார் இல்லை
தள்ளுவதும் உலகினுக்கு நன்றோ சொல்லீர்
தகைமை சால் வள்ளுவனார் வகுத்தநீதி"

என எண்ணீர் விருத்தத்தில் பாடிய இக்கவிதையே முருகையனின் முதற் கவிதையென கலாநிதி க. கைலாசபதி, கல்வயல் குமாரசாமி முதலானோரால் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. சகோதரர் நாம் என்னும் மனப்பான்மை நீங்கியமையாலும் நான்தான் பெரியன் என்னும் மனப்பான்மை முனைப்பினாலும் உலகம் நிலைபிறழ்ந்து நாசமாகிறது. இக்கொடுமை அகன்று ஒற்றுமைப்பட்டு உண்மை நிலை பெறவேண்டுமாயின் காந்தியின் வழியே சிறப்பு நித்தியமான சத்தியம் இவ்வழியின் பெயராலேயே நிலைபெறும் என்பதை இக்கவிதை மிகத்துல்லியமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

"இன்றைய காலத் திருக்கும் மனிதர்கள்
இன்றைய காலத்தியங்கும் நோக்குகள்
இன்றைய காலத்திழுப்புக்கள் எதிர்ப்புகள்
இன்றைய காலத் திக்கட்டுகள்"

என்னும் மஹாகவியின் கூற்றுக்கமைய ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக காலத்தோடு இயங்கும் மனிதர்களையும் அவர்தம் நோக்குகளையும் உள்வாங்கி காலத்தினிழப்புக்கேற்ப ஏற்புக்களையும் எதிர்ப்புகளையும் கவிதையாக புனைந்து சமீபத்து இலக்கியப்புலத்தில் காலத்தைவென்ற கவிஞனாகப் பரிணமித்தவர் முருகையனாவார். 1950 களிலிருந்து 2002 வரை பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும், நினைவு மலர்களிலும் அவரெழுதிய 214 கவிதைகள் தொகுப்புக்களாகத் தொகுக்கப்படாத நிலையில் அவரெழுதி வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புக்

களாக நெடும்பகல் (1967), ஆதிபகவன் (1978), அது அவர்கள் (1986), மாடும் கயிறு அறுக்கும் (1990), நாங்கள் மனிதர் (1992), ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும் (2001) முதலானவை காணப்படுகின்றன. இவைதவிர ஈழத்துக் கவிமலர்கள் (1962), மரணத்துள் வாழ்வோம் (1985), பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள் (1984), மல்லிகை கவிதைகள் (1987), தாயகம் கவிதைகள் அறுபத்தாறு (1991), காலம் எழுதிய வரிகள் (1994), வானம் எம் வசம் (1995), இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் (2006), காந்தி பாமாலை (1967) முதலான தொகுப்புக்கள் பலவற்றிலும் இவரது கவிதைகள் இடம் பெறுகின்றன.

ஈழச் சரித்திரத்தில் 1950கள் ஒரு புதிய ஓட்டத்தின் ஆரம்பமாகக் கருதப்படுகிறது. தேசியவாத முரண்பாடுகள் இலங்கை அரசியலில் முனைப்புப் பெற்ற காலமிது. சிங்களத் தேசியவாதிகள் மக்களிடையே சுதேச உணர்வை வளர்க்கும் பொருட்டு இன அடையாளத்தை முன்னிலைப்படுத்தி சிங்களம் மட்டும் ஆட்சி மொழி என்னும் கருத்தை முன்வைத்தனர். 1956 இல் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவால் சிங்களம் அரசு கருமொழியாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமிழுணர்வும் தமிழ்த் தேசியவாதமும் முனைப்புப் பெற்றன. 450 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்நியர் ஆட்சியின் காரணமாய் அடிமனத்தில் அழுத்தி நசுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கலாசார ஓட்டம் திடீரென்று தடைகளை உடைத்துக்கொண்டு வெள்ளமாய் மேலெழுந்து தமிழரைத் தாக்க, நாடாளுமன்றத்தில் அதிகார பலமற்ற நிலையிலிருந்த தமிழர் எதேச்சதிகாரத்துக்கு எதிராக சத்தியாக்கிரகம், சட்ட மறுப்பு என ஜனநாயக வழியில் போராடினர். அரசியல்த் தலைவர்கள் தமிழையும் தமிழன் என்ற உணர்வையும் மக்கள் மனதில் ஊட்டி வளர்த்தனர். தமிழ்த் தேசியவாதம் மொழிவழித் தேசியவாதமாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட இச் சூழலில் ‘சுதந்திரன்’ போன்ற பத்திரிகைகள் அரசியல் தலைவர்களின் வீரமுடிக்கங்களைப் பத்திரிகைத் தலையங்கமாகத் தீட்டி தமிழரிமைக்கான போராட்டங்களை வலுப்பெறச் செய்தன. இப்பின்னணியில் ஈழத்துக் கவிதைக்களத் திணுட் பிரவேசித்த இளைய தலைமுறையினரான நீலாவணன், கா.சி. ஆனந்தன், வி.சி. இராஜதுரை, தான்தோன்றிக் கவிராயர், முருகையன் முதலான பலர் இனவழி விடுதலை இயக்கத்தில் நாட்டம் படைத்தவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இவர்களுடைய கையில் தமிழ் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஆயுதமாக உருமாறிற்று. மஹாகவி, க.சச்சிதானந்தன், நாவற்குழியூர் நடராசன், க. இ. சரவணமுத்து (சாரதா) போன்றவர்களும் கூட இனவிடுதலை முழக்கப்பாடல்கள் ஒரு சிலவற்றை இயற்றினர். இத்தகைய பின்னணியில் தமிழ் உணர்ச்சியின் தீவிரமான பாதிப்புக்குட்பட்டு 1950 முதல் 1958 வரை இவரெழுதிய 26 கவிதைகளையும் ‘உயிரின் வேதம்’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் உள்ளடக்கி வெளி வந்த நூலே ‘ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும்’ என்னும் தொகுப்பாகும்.

அரிய செல்வமான இனிமை பயக்கும் தமிழை “தமிழுக்கு மதுவென்றுபேர் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உரிமைச் செம்பயிருக்கு வேர்” எனப் பாரதிதாசன் பாட அதற்கு இயைந்தாற் போல் உயிரின் வேதம் என்னும் கவிதையில் “மதுவை வெல் நின் சுவையை இங்கு வரையலாமோ இனிமை இனிமை” என முருகையன் பாடுவார். இக்கவிதையில் தமிழ் மதுவாகவும் தென்றலாகவும் குளிர்மைநிறை அருவியின் ஒலியாகவும் மதியம் சொரியும் ஒளியாகவும் மகர யாழின் இசையாகவும் உருவகிக்கப்படுகிறது. கன்னலும் கற்கண்டும் கரைந்தொழுகும் தமிழ் முருகையனின் ‘தாயின் காட்சி’ என்னும் கவிதையில் அழகே இனிமை என என்னும் தாயாகக் கட்டுருகிறது. மனம் என்னும் அகமுகியில் காலை இளம் பகலவனைப் பழிக்கும் ஒளியாக புன்னகை பூக்கும் செடியாக வியாபிக்கும் தமிழ், நூல்களில் கமழும் அறிவு மணமாக எங்கும் துலங்குகிறது.

“கல்தோன்றா மண்தோன்றாக் காலத்தில் தோன்றிய மூத்தகுடி தமிழ்க்குடி” என்று கூறி வீண் பெருமை பேசும் தமிழகத்தை ‘அந்தோ தமிழகமே’ என்னும் கவிதையில் சாடும் முருகையன் வளர்கலைகளும் அறிவியலும் தமிழில்லாது தமிழ் நலியும் நிலையை,

“சூல் உற்ற கருமேகம் போல
குப்பை சொரிவதற்கு வாழிது
கலைஞர் கூட்டம்
சாவ நன்று எனும் படியாய்
புதுமை காணும்
தமிழன் இல்லை
அறிவியலை ஆய்வான் இல்லை”

எனப் பாடுகிறார். அறிவற்ற வீணர்களின் இச்செய்கை “வெற்று வாயினை மெல்லுதல் அன்றி ஓர் மேன்மைச் செய்கை இல்லை” என்பதனை ‘அழைப்பொலி’ என்னும் கவிதையில் முருகையனால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. முருகையனின் இக்கூற்றுக்கு ஆதார கருதியாகப் பாரதிதாசனின் “எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித் தலைமுறைகள் பலவழித்தோம் குறைகளைந்தோமில்லை” என்னும் அடிகளே அமைந்தன எனலாம்.

‘சிங்களம்’ ஆட்சிமொழியாகவும் அதிகார மொழியாகவும் முனைப்புப் பெறும்போது செம்மொழியாகிய தமிழ் நலிவுற்று மெல்லச்சாகும் என்பதை ‘கதிர்காம தெய்யோ’ என்னும் கவிதை அங்கதமாக எடுத்துரைக்கிறது.

“..... தமிழ் மொழி ஈழத்திலே
தங்கவிடார்கள், தமிழை மற
கதிர்காம தெய்யோ!
சொன்னேன் அறிக, நீ கூம்மா
தமிழோடு அழுவதை விட்டு
இந்நாள் தொடக்கம் இவர்கள்
மொழியே படித்தீடு”

எனக் கதிர்காமக் கந்தனுக்கு விண்ணப்பமாக

அமையும் இக்கவிதை மத உணர்வுக்கப்பால் எழுச்சி பெறும் தமிழுணர்வையும் தாய்மொழிப் பற்றையும் வன் முறையற்று வார்த்தை ஜாலமின்றி மிகவும் நாசுக்காக எடுத்துரைக்கிறது.

பேரினவாதிகளால் முன்மொழியப்பட்டு 'சிங்க னம் மட்டும் ஆட்சிமொழி' என்னும் நிலைப்பாடு வலுப் பெற்ற பண்பாட்டு அரசியல் சூழலில் மொழி ஆதிக்க எதிர்ப்பு மாபெரும் மக்களியக்கமாக எழுச்சி பெற்றது. இக்காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட மொழி உரிமைப் போராட்டம் 'அறப்போர்' என்றே அழைக்கப்பட்டது. இவ்வறப்போர் "ஒப்பறு படைகள் திரட்டி அறச்செரு முனையில் மறத்தை அறுத்திடு" என்னும் அடியில் 'அறச்செரு'வாகவும் "நாளை 'அறச்சமர்' வெற்றி தரும்" என்னும் அடியில் அறச்சமர் ஆகவும் முருகையன் கவிதையில் எடுத்தாளப்படுகிறது. காந்தி யின் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை அறப்போரட்டமாகக் கண்ட நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கப்பிள்ளை அதனைக் "கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது" எனப் பாடியதைப் போல முருகையனும் இப்போராட்டத்தை வன்முறையற்ற அகிம்சைப் போராட்டமாகவே கண்டார். அதனாலேயே இதனை இராமலிங்கப்பிள்ளையின் வரிகளைப் பின்பற்றி;

"கத்தி இரத்தம் எதுவுமின்றி
கையிடைவாள், கணை, ஈட்டிஇன்றி
சித்தமிசைச் சினம் ஏதுமின்றி
சிங்கள மீதிற் குரோதமின்றி
எத்திசையும் வியப்பெய்த
இங்கே
ஈழத்திலே அறப்போரிடுவோம்"
(வெல்வது திண்ணம்)

எனப்பாடுகின்றார்.

தமிழ்மீது முருகையன் கொண்ட பேரன்பை 1960 புரட்டாதி 'கலைச்செல்வி' இதழில் எழுதிய 'தேமது ரத் தமிழோசை' என்னும் கவிதையில் காணலாம். இக் கவிதையில் தமிழை 'கனிவுடைய நந்தமிழ்' என்றும் 'வளமிகுந்த நந்தமிழ்' என்றும் 'ஆனந்தச் செம்மொழி' என்றும் போற்றும் முருகையன்; மொழிப்பற்றில்லாத தமிழரை,

"நம்மவரே நம்மொழியை
விரும்பாத
புன்மைநிலை நாசமாக வேண்டும்"
எனக்கூறிக் கண்டிப்பார்.

1956இல் தனிச் சிங்களச் சட்ட அமுலாக்கத்தைத் தொடர்ந்து 1956 இலும் 1958 இலும் நாடு இரண்டு இனக் கலவரங்களைச் சந்தித்தது. இச்சூழலில் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை எதிர்த்து சமஸ்திக் கட்சியும் சத்தியாக்கிரக நடவடிக்கைகளில் இறங்கியது. இந்

நிலையில் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா தமிழர் பிரச்சினை யைத் தீர்க்கும் முகமாக 1957 இல் சமஸ்திக் கட்சித் தலைவர் செல்வநாயகத்துடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். இதனை எதிர்த்து அன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா ஒரு பேரணியை நடத்தினார். இது கண்டி யாத்திரை எனப்பட்டது. இந்த யாத்திரை ஆளும் கட்சியினரால் இம்புல்கொடையில் முறியடிக்கப்பட்டது. இதேபோன்று தமிழரசு கட்சியின ரால் 'மாநில மாநாட்டுப் பேரணி' என்ற பெயரில் திருமலை யாத்திரை ஒன்றும் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இப்பின்னணியில் எழுதப்பட்ட கவிதையே முருகைய னின் 'யாத்திரை பலவகை' என்னும் கவிதை யாகும். அப்பர், சம்மந்தர், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், வாதவூரர் எனச் சமயக் குரவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட யாத்திரை திருக்கோயில் பணிவதற்கும், அந்நியர்க்கெதிராக காந்தி யால் முன்னெடுக்கப்பட்ட யாத்திரை அறவழிப்போரின் உயர்ந்த கொள்கையை அறிவுறுத்த மேற்கொள்ளப் பட்ட புனித யாத்திரை என்றும் முன்மொழியும் முருகையன் இலங்கையில் இடம்பெற்ற கண்டி யாத்திரையை;

"கண்டியாத்திரை கால்நடை யாத்திரை
கலக எண்ணக் கலப்பற்ற யாத்திரை
சண்டியர்க்கும் தரும பிரான்க்கும்
சர்வரோக அரகியல் மாத்திரை"

எனக்கூறிக் கண்டிக்கவும் செய்கிறார். அதே சமயம்,

"காசியாத்திரை, கயிலைக்கு / யாத்திரை /
திருமிகுந்த சிதம்பர யாத்திரை / தீர்த்த யாத்திரை /
திருமலை யாத்திரை / பெருமை மிக்கன" எனக்கூறி
திருமலை யாத்திரையைப் போற்றவும் செய்கிறார்.

சிங்கள மொழி எதிர்ப்பு சிறீ எதிர்ப்புப் போராட் டமாக வலுப்பெற்ற சூழலில் முருகையனால் எழுதப் பட்ட கவிதையே 'நண்டு விடு தூது' என்னும் கவிதை யாகும். வாகனங்களில் சிங்கள எழுத்துப் பொறிக்கப் படல் வேண்டும் என்ற கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட சூழலில் தமிழரசுக்கட்சியினர் சிங்கள 'ஜீ'யைப் பெயின்றால் அழித்தல், அதற்குத் தார் பூசல் அல்லது அவ்வெழுத்துக் குப் பதில் சிறீ, Sri, ஸ்ரீ என்னும் வரிவடிவங்களைக் கையாளல் என்னும் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி சட்ட மறுப்பு நடவடிக்கை களில் ஈடுபட்டனர். சிங்கள எழுத்தான 'சிறீ' ஏறத்தாழ நண்டு போலத் தோன் றுவதால் அக்கா லத்தில் 'நண்டெழுத்து வேண்டாம் நமக்கு' என்ற கோஷமும் தோன்றியது. யாழ். குடாநாட்டிலே ஓடிக்கொண்டிருந்த பேருந்துகள் நண் டெழுத்துடன் காணப்பட்டபோது அவற்றிலிருந்த 'சிறீ' அழிக்கப்பட்டு அவை பறைமேள உபசாரத்தோடு

மயானத்துக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டுத் தீ மூட்டப் பட்டன. இந்தச் சூழலில் எழுந்த கவிதையே ‘நண்டு விடு தூது’ என்னும் கவிதையாகும்.

“ஆண்டார்கள் கட்சியிலே ஆட்பலமாய் / பக்கத்தில் / நின்று துணை புரிந்து நீதிகொலை / பண்ணுவது / நன்றல்ல” எனக் கூறி நண்டுகளை விழிக்கும் முருகையன் “வெண்பாவைப் போன்ற பெயின்றால் / உமக்கெல்லாம் / பூச்சுக் கொடுத்துப் புதுத்தகடு / போடுவதில் / ஓய்ச்சல் ஒழிவின்றி ஊக்கத்தொடு / முனையும் / தம்பிகளைக்கண்டு தலை நடுங்கும் / நண்டுகளே / வம்புதும்பேன் / உங்கள் வழியே நீர் செல்லுங்கள் / வீண்கரைச்சல் வேண்டாம்” எனக் கூறிக் கண்டிக்கவும் செய்கிறார்.

1980களுக்கு பின் இனத்துவ அரசியல் மேலோங்கிய நிலையில் அரசு ஒடுக்குமுறை தமிழர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. வன்முறைக்கு உள்ளாகி வதையுற்ற சமூகமொன்றின் படைப்பாளியாகவும் போரின் பங்காளியாகவும் விளங்கிய முருகையன் மனித வாழ்வியல் அவலங்களைத் துன்பியல் நாடகமாகவும் கவிதையாகவும் வடித்து ஆவணப்படுத்தினார். இவ்வகையில் தமிழர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்ட அரசு வன்முறையின் கோர நிகழ்வுகளைச் சோகரஸம் ததும்பத் தருவதே ‘வெறியாட்டு’ என்கின்ற பாட்டுக்கூத்தாகும். வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்னும் உவமைத் தொடரை விரிவாக்கி அழுத்தமாகக் காட்சிப்படுத்தும் இப்பாட்டுக்கூத்து தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் நிகழ்ந்த கொடுமைகளையும் அதன் சேதங்களையும் அழியாத வடுக்களாக்கி வெளிப்படையாக காட்சிப்படுத்துகிறது. பூவரசுமரம் என்னும் குறியீட்டு உத்திக்குடாகக் கட்டமையும் இப்பாட்டுக் கூத்து யாழ். பொதுசன நூலக எரியூட்டலையும் அவ் எரியூட்டலுக்கு பின்னணியாய் நின்ற சக்திகளையும் பூடகமாக எடுத்துரைக்கிறது. யாழ். நூலக எரியூட்டலை நிகழ்த்தி வெறியாட்டம் ஆடி மகிழ்ந்த வெறிக்கூட்டத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டும் இந்நாடகம் காலநிகழ்வுகளை தூரநோக்கோடு ஆழமாகவும் அதே சமயம் அழுத்தமாகவும் வெளிப்படுத்துகிறது. பாட்டுக்கூத்தில் கண்டனின் கூற்றாக வரும்,

“கல்வி வளம் நீறானால் காசுவளம் நீறாகும்
காசுவளம் நீறானால் ஆசைகளும் நீறாகும்
ஆசை, முயற்சி, அவாக்கள் இலட்சியங்கள்
பேசிவரும் தத்துவங்கள் நீறாகிப் போகட்டும்”

என்னும் பாவடி நடந்த கோர நிகழ்வுகளைக் காரண காரியத் தொடர்புகளுடன் கவித்திறன் குன்றாது சமூகப்பிரக்ஞையுடன் எடுத்துரைக்கிறது.

‘வேலியே பயிரை மேய்தல்’ என்னும் உவமைத் தொடரின் பிறிதொரு பிரதியுருவாக்கம் ‘மரணத்துள் வாழ்வோம்’ தொகுப்பிலிடம்பெறும் ‘வேலியும் காவலும்’ என்னும் கவிதையாகும். ஏவற்பேய்களால் காவு கொள்ளப்பட்டமனித வாழ்வின் பேரவலங்களை

“வேலி கடித்து மிதித்த பயிர் குப்பைகளும்

வெந்து பொசுங்கி புதைந்து கரியாகி
நொந்து சுருண்டு
வெறுஞ் சாம்பலாய் போயினவாம்”

என்னும் வரிகளுக்கூடாக நாகரீகமாகவும் அதே சமயம் நாசுக்காகவும் விளக்குகிறார். அடக்குமுறையால் அல்லற்பட்டு துன்பத்தால் துவண்டு மனித உயிர்கள் எதிர்நோக்கிய குரூரவதைகளின் துன்பியல் நிகழ்வுகளை ‘ஓவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும்’ என்ற தொகுப்பில் இடம்பெறும் ‘நீரும் நெருப்பும்’ என்னும் பகுதியிலும் காணலாம். 1984க்கு பின் எழுதப்பட்ட பதினேழு கவிதைகளின் தொகுப்பாக இப்பகுதி விளங்குகிறது.

“அகப்பட்டால் கடத்திப் போய்
எங்கென்றாலும்
அந்தியகாலச் சடங்கைச் சுருக்கம்
ஆக்கி
சதுப்பு நிலம் வசதியாய்க்
கண்டு கொண்டால்
சட்டமென்ன
சாத்திரமும் தோற்றுப் போகும்”
.....
“அடுத்தவனை மிதித்துத்தள்ளி
வதைப்பதென்று துணிந்துவிட்டால்
மனித ஆவி
மதிப்பெதுவும் இல்லாத
துரும்பு பாரும்”

(விலைமதிப்பு)

என வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை இதயசுத்தியுடன் உண்மையின் சாட்சிகளாய்ப் பதிவு செய்த முருகையன் வன்முறையில் நம்பிக்கை கொண்டவரல்ல. “இனத்துவம் இன மேன்மைவாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு மனித மேன்மையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்.” “ஆயுதங்கள் இன்றி / அறமே துணையாக்கித் / தீயவரின் நெஞ்சம் திருத்துவதே / தூய அருட் / சீர்நிறைந்த / தன்மம் திறம்பாத / எங்களவர் / போர் முறையாம்” எனப்பாடிய முருகையன் உண்மையின் விடிவை அகிம்சை வழியிலான அறவழியிலேயே காணவேண்டும் என்பார். இதனை ‘வெற்றிவிழா’, ‘விடிவு’ என்னும் கவிதைகளில் பதிவுசெய்யவும் அவர் தவறவில்லை. குறுநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டெழும் இன முரண்பாடுகளும் அதனடிப்படையில் தோன்றும் இன மோதல்களும் சனமேன்மையைக் குலைத்து சினமேன்மையை ஓங்கச்செய்யும் என்பதைக் ‘குறுநலப் பித்தம்’ என்னும் கவிதையில் பதிவு செய்கிறார். இக்கவிதை முருகையனின் பண்பாட்டுப் பன்மைத்துவ எண்ணங்களின் வெளிப்பாடாக பிறந்த கவிதை என நுஃமான் போன்ற முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களால் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

சமகால வாழ்வின் அனுபவங்களை யதார்த்த வாழ்வியலின் கருத்துருபமாகவும் அதே சமயம் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட குறியீட்டுப் படிமங்களாகவும் காட்சிப் படுத்தியவர்களில் முருகையன் குறிப்பி

டத்தக்கவர். தென்னாசிய நாடுகள் பலவற்றின் மக்களாட்சி நெறிமுறைகளையும் நடைமுறைகளையும் குறிப்புவரையாக வெளிப்படுத்தும் 'அப்பரும் சுப்பரும்' என்னும் நாடகம் ஜனநாயக ஆட்சி என்னும் பெயரில், நாட்டில் நிகழும் ஊழல்களை குறியீட்டுப் பாத்திரங்களுக்கூடாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது. அப்பர் சுப்பர் இருவரும் இரண்டு அரசியல் கட்சிகளின் குறியீடுகள். அன்னம் மாள் மக்களின் பிரதிநிதி அன்னம்மாளின் கையில் ஒரு தொப்பி. இது வாக்குரிமையின் குறியீடு. தொப்பி தொடர்ந்து ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும். தொப்பி யாருடைய தலைக்குப் போகிறதோ அவரே நிர்வாகத்தை நடத்துவார். வாக்குறுதிகளை அள்ளி வழங்கி ஆட்சிக்கு வரும் அப்பரும் சுப்பரும் ஊழல் பெருச்சாளிகள். உள்ளுக்குள் ஒருமுகமாகவும் மக்கள் முன் பிறிதொரு முகமாகவும் விளங்கும் இவ்விருவரின் ஆட்சிகள் கலைக்கப்பட்டு நாட்டில் சமநீதியை நிலைபெறச் செய்வதற்காக அன்னம்மாளும் அவள் பிள்ளைகளும்.

காட்சிப் படிமம் திருத்தொண்டர் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, பெரியபுராணம் முதலான நூல்களை விட கோபலக்கிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனார் கீர்த்தனைக்கூடாகவே மாட்சிமை பெற்ற வடிவமாகத் துலக்கமடைகிறது.

சேக்கிழார் காட்டும் நந்தனார் சோழ நாட்டின் ஆதனூர் என்னும் சிற்றூரின் கண்ணுள்ள புலைப்பாடியில் வாழ்ந்தாராயினும் பார்ப்பனக் கடவுளான சிவன்மீது அன்பு கொண்டவர். புலைமைத் தொழிலைப் புரிந்து வந்த மையால் சோழ அரசால் பறையடிக்கும்

தொழிலுக்கென விடப்பட்டுள்ள தோட்டம் முதலான மானிய நிலங்கள் நந்தனாருக்கிருந்தன. சிவன்மீது பேரன்பு பூண்டு சிவன் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில் தோறும் பேரிகை மத்தளம் முதலான கருவிகளுக்குப் போர்வைத் தோலும் இறுகக் கட்டும் வாரங்களும் நந்தனார் செய்து கொடுப்பதுடன் வீணைக்கும் யாழ்க்கும் நரம்பும் சிவார்ச்சனைக்கு கோரோசனையும் வழங்குவார். அவரின் உன்னத அன்பைக் கண்ட சிவன் திருப்புன்கூரில் நந்தியை விலக்கச் செய்து நந்தனாருக்குக்காட்சி கொடுத்தவர். புலைச்சேரிக்கண்மையிலுள்ள திருக்கோவிலுக்கு மாத்திரமன்றி அயலூருக்கும் சென்று வருபவர். ஆனால் கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் காட்டும் நந்தன் புலைச்சேரியிற் பிறந்து புல்லடிமைத் தொழில் செய்து வாழ்பவராயினும் பண்ணைக்கார வேதியர் ஒருவருக்குக் கட்டுப்பட்டவர். தன் எஜமானான ஆண்டையைக் கேட்டே அவர் எவ்வருக்கும் செல்லவேண்டும். அவ் ஆண்டையிடம் நந்தனார் சிதம்பரம் போகவேண்டும் என்று கேட்கும் போதெல்லாம் அவரை அலட்சியம் செய்து கண்டிக்கும் ஆண்டை "முரடா வழி தெரியாக் குருடா" எனக் கூறியதுடன் நில்லாது கல்லாலெறிந்தும் தடியாலெறிந்தும் தேள் போலவே கொட்டியும் நந்தனாரைத் துன்புறுத்துவார். ஆயினும் அடிமை நந்தன் "அடித்தது போதுமையே அடித்தது போதுமையே. அடித்தாலும் உங்களை வலியாதே" எனக் கூறி ஆண்டையின் வதைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வான். இதன் பிரதிமையாய் விரியும் முருகையனின் 'கோபுரவாசல்' நாடகம் நிலமானியமைப்பின் பொதுமைப்பாட்டுக்கூடாக விரியும் சாதியக் கட்டமைப்பைப் புடம்போட்டுக் காட்டுகிறது. புலக்காட்சி சித்திரிப்புகளும் கதைப் போக்கும் நந்தனார் கீர்த்தனையுடன் ஒன்றாக் கலந்தபோதிலும் சிற்சில இடங்களில் முருகையனின் நந்தன் கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனிலிருந்து வேறுபடுகிறான். ஆண்டையின் வதைகளுக்குட்படும் முருகையனின் நந்தன் பாரதியாரின் நந்தனைப்போல் பொறுத்துப் போகவில்லை. தில்லை நடேசனே செய்குவது அறியேன். எல்லை இல்லா இடர்பட என்னை விதித்தது ஏன் அப்பனே எனக்கூறி மனம் வெதும்புகிறான். இறையருளை வேண்டி அவனருளால் வெறும் நிலத்தில் கொழும்பயிரை விதைவித்து

"நாங்களும் உலகத்தை / நடத்த வேண்டும் / நமக்கென்று புதுவிதிகள் வருக்க / வேண்டும் / தீங்குகளை அடியோடு தகர்க்க / வேண்டும் / செயலற்ற சோம்பல்களை / ஒதுக்க வேண்டும்."

எனக்கூறி புதிய சங்கற்பம் பூணுகின்றனர். அத்தோடு நாடகம் நிறைவுறுகிறது. கருத்தியல் ரீதியான குறியீட்டுப் படிமங்களுக்கூடாகக் காட்சிகளை அமைத்து யதார்த்த வாழ்வின் உண்மைகளை மிக நுட்பமாக இந்நாடகம் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

முருகையனின் கவிதைகள் சமூகத்தைப் பிரக்ஞைபூர்வமாக அணுகுகின்றன. கவிஞன் சமூகத்தின் பிரதிநிதி. எனவே அவனது படைப்பும் சமூகத்திலிருந்தே பிறக்கின்றன. சமூகத்தின் அபிலாசைகள் வாழ்வியல் பொருண்மைகளுக்கூடான படைப்பாகக் கட்டமையும் போதுகலை செழுமையடைகிறது. ஈழத்து மக்களின் யதார்த்த வாழ்வியலும் அவ்வாழ்வியலுக்கூடாகக் கட்டும் மனித அவலங்களும் முருகையனின் கவிதைகளில் ஆழத்தடம் பதித்தன. வர்ணாச்சரதர்மத்தின் அடிப்படையில் சாதியத்தின் பேரால் மேல்த்தட்டு மேட்டிமைகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட சமூகக்கட்டமைப்பைத் தகர்க்கும் முயற்சியே முருகையனின் 'கோபுரவாசல்' என்னும் நாடகமாகும். "நந்தனைப் போல் ஒரு பார்ப்பான் இந்த நாட்டினில் இல்லை. குணம் நல்லதாயின் எந்தக் குலத்தினரேனும் - உணர்வின்பம் அடைதல் எளிதெனக் கண்டோம்." என்னும் மகாகவி பாரதியின் கூற்றுக்கமைய புலையன் என்னும் இழிந்த குலத்தில் பிறந்தாராயினும் நந்தனார் செயற்கரிய செயலால் தொண்டர்கள் தொழுதேத்தும் பொய்த்தகைய உருவொழிந்து புண்ணிய மாமுனியாய் நின்றார். நந்தனாரின் வாழ்வியற் புலக்

ஆண்டையின் மனத்தை மாற்றுகிறான். மேன்மையானது, பிறப்பினால் வருவதன்று செயற்கரிய செயலினால் வருவது என்பதை சமூகத்துக்குப் புலப்படுத்துகிறான். என். எஸ் கிருஷ்ணனின் கிந்தனாரிலும் இதே நோக்கும் போக்குமே காணப்பட்டது. ஆனால் இந்திரா பார்த்த சாரதியின் நந்தன் இவ்வழிப் போக்கிலிருந்து சற்று மாறுபட்டது இந்நூல்; பொருள் வழி நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கமான வேளாள வர்க்கமும் வர்ணாச்சரவழி அதி உன்னத வர்க்கமாகத் தன்னை தகவமைத்துக் கொண்ட பிராமண வர்க்கமும் இணைந்து புலைப்பாடியில் எழுந்த புரட்சி என்னும் வித்தை முனைவிட முன்னரையே நெருப்பில் போட்டு எரித்த சோக வரலாற்றைக் கூறுகிறது. இந் நிஜத்தின் மெய்மைத்துவத்தை,

“இது நந்தன் கதை தான்; நந்தனார் கதை அல்ல. ஆர் என்பது சிறப்பு விருதி அன்று. சிலுவை. சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கண்டு சீறிய நந்தன் இந்த ஆர் என்ற சிறப்பு விருதிக்காக பார்ப்பானுடைய கைதட்டல் பெறுவ தற்காக நெருப்பில் எரிந்து போன சோகக்கதையைக் கூறுகிறது இந்த நாடகம்”

என்னும் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் கூற்றும் இதனை நினைவுறுத்தி நிற்கிறது. இந்துத்துவத்தின் மேலாண்மைபொருட்டு பிராமணர்களால் நந்தனார் வேட்டையாடப்பட்டதை கலாநிதி பூரணச்சந்திரனால் பதிக்கப்பட்ட ‘தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒடுக்கப்பட்டோர்’ என்னும் தொகுப்பில் இடம்பெறும் மா. நயினாரால் எழுதப்பட்ட ‘பக்தி இலக்கியத்தில் ஒடுக்கப்பட்டோர் நிலையும் மேம்பாடும்’ என்னும் கட்டுரையும் விளக்கி நிற்கிறது.

“பிறப்பினால் இழிவு பேசும் பேதைமை அறுந்திடவேண்டும்” என்பதில் உறுதி பூண்டு அதற்கென கொள்கைகள் சிலவற்றைக் கவிதையில் உருவாக்கி முன்னின்று உழைத்தவர் முருகையன். ‘எந்த உலகில் இருக்கிறீர் ஐயரே’ என்னும் கவிதை இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

“ஆகமம் இருபத்தெட்டெனக் கூறினீர்
இத்தனை நூல்களுள் எத்தனை ஓதினீர்
இவற்றின் நிறங்களை ஆயினும் அறிவீரோ
சங்கத எழுத்துக்கள் எல்லாம் தெரியுமோ”

என அடுக்கடுக்காய் பிராமணரை நோக்கி வினாக்களை வினவும் முருகையன் “சமய தீட்சை பெற்று நித்தமும் சந்தியா வந்தனம் தவறாச் சீலரை விட தன்னெஞ்சறிவது பொய்யா நடுநிலை” எனக்கூறி பிராமணர் இல்லாதிருத்தலே உத்தமம் என்பார். இக்கவிதையில் “பிறப்பினால் இழிவு பேசும் பேதைமை அறுப்பதே அறம்” என்னும் கருத்து வலியுறுத்தப்படுவதுடன் “சாதிபேதம் உட்பட தகாத அநீதி அனைத்தும் அறந்தரும் பெரும் புயலிடையே துரும்பெனத் தொலையுமே” என்னும் கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

ஆண்டாண்டு காலப் பழைய மரபுக்குள் சிக் குண்டு சிதைவுண்டு நலிவுற்று வாழும் சமூகக் கட்ட

மைப்பு ‘இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுகை எங்க ளுக்கு’ என்னும் கவிதையில் துல்லியமாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

“ஓட்டை, உடைசல், உளுத்த இறவல்கள்
மீத்தல், பிறுதல் பிசகி உதிர்ந்தவைகள்
நைந்த கந்தல் நன்றாக நாரிப் பழுதுபட்டுச்
சிந்தி இறைந்த சிறிய துணுக்கு வகை
இப்படியான இவற்றையெல்லாம் சேகரித்து
மூட்டைகட்டி அந்த முழுப்பாரம் கண்பிதுங்கக்
காட்டு வழியிற் பயணம் புறப்பட்டோம்”

எனக்கூறி புரையேறிப்போன மூடநம்பிக்கைகள், வழக்காறுகள், சடங்குகளைக் கண்டிக்கும் முருகையன் புத்திநுட்பம், செய்கை நுட்பம், போக்கு நுட்பம் என்பன நடைமுறை வாழ்வில் நிகழ்ந்தே வேண்டுமாயின் வேண்டாத குப்பை விலக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுவார்.

பௌதீக சமூக அமைப்பில் எழுச்சியுறும் சமத்துவமின்மையும், ஒடுக்குமுறையும் அதற்கெதிரான அடக்குமுறையும் முருகையன் கவிதைகளில் எழுச்சியுறுகின்றன. பழைய நிலவுடமை ஆதிக்கத்தைத் தகர்த்து வர்க்க விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் கவிதைகளாயன்றி சமூக வாழ்வியலின் யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளாக முருகையன் கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. ‘மாடும் கயிறு அறுக்கும்’ தொகுப்பில் ‘பல்லக்கு’ என்னும் பகுதியிலிடம்பெறும் கவிதைகள் பல இத்தன்மையில் அமைந்தன. யதார்த்த வாழ்வியலின் புழக்கத்திலுள்ள குறியீட்டு உத்தியைக் கையாண்டு அதனுடாகப் பூடகமாகக் கவிதை சொல்லும் முறைமை நவீன கவிதையின் வடிவரீதியான மாற்றங்களுக்குக் கால்கோளாயின. பல்லக்கு, மாடுமாடு என்று பல ஏசி, வேலியும் காவலும் எனப் பல கவிதைகளை இதற்கு உதாரணமாகச் சுட்டலாம். மலையக மக்களின் குருதியை உறிஞ்சும் அட்டைகளாய் மனித மனங்களே இருப்பதை கண்ணுற்றும் மனம் வெதும்பும் முருகையன் அதனை ‘மாடுமாடு என்று பல ஏசி’ என்னும் கவிதையில் மிகச் சிறப்பாகப் பதிவுசெய்கிறார். இரண்டு முரண்பட்ட புறக்காட்சி படிமச் சித்திரிப்புகளுக்கூடாக முனைப்புப் பெறும் இக்கவிதை மலையக வாழ்வியலிற் துன்பியலை வீட்டு வேலைக்கு நிற்கும் பொடியனுக்கூடாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது. உழைப்பென்னும் பெயரால் சுரண்டப்படும் தொழிலாளியில் நிழற்படமும் அவனின் உழைப்பைச் சுரண்டி ஐந்து நட்சத்திரக் ஹோட்டலில் அமர்ந்து நண்டைக் கடித்து விறண்டி சுவைக்கும் முதலாளியின் நிஜப்படிமமும் இக்கவிதையில் ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் பதிவு செய்யப்படுகிறது. இக்கவிதையின் நீட்சியை முருகையனின் ‘கடூழியம்’ என்னும் நாடகத்திலும் தரிசிக்கலாம். வருந்தி வெதும்பி நலிந்து வேலை செய்யும் உழைப்பாளரின் வாழ்வியல் இரத்தமும் சதையுமாக இந்நாடகத்தில் காட்சிப்படுத்தப்படுவதுடன் ஈவிரக்கமற்று இவரின் உழைப்பை தின்று கொழுக்கும் அதிகார வர்க்கத்துக்கு எதிரான புரட்சியும் அதற்கான முன்னெடுப்பும் இதில்

தத்துவமாகப் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. இன், மத, வர்க்க ஒடுக்குமுறைகளையும் அதற்குரிய விடுதலையையும் யாசிக்கும் கடுழியம், விடுதலைக்குப் பின்னரே நிம்மதி என்பதை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தார்மீகக் குரலாக நின்று வெளிப்படுத்துகிறது. 'நாங்கள் மனிதர்' தொகுப்பி விடம்பெறும் ஆராரோ ஆர் அவரோ?, பொருளைத் திருட்டவேண்டாம், மண் சுமக்கின்றோம், தேரும் சேரியும், அடாத்து முதலான கவிதைகள் இவ்வகையில் அமைந்தன எனலாம். 'பண்பு' என்னும் கவிதையில் இடம்பெறும்,

“அருந்தி நுகர்ந்து

எல்லோரும்

ஆனந்தமாய் வாழும் அமைப்பை

ஆக்கின்

பெருந்திறனும்

விஞ்ஞானப்பண்பு ஈன்ற நற்பலனும்

பிரகாசிக்கும்”

என்னும் வரிகள் முருகையன் தரிசிக்கும் பொது உடமைச் சமூகக் கட்டமைப்பின் இயற்பியலைப் பௌதீக சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகளுக்கூடாக எடுத்துரைக்கிறது.

முருகையன் எழுதியுள்ள சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்று 'நெடும்பகல்' ஆகும். விஞ்ஞானத்தை இலக்கியப் பொருளாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட இக்கவிதையில் மனித முன்னேற்றத்தை விடிவு, காலை, முற்பகல், நண்பகல், பிற்பகல், அந்திமாலை, இருட்டு என்னும் சிறு பொழுதுகளாகப் பிரித்து காட்சிப்படுத்துகிறார். இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கூடாய் மனித வினையாண்மையையும் அதன் வளர்ச்சியையும் பாடும் முருகையன் மனிதன் தனிமனித வாத்தத்தாலும் சுயநலத்தாலும் நெறி பிறழ்வதை 'விஞ்ஞானக் கருவிகளின்' பயன்பாட்டிலிருந்து விளக்குகிறார். இந்நூல் “விஞ்ஞான உண்மைகளை வியத்தகு முறையில் பாடும் நவீன புராணம்” என்று க. கைலாசபதி அவர்களால் விதந்துரைக்கப்படுகிறது.

முருகையனின் நெடும் பகலைப் போன்று நீண்ட பாடலாக வந்த ஏனைய தொகுப்புக்களாக 'ஆதிபக வன்' 'அது அவர்கள்' என்னும் இரு தொகுப்புக்களையும் கூறலாம். 'ஆணல்டு எவஸ்கார்' எழுதிய 'ஆதாம் ஏவாள்' என்னும் உருவகக் கதையே ஆதிபகவன் என்னும் நெடும் கவிதைக்கு 'வித்து' என்பார் முருகையன். குடும்ப மொன்றின் சிதைவுக்கூடாக மனித சமுதாயத்தின் வரலாற்றினைத் தத்ரூபச் சித்திரமாகப் பதிவு செய்யும் இக்கவிதை குடியிருப்பு, புகழ்விழா, முதலாண்மை, சந்திப்பு, சச்சரவு, தாக்குதல், தீர்ப்பு, துளிர்ப்பு என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டது. நிலமானிய அமைப்பின் சிதைவும் அதிகார வர்க்கத்தின் எழுச்சியும்,

போராட்டம் முனைப்புப் பெறும்போது அரசு காவற்படை, அதிகார வர்க்கத்தின் கைக்கூலியாகவே செயற்படும் என்பதும் ஆதி பகவன் என்னும் குடும்பப் பின்னணிக்கூடாக காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. முருகையனின் கோட்பாட்டியல் சார் மாக்கிய சித்தாந்தத்தின் அணுகு முறையே இக் கவிதை எனலாம்.

நேரிசை வெண்பாவிலான நெடிய பாட்டாக விளங்கும் 'அது அவர்கள்' தேடல், தேறல் என்னும் இரண்டு காண்டங்களைக் கொண்டது. தேடல் என்னும் காண்டம் எழுகை முதல் தனிமை ஈறாகப் பதினொரு பகுதிகளை உடையது. பிரபஞ்சத்தின் எழுச்சியும் மனித நாகரிகத்தின் தோற்றுவாயையும் எழுகை, பேறு, சுவை, எண்ணம் ஆகிய பகுதிகளில் பாடிய முருகையன் உயிர்ப்பின் நிலைபேற்றையும் வாழ்வியல் பற்றிய தத்துவ விசாலங்களையும் விசாரம், கேள்வி ஆகிய பகுதிகளுக்கூடாகத் தெளிவுறுத்துகிறார். மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியும் அதன் எழுச்சியால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் விருத்தி, போதம் என்னும் பகுதிகளுக்கூடாக விளக்கப்படுகிறது. ஆன்மாவின் நித்தியதன்மை வினைப் பிரகாரம் அவற்றின் பிறப்பு என்பன முறையே நாட்டம், கொள்கை என்னும் பகுதியில் விதந்துரைத்த முருகையன் முதல் போரியல் வாழ்வை தனிமை என்னும் பகுதியில் நெய்தல் நிலத்துக்கூடாகக் காட்சிப்படுத்துவார். இரண்டாம் முதல் காண்டமான தேறல் என்னும் பகுதி கூடல் முதல் இலக்கு ஈறாக 19 பிரிவுகளை உடையது. மனிதனின் நடத்தை சார் மாற்றங்களும் சமூக சார் இயங்கியலுக்கூடாக எழும் பிரச்சினைகளும் இவ்வியலில் நுணுகி ஆராயப்படுகிறது. “மனிதன் தன் சூழலின் அடிமையாக இல்லாது அதன் மீது ஆளுமை செலுத்த முற்படுவதைச் சித்திரிக்கும் இப்பகுதி மனிதனது உண்மையான பொருள்முதல்வாதத் தன்மையையும் இயங்கியல் அணுகு முறையையும் வலியுறுத்துகிறது” என்பார் சிவசேகரம். மனித அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாக அமையும் இந்நெடும்பாட்டு பங்கமில்லாத மானிட சமூகமொன்றை அவாவி நிற்கிறது.

ஆத்திசூடி அமைப்பில் எழுதப்பட்ட முருகையனின் 'எழுபத்தாறு' என்னும் கவிதை, “ஓன்” என்னும் உயிரோடு இணைந்து வரும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து, மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்களை முதன்மைப்படுத்தி, எழுதப்பட்ட கவிதையாகும். நடை முறை வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விடயங்களையும் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய விடயங்களையும் மொழி முதல் எழுத்துகளுக்கூடாக மிகத்துல்லியமாக விளக்குகிறார்.

முருகையன் கவிதைகளை ஒப்பீட்டளவில் நோக்கும்போது மிகக் குறைந்தளவிலேயே காதல் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். உடல்சார்ந்த

விரை நாள்களின் வெளிப்பாட்டை இவர் கவிதைகளில் திரிக்கிறார். நான் சார்ந்த நுண்ணுணர்வுத் தளத்தில் சுட்டுறும் இக்கவிதைகள் பெண்ணுடல் உணர்வின் வடிவத்தூர் கிளர்ச்சியைப் பாடுகின்றன. 'மாதிரி கவிதை அறுக்கும்' தொகுப்பின் 'கொதிப்பு' என்னும் பகுதியின் இடம்பெறும் பெரும்பாலான கவிதைகளின் இயற்கு தளம் பெண் நடக்கவதற்கு எரிளகளின் உலகத்தாக்கம் கவிதையில் கவிதைக் கூடாகவே வடிவமடைந்துள்ளது. 'அதிபகவன்' நூலின் 'முடிந்திருப்பது' என்னும் பகுதியில் இடம்பெறும் பகுதிகள் சில முருகமயனின் பகுதிக்கு மாக கவிதை வடிவத்திலும் அமை வாய்ப்பின் தரப்போல் கோவையுடையதாகவே பார்க்கப்பட வேண்டியவை. பரிசுமிக்க நகங்களை அல்ல உயர்வையோடு களவைச் சாணவிக் கியடையே நடக்கும் 'அந்தரங்கம்' விசயத்துறையுடையதாகவே காட்டப்படுகிறது. சிவமயனின் 'வடிவநலன்கள்' 'சைவமே', 'இனிக்கும் அன்பு' என்னும் கவிதைகளும் ஒப்பிடும்கொடுக்கின்றன. விரைகதாபத்தை முருகமயன் கவிதைகளில் அருத்தவையே காணலாம்.

முருகனாகக் கவித்துவ ஆளுவாயின் பிறிதொரு
 மூலம் ஆதிபாத்த தோல்வொரு அளவற்ற ஆன்மீகமா
 தும். மரபு வழிப் பத்தி இலக்கியப் பாட்டையும்கொள்ளு
 னததில் அவருக்கிருந்த சடுபாதினும் தடம்பியவருக்கு
 அப்பாற்பட்டு இளையியனை வலிவருத்தும் ஆனமிக
 அழிவியக்கொள்ளைப் படைக்க அவருக்கு உந்துசக்தி
 யாக அமைந்தது. இவ்வளவாகக் கித்தமழையொன் வன்றோர்
 பெயரில் முருகையன் வழியிய 'ஆனந்தப் பெயர்வை
 முக்கியம் பெறுகின்றது. திருலெம்பாவனை பற்றி
 'முருகொன்' பத்திலிணையின் முருகையன் வழியிய அ
 னையனின் முருகையலையிய ஆனந்தப்பெயர்வை வன்றோர்
 னுள்ளும். 'முத்தன்னை வெண்ணையொன்' என்றும்
 திருலெம்பாவனை பாடலிலிடம்பெறும் 'சித்தம் ஆதிபா
 தபாடோன்' என்றும் பாட்டையே 'சித்தமழையொன்'
 வன்றோர் முனைபெயரை முருகையன் குடும்பாரணம்
 ளையொன்.

பாதுவாய் ஏறினார்க்கும், (தி. வெ. 10), ஆதிபுயம் அந்தமும் (தி. வெ. 11), முடிதான் வெண்ணையமாய் (தி. வெ. 12), யாவற்றிள நான்முதனும் (தி. வெ. 13), முன்னையப் பழம் பொருட்பும் (தி. வெ. 14) கோழி வெயல் ச்சைப்பும் (தி. வெ. 15), எய்துதலையா கார்வராத (தி. வெ. 16), காதார் ஒலையாய் (தி. வெ. 17), கொந்தி அருங்கு நின் (தி. வெ. 18), முடிவின் கடலைய் கருங்கி (தி. வெ. 19) என்னும் அடிமைக்கொன்று தொடங்கும் திருவெய்யா எயல் பாடல்வரின் வனக்கமயா முறையே தாமரை பூந்த மாக்குந் தன்னிர், பெரிந் ஒலிக்கது செல்ல நடந்தான். இத்திங்கள் பேசும் முற்றுநதை, ஒருகண் நித்தியை மிஞ்சியோ, ஒரு பொல்லாப்பும் இவ்வை, வெய் என்றி வாய் திறப்பாய், திருவருளி வரத்தும் சிவகாம கந்தர், பெயர்வையிலே பாய்ந்த பூங்கொடியமார், இடையறாய் பேரண்ட மழையே நீ பொளிந்தாய் என்னும் பகுதிகள் அமைகின்றன திருவெய்யபாசை நானத்தின் கொள்ளையிற் றர்படி இவைவனைத் தடுத்த வந்த பூசையின் ம. க்குரை

மேலும் மாற்றங்களைக் கூறும் இத்தாள் திருவெம்பாவைய
நாயக்கொத்தூர் அடியலவனுக்கு ஓர் வயிரிகாட்டியதாக
அடைகிறது.

மயலிங்கவாசகர் மீதும் அவரின் திருநாட்கள் மீதும் பெரன்பு கொண்ட முறையான மரணிக்கவாசகரின் வாழ்வையும் நிக் ஒரு சர்பவத்தை 'வந்து சொந்தன்' என்றார் பெயரில் தரடகமாகவும் வடித்துள்ளார். வந்தவரின் குகை வாக்கம் சென்று கடை புதிய கோணத்தில் ஆரக்கோடும் துட்பத்தோடும் பணக்கப்பட்டிருந்து. வந்தவரின் பாதம் அறவாணலின் மலையின் அங்குபு கண்ணி வல்லும் பாதத்திரந்தினுடாக மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. மயலிங்கவாசகர் உயிர்கல்மீது கொண்ட அன்பும் இறைவன் மீது கொண்ட பெரன்பும் நடைமுறைய வாழ்வியமுட்கடாகவே இங்கு காட்சிப்படுகின்றது. இங்கு மயலிங்க வாசகருக்கும் மலையின் வடிவவாசகருக்கும் நடக்குமுறையாடல் தெறிந்த வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் திறைந்ததாகவும் கருதுவதில் தோக்கில் வைத்து அறவாணம் கொண்டவதாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முருகையனின் நடபடப்படிவத்தில் 'மாணிக்கவாசகரைப்' போன்ற நூலுரிமைக்கியத் தொகுப்புகள் சில, புதிதாக நோக்கில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டு படுகின்றன. "கொங்குத்தொழில் வாழ்க்கை அஞ்சலிகளும் துன்பம் என்றும் பாடல்கள் காட்டிப் பரிசு பெற முடியும்" என்பதன் பூரணத் தொகுப்பின் நவீன இலக்கிய சிந்தனையை உய்வாக்கி 'குற்றம் குற்றமோ' என்னும் நடைமுறை 1962 இல் பரிசளித்தது. கா.சிவத்தம்பியின் தொழிலாளர்களின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியத்தில் நக்கிரவம் விட்டவழிச் செல்வாக்கிலும் இன்றையன்றாக வி. சுந்தரலிங்கமும் பாண்டியனாக வடிவம் எவ்வளவியும் வடிவமுள்ள உண்மையான இலக்கியத்துக்கு உலகில் உயர்வான இடமளித்து உள்ளது என்பதும் இத்தொகுப்புத் தொகுப்பில் தெளிவில் உருவாகி நேர்மையாக நிறுத்திப் பெருமையாக வளருக்கும் இலக்கியங்கள் படைப்போன்றவர்கள் கண்டித்து இடம் பெறும் 'செய்க்கை' என்னும் நடைமுறை சிவத்தம்பியின் கதைகள் பற்றி நோக்கோடுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது. பகுதியாக வடிவப்படுத்தி தீர்ப்பால் நினைவுகூர்த்து உருவாக்கி மதுரை மண்ணின் மணக்காட்சிகளை வடிவப்படுத்திப் படைப்படுத்தும் இத்தொகுப்பில் அருளி விருத்தத்தில் செல்வாக்கு பெருமையுடைய காண்பு படுகிறது.

கு.ப.ராமலிங்கசாஸனம், பாரதிநாசன் முதலான
பிற அழகுத்தாள்களால் எழுத்தாளப்பாட்டு பிள்ளையப்
பழங்களுடைய தழுவலே 'இடைத்திரை' ஆகும்.
மங்கலாசனம் என்றும் புலவன் அந்தக் கல் என்றும்
யவ்வளவின் மகன் பெருநெய்யாளி என்றும் சுழி அபகம்
இரீம் பெயர்வைத்திரை இடைநடுவில் கிழிக்கப் படுவதை
'இடைத்திரை' என்றும் நாடகம் ௨ லிரோட்டமாய்க்
கித்திரிக்கிறது. இத்தபாட்டின் உறுவு சினைக்கு அப்பாற்
பட்டு உணர்வு நிலையில் இயங்கும் பத்திரிகர்கள்

யதார்த்த நிலையில் உயிர்த்துடிப்புடன் வலம் வருகின்றன. முருகையனின் பெரும்பாலான நாடகங்கள் பழைய தொன்மங்களின் சிதைவுகளாகவும் மக்களிடையே காலாகாலமாக வழங்கி வந்த நாடோடிக் கதைகளின் புத்துரு வாக்கங்களாகவும் நவீன நோக்கில் புதிய விளக்கங்களுடன் உருப்பெற்றன. இவ்வகையில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய நாடகங்களாக 'சமசம மகாதேவா', 'கொண்டுவா தீயை கொழுத்து விறகை எல்லாம்' முதலானவற்றைக் கூறலாம்.

தமிழில் வழங்கும் 'எழுத்துப் பெயர்ப்பு முறைகள்' என்னும் நூல் இன்றைய தமிழ் உரையில் வழங்கி வரும் எழுத்துப் பெயர்ப்பு முறைகளை பரிசீலனை செய்வதுடன் அது நேர்த்தியாக அமைவதற்குரிய யோசனைகளையும் முன்மொழிகிறது. ஒருமொழியில் வழங்கும் சொல்லையோ சொற்களையோ வேறொரு மொழிக்குரிய எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுதிக்காட்டுதலே எழுத்துப் பெயர்ப்பு எனக்கூறும் முருகையன் நடைமுறைத் தமிழில் எழுத்துப் பெயர்ப்பின் இடம், அதன் முறைகள், இயல்புகள், ஒலிமரபு அதன்

மாற்றம் என்னும் பகுதிகளை ஆராயும் இந்நூல் ஏற்கெனவே உள்ள எழுத்துப் பெயர்ப்பு முறைகளை தகுந்த முறையில் கையாள்வதற்கான உபாயங்களையும் புதிய ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. வேற்று மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் எழுதிக்காட்ட முற்படும் போது எழும் சிக்கல்களை எடுத்துரைக்கும் இந்நூல், நடைமுறைத் தமிழில் வேற்று மொழிச் சொற்களை சுமுகமாக எழுதுவதற்கும் வகை செய்து நிற்கிறது.

நெடியதொரு பழமரபை உடைய தமிழ்க் கவிதை நவீன கூறுகளை உள்வாங்கி புதுக் கவிதையாகத் தன்னை கட்டமைக்க முனைந்தபோது "மரபின் தொடர்பிலே நவீனத்துவம் பிறப்பிக்கும் பிரச்சினைகளை பரிசீலனை செய்யும்" ஆரம்ப நூலே 'ஒரு சில விதி செய்வோம்' எனும் நூலாகும். கவிதை நயப்புக் குறித்தும் கவிதைக்கலை பற்றியும் இளமானவர் கவிதையைத் தக்கபடி சுவைத்துணரும் வகையில் க. கைலாசபதியுடன் இணைந்து எழுதிய 'கவிதை நயம்' கவிதை பற்றிய மூலாதாரங்களையும் கவிதையின் இயல்புகளையும் நுண்ணாய்வு செய்கிறது. படைப்பும் நயப்பும் என்னும் பகுதிக்கூடாக விரியும் கவிதைநயம் கவிதையின் உவமை உருவக அணிகளையும் கவிதையின் உள்ளடக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் சொல்வளம், கற்பனைத் திறன் முதலான பகுதிகளையும் கவிதை வடிவத்தை தாங்கும் ஓசைநயத்தையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகிறது. மாணவனின் இரசனையைத் தூண்டி வளர்க்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட 'பரவசமும் பகுப்புணர்வும்' கவிதையின் உயிர், பயிற்சிப் பாடல்கள் என்னும் பகுதிகள் வாசகன் நல்ல கவிதைகளைத் தேர்ந்து சுவைக்கும் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பாடநூலின் சாயலில் அமைக்கப்பட்ட இந்நூல் முற்றிலும் இளம் மாணவரின் நலனைக் கருத்தில்கொண்டே உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் 'ஒரு சில விதி செய்வோம்' என்னும் நூல் பாடநூலின் சாயலில் அமையாது இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் கலைஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் கருத்தில் கொண்டே எழுதப்பட்டது. இதனை முருகையனின் முன்னுரையும் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது.

முருகையனின் விசாலமான அறிவினையும் பன்முக ஆளுமையையும் இளநலம், தந்தையின் கூற்றுவன், குனிந்ததலை, ஈடிப்பஸ் வேந்தன் ஆகிய நாடகங்களிலும் காணலாம். காளிதாசனால் இயற்றப்பட்ட 'குமாரசம்பவம்' என்னும் பெருங்காவியம் குமாரக் கடவுளின் வரலாற்றை பதினேழு சருக்கங்களில் கூறுகிறது. இதில் எட்டாம் சருக்கமான 'இன்ப ஆடல்' உயிர்ப்பான பகுதியாகும். இவ்வின்ப ஆடல் பகுதியை முதன்மைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட இளநலம், பாயிரம், இறைவியர் அகப்பொருள், பயன் என மூன்று பகுதிகளையுடையது. குமாரசம்பவத்தின் முதலேழு சருக்கங்களின் சுருங்கிய தமிழ் வடிவமாகக் காணப்படும் பாயிரம் என்னும் பகுதி மலைமகள் முதல் மணம் ஈறாக ஏழு பிரிவுகளை உடையது.

இமவான் மகளாக சக்தி அவதரித்து இறைவனைக் கைப்பிடிக்கும் காட்சியை எடுத்துரைக்கும் பாயிரப் பகுதி கற்றோர் மாத்திரமன்றி ஏனையோரும் சுவைக்கும் வண்ணம் எளிமையான பாவடிவில் அமைந்தது. இரண்டாம் பகுதியாக அமையும் 'இறைவியார் அகப்பொருள்' தூய்மை வாதம் முதல் பள்ளி எழுச்சி ஈறாக எட்டுப் பகுதிகளையுடையது. தலைவன் தலைவி பாற்பட்ட அகம் சார் உணர்வுகளையும் அதன் நிகழ்வுகளையும் சிருங்கார ரசம் தோன்ற காட்சிப்படுத்தும் முருகையன் இறுதிப் பகுதியான பயனை அமைதி, வாழ்த்து என்னும் பிரிவுகளுக்கூடாக காட்சிப்படுத்துகிறார். சுவைத்திறன் நிறைந்து இன்பம் தரும் இளநலம் பழைய இலக்கியப் பொருளுக்கு புது வடிவம் கொடுக்கிறது.

ஐம்பதுகள் தொடக்கம் 2002 வரை முருகையன் எழுதி வெளிவந்த நாடக நூல்களாக கோபுரவாசல், வந்து சேர்ந்தன, தரிசனம், கடுழியம், வெறியாட்டு, மேற்பூச்சு, சங்கடங்கள், உண்மை முதலானவற்றைக் கூறலாம். இந்நூல்களில் மொத்தமாக இருபது நாடகங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த இந்நாடகங்கள் சனரஞ்சகமானவை. தொன்மங்களையும், புனிதங்களையும், நாடோடிக் கதைகளையும் மனித வாழ்வின் அவலங்கள் அந்தரிப்புக்கள் வேட்கைகளையும் சித்திரிக்கும் இந்நாடகங்கள் சொற்செறிவும் பொருளாழமும் கொண்டவை.

"செறிவான அக அனுபவத்தின் வெண்குட்

டிஸைப் பிறப்பிடுக்தும் ஒன்றிற்கு செய்யுளவையு ஊடகமாக அளவையும்போதே அது கவிதை ஆகிறது" எனக் கூறி கவிதையை வரையறுக்கும் முருகையன் எழுத்துக் கவிதை களை வரையாற்றும் வலக்கட்டமாக வகுத்தும் பகுப்பாய்வு செய்கிறார். 1950 களுக்குப் பின்னர் எழுத்து தமிழ்ச் கவிதைகளில் மையம்மைப்படுத்தப்பட்ட பொருள்மொழி, கவிதைப்பொருள் (பொருள்மொழி), பரிசீலனாவந்தாகம் என்னும் மூன்று முக்கியப்புண்புகள் செவ்வாக்நூல் கொழுந்தி யாயாகக் கூறும் முருகையன் திராவிட இயக்கக் கவிதைகளை 'வெளிமொழிக்கு கவிதைகள்' எனக் கூறி கண்டிக்கவும் செய்கிறார். திராவிட இயக்கக் கவிதைகள் இன்னொரு உருவின் மெய்யமைப்பைப் புறக்கணித்து நள்ளி மையவியின் அடி எழுச்சிகள் படைந்துவரு ஒதுக்கி, பொலி ஹர் பொலிதும் பன்மைப் பெருகாததனை மீட்டுப் படைக்கும் கவிதைகள் எனக் கூறி முருகையனவால் சுள்ளிக்கொண்ட போதிலும் "பழம் பெருகையனவால் புதுமைப் பெற்றியையையும் பருத்தறிவுக்கான் கொண்டு நோக்கி, ஆரியமாயவைய கட்டவேழ்த்துக்காட்டி, நாடாற் றத்தின் பார்ப்பு" கு துறியின் சிர்வையைய நிறுவும் கவிதை களை "திராவிட இயக்க கவிதைகள்" எனக் கூறி இயாவிட இயக்கக் கவிதைகளின் நிலைப்பெற்றை பேராசிரியர்கள் மா. தன்னன், கே. இராஜேந்திரன் முதலாயினவர் நிறவுவர். (தமிழ்ச் கவிதைகள் திராவிட இயக்கத்தின் தரக்கம்).

இந்நூலிலே பதினாறு 'வெளிமைய கருவையவர்', 'ஒதுக்கல் முறை' என்னும் பகுதிகள் கவிதையை உள்ளடக்க நீதியாக ஆய்வு செய்கிறது. கவிதைமையவைய வெளிமைய என இருக்க வேண்டும் கருவையவாக இருக்க வேண்டும் என்னும் விவாதங்களுக்கப்பாள் கவிதைபாணது மக்களால் நூல்க்கத்தக்கதாக இருக்க வேண்டுகொண்டபறும் முருகையன் வசிலையானதும் அபுத்தமார் மிக்க கண்டித்த உணர்ச்சியான வெளிப்படுத்தும் வெளியொதுக்கற் கவிதைகள் வரத்தக்கனைய உணர்வும் உலகிப்பாணம் பகுதி பகுதியையும் விபிபாசிக்கப் பெய்யமென்பார்.

கவிதைவின் இலக நுறுக்கப்பண்ண ஆராயும் 'பாடலா பேசுவா' என்னும் பகுதி பாட்டுக் கலையின் இயல் இலக என்னும் பகுதியையவும் பேச்சொலையையும் பாட்டுடொலையுக்கிடையிலான தொடர்பையும் ஆராய் கிறது. கவிதைவின் பாரிதும் ஒலையுக்காத முருகையன் "வெளிமையத் தயக்கி உள்வழித்துக் கட்டுப்படுத்தும் மனம் ஒளிக்கழல்" என்றும் "பெருநிலைப் பெருந்தொ ளிக்கு உலகிப்பும் அடுத்தமும் தந்து அத்தப்பேச்சின் இழப்புமற்றும் திற்புறமற்றும் ஆராய்மொ கொழுகலின் உள்வார்த்தத்துக்கு இயக்க விசையாக திற்பது" என்றும் இருவகையாக பகுத்து ஆராய்கிறார்.

'குறியியலறை முறுமுறுப்பு' என்னும் பகுதியில் கருத்துகளின் இலகவு, கருவையவின் வேளையப் பாடு ஒலிதயம் என்பவற்றைக் கவிதையின் குறையியலிலாக வரையறுக்கும் முருகையன் வெளிமையவின் அடிப்படைக் கூறுகளான அடி, சீர், அசை முதலானவற்றையும் இப்பகுதியில் எடுத்துரைக்கிறார்.

"ஒலையுளவின் எற்றெனும் இக்கலையையுமும்

கண்டித்தனமாக நகல் பண்ணும் மனப்பான்மை யாததும் எழுத்துள்ளவையெ புதுக்கவிதை" எனக்கூறி புதுக்கவிதையை வரையறுக்கும் முருகையன் புதுக் கவிதைகளை "துகையொருகலின் கருகரப்பை உலைய முடியாத அமந்தங்கள்" எனக் கூறிக் கண்டிக்கவும் செய்கிறார். "இனி" என்னும் பகுதியில் "அருந்தமாய வரத்தினைகளிலே கச்சாபித்தித், தோய்த்து எழும் உண்மையான முற்போக்குக் கவிதைகள் உதிக்க வேண் டும்" எனக் கூறும் முருகையன் "தத்துவம் தற்புறமை யாரிததான் தமிழ்ச் கவிதைவின் வரத்தகால வரத்தும் மேற்பாடு அளையும்" எனவும் கூறுகிறார். தமிழ்ச் கவிதை வின் உருவம் உன்னடக்கம் ஆகிய இரண்டு பகுதியினில் வலிவ தன்மையவார் ஆன இயங்கியமையும் துறுதி ஆராய் இந்நூல் ஆரம்பமாய எழுத்துக் கவிதைகளின் பறமைத் தேக்கத்தையும் குறியியலாத எதிர்மறை நோக்கின் பொலிப் புதுமையினது அபத்தத்தையும் எடுத்துரைக் கிறது.

பாரதி புற்றிய விழிப்பு எழுத்து எழுத்தாளர் வடமே வளர்த்து வந்த ஒரு காலகட்டத்திலே பாரதியின் மெய்கலையைப் புரம் போட்டுக் காட்டும் வகையில் எழுத்த அக்கல இலக்கியமே 'பாரதிச்சமர்' ஆதும். பாரதி நிலையு தவண ஒட்டிச் சின்னையு செவ்வராகன் 07, 09, 1958 தினகரனில் தாண்டொன்றிக்கவிராயர் என்னும் பெயரின் 'கு' டி எனவந்த நாமங்கள் செவ்வழித்தமையோ' என்னும் கவிதையை எழுத, கூ வகலாசபதி அவர்களின் வேண்டுகொண்டுகளைய முருகையன் 'தீர் கண்ட தோற்றம் நிசமல்ல தான் தோள் தி' என்னும் பதிற் கவிதையை எழுத, கலிக்கு கலி என்னும் வகலில் அச் கொற்றமர் அனல் பருக்கும் வார்த்தைகளைக் கொண் டுறியெழ்க்கி யுக்கயாக உருவெடுத்தது. செவ்வடைத்துக் கூடாக விளித்த இக்கமரில் மேட்டுக் கவிதையர் என்னும் பெயரின் கொ. து. ராமன், மதறாகலி, திலகவளன், நாலுபாரதி, து. கொல்லையலயம், பாவேந்தர், பட்டிக்கட னைர், பரமஹம்ஸ்தாசன், பரணன் முதலானோர் பங்கு பற்றினர். வாரத்தொறும் ஞாயிறு தினகரனில் வெளிவந்த இத்தொடர் நடைமுறைசார் பதார்த்த உணர்வுகளை உள்வாங்கி தவன் அங்கத கவிதை இலக்கியங்களின் தோற்றத்துக்கு ஆரம்பப் பள்ளியாக அமைந்தது.

கலத்தோன்றிக் கவிதையர் தன் முதற்பாட்டில் பாரதியான நேகிலகண்டு உளையாடுகிறார். அப்போது தமிழர்கள் இன்னும் விழிப்படைவாதது குறித்து பாரதி யார் விசைப்பட்டு ஆதங்கப்பட "பாட்டாடப் படித்துப் பயனறியா நாட்டில் பிறத்தோம் நமக்கென் கவிதைவிடு" எனக் கூறி தான் தோன்றிக்கவிராயர் அலுத்துக் கொள் கிறார். அடுத்த விழமை வந்த விளிப்பாட்டில் "காண் தோன்றி லயா! தமிழில் கவி எழுத ஏன் தோன்றினீர்? வல்திதைத் தவா பாரதியும் கேட்டு என்? பார் உன்னை" எனக் கூறிக் கேலி செய்யும் முருகையன் 'பாரதிதரிசனம்' வரப்பாடுவான் தோன்றிக்கவிராயரின் 'காப்பாணன்' எனக் கூறிக் கண்டிக்கவும் செய்கிறார். அதேசமயம் மனமுறியும் கலிப்பும் பாரதியின் இயல்புகள் அக்கல என்னும் ஆகிலே

நமக்கேன் கவிதை? விடு என்று அவர் ஒரு பொழுதுமே சொல்லியிருக்க மாட்டார் என்றும் முருகையன் சுட்டிக் காட்டவும் செய்கிறார்.

மூன்றாம் கிழமை 'ஏலே முருகையா! ஏன் உமக்கு இந்தலுவல்' என்னும் பகுதி வெளியானது. காரசாரமாய் அமையும் இப்பகுதியில் முருகையனை போலிக்கவிராய்! என விளக்கும் தான்தோன்றிக் கவிராயர் முருகையனின் வார்த்தைகள் பேத்தல் என்றும் முருகையன் பேசுவது வீண்வாதம் என்றும் கூறிக் கண்டிக் கவும் செய்கிறார். இப்பகுதியில் முருகையனை கவிக்கற்றுக்குட்டி எனக் கூறியும் பொம்மைக் கவிஞன் என இகழ்ந்தும் பாடும் கவிஞர் பாரதி புத்தகத்தில் ஒன்றை வாங்கிப் படித்து வடிவாய் பாரதியின் / போக்கை அறியும் / புரியாவிடில் மீண்டும் வந்தென்னைக்காணும் / வணக்கம் உமக்கிந்தச் / சிந்தனைகள் எட்டுவது சிரமந்தான் போய் வாரும் என்று மட்டம் தட்டி இகழ்ந்தும் உரைக்கிறார்.

நான்காவது களமாக விரியும் பாரதியில் எங்களுக்கும் பங்கு விடும் என்னும் பகுதி நாகரிகமான நடு நிலைக் கவிஞனாக முருகையனை நிலை நிறுத்துகிறது. இப்பகுதி "சொல்லளவிலே பணிந்து மன்னிப்புக் கேட்பது போல தொடங்கி பொருள் நிலையிலே தான் தோன்றிக் கவிராயரைத் தூக்கி எடுத்துக் குளச்சேற்றிலே வீசித் தொலைப்பது" போன்ற தொனியில் முடிவடைகிறது.

தான் தோன்றிக்கவிராயரும் முருகையனும் எழுதிய இந்த நான்கு பாட்டுக்களையுமடுத்து பல கவிஞர்கள் இந்தச் சமரிடையே புகுந்து கொள்கிறார்கள். பாட்டை நிறுத்துங்கள் பயனறிய வேறுண்டு என்னும் பகுதியில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் மகன் சோ. நடராசன் மோட்டுக் கவிராயர் என்னும் பெயரில் பங்கு கொள்கிறார். கவிஞர்கள் இருவரையும் அன்போடு கூவி அரவணைத்து "பாட்டை நிறுத்துங்கள் - பயனறி வேறுண்டு... ஏட்டை இனிக் கட்டி இயற்கனிகளாய் வாழ்வீர்" எனக் கூறி விலக்குப்பிடித்து மத்தியஸ்த்தம் செய்கிறார்.

சேற்றைத் தெளித்துச் சிறுவர்கள் போல் ஆடுவதோ என்னும் பகுதியில் முகம் காட்டும் 'மஹாகவி' தான்தோன்றி மோனை... / கல்லாதவன் போலக் காதடைக்கத் கத்தாதே.. / ஏதேதோ எல்லாம் எழுதி நிரப்பாதே / போதும் இனி ஏதும் / புதிய தொழில் போய்ப் பார், போ / எனக் கூறித் தான்தோன்றிக் கவிராயரை செல்லமாய்க் கடிந்து விரட்டுகிறார், அதேசமயம் முருகையனை "அப்பா முருகையா பழங்காலப் பாவலர் போல் / யாரதிகசூரர்? அது / யானே எனக் கிளம்பி / வாதாடல் நல்ல வழக்கத்துக்கொவ்வாது" எனக்கூறி அன்போடு கண்டிக்கவும் செய்கிறார்.

'சாதித்தொழிலென்று சங்கம் முழங்கிடுவார்' எனும் பகுதியில் தலையெடுக்கும் நீலாவணன் கூற்று, "வீணசண்டை வளர்க்கும் தமிழன் போக்கை", இச்சமரில் ஏற்றிக் கண்டிக்கிறது. "அங்கதப்பாட்டு தமிழ் மரபோடு இயைந்து போகும் ஒன்று" என "பரம்பரைப் பண்பாட்டைப் பழித்ததேன்... பாவலனே" என்னும் பகுதியில் கூறும் இராஜபாரதி முட்டி முரண்டி முன்னேற எண்ணு கையில் வெட்டாதே கட்டாரி வீசாதே எனக்கூறி கவிஞர்கள் இருவரையும் கவிச்சமர் புரியுமாறு வழிப் படுத்துகிறார். நமக்குத் தொழில் கவிதை என்னும் பாரதி கூற்றுக்கு ஊடாக களம் நுழையும் மு. பொன்னம்பலம் இராஜபாரதியின் பக்கம் நின்று "நாட்டில் ஒரு கவிஞன் நாவன்மை இவ்வுலகை ஆட்டிப் படைக்குமென அறிவீரோ" எனக்கூறி பாட்டை நிறுத்தாது பாடும் என்கிறார். 'சுட்டெரித்தால் அன்றிச் சுவர்க்கம் கிடையாது' பகுதியில் அறிமுகமாகி இனியேனும் சண்டை களை விட்டு விடும். சும்மா விசர் வேலைசெய்யாதீர் என இருவரையும் கேட்டுக் கொள்ளும் பட்டிக்காடனாரும் 'பண்புக்கவி பொழிக பாவலரே' என்னும் தலைப்பிட்டு கவிதை பாடும் பரமஹம்ஸ்தாசனும் "இது தான் கவிஞன் உளப்பாங்கா" என வேண்டும் பரணையும் பாரதிச் சமரில் இனிது உறவாடி கவிதையால் வேரோடி நிற்கின்றனர்.

நடைமுறை அங்கதக் கவிதைச் சமரின் இறுதிக் கட்டமாயும் அமையும் தான்தோன்றிக்கவிராயர், முருகையன் கடிதங்கள் முறையே "பாரதியைப்பற்றி ஒரு பாட்டெழுத விளக்கத் தெரியாதார் கூடிக் கொடுத்தார் குரல்" என்னும் தலைப்பில் அக்கம் பக்கமாகப் பிரசுரமாயின. சண்டைபோலவும் சச்சரவு போலவும் தோன்றிய இக்கவிதைச்சமர் ஒரு பகை முரண் அல்ல. நட்பு முரண் என்பதை யாவருக்கும் இக்கடிதங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

காலத்தின் பிரதிபலிப்பாகத் தோன்றிய 'பாரதிக் கவிதைச் சமர்' என்னும் இந் நூல் ஈழத்தில் தோன்றிய நவீன அங்கதக் கவிதை இலக்கியத்தின் புதிய விம்பங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

"மக்கள் மொழி, பண்பாடு, கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், இலக்கியநயப்பு - இலக்கிய விமர்சனம், இலக்கிய பரவல், இலக்கியநூல் வெளியீடு ஆகியவற்றிற்கிடையிலான உறவுகள் குறித்து ஓர் இலக்கிய வாசகனுக்கு எழும் ஐயங்களை முருகையன் எண்ணிப் பார்த்து அவற்றுக்குத் தெளிவு காண முனைந்ததன் விளைவே இன்றைய உலகில் இலக்கியம்" என்னும் நூல் என்பார் இராமசுந்தரம். இந்நூல் 'இலக்கியம் ஏன்' என்னும் பகுதியிலிருந்து 'படைப்பும் நுகர்வும்' என்னும் பகுதி ஈறாக பத்து உட்பிரிவுகளை யுடையது.

'இலக்கியம் ஏன்' என்னும் பகுதியில் இலக்கியங்களை நல்லிலக்

கியமான், கொன் இலக்கியமான் என இரண்டாக எடுத்து அதன் பண்பு மனது ஆராயும் முறையாகான் “கலவலுன் மன் உன்னுளன் விவரமோ கண்ட அடிப்பகுதிதை வரழ்க்கை அனுபவம் கள் அம்வது நிகழ்ச்சிகளிலே மரபுமரபும் கலவலுன் கொடுக்கும் பிபாது இளங்கிழம் பிறக்கியது” என்பான். இலக்கியத்தைய அனுபவித்தோரின் மிகமுச்சிக் கலவல் வாகக் காணும் முறையாகான், இலக்கியத்தின் பொருபதி, அதன் உள்ளமைதியிலும் தங்கியுள்ளது எனக் கூறி ஆரன் வடிவத்தைமும் ஆராய் கியான்.

இலக்கியம் உணர்ந்தார் இலாக்கியங்கள்' என்றும் பகுதி போதனை இலக்கியங்கள், புனைகதை இலக்கியங்கள், நடப்பேசை இலக்கியங்கள் முதலியவற்றை இலக்கியத்தின் இடம்பெறும் இலாக்கியங்கள் அமைத்து விடும்படி தள்ளமையை அடிப்படை யாகக் கொண்டு அராய்கிறார்.

இலங்கைத் தீவில் பழையமில் பிரபஞ்சங்கள் உண்டாக்ந்தும் உய்யுதலையுய் பழனாவயில் வகிபயங்ககாழ் 'பழையமில் பிரபஞ்ச' என்னும் பகுதி நன்காராபகித்து. பெத்தபிற் கொடுத்தியில் வடிவங்களுக்கப்பால் பழனாவயில் புதிய கொள்களைப் பிரயோகித்து மிளிக்கும் நிலை வணன், மாணிக்கவாபகர் ஸ்ரீர்த்தும் இலங்கைத் தீவில் இந்ரிசன் ஸ்ரீர்த்தும் இலங்கையில் புகுகிறது.

மரபுக்கும் கலையுற்றுநுழைடயிலான கொடும்பை ஆறாயும் 'மரபின் விலிவு' என்றும் பருதி மரபின் முற்போக்கான கூறுகலையாயும் ஆராய்கிறது. 'இரவல்: மனப்பான்மையார் மேற்றதய மெய்யுள்' எனும் பருதி இன்னறய இவ்விய நூல்களையும் முடிந்தும், வடிநூல, அப்பறும் என வகை பிரிந்து ஆராய்கிறது. இவன் பிறி தொரு பருதி இரவல் மனப்பான்மையார் கொடுமையாக: இலக்கியம் பிறிவானது' பேசுகிறது. கொளுண்ட கொடும்புச் சாதனங்களில் விரிவுப் விளம்பர வையாரது' பேசு கின் வளர்ச்சியும் மேற்றலாக பேசுகமுமே இவ்விய பத்ததைச் சீரழிப்பதற்காக் கூறும் முறையையன் இரவல் மனப்பான்மையார் தொற்றுவர்க்கவும் இவையே காரணமாக அளமலிவருகா எனவும் கூறுகிறார். இத்தூலில் இடம்பெருள் 'ஆங்கில வடிபாடுப் பண்பாட்டு வறணா டும்' என்றும் பருதியின் 'தற்புதவன்' என்னும் பருதி திறுபடாக இரவலின் பிறி வறுவலின் பிறி வறுவலும் கூற ஆகும். பற்றிப்பேசப்படுகிறது. தலின் வையுலின் பருதிய வொன்றுருவாய்க்கும், வளர்ச்சிலவன், பிறிவொருபிசெய்ய பிரயோகம் தருகவனவையாக் காண்கும் தயிற் இலக்கி யங்களையப் பேசும் முறையைன் மெய் பிறிவறுவலையும் பற்றி பெருவா பெசறும் இலக்கிய சீரழிவற்ற வகவனவயித் காரணம் வைய வறுவல் எறித்துவளர்க்கிறார்.

“சகிதிகுமரம் புனைகலையும்” என்னும் பகுதி தமிழகத்து வரலாறு எங்கும் கொணர்த்தில் கவனம் ஈடுகிறது என்றும் அது வரலாறு காட்டப்படுகிறது என்பதும் வரலாறு பற்றிக் கவனவிரிவுப் கொண்டவர்களுக்கும் தேவக்கு எத்தகையது என்றும் ஆராய்கிறது. ‘விமர்சன அச்சம்’ என்பதும் பகுதி விமர்சனத்தின் தனித்துவத்தைப் படை

படுத்தி நீங்கிறது. இப்பகுதியில்: “விமர்சனமானது படைப்புக்கும் வரலாறுக்குமிடையிலான தொடர்பை உறுப்படுத்துவது” எனக் கூறும் முருகையன் ஓர் இயல்பிப் படைப்பின் இயல்புகளை இவர்கண்டு ஆதார விபரிப்பதும் விளக்கம் தருவதுமே விமர்சனவின் பணி” என்றார். எனவே உண்ணாபுரம் ஆய்வுநூலுமீதக் படைப் பானி திறனையும் தகுதியும் உள்ள விமர்சனத்தை தயவு கூப்பிட்டு ரசியாகக் கருதுகிறார்.

'இருவேறு தொகுதிகள்' என்றும் பகுதி தனி முடிவாவதும், காப்பியல்வாதம் என்னும் கோட்பாட்டை ஆராய் 'பலாட்டிபுர் நுகர்வு' என்றும் பகுதி மக்கள் பெறுபதி ஈழம் இலக்கியங்களையும் அது உரியமுறையிற் மக்களால் உட்படா கொள்ளுகிறது என்றும் ஆராய்வித்து, "பெறுமதிமீட்ட இலக்கியங்கள் மக்களிடம் கொண்டு செல்ல இலக்கிய அமைப்புகள் தொடர்ந்து வேண்டும்" எனப் கூறும் முருகையன் இலக்கியத் தொடர்பால் மக்களின் மன வளம் அதிகமாகும் என்றும் கூறுவார்.

இன்றைய உலகில் இலக்கியத்தில் உருவார் உண்டாகும் அமை நிராக்ருதன் அமை பண் தணை ஆறாயம் இன்னான் செழுமையாயா இலக்கியப் பிழிவொன்றின் காதலித் தண்ணாடையாயும் அதன் நுகர்வையாயும் அவ்வாறியிருக்கிறது.

[illegible]

ஆங்க இலக்கியம் அறிவின்கியம் என்னுமிரு
கனக்களிப் பண்டுக ஆளுமைபுடன் பரிணமித்த முருகை
யன் பொறு நன்மை சார்ந்த கா நியதிக்கணைக் காணப்
பிடித்து வாழ்த்தவர். காலத்தின் அஞ்சியாயங்கனில் தன்
கவடுகளை ஆழப்படுத்தித் தாலைத் தின்று செரிக்காத
கவலையினால் என்னும் எழுந்தில் வாழ்பவர். தாழ்நிலக்
கிவத்தின் முருகையானின் வெய்தில் ம் சுலபமாக நிரம்பக்
கடிய நன்றில்ல. சமீபது இலக்கிய உலகம் இவருடைய
இரப்பை யாபெனும் இழப்பாக வரித்துக் கொண்டிருந்
திருது. கணத்யன் அறிவொளவும் காத்திராண படைப்
பிலக்கிய ஆளுமையும் கவலுதான் விதமாக அஞ்சியொய்
முருகையவளை சந்தாநதம் தீவையொழிக்கும். ■

மாண்புமிகு கிராமத்து வளத்துத் துறை அமைச்சர்
 வினாக்களுக்குப் பதிலளிப்பதற்காகப் பதிலளித்தார்.

- ஆசிரியர்

நல்லாய்வு 50 ஆவது நிறைபிடித்த

புதுச்சேரி மாவட்டம்

171

இரண்டு கற்பனையங்கள்

நீர்மதியற்ற இரவினும் தொடர்ந்திருக்கும் ஏதோ ஒன்று...

உனது அழகை
எனக்குள்
இறங்குகிறது
பெரும் பாறையாய்!

வார்த்தைகளற்ற
ஓலமுடனான உன் அழகை
வாழ்க்கையின் சாரம்
என்னவென்று வினாவிறந்து.

உனது படுக்கையைச்சூழ
நிலவும் ஒரு அமானுஸ்யம்
உன்னையே நீ தொலைத்தபடி
என்னுடன் துக்கிக்கும் கணங்கள்
உனது சாரமும் படுக்கை விரிப்பும்
ஈரமாகி விட்டதே
என்ற உன் இயலாமைப் பார்வை
நீராட்டி உணவூட்டி
தலைகோதி விடுகையில்
உன் சலிப்புகள் மத்தியிலும்
தெரியும் ஏதோ ஒன்று!

இரவில் நிம்மதியாய்
உன்னால்
உறங்க முடிவதில்லை
உன்னைக் கனவுகள்
பயமுறுத்துவதாய்
உணர்கிறேன்

திடீர் திடீர் என்று
யார் யாரையோ கேட்கிறாய்
ஏதோ நடந்துவிட்டதாய்ப்
பயங் கொள்கிறாய்
உன் கனவுகளின் நிறங்களை

அறிய முடியாது
என் கண்கள் பனிக்கின்றன

யாருக்கும் துரோகம்
செய்யாது
புன்னகையின் வசீகரம் சூழ்ந்த
ஒரு உறவின் நெருக்கம்
எனக்கு வாய்த்ததென்ற
ஓரேயொரு திருப்தி
என் வாழ்வை அழைத்துச் செல்கிறது....

23022010

கையில் மினுங்கியபடி
தயாராய் இருக்கிறது
எனது வாள்

என்னைக் கூர்மைப்படுத்தவும்
யாருடைய கேள்விக்கும் பதில் சொல்லவும்
என்னைத் தேவையற்றுத் தொடர்பவர்களைப்
பயமுறுத்தவும்
நான் நடந்து செல்லும் பாதைகளைத்
தூய்மைப்படுத்தவும்

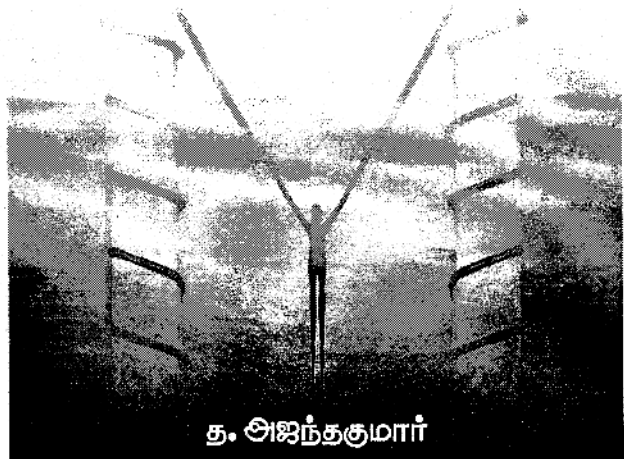
தயாராய் இருக்கிறது எனது வாள்

துருப்பிடித்துப் போன
கத்திகளுடன் அலைபவர்கள்
என் வாளைப் பற்றிய
கேள்விகளை முணுமுணுத்தபடி
செல்வதைக் காண்கையில்
என் நரம்புகள் தெறிக்கின்றன

துருப்பிடித்த கத்திகளையும்
பிடித்த கைகளையும்
என் வாள்கள் துண்டாட
அதிக நேரம் வேண்டியதில்லை

எனினும் பொறுத்திருக்கிறோம்
மினுங்கும்
என் வாளுநம்
நானும்.

16022010

த. அஜந்தகுமார்

அய்யன் கோவிலில் தாமரை மணிமொழை நல்ல தம்பியை விழிப்புக்கொண்ட வைத்தது. திண்ணையில் விந்நவர் எழுந்து, தடுக்கைச் சுருட்டி வாய்திறார். மாணிக்கம் கிழங்குச் சாய்வில் படுத்துத் கிடந்தான். அவன் குளிர் தாங்காமல், குறண்டியபடி கிடந்தது அவருக்குச் சிவப்ப வரலாறு. 'இளந்தாள் இரேள் டெரு வருஷத்தின குடும்பம் நடத்தப் போறான், இப்படியா குழல்வடிவா...?' அருங்கிச் சிவப்பு மறையிலே அவனைத் தட்டி எழுப்பினார்.

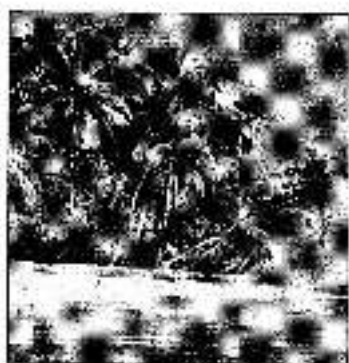
அரைச் கூர் வைத்து, பன்ன மட்டைகளால் லரித்த அலுவலர் - வாய் தட்டி நாசு நகர்த்தி - எட்டிப் பார்த்தார் அவரது செல்வங்கள் சிவகாமி இருட்டேற இருட்டாக படுத்துக் கிடப்பது தெரிந்தது. ஆந்த உறக்கத்தில் இருக்கும் அலுவலர் குழப்பமாய், வெவிலி வந்தவர், நெஞ் நோக்கி நடந்தார்.

தெய்குப் பக்கமாய், அவரது குலதெய்வம் ஞானவைரவரது பீடம். கோயில் முன்பாக வந்து, வலையறை மறைகுவி வணக்கினார், வணங்கியவர், மெனெறு த்தார்.

கிழக்கே இருக்கும் பொதுக்கிணத்தில் அவர் குளிப்பதில்லை. மூத்து மயிசியம்மன் கோயில் தீர்த்தக் குண்டுக்கு அப்பால், வடக்கிழக்காக உள்ள திருவடிகில் தான் அவர் திவழம் நீராடுவது வழக்கம்.

நீரில் காம்பட்டும் குளிர் தெரிந்தது. ஐப்பரி மாதக் குளிர், அய்யன் கோவிலு நடுக்க வைத்தது. வாயோடு எடுத்துவந்த சாம்பலையப் புற்று மண்ணெருக் கயந்து - கோவணத்தோடு தின்றபடி - தனது ஆடை களைச் சுத்தம் செய்தார். அவரது ஆடைகளென்பது: ஒரு நாறு முழ வேட்டி, அரைவில் சுட்டிக் கொள்ளும் கரடித்துண்டு, அவர் அணிந்திருக்கும் கோவணம் அவ்வையுறான். என்னதான் துலைத்தபோதும் நீர்க் காசியிறுவ அவ்வாடைகளின் பழுப்பு திறம் போன பாடாயிவ்வை.

துலைத்த ஆடைகளைக் குளக்கட்டிக், உலர விட்டார்.

தேவகதை

சாய்வுக் கட்டுத்து பள்ளிக்கிடவார், நீரில் இயங்கி மூக்குளித்தார். ஆய்ச்சோ நீர்ப்படியவர், கிந்து உலர்ந்த காலமுழங்குத அளரவில் கற்றிக் கொண்டு, வீடு நோக்கி நடந்தார்.

இளஞ் குடியனின் ஓளித்திரன் அவரைத் தழுவி வது. அது அவருக்கு இதமான வெதவெதப்பைத் தந்தது.

அய்யன் கோவிலை தெருங்கியவர், சந்திதிக்கு முன்பாக சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி எழுந்தார்.

அப்பொழுது அந்தக் குரல் கேட்டது:

"நல்லான் திஷும்... பெட்டை நிலையிலினை குறுவாழ்வி எப்போ...? பெட்டை சமைஞ்ச மூண்டு மாசு மீருக்குமா...? அம்மனைப் போல ஆடிப் பூத்திக் சமைஞ்ச பெட்டை... ஆச்சியின்னை கிருவப் அளவாக்கு இருக்கும். அப்பின் அவளைப் பார்க்கிற மாதிரி வேற இருக்கிறார். வறு திங்கல் நல்லதான், கிசாக நட்சத் திரதம் கிந்தமொகலும் கூடுது. காலைய ஏழுமணிக்குப் பத்து மணிக்குமிடையில சாங்கைச் செய்யலாம். மரப்பிளை கையுக்கை இருக்கேக்க உணக்கென்ன கவலையடா. ஆவாழார், காத்தி கழிவாமல் கண்ணிகா துணர் அது இதென்று ஏதும் கூடாது..."

"இந்தத் திண்டத் தகாத குடிமையை, புனை யனை என்னமாதிரி மதிர்க் இந்த மனிசன் கதைக்குது... இதுகள் எல்லாம் கடவுள் மாதிரி... காலிவ பூம்போட்டுக் கும்பிடவேண்டிய பிரஸியன்..."

மனதில் அடர்ந்து பரவும் பரவசம் நல்லதம்பி கில் மூர்த்திக் தெரிந்தது.

"நாளைப் பக்கமும் தாழ்ப்புலம் பக்கமும் உண்ண கமக்காரர்களைப் போய்ப்பார்... அதுலி ஆரோடை தொட்டப்பவகு... கணகரோடைவா...? நல்லது பொல்லா தது தெரிஞ்ச மனிசரவர்..."

"உங்களைப் போல அவரும் தங்கப்பவுள். மலிவரை மனிசரா மதிக்கியவர். அவரோடை இப்ப இல்ல போன வருஷத்தில இருந்து மூத்தையர் வளவு முருகோ ரோ... மருமொன் மாலெக்கத்தான் கணகிரோ..."

சடசிக்கு

■ க.சபநாதன்

“கிடுமுஞ்சி முருகேசனா....? கருமி, ஏதாவது தருவானா...?”

“மரியாதைக்கு அவரைத்தான் முதலில் பார்க்கப் போறன்...”

“சரி உன்னை விருப்பம். அதோட கனகர், அவற்றை சகலன் மணியத்தார்... சிவசம்பு வாத்தியாரை யும் பார்...”

“தாழிபுலத்தில் வைத்தியர் இரத்தினத்தார், கொழும்புக் கடை வல்லிபுரத்தாரையும் பார்க்கப் போறன்...”

“சரியடா...! மனக்கிலேசப்படாமல் எல்லாரை யும் போய்ப்பார்.. இது உன்னை கடமை மட்டுமல்ல, அவங்கட கடமையுந்தான். நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைச்ச மூண்டு வருசமாகியும் - ஏழைபானையள் வல்லவனில சார்ந்துதான் நிக்க வேண்டியிருக்கு...”

“மெய்... மெய்யான வார்த்தை சாத்திரியா ரையா...!”

“எல்லாருக்கும் இந்தப் பெருங்குளத்து முத்து மாரி வழிகாட்டுவான். போடா.. போய் ஆகவேண்டிய தைப் பார்.”

சாத்திரி கந்தசாமியரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட நல்ல தம்பி வீட்டைப் பார்த்து நடந்தார்.

“மாப்பிளை கையுக்கை இருக்கேக்க உனக்கென் னடா கவலை...”

‘சாத்திரியார் கூறினது நூற்றிலொரு வார்த்தை...’

நல்லதம்பி மனம் குளிர்ந்து போனார்.

மச்சான் சங்கரலிங்கத்துக்கும் அவருக்கும் மாற்றுச்சடங்கு தான் நடந்தது. சங்கரலிங்கமும் பாறுப்பிள்ளையும் அகாலத்தில் போனதால் அவர்களது மகன் மாணிக்கத்தின் பாடுகள் இவருடையதாகியது.

நாப்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் சரஸ்வதியில் மருமகனையும் மகள் சிவகாமியையும் சேர்த்துப்படிக்க வைத்தார். தாழ்த்தப்பட்டபிள்ளைகளென அவர்களும்- அவர்களது வயதையொத்த உறவுகளும் இன்னும் சில ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப்பிள்ளைகளும் வெறும் தரையில் இருந்துதான் கல்வி கற்றார்கள். மாறாக, உயர்சாதி வெள்ளாளப் பிள்ளைகள் வாங்கு மேசைகளில் இருந்து படித்தார்கள். அந்த இளம் வயதிலேயே - சிறலாய் விழுந்து விட்ட, சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான உணர்வு, மாணிக்கத்துக்கு மிகுந்த எரிச்சலைத்தந்தது. அவன் தனது எதிர்ப்பினை - மூன்றாம்வகுப்புடன் பாடசாலைக்குப் போவதை நிறுத்திக் கொண்டதன் மூலம் காட்டிக் கொண்டான். காரணத்தை அறிந்த நல்லதம்பி, சகலதையும் புரிந்து கொண்டவராய் பேசாமல் இருந்தார். முதலாம் வகுப்பில் கல்விபயின்ற சிவகாமி மட்டும்

மேலும் மூன்றாண்டுகள் தொடர்ந்து படித்தாள்.

‘ஏதோ இந்த மட்டிலாவது இந்தப் பிஞ்சுகள் படிக்க முடிந்ததே...!’

நல்லதம்பி தன்னளவில் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார்.

அந்தத் திருப்திக்கு மேலாக, மாணிக்கமும் சிவகாமியும் வயிறு காய்ந்துவிடக் கூடாது என்ற கவனமே அவருக்கு எப்பொழுதும் இருந்தது. அவரும் அவரது துணைவி நாகாததையும் தங்களை ஒறுத்துப் பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

தோட்டச் செய்கையில் பங்குக்கலிமுறை வராத காலமது. குடிமை முறை உழைப்புத்தான் நடைமுறையில் இருந்தது. செய்த வேலைக்குக் கூலியாக வரகோ, குரக்கனோ, மொண்டியோதான் கிடைத்தது. அதுவும் இரண்டொரு கொத்துத்தான் தேறும். கமக்காரர்கள் நெல்லைக் கண்ணில் காட்டமாட்டார்கள். சில சமயம் வருஷக் கூலியாக கால் பறை கிடைக்கும். அல்லது, அதன் பாதியான நாலு கொத்துக் கிடைக்கும்.

சிறங்கையளவு தானியமெடுத்து நாகாததை கஞ்சி காய்ச்சி பிள்ளைகளுக்குத் தருவான். அவரும் நல்லதம்பியும் கிடைக்கக் கூடிய முசட்டை இலை, குப்பைக்கீரை, அறக்கீரை என ஆயந்தெடுத்து, உப்பிட்டு இலைக்கஞ்சி காய்ச்சிக் குடிப்பார்கள். பிள்ளைகளுக்கும் அதில்பங்கு இருந்தது.

மாசி முடிந்து, பங்குனி மாதம் ஆரம்பித்த கையோடு, வயல் அரிவு வெட்டு முற்றுப் பெற்றுவிடும். அப்பொழுது பூதன் கிணத்தடி ஏழைகள் தாவாடி, கெம்மில், மடத்தடி, சிலுந்தா என வயல் வெளியை நாடுவார்கள். குறிப்பாகப் பெண்களும் சிறுவர்களும் தான் அங்கு கூடுவார்கள். வயல்களில் சிறு மணிகளாய் சிந்திக் கிடக்கும் நெல்லைப் பற்கைகளின் பரபரப்புடன் சேகரித்து, தம்முடன் எடுத்து வந்த வட்டப்பெட்டிகளில் நிரப்புவார்கள். தசை உருக்கும் வெயில் அவர்களை எதுவும் செய்து விடுவதில்லை. கால் வயிற்றுக்கும் அரை வயிற்றுக்கும் இப்படி ஆலாய்ப் பறப்பதைத்தவிர அவர்களுக்கு வழி ஏதும் தெரியவில்லை. எலிப்புற்று ஏதாவது கண்ணில் பட்டுவிட்டால், அவலாதிப்பட்டு, புற்றை நோக்கிப் பாய்ந்து செல்வார்கள். பக்கம் பக்கமாய் இருந்து புற்றைக் கிளறி, அகப்படும் நெற்கதிர்களை எடுத்துப் பெட்டிகளில் போட்டுக் கொள்வார்கள்.

அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் - நெல் பொறுக்க வந்த நாகாததைக்குக் கிடைத்தது. அவசரம் ஏதுமில்லாமல் நிதானமாக, புற்றுவாயில் கைவைத்து நெற்கதிர்களை அவள் எடுத்தாள். புற்றை வெட்டுவதற்கு ‘புத்துவெட்டி’ ஏதும் கைவசம் இல்லாதலால், சற்று ஆழமாகவே தனது வலது கரத்தை புற்று வாயினுள் நுழைத்தாள். சுரீரென, முள்ளின் நெருடலாய் அவளது புறங்கையை ஏதோ பதம்பார்த்தது. கையை வெளியே எடுத்துப்பார்த்தாள். அரை அங்குல இடைவெளியில் இரு இடங்களில் இரத்தக்

கவி. "வலியெய்ய இருக்குமோ?" என அவன் அபட்டையாக இருந்து விட்டான்.

சேர்த்த தென்மணிகளது கண்மொட்டையெழுத்துக்கியடபு நுத்த நாகாத்நைக்குத் தலை சுற்றுலது பொரு இருந்தது. பக்கத்தில் வந்த மகள் சிவகாமியை இறுகப் பற்றியபடி நிழலில் சலிந்தாள். முச்சுருட்டி, தெருக அடைத்துக் கொண்டது. வேகாக வாயில் இருந்து நுண் மளரையது. இரத்தக் கவிஷம் இருந்தது. "என்னை... என்னை ஆச்சி..." என்று சிவகாமி அலறினாள். பூதன் வேலில் களையில் நின்று வளர்கருக்கு அவளது அழகைக் கேட்டது.

வயல் பரப்பிற்கு விவர்த்த வந்த களகர், நாகாத்நை மயங்கி விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டார். அவளது வலது கரத்தைப் பிடிப்பைப் பார்த்தார். விசுலத்து கிளர்வ இடத்தையப் பார்த்ததும் அவருக்குப் 'பெயி' மகள் என்று தோன்றியது.

"சொட்ட நாகம் பிண்ணையன்..." என்று நின்று பெண்களுக்கு கூறியவர் தனது இருமையில் செருகி இருந்த வித்துக்காத்தியை எடுத்துப் பாய்சின் படுத்துப்பட்ட இடத்தைக் கீறினார். விசுலத்தைய இயத்தம் நிலத்தை தளைத்தது.

"கூப்பிடு தூரத்தினதான் விசுலது வலத்தியர் தம்பிமுத்து இருக்கிறார்... இவ்வளவு அலறிட்ட கொண்டு போக... விசுலம் கலையில் ஏறப்போகது."

அவரை கூறியதைக் கேட்டு பூதன் நினைத்துப் பெண்கள், பதகளிப்பான் நாகாத்நைமைய வலத்தியர் விட்டுக்குத் தூக்கில் செல்லுங்கள்.

வெளியே வந்த வைத்தியர், அப் பெண்கள் பாடலை நிறுத்து வருவதைக் காண்டு, சூத வளை எதிர்ப்புடன் அவர்களைப் பார்த்தார்.

"நாளும் கிளையாராயர் இருக்காதி கெட்ட நாய்கியன் இவ்வ இப்ப ஏன் வந்தானை... அரத்தாக்கிக் கொண்டு வந்தானை... நல்லவனைய பெண்புலையோ... விசுலையா..."

முத்தர் களர்வெதையைப் வெளிப்பாட்டாது கொண்டை நின்று.

வந்த பெண்கள் நாகாத்நையை நடுமுற்றத்தில் கிடத்தினார்கள்.

கிட்ட வாய் வந்த வலத்தியர், உவயக்குபோன முகத்துடன், மயங்கிக் கிடந்த நாகாத்நையைப் பார்த்தார். அவளைத் தொட்டுப் பார்வை பார்த்தும் எத்தனம் ஏனும் அவர் சொல்லிக்கொண்ட அன்று நின்று பெண்களைப் பார்த்துக் கூறியார்:

"சோமலைய விடுதல்... உவனைத் தொட்டுப் பார்வை பார்த்துத் திட்டுப் படுவது... அவளினைய நாய் விழுந்திட்டு இது போலக் கிடக்கு... வேண்டலை ஒன்றும் செய்யோது... கடவுளில் பார்த்ததைப் போட்டி நித்தாக்கிக் கொண்டு விளக்க..."

விஷயம் அறிந்து அன்று இரவு நாய் வந்த நல்ல தம்பி, தனது அருமை மனைவி உயிருடன் போய்விடுவதைக் கண்டு, வலத்தியர் காலை விழுந்து மன்றாடினார்.

"சு... அந்த எதிருத் தெய்வம் போல நல்லான்... வல்லான் ஒன்றும் செய்யோது."

"சு... உயா... உடலமா...? உயிரோடு இருக்கிற வல்லா நாகியானைச் சுடலாகக் கிடப்பான் போல இங்க வைத்தியன்..."

முத்தருக்கு எதிராக மனதளவில் சிளர்ந்த குறோத்தை கட்டுப்படுத்தியவராய், நாகாத்நையைச் சுமந்தபடி, பூதன் வயது நோக்கி நடத்தார். உறவுப் பெண்கள் இடிப்பட்டபடி அவர் பின்னாலும்.

வளவில் அவர் வலது எடுத்து வைத்த பொருது, நுணு அருவந்த மனைவியின் உயிரிடுத்து விட்டது உணர்ந்து கொண்டார்.

நாகாத்நையின் மாணச்சுடக்கு, மிக எளிதாயாக நடத்தது. அவருக்குக் கொள்ளி போட்டபோது, கிளையில் பற்றிப் பட்டிந்த தீ நாக்குகள் அவளையார் பொருக்கி அவரது உயிர் விளையார் அழிந்தது.

நாகாத்நை களையில் நீர் விக்கித்து நின்றுவர், நாய்பன் இராமன் வஞ்சனைக் கண்டு, மரியாதையாய் ஒதுக்கி நின்று கொண்டார்.

"நல்லதம்பி! பிண்ணையாவை சுடக்கு எப்ப... வலங்குக்கும் விழுந்து உண்டா..."

"விழுந்தா... வலிவாய் சாய்ப்பு போட்டபோல எனக்கு மிழ்ச்சி நாய்ப்பாய். கையில் மடியில் சேரட்டும். செருத்தம் பந்தம் எண்டு ஆளையும் விடாமல் அழைத்துத் தான் அவளினைய சாயத்திலேயே நுணு நு குரு..."

"நல்லது... நல்லது..." கூறிய நாய்பன் அவரைக் கடுத்து செல்ல அவர் விடை நோக்கி நடத்தார்.

சேட்டில் அவர் கண்ட காட்சி அவர் மனதைத் துரீர வைத்தது. முகத்தில் அடர்ந்த மகிழ்ச்சியுடன், முன்னால் விடுத்த நாகாத்நை ஒலிக்கலாக நின்று விட்டார்.

"இவ்வளவு பிண்ணை..."

மாணிக்கத்தின் பாவைப் மிகுந்த அழகு.

குடினையின் வெளியே, நெருக்க நின்று சிவகாமி "என்ன?" என்று கேட்கப் பார்த்தாள்.

"கிட்ட வாயுமன்..." எனக் குழைந்த மாணிக்கம் - தனது மடியிலிருந்து எடுத்த, சுடதாசிப் போட்டத்தை விசிந்தான். அவளது கரங்களில் கெட்டான வேணைப் பாடின கூடிய இரண்டு பாதகங்கள்.

சிவகாமியின் கண்கள் மலர்ந்து, பட்டாய் பூச்சியாய்ப் படபடத்தன. உதடுகளில் உடைந்த சிரிப்பின் இசைவரை களையும் பரவலாய்.

“நீயே காலில கட்டிவிடு...” பட்சமுடன் கூறிய வள், அவன் காற்சங்கிலிகளைக் கட்டுவதற்கு வாகாகத் தனது கால்களைத் திண்ணையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாள்.

அவளது பாவாடையை நீவி, லேசாக மேலே தூக்கிய மாணிக்கம் கணுக்கால்களை நன்றாகத் துடைத் தான். அவளது ஸ்பரிசம் பட்டதும் அவள் சின்னதாய்ச் சிலிர்த்த மாதிரி இருந்தது. சிறிது உணர்ச்சி வசப்பட்ட அவளும் தன்னைச் சமனப்படுத்திக் கொண்டு அவளது கால்களில் சங்கிலிகளை அணிவித்தாள்.

வலது காலை லேசாகத் தூக்கி உதறிய சிவகாமி, சங்கிலியின் ஒலி கேட்டுக் கலீர் எனச் சிரித்தாள்.

“கள்ளப் பெட்டை... இதென்ன குதிப்பும் கும்மாளமும்.”

அவளில் விழுந்த கண்களை எடுக்காமலே அவள் “என்ன வெள்ளியா...” என்று கேட்டாள்.

“இல்ல... முலாம்பூசினது.”

“பூ... இவ்வளவுதான்.” உதட்டைப் பிதுக்கியவள், அவளது முகமாற்றத்தைக் கண்டதும் அவளது கரங்களை ஆதரவாகப் பற்றிக் கொண்டாள்.

அவளது தொடுகை அவனைப் பொங்க வைத்தது. லேசாகக் குலுங்கினான். அதைக்கண்டு மாளாத சிவகாமியின் கண்களிலும் நீர்! தனது புறங்கையால் கண்ணீரைத்துடைத்துக் கொண்டவள், துயரம் கரைந்த குரலில் சொன்னாள்:

“இது... இது போதும் அத்தான். ஏழைப்பட்டது களுக்கு இதுக்குமேல எதுவுமே வேண்டாம்...”

தொடர்ந்து பேசவிடாது, அவளது உதடுகளை தனது விரல்களால் அழுத்தமாக மூடியவன், நெருக்கமாக இழைந்த அவளை இழுத்து அணைத்துக் கொள்ளவும் செய்தான்.

நெருக்கத்தில் அவளது வதங்கிய உடலும் வட்ட முகமும் பூசியது போன்ற சிறிய உதடுகளும் வெளிறிய பூமொட்டு மூக்கும் அரும்பத் துடிக்கும் மார்பின் விம்மலும் அகலித்த கண்களும் அவனுக்கு வெறியூட்டின.

‘இந்த ஒல்லிப்பாச்சானை, சவளல் தண்டை நாலாக மடித்துக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு, நாலிடம் போய்வரலாமா...?’

நினைத்தவனுக்குச் சிரிப்புப் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. குலுங்கிச் சிரித்தான்.

“என்ன...? என்னசிரிப்பு... என்னைப் பிடிக்கேல் லையா...?”

“எல்லாமே பிஞ்சு பிஞ்சாய்... அழுத்தித் தொட்டாலே கையோட வழிஞ்சு வாறமாதிரி இருக்குது... இருந்தாலும் பிடிக்காமலா உனக்குப் பின்னாலை இப்படி இழுப்படுன்...”

குழைந்து நின்ற மாணிக்கத்தை நல்ல தம்பியின் செருமல் நிதானப்படுத்தியது.

“அப்பு...” என்று நுனிநாக்கைக் கடித்த சிவகாமி, குடிசைக்குள் ஓடினாள்.

அவள் வெளியே வந்தபோது, இரண்டு தகரப் பேணிகளில் வெறுந்தேத்தண்ணி எடுத்து வந்தாள்.

நல்லதம்பியும் மாணிக்கமும் தேநீரை வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

தேநீரைப் பருகியதும் - எழுந்த நல்லதம்பி “தாவாடிப் பக்கம் போயிற்று வாறன்...” என்று துண்டை உதறி இடுப்பில் இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டார்.

“ஏன்... எதற்கு...?” வாயுன்னி வந்த கேள்வியைச் சிவகாமி கேட்காமலேயே அடக்கிக் கொண்டாள்.

“முருகேசரையும் கனகரையும் பார்க்கப்போறார் போல... நேற்று முழுவதும் இதே நினைப்பில் பிசத்தியபடி இருந்தவர்...”

மாணிக்கம் உரத்துக்குரல் தராமல் சிவகாமிக்கு மட்டும் கேட்கிறமாதிரிச் சொன்னான்.

படலை வரை வந்த மாணிக்கமும் சிவகாமியும் அவர் வடக்குப் பார்த்து நடப்பதைப் பார்த்தபடி நின்றார்கள்.

அம்மன் கோவிலுக்கு மேற்குப்பக்கமாக வீதியால் வந்த நல்லதம்பி, பெருங்குளத்தில் இறங்கி, ஆழம் குறைவான பகுதியால் நடந்து, கட்டுவயல் பக்கம் ஏறினார்.

அழகரின் கட்டுவயல் பச்சைப்பசேல் என்று இருந்தது. மடல் வெடித்து, குடலை தள்ளிக்கிடந்த நெற்பயிர்கள் காற்றில் அசையும் அழகு அவர் மனதை வருடியது. அவரது அந்த அழகுணர்ச்சியை மழுங்கடிப்பது போல வயிற்றைப் பிசையவைக்கும் விஷயம் அவரை அலைக்கழித்தது.

‘அரிசிச் சோறு சாப்பிட்டு எத்தனை மாதம்...! சிவகாமியின்ரை சடங்கிலாவது நாலு பேருக்குச் சோறு போட்டு, நானும் பிள்ளையளும் வயிறுகுளிரச் சாப்பிட வேணும்...’

நெருடலான நினைவுகள் அவரை விடுவதா யில்லை.

உயரப்புலப் பக்கம் போகாமல், புளியடிப் பக்கமாக நகர்ந்தார். வங்களாவடியில் சிற்றம்பலத்தார் கடையில் - பவ்வியமாக ஒதுங்கி நின்று - சில்லறைதந்து வெற்றிலை பாக்கு, மஞ்சள் எனவாங்கிக்கொண்டார்.

‘முருகேசரையும் கனகரையும் சந்திக்கும்போது, வெத்திலை வைத்து மரியாதை செய்யவேணும்... சின்னத் தனமா கையேந்தி நிக்கப்படாது. அது வடிவில்லை...’

தொடர்ந்து காத்தவர் பட்டவேம்படி வாரீசுவர் கோயில் வந்ததும் கறங்குவிட்டு வாரீசுவரை நெக்குருக வணங்கினார்.

"அப்படி... என்னை செல்லவில்லை நம்முடைய சக லேஷும்... அவளின்னை காண்பது... சிவனின்மேல்வாயில் ஒப்பெனவேண்டும்."

அருளியவன் வழிந்த கள்ளரினரத் துடைத்தபடி, நெருக்கிப்பட்டு ஒழுங்காகியல் இறங்கினார்.

முருகேசுவரைய வீடு ஒழுங்காகியல் தொடங்கியில் இறங்கினார்.

"முருகேசர் உடல் காட்டார் நடந்துவிடுவாரோ..." படிந்தபடி அவரது வீட்டுச் சங்கடப் பரவைய அவையிட்டு நம்முடைய:

"செல்ல உடையார்... அம்பலவாயவரை காண... நாம் உடையார்... அப்படி..." என்று மென்துரல் எழிந்து அவரை அழைத்தார். அழைப்பு முருகேசுவருக்குக் கேட்ட யாதிரித் தெரியவில்லை.

படவையைத் திறந்த நல்லதம்பி, ஒரு வகைப் படபட்டின் முருகேசுவரது வளவினுள் கவலையுடையார்.

இறப்பில் இறந்த நுங்கு இயல்பாகியல் அவரது கவந்திருந்து வந்தது.

அவரது அரவம் கொட்டும் சடையங்கதான் மூலக்குக் கொண்டு முதலில் அவரைகொண்டு படிந்து வந்தது.

தொடர்ந்து வந்த முருகேசுவரின் குரலில் இறந்த யிருவர் அவரை நடுங்க வைத்தது.

"ஆரடாது...? செல்லவைய வந்து கருத்தாகி கிற கழிவைய... நெருங்கு காட்டவைய...?" பற்களை நறுப்பிப்படி தட்ட வைய நுங்கு முருகேசர் முல்லைய வந்தார்.

ஒதுக்கவைய நீண்ட நல்லதம்பிக்கு என்ன பெயர் தென்று தெரியவில்லை. வயவரன்... மட்டை ஒரு சாணை நடுங்கிக் கொண்டார்.

"என்னை பெட்டை கொண்டு எழைத்திட்டா... அது நான் ஸ்ராவணப் பார்த்து..."

கயிய நல்லதம்பி- நெற்றியை பங்குடம், நுங்குள் துண்டையும் கொடுத்து முருகேசுவரம் கருவையுரு அவரை நெருங்கினார். முருகேசர் கருவேலியவர் பள்ள வன்வதற்கொண்டு, நல்லதம்பியின் கையில் இருந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தைத் தவறு... முருகேசுவரம் தட்டி வீட்டார். அடுத்தகணம், அவரது பவமரன் கைமுட்டி நல்லதம்பியின் முகத்தில் உரமரக இறங்கியது. பின் கருத்திலும் பவமரன் அடியள் வீழ்ந்தன. திவ்வெடுமயரின் கரிந்த நல்லதம்பியை, தவையாயிற் பிடித்து உலுப்பிய முருகேசர், அவரது இடது நாயியில் பவமரன்... எதக்கவும் செய்தார். நுரப்பெயர் அவர்க் மலக்க விழந்த நல்ல

தம்பியை அவர் விடுவதாயில்லை. வீசப் நாயின் நெற்றியோடும் வேகத்தோடும் ஓடிச் சென்று இடது கையையும் வலது கையையும் பின்பக்கமாக வாய்விட்டுப் பிடித்துப் பிழுகில் இன்னொரு உலக கந்தார். காய்ந்து கலடு தட்டிய கலையில் முகம் கவிழ விழந்த நல்லதம்பியின் பங்கு உலக பட்டு ரத்தம் அருவியாய்க் கொட்டியது. நெற்றியிலும் சிராய்ப்பு வப்பட்டு இறந்தார் வடித்தது. உதறும் பிழிந்து இறந்தார் கசிவு ஏற்பட்டது.

வந்து வானம் அவரைக்குமுடியரது அலங்காரப் பட்ட நல்லதம்பி, இடதுகையை வளந்தி மெதுவாக எழுந்திருக்க முயற்சித்தார். அவரால் முடியவில்லை.

நெஞ்சு கருகித் துடித்தபடி விழுந்த நல்லதம்பி, கலறு வாய்விடைக்குத் தான் வணங்கும் தெய்வங்களுள் காரணம் எனக் கவலை கொண்டார். அனைத் தாய்க் முடிபாதவரையப் பெருங்குளத்தொளையார் பட்ட வேம்பரவையார் கவிஅழைந்தார். அழகார்.

பங்குடில், அழைந்த தொடத்தில் புல் அழை துக் கொண்டுருந்த கலையுக்கு அந்த அவரைக்குக் கேட்டது முருகேசுவரன் மலிட்டுப் பக்கமாக ஓடிவந்த கனகர், பெய்விதறியரது ஒரு கணம் திகைத்து சிண்டார்.

துண்டுவேறு நுங்கிவெறாக் கிடந்த திவ்வையிதும் நல்லதம்பியை விடாக்கவட்டவரன் முருகேசர் உருட்டி உருட்டி உலுக்கவட்ட களக்குக்கு மீதும் உலுக்கத் தந்தது. அது... எத பட்ட நிலையில், அந்த ஸ்பரிசு மாதக் குவியில் நல்லதம்பி கலையின் கிடந்து அவரற்ற அவரைந்து கடுங்கியது கனகரை உலுக்கவட்ட. அவரது மனிகம் அழுத்தவாய் அப்பொழுது விழித்துக் கொண்டது.

"வள்ளலா இது கண்டவையுடையா இருக்கு. அவனைக் கொண்டு செய்யப்போறவா...? அப்பிராணி, அவனைப் போய் அடிக்க... என்ன... உனக்கு அனாமம் கவறு ஆர்? மலபுன்னவையென்று வறுவெடுவையா...? கடவுளுக்கு, அடுக்கவட்ட செய்வைத்தரம் உன்னானை உபயோகித்துச் செய்ய முடியுமா...? நம்முடைய செட்டது தெரிந்த நடப்பதையென மனிகனுக்கு அழகு! அவன்னை விட்டபடி விடுவதெனவென அவன் எந்திப்பாவான். தவையைக் கயக்காரனென்று உன்னடன தான் வருவான். வந்தால் சந்தோஷமாக ஐயுறோ, பத்தோ கொடுக்க வேண்டி யதுதானே...! அவைவிட்டிட்டு, கொடுக்கும் கட்டிக் கொண்டு மல்லுக்கு திண்டால்...! சாதிக் கொண்டுப் துடிப்பும் இப்படி சிவையால் வடிய வடிய நீதிக்கிற கோவத்து எதிலே தேர்ப்பது... என்னைச் சொடுத்து நீக்கிற இத்தக வளங்களை அந்தரிக்க விட்டுப் பட்டது முருகேசர்..."

முருகேசுவரப் பிடித்துக் கள்ளிய கனகர், அவரது எதிர்விலை மலையைப் கவனம் கொள்ளாது நல்லதம்பிக்குக் கள கொடுத்தார். விழிந்து பார்த்த நல்லதம்பிக்குக் கனகரது கவலையில் இருந்த கலையும் கருணைப் பெறுதியும் அவரது துயரமனைக்கவரன் துடைத்தெழிந்து விட்ட தெய்வம் கருங்கு, எழுந்தவர் பிழிந்து விழுந்த நுறு முறு பெட்டியை எடுத்து, நாயியில் சுற்றிக் கொண்டார்.

கனகரின் பின்னால் நடந்தார்.

கனகரோடு அவரது வீடுவரை வந்த நல்லதம்பிக்கு, முதல் வேலையாக அவர் தனது பழைய நாலு முழ வேட்டியொன்றைத் தந்து உடுத்திக் கொள்ளச் செய்தார். அடுப்படியில் இருந்த மனைவி பவளத்துக்கும் - நல்லதம்பி வந்து இருப்பது பற்றித்தகவல் தந்தார்.

இயக்கம் கெட்டு அயர்ந்து போய் குத்துக்காலில் இருந்த நல்லதம்பியை, பிஞ்சுக்கரமொன்று ஸ்பரிசித்தது. 'யாரது...?' என்று திரும்பிய நல்லதம்பிக்குக் கண்கள் பனித்துவிடுகின்றன. அருகாக நின்ற குழந்தையை ஒருவகைப் புல்லரிப்புடன் பார்த்தார். அது ரகு. கனகருடைய மகன். ஏழுவயதுகூட நிரம்பாத பாலகன்.

நல்லதம்பியின் நாடியை நிமிர்த்திய ரகு "மாமாவா அடிச்சவர்...?" என்று கேட்டான். பின்னர், ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவனாய்க் குடுகுடு என அடுக்களைப் பக்கமாக ஓடினான். வெளியே வந்தபோது, இலையில் இரண்டு கோதம்பை ரொட்டியும் தொட்டுக் கொள்வதற்கு சம்பலும் கொண்டு வந்தான்.

"சாப்பிடுங்க..." என்று தந்தவன் - "ரகு!" என்று குரல் கேட்டதும் மீண்டும் உள்ளே ஓடினான்.

உள்ளே இருந்து வந்தவனின் கைகளில் இருந்த சிறு செம்பில், பால் தேத்தண்ணி!

தட்டியில் செருகி இருந்த தகரப்பேணியை நல்லதம்பி எடுத்தபோது - ரகுவின் அம்மா செம்பிலிருந்த தேநீரை பேணியில் ஊற்றினாள்.

"செம்போட குடன் அம்மா...!"

ரகுவின் பேச்சுக்கு உடன் ஏதும் சொல்லாத அம்மா, "நீ அங்கால போடா... முகாந்திரம்பண்ணாமல்... எனக்கு எல்லாம் தெரியும்." என்று கூறினாள். கூறியவள் இன்னுமொரு ரொட்டியைக் கொண்டுவந்து நல்லதம்பியின் இலையில் வைத்தாள்.

"மகராசி நல்லாயிருக்க வேணும்... உங்களைப் போல உங்க அண்ணர் இல்லையே..." நல்லதம்பி கூறியதற்கு அம்மாவின் பதில் ஏதுமில்லை. மௌனமே பதிலா...?

அம்மா ஊற்றிய நீரால் கைகளை அலம்பி, வாய் கொப்பொளித்த நல்லதம்பி, மெதுவாக எழுந்து கனகரைப் பார்த்தார்.

கனகர் தனது மடியில் இருந்து இருபது ரூபாயை எடுத்துத் தந்தார். அதைப்பெற்றுக் கொண்ட நல்லதம்பி குவித்த கரம் விலகாமல் நின்றார்.

"பொறு நல்லதம்பி, கைமாத்தா இன்னும் கொஞ்சக் காசு தாறன். மகளின்ரை சடங்குக்கு உதவியா இருக்கும். கைமாத்துக் காசை கையில மடியில இருக்கேக்கை திருப்பித்தா... அது போதும்."

கூறிய கனகர், உள்ளே சென்று ஐம்பது ரூபாய்

தாளுடன் வந்தார்.

அப்பணத்தையும் மிகுந்த மரியாதையுடன் பெற்றுக் கொண்ட நல்லதம்பியிடம் கனகர் சொன்னார்:

"மகளின்ரை சாமத்தியச் செலவுக்கு இது போதும். அங்க இங்க கையேந்தாமல் நேரா வீட்டுக்குப் போ..."

"கண்மண் தெரியாமலா அடிப்பது... இவன் என்ரை தம்பி இல்லை... எங்கட வம்சத்தில இப்படி ஒரு சென்மமா..."

அடுப்படியில் இருந்து பவளத்தின் புறுபுறுப்புக் கேட்டது.

அவளது மௌனம் கலைந்துவிட்டதா என்ன...?

கனகரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட நல்லதம்பி, "நாச்சியார்... அப்ப நான் வரட்டுமே..." என்று பவளத்துக்கும் குரல் கொடுத்தார். அப்பொழுது அவள் சொன்னாள்:

"பார்த்துப்போ நல்லதம்பி. அந்த அறுவான் கொம்பன் யானை மாதிரி கறள் வைச்ச மீண்டும் உன்னைத் தாக்க வந்தாலும் வருவான். சாதித் தடிப்பும் தாவாடிக்காரனெண்ட குட்டி மிதப்பும் அவனைப் பாடாய்ப்படுத்தும் போது யாரென்ன செய்யேலும்..."

நல்லதம்பி கையில் இருந்த எழுபது ரூபாயையும் துணியில் இறுக முடிந்தபடி நடந்த பொழுது, வீட்டுக்கு உள்ளே இருந்து ஓடிவந்த ரகு, அவரது கையில் இரண்டு கப்பல் வாழைப்பழங்களைத் தந்தான்.

குழந்தையின் நினைப்புத் தந்த பூரிப்பில் நனைந்த நல்லதம்பி, எல்லா வலியையும் சிறுமையையும் மறந்தவராய்த் தாவாடித் திட்டில் இறங்கி, கையொழுங்கைத் தொட்டு நடந்தார்.

அருமைமகள் சிவகாமியின் சாமத்தியச் சடங்கின் சோபனம் மட்டுமே அப்பொழுது அவரது மனதை முழுமையாக ஆக்கிரமித்திருந்தது. அந்த லயிப்பில் கவலைகள் ஓரளவு நீங்க, முகத்தில் லேசான மகிழ்ச்சி ரேகை படர அவர் அடி அளந்து நடந்தார்.

பூதன் வளவு வெகு தொலைவில் இருப்பது போல அவருக்கு அப்பொழுது தோன்றியது.

வாழ்க்கையில் காற்றைப்போல் பறக்கும்

இருவகை மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்.

வதந்தி பரப்புவோர் ஒருவகை; அந்த வதந்திக்குக்

காரணமானவர் இன்னொருவகை.

- ஆக்டன் நாவு

நீதியின் அழகைக் காண்பிப்பதற்கு ஒரே வழி உண்டு.

அது அநீதியின் தீமைகளைக் காட்டுவதே.

- எலிடனிஸ்மித்

கிறார். இவர் தெருக்கூத்து தொடர்பான ஆய்வை மேற்கொண்டவர்.

அதெப்படி ஒரு சமூகம் தெருக்கூத்து என ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற கலைவடிவத்தை கட்டைக் கூத்து என மாற்ற முடியும்? என கேள்வியெழுப்பும் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த ராஜகோபால் என்ற கூத்துக்கலைஞர் தெருக் கூத்துக்கென ஒரு மன்றம் உருவாக்கி இன்றுவரை தீவிரமாகச் செயற்பட்டு வருகிறார்.

தமிழக வீதி அரங்கில் செயற்படுகிற பிரளயன் இப்படிக்குறிப்பிடுகிறார். “நமது பாரம்பரியத்திலே வீதி நாடகத்தின் கூறுகளைக் கொண்ட பல நாடகங்கள் உண்டு. இங்கிருந்து அங்கே போய் நாடகம் போடுகிறது, வயல் வெளியில் நாடகம் போடுவது, மக்கள் மத்தியில் நாடகம் போடுவது. இவையெல்லாம் பழைய காலத்தில் இருந்தே இருக்கு. அவங்க செய்துக்கும், இப்ப நாங்க பன்ற நாடகத்துக்கும் பல ஒற்றுமைகள் இருக்குது. அவங்க ஒரு தொழிலா சடங்கா செய்தாங்க. ஆனா இப்ப நாங்கள் மக்கள் மத்தியில் பிரக்ஞைபூர்வமாக குறுக்கீடு செய்கிறோம். உணர்ந்து செய்கிறோம். இது ஒரு பெரிய வித்தியாசம்” என்கிறார்.

ஆத்திராவில் வீதிநாடகம் பிரதேச கலை வடிவமாக இனங்காணப்படுகிறது. இந்தியப் போராட்ட காலத்தில் IPTA இன் வீதி அரங்கச் செயற்பாடுகள் மக்கள் மத்தியில் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கியிருந்தது. பாதல் சர்க்காருடைய மூன்றாவது அரங்கக் கோட்பாட்டில் தெருவெளி அரங்கச் செயற்பாடுகள் மக்களை ஆகர்சிக்கும் வகையில் கிராமங்களில் செயல்மையம் கொண்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வீதி அரங்கச் செயற்பாடுகள் ஒரு தீவிர நாடக இயக்கமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம். கூத்துப்பட்டறை, சென்னைக் கலைக்குழு, மௌனக்குரல் ஆகிய நாடகக்குழுக்களின் பங்கும் பணியும் காத்திரமானதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வீதி அரங்கச் செயற்பாடுகள் ஒரு தீவிர நாடக இயக்கமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம். கூத்துப்பட்டறை, சென்னைக் கலைக்குழு, மௌனக்குரல் ஆகிய நாடகக்குழுக்களின் பங்கும் பணியும் காத்திரமானதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்தில் தெருவெளி அரங்கு

ஈழத்தில் தெருவெளி அரங்கு அல்லது வீதி அரங்கச் செயற்பாடுகள் பரவலாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகிறது. எனினும் ஈழப்போராட்டம் முனைப்புப் பெற்றிருந்த காலத்தில்தான் இவ் அரங்க வடிவம் அதிகம் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது எனலாம்.

பாட்டாளி வர்க்கமானது அரசியல் பொருளா

தார அதிகாரத்தினை வென்றெடுக்கும் பிரச்சினையோடு அறிவு நிலைப்பட்ட அதிகாரத்தையும் வென்றெடுக்கும் பிரச்சினையையும் எதிர் கொள்ளவேண்டும். அது தன்னைத்தானே அரசியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்வது போலவே பண்பாட்டு ரீதியாகவும் தன்னை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வது அவசியம் (க. சிதம்பரநாதன் மேற்கோள்)

கிராம்ஸ்கி கூறும் பண்பாட்டு ரீதியாக ஒரு சமூகம் தன்னை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளுதல் என்பதை மிக முக்கியமான ஒரு அவசர அழைப்பாகக் கருத முடியும். ஓளகுஸ்தோபோவினுடைய விவாத அரங்கு (Forum theatre) ஒரு மாற்று அரங்காக இந்தவகையிலேயே செயற்பட்டது எனலாம்.

படச்சட்ட மேடையில் நிகழும் நாடகத்துக்கும் தெருவெளி அரங்கிற்குமான வேறுபாடு மிகவும் நுட்பமானது. நாடகக்கட்டுமானத்தில் (dramaturgy) எடுத்துரைப்பில் (Narrative) தளக்கோலங்களில் (Choreography) தளப்புணைவில் (Compositions) வெவ்வேறு

பரிமாணங்களைக் கொண்டது.

இந்தப் பின் புலத்தில், கண்ணோட்டங்களின் அடிப்படையில் தெருவெளி அரங்கில் சவாலாகும் விடயங்கள் கீழ்க்காணும் அடிப்படையில் இக்கட்டுரையில் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது.

1. பார்வையாளருடனான ஊடாட்டம்
2. ஆற்றலுடைய ஆற்றுகையாளர்கள்

இந்த அடிப்படையில் தெருவெளி அரங்கின் வலுவான தொடர்புத்தன்மையும் அதன் வடிவமும் ஒரு அனுபவ வெளிக்கொணர்கையாக புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அமைகிறது. இது தெருவெளி அரங்கு தொடர்பாக மேலும் ஒரு ஆரோக்கியமான கருத்தாடற் களத்தை திறக்க வழிசமைக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

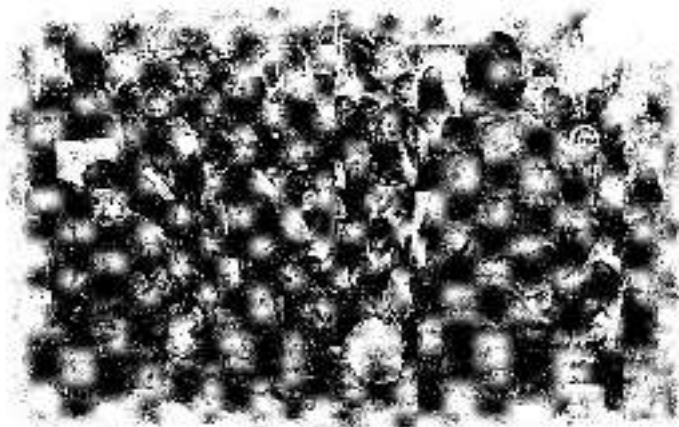
பார்வையாளருடனான ஊடாட்டம்

தெருவெளி அரங்கின் அச்சாணியாக, இயக்க சக்தியாக விளங்குபவர்கள் பார்வையாளர்கள்தான். ஏனெனில் ஆற்றுவோருடனான கண் தொடர்பு மிக நெருக்கமாகவும், உணர்வு வலுவானதாகவும் இருக்கும். நாடகத்தைப் பார்ப்பதற்கோ அதில் பங்கேற்பதற்கோ தயாரின்றி சற்று முன்வரையில் பாதசாரியாக, பயணியாக, வியாபாரியாக, அரட்டை அடிக்கும் இளைஞர்களாக, அடுக்களையில் களைத்திருக்கும் அன்னையராக தமது அன்றாடக் கருமங்களில் மூழ்கிப் போயுள்ளவர்களிடம் குறுக்கீடு செய்து அவர்களைத் திரட்டி ஒன்று

சேர்த்து ஒரு 'வெவியாயம்' கட்டவதற்கு அனுப்பவேண்டுமென்பதற்குரிய உறவுநிலைத் தேர்வு செய்துள்ளதாக தெரிகிறது.

மேடைநாடகத்தில் பார்வையாளர்கள், மேடையைச் சென்று நாடகப் பார்வையாளர்கள் தயாராகிய வந்து, இருந்து பங்கிடுவார்கள். ஆனால் தெருவெளி அரங்கில் அங்கொரு இடத்தை எண்ணிவிட்டு நீண்ட நேரத்தையும் இயற்கையான சோலையிட முடியாதவர்களாக உள்ளனர். ஒரு குறுகிய நேரத்தில் சீரியமான சட்டகப் பிரதிபலனமற்றதும் அமைப்பை அங்கிற்றது நினைக்கிறதான் வேண்டியது. பட்சப்பட்ட மேடையின் பார்வையாளர்கள் இடத்தில் அமைந்திருக்க முடியாமல் வெளிச்சத்தில் திகழும், நாடகம் தீவிரமான மேடையில் இருந்து குறுகிய பார்வையாளர்கள் மத்தியில் ஒளி வந்து தாது, தடிக்கள் மேடம் காணத்து செல்வர். இருவரும் ஆனது ஆன் கெண்டிற்று. படுக்குகிறதென அது ஒரு அமைதியும் இல்லை. கற்று - இருந்து - பார்த்து - னி' இ' செல்வர் பார்வையாளர்.

ஆகான் இங்கு அப்படி கிட்டும் பெண் முடியாதது. ஆய்வுக்கூறுபடிக்காரனும், தெலுங்குப் பம், உறவுக் கலையம். ஸும் தொடும், மறு ஸுறை முற்றும் வெளி மீள் தீதமுன்போது, தீய் பாய்வையானதின் பீரன் னமும் தீதனங்களுக் கொடும், தொடர்ந்து முப்பது நடவடிக்கை எடுத்து தெற்கு வெளி அருங்கை பார்த்த பார் வையாளையர் பிள்ளை ஆற்றுகையாளையர் உள்

இதில் உள்ள சுவரில் எண்ணெயெலில், அதன் வடிவத்திலும் அழகவடிவத்திலும் இடைக்கல் பெருமையுடைய அறத்தில் காட்டமுடியாது. அப்படியானால் மாணவ ஆற்றல்களெல்லாம் கணப்பக்குவத்தில் இருப்பதில்லை. உதாரணமாக; மதுபிபாஷைக்கு எதிராகவே பெண்ணையுமையதனைத்துக்கு எதிராகவே தாடகம் கொட்டுகின்ற இதுவடிவத்தில் அகற்ற முடியாத வடிவமுடையது. இம்முறையினையைய மக்கள் ஆற்றல்களென்னவற்றும் விவகாரங்கள் கொடுத்த ஆற்றலையின் சாரமும் கொடுப்பதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

முடல் கவர்த்துவரையாடல் நடத்தப்படுகிறது. முதலில் தயக்கின்றதும் பின்னர் பரபரக்க வந்த இளைப்பாறிகள் உணர்ச்சி கவரப்பட்ட நிலையில் கடந்தகால வர்த்தகனை கெடைத்துப்போனார்கள். சமரசம் செய்வதற்காக கூற்றானை விடா நாட்டிலிந்து, தீவரத்தில் நடுத்தரவயது வைய ஒருவர் உட்கரு குரலில் "கம்பி நாடகம் என்னபோ நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் உங்களை நம்பித் தயாரிப்பவா பிரச்சினை என்று வந்தான் பிரச்சினைதான்." என்றார். அவரது கருத்தை ஆழமதிப்பது போன்ற முக்க குறிக்கோள் நாம் கதாபாத்திரங்கொள்வதற்கு. சின்ன மக்கள் கவலத்து செல்லித்தனர். பின்னர் 2016 இல் அந்த நகரமும் மூன்று பேரது அங்குமிங்கும் இருந்தக்காலையே அறிந்தபோது அம்மக்கள் அங்கலாங்கல மட்டுமே அங்கு

[illegible]

என்னும் அரசு
மீதில் சிந்தாமரையா
துறைமட்டெய்யு
குறிப்பிடுவதைப்
பேரன், தன் கப்
பெயர் வணக்கத்து
யிற் குறிக்கும்
புருஷபவராகவற்
அனுபவத்தை ஆள்
வழிப்படுபுருஷபவற்
தடிகளை உய்யவற்
கள்ளும், தமிகளாகும்.

மயங்கலொளையுக்கும் இடைவீகளை உலகியல் பதற்றம் எழுது எல்லையணைக் கட்டிப்பதும் எழுது மட்டுப்படுகளை மீஞ்சுவதும், எழுது வெறுமையை நீர்ப்புவதும் ஆதர்ச குறொட்டொய்வியைப் பொறுத்தவரையில், அலங்கின் இலக்கை அடைவதற்காக நூல்கள் தனது மயங்கலை தள்ளுதல்தான் செய்ப்புப் பாண்பதற்காக உதவும் ஒரு சத்திரசிகிச்சை சீபுவலது கத்தி ஒன்றைப் பயன்படுத்த வதுபோல் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பகல் வேட முகத்தில் பிள்ளைம் கள்ளெண்ண மறைந்திருக்கின்றது என்பதை ஆய்வு செய்து எழுது ஆளுமையின் சிகரம் உயர்வாற்றுகளை விடையாகக் கூறித்து கொள்ளுதல் அனைத் தியாயம் செய்து - அமை அம்மைடுத்த அமை நாம் ஆய்ந்தவியவேண்டும் எனக்குறிப்பிடுவது நினைவு கூருந்தாகது.

ஆற்றறுவுதலய ஆறுறுதலுபாளர்

தேருவென அரங்கிற் : ாகமளநிற் : நடி களவளநிற் :
நிதரநிற் : காட்டி : இவற்றிட : கதறு க்குந் : அம்மனவளநிற் :

ள்ளே வரவேற்கப்படுகிறான். தனது உடலையும் குரலையும் கசக்கிப் பிழிந்து பார்வையாளனின் மனத்தள வெளியில் இடையீடு செய்வதற்காக கடுமையான பயிற்சியில் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸ் அரங்கப் பயிற்சி நிறுவனம் வரையறுத்துள்ள ATOR கோட்பாட்டுப் பயிற்சி இதற்கு உதவலாம். Actor, Trainer, Orgraiser, Researcher என்ற வகையில் பங்கேற்கும் நடிகனுக்குப் பயிற்சி தேவைப்படும். கோட்பாட்டு ரீதியிலான அறிவு, செய்முறை ரீதியிலான அனுபவப் பயிற்சி, சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் பண்பாட்டு, அரசியல் பார்வைகளுடன் தொடர்பாக ஒரு அரங்கக் குழுவாழ்வில் புடம்போடப்பட்ட ஆற்றுகையாளர்களே நெருவெளி அரங்கில் சாதனைகளை அறுவடை செய்கிறார்கள்.

இங்கு ஒரு அனுபவத்தை பதிவு செய்யமுடியும். இனமுரண்பாடு மற்றும் மத அடிப்படைவாதம் பற்றிப் பேசும் ஒரு நெருவெளி அரங்கு யாழ். நாவலர் கலாசார மண்டப முன் முற்றத்தில் ஒரு மாலையில் நிகழ்கிறது. (2004 இல்) இதற்கு முன்பதாக மண்டபத்தினுள் ஒரு காரசாரமான 'இடைக் காலத் தன்னாட்சி அதி காரசபை' தொடர்பான அரசியல் வாதம் ஒன்று நடந்தேறியது. முற்றுப் பெறாமல் முணுமுணுப் புகளுடன் வெளியேறியவர்கள், இந்த அரங்க ஆற்றுகையைப் பார்க்கிறார்கள். ஆற்றுகையின் நிறைவில் தமது அரசியல் அபிலாசைகளுடனும் வெப்பியாரங்களுடனும் கருத்துக்களை எறிய, பார்வையாளர்கள் இரு குழுக்களாகி நின்று விறைப்புடன் வாதிடுகின்றனர். தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் இடைநடுவில் ஆற்றுகையாளர்களும் மல்லுக்கட்ட, அரங்கு கட்டுப்பாட்டை இழந்தது. சமரசம் செய்ய முனைந்தோரும் எதிர்வாதம் செய்ய, பல குழப்பங்களோடும் சந்தேகங்களோடும் மக்கள் கூட்டம் கலைந்தது. தான் அல்லாத பிற ஒன்றின்மீது எப்போதும் வெறுப்பையே காட்டும் முரணநடத்தைச் சமூகம் ஒன்றில் ஆற்றுகை செய்வதற்கும் ஆற்றல் வேண்டும்.

பின்னர் நடந்த ஆற்றுகையாளர்களுக்கான மீளாய்வில்; எதிர்பார்க்காத போக்கு இது. எனினும் பார்வையாளர்களை ஒரு ஆழமான தளத்திற்கு இட்டுச் சென்று, குழப்பி விடுவதென்பது நியாயமான வழி முறையே எனவும் இதுதான் ஆற்றுகையாளனின் பணியெனவும் தெளிவடைகின்றனர். இது விவாதத்திற்கு உரியதெனினும், மக்களின் மௌனப் பண்பாட்டைக் கலைப்பதற்கு அரங்கு ஊடகமாகிறது என்பது குறிப்பி

டப்பட வேண்டியதே.

“ஒரு புரட்சிகரமான கருத்து ஒரு புதிய வடிவத்தைத் தோற்றுவிக்கும். புதிய கலைக்கு புதிய நடிகனும் புதிய நுட்பங்களும் தேவைப்படும்” என ஸ்ரனிஸ் கூறியது போல், கனவுக்கும் நிஜத்திற்கும் இடையில் எல்லைக்கோட்டில் நின்று ஊடாடும் ஆற்றுகையாளன் தனது உடல், குரல், அசைவியக்கத்தினூடாக தனது தூண்டல்களை வெளிப்படுத்தும்போது பயிற்சி, அர்ப்பணிப்பு, சமூகப்பற்றுதியுடன் இயங்கும் நெருவெளி ஆற்றுகையாளர்களும் உண்மையில் சமூகப் போராளிகளே.

முடிவுரை

மிக வேகமாக மாறிவரும் புதிய உலக ஒழுங்கில் உலகமயமாதல் எல்லைகளை உடைத்து நிற்கிறது. உலகம் ஒரு கிராமமாக மாறிவிட்டது. ஆனால் மனிதர்கள்தான் தனித் தனி தீவுகளாகி தனி மையில் வாடுகின்றனர். செய்மதித் தொலைத் தொடர்பூடகங்களோடு அதிகம் உறவாடும் மனிதர்கள் மனங்களோடு பேசுவதில்லை. மக்களையோ தேசங்களையோ ஒன்றிணைக்கத் தவறும் உலகமயமாதல் சூழலில், உளப் பகுப்பாய்வுத் தளத்தில் ஆட்களுக்கிடையிலான உண்மையான உறவை வலுப்படுத்த அரங்க நடவடிக்கைகளுக்குத்தான் அதிகம் பணி காத்திருக்கிறது.

வலுப்படுத்த அரங்க நடவடிக்கைகளுக்குத்தான் அதிகம் பணி காத்திருக்கிறது. சமூகமாற்றத்துக்கான அழைப்பு நாற்புறமும் இன்று விடுக்கப்படுகிறது. அரங்கும் அதைக்கோரி நிற்கிறது. காத்திரமான கருத்தியலுடன் ஒரு பண்பாட்டு ஊழியத்துக்கு நாம் தயாரானால் மானுட விடுதலை விரைவில் சாத்தியப்படலாம்.

இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள படங்கள் அரங்காலயாவின் தயாரிப்பு, நெறியாள்கையில் புத்தளம் நாயக்கர்சேனையில் 2006 காலப்பகுதியில் அரங்கேற்றப்பட்ட 'ஃவிட்டு விடுதலையாகி...' என்ற நெருவெளி அரங்க ஆற்றுகையின் காட்சிகளாகும்.

தீர்மானங்களும் மாறுதல்களும் ஒரு நிமிடத்தில் எடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றை இன்னொரு நிமிடம் மாற்றிவிடுகிறது. - டி. எஸ். எலியர்

நீங்கள் 'சர்க்கஸ்' காட்சிகளில் பறவைகள், விலங்குகள் நடனமாடுவதைப் பார்த்திருக்கக்கூடும். அல்லது மயில் அழகாக ஆடுவதையோ, குரங்குகள் ஸ்தம்பமாடிவதோ ஆடுவதையோ பார்த்திருக்கலாம். உங்களைச் சிலர் வான்கிராஹி ஆடுவதையும் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆனால் நான் பறவைகள், விலங்குகள் நடனமாடுவதைப் பார்த்திருக்கின்றேன் பார்த்து மெய்யறந்து தின்றுமிருக்கிறேன். இப்போது அப்படிப் பார்த்த ஒரு விலங்கு நான் வந்தது பற்றியே சொல்லப் போகின்றேன்.

சிறகாது

உயின் நடனம்

■ குப்பிழான் ஐ.ரண்முகன்

அந்த விலங்கு வேறொன்றுமல்ல. எங்களுடைய அனுமான். அனுமான் என்றால் குரங்கல்ல எங்களுடைய வளர்ப்பு நாய். சித்திரவாசக இருக்கலையும் என்பதற்காக அவன் வைத்த பெயர் அனுமான். அதற்கு ஒரு சந்தேகமும் வந்தால் நானாக நூல்கள் நூல்கள் குறைந்து குறைந்து வளங்கு வளங்கு ஆடும். எங்கள் வீட்டுக்கு வரும் செந்திலினிகள் சிலரும் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்து அதிர்ந்து விவரித்து விவரிக்கிறார்கள். "பழங்கிளையா ஆடும் தானே" என்றும் சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால், நான் சந்தேகமாகக் கொல்லிவிட்டேன். உங்கள் வீட்டில் இருக்கிற அனுமனுக்கு ஆடப் பழக்கமில்லை.

நானும் சித்திரவாசகமே அது நடனமாடுவதாகக் கண்டுபிடித்தேன். அந்தக் கிட்டுப் பெட்டை நாய் இதுக்கு குரலினால் கவிகளை தந்திப்பது. வேலிக் கருவிக் கிட்டு உங்கள் அனுமான் மெய்யறந்து ஆடியதைப் பார்த்தேன். அது மெதுவான காசுரத்துக் கீச்சிலும் குரலில் ஓடுதா பாடி வருவதுமே தெரன்றிவது.

பிள்ளை கவனித்துப் பார்த்துவிட்டு அழகு மிகவிக்கிற பறவை உண்டாகக் கிடைக்கும் போதும், அதன் நடனப்பெண் நாய்கள் கோரும்போதும் அது மெய்யறந்து ஆடுவதாகக் கொடுத்தேன்.

ஆனால், அன்று அது அடிய நடனத்தை வர்ஸிங்க வார்த்தையால் இல்லை. "மெய்யறந்து ஆடுவது" என்று சொன்னால், தில்லை தில்லை அது அகற்றிக் கொடுத்தது. அது உயின் நடனம். ஆதலால் தந்த நடனம் ஆதலால் மகிழ்ச்சிப் பெறலாம் என்ன சொல்ல?

அன்று சிறிதே பாசை நான்தான். நவராத்திரியில் ஒன்பதாவது நாய்; வீடுகள் கோரும் வான்கிராஹி கோட்டு, பாசைகள் படைத்து, துதிப்பாடல்கள் பாடி வளங்கும் நாய்.

வினா தினங்கள் என்றால் எங்கள் வீட்டில் ஒரு பறப்பறப்பு தெரன்றிக் கொன்றும், எல்லா நாளும் பறப்பறப்பை நாய்தான் வளங்கும். அந்த நாய்களில் அதுவாக மிகவும் அளவிற்கு மிகுந்ததாக இருக்கும். வீட்டில் அப்போது இருக்கிற நாய் நாய் நேரம் எந்தோ அல்லாதில் மிகுந்தாகத் தென்றும், அந்தமிகுமாய் கட்டளைகள், வேல்குதல்பன் பறந்து கொண்டு குக்கும். இரத்தினில் ஓர் அமைதி கவித்ததாகக் கோன்றினாலும் அது திறவிலங்கு ஓர் அளவிற்குமே இருக்கும்.

ஒருவர் முக்கிய கொள்கைகள் குக் கொண்டு குக்கலாம். ஒருவர் அழகு கொண்டு விலங்குகளில் வேலையில் அழகு தென்றினில்லை என்றாலும் மனதிற்குள் அழகு கொண்டு குக்கலாம். ஒருவர் நிதிச்சின்று கொண்டு எங்கெங்கே சென்றிருக்கலாம். ஒருவர் மனதில்

அளவிற்குமே ஓடுதா தளர்ந்த தென்றினைச் செய்து கொள்ளுக்கலாம்.

அன்றும் அப்படியேதான் நடந்தது. உடனடியும், வேல்குதல்பன், குறைகருதல்களும், அதட்டல் கருமாய்...

"எங்கள் இந்த மனிசன் போட்டுறு"

"சிறிதாய் ஒன்றும் உட்கொள்ள"

"நீங்கள் அடுப்படிக்கை இருந்தால் நான் உடுக்கலாம் பார்ப்பேன்"

"இந்தக் கத்திவை எங்கள் வைக்கிட்டாய்"

"எடுத்தல் உடுக்க இடத்தினால் வைக்கத் தென்றிவது"

"ஒரு வானி தாய்வி அளவிக் கொண்டுவி"

"சுவாமிக் குழுவைவை வைக்கிற குத்துவி வந்து, துக்களை மிதுக்கு"

"நம்வதான் பெருநாளினில் இங்கு ஆள் வையு வாய்க்கால் உட்கொண்டு"

"மேட்டாய் கோயர் வந்திதும்; எரிச்சல் படும் கொண்டு புதுபுதுக்க கொண்டு கொண்டு"

"கொன்றிவைத் தட்டம் எங்கள் பிள்ளை"

"வானிவாரும், கொன்றிவை பாக்கிள்ளை நாய் குக்கு தள்ளிவை"

"கவலிப்படத்தடிவை ஒதுக்கல் துப்புவாய்கு"

"தவப்பவையாய் இரண்டு வாரிவை வெட்டி வளக்கொ"

"வளக்க அளவ் பிள்ளைத்திலை வளக்க"

படுக்கை”

“கோதாரி விறகு புகைஞ்சுகொண்டிருக்குது; எரியாதாம்”

“கேற்றடியிலை ஆரோ கூப்பிடுகினம், ஆரெண்டு பார் பிள்ளை”

“வாணி அக்காவீட்டை பூசை முடிஞ்சிட்டுதோ”

“சாம்பிராணித் தட்டைத் துடைத்துப்போட்டு, தணல் எடுத்து வையுங்கோ”

“தொட்டியிலே தண்ணி இல்லை, ஒருக்கா மோட்டரைப் போட்டு விடுங்கோ”

“மாடு கிணத்தடியிலை மேயக் கட்டினது; பொழுது படக்கிடையிலை போய் அவிட்டு வாறன்”

“கற்பூரம் கிடக்கோண்டு பார்; இல்லாட்டில் ஒருக்கா ஓடிப்போய் கடையிலை வாங்கி வா”

“ஆர் வந்திருக்கிறது? பள்ளிக்கூடத்திலையி ருந்து கூட்டமெண்டு வந்திருக்கினமோ?”

“எல்லா வீட்டிலையும் முடிஞ்சது போல கிடக்கு; இஞ்சைதான் இன்னும் தொடங்கேலை”

“மற்ற இரண்டு நாயும் நிற்குது. எங்கே அனுமான்? காணேலை”

“சரிசரி; விளக்கேத்திப் போட்டு முடிஞ்சது எல்லாத்தையும் சாமிப்படத்துக்கு முன்னாலை வை”

முன்னிரவின் தொடக்கத்தில் அறை மங்கலான மஞ்சள் ஒலி வெள்ளத்தில் மிதந்தது. மெல்லிய சுகந் தத்துடன் சாம்பிராணிப் புகை வளையங்களாக மேலே முந்து கொண்டிருந்தது. குத்து விளக்கின் ஒற்றைத் தீபச் சுடர் காற்றில் மெதுவே அசைந்தது.

நிவேதனங்களின் முன்னால் பாய் விரிந்து அவள் தனியே அமர்ந்திருந்தாள். மெல்லிய குரலில் சில துதிப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கலாம். மகள் சுகமில்லையென்று சொல்லி தன் அறையில் படுத்துவிட்டாள்.

சிறிது நேரத்தின் பின் தயங்கிய நடையில் அவளும் வந்து பாயில் அமர்ந்தாள். அவளின் முகத்தைப் பார்த்தபோது கண் கலங்கியிருப்பதுபோலப்பட்டது. அவன் மீது ஒரு குற்றஞ்சாட்டும் தொனி பரவியிருப்பது போலவும்பட்டது. எல்லாவற்றையும் உற்றுக் கவனித்த போது வழக்கமாகப் படைக்கப்படும் நிவேதனங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. முக்கியமாக அவல் இல்லை; மோதகம் - வடை இல்லை; நாவல் பழமும் மற்றப் பழங்களும் இல்லை; ‘பாரதிப்பாடல்’ புத்தகம் இல்லை.

இவற்றுடன் தங்கையின் வயலினும் - எப் போதோ ஆசை ஆசையாய் தங்கையினால் வாங்கப்பட்டு எங்கள் வீட்டுக்கு அடைக்கலமாக வந்த வயலின் - வருடம் ஒருமுறை சரஸ்வதி பூசையன்று மட்டும் உறையி

லிருந்து எடுக்கப்பட்டு, தூசி துடைத்து, நரம்புகளை மீட்டிப்பார்த்து வைக்கப்படும் வயலின் - அன்று வைக்கப் படவில்லை.

மீண்டும் கவனித்துப் பார்த்ததில், நன்றாகத் தாளிதம் செய்யப்பட்டு பொன்னிறத்தில் பொலியும் கடலை, தேங்காய்ச் சொட்டுகளுடன் இலையின் நடுவில் குவியலாகக்கிடக்க, சுற்றிவர நாலைந்து பெரிய கதலிப் பழங்கள்; வெற்றிலை பாக்கு; வெள்ளை - சிவப்பு - மஞ்சள் நிற மலர்கள்; ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் கற்கண்டு போட்டுக் காய்ச்சிய பால்; பக்கத்தில் செம்பும் தண்ணீரும், மேலே சுவரில் மாட்டியிருக்கும் சுவாமிப் படங்கள்.

மஞ்சள் வெளிச்சத்தில் ஒரு மனோகரம் சூழ்ந்து தானிருந்தது. சாம்பிராணியின் சுகந்தமும், கடலை தாளித்ததின் முணமும் தூக்கலாகத் தெரிய ஓர் இனிய கிறங்க வைக்கிற வாசனை சூழ, தன்னை மறந்தவனாக கண்களை மூடி, மெல்லிய குரலில் பாடத் தொடங் கினான்.

ஒருபாடல், இரண்டு பாடல், மூன்று பாடலென மெல்ல மெல்ல குரல் உயர்ந்து செல்ல, குரலில் ஒரு குழைவு, உருக்கம் தலைகாட்டிற்று. கண்களில் ஈரம் கசிந்த மாதிரி இருந்தது. நாலு, ஐந்து என தொடர்ந்து பாடினான்.

“பாரதியின் ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம் பாடுங் கோவேன்” கண்களைத் திறந்து பார்த்தான். அவளின் முகத்தில் கனிவு கூடியிருந்தது.

நினைவிவிருந்து பாரதி பாடலைப் பாடத் தொடங்கினான்.

“ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் பராசக்தி... ஓம் பராசக்தி
ஓம் பராசக்தி... ஓம் பராசக்தி...”

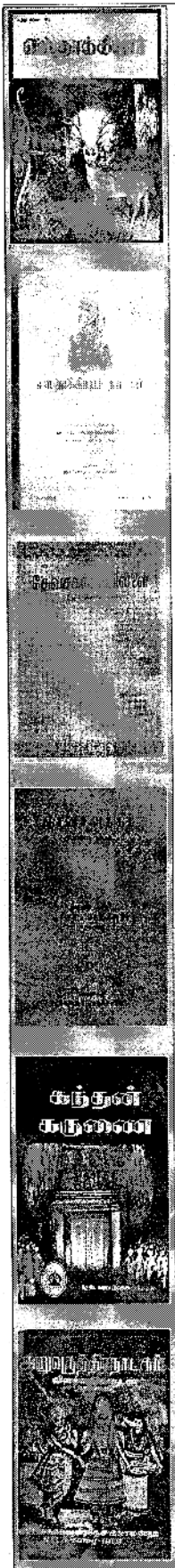
எங்கிருந்தோ துள்ளிக்கொண்டு ஓடிவந்து அறை வாசலில் நின்றது அனுமான். என்னையும் அவளையும் ஒருகணம் பார்த்தது. படைத்த நிவேதனங்களைப் பார்த்தது. ஏதோ மெதுவாக பாட்டுப் பாடுவதுபோல ஒலி எழுப்பிற்று. திடீரென ஆடத் தொடங்கியது அனுமான்.

கால்களைத் தூக்கித் தூக்கி, நெளிந்து வளைந்து - நெளிந்து வளைந்து மெல்லிய குரல் எழுப்பிக் கொண்டு மீண்டும் மீண்டும், மீண்டும் மீண்டுமாய்...

பாடலுமாய்.. ஆடலுமாய்... இரண்டு மூன்று கணங்கள் அந்தப் பரவசம் ஆட்கொள... உயிரின் நடனம்.

ஒரு பேரமைதி எங்கும் சூழ்ந்து கவிந்தமாதிரி இருந்தது. அது பரிபூரணமான நிறைவான அமைதியாக கவே இருந்தது. ■

எப்போதும் நேரம் ஒதுக்குங்கள்,
புன்னகைக்கவும் மகிழ்ச்சியாயிருக்கவும்.

சுந்தரம் - ஒரு பார்வை

■ யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

தமிழர்களுக்குரிய தொன்மைமிக்க நாடக மரபாகக் கொள்ளப்படுபவை 'சுத்துக்கள்' ஆகும். நாடகத்துக்குரிய பழந்தமிழ் சொல் 'சுத்து' என்பதனை யாவரும் அறிவர். சங்ககாலத்தில் இருந்தே சுத்துக்கலை தமிழர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து வந்துள்ளமையை இலக்கியங்கள் சுட்டி நிற்கின்றன. குரவைக்கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, வரிக் கூத்து... என பல வகைக் கூத்துக்கள் பற்றித் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நோக்குகின்றோம். இவை இலக்கியங்களுக்குள் கிடைக்கும் தகவல்களே தவிர எந்த வித நாடக நூல்களும் எமக்கு ஆதாரமாகக் கிடைக்கவில்லை. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழில் எழுதப்பட்ட நாடக நூல்கள் எதுவும் எமக்கு கிடைக்கப் பெறவில்லை என்பது துரதிஷ்டவசமானது.

சங்ககாலத்தில் இருந்து எழுதப்பட்ட பல நாடக இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் பற்றி அறியக் கூடியதாக இருந்தாலும் எதுவுமே கைக்குக் கிடைக்கவில்லை. அகத்தியம்; சந்தம், சயந்தம், செயிற்றியம், நூல், பரதம், பரத சேனாபதிபம், மதிவாணன் நாடகத்தமிழ், முறுவல், வஞ்சிப்பாட்டு, மோதிரப் பாட்டு, கட்கண்டு, விளக்கத்தார் கூத்து...¹ போன்ற பல நூல்கள் பற்றிய தகவல்களை எமது தொல்சீர் இலக்கியங்களில் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவி ஆடிய அரங்கின் பல்வகைத் தன்மைகளையும் அறிகின்றோம். சோழர்காலத்தில் எழுந்த ராஜராஜேஸ்வரன் நாடகம், பூம்புலியூர் நாடகம், ஆரியக் கூத்து, திருமூல நாயனார் நாடகம்... எனப் பலவும் ஆடப்பட்டதை அறிகின்றோம். ஆனால் நூல் ஆதாரங்கள் எவற்றையும் கைவரப் பெற்றோ மில்லை. இயல் இசை நாடகமென்று முத்தமிழ்க் கோட்பாட்டினை முழங்கித் திரிந்த தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகத் தமிழ் ஆதாரமற்று அழிந்து போனமைக்கு வலுவான காரணங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். 'நாடகம்' கௌரவத்துக்குரியதாக பேணப்படாமையோ அல்லது 'நாடகம் சாடுமை நன்று' என்று போதித்த பௌத்த சமண ஆதிக்க காலத்தில் அழிக்கப்பட்டோ, இல்லாதொழிந்தோ போயிருக்கலாம். அது நீண்ட ஆய்வுக்குரியது. நாயக்க மன்னர் காலத்தில் எழுந்த நாடகப்பண்புடைய பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி போன்றவையே எமக்குக் கிடைக்கின்ற, நாடகமாகக் கொள்ளப்படக்கூடிய முதல் நூல்கள். கிரேக்கத்தின் நாடகத் தொன்மையை அங்கு கி.மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் எழுதப்பட்ட 46 நாடக நூல்களிலும் காணுகின்றோம். ஆனால் நாம் வரலாற்றுக்கு மிகக் கிட்டிய காலம் வரைகூட எமக்கான நாடகப் பாரம்பரியத்தின் ஆதாரங்களை தொலைத்து விட்டோம்.

எனவே ஒரு சமூகத்தின் கலை, இலக்கியம் பற்றிய 'காலங்கடந்த' பேணுகைக்கு நூல் ஆதாரங்கள் மிகமிக இன்றியமையாதவை. இதனை வலியுறுத்தும் நோக்கோடு ஈழத்தில் இதுவரை பதிப்புச் செய்யப்பட்ட கூத்து நூல்கள் பற்றிய ஒரு மேலோட்டமான பார்வையையும், தகவல்களையும் இக்கட்டுரையினூடாக முன்வைக்க முனைகிறேன்.

விலாச நூல்கள்

சுத்துமரபுகளில் இருந்து தோற்றம் பெற்ற ஒரு வடிவமே விலாசமாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் அறிமுகமாகிய 'விலாசங்கள்' கூத்தினைத் தழுவி வளர்ச்சி

பெற்றன. சுத்தாக இருந்த வடிவங்களே விவர நாடகங்களாக மாற்றப்பட்டன. ஆனால் சுத்த நூல் களுக்கு முன்னமே பதிப்புப் பெறுகின்ற பெருமானை இவ்விரை நூல்கள் பெற்றன. எனவே சுழத்தில் முதலில் அக்கவாசலம் வழிய நூல்களாக இந்த விவர நாடகங்கள் காணப்படுகின்றன. எந்தாக்கியவர் நாடகம், கர்மபுத்தி நூல் நாடகம், பதிவிரை நாடகம், புத்தத்தம்பி நாடகம் ஆகியவை முன்னர் எழுந்த நூல்களாகவும் இவை சுற்றுக்களாக இருந்து இராக, தாள சீர்பெற்று விவரநாடகங்களாகவும் அடப்பெட்டாயிற்று. இவ்விரை சுற்று நூல் தரிசு என்று கூறப்படக் கூடியவை. இந்நூல்களில் பெரும் பாலானவை அக்கலேவியில் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட 'ஞானப்பிரகாசியம்' அச்சிவந்திரகாணையிலேயே பதிப்புச் செய்யப்பட்டன.

முதற் சுத்து நூற்பதிப்பு

சுத்து சுத்து நூல்கள் மாற்றப்பட்டன. மன்னார் பிரதேசங்களில் ஆரம்பப்பட்ட மரபுவழிக் சுத்துக்களில் சுத்தோலிங்கத்தில் செல்வாக்கினால் பதிவிரை மாற்றங்கள் உள்ளவர்கள் பெற்று 'சுத்தோலிங்க சுத்து மரபு' உருவாகியது என்பதனை மாவரும் அறிவர். மாற்றப் பாணத்தில் கெடல் மோடிக்கத்தென வழங்கப்படுவது இக்கத்தோலிங்கக் சுத்து மரபே ஆகும். இன்றுவரை மாற்றப்பாணத்தின் பால் பெருந்திய சுத்துப் பாரம்பரிய மாவரும் இதுவே இருந்து வருவதும் ஆரம்பிடத்தக்கது. இக் சுத்துமரபில் அச்சேறிய 'தேவசகாயம்பிள்ளை' நாட்டுக்கத்தே முதலில் அச்சேறிய நூலாகக் கொண்டு படுகின்றது. அராவிதூர் ருத்தங்குமார புவனியைப் 1776 அண்டில் எழுதப்பட்டதாகக் கருப்பறும். இந்நாடகத்தை தெனியோடிச் சுத்தர்கள் தமது தாய் நூலாகக் கொள்வர். இது 1926 ஆம் ஆண்டு அக்கலேவி ஞானப்பிரகாசியம் அச்சியத்திரகாணையில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

ஆனால், ஞானப்பிரகாச அச்சிவந்திரகாணையை நிறுவினாரும், என்னாக்க சவணை 1884 இல் அமைத்தவரும், 'சன்மாரிக்க போதிலி' என்னும் பத்திரிகையை நடத்தியவருமான வரலாற் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள் இவற்றிய எந்தாக்கியவர் நாடகம் 1890 இல் முதற் பதிப்புக் கண்டது. இக்கவை விவரம் எவ்வேறு கருதிய காரணத்தினால் இந்நூல் பற்றி முன்னுரைப்பதில் இடம்பாடுகின்றது. இது முதலில் சுத்தாக எழுதப்பட்டுப் பின்வரே இராக தாளங்களைப் பெற்று விவரநாடக ஆகி இருத்தல் வேண்டும். இதனை அதன் முன்னுரை வழி நோக்கமுடையது.

"அற்புத சுத்தன் பொற்பாதம் போற்றி நூற்பாதிசில் தனவையற் கோர்த்த மெய்ப்புத் தவைய் வந்தாக்கியவர் எந்திரம் சாவன்கோர் அன்பும் இன்பும் உறப் பெரும் பிரயோசன மருவாதவால் அச்சித்திரத்தை ஓர் நாடகமாகப் பாடினம். பாடினவது வற்று ஆடினவர் அந்ந் கேற்றத்தின் முன்னர் இந் நாடகம் அச்சியத்திரோபாத்தாய் 1890 ஆம் வருஷம் வெளிவந்தது.

பின்னர் 1894 ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாம் முறையும் பிரசுரித்து வெளிவந்தது. பின் கார்த்திக் கொன்று மோவையம் இந்நாடகம் உபமெட்டில் திருத்தப்பட்டு வெளிவந்தது. என்ருவதும், பழைய மெட்டு வேண்டுமென்று பலர் கேட்டுக் கொண்டமையினால் இதை நூல்காரம், நூலாயம், நூல்காரம் முறையாயும் வெளிப்படுத்தினோம். அவைகளுள் இவ்வா நெருங்கியவையாம் ஆறாம் முறையாயும் இதை அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றோம்."

என 1928 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆறாவது பதிப்பில் முன்னுரைநிலை பதிப்பாளர் கருகின்றார். எனவே ஒரே நூல் சுத்துநாடக, விவரநாடக, சபாநாடக மாற்றவந்துள்ளது என்பதனை அறியப்போது, இவ்ருவோ முதல் எழுந்த சுத்து நூலாகக் கொள்ளலாமா? என்பது ஆராய்வுறிய விடயம். இவ்வாறே 'அலெச நாடகம்', 'இம்மவையேல் நாடகம்' போன்றவைபற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறினும் அவற்றின் பிரதிகள் எதுவும் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

எனவே சிறுநூல்பாடகம் கருப்படியது 1926 ஆம் ஆண்டு பதிப்புச் செய்யப்பட்ட 'தேவசகாயம் பிள்ளை' நூலே முதல் பதிப்பாகப் பத்து நூலாக மோவையப் பாடித்தகது. இது தொடர்பான ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டும்மென்பது ஒரு தேவையாக உணரப்படுகின்றது.

பேராசிரியர் வித்தியாசனந்தனின் பதிப்பு முயற்சிகள்

சுத்துக் சுத்து மரபிற்கு நூர் உயிர்ப்பை வழங்கி வரவென்று வணங்கிப் பேராசிரியர் வித்தியாசனந்தனின் பணி பேரற்றுதற்குரியது. மத்தியமது வர்க்கத்தினால் நிராகரிக்கப்பட்டு, சுத்து 'நாகரிகமற்ற கலை' என்ற நிலைப்பாட்டினை மாற்றி அது தமிழர்களின் தேசிய வடிவம் என்று கிரகணவைய வந்தருந்தியவர் பேராசிரியர். அவர், சுத்தினை புத்தாக்கம் செய்து பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அரங்கேற்றியதுடன் திராவிட, வணக்கமுத்திரை டாக்டர், அண்ணாமலிமார் மயநாடு, கருத்தமர்வுகள், சுத்துப்போட்டிகள், விதாக்கள், ஒலிப்பதிவாக்கம் என பதிவிரை பணிகளையும் மேற்கொண்டு அப்பணியை சொல்லுருத்தினார். பெற் கருப்பட்ட அவரது பல் வேறுபட்ட பணிகளில், முக்கியமானது அறிஞர் போதும் விவரமில் இந்நூல் சுத்து நூல்களை பதிப்பாக்கம் செய்த பணியாகும். மன்னார், மட்டக்களப்புப் பிரதேசங்களைக் கோர்த்த தாங்கு சுத்து நூல்களை பதிப்பாக்கப் பெற்று வெளியிட்டார். இவ் வெளியீடுகள் சுத்தின்

‘பேணுகைக்கு’ என்ற தெளிவான நோக்கோடு மேற் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. அதில் எந்த மாற்றுக் கருத்துக் களுக்கும் இடமில்லை. ஆனால் கூத்து பதிப்பு முயற்சியே பேரா. வித்தியானந்தனால் தான் முதன்முதலில் மேற் கொள்ளப்பட்டது என்ற வாய்ப்பாடான வரலாற்றுக் கருத்துள்ளது. இது தவறானதாகும். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனும் முன்னுரையொன்றில் இக்கருத்தினை வெளியிட்டுள்ளார்.

“மக்கள் கலையை பேணிவளர்க்கும் இந் நோக்கத்துடனேயே அலங்கார ரூபன் என்னும் தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தை நாம் இலங்கைக் கலைக்கழக வெளியீடாக 1962 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்களில் வெளியிட்டோம். ஈழத்தில் முதன்முதலாக நாட்டுக்கூத்து சிறந்த முறையில் நூல்வடிவினைப் பெற்றுள்ளமை இதுவேயாகும்.”³

பேராசிரியரின் இக்கருத்து தவறானதாகும். ஏற்கெனவே கத்தோலிக்க தென்மோடிக் கூத்தாகிய தேவசகாயம்பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்தில் 1926 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளதை முன்பே குறிப்பிட்டோம். அதனைவிட ஐந்து கூத்து நூல்களைப் பதிப்புச்செய்த மு.வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களின் முதல் பதிப்பு நூலான ‘எஸ்தாக்கியார்’ நாட்டுக்கூத்து நூல்முதலாக அலங்கார ரூபனுக்கு, முதல் 1962 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், கூத்து நூல்களைப் பதிப்பாக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற உந்துதல் சிலருக்கு ஏற்பட்டதற்கு பேரா. வித்தியானந்தனின் பதிப்பு முயற்சியும், பதிப்பித் தவற்றை எழுச்சியுடன் வெளியீடு செய்த நிகழ்வுகளும் காரணமாக அமைந்தன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். இப்பணியை பேராசிரியர் நன்கு திட்டமிட்டு மரபினைப் பேணும் நோக்கோடு மேற் கொண்டார் என்பதற்கு அவரது பின்வரும் கருத்துக்கள் சான்றாக உள்ளது.

“... மக்கள் கலையை பேணி வளர்ப்பதற்கு நாடகக்குழு கையாண்ட ஐந்தாவது வழி நாட்டுப்புற பாடல்களையும் கூத்துக்களையும் நூல்வடிவில் வெளியிட்டமையே...”⁴

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ‘அலங்கார ரூபன்’ நாடகத் தையும், மன்னார் பிரதேசத்தை சேர்ந்த ‘என்றிக் எம்பரதோர்’, ‘மூவிராசாக்கள்’, ‘ஞான செளந்தரி’ ஆகிய நூல்களையும் பதிப்புச் செய்தார்.

1. அலங்கார ரூபன் (1962)

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வழங்கி வந்த தென்மோடிக் கூத்தான அலங்கார ரூபனை பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் 1962 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் வெளியிட்டார். “அலங்கார ரூபன் நாடகம் மிகச்சுவை செறிந்த பாடல்கள் நிறைந்த, மட்டக்களப்பிற் பெரிதும்

கொண்டாடப்படும் தென்மோடிக் கூத்துக்களில் சிறந்த தொன்றாகும்...”⁵ என பேராசிரியர் முன்னுரையில் குறிப்பிடும், இந்நூலுக்கான ஏட்டினை காரைதீவைச் சேர்ந்த வைரமுத்து கைலாயபிள்ளை கப்புகனாரிடம் பெற்று, பண்டிதர் வி.சி. கந்தையாவின் உதவியுடன் பதிப்புச் செய்துள்ளார். மட்டக்களப்பில் வழங்கிவந்த இக்கூத்தினை எழுதியவர் யார் எனத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிடும் பேராசிரியர், ‘யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை’ போன்றவற்றில் குறிப்பிடப்படும் கணபதி ஐயரினால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், திரு. வி. சி. கந்தையா அவர்கள் தமது ‘மட்டக்களப்பு தமிழகம்’ என்னும் நூலில் அலங்கார ரூபனை கணபதி ஐயரே எழுதியதாகக் கூறுகின்றார்.⁶

இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் வெளியீடாக 114 பக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் மட்டக்களப்பு கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

2. என்றிக் எம்பரதோர் (1964)

மன்னார் பிரதேசத்தினை சேர்ந்த கீத்தாம் பிள்ளை புலவர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட, வடபாங்குக் குரிய பிரபல்யமான கூத்துமரபாக ‘என்றிக் எம்பரதோர்’ காணப்பட்டது. இந்நூலை மன்னார் கலைஞர் பெஞ்ச மின் செல்வம் அவர்களின் உதவியுடன் பேராசிரியர் ஆராய்ந்து வெளியீடு செய்தார். மன்னார் பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவந்த முதல் கூத்து நூலாக கொள்ளத்தக்க இந்நூல் 1964 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. மன்னார் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் இதற்கான நிதியை வழங்கி வெளியீடு செய்தன. இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் கலைவாணி அச்சகத்தில், அச்சப்பதிப்புச் செய்யப்பட்டது.

3. மூவிராசாக்கள் (1966)

கத்தோலிக்க கூத்துமரபில் மிக முக்கியமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற ‘மூவிராசாக்கள்’ கூத்தானது மன்னார் பிரதேசத்துக்குரிய தனித்துவமான கூத்து மரபாகும். இதை எழுதியவர் யாரென இனங்காண முடியாது போனதாக குறிப்பிடும் பேராசிரியர் “இந்நூல் ஏனைய நாடகங்களிலும் சிறந்ததாய் ஆக்கமுறையிலும் அமைப்பு முறையிலும் ஏனைய கூத்துக்களில் இருந்து வேறுபட்டதாய் அமைந்துள்ளது” என்றும் “மற்றைய நாடகங்களில் கையாளப்படாத புதிய இராகங்களையும் எதுகைமோனைத் தொடர்களையும் இதில் காணலாம்”⁷ என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். அச்சங்குளம் அண்ணாவியார் இரத்தினம் வழங்கிய மூலப்பிரதியை கொண்டும் வேறுபல ஏட்டுப்பிரதிகளை ஆராய்ந்தும் இந்நூலைப் பதிப்புச் செய்திருந்தார். இந்நூலாக்கத்திற்கும் நானாட் டானைச் சேர்ந்த பெஞ்சமின் செல்வம் உதவியாக விளங்கி இருக்கின்றார். 117 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் ஆனந்தா அச்சகத்தில் அச்சப் பதிப்பு செய்யப்பட்டது. மன்னார் உள்ளூராட்சி மன்றங் களின் வெளியீடாக 1966 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

4. ஆர். வி. வெங்கடேசன் (1967)

மன்னார் பிரதேச தேவாலயங்கு கத்தோலிக் ஆடப்பட்ட 1905 அளவில் எழுதப்பட்ட புலவர் மயிலாற்றின்னை குணப்பின்னை எழுதிப் 'ஞானசிக்ஷை' இரண்டு இரவுக் கூத்தாக ஆடப்பட்டு வந்தது. இத்திரவின் எட்டுப்பிரதிகைப் பெஞ்சபின் செல்வம் அவர்களிடம் பெற்று, அவரது உதவியுடன் பேரரசு வித்தியாளத்தன் 1967 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். உள்ளூரார்ச் மன்றங்களினால் வெளியிடப்பட்ட இத்திரவ் 236 பக்கங்களை கொண்டது என்பதுடன், இது எழுதப்பாணம் கணவரவாணி அச்சுத்தித் அச்சிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறு பேராசிரியர் வித்தியாளத்தன் அவர்கள் பதிப்பித்த நான்கு கூத்து நூல்களும், நூற்பதிப்புக்களுக்குள் குறிப்பித் திருக்கவையாகவும், பலருக்கும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு நூல்களிலும் அவற்றிற்கான சீதாத்துலாவைய விளக்கி இருப்பது என்சிரியான முன்னுரைகளையும் வழங்கியுள்ளார். பேராசிரியரின் பணி பேரற்றும்பா வெண்டிய அபிதேவனை, அவருக்கு உதவியுள்ளவர்களைப் பற்றியும் வி. வி. வெங்கடேசன், பெருநாள் செவ்வம் பேரன்றோரின் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆசிரியர் மு. வி. ஆசீர்வாதம் பதிப்பு முயற்சிகள்

பேராசிரியர் வித்தியாளத்தனின் பதிப்பு முயற்சியைப் போன்ற, பேராசிரியருக்கு முன்பே கூத்து நூல் பதிப்பு முயற்சியை ஆரம்பித்து ஐந்து கூத்து நூல்களை அச்சுமையாக்கிவிட்டு வெளியிட்டுள்ளவர், ஐயப்பெற்று ஆசிரியர் மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களாவார்.

யாழ்ப்பாணம், கண்டிமலையாற்றில் மரத்த கொண்டு மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள், ஆசிரியர், எழுத்தாளர், சமூகபணியாளர், ஆசீர்வாதம் அச்சுத்தினை உருவாக்கிய விதமாக, இவர் நாட்டுக்கூத்துப் பிரியமாகவும் இருந்தார். இவ்வாறு தான் பதிப்புத்துறைக்குள்ளே இருந்தவர் அண்ணாவியார் பூதகன் பேராசிரியர் ஆவார். யாழ்ப்பாணத் தென்மேற்குக் கத்தோலிக் நகர் மேலக் தனி இடம் பிடித்து தீண்டல் அண்ணாவியார் பூதகன் யோசேப்பு. இரு வரு ஆர்வாரம் இணைந்த போது பதிப்பு முயற்சி காத்தியமாகது. இது பற்றி மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் தான் முதல் வெளியிட்டில் பின்வருமாறு கருவினார்.

"...பூத்தான் யோசேப்பு, தாம் பள்ளத்தாட்டில் அரங்கேற்றம் செய்ய எந்தாக்கி யார் நாடகத்தினால் அச்சுத்தி இரகிகர்களுக்கு

உதவியேற்பும் என்னும் பேராவலாத்தான்டப் பட்டு தனது பெருங்குடும்பம் என்னு கறி, பெருபடி தன கூத்தை பூத்தக உருவமாக்கித் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். என்னு மனதி ழார் ழா' நுப் பிரதிகைகாகக் கிடத்து அழித்து ஒழியும் நாடகங்களை அச்சுத்திலித் தீயிழ்த் தாய்க்குத் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருத்ததனால் அவரது வேண்டி வேண்டி எந்தவாக்கி முதன்முதலாக எந்தாக்கி நாடகத்தை அச்சிட முயலத்தோம்..."

எனவே ஆசிரியர் மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களின் முயற்சிக்கு அண்ணாவியார் பூத்தான் யோசேப்பு பெரும் உதவியாக நின்று செயற்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கூத்தினை தெழிப்படுத்தும் அண்ணாவியும் தமிழில் பற்றுறுதியும் ஆற்றலும் கொண்டு பதிப்பாளரும் இணைத்ததால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஐந்து நூல்களும்

- * பிச்சுத்தித் முறையில் சீர் பிச்சுக்கப்பட்டும்
- * நாடகம் கண்ணை தனது விளக்கி எழுதப்பட்டும்
- * பாடல்வளின் பெட்டுப்பன் மூலமெட்டுக்கள், இராகம், தாளம் இடப்பட்டும்
- * பெருநாள் நூல்வாளைப்படி (பேரவா) செய்யப்பட்டும்
- * எழுத்துப் பிழைகள் இல்லாத, சீரான அச்சுப்பதிப்பிலும் வெளிவந்தன.

கூத்து நூல் எவ்வாறு அச்சிடப்படலாமென்பதற்கு மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களால் மேற்கொண்டப்பட்ட ஐந்து கூத்து நூல்களும் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கின்றன. இந்தக் கூத்துக்கள் ஐந்தும், நூற்றுக்கணக்கான உடனையவர் பங்கேற்றுபட்ட அண்ணாவியர்களால் இன்றுவரைக்கும் மேலமேற்பட்டு வருவதும், இத்திரவிகள் தனது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனவரும் வெறுமையே ஆவையென்றதற்கு அப்பால் யாழ்ப்பாண பெருநாளுக்குத்துமுதல் வலங்கிக்கு கதவி வருகின்றன. இத்தயையாகிய வெற்றிகரமான பதிப்பு முயற்சியாக மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களின் பதிப்பு முயற்சியைத் குறிப்பிடலாம்.

1. எந்தாக்கியார் நாடகம் (1962)

1927 ஆம் ஆண்டு மாகாள் மாதகளில் புலவர் வி. வி. குணப்பின்னை அவர்களால் எழுதப்பட்டு, கணபதி ஞானப்பிரகாசியால் 'அச்சுத்திவாரம்' அனுமதி பெறப்பட்ட 'எந்தாக்கியார்' கூத்தினை மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் 1962 ஆம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அண்ணாவியார் மு. பெரன்னுத்துவம் அவர்களின் கண்டித்தினால் எழுதப்பட்ட இவ் எந்தாக்கியார் நாடகம் கிறித்தவ வேதமாத்கொண்டு எந்தாக்கியாரின் சரித்திரத்தை நூற்றி அமைக்கப்பட்டதாகும். இது முன்பு எழுதப்பட்ட தம்பிமுத்துப் புலவரின் எந்தாக்கியை விடுத்து வெறுப்பட்டது. இத்திரவின் தெனிலான முன்னுரையைய பேராசிரியர் வழங்கி இருப்பதுடன், புலவர் வரலாறு, கலையுருக்கர் பேரன்றவற்றினையும்துறவில் இணைத்துள்ளார். 164 பக்கங்களைக் கொண்ட

இந்நூல், பதிப்பாசிரியரின், ஆசீர்வாதம் அச்சகத்திலேயே பதிப்பிக்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2. விஜயமனோகரன் நாடகம் (1968)

கண்டிக்குளிப் புலவர் மரியாம்பிள்ளை அவர்களினால் 1934 ஆம் ஆண்டளவில் இயற்றப்பட்ட விஜயமனோகரன் நாட்டுக்கூத்தானது சிறந்த இலக்கியத் தரத்தினைக் கொண்ட நாடகமாகும். இதுபற்றிக் கூறும் பதிப்பாளர்,

“இந்நாட்டுக்கூத்து நடிப்பதற்கு மட்டுமன்றி படிப்பதற்கும் சுவை தரக்கூடியதாகவுள்ளது. அருமையான சொற்கள், சிறப்பான உவமைகள், எடுப்பான வர்ணனைகள், எதுகை மோனைச் சிறப்புக்கள், அணிகள் என்பன இக் கூத்தின் சிறப்புக்கு கட்டியம் கூறுகின்றன.”⁹ என்கின்றார்.

கிறிஸ்தவ மத நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும் கற்பனைக் கதையான இக்கூத்து சுவாமி ஞானப்பிரகாசியாரின் ‘அச்சேற்றலாம்’ அனுமதியுடன் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. 151 பக்கங்களை இந்நூல் கொண்டுள்ளது.

3. மரியதாசன் (1972)

புலவர் வெ. மரியாம்பிள்ளையினால் 1932 ஆம் ஆண்டளவில் எழுதப்பட்ட இக்கூத்தினை, மு.வி. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். விஜயமனோகரன் கூத்தினைப் போலவே சிறப்பான கவித்துவத்தைக் கொண்ட இக்கூத்தும், வாய்வழிக்கதையொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 134 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலும், ஆசீர்வாதம் அச்சகத்திலேயே அச்சுப்பதிப்பு செய்யப்பட்டது.

4. தேவசகாயம்பிள்ளை (1974)

அராலி முத்துக்குமார புலவர் அவர்களினால் எழுதப்பட்டு, பதிப்பிக்கப்பட்ட முதலாவது நூல் என்ற பெருமைக்குரிய 1926 இல் வெளியிடப்பட்ட ‘தேவசகாயம்பிள்ளை’ நூலை அந்நூல் பதிப்பு எங்கும் இல்லாத சூழலில், இரண்டாவது பதிப்பாக, தெளிவான பதிப்புரை யுடன் மு.வி. ஆசீர்வாதம் வெளியிட்டார். 139 பக்கங்களைக் கொண்ட இவ் இரண்டாம் பதிப்பு 1974 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

5. மனம் போல் மாங்கல்யம் (1976)

நான்கு கூத்து நூல்களையும் ‘பதிப்பித்து’ வெளியிட்ட மு.வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களைத் தூண்டி, அண்ணாவியார் பூந்தான் யோசேப்பு அவர்கள், புதிய கூத்து நூல் ஒன்றினை ஆக்க முனைந்ததன் விளைவே ‘மனம்போல் மாங்கல்யம்’ ஆகும். உலகப் புகழ் பெற்ற நாடக ஆசிரியராகிய வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் அவர்கள் எழுதிய ‘நீ விரும்பிய விதமே’ (As you Like It) என்னும் நாடகக் கதையையே, மனம் போல் மாங்கல்யம் என்ற பெயரில் கூத்தாக எழுதினார். தனது சிறந்த ஆக்கத்

திறனை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தி எழுதிய இக்கூத்து பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. இந்நூலுக்கு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஆய்வுரை ஒன்றினையும் வழங்கியுள்ளார். கூத்தின் மெட்டுக்களை இனங்காணக்கூடிய மூல மெட்டுக்களின் பட்டியலையும் ஆசிரியர் இதில் இணைத்துள்ளார். 146 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் தெளிவான அச்சுப்பதிப்பில் வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வாறு மு.வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஐந்து யாழ்ப்பாண தென்மோடிக் கூத்துக் களும் பல்வேறு வகைகளிலும் முக்கியத்துவமுடையன. குறிப்பாக, கூத்து நூல்களில் நடித்த நடிகர்களின் விபரப் பட்டியலை இணைத்திருந்தமையும், வடமாகாணத்தில் எழுதப்பட்ட 71 நாட்டுக்கூத்துக்களின் விபரப்பட்டியல்கள் இணைக்கப்பட்டிருந்தமை போன்ற அனைத்தும், சிறந்த ஆவணமாக்கச் செயற்பாடுகளாக கொள்ளத்தக்க வகையில், சிறப்புச் சேர்த்து நிற்கின்றன.

பண்டிதர் வீ.சி. கந்தையாவின் பதிப்பு முயற்சிகள்

‘மட்டக்களப்பு தமிழகம்’ என்னும் சிறப்பு மிக்க ஆய்வு நூலையும், ‘கண்ணகி வழக்குரை’ என்னும் பதிப்பு நூலையும் வெளியிட்ட மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த வித்துவான், பண்டிதர் வீ.சி. கந்தையா அவர்களும் இரண்டு கூத்து நூல்களை பதிப்பாக்கம் செய்து வெளியிட்டார். தமிழ் மூதறிஞரான இவர். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் கலைக்கழகச் செயற்பாடுகளுக்குத் துணை நின்றவர். பேராசிரியர் அலங்கார ரூபனை பதிப்புச் செய்த போது அவருக்கு உறுதுணையாக செயற்பட்டவர். மட்டக்களப்பு கூத்து மரபினை நன்கறிந்திருந்த இவர் தனது முன்னைய அனுபவத்தோடு சிறப்பான, இரு வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களை வெளியிட்டு கூத்துத்துறைக்கு மிக முக்கிய ஆவண ஆக்கத்தினை செய்துள்ளார்.

இவரது பதிப்பாக்கங்களில் தூர்ந்த நிலையில் இருந்த பல ஏடுகளை ஆராய்ந்து முழுமையான ஆக்கமாக நூல்களை வெளியிட்டமை, சிறந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களை வழங்கி நூலுக்குத் தெளிவை வழங்கியமை, பாடல்களை நன்கு சீர் பிரித்து எளிதில் வாசிப்பதற்குரியதாக ஆக்கி இருந்தமை போன்றவற்றால், பதிப்பு நூல்கள் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றன.

1. அனுவுத்திரன் நாடகம் (1969)

மட்டக்களப்பு தென்மோடிக் கூத்து மரபில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் சிறந்த இலக்கியச் செழுமையையும், கவிச்

சிறப்பையும் கொண்டுள்ளது. காணாதீது, பனங்காடு, பெரும்பாளையம், தாண்டிக்குட்டி, கங்குலமங்கலம், மன்றிச் பேரவாறு கிராமங்களில் 'கெளரி' மீட்டிட்டுப் பெருகலான ஓர் 'நெருக்கிய பதிப்பாகியும் இப்பொழுது நொருந்துன் னாய் இவ்வாறு எழுதியவர் கார்த்திகேயன் காரையாழ்வாறு துள்ளு எனக்கூறும் பதிப்பாகியவர் 'இன்னும் சிவனடியைப் புலவர்' எழுதியிருந்து வருவதாக இருக்கலாம் என்ற தனது கத்திசெய்யும் கெளரிப்பதிப்பி யுள்ளார். தவிரப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார் ஆராய்ச்சிக் குழிப்புகளாகும். தென்மேற்கு கூத்துமரையில் தாமதம் கட்டுக்களும் இதில் இவ்வாறு 'ப' னுள்ளமை பனங்க ளார் பனங்க தத்தக தாகவுள்ளது.

2. இராம நாடகம் (1969)

இராமபாளையத்தார், இராம நாடகம் கித் தனவையையும் அடிமொழி வ கொள்கைத்து மரபில் எழுதினார். 'இராம நாடகம்' மட்டக்களப்பில் பனங்க ளுட்பட்ட கத்தி மரபானது. இராம எழுதிய வரலாறு காண்புக்க முடிவாகக்கொண்ட பதிப்பாகியவர் சுறுசிறார். இராமபாளையத்தில் மூக்கொ காட்டிகள் அமைந்ததற்கு உள்ளடக்கி திறமும் இக்கத்தி ஆராய்ச்சிக் குழிப்புகள் சிறப்பாகப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. 193 பக்கங்களில் கொண்ட இத்தொகுதி, அனுபவத்தின் நாடகநூலும் மட்டக்களப்பு கத்திமரபில் அக்கத்தில் அமைப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுதி பெரா கத்திமரபானது. பனங்க ளுட்பட்ட பதிப்பாகியவரின் அனுபவத்தின் நாடகநூலும் மட்டக்களப்பு கத்திமரபில் அமைப்பட்டுள்ளன.

இன் இரண்டு நூல்களையும் மட்டக்களப்பு பிரதேச கலாசாலை வெளியிட்டுள்ளது.

நெய்ச்சியர் கா. சீவத்தம்பியின் பதிப்பு முயற்சி

பேராசிரியர் வித்தியாசத்தனின் கூத்துப்புக் தாக்க நடவடிக்கைகளில், அமைந்திருக்கின்றனவாக விவரம். கலைக் கத்திதின் செயலாசிரியர் தெரிநிற்பட்டவர் பேரா. சீவத்தம்பி அவர், பேரா. வித்தியாசத்தனின் ஊக்கத்தினால் இவரும் இரண்டு கத்திக்கலா ஒழுங்குமுறை பதிப்பித்து வெளியிடு செய் துள்ளார்.

மார்க்கண்டன் நாடகம்/மாணாபி முன்னன் நாடகம் (1983)

ஒரு காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் பிரதேச மரபு இருந்து, மொழிமரபும் பெற்ற 'செவியர்' பிரதேசத்தில் வட்டக்களப்பில் கத்தி மரபுமரபும் இருந்து வந்துள்ளது. அது பெருமளவில் சிவனடியிற் பனங்க ளும் அங்கு 'கெளரி' மீட்டிட்டுப் பெருகலான ஓர் 'நெருக்கிய பதிப்பாகியும் இப்பொழுது நொருந்துன் னாய் இவ்வாறு எழுதியவர் கார்த்திகேயன் காரையாழ்வாறு துள்ளு எனக்கூறும் பதிப்பாகியவர் 'இன்னும் சிவனடியைப் புலவர்' எழுதியிருந்து வருவதாக இருக்கலாம் என்ற தனது கத்திசெய்யும் கெளரிப்பதிப்பி யுள்ளார். தவிரப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார் ஆராய்ச்சிக் குழிப்புகளாகும். தென்மேற்கு கூத்துமரையில் தாமதம் கட்டுக்களும் இதில் இவ்வாறு 'ப' னுள்ளமை பனங்க ளார் பனங்க தத்தக தாகவுள்ளது.

முன்னுள்ளார். தமிழ் பிடுகியவர்.

தார்த்தியே பா கத்தியும் திவ்யரின் இருந்த கத்தியும் பிரதி கலா அமைந்திருக்கி றித்து. தென்மேற்கு கூத்துமரையில் தாமதம் கட்டுக்களும் இதில் இவ்வாறு 'ப' னுள்ளமை பனங்க ளார் பனங்க தத்தக தாகவுள்ளது.

வண்ணச் சிவனடியிற் செல்லுமரபின் பதிப்பு முயற்சி

பனங்க ளுட்பட்ட கத்தி மரபு அமைந்திருக்கி றித்து. தென்மேற்கு கூத்துமரையில் தாமதம் கட்டுக்களும் இதில் இவ்வாறு 'ப' னுள்ளமை பனங்க ளார் பனங்க தத்தக தாகவுள்ளது.

குணசெவ்வார் (1972)

காவலார் கத்தி மரபு அமைந்திருக்கி றித்து. தென்மேற்கு கூத்துமரையில் தாமதம் கட்டுக்களும் இதில் இவ்வாறு 'ப' னுள்ளமை பனங்க ளார் பனங்க தத்தக தாகவுள்ளது.

பண்டார வன்னியன் (2002)

குணசெவ்வார் கத்தி மரபு அமைந்திருக்கி றித்து. தென்மேற்கு கூத்துமரையில் தாமதம் கட்டுக்களும் இதில் இவ்வாறு 'ப' னுள்ளமை பனங்க ளார் பனங்க தத்தக தாகவுள்ளது.

மூலப்பாசன தென்மேற்குக் கூத்துக்களில்

காணப்படும் ஒரு சிறப்பம்சம், அக்கூத்துக்களின் ஊக்க சக்திகளாக அண்ணாவிமார்கள் இருந்துள்ளனர். ‘பாடு வித்தவர்’ என்ற பதப்பிரயோகத்துடன் அண்ணாவிமார்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அந்த வகையில் இவ்விரு கூத்துக்களையும், நெறிப்படுத்தியவராகவும், பண்டார வன்னியனை எழுதுவித்தவராகவும் அண்ணாவி அருளப்பு திகழுகின்றார்.

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரத்தின் பதிப்பு முயற்சி

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராக இருந்தவரும், நாட்டாரியற் கழகத்தை உருவாக்கி அதற்கூடாக மரபுக்கலை வடிவங்களை வளர்க்கும் பெருமுயற்சியை ஆரம்பித்தவரும் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களாவார். இவர் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு, ஈழத்தின் மற்றொரு கூத்துமரபாகிய ‘காத்தவராஜன்’ சிந்துநடைக் கூத்தினை, புத்தாக்கம் செய்து மேடையேற்றினார். அதன் தொடர் செயற்பாடாக, அதுவரையில் நூல்வடிவம் பெறாதிருந்த ‘காத்தவராஜன் கூத்து’ நூல்வடிவத்தைப் பெற்றது.

காத்தவராஜன் நாடகம் (1986)

யாழ்ப்பாணம், வன்னிப்பகுதிக்குரிய தனித்துவமான கூத்துப்பாரம்பரியமான காத்தவராஜன் சிந்துநடைக் கூத்தானது அதிக சடங்குப்பண்புகளையுடையது. எழுதப்படாத வாய்வழிப் பாரம்பரியத்தினூடாக பயிலப்பட்டு வந்த ஒரு மரபாகும். இதனை நூலாக்கம் செய்து ஆவணமாக்கிய முயற்சியானது மிகவும் காத்திரமானதாகும். பதிப்பாசிரியர் மாதனை, பளை, சாவகச்சேரி, அல்வாய், அம்பலவன் பொக்கனை போன்ற பல இடங்களிலும் இருந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிகளை ஆராய்ந்து நூலாக்கம் செய்துள்ளதுடன், பாடபேதங்களையும் நூலில் இணைத்துள்ளார். காத்தவராஜன் கூத்து தொடர்பான நீண்ட ஆய்வுக்குறிப்பையும் வழங்கியிருப்பதுடன் பேரா. வித்தியானந்தனின் அணிந்துரையையும் இணைத்துள்ளார். வாசிப்பதற்கான நாடகப் பாங்கில் ஆக்கப்படாமை ஒரு குறைபாடாக இருப்பினும் ஆக்க முயற்சியானது காத்திரத்தன்மை மிக்கது. ‘யாழ் மாவட்ட கலாசாரப் பேரவையின் நாட்டார் கலைக்குழு’வினால் இந்நூல் 1986 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. 172 பக்கங்களைக்கொண்ட இந்நூல் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சப்பதிப்பு செய்யப்பட்டது.

கலாநிதி ம. இரகுநாதனின் பதிப்பு முயற்சி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளரான கலாநிதி ம. இரகுநாதன் அவர்களினால் அண்மையில் பதிப்பாக்கம் செய்யப்பட்ட கூத்து நூலாக, ‘கோவலன் நாடகம்’ அமைகின்றது. இந்நூலாக்கத்திற்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய பேரா. சிவலிங்கராஜா அவர்களின் பின்வரும் கூற்று பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களின் தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டினை

நினைவுபடுத்துகின்றது.

“ஈழத்துக் கூத்துக்களைப் பதிப்பிக்கும் பணியிலே, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் முதலானோர் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். இந்த மரபின் தொடர்ச்சியாக கலாநிதி ம. இரகுநாதன் கோவலன் கூத்தினைப் பதிப்பிக்கின்றார். தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்களின் மரபு அறாத்தொடர்ச்சியுடன் ஓடிவரும் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாக இப்பதிப்பு முயற்சியைக் கொள்ளலாம்.”¹⁰

கோவலன் நாடகம் (2006)

ஈழத்து கூத்துமரபில் தனித்துவமானதும், முல்லைத்தீவு பிரதேசத்தின் அடையாளமாகவும் திகழும் கூத்துமரபாக ‘கோவலன் கூத்து’ மரபு அமைகின்றது. கண்ணகி அம்மன் சடங்கோடு தொடர்புடைய இக்கூத்துப் பாரம்பரியம் பேணப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான கலைச்சொத்து ஆகும். இதன் ஆசிரியர் யார் என்பது பற்றியோ, மூலப்பிரதிகள் எதுவும் கிடைக்கப் பெற்றோ ஆக்கப்படாது வாய்வழியாக பேணிவந்த வற்றையும், சில மூத்த கலைஞர்களினால் பேணப்பட்ட சில கையெழுத்துப் பிரதிகளின் அடிப்படையிலும் ஆராய்ந்து கலாநிதி இரகுநாதன் இதனை பதிப்பித்துள்ளார். இதுபற்றி அணிந்துரையில் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் குறிப்பிடும் பின்வரும் கூற்று மிகவும் பொருத்தமானது.

“ஆசிரியர் இக்கூத்தின் கலை பண்பாட்டுப் பின்புலத்தினை இப்பதிப்பின் ஆய்வு முன்னுரையில் தெளிவாக விளக்குகின்றார். வன்னிப் பிரதேச கண்ணகி வழிபாட்டுடன் இக்கூத்துக்குரிய தொடர்பு விரிவாக நோக்கப்படுகின்றது. பிறமோடிகளுடன் அடங்காது நிற்கும் தன்மையுடையதான வன்னிக் கூத்தினை அதன் தனித்துவங்களுடன் பார்ப்பதற்கு பயன்படக் கூடியதாக இப்பதிப்பு நூல் அமைகின்றது”¹¹

கலாநிதி ம. இரகுநாதனின் சொந்த முயற்சியில் வெளிவந்திருக்கும் இப்பதிப்பு நூல் ‘முல்லை மோடி’ என அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வெளிவந்திருக்கும் மிக முக்கிய ஆவணமாகும். 228 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் ‘யாழ்ப்பாணம் S.S. பிறிளரசில்’ அச்சப்பதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பதிப்பு முயற்சிகள்

1965 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இயங்கி வரும் திருமறைக் கலாமன்றம், இன்றுவரை பல்வேறு கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. குறிப்பாக மரபுவழி கூத்து வடிவங்களை அழியவிடாது பேணும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை இம்மன்றம் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்குப்பின் பிரக்ஞை பூர்வமாகத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வருகின்றது.

அதில் கூத்து நூல்களை பதிப்புச் செய்த முயற்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்க செயல்முறைப்பாக்கக் கொள்ளப்படுகின்றன. இதன் இயக்குநர் கலைத்தூது மரியசேவியர் அடிகள் இம்முயற்சிகளின் உந்து சக்தியாக நிற்பதுடன், அண்ணாவியார் பாலதாஸ், அண்ணாவியார் பேக்மன் ஜெயராஜா, இக்கட்டுரை ஆசிரியர் போன்றோர் இம்முயற்சிக்குத் துணை புரிந்து வருகின்றனர். இதுவரை இம்மன்றத்தினால் பதினொரு கூத்து நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவை; எஸ்தாக்கியார், இழந்தவர்கள், குருமணி யோசவ்வாஸ், வீரத்தளபதி, எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல், கம்பன் மகன், நீதித்தலைவர்கள் இருவர், தர்மத்தில் பூத்த மலர்கள், கொல் ஈனுங் கொற்றம், மண்ணின் மைந்தர்கள், மாவீரன் சங்கிலியன்.

இவற்றில் 'எஸ்தாக்கியார்' தவிர ஏனையவை யாவும் தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட புதிய கூத்துக்களாகும்.

1. எஸ்தாக்கியார் (7 ஆம் பதிப்பு 1997)

வரகவி தம்பிமுத்துப் புலவர் அவர்களால் எழுதப்பட்டு 1890 இல் முதல் பதிப்புக்கண்டு, தொடர்ந்து ஆறு பதிப்புக்கள் கண்ட எஸ்தாக்கியார் நாடகம் 'விலாச மரபாக' கூறப்பட்டாலும் அதன் அடிப்படை 'கூத்து' என முன்னமே நோக்கினோம். இதனை ஆயர் தியோகுப் பிள்ளை அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய ஏழாவது பதிப்பாக திருமறைக் கலாமன்றம் 1997 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது.

2. இழந்தவர்கள் (1993)

கொழும்புத்துறை புனித சவேரியார் குருமட மாணவர்களின் கூட்டு ஆக்கமாகிய இக்கூத்து நூல் தென்மோடிக் கூத்து மரபுக்குரியது. விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு கால நிகழ்வுகளை புதிய கண்ணோட்டத்தோடு அணுகியது மட்டுமன்றி ஆடல் மீள் கண்டு பிடிப்புக்கான பரீட்சார்த்த முயற்சியாகவும் அமைந்த வடிவம். இந்நூல் 1993 இல் வெளியிடப்பட்டது.

3. எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல் (1994)

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தினால் எழுதப் பட்ட மூன்று குறுகிய கூத்துக்களின் தொகுப்பு இதுவாகும். இவை விவிலியக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பிரான்சீஸ் ஜெனம் அவர்களினால் புதிய முறையில் பல கூத்துமோடிகளை இணைத்துத் தயாரிக்கப்பட்டவை. இந்நூல் 1994 இல் வெளியிடப்பட்டது.

4. குருமணி யோசவ்வாஸ் (1994)

பாஷையூர் கவிஞர் ஆ. தேவசகாயம்பிள்ளை (செகராசசிங்கம்) அவர்களால் எழுதப்பட்ட, தென்மோடிக் கூத்து மரபில் அமைந்த இக் கூத்து நூல் 1994 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

5. வீரத்தளபதி (2000)

அண்ணாவியார் அ. பாலதாஸ் அவர்களால்

எழுதப்பட்டு திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட புனித செபஸ்தியாரின் வாழ்வை சித்திரிக்கும் இக்கூத்தும் தென்மோடி மரபில் அமைந்தது. இந்நூல் 2000 ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது.

6. கம்பன் மகன் (2003)

அண்ணாவியார் பேக்மன் ஜெயராஜாவின் ஊக்கத்தினால், யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் எழுதிய, கம்பன் மகன் அம்பிகாபதியின் வரலாற்றினை புதிய பார்வையில் நோக்கும் கூத்து ஆகும். இக்கூத்து நூல் 2003 ஆம் ஆண்டு மேடையேற்றத்தின் பின் வெளியிடப்பட்டது.

7. தர்மத்தில் பூத்த மலர்கள் (2004)

சுரம்பொனூர் ச.ம. அல்பிரட் அவர்களின் ஊக்கத்தினால் மறை ஆசிரியர் திரு. ம. யேசுதாசனால் எழுதப்பட்ட இக்கூத்து நூல் 2004 இல் வெளியிடப்பட்டது. விவிலியத்திலுள்ள தானியேலின் கதைப் பொருளை பாடுபொருளாகக் கொண்டது.

8. நீதித்தலைவர்கள் இருவர் (2005)

திருவிவிலியத்திலுள்ள கதைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஆசிரியர் ம. யேசுதாசன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'சிம்சோன்' நாட்டுக்கூத்தும் 'இப்தா' இசை நாடகமும் இணைந்த பதிப்பாகிய இந்நூல் 2005 டிசெம்பரில் வெளிவந்தது.

9. கொல் ஈனுங் கொற்றம் (2006)

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் அவர்கள் ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேச, வகை சார்ந்த கூத்துக்களை ஒன்று படுத்தி ஒரு தேசிய மரபை உருவாக்கும் பரீட்சார்த்த முயற்சியாக தயாரித்த, கும்பகர்ணனின் வரலாற்றினை புதிய பாடுபொருளில் கூறுகின்ற இவ்வடிவம் 'கூத்துருவ நாடகம்' என்னும் பெயருடன் வெளியிடப்பட்டது. இது 2006ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஆற்றுகை பற்றிய விபரங்களும் விமர்சனங்களும் நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

10. மண்ணின் மைந்தர்கள் (2006)

அண்ணாவியார் மு. அருள்பிரகாசம் அவர்களினால் கண்டி அரசன் சிறி விக்கிரமராஜசிங்கனின் வரலாறு, புதியநோக்கில் ஆராயப்பட்டு, கூத்தாக எழுதப்பட்டு பலமுறை நடிக்கப்பட்டது. இது 'மண்ணின் மைந்தர்கள்' என்ற பெயரில் அச்சிடப்பட்டு திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் 2006 இல் வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

11. மாவீரன் சங்கிலியன் (2010)

அண்ணாவியார் மு. அருள்பிரகாசம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட, யாழ்ப்பாண மன்னன் சங்கிலியனின் வரலாற்றினைக் கொண்ட இக்கூத்து நூலானது, ஆசிரியரின் ஊக்கத்தினால் இவ்வருடம் (2010) திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. எளிமை

யான பாடல்களைக் கொண்டதான இக்கூத்தும் பல தடவைகள் மேடையேறியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றினை விட, யாழ்ப்பாண தென்மோடி கூத்துமரபில் அமைந்த 153 பாடல்மெட்டுக்களை ஒலிப்பதிவு செய்து இறுவட்டாக வெளியிட்ட அதே வேளை, அப்பாடல்களின் வரிகளையும், அவற்றின் இராக தாளங்களை உள்ளடக்கியும் 'யாழ்ப்பாண தென்மோடி கூத்துமரபு இசைமெட்டுக்கள்' என்னும் பெயரில் நூலாகவும் 2007ஆம் ஆண்டும் டிசெம்பர் மாதம் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மு. சிங்கராயின் பதிப்பு முயற்சி

கண்டி அரசன் (1978)

யாழ்ப்பாணத்தில் பாஷையூர் கிராமம், தென்மோடிக் கூத்துமரபினை வளர்த்த முக்கிய கிராமமாகும். இவர்களின் 'கண்டி அரசன்' நாட்டுக்கூத்து மிகவும் புகழ் பெற்றது. கண்டி மன்னன் சிறிவிக்கிரம ராஜசிங்கனின் வரலாற்றினை, பாஷையூர் புலவர் நீ. மிக்கோர்சிங்கம் அவர்கள் 1952 அளவில் தென்மோடிக் கூத்தாகப் பாடினார். இது பாஷையூர் மக்களால் மட்டுமன்றி பல கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலும் மேடையேற்றப்பட்டது. இக்கூத்தினை பாஷையூர் நாட்டுக்கூத்து ஒன்றியம். 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் நூலாக வெளியீடு செய்தது. இவ்வெளியீட்டினை பதிப்பித்தவர் ஆசிரியர் மு. சிங்கராயர் ஆவார். இந்நூலுக்கு பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை முன்னுரை வழங்கி இருப்பதுடன் பேராசிரியர் சண்முகதாஸின் அணிந்துரையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாசாப்பு நூல் பதிப்புக்கள்

மன்னார் பிரதேசத்தின் தனித்துவமான ஒரு கூத்து மரபு 'வாசாப்பு' (வாசகப் பா) ஆகும். கூத்துக்கும் வாசாப்புக்குமுள்ள வேறுபாடு மிகத் துல்லியமாக அறியக் கூடியதல்ல, அதனை 'வசனம் கலந்த பா' என்று வித்தியானந்தன் வரையறுத்தாலும் அது அதிக சடங்குப் பண்புகளோடு ஆடப்பட்டு வந்த மரபாகும். இதுவரை இரண்டு வாசாப்பு நூல்களே வெளிவந்துள்ளன. 'சந்தொம்மையார் வாசாப்பு' நானாட்டான் பிரதேச கலாசார பேரவையால் 1994 இல் பதிப்பு செய்யப்பட்டது. கற்கிடந்தைக் குளத்தைச் சேர்ந்த. திரு. ச. யேசுதாசன் 'சற்பிரசாத வாசாப்பினை' அண்மையில் பதிப்புச் செய்துள்ளார்.

சந்தொம்மையார் வாசாப்பு (1994)

மன்னார் மாதோட்டப் பிரதேசத்தில் 35 கிராமங்களுக்கு மேல் 'சந்தொம்மையார் வாசகப் பாவினை' ஆடிவருகின்றனர் என்று அருள்திரு அன்புராசா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். அத்தகைய செல்வாக்கினைக் கொண்ட இவ்வாசகப்பா நூலினை நானாட்டான் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை 1994 ஆம் ஆண்டு நூலாகப் பதிப்பித்துள்ளது. இதனை மரிசால் மிரால் (குப்பைப்

புலவர்) என்பவர் இயற்றியதாகப் பதிப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் மனுவல் மொறாயாஸ் புலவரே (1833 - 1878) இதனை எழுதினார் என ம. பெஞ்சமின் செல்வம் குறிப்பிட்டார். இரண்டு பெயர்களும் ஒருவரையே குறித்தன என்று அருள்திரு அன்புராசா குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹²

சற்பிரசாத வாசாப்பு (2009)

மன்னாரில் கற்கிடந்தைக் குளத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் முக்கிய கலைச் சொத்தாகவும், ஆன்மீகக் கருவூலமாகவும் திகழ்ந்த 'புலவர் ஆதித்த நாடார் மனுவேல்' என்பவரால் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு எழுதி ஏட்டு வடிவில் இருந்த மேற்படி வாசாப்பினை திரு. ச. யேசுதாசன், சிறப்புற அச்சேற்றி இருப்பது மட்டுமன்றி கிராமத்தின் வரலாறு, அரங்கேற்ற மரபுகள், வாசாப்புக்கள் எழுதிய புலவர்கள், வாசாப்பு நூல்கள் எனப் பலவற்றையும் ஆய்வு செய்து ஆய்வுக் கட்டுரையையும் இணைத்துள்ளார். மன்னார் கூத்து மரபுக்குரிய முக்கிய ஆவணமாகத் திகழும் இந்நூற் பதிப்பு முயற்சி, பாராட்டப்படத்தக்கது. 127 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் கற்கிடந்தை புனித சூசையப்பர் ஆலய மேய்ப்புப்பணிச் சபையினால் 2009 வைகாசியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தனிப்பட்ட பதிப்பு முயற்சிகள்

பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் கூத்துப் புத்தாக்க முயற்சி ஏற்படுத்தியிருந்த எழுச்சியோடு பல கூத்துருவாக்கங்களும், நூல் பதிப்புக்களும் வெளிவந்தன. எனினும் என்பதுகளில் அது சற்று வீழ்ச்சி கண்டாலும் தொண்ணூறுகளில் இருந்து மீளவும் மலர்ச்சி பெற்றன. தமிழ் விடுதலைப் போராட்ட முனைப்பு, கணினிப்பதிப்பு அறிமுகம் செய்யப்பட்டதனால் நூலாக்க செயற்பாடுகள் இலகுவடுத்தப்பட்டமை, எமது சுதேசிய கலை மரபு பேணப்படவேண்டுமென்ற சிந்தனைப் பரம்பல், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் நாட்டுக் கூத்து மரபினை பேணவேண்மென்றெழுந்த செயல் முனைப்புக்கள் எனப் பல காரணங்கள் இணைந்து பல புதிய கூத்துக்கள் எழுதப்படவும், அச்சுவாகனமேற்றப்படவும் காரணமாகின. தன்னார்வத்தோடு, பெரும்பாலும் எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்களே அதிகமாக அவற்றை வெளியீடு செய்தனர். எழுதியவர்களே வெளியீடு செய்யும்போது ஒருசில கூத்து நூல்களின் தரம், அளிக்கையின் வளம், மொழிச்செழுமை போன்றவற்றில் சிற்சில பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் அவை ஆவணங்களாக மாறியமையும், எதிர்கால கூத்து வளர்ச்சிக்கு வளம் சேர்ப்பவையாகவும் இருக்கும் சூழலில் ஒவ்வொரு நூற்பதிப்புக்களும் மதிக்கப்பட வேண்டியவையாகின்றன. அதனை விட நிறுவனப் பலமின்றி தமது சொந்தப் பணத்தினை செலவிட்டு பலரும் கூத்து நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிட்டமையால் நட்புமடைந்தமையும் உண்டு. அதேவேளை சில நிறுவனங்களின் ஊக்கத்தினால் நூலுருப் பெற்ற கூத்துக்களுமுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும்

றையும் தனித்தனியாக நோக்குதல் அதிக விரிவுபெறும் என்பதால் விரிவாக்கி, பிற்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டு நூலுருப் பெற்ற கூத்து நூல்களை வகைசார்ந்த பிரிவுகளி னூடாக தொகுத்து நோக்க முற்படுகிறேன். இவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

யாழ்ப்பாண தென்மோடி கூத்து நூல்கள்

கவிஞர் தேவதாசனின் கூத்து நூல்கள்

பாஷையூரைச் சேர்ந்த கவிஞர் தேவதாசன் இயற்கையிலேயே கவியாற்றல் மிக்க கவிஞன். அவரது மூன்று தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்கள் இதுவரை நூலாக்கப்பட்டுள்ளன.

1. புனித பிரான்சீஸ் அச்சியார் (1986)

கத்தோலிக்கப் புனிதர்களில் அதிகம் மதிக்கப் படுகின்ற அச்சியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை கவிஞர் தேவதாசன் தென்மோடிக் கூத்து மரபில் யாத்துள்ளார். இது Pax Christ என்னும் அமைப்பினால் 1986 ஜூலையில் வெளியிடப்பட்டது.

2. வித்துக்கள் (1990)

கத்தோலிக்க மதம் தளைத்த ஆரம்ப காலத்தில் மன்னாரில், சங்கிலி மன்னனால் பல வேத சாட்சிகள் கொல்லப்பட்ட வரலாற்றினை கவிஞர் தேவதாசன் தென்மோடி கூத்தாக எழுதி, புனித சவேரியார் குருமட மாணவர்களைக் கொண்டு மேடையேற்றினார். இக் கூத்து; நூலாக 1990 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வெளி வந்தது. இதனை யாழ். கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகம் வெளியிட்டது.

3. அல்லிராணிக் கோட்டை (2001)

முசலி, முத்தப்பிலுள்ள அல்லிராணிக் கோட்டையோடு தொடர்புடைய வாய்வழிக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டும், தனது கற்பனைக்கு இடம் கொடுத்தும் கவிஞர் தேவதாசன் இக் கூத்தினை தென்மோடி கூத்து மரபில் யாத்துள்ளார். 2001 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது. இது A4 அளவைக் கொண்ட நூலாகும்.

கவிஞர் ஆசீர்வாதம் தேவசகாயத்தின் (செகராசிங்கம்) கூத்து நூல்கள்

பாஷையூரைச் சேர்ந்த கவிஞர் தேவசகாயம் அவர்கள் பல கூத்துக்களையும், சில இசை நாடகங்கள், மற்றும் குழந்தைப் பாக்களையும் எழுதியவர். அவர் எழு திய மூன்று தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்கள் நூலாக வெளிவந்துள்ளன. அதில் குருமணி யோசவ்வாஸ் என் னும் கூத்து திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் வெளியிடப் பட்டதென்பதனை ஏற்கெனவே நோக்கியிருந்தோம்.

1. இம்மனுவேல் (1994)

கத்தோலிக்க மதத்தவரால் மதிக்கப்படும்

வேதசாட்சியான இம்மனுவேலின் சரித்திரத்தினை புலவர் தேவசகாயம் அவர்கள் 1942 அளவில் எழுதி 1955 இல் மேடையேற்றுவதற்கார். 1994 இல் நூலாக பதிப் பித்தார். பேரா. சண்முகதாஸ், பேரா. சிவத்தம்பி, கவிஞர் யாழ் ஜெயம் போன்றோர் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை, மதிப்புரை வழங்கியுள்ளனர்.

2. சம்பூரண அரிச்சந்திரா (2004)

கவிஞர் தேவசகாயம் அவர்கள் இசை நாடக மரபில் புகழ் பெற்ற அரிச்சந்திரனின் வரலாற்றினை தென்மோடி நாட்டுக்கூத்தாக எழுதி பாஷையூரில் அரங்கேற்றம் செய்தார். இந்நூலை பாரம்பரியக் கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம் தனது 10 ஆவது ஆண்டு நிறைவின் நினைவாக 2004 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வெளியீடு செய்தது.

கவிஞர் பா. அமிர்தநாயகத்தின் கூத்து நூல்கள்

‘முல்லைக்கவி’ என அழைக்கப்படும் கவிஞர் பா. அமிர்தநாயகம், கவிஞர் மட்டுமன்றி கூத்திலக்கணம் நன்கறிந்தவர். குழந்தைக் கவிஞர், பல கூத்துக்களை ஆக்கியது மட்டுமன்றி அவற்றினை பல இடங்களிலும் மேடையேற்றியவர். ஐந்து தசாப்த கால கூத்தனுப வத்தினைக் கொண்ட இவரின் இரண்டு கூத்து நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1. ஞானத்திறவுகோல் (2001)

புனித பிரான்சீஸ் அச்சியாரின் வரலாற்றினை மூன்று மணித்தியாலம் நடிக்கத்தக்க தென்மோடிக் கூத்தாக எழுதி 2001 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வெளியிட்டுள்ளார்.

2. மூன்று நாடகங்கள் (2003)

கவிஞர் முல்லைக்கவி அவர்கள் பல்வேறு கால கட்டங்களில் எழுதித் தயாரித்த மூன்று தென் மோடிக் கூத்துக்களின் தொகுப்பாக இந்நூல் வெளி வந்துள்ளது. கயிலாய வன்னியன் வரலாற்றைக் கொண்ட கூத்தாக ‘பனங்காமத்து அரசன்’ கூத்தும், கற்பனைக் கதையான ‘கவிஞன் கண்ட கனவு’ கூத்தும், கத்தோ லிக்கத்தில் அதிக புகழ் பெற்ற ‘ஞானசௌந்தரி’ கூத்தும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. 316 பக்கங்களில் வெளி வந்த இக்கூத்து நூல் 2003 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

கலையார்வனின் (கு. இராயப்பு) கூத்து நூல்கள்

தென்மோடிக் கூத்து மரபினை பாரம்பரியமாக ஆடிவரும் கிராமங்களில் குருநகரும் ஒன்றாகும். இப்பிரதேசத்தின் கலை, பண்பாடு, சமூகவியல், ஆன்மீகச் சிறப்புக்களை கலையார்வன் அவர்கள் பல்வேறு நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார். இவரால் எழுதப்பட்ட இரண்டு கூத்து நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1. களம் தந்த களங்கம் (2003)

குருநகர் பிரதேசத்தில் பாரம்பரியமாக ஆடப்

பட்டு வந்த 'சந்தியோகுமையோர் படைவெட்டு' என்னும் கூத்து நூல் இல்லாதொழிந்த நிலையில் வாய் வழியாக கேட்டறிந்த, தனது நினைவில் நின்று சில பாடல்களோடு அக்கூத்தினை முழுமைப்படுத்தி எழுதி கலையார்வன் அவர்கள் 2003 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வெளியிட்டார். இந்நூல் 'நெயோ கல்சரல் கவுன்சிலின்' வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது.

2. கூத்துக்கள் - 5 (2009)

பாடசாலை மாணவர்கள் உட்பட பலரும் குறுகிய நேரத்தில் மேடையேற்றக்கூடிய ஐந்து கூத்துக்களை ஒன்றாக தொகுத்து கலையார்வன் தனது ஜெயந்த சென்ரரின் ஊடாக வெளியிட்டுள்ளார். இதில் அடங்கும் கூத்துக்கள்.

1. சலமோனின் ஞானம்
2. தலையின் விலை
3. கலையின் பரிசு
4. கன்னியர் திறை
5. அணையா தீபம் என்பனவாகும்.

இந்நூல் தொகுப்பு 2009 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

ஏனைய தென்மோடிக்கூத்து நூல்கள்

வீரப்பாண்டிய கட்டப்பொம்மன் (2004)

பாசையூர் மதுகவிப்புலவர் நீ. மிக்கோர்சிங்கம் அவர்களினால் அறுபதுகளில் எழுதப்பட்ட, 'கட்டப் பொம்மன்' மன்னனின் வரலாற்றினைக் கொண்ட, பல தடவைகள் பாஷையூரில் மேடையேற்றப்பட்ட இக் கூத்தினை புலவரின் மகன் மனோகரன் அவர்கள் 2004 மாசிமாதம் வெளியிட்டுள்ளார். புலவர் மிக்கோர் சிங்கத்தின் கண்டி அரசன் பற்றி முன்னமே நோக்கியுள்ளோம்.

குன்றில் எழுந்த குரல் (1996)

பாஷையூரில் நீண்டகாலமாக, நாட்டுக்கூத்து இசை நாடகத் துறைகளில் ஈடுபட்ட அனுபவத்தினைக் கொண்ட, யேசுதாசன் அவர்கள் தற்போது ஜேர்மனியில் வசித்து வருகின்றார். ஜேர்மன் ஆன்மீகப் பணியகத்துக் காக அவர் எழுதித் தயாரித்த (ஒரு மணித்தியாலத்தைக் கொண்ட) புனித யுவானியாரின் வரலாற்றினை 'குன்றில் எழுந்த குரல்' என்னும் பெயரில் 1996 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஜேர்மனியில் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் கத்தோலிக்க ஆன்மீக பணியகம் இதனை வெளியிட்டுள்ளது.

வீரத்தளபதி (2004)

தென்மோடிக்கூத்து மரபினைப் பேணி வளர்த்த கிராமங்களில் ஒன்றான நாவாந்துறைக் கிராமத்தில் எழுந்துள்ள இக்கூத்து நூலை எழுதியவர் நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த அமரர் கலைக்கவி. நீ. எஸ்தாக்கி ஆவார். இவர் ஆசிரியராக இருந்து இக்கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கு

உழைத்தவர். அதேவேளை பல கூத்துக்களை யாத்து மேடையேற்றியவர், 1964 ஆம் ஆண்டளவில் எழுதி நெறிப்படுத்திய, புனித செபஸ்தியாரின் வரலாற்றினைக் கூறும் 'வீரத்தளபதி' நாட்டுக் கூத்தினை 'யாழ். நாவாயூர் ஒன்றியம்' 2004 ஜூலை மாதம் வெளியீடு செய்துள்ளது.

சவுலன் சின்னப்பர் (2006)

பாஷையூரைச் சேர்ந்த அண்ணாவியாரும், இசை நாடகக் கலைஞனும், ஹார்மோனியக் கலைஞனுமாகிய அ. பாலதாஸ் அவர்கள் பல கூத்துக்களை எழுதியவர். இவர் எழுதிய 'வீரத்தளபதி' கூத்து திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே விவிலியத்திலுள்ள புனித சவுலின் வரலாற்றினை 'சவுலன் சின்னப்பர்' என்ற பெயரில் எழுதித் தயாரித்தார். இதனை 2006 ஜூன் மாதம் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். பேரா. சிவலிங்கராஜா, கலைத்தரது மரியசேவியர் அடிகள், அண்ணாவியார் பேக்மன் ஜெயராஜா, வி.யே. கொன்ஸ்ரன்ரைன் போன்றோரின் உரைகளுடன் இந்நூல் அச்சேறியுள்ளது.

போருக்குப்பின் (2006)

குருநகர் கூத்துப் பாரம்பரியத்திற்கு அணி சேர்த்தவர்களில் 'தூயமணி' என அழைக்கப்படும் அமரர் பி. மிக்கேல்பிள்ளையும் ஒருவராவார். பல கூத்துக்களை யாத்து குருநகர் மண்ணில் மேடையேற்றிய இவரின் வரலாற்று கற்பனை நாடகமாகிய 'போருக்குப் பின்' சிறந்த இலக்கியச் செழுமையைக் கொண்டது. பேராசிரியர் சண்முகதாஸின் அணிந்துரையுடன் குருநகர் இளைஞர் கலைக்கழகத்தின் வெளியீடாக 2006 ஆடி மாதம் வெளிவந்துள்ளது.

பழிசுமந்த செங்கோல் (2007)

யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியராகிய யே. இக்னேஷியஸ் அவர்கள் தாவிது மன்னனுடன் தொடர்புடைய சம்பவமொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடிய 'பழி சுமந்த செங்கோல்' என்னும் நூல் யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி தனிநாயகம் முத்தமிழ் மன்றத்தினால் 2007 நவம்பரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

செம்மனத்தான் (2009)

பாஷையூரைச் சேர்ந்த கவிஞரும், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியருமான திரு. மு. சிங்கராயர் அவர்கள் பல இலக்கியங்களைப் படைத்தவர். இவர் எழுதி வெளியீடு செய்த கூத்து நூல் 'செம்மனத்தான்' ஆகும். புனித திருமுழுக்கு யோவானின் வரலாற்றைக் கொண்ட இந்நூல் கவிஞரின் சிறந்த கவித்துவத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக திகழுகின்றது. இந்நூல் 2009 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட தென்மோடிக்கூத்துக்களை நோக்குகையில் இவை அனைத்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டவையாகவும், கத்தோலிக்க தென்மோடி மரபிலே எழுதப்பட்டவையாகவுமே காணப்

படுகின்றன. இது இக்கூத்துமரபின் பலமான பக்கத்தினை எமக்குச் சுட்டி நிற்கின்றது. பிற்பட்ட காலத்தில் எழுந்த இக்கூத்துக்களுக்கு மதப்பரப்புதல் நோக்கமோ அல்லது திருச்சபையின் ஊக்கமோ எந்த வகையிலும் காரணமாக இருக்கவில்லை என்பதனை தெளிவாக அறிய முடியும். எனவே கூத்துப் பயில்வுச் சமூகத்தின் ஆர்வ மேலிடே இவற்றிற்கு அடிப்படையான காரணமாகவுள்ளது. இது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

வடமோடி கூத்து நூல்கள்

பேராசிரியர் மௌனகுருவின் கூத்துக்கள்

பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் மாணவனாக இருந்து அவரது புத்தாக்கச் செயற்பாடுகளில் நடித்தும், உறுதுணையாகவும் இருந்து பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெற்ற மௌனகுரு கூத்தினை மற்றொரு தளத்திற்கு இட்டுச் சென்றார் எனலாம். அதாவது கூத்தின் வடிவத்துக்குள் புதிய உள்ளடக்கங்களை இணைத்து கூத்தினை வெறுமனே காவியத்தனமான உலகிற்குள் சஞ்சரிக்க விடாது சமகால வாழ்வியலுக்குள் கொண்டுவர முயன்றார் எனலாம். இவர் எழுதிய நவீனப் பாங்கான வடமோடி மரபில் எழுதப்பட்ட 3 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

1. சங்காரம் (1993)

வடமோடி நாடக வடிவத்துக்குள் புதிய உள்ளடக்கத்தினை வழங்கி, பேராசிரியர் மௌனகுரு 1969 இல் தயாரித்த சங்காரம், 'நாடகம் நான்கு' என்ற நாடகத் தொகுப்பில் ஒன்றாக முதலில் வெளியிடப்பட்டாலும், மீண்டும் தனிநூலாக அதன் ஆற்றுகையை மதிப்பீடு செய்த விமர்சனங்களோடு 1993 ஜூலையில் வெளியிடப்பட்டது. இதனை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு செய்திருக்கின்றது.

2. இராவணேசன் (1992)

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களால் அறுபதுகளில் தயாரிக்கப்பட்ட, வடமோடிகூத்தாகிய 'இராவணேசன்', பேரா. வித்தியானந்தன், பேரா. சிவத்தம்பி போன்றோரின் ஆலோசனைகளுடனும் வழிகாட்டல்களோடும் மௌனகுருவனால் எழுதப்பட்டதாகும். 'தோற்பது உறுதி என்று கண்டும் மானத்திற்காய் போரிட்டு இறக்கும் வீரப் பாத்திரமாக' இராவணனை இக்கூத்து சித்திரிக்கின்றது. இந்நூல் விபுலம் வெளியீடாக 1998 ஜூன் மாதம் வெளியிடப்பட்டது.

3. வனவாசத்தின் பின் (2002)

மகாபாரதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 'வனவாசத்திற்குப்பின், பாண்டவர்கள் செய்வதெது' என சிந்திக்கும் விடயத்தை ஆழமான விவாதப் பொருளாக்கி வடமோடி நாடக வடிவத்துக்குள் புதிய சிந்தனைப் பாய்ச்சலை வெளியிட்ட கூத்து வடிவமாக தொண்ணூறுகளில் எழுதிய மௌனகுரு இதனை விபுலம்

வெளியீடாக 2002 டிசம்பரில் நூலாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, மௌனகுரு பற்றி எழுதிய நீண்ட கருத்துரையும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

௦ முருகம்மை (2001)

யாழ்ப்பாணத்தில் வடமோடிகூத்துப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட பிரதேசம் வட்டுக் கோட்டை ஆகும். கிடைக்கப்பெறும் ஈழத்துக் கூத்துக்களில் பழமையான கூத்தினை எழுதியவர் என்று கருதப்படும் கணபதி ஐயரின் பிறப்பிடமும் இதுவேயாகும். இக்கிராமத்தின் கூத்து மரபில் உதித்து, நீண்ட அனுபவத்தினைக் கொண்டிருந்த கலைஞர் நா. புவனசுந்தரம் அவர்கள், மகாபாரதம், இராமாயணம் என்றிருந்த கூத்து மரபுக்கப்பால் சென்று புதிய கதைப்பொருளை தெரிவுசெய்து 'முருகம்மை' நாடகத்தை வடமோடி கூத்து மரபில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். நாகலிங்கம் கலைப்பள்ளி வெளியீடாக 2001 நவம்பரில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஒப்பீட்டு ரீதியாக வடமோடிக் கூத்துக்கள் அதிகமாக வெளிவரவில்லை என்பது ஒரு குறைபாடாகும். வடமோடிக் கூத்துக்கள் இராமாயணம், மகாபாரதம் என்ற பரப்புக்குள்ளிருந்து அதிகம் வெளிவரவில்லை. ஆனால் தென்மோடிக் கூத்துக்களில், கத்தோலிக்கரின் கையாளுகைக்குப்பின், பலவகைக் கதைகளையும் பயன்படுத்தும் முனைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனால் தென்மோடிக் கூத்து பல புதிய படைப்பாக்கங்களுக்கு வழிகோலியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிந்துநடைக் கூத்து நூல்கள்

யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு பிரதேசங்களின் தனித்துவமான கூத்து வடிவமாக காத்தவராஜன் சிந்துநடைக் கூத்து அமைகின்றது. இதன் பிரதான கதை காத்தவராஜன் கதையே. இதனை கலாநிதி பாலசுந்தரம் வெளியிட்டிருந்தமையை ஏற்கெனவே நோக்கினோம். இம்மரபில் புதிய கூத்துக்கள் சிலவும் அவ்வப்போது எழுதப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு எழுதப்பட்டு நூலுருப்பெற்ற மூன்று கூத்து நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கந்தன் கருணை (2003)

அறுபதுகளில் தலைவிரித்தாடிய சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கெதிராக 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்' ஆரம்பித்து போராட்டம் நடத்திய காலத்தில், என் கே. இரகுநாதனின் மூலக்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான ஆலயப் பிரவேசத்தினை கருப்பொருளாகக் கொண்டு 'கந்தன் கருணை' சிந்துநடைக் கூத்து தயாரிக்கப்பட்டது. இதனை 'அம்பலத்தாடி' களுக்காக இளைய பத்மநாதன் தயாரித்தார். இந்தக் கூத்துப்பிரதியையும், பின்னர் நடிகர் ஒன்றியத்துக்காக, தாசீசியஸ் தயாரித்த பிரதியையும் ஒன்றிணைத்து விமர்சனங்களுடன், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை 2003 ஜனவரியில் நூலாக வெளியிட

டுள்ளது. ஈழத்தமிழரின் வாழ்வியல் போராட்டத்தினை வெளிப்படுத்திய மிகமுக்கிய நூலாக இது உள்ளது.

சின்னவனா பெரியவனா (1999)

நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை அவர்களால், விவிலியத்தில் உள்ள 'தாவீது - கோலியாத்தின்' கதை சிந்துநடைக் கூத்தாக எழுதப்பட்டு, மேடையேற்றப் பட்டதன் தொடர்ச்சியாக, 1999 ஆம் ஆண்டு நூலாக அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. சிந்துநடைக் கூத்துமரபில் எழுதப்பட்ட கிறிஸ்தவக் கதையாகிய இக்கூத்து பலராலும் வரவேற்கப்பட்டது. இந்நூலும் அரங்கியல் உத்திகள், ஆட்டக்கோலத்துக்கான தளவரை படங்கள் போன்றவற்றுடன் வெளிவந்திருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நியாயத்தான் (2001)

சைவப்புலவர் எஸ். செல்லத்துரை அவர்களால் எழுதப்பட்டு இளவாலை புனித ஹென்றி அரசர் கல்லூரியினால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட அரைமணி நேரத்துக்குரிய சிறிய கூத்து வடிவமே இதுவாகும். வேதாகமத்தில் உள்ள 'மன்னித்தல்' தொடர்பான உவமை ஒன்றை சிந்துநடைக் கூத்து மரபில், 'நியாயத் தான்' என்னும் பெயரில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். இந்நூல் 2001 டிசெம்பரில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

மன்னார் வடபாங்குக் கூத்து நூல்கள்

மன்னாரில் வடபாங்கு கூத்து மரபில் புகழ்பெற்று விளங்குபவர் முருங்கனைச் சேர்ந்த 'குழந்தை' என அழைக்கப்படும் ஆசிரியர் செ. செபமாலை ஆவார். கூத்துப் பாரம்பரியம் மிக்க பரம்பரையில் பிறந்த இவர். பேரா. வித்தியானந்தனின் கூத்து புத்தாக்க நடவடிக்கைகளால் கவரப்பட்டு கூத்துத்துறையில் தீவிரமாக இயங்கத் தொடங்கியவர். நடிகராக, நெறியாளராக, எழுத்தாளராக பன்முக ஆளுமைகளுடன் விளங்குபவர். இவர் எழுதிய வடபாங்கு மரபில் அமைந்த இரண்டு கூத்துத் தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1. பரிசு பெற்ற நாடகங்கள் (1997)

அறுபதுகளில் இருந்து பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியர் செபமாலை அவர்களால் எழுதித் தயாரிக்கப்பட்டு போட்டிகளில் வெற்றியீட்டிய 5 கூத்துக்களை ஒன்றிணைத்த தொகுதியாக இந்நூல் காணப்படுகின்றது.

இலக்கியக் கதைப் பொருளைக் கொண்ட 3 கூத்துக்களும், விவிலியக் கதைப் பொருளைக் கொண்ட 2 கூத்துக்களும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெறுகின்றன. அவை முறையே, வீரத்தாய், கல்கமந்த காவலர்கள், இணைந்த உள்ளம், வீரனை வென்ற தீரன், யார குழந்தை என்பனவாகும். நானாட்டான் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் வெளியீடாக இது அமைந்துள்ளது.

2. மரபு வழி நாடகங்கள் (1998)

திரு. செபமாலை அவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வடபாங்கு கூத்தாக எழுதித்தயாரித்த, 3 கூத்துக்களை ஒன்றிணைத்து 'மரபு வழி நாடகங்கள்' என்னும் பெயரில், முருங்கன் முத்தமிழ் கலாமன்றத்தின் வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளார். 1998 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட இத்தொகுப்பில், 'இறைவனா புலவனா' என்னும் புராணக் கதையும், 'தமயந்தி' என்னும் இலக்கியக் கதையும், 'விடுதலைப் பயணம்' என்னும் விவிலியக்கதையும் கூத்துக்களாக எழுதப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏனைய கூத்து நூற் பதிப்புக்கள்

காமன் கூத்து ஒரு கள ஆய்வு (2002)

மலையகப் பிரதேசத்தின் காமன் கூத்து வடிவத்தினை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியவகையில் கூத்தின் முக்கிய பகுதிகளை சந்தனம் சத்தியநாதன் என்பவர் 'காமன் கூத்து ஒரு கள ஆய்வு' என்னும் பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.

சங்கிலியன் (1994)

மூதறிஞர் சொக்கன் அவர்கள், எந்த மரபும் சாராது சங்கிலியனின் வரலாற்றினை கூத்தாக வெளியிட்டுள்ளார்.

கிட்கிந்தை (2002)

கவிஞர் சிவசேகரம் அவர்கள் 'சக்கிரீவன் - வாலி' கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'அண்ணன் தம்பி சண்டையில் அயலார் வருதல்' என்றும் ஆபத்தானது' என்னும் கருத்துநிலையை காலத்துக்கு ஏற்றவகையில் முன்வைத்து பல்வேறு கூத்து மரபுகளினதும் பாடல் மெட்டுக்களைப் பயன்படுத்தி 'கிட்கிந்தை' என்னும் நூலை யாத்துள்ளார். இது 2002 ஓகஸ்டில், தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையினால் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட கூத்து நூல்களைத் தவிர சில நூல்கள், சஞ்சிகைகளிலும் கூத்து வடிவங்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக;

1. கவிஞர் யாழ் ஜெயம் அவர்களின் 'இதயவீணை' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் அவரது 'ஏரோதன்' கூத்து இடம்பெற்றுள்ளது.
2. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 'கலைமுகம்' சஞ்சிகையில் ம. சாம்பிரதீபன் அவர்கள் எழுதிய 'சோழன் மகன்' கூத்து இடம் பெற்றுள்ளது.
3. 'கூத்துக்கலைத் திரவியம்' என்னும் நூலில் திரு. திரவியம் அவர்கள் எழுதிய 3 கூத்துக்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.
4. வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும் என்ற க. நாகப்புவின் நூலில், 'தர்ம புத்திரன்' நாடகத்தின் சில பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

၂၀၁၁ ခုနှစ်

சுத்து எழுத்து பள்ளி" என நிறுவப்பட்ட முடியாதது அன்று என்றும், அது வரலாற்று அரங்கில் எடுத்துறும் அம்மைத்துக்களை காலாற்றி நிறுப்பதும் அங்குேயேமாக இருப்பது அங்கு "மடம" அதாவது அதன் எழுந்தருள்வாயே அது பேணப்பட வேண்டியது அங்கியமாகவும் எழுத்து சுத்தமாய், இங்கு கூற்றுரண்டின் தொழில் நுட்பத்திலும், தரக்கித்தத்தினதும் சான்றாக நுகர் கொடுத்தது, முன்னே வேண்டிய அதேவேளை, தனக்கான தொன்மங்களை பேணவேண்டியது பள்ளி எனவும் கொண்டுள்ளது, தாளைய சத்திக்கு மும் விட்டுச் செத்தும், எழுத்தாததாய்கிய சுத்து நுகர்வான பேணுமதும், பண்டியவற்றை நுகர்நிபுத்த அப்பேற்று வதும், அப்பேற்றியவற்றை நுகர்வானைக் கொண்டு அனுப்பிவிட்டது பயன்படுத்துவதும் அங்கியமாகவே பயன்படுத்தும், எழுத்து சுத்துக்கள் "தா" ம் களையின் என்ன குறைந்த பள்ளையர் க் கொக்கப்பட வேண்டிய கையாக, அவற்றின் பய அதுவியாய்த்த புலவர்களால் எழுதப்பட்ட செழுமை மிக்க இலக்கியங்களைகடியர் இடமுதின்னா, எனவே அவற்றினால் இலக்கியமாக மாணவர் பரிந்துற்ற தெரிந்து பயன்படுத்துதல் வேண்டும், அப்போது தான் இத்தூண்கள் வாழும் நிலையம் பெற்று, அதேவேளை சுத்து மரவேளைப் பேணும் நிரமங்கலில் பெத்து அமைப்புகள், பரிசளவை சுதந்திரங்கள், மா சாணமைகள், நுகர்வன்கள் போன்றவை, சுத்து நுகர் பேணுமைக்கும், மாண்புருத்திற்கும் கைக்க கொடுக்கவேண்டுமே இக்களை வந்து மரபுவழி பேணுமை மர வணமமாக கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும்,

வகைக்கெட்டிய கூத்து நூல்களால் பொய்யை
இக்கட்டுறாமை நெறமுத்துக்கிளவ். இதன் இடம்

பெருத சுத்து துறியிற் புகலார் (நில) இருக்கவரும்.
 ஈடுநிறுக்கார். கருவியெனத்திய கத்தையலையே 'அடியான்
 பெய்வை' என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'வேழம்' எடுத்த
 விராக்கனை' துறவாள் செவ்வெனத்திய கத்தையலையே
 அறிய முடிந்ததும் அது பற்றிய எண்ண விபரங்கள்
 எதுகளையும் துறிய நிரூபணத்தினால் துறவாள் எழுதின
 பாலும், தகவல்களை ஆதாரத்துடன் வைத்திருப்பவரும்
 தனது உதவியுடன் இக்கொருங்கு முயற்சி முயலைய
 பெறும்.

பரந்த ஆர்வமாக சென்னைவாசியப்பட்டு 'நூல் நாயன்' ஆராயப்பட்ட வேண்டிய தரப்பதிப்புப் பற்றிய விடயம் இக்கட்டுரைக்குப் போகலாம். மாகாணம் மட்டுமே நோக்கப்பட முடியவில்லை. "எம்மக்களையுட்புத் தடக்களை தேருதலும் ஆவணமாகித்தொழி" இக்காலம். தமிழ் அகாசியத் தேவை" என்ற அடிப்படையிலேயே தேவையாகிய இக்கட்டுரை தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

அய்யகிருஷ்ணப்பக்கல்

91. தமிழ்நாட்டின் தெய்வமும்தான் வணக்கமும் - டாக்டர் அறுத்துவரன் பக். 39
92. "வள்ளுவர்க்கிவர" - முடிப்பரை
93. (இ.ரா. கச்சித்கிராமத்துடன் - "மாவட்டமெல்லாம், வண்ணம் மண்ணின்" - முடிப்பரை
94. (இ.ரா. கச்சித்கிராமத்துடன் மு. க. குமார்
95. கச்சி. கச்சித்கிராம - "அவ்வகாரத்துடன்" முடிப்பரை
96. கச்சி. கச்சித்கிராம - "ம" - கச்சித்கிராமத்துடன் பக். 81
97. (இ.ரா. கச்சித்கிராமத்துடன் - "நாமித்கிராமத்துடன்" முடிப்பரை
98. மு. க. கச்சித்கிராமத்துடன் - "வள்ளுவர்க்கிவர" முடிப்பரை
99. மு. க. கச்சித்கிராமத்துடன் - "அறிவம்தொடங்குடன்" முடிப்பரை
100. (இ.ரா. கச்சித்கிராமத்துடன் - "மாவட்டமெல்லாம்" முடிப்பரை
101. (இ.ரா. கச்சித்கிராமத்துடன் - "மாவட்டமெல்லாம்" முடிப்பரை
102. (இ.ரா. கச்சித்கிராமத்துடன் - "மாவட்டமெல்லாம்" முடிப்பரை

இதற்கிடையேயே, வெளிச் சூழலில் இருந்து பிடிபிடுகப்பட்டு, அத்தொடரின் மீதான கட்டுப்பாட்டை அங்கீகரிக்காத அமைப்புகள் அங்கீகரிக்கப்படும் திட்டப்படுத்தல்கள்.

ສະໄໝສະໄໝ

இளவறாசன்

(சிறுநீர் களை இலங்கிய அறிவியல் சஞ்சிகை)

வள்ளியிலிருந்து ஐந்து இடங்கள் வரை வெளியிட்டு, இடம்பயிர்வு அறையைக் துன்புறில் நிறுத்து, தற்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது 'இளவரசன்' சிறுவர் கதை. இலக்கிய அறிவுகள் சஞ்சிகை, மூலாண் வெளியீடுகளுடனான ஐந்து இதழ்களும் தம் கைகளில் இல்லை எனக் குறிப்பிட்டு வெளியீட்டாளர்கள் விடமுயற்சியுடன் 'இளவரசன்' இதழை மீளவும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்கள். 20 - 24 பக்கங்களில் - பாடசாலை வகை, தேசிய மட்டத்தில் முதலிடம் பெறும் மாணவர்கள் அறிமுகம், சிறுவர் கதைகள், நகைச்சுவைகள், அறிவிப்புத் தகவல்கள், போட்டிகள், மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் உட்பட பல விடயங்களை உள்ளடக்கி 'இளவரசன்' வெளியீடுகளுள்ளது. மே 2010 முதல் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ள 'இளவரசன்' இதழின் இலக்க ஆசிரியர்களைப் பாலுண்ணா, வேல்முத்தூர், கதகதா ரவி ஆகியோர் விளங்குகிறார்கள்.

ഇന്ത്യയിൽ 20.00

தொடர்புகளுக்கு :

இளவரசன், டி.ஹா. மஸ்ரி சென்னை, கொழும்பு வீதி.

எந்நிலை கருவிவடி

பதிப்புச் செய்யப்பட்ட கைத்து நூல்கள்

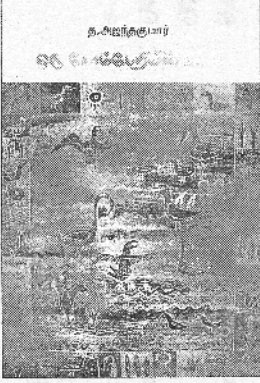
இல.	கூத்து நூல்	பாடியவர் / எழுதியவர்	பதிப்பித்தவர்	பதிப்பு ஆண்டு	கூத்தின் மோடி
01	தேவசகாயப்பிள்ளை	அராலி முத்துக்குமார புலவர்	--	1926	தென்மோடி (யூ)
02	எஸ்தாக்கியார்	வ. ம. சூசைப்பிள்ளை	மு. வி. ஆசீர்வாதம்	1962	தென்மோடி (யூ)
03	அலங்கார ரூபன்	கணபதி ஜயர்?	பேரா. வித்தியானந்தன்	1962	தென்மோடி (யூ)
04	மார்க்கண்டன், வாளாபி மன்னன்	கணபதி ஜயர்?	பேரா. சிவத்தம்பி	1963	வடமோடி
05	என்றிக் எம்பரதோர்	கீத்தாம்பிள்ளை புலவர்	பேரா. வித்தியானந்தன்	1964	வடபாங்கு (யூ)
06	மூவிராசாக்கள்	--	பேரா. வித்தியானந்தன்	1966	வடபாங்கு (யூ)
07	ஞானசௌந்தரி	மரிசாற்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை	பேரா. வித்தியானந்தன்	1967	தென்பாங்கு (யூ)
08	விஜயமனோரன்	புலவர் மரியாம்பிள்ளை	மு. வி. ஆசீர்வாதம்	1969	தென்மோடி (யூ)
09	அனுவுத்திரன் நாடகம்	இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர்?	வி. சி. கந்தையா	1969	தென்மோடி (யூ)
10	இராம நாடகம்	மானிப்பாய் சுவாமிநாதர்?	வி. சி. கந்தையா	1969	வடமோடி (யூ)
11	மரியதாசன்	வெ. மரியாம்பிள்ளை	மு. வி. ஆசீர்வாதம்	1972	தென்மோடி (யூ)
12	ஞானசௌந்தரி	ஞா. ம. செல்வராசா	சில்லையூர் செல்வராஜன்	1972	தென்மோடி
13	தேவசகாயப்பிள்ளை (2ஆம் பதிப்பு)	அராலி முத்துக்குமார புலவர்	மு. வி. ஆசீர்வாதம்	1974	தென்மோடி
14	மனம்போல் மாங்கல்யம்	மு. வி. ஆசீர்வாதம்	--	1976	தென்மோடி
15	கண்டி அரசன்	மிக்கோர்சிங்கம்	மு. சிங்கராஜர்	1978	தென்மோடி
16	காத்தவராஜன்	--	இ. பாலசுந்தரம்	1986	சிந்துநடை
17	புனித பிரான்சீஸ் அசிசியார்	தேவதாசன்	--	1986	தென்மோடி
18	வித்துக்கள்	தேவதாசன்	--	1990	தென்மோடி
19	சங்கரம்	பேரா. மௌனகுரு	--	1993	வடமோடி
20	இழந்தவர்கள்	அருட்சேகாதாரர்கள்	திருமறைக் கலாமன்றம்	1993	தென்மோடி
21	சங்கிலியன்	சொக்கன்	--	1994?	--
22	எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்	குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்	திருமறைக் கலாமன்றம்	1994	கலப்புமோடி
23	இம்மனுவேல்	ஆசீர்வாதம் தேவசகாயம்	--	1994	தென்மோடி
24	குருமணி யோசவ்வாஸ்	ஆசீர்வாதம் தேவசகாயம்	திருமறைக் கலாமன்றம்	1994	தென்மோடி
25	சந்தொம்பையார் வாசகப்பா	மனவல் மொறாயஸ்/மரிசால் மிரால்	நானாடான் பிர. கலா. பேர.	1994	வாசகப்பா (யூ)
26	குன்றில் எழுந்த குரல்	பாலைபுர இயேசுதாசன்	--	1996	தென்மோடி
27	பரிசு பெற்ற நாடகங்கள்	செ. செயமாலை	--	1997	வடபாங்கு (யூ)

28	சுரமணிமாலை	மேனா. மெனாஜெஸ்	1999	வட்டியோடி (வ)
29	பாபுமணி நாமங்கள்	வெ. வெப்பாண்ட	1999	வட்டியோடி (வ)
30	வீரத்தொழி	ஆ. பாலதாஸ்	2000	தேவையோடி
31	அவ்வெல்லாம் போட்டை	தேவதாசன்	2001	தேவையோடி
32	தொழித்தொழியோல்	ம. அழகநாதையன்	2001	தேவையோடி
33	மேற்கண்ட	நா. பாலசுந்தரம்	2001	வட்டியோடி (வ)
34	நிபாபுத்தான்	வெ. செந்தில்குமார்	2001	திருத்தொடி
35	வெள்ளையத்தின் பின்	மேனா. மெனாஜெஸ்	2002	வட்டியோடி (வ)
36	வி. சித்திரை	சிவசுந்தரன்	2002	வட்டியோடி
37	பள்ளி பாலவல்லியன்	தொ. ம. செல்வராசா	2002	வட்டியோடி
38	சுந்தரன் குமாரன்	விஜய பத்திரதாசன்	2002	வட்டியோடி
39	சுந்தரன் குமாரன்	சுந்தரன் குமாரன்	2003	திருத்தொடி
40	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2003	வட்டியோடி
41	சுந்தரன் குமாரன்	மேனா. மெனாஜெஸ்	2003	வட்டியோடி
42	வீரத்தொழி	தி. சிவசுந்தரன்	2004	தேவையோடி
43	வீரத்தொழி வட்டியோடி	மேனா. மெனாஜெஸ்	2004	தேவையோடி
44	சுந்தரன் குமாரன்	விஜய பத்திரதாசன்	2004	தேவையோடி
45	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2004	தேவையோடி
46	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2005	தேவையோடி
47	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2006	தேவையோடி
48	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2006	தேவையோடி
49	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2006	தேவையோடி
50	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2006	தேவையோடி
51	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2006	தேவையோடி
52	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2007	தேவையோடி
53	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2008	தேவையோடி
54	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2008	தேவையோடி
55	சுந்தரன் குமாரன்	ம. அழகநாதன்	2009	தேவையோடி

- பாதிப்பாடல்
 - 10% அளவு
 - மன்னர்

ஒரு சோம்பேறியின் கடல்

■ குப்பிழான் ஐ.சண்முகன்

‘ஒரு சோம்பேறியின் கடல்’ என்ற கவிதை யோடு தொடங்கி ‘ஆர்ப்பரிக்கும் என் கடல்’ என்ற கவிதை யோடு நிறைவுறும் த. அஜந்த குமாரின் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் எல்லாமாக முப்பத்தெட்டுத் தலைப்புகளில்

கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கவிதைகளின் பேசுபொருள் என்னவென்று பார்ப்பதற்கு முன்னால், கவிஞன் தன்னைப் பற்றி தன் கவிதைகளைப் பற்றி கூறிய சிலவற்றைப் பார்த்தல் வேண்டும்.

“அக்காலத்தில் புதிதாக ஒரு சொல் எனக்குக் கிடைத்தாலே போதும், அதனோடு பொருந்தும் எதுகை மோனைகளோடு கவிதை படைத்துவிடுவேன். இப்போதும் சொற்களின் மீதான பித்தும் பிரியமும் பெருகிய படியே இருக்கிறது. சொற்கள் ஒரு பாற்கடலாய் என் முன் விரிந்து அலையெறிந்தபடியே இருக்கின்றன. என் அனுபவ உடலோடு அதில் இறங்குகையில் இனம் புரியாப் பரவசம் என்னை ஆட்கொள்கிறது. மீண்டு வருகையில் குளித்து முடித்த பின் எஞ்சும் நீர்த்துளிகளாய் சில சொற்களே என்னோடு எஞ்சுகின்றன. நானும் என் அனுபவங்களும் சொற்களோடு போராடித் தோற்றபடியே திரும்ப வேண்டியிருக்கிறது. எனினும் சொற்களின் யாசகனாய் என் அனுபவங்களோடு தொடர்ந்தபடியே இருக்கிறேன்”

“இதிலுள்ள கவிதைகள் பெரும்பாலும் 2004 - 2009 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டவை. என் பல்கலைக் கழக வாழ்வுக் கவிதைகள் என்றுகூடச் சொல்லலாம். தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைகளாயே பல கவிதைகள்”

“பல துயரங்களை அவலங்களை என் மொழியில் எழுதிவிட முடியவில்லை”

“என் துயரை மொழியில் அப்படியே இறக்கி விட முடியவில்லை. எழுதப்பட்ட கவிதைகளை விட எழுதப்படாத கவிதைகளே அதிகம்.”

கவிஞனின் தன்னைப் பற்றிய இப்பிரகடனங்களின் வெளிச்சத்தில் அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளை இவ்வாறு பார்க்கலாம்.

1. கம்பிரியமான - தனித்துவமான - மாயக்கவர்ச்சி

நூல்	: ஒரு சோம்பேறியின் கடல் (கவிதைத் தொகுப்பு)
ஆசிரியர்	: த. அஜந்தகுமார்
வெளியீடு	: அம்பலம் குழுமம் யாழ்ப்பாணம்
பதிப்பு	: நவம்பர் 2009
விலை	: 200.00

காட்டும் சொற்களினூடு விரியும் அனுபவங்கள்

2. வெளியே கோலங்காட்டாது - ஒவென்று கத்திக் குழறி ஆர்ப்பரிக்காது - மனதிற்குள் மௌனமாக குழறி அழுகின்ற இதயத்தைக் கசக்கிப் பிழியும் துயரங்கள்.

அனுபவங்கள் சொற்களால் அடுக்கி எழுப்பும் கட்டுமானத்திலேயே கலைநேர்த்தி கூடுகின்றது. மொழி யால் எழுதும் எல்லாக் கலைகளுக்கும் இது பொருந்து மாயினும் கவிதைக்கே இது சிறப்பானதும் முக்கியமானது மாகும். அஜந்தகுமார் சொற்களை நேர்த்தியாக அடுக்கிக் கட்டுகிறார். அவற்றில் தன் அனுபவங்களை உணர்வு களைப் பொதிந்து வைக்கிறார். சொற்களின் யாசகனான அவருக்குச் சொற்கள் பணிந்து வளைந்து அவரிட்ட படியே பேசுகின்றன. சொற்களின் ஊடாக உணர்வின் உச்சத்தைக் கட்டி எழுப்புகிறார். சாதாரண சொற்களின் கட்டுமானத்தில் அசாதாரண உணர்வுகளின்... விகசிப்பு.

“எதிலுமோர் நிழலின் தோற்றம் தவிர்க்க முடியாதபடி எழுதப்பட்டு விடுகிறது”

“புதிர்ப் பொழுதுகளைத் திணித்தே போய்க் கொண்டிருக்கிறது வாழ்வு”

“புதிதெறிந்து என்னோடு உலாவுகிறது நிழல்களின் நீட்சி”

“எனது சங்கடங்களின் தருணங்களில் தொண்டைக்குள் நெளியும் புழுக்கள்”

“நிலத்தின் மீது கவிதை எழுதிக் கரைகிறது மழை”

அஜந்தகுமாரின் பெரும்பாலான கவிதைகள்

இன்னதென்று இனங்காண முடியாத துயரத்தையே

பேசுகின்றன. வாழ்வின் இழைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதோவொரு துயரம் பின்னியிருக்கின்றதா? ஒவ்வொரு அனுபவமும் அல்லது அனுபவத்துக்கு அப்பாலான கணங்களும் துயரமானதா? துயர் தோய்ந்த வாழ்க்கை... அல்லது வாழ்வின் துயர், இதுவே அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளில் ஊடுருவி நிற்கும் பாடுபொருள். சில கவிதைகளில் ஆங்காங்கே மின்னல்களாய் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கைக் கீற்று ஒளிர்ந்தாலும் ஏமாற்றங்களாலும், வஞ்சனைகளாலும், எதிர்பாராத நிகழ்வுகளாலும், அநியாய- அட்டூழியங்களாலும் (போர்ச்சுழலினாலும்), ஏற்படுகின்ற நம்பிக்கை வரட்சி... அது தொற்றிய துயரங்கள்... “துயரின் துயரான துயரில் வளைகிறது வாழ்க்கை.”

“நானிழக்கும் சுயங்களின் முகவரிகள்
ஏனிழந்து போகின்றன என்றறிய முடியாது
திணறும் கணங்கள்...”

“வானிடிந்து வீழும் கணம் போல
நானும் நசுங்கிக் கிடந்து
நலிவுறுதல்...”

“ஓர்மம் வடிந்து
ஒன்றிலும் குன்றாது
ஒடுங்குகிறது வாழ்வு...”

“துயரின் நிலைத்த வாழ்வில்”

“சுயத்தின் தற்கொலை
சொல்லமுடியா
மொழிகளின் உடலில்.....”

“காத்திருத்தல்
கானலென்ற உண்மையை....”

“வாழும் சூழல்
என்னை அமத்திப் பிடித்து
அச்சுறுத்தல் செய்கிறது”

“இருள் மண்டிக் கிடக்கும்
நீண்ட வீதிவழி
பயணிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்”

“எனது
அகால மரணம் குறித்த
அதீத அச்சமொன்று
என்னுள் ஒளித்திருந்து....”

“அதிகாரத்தின் வெம்மை
நெஞ்சுக்குள் பரவி
நெஞ்சுமயிர்களைப் பிடித்திழுக்கிறது”

“சிரிப்புகள் வரண்ட
உதடுகளைச் சகிக்கமுடியாது....”

“எல்லோரிடமும் பூத்துக்குலுங்கும் புன்னகை
என் முகம் கண்டதும்
ஓடிக்கொள்கிறது”

“யாரையும் எளிதில் நம்ப முடியாது

அபத்தம் எண்ணி
என் மனம் அழுகின்றது”

“சொல்ல முடியாத துயர்
விழிகளில் இரத்தமாய்க் கசிய....”

இப்படி இப்படியே இன்னும் ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஏன் இந்தத் துயரம்? பதின்ம வயதுகளைக் கடந்த - பல்கலைக்கழகத்தில் தன்னை ஒத்த சகபாடிகளுடன் படிக்கின்ற இளைஞன். அவனும் பல்கலைக்கழக மாணவனே ஆயினும் பெரும்பாலான சகபாடிகளினின்றும் சற்று வித்தியாசமானவன். கவிதா உணர்வு மிக்கவன். அவன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கண நிகழ்வுகளினாலும் பாதிக்கப்படுபவன்.

“கவிதைக்கான கருக்கள் ஒவ்வொரு பயணங்களிலும், ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளிலும், ஒவ்வொரு நினைவுகளிலும், ஒவ்வொரு கனவுகளிலும் ஏதோவொரு வகையில் கிடைத்தபடியே இருக்கிறது” என்று அவனே எழுதுகிறான். கொடுமைகள் நிறைந்த கொடிய போரின் நெருக்குவாரச் சூழலில்... நாவைந்து வருட பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை. கனவுகள் பூத்துக்குலுங்குகின்ற பருவம். கனவுகள் சிதைந்து போகின்ற காலக் கொடுமை. ஆற்றாமைகளும், சுய(ம்) இழப்புகளும் - நேசமானவர்களைப் பிரிகின்ற வேதனைகளுமாய்... துயர் தோய்ந்த வாழ்க்கை. “என் துயர் - மற்றவன் துயர், என் துயர் - சமூகத்தின் துயர்” என நம்பும் அஜந்தகுமார் தன் துயரைப் பாடுகின்றான்: தனது சகபாடிகளான மற்றவன் துயரைப் பாடுகின்றான்: சமூகத்தின் துயரைப் பாடுகின்றான். “துயரங்களால் புணையப்பட்ட இனிய கவிதைகள்: இனிய பாடல் இராகமுடையது” என்கிறார் ஆங்கிலக்கவி ஷெல்லி. ஒரு வகையில் அவரது நாவைந்து வருட - பல்கலைக்கழக வாழ்வின் - நிகழ்வுகளின் துயர் தோய்ந்த கவித்துவமான பதிவுகளே இக்கவிதைத் தொகுப்பு எனலாம்.

அஜந்தகுமாரின் தொகுப்பிலுள்ள எல்லாக் கவிதைகளும் வசனக் கவிதைகளே. (ஒளிப்பிழம்பை வினாவுதல் என்ற கவிதையில் கவியரங்கக் கவிதையின் சாயல் படிந்திருக்கிறது.) செயற்கைத்தனமான எதுகை மோனைகளுடனான செய்யுள் மரபில் இருந்து அவர் விடுதலையாகி, உணர்வுகள் செறிந்த உரைநடையை ஊடகமாகக் கொண்டுள்ளார். வாக்கியங்களை முறித்து முறித்து அடுக்குவது ஊடக கவிதையின் உருவத்தைக் கட்டி எழுப்புகின்றார். உதாரணமாக; தொகுப்பின் தலைப்புக் கவிதையும் முதற் கவிதையுமான ‘ஒரு சோம்பேறியின் கடல்’: “கடற்கரை மணலுள் புதைந்து திமிறி நடக்கும் கால்கள் / நீ என் கைபிடித்தபடி ஓடுவது போல் பாய்ந்து பாய்ந்து நடக்கிறாய் / நீ முன்னேயும் கொஞ்சம் நான் பின்னேயும் நடக்கிறோம் / விரிந்து கிடக்கும் கடல் / வா என்று, ஓடிவந்து கால் தழுவி நக்கி நனைக்கும் அலைகள்;/நீ இப்போதென் மார்புள் புதைந்து உயிர் தடவுகிறாய்./ நான் கடலைப் பார்த்தபடியே இருக்கிறேன்...” இப்படியே நீண்டு செல்லும் கவிதை.

இந்த உதாரணத்தின் ஊடாகவே அஜந்தகுமாரின் இன்னுமோர் அம்சத்தை எடுத்துக் காட்டலாம். கதைப்பாடல்கள்: கதை சொல்வதுபோல அல்லது கதை சொல்வதாக விரியும் கவிதை. சங்ககாலத்தின் தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைகள் போல: குறிப்பாக கவித்தொகைப் பாடல்கள் போல சிறு - கதைக் கவிதைகள் நடுச்சாமம்; திடுக்கிட்டு விழித்தேன். என்னைத் தட்டி எழுப்பிய திமிரோடு கத்திக் கொண்டிருந்தது பூனை. பசியாலோ குட்டி ஈன்றதாலோ, இருக்கப்படாத வியாதி யாலோ அது கத்திக் கொண்டிருக்கலாம். படுத்திருந்தபடியே கலைத் துப் பார்த்தேன். ஆத்திரம் தாங்காமல் தலையணையைத் தூக்கி அதன் மேல் எறிந்தேன்... இப்படியே.

இவற்றின் தொடர்ச்சியான இன்னொரு அம்சத்தையும் அஜந்தகுமாரின் பெரும்பாலான கவிதைகளில் காணலாம். இவர் தனக்குள்ளே தான் பார்க்கும் அல்லது தன்னையே பார்க்கும் ‘அகமுகி’ யாகவே தன்னுடைய கவிதைகளை எழுதுகின்றார். அதாவது இவரது கவிதைகள் ‘நான்’ என அல்லது ‘என் - எனது’ என தனது பார்வைகளையே தனது அல்லது தான் உள்வாங்கிக் கொண்ட அனுபவங்களையே பேசுகின்றன. சும்மா இருக்கிறேன், பல்லி + வீடு + நான் + அவள், எனக்கான விசேட ஒளிபரப்பு, உன் தவறும் என் சக்தியும், என்னிலிருந்து வெளியேறும் ஒருவன், உருக்குலைந்த என் கவிதைகள், என்னுள் நவீன ஒவியம், நீயெனக்கு இல்லையென்றான இந்த இரவு, ஆர்ப்பரிக்கும் என் கடல் ஆகிய இவரின் கவிதைத் தலைப்புகளையே இதற்கு உதாரணமாகச் சுட்டலாம். கவிதைக்குள்ளே போனால்,

“எனதிருப்பின் நிர்ணயங்கள்
நிர்வாணப்படுத்தப்படலாயிற்று.....”

“வகுப்பறையில்
வண்ணத்துப்பூச்சி அமர்ந்திருந்த போது
அதன் சிறகுகளில் இருந்து
வானில் விரியத் தொடங்கினேன்...”

“நான் எழுத நினைத்த கவிதை
எழுதப்பட்டதான
உனது விமர்சனம் முன்
உன்னை ஒன்று கேட்பேன்”

“பறப்பதற்கு துடிக்கின்றன
எனது சிறகுகள்.....”

“என்னோடு கைகோர்த்து
கதைத்தபடி கடைக்குச்
சாப்பிட வந்தவன்....”

“யாரையும் எளிதில் நம்பமுடியாத
அபத்தம் எண்ணி
என் மனம் அழுகின்றது”

என்றெல்லாம் எழுதிச் செல்கிறார். இவரின் கவிதைகளில் ஆங்காங்கே எமது நடப்பு வாழ்வின் காட்சிகளும், நிகழ்வுகளும் கோலங் காட்டுகின்றன.

“ஊர்க் கோழிகள்
கிண்டிக் கிளறிய
குப்பைகளைக்
காற்று காவித் தெரிகிறது.....”

என்று ஒரு கவிதையிலும்,

“நேற்று சுடப்பட்டு இறந்து போனவனின்
மூச்சின் இறுதி இழை
காற்றில் வருகிறது கலந்து.

ஈக்கள் அவன் மூக்கிலும் வாயிலும்
இரத்தம் கொட்டிய இடத்திலும்
மொய்த்துக் கிடந்து.....”

என்று வேறோர் கவிதையிலும் இவ்வாறே வேறுவேறு கவிதைகளிலும் எழுதிச் செல்கின்றார்.

இதுவரை நான் எழுதியவை எல்லாம் இவரது கவிதைகளில் நான் கண்டுணர்ந்த - அனுபவித்த அம்சங்களில் சில மட்டுமே. நான் கண்டும் சொல்லாமல் விட்டவையும், சொல்ல முடியாமல் விட்டவையும் இவற்றுக்கு மேலாக என்னால் கண்டு கொள்ளமுடியாமல் விட்டவையும் பல உள. குறிப்பாக இக்கவிதைகள் பேசும் மறைபொருளை, பூடகப்பொருளை, குறியீட்டுப் பொருளை, படிமங்களைப் பற்றி நான் எதுவுமே பேசவில்லை. ‘எழுதப்பட்ட கவிதைகளைக் காட்டிலும் எழுதப்படாத கவிதைகளே அதிகம்’ என்று கவிஞன் தன் பிரகடனத்தில் கூறிய மாதிரி நானும் முடிக்கிறேன். இக் கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றி நான் எழுதியவற்றைக் காட்டிலும் எழுதப்படாதவைகளே அதிகம். ஆகவே நண்பர்களே இத்தொகுப்பைக் கருத்தான்றிப் படியுங்கள். படித்தால்தான் கவிஞனில் ஆழ்ந்திருக்கும் கவி உள்ளத்தைக் காண்பீர்கள்.

முடிவாக ஒரு வார்த்தை: அழகான தயாரிப்பில் கைக்கு அடக்கமாக, தெளிவான அச்சுப்பதிப்பில் வந்திருக்கும் இந்நூலில், அபூர்வமாகக் காணப்படும் ‘கருத்தைப் பிறழ வைக்கும்’ அச்சுப் பிழைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

பிற்சேர்க்கை: இத்தொகுப்பில் எனக்குப் பிடித்த கவிதைகள் - நீயெனக்கு இல்லையென்றான இந்த இரவு, ஒரு தேவதையின் ஒளிக்கவிதை, (சில உறுத்தல்கள் இருந்த போதிலும்) ஒளிப்பிழம்பை வினாவுதல். ■

நூல் மதிப்பீடுகள்

நூல் மதிப்பீடுகள் பகுதியில் தங்கள் நூல்களும்

சஞ்சிகைகளும்

அறிமுகம் செய்யப்படுவதை விரும்பும்

வெளியீட்டாளர்கள் தமது படைப்புகளின்

இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கவும்.

ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பினால் அது தொடர்பான

சிறிய அறிமுகம் மட்டுமே இடம்பெறும்.

எத்தகைய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன என்று தொட்டுக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்” என்று நூலாசிரியர் கூறுகிறார். காலமும், சமூகத்தில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களும் பார்வைகளில் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன! உயர்கணிப்புகளுக்கு உள்ளான நூல் ஒன்றை, தளம்பலற்ற மனோபாவத்துடன் அணுகவும் பூச்சுற்ற கருத்துக்களை முன்வைக்கவும் கே.எஸ். துணிந்திருப்பது நயத்தற்குரியது. வெள்ளிப் பாதசரத்தை ‘பாதரச’மாக அச்சிட்டு முகச்சுளிப்பை ஏற்படுத்தும் பிரகரிப்பாளர் பணியும் வியத்தற்குரியது!

நீர்வை பொன்னையனின் ‘மேடும் பள்ளமும்’ தொகுதி குறித்த கட்டுரை, மிகவும் மேலோட்டமான குறிப்புக்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டதொன்று. நூலாகத் தொகுக்கும் கட்டுரைகள் ஏறத்தாழ ஒரே கட்டமைப்பைக் கொண்டனவாய் இருத்தல் நன்று. அவற்றின் முழுமை, விரிவு பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தியிருப்பின் ஒட்டுமொத்தமாக நூலின் தரமும் மேலும் உயர்ந்திருக்கும் என நான் கருதுகிறேன். “நீர்வை பொன்னையனின் கதைகளில் உள்ள உள்ளடக்கம் ஒன்றும் பிரமாதமாயில்லை” என்று 1962 இல் தான் எழுதிய வாசகங்களை கே.எஸ். மறுவாசிப்புச் செய்யாதது ஏனோ? “தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளரின் நடையைச் சார்ந்து” நீர்வை எழுதுவதாக கே.எஸ். முன்வைக்கும் கருத்துக்களுடன்கூட எனக்கு உடன்பாடு இல்லாத போதும், அவைபற்றிய விபரிப்பு, இங்கு பொருத்த மற்றது.

விபுலானந்த அடிகளாரே இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்த் திறனாய்வாளர் என்று நிறுவுகின்ற அத்தியாயம், கே. எஸ்.எனின் அர்ப்பணிப்புடனான உழைப்பைச் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒப்பீட்டாய்வு பற்றி விளக்கும் வில்லிபாரதச் சொற்றொடர்கள், அச்சுப்பிழைகளுடன் கண்ணை உறுத்துகின்றன. மீண்டும் பிரகரிப்பாளரை நினைத்துக் கொள்கிறோம்.

கப்பிரமணிய பாரதி, மகாகவியாக மட்டுமன்றி அவனது புனைகதைகள் மூலமும் தரிசிக்கப்பட வேண்டியவன் என்ற கருத்தை இன்னொரு அத்தியாயம் விரித்துரைக்கிறது. அந்தக் கதைகளில் சிலவற்றை, பாடநூல்களிலும் பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வுப் பயிற்சிகளிலும் சேர்த்துக்கொள்ளல் சிறந்தது என்ற கருத்தை என்பதுகளில் வெளிவந்த இக்கட்டுரையில் கே. எஸ். தெரிவித்துள்ளார்.

இரண்டாம் பாகத்தில், சிதம்பர ரகுநாதனின் ‘இலக்கிய விமர்சனம்’ நூல் பற்றி எழுதப்பெற்ற கட்டுரை, முழுமை பெற்றதொன்று! அதேசமயம், ‘தமிழ் மதிப்பீட்டியல்’ என்ற கட்டுரை இந்நூலில் இடம்பெற உகந்ததன்று என்பது எனது கருத்து. பொதுவாக நோக்குமிடத்து, திறனாய்வின் அடிப்படை அம்சங்களை விளக்குதல், அதன் நுட்பங்களையும் வேறுபாடுகளையும் தெளிவுபடுத்துதல் என்று பெறுமதியான விடயங்கள் பல இப்பாகத்தை அழகுபடுத்துகின்றன. ‘இலக்கியத்

திறனாய்வு’ என்ற தலைப்பிலானது இப்பாகத்தின் மிகச்சிறந்த கட்டுரை என நான் கருதுகிறேன்.

நூலைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றபோது ஒரு விடயம் மனதை நெருடக் காணலாம். நூலாசிரியர் தனது கருத்துக்களைச் சில இடங்களில் முழுமையாகக் கூறாமல் விட்டுவிட்டாரோ என்பதுதான் அது. படைப்புக்கும் வாசகனுக்கும் இடையே திறனாய்வாளன் செல்லக்கூடிய எல்லை பற்றிய தெளிவு, எழுத்தின் தரம் தாழ்ந்து விடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கை உணர்வு, இவை நூலாசிரியரைக் கட்டிப் போட்டிருக்கலாம்.

திறனாய்வு என்பது தீர்க்கமான முடிவாக இருக்கமுடியாது. அப்படிக் கொள்வது தேக்கத்தின் அறிகுறி. ஆயினும், உலக இலக்கியங்களில் பரிச்சயமும், திறனாய்வுத் துறையில் நீண்டகால அனுபவமும் கொண்ட நூலாசிரியர் இன்னும் சற்று இறுக்கமான நடையைக் கையாண்டிருக்கலாம் - தவறில்லை!

ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்குள்ளும் இருந்து அவரவருக்கே உரியவகையில் ஊற்றெடுப்பது எழுத்து. இலக்கியத்தை வளப்படுத்தியவர்கள் என்ற வகையில், அவர்கள் பற்றிய சிந்தனைகளைத் தூண்டிவிடுவது இந்நூல். தான் தேடியவற்றை, உணர்ந்து பெற்றவற்றை எல்லாம் இனிவரப் போகும் தலைமுறைக்கு விட்டுச் செல்லவேண்டும் என்ற கே. எஸ்.எனின் உணர்வும், ஈழத்து எழுத்துலகச் சுவடுகளைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டும் என்ற அவரது உந்துதலும், இதயசுத்தியுடனானவை. இவையே நூலுக்கு மேலும் அர்த்தமூட்டுவனவாய் அமைந்துவிடுகின்றன.

எனினும், சில கட்டுரைகள் அறிமுகத் தகவல்களாகவும் விமர்சனக் குறிப்புக்களாகவும் இருக்கும் அதேவேளை, வேறுசில கட்டுரைகள் ஆழமான திறனாய்வுப் பார்வைகளாக இருப்பது, நூலின் சமநிலையில் தளம்பலை ஏற்படுத்த முனைகிறது. வாசகனுக்கு நூல் வழங்கக்கூடிய மேன்மையான அனுபவத்துக்கு ஊறு விளைவிக்கிறது. தரமான பல கட்டுரைகளின் நடுவே, அடிப்படையில் நல்ல - ஆனால் தரமேம்படுத்தலை வேண்டி நிற்கும் ஓரிரு கட்டுரைகள் தென்படுகின்றன.

திறனாய்வாளர் என்ற வகையில், கே.எஸ். சிவகுமாரன் தனது பணியைச் செவ்வையாகவே ஆற்றியுள்ளார். புலமைத்துவச் சமூகமும், புலமைத் தேடலுள்ள சமூகமும் ஒருங்கே வாசிக்கவும் புரிந்து கொள்ளவும் ஏற்றதொரு நடையினை அவர் தன்னுடையதாக வரித்துக் கொண்டுள்ளார். நூலுக்குள் எம்மை இட்டுச்செல்வதில் அவரது சரளமான எழுத்து, பெருந்துணை புரிகிறது!

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கணிப்பிலே, நூலாசிரியரின் இலக்கியப் பணிகளில் மிக முக்கியமானது, “ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் செல்நெறிகள், பிரதான படைப்புக்கள் ஆகியன பற்றிய ஆங்கில எழுத்துக்கள்”! இந்த ஒப்பற்ற பணியை அவர் தொடர்ந்து செய்து

வருகிறார். அறிவிப்பார்ப்புக்கள் இன்று! கே.எஸ்.என்
சுற்றுலாவுடையது இலக்கியப் படைப்புகள் வெற்றிகள் / வ.
குறிமுகம் செய்து: கான் கிரே. ஆர்.என்.என். அன்டர்

என்கின்ற திருநாஸ்திகர் அடியாடைய அங்கங்கடைய
நின்று அங்கையுள் இந்நாடைய அப்பாசையின் அரு
வாய்க்காட்டே. ■

வெற்றிநிலை நிலைநாட்டிகள்

■ கார்ட்டூன்கள்

இந்த உலகத்திலே...

[illegible]

ஒரு நல்ல பணம் ப்பாவித்து உரித்தான இந்த அடிப்படையிலேயே இதை இன்னொரு இடத்தில் எங்கே எந்த 'செய்திகளை' என்னவோ' என்னும் பணம் என்னவோதான், சில சமயங்களில் சில இடங்களில் திருத்தம் தீர்மானம். "சுற்றுலா அமைச்சர் என்னவோ" என்னவோ அல்லது என்னவோ கொண்டுபோகும்" என இவற்றை செய்கிறது. (இதன் அங்கு இன்னும்) ஆற்றல்கள் அங்குக்கு இருக்கின்ற தம்பிக்கையைய வெளிக்கொண்டுவிடுகிறது.

[illegible]

நூல்	விவரமுறையினை நிறுவினார்கள் சென்னைத் தொழில்நுட்ப
ஆசிரியர்	: ஜோ. ஜெனரல்
வெளியீடு	: புரவலர், புத்தகத் துறை 20, அண்ணா சாலை ரோட், சென்னை 600 014
பதிப்பு	: ஜூன் 2008
விலை	: ₹50.00

“கனரக நலத்துறை: துணித்துணித்
தொண்டித் துணித்துணித்
தொண்டித் துணித்துணித்
தொண்டித் துணித்துணித்

புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், 19 ஆம் நூ.

இருண்டவராம்
பாட்டாய் வெளித்தரு
தள்ளத்த நாய்
வழங்கியவராய் காய்த்த
முயற்சு கிளைகள் மீளாதவராய்
இதாய் இனிந்தவாய்...

‘இருள்’ என்பது கவிதையில் வருகிற
பெயர் இல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: (அ) ஆம்.

மதுரை - தூர்ணைக்குடி எல்லை
குறுக்கிட்டு நகரவாழ்வு குறுக்கிடுதல்.
அடிமத்தூற்றைக்குடி - மதுரை நகரவாழ்வு
நகரவாழ்வு தூர்ணை...

இது ஒரு பொழி - இதன் நேரப்பொழுதி
நாள்படி வெளிச்சமாகும் கவிதை அடத்தம் மும் கவனம்
வாய்க் போடுவது.

“குளிர் பின்புதும் பெண்ணை
வளமு நூணை எத்திற் செல்கின்றது
இவ்வயலை அளித்த வாய்க்காலை
எனதுபடல் லும்பெருகியவறு”

‘நிலம்’ என்னும் கவிதையில் அமைந்துள்ள வரிகள் இவை.

ஒரு கவிதையில்தான்... ‘மௌனம்’ குரலை ஏந்திச் செல்ல முடியும்.

இப்படியான பல இடங்கள் ஜெஸ்ரினின் தொகுப்பில் இருப்பது அவரை ஒரு நல்ல கவிஞனாய் இனம் காட்டுகின்றது. கவிதைக்கான நல்லம்சங்களைக் கொண்ட பல கவிதைகளை ஆக்க வல்லவராய் அடையாளம் காட்டும் ஜெஸ்ரின் தனது படைப்பு முயற்சியில் கவனம் கொள்ளவேண்டிய சில பிரதான அம்சங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று அவர் அதிகம் முக்கியத்துவம் தர முயற்சிக்கின்ற ஒத்தோசையுள்ள சொற்களின் தேர்வு.

“கந்தபுராணக் கலாசாரம்...
விந்தையுடன் போற்றிய...
சிந்தை கெட்டு...
மந்தைக் கூட்டம்...”

‘நிலைமாயும் சமுதாயம்’ என்ற கவிதையில் வரும் இந்த வரிகள் அர்த்தத்தைவிட அலங்காரத்தை முதன்மைப்படுத்துகின்றன.

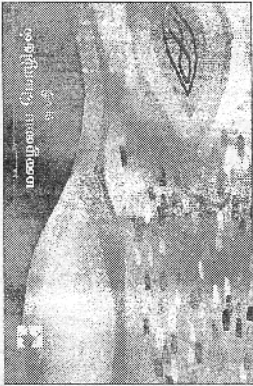
ஒட்டுமொத்தமாய் இந்தக் கவிதையினூடு சமூகச் சீரழிவைத்தான் கவிஞர் சாடுகிறார், இந்த மையப் பொருளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட கவிஞர் ஒலி நயத்தை முதன்மைப்படுத்த முனைந்து தனது நோக்கில் தவறிவிட நேரிடுகிறது. நவீன கவிதையின் நேரடி அணுகுமுறைதான் அதன் வெளிப்படைச் சிறப்புகளில் முதன்மையானது. இந்த இடத்தில் ‘அலங்கார அமைப்பு முறை’ அவசியமற்றதாகிறது.

இது போன்ற தன்மைகளை இனிவரும் தனது படைப்புகளில் தவிர்த்துக்கொள்வது ஜெஸ்ரினின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் துணைசெய்ய முடியும்.

இக்கவிதை நூலின் மேலுமொரு தனித்துவம், கவிதைகளின் பின்னணியில் அமைந்துள்ள நிழற்படங்கள். பல நிழற்படங்கள் நாமே கவிதைகளாய் உருக் கொள்ள முனைவதைப் பாராட்டும் அதேபோதில், சில படங்கள் நூலின் கனதியைக் குறைப்பதாய்ப் படுகின்றன. மொத்தத்தில் அழகாய் அரிதான பல கவிதை அம்சங்களோடு வந்துள்ள ‘வெற்றிலை நினைவுகள்’ ஜெஸ்ரினிடம் இருந்து மேலும் மேலும் நுண்ணிய அம்சங்களுடனான கவிதைகளை எதிர்பார்க்க வைக்கின்றன. ■

மழையை மொழிதல்

■ மாலினோஸ்க்னா

ஒரு புத்தகத்தை வாசிக்கின்ற போது அதில் காணப்படும் விடயம் ஏதோ ஒரு அனுபவத் தொற்றலை ஏற்படுத்த வேண்டும். தொடர்ந்து மன நிறைவைத்தர வேண்டும். அப்படியில்லாத புத்தகங்களில் வாசிப்பு நிலைப்பதில்லை. பாதியில் நின்று போகும்

அல்லது அதற்கு முன்பே வாசிப்பை நிறுத்தக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகளும் இருக்கின்றன. “இது ஓர் பொதுவான கோட்பாடு.” ஒரு படைப்புனர் பல்வேறு விடயங்கள் சம்மந்தப்பட்டு தொடர்ச்சியான வாசிப்பிலும் கவனம் செலுத்தும்போது ஒரே வகையாக எழுத முடியாது. அவருடைய எழுத்தில் முதிர்ச்சியிருக்கலாம். வாசிக்கும் புத்தகங்களின் மாறுதல்களைப் பொறுத்து எழுத்தும் கருத்தும் மாறுபட்டுக்கொண்டேயிருக்கும்.

வாசகரும் படைப்புனரும் சம தளங்களில் பயணிப்பவர்கள். இதில் யார் ஒருவர் முந்தி நின்றாலும் மற்றவர் பேச்சுப்பொருளாகிறார். துக்கம் என்ன வென்றால் பெரும்பாலும் படைப்புனரே தாக்குதலுக்குள்ளாகிறார். ‘புரியாமை’ பற்றிய விளக்கங்கள் அதிக

நூல்	: மழையை மொழிதல் (கவிதைத் தொகுப்பு)
ஆசிரியர்	: அலறி
வெளியீடு	: காலச்சுவடு பதிப்பகம் நாகர்கோவில் 629 001, இந்தியா.
பதிப்பு	: டிசெம்பர் 2009
விலை	: 60.00 (இந்திய ரூபாய்)

மாகக் கோரப்படுகின்றன. மிகுதியாகக் கவிதையில் இதன் செல்வாக்கு அத்துமீறுகிறது. இங்கு ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பழைமையான கோட்பாட்டுடன் எல்லாக் கவிதைகளையும் நெருங்குதலை நாம் சற்று மாற்ற வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. கவிதைகளில் சில சொற்களை பரிசோதனைக்குட்படுத்தவும், சரிபார்க்கவும், நீக்கவும், சேர்க்கவும், சிதைக்கவும், பகுதியின் பிரதிகளை அணுகவும் வாசகர் அழைக்கப்படுகிறார். இந்த நிலையில் வாசகர் தன் இருப்பைத் தானே ஆய்வு செய்யவேண்டும். பொதுக் கருதுகோள்களைத் தன்வயப் படுத்திக்கொண்டு அதன் மூலம் அவநம்பிக்கைவாத சொல்லாடல்களை உதிர்ப்பது பிளவுகளுக்கான நிலைமையை உருவாக்குகிறது.

எனவே நாம் இலக்கியத்தாளங்களில் ஒரே வகையான வாசிப்பு முறையைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால் உலக இலக்கியங்களின் போக்கைக் கண்டடைவது மிகக் கடினமாகி விடக்கூடும். முதலில் நாம் பொழுதுபோக்கிற்காக வாசித்தல், வாசித்தலில் சுகம் காணுதல், சொற்களின் நடுவில் அனுபவத்தொற்றலைக் காவித்திரிதல் போன்ற நிலைமைகள் அறியாமையால் ஏற்படும் மூழ்கிக் கிடப்புகள் என்பதை உணரத் தலைப்படவேண்டும். வாசித்தலை ஒரு கடமைபோல மிக உன்னதமாக செயற்பாடாகச் செய்யும் அறிவுஜீவினர்களுக்கிடையேயும் இன்றுவரை தொடரும் மேற்படி நிலைமையானது மனம் வருந்தத்தக்கதே.

இலக்கிய வாசகரும் படைப்புனரும் இலக்கியத்தை மட்டுமே வாசித்தல் எனும் போக்கு மிகப் பலவீனமானது. இந்த நிலை பல வருடங்களுக்கு முன்னரே மேலை நாடுகளில் மாறிவிட்டது. இலக்கியங்களில் நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, பத்தி, விமர்சனம், கவிதை இப்படியான பல்வேறு வடிவங்களினூடாகக் கருத்துகள் பரிமாறப்படுகின்றன.

பின்னவீனத்தின் வருகையுடன் இவற்றின் தனித்துவமான வெளிப்பாட்டு முறைமை கட்டுடைக்கப் பட்டுள்ளது. இது முற்றிலும் ஆரோக்கியமான நிலை எனக் கூற முடியாவிட்டாலும், இதன் பரவுகை படைப்புகளை அணுகும் விதங்களை மாற்றியிருக்கிறது. படிய முறையில் மாற்றம் - கூறல் முறையில் வித்தியாசம் - வரிகளின் நீட்சி சுருக்கம் - பூசுத்தன்மை. இப்படிக்கவிதை பல்வேறு தாக்குதலுக்கும் உட்பட்டு, மிக நுட்பமான முறையில் தன்னை நிலை நிறுத்திக்கொண்டே வருகிறது.

ஒரு கவியால் ஆரம்ப நிலையில் உருவாக்கப்படும் கவிதைகள் காலவோட்டத்தில் முன்னேற்ற மடைகின்றன. தனது கவிதைகளின் போக்கை நாளடைவில் தானே மாற்றிக்கொள்ளும் நிலை வந்து விடும். இது மிகச் சாதாரணமான விடயம்.

கவிதைகளில் மௌன இடங்களை - ஆங்காங்கே வைக்கப்படும் தெறிப்புகளை - ஆரம்பத்திலோ முடிவிலோ தரப்படும் அனுபவத் தொற்றலை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் கைகூடி வரும்போது கவியின் ஆற்றல் பற்றி புகழ்ந்துரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவருடைய கவிதைகளுக்கான விமர்சனங்கள் பெரும்பாலும் வாழ்த்துப் பாக்கள் ஆகிவிடுகின்றன. இதன் அபத்தம் என்ன வென்றால் கவியினுடைய அடுத்த தயார்ப்படுத்தல் முனைகளைத் துண்டித்து விடுகிறோம். கவியை அதே இடத்தில் தேங்க வைக்கிறோம். ஆதலால் இக்கவிதைகள் ஜெயமோகன் கூறுவது போல “தன்னைப் பற்றிய சுய உணர்வை அடைந்து எழுத ஆரம்பித்த கவிஞரின் இக்கவிதைகள் தமிழ்ப் புதுக் கவிதையின் பரப்பில் ஒரு முதிரா இளங்கவிஞரின் கால் வைப்புக்களாகவே இருக்கின்றன.” ஆனால் முதிர் கவியினுடைய கவிதைகளில் இப்படியான புதிர்வைக்கும் தேவைப்பாடு இல்லாது போகின்றது.

இந்த கருத்து நிலை அடிப்படையிலேயே நான் அலறியினுடைய ‘மழையை மொழிதல்’ கவிதைத் தொகுப்பைப் பற்றிய குறிப்பை முன்வைக்கிறேன்.

நவீன கவிதையின் கோட்பாடுகள் பற்றிப் பேசும் ஜெயமோகன் குறிப்பிடுவதானது “தமிழ் நவீனக் கவிதையின் மிகப்பெரிய பலவீனம் என்பது அது புற உலகத்தை முற்றாகப் புறக்கணித்து தன்னைத் ‘தூய’ அகத்தின் குரலாக முன்வைக்க ஆரம்பித்தது என்பதே. தமிழ் நவீனக் கவிதை நவீனத்துவக் கவிதையாகவே உருவானது” இந்தக் கருத்தை முற்றாக நிராகரிக்க முடியாது. பெரும்பாலும் அதிகமான கவிகள் சுயம்பற்றியே விசாரணை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் அலறி சற்று விலகிப் போய் புற உலகின் விடயங்களை அவதானிக்கிறார். இயற்கையே பெரும்பாலும் இவருடைய பாடுபொருளாகிறது.

‘இருக்கலாம்’ என்ற கவிதையில்,

“பூச்சியின் காலில்
ஒட்டியிருக்கும்
மகரந்த மணிக்குள்
இருக்கலாம்
காய் கனி காடு”

என்று சில வரிகளுக்குள் மூன்று விடயங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்த தூண்டுகின்றார். ஒன்று சிறு அனுபவத் தெறிப்பு, இரண்டு எல்லாவற்றிலும் நாம் கவனமுடையவராக இருத்தல் பற்றியது, மூன்றாவது மகரந்தச் செயற்கை உண்டாகும் விதம் பற்றியதானது. இப்படியான புறநிலைக் கவிதைகளும் சமூக அக்கறையுடன் பேசப்படும் கவிதைகளும் இத்தொகுப்பில் ஆங்காங்கே தென்படுகின்றன.

‘நிலவின் சப்தம்’ என்ற கவிதையில்,

“இரவு
நிலவின் தாளத்தில்
உறங்கிய நதியில்
காலையில்
குளிக்கும் போதும்
கேட்டது
நிலவின் சப்தம்”

மிகச் சிறிய கவிதைதான். ஆனால் ஒன்றுக் கொன்று முரணான சொற்களால் தனது அர்த்தத்தை விரிக்கின்றன. தாளத்தில் ஆடலாம். உறங்குவது எப்படி..? இந்தக் கேள்வியே மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் போது மனதில் தானாக வந்து விழுகிறது நதியில் குளிக்கும் போது உணரும் குளிர்மை. இது போன்றே இன்னுமொரு கவிதையிலும் முரண் உத்தியைக் கையாள்கிறார் அலறி.

“திருடன்” என்ற கவிதையில்,

.... காவலர் கண்ணில் படாமல்
இருளின் வெளிச்சத்தில்
திருடனொருவன்

உள் நுழைகின்றான்
திருடிய நகைகளை
திருப்பி வைத்துச் செல்வதற்காக”

இதை வாசிக்கும்போது வாசகராகிய நாமே கள்வர் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறோம். எல்லோருடைய நேர்மைத்தன்மை பற்றிய குறுக்கு விசாரணையாகவும் இக்கவிதை புலப்படுகிறது.

அலறியின் ‘மழையை மொழிதலுக்கு’ மிக முக்கியமான முன்னுரையை க. மோகனரங்கன் எழுதியிருக்கிறார். மோகனரங்கன் குறிப்பிடுவது போன்றே இக்கவிதைத் தொகுப்பில் மிக அதிகமான பறவைகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன. நீண்ட இடைவெளியில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளைத் தொகுக்கும் போது இப்படியான சிக்கல்கள் ஏற்படுவது வழமைதான். இருப்பினும் கவனப்படுதல் என்பது மிக முக்கியமான விடயம்.

‘இனம் தெரியாத சடலங்கள்’ என்ற கவிதை இத் தொகுப்பில் கவனத்தைக் கோரும் கவிதைகளில் ஒன்றாக வெளிப்படுகிறது. ஒருவகையான சொல் விளையாட்டுடன் இது இருந்தாலும்

“.... யாருடைய சடலங்கள் கடலில்
மிதக்கிறதென்று
சடலங்களுக்குத் தெரியாதது போலவே
கடலில் மிதக்கும் சடலங்கள்
யாருடையதென்று
கடலுக்கும் தெரியாது”

என்னும் கவிதையின் முடிவிடம் உயிருள்ள மனிதர்களையும் சடலங்களாக்குகிறது. வாழ்வின் இயலாமை மரணம் பற்றிய பயத்தோடு இயங்குவதால் உயிருள்ள வாழ்வின் குறியீடாகிறது சடலங்கள்.

இயந்திரங்கள் விழுங்கும் வயலவர் வாழ்வு, கடல் கொண்ட ஊர்கள், மருதமும் நெய்தலும், நிழல் தேடும் சூரியன்... ஆகிய கவிதைகள் அலறியினுடைய லயிப்புகளாகவும் ஊர்ப்பற்றால் நிகழக்கூடிய வேதனை யாகவும், தன்னிலை சார்ந்த அக்கறையாகவும் கொள்கிறார். ஆங்காங்கே அதிகாரத்திற்கு எதிரான சொந்தெரிவுகளை நுணுக்கமாகக் கோடிடுவதன் மூலம் அனைவருக்குமான வாழ்வு பயத்தோடு அகல்வதை உணரமுடிகிறது. ‘கொலைகள்’ என்னும் எல்போஸிற்கான கவிதையில் கூட இதை நாம் உணரலாம்.

“வீழ்வதெல்லாம்
மர்மக் கொலைகள்
நானே எனக்கஞ்சி
வாழ்கிறேன்”

என்பதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறார் அலறி.

அலறியிடமிருந்த நகைச்சுவையுணர்வு மிக்க விடுகதையமைப்பான கவி இடங்களும் வெளிப்படுகின்றன. ‘மழைக்குடை’ என்னும் கவிதையில்,

“...குடையை
மடக்கி
வெளியில் வைத்து விட்டேன்
விரித்துப்பிடித்து
வீட்டுக்குள் வரத்தெரியாதது
நனைந்து கொண்டிருக்கிறது
மழையில்”

எனச் சொல்வதோடு கவிதையின் ஆரம்பத்தில்,

“பூனைபோல பதுங்கி வந்து
பெய்யத்தொடங்கியது
பெரும் மழை....”

என்னும் வரிகள் மழை பற்றிய தெளிவான படிமத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இது சிலருக்குக் கவிதையாகவும், வேறு ஒருவருக்கு அனுபவமாகவும், தவிர்ந்த மற்றவர்க்கு ‘வாழ்க்கை’ பற்றிய குறியீடாகவும் அமையப்பெறலாம்.

மழையை மொழிதல், முரண், காற்றின் திணறல், ஆற்றில் தாமரை, சுகந்தம் இப்படியாக நீளும் கவிதைத் தலைப்பின் பட்டியல் உள்ளே இருக்கின்றன. இவைகளை இத்தொகுப்பிலிருந்து அகற்றியிருக்கலாமே என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அலறியின் கவிதைகள் பல பரிமாணத் தன்மையில் இத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருப்பதால் ‘மழையை மொழிதல்’ தன்னளவில் பேசப்படவேண்டிய தொகுப்பாகிறது. ‘சக்தி’ என்னும் கவிதை வாசிப்பின் தளத்தை மெல்ல விரித்து உள் அழைக்கிறது. உள்ளே போகப்போக விரிந்து மரண அரசியலாகிறது கவிதை.

“கண்களைத் திறந்தால்
நிலம் பிளக்கும்
சக்திகொண்ட முனிவர்கள்
கடல் சூழ் தீவொன்றில்
தவம் செய்து வந்தனர்
தீவு வாசிகளை
பூமி விழுங்கி விடக் கூடாதென்பதற்காக
கண்களை மூடியவண்ணம்
காலமெல்லாம் தவமிருந்தனர்
எதிர்பாரா இரவொன்றில்
கடல் பெருகித் தீவுக்குள் வரவே
தம்மைக்காக்கும் வழியைத் தேடி
கண்களைத் திறந்தார்கள் முனிவர்கள்”

அலறியினுடன் உரையாடக் கிடைத்தபோதெல்லாம் அவரிடம் காணப்பட்ட ஆழமான கருத்தாடல் களை இப்படியான ஒரு சில கவிதைகளில் மட்டுமே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நத்தை உலா, அது அது, கறுப்பு வெள்ளை அல்லது தனித்துவம், நாகரிகம் வளர்ந்த கதை போன்ற இன்னும் சில கவிதைகள், இடைநிலைக்கவியின் சிறந்த கவிதைத் தன்மைகளோடு ஒப்பிடக்கூடியதாக அமைந்திருக்கின்றன.

அலறி தன் கவிதைகளில் அதிகமான இடங்களில்

சிறு ஆதிர்வை உண்டாக்க முன்வைத்த நாம் உண்டாகட்டி
மறமா இருக்கிறது. 'ஆறுகள் ஆநீரும் காசும்' எனும்
கவிதைமீது.

"... ஆற்றில் கலையில் உதித்த நாளிலே
ஆற்றைப் பிளந்து மணல் ஆகிவந்து
தலையெற்று உடல்பலனை ஆற்றில் கண்டுபிடி
கண்டு
ஆறாய் மலிந்தாய் அழ்ந்தாய்..."

எனவும்

"... ஆம்பல் பூக்கள்
ஆற்றை விட்டுக் காற்றில் படர்ந்து
கலையில் இறுக்கிவந்தன..."

எனவும் குறிப்பிடுகிறார். 8ஆவது குறிப்புகள் III
கவிதைமீது.

"... இருபக்கமும்
இருப்பதால்
இடிபுகள்
நாங்கள்"

மேற்கு டிரைவல் பற்றி
விளக்கிவந்து
கனத்திப் பற்றி

எனவும் எழுதிச் செல்கிறார்.

ஆறிலின் 'மனநிலை மெய்தில்' கவிதைத்
தொகுப்பானது கவிதைபுலகில் பெரும் அதிர்வை
ஏற்படுத்த முன்வரவேட்டதும் மனம் ஒழுங்கிலெனவால்
புறியப்படும் இத் தொகுப்பாக இருப்பதை நறுக்க
முடிவாகினை ஏற்கெனவே வெளிவந்த தொகுப்புகள்
விடுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளும் பின்னர்
எழுதிய சில கவிதைகளும் அடக்கிய தொகுப்பு இது
என்பதாம். சிறு ஏமாற்றம் எனவு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க
முடியாமலில்லை. இன்னாடாவது முறையும் கால் கதம்பு
முறிந்து படுக்கையில் இருக்கப்போது எழுதிச் சில
கவிதைகள்நான் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுக்கிள்
வன் எப்போது அல்லி முறிப்பிடுகிறார். பரமசிவனை,
நெருங்க மாராத்தியுமா எனத் தெரிந்த வெளியை விட,
இனி இவருக்கு அதிகமான வெளிகளில் எழுதி எழுதிப்
புறப்படுப்போது அதற்குள் கனத்தியும் பரவுகையும் அறிச
யிக்கும்படி அமைப வாய்ப்புக்கொருது.

CANADA THIRUMARAI KALAMANRUM

Kalaimugam Subscribers

Mr. Alfred Mariampillai	Mr. Joseph Gnanasingam	Mr. Raj Perampalam
Mr. P. Alfred	Mr. Joseph Thevathas	Mr. Rajan Emmanuel
Mr. Ananthan Mariampillai	Mr. Joseph Vethanayagam	Mrs. Rajani Arulpragasam
Mr. Andrew maria selva	Mr. Jude Aloysius	Mr. Ranjan Anthony
Mr. Anthonipillai Thevathas	Mr. Karthigesu Kantharuban	Mr. Rasanayagam
Mr. Anton Felix	Mr. Kugathan	Mrs. Rathakrishnan Geetha
Mr. Anton Narthana	Mr. Madhulheenupillai Jesuthasan	Mr. R. Regi
Mr. Anton Philip	Mr. Manuel Jesuthasan	Mr. Sakunthala Mohan
Mr. Ravan	Mr. Mariyanayagam	Mr. S. Seevaratnam
Mr. Boniface Jeevan	Mr. Mathypalan	Mr. Selvendra James
Mr. Eliyas Angulanatham	Mr. G. Milton Fernando	Mr. S. Sri marugan
Mr. Emmanuel Christian	Mr. Narthanan	Mrs. Suganthi Manivagasam
Mr. Eugene Dominic	Mr. Neethan	Mr. Surethiran Joseph
Mr. X.R. Francis	Mr. V. Paramayogun	Mr. Thambimuthu Fernando
Mr. Ganapathi Ravendran	Mrs. Purasingum Nirothani	Mrs. Thirumagal Ravindran
Mr. George Arulappu	Mr. Pathmalingam	Mr. Ulagunathan
Mr. S. Jeevaratnam	Mrs. Pathmini Ananthi	Mrs. Vanaja Babu
Mr. Jeyaratnam	Mr. Pethuraipillai Benedict	Ms. Vijayasegaram Grace
Mr. Joseph Angelo	Mrs. Priya Siva	Mr. R. L. Xavier
Mr. Joseph Anthony	Mr. Quintus Thuraisingam	Mrs. Yogathan Ruby
	Mr. Raguathan Pathmanathan	

“யாழ்ப்பாணமே ஓ எனது யாழ்ப்பாணமே”

1975 இற்குப் பின்னரான காலத்தின் இலக்கிய வழிப்பட்ட ஒரு குறிப்பு

■ கருணாகரன்

1.

ஒன்றிலிருந்து எதைக் கற்கிறோம், எதனைக் கற்கத்தவறுகிறோம் என்பது வரலாற்றைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்று. ஐம்பது ஆண்டு கால அரசியற் போராட்டம், முப்பது ஆண்டுகால யுத்தச் சூழல். இதன் பின்னரும் இப்பொழுது நாங்கள் எங்கே நிற்கிறோம், எப்படியிருக்கிறோம். இவற்றிலிருந்து நாம் எதனைக் கற்றிருக்கின்றோம்? இடிந்தும் சிதைந்தும் அழிவு மாறாக் காட்சியாய் விரிந்திருக்கும் சுவர்களில் எல்லாம் மறுபடியும் நம் நரம்புகளைச் சூடேற்ற முயலும் தேர்தற் கால வாசகங்கள்; முழக்கங்கள்; விளம்பரங்கள். ஒரு நண்பர் நேற்றிரவு ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகையின் சில இதழ்களைக் கொண்டு வந்தார். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய இதழ்கள். இன்றைய பத்திரிகைச் செய்திக்கும் தன்னுடைய கையில் வைத்திருக்கும் அந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ‘சுதந்திரன்’ செய்திக்குமிடையில் என்ன வேறுபாடுண்டு? என்று கேட்டார். “இது அரசியல் விவகாரம் பற்றியதல்ல. என்னுடைய துக்கம்.” என்றார். கண்களில் நீர்திரண்டு நிலத்தில் விழுந்து தெறித்தது. ஆமாம், மிகப்பெரிய துக்கமே. ஒன்றிலிருந்து மட்டுமல்ல, வரலாற்றிலிருந்தும், நமது துயரம் நிரம்பிய கடந்த காலத்திலிருந்தும் நாம் எதனையும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை அல்லது கற்றுக்கொள்ள விரும்ப வில்லை என்ற துக்கம். எஸ். ராமகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்போல “மனிதத் துயரங்களின் மீது அக்கறை கொள்வதும் அதைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் மாற்றுத் தளங்களை உருவாக்குவதுமே இலக்கியத்தின் பிரதான வேலை. அதைத்தான் முன்னோடி இலக்கியவாதிகள் யாவரும் செய்திருக்கிறார்கள்” என்பது எவ்வளவுக்கு நம்மால் உணரப்பட்டுள்ளது?

2.

நண்பர் அ. யேசுராசாவின் வீட்டுச் சுவரில் உள்ள மாற்குவின் ஓவியங்களில் சில ‘வாழ்ந் கணங்களாக’ உள்ளன. அதில் ஒன்று ‘பண்ணைப் பாலக் காட்சி.’ மாற்குவின் இன்னொரு ஓவியம் ‘யாழ்ப்பாணக் கோட்டை.’ (மாற்குவின் நூற்றுக்கணக்கான ஓவியங்கள் எங்கே எப்படி இருக்கின்றன என்று தெரியாது. ஒரு தொகுதி யேசுராசாவின் பராமரிப்பில் இருந்தது. மாற்கு யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வின்போது அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் பெரும் துக்கத்தோடு பிரிந்து சென்றார். பின்னர் தன்னுடைய ஓவியங்களிடம் அவர் மீளவேயில்லை.) ஆனால், பண்ணைப் பாலமோ, யாழ்ப்பாணக் கோட்டையோ, சின்னக்கடையோ, அலுப்பாந்திக் கரையோ, கிட்டங்கியோ, முதலாம், இரண்டாம் குறுக்குத் தெருக்களின் பழைய சுண்ணக்கல், செங்கல் வீடுகளோ இன்றில்லை. யாழ்ப்பாண பழைய பூங்காவின் சாம்பல் வர்ணத்திலான புராதன சுண்ணக்கல் கட்டடங்களும் வியப்பூட்டும்படி வான்தொட வளர்ந்து பெருந்த அந்த மரங்களும் கூட இல்லை. எல்லாவற்றையும் யுத்தம் தின்று விட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் எந்தத் தெருவில் போனாலும் எந்த ஒழுங்கைக்குள் இறங்கினாலும் இடிவும் சிதைவும் அந்தரமான வெறுமையுமே தெரிகிறது. ஜீன் அரசநாயகத்தின் கதை ஒன்றில் சொல்லப்படுவதைப்போல நாம் உறுங்கிய படுக்கை, உட்காந்த நாற்காலி, பயன்படுத்திய மேசை, அருமையாய்ச் சேகரித்த பொருட்கள், நாம் நட்புப் பயிர்கள், நம்முடைய முதுசொம்கள், நாம் வாழ்ந்த வீடு எல்லாம் ஒரு நொடியில் சிதைந்த. இல்லாமலாகிவிட்ட வாழ்க்கை மட்டும் ஆறாத காயமாக பவிபெருக்கிக் கிடக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் எந்தத் தெருவில் போனாலும் எந்த ஒழுங்கைக்குள் இறங்கினாலும் அ. இராசையா, ஆசை இராசையா, மாற்கு, சிவப்பிரகாசம் ஆகியோரின் யாழ்ப்பாணக் காட்சிகளே நினைவில் எழுகின்றன. இந்த ஓவியங்களைப் பார்க்கும்போது கண்முன்னே சிதைந்த

யாழ்ப்பாணமும், சிதையாத யாழ்ப்பாணமும், சிதைவுக்கு முந்திய யாழ்ப்பாணமும் மாறி மாறி மனதில் தோன்றுகின்றது. துக்கம் தொண்டையை அடைக்கிறது. எத்தனை நாளுக்குத்தான் இப்படித் தூக்கமில்லாமல் துக்கத் தோடு அலைவது? துக்கம் முற்றிப் பெருத்து வீங்கிய மனிதர் களாக இன்னும் எவ்வளவு காலம் நீள்வது?

3.

○

ஒரு கொத்து ரொட்டிக் கடை
இனந்தெரியாத பிணம்
நீளும் அமைதி; யாழ் நகரம்

எனது சைக்கிள்
சந்தியில் குருதி வழிய வழிய
உடைந்து கிடக்கிறது
நாட்குறிப்புக்களைக் காற்று
வலிமையாகக் கிழித்துப் போகின்றது
எனது பேனா
சிவப்பாகிக் கரைகிறது

மதிய உணவிற்காக வாங்கப்பட்ட
அரை றாத்தல் பாணை
நாய்கள் அடிபட்டு
பிய்த்துத் தின்னுகின்றன
வாழைப்பழங்களைக் காகங்கள்
கொத்தித் தின்னுகின்றன.

எனது பிணம்
உரிமை கோரப்படாமல்
குருதியால் போர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

.....

.....

வீதி மயானமாகிறது
சீருடைகள் சுவப்பெட்டியாகின்றன
மின் தூண்கள் உயிரைக் குடிக்கின்றன.
யாரோ சாப்பிட வருகிறார்கள்
கொத்துரொட்டிக்கடை திறந்திருக்கிறது.

.....

.....

('யாழ் நகரம்' - திபச்செல்வன்)

○

ஸ்தோத்திரம் சுவாமி
கூரை பெயர்க்கப்பட்ட வீட்டிலிருந்து
எனது இராக்காலப் பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்

இவ்வருடம் நீர் பிறந்தபோது
அடைக்கப்பட்டிருந்தன தேவாலயங்கள்
கைது செய்யப்பட்டிருந்தது
நள்ளிரவு மணியோசை

.....

.....

ஊரடங்கிய இரவில்

பிதாவே, நீர் பிறந்தபோது
அன்னியராய் இருந்தோம்
எங்கள் நகரில்,
மந்தைகளாக நடத்தப்பட்டோம்
எங்கள் முற்றங்களில்.

.....

.....

பிதாவே,
சிதறிப் போனார்கள்
குரல்கள் கைப்பற்றப்பட்ட சனங்களெல்லாம்,
வெறிச்சோடியுள்ள வீடுகள்
தேவாலயத்தின் வழிகளெல்லாம்
உதாசீனம் செய்யப்பட்ட அவர்களின் துயரங்கள்

.....

.....

('யாழ்ப்பாணம் 1996 - நத்தார்' - பா. அகிலன்)

○

நேற்று மாலை
நாங்கள் இங்கிருந்தோம்

சனங்கள் நிறைந்த யாழ்நகரத் தெருவில்
வாகன நெரிசலில்
சைக்கிளை நாங்கள் தள்ளிச் சென்றோம்.

.....

.....

பஸ் நிலையத்தில் மக்கள் நெரிசலைப்
பார்த்தவாறிருந்தோம்
பலவித முகங்கள்
பலவித நிறங்கள்
வந்தும் சென்றும்
ஏறியும் இறங்கியும்
அகல்வதைக் கண்டோம்.
சந்தைவரையும் நடந்து சென்றோம்.
திருவள்ளுவர் சிலையைக் கடந்து
தபாற் கந்தோர்ச் சந்தியில் ஏறி
பண்ணை வெளியில் காற்று வாங்கினோம்.
'றிகலின்' அருகே
பெட்டிக் கடையில்
தேநீர் அருந்தி - சிகரட் புகைத்தோம்.
ஜாக் லண்டனின்
'வனத்தின் அழைப்பு'
திரைப்படம் பார்த்தோம்.

தலைமுடி கலைந்து பறக்கும் காற்றில்
சைக்கிளில் ஏறி
வீடு திரும்பினோம்.

இன்று காலை
இப்படி விடிந்தது.
நாங்கள் நடந்த நகரத் தெருக்களில்
காக்கி உடையில் துவக்குகள் திரிந்தன
குண்டுகள் பொழிந்தன.

உடலைத் துளைத்து
உயிரைக் குடித்தன.

பஸ் நிலையம் மரணித்திருந்தது.
மனித வாதையை நகரம் இழந்தது.
கடைகள் எரிந்து புகைந்து கிடந்தன.

.....

.....

(‘நேற்றைய மாலையும் இன்றைய
காலையும்’ - எம். ஏ. நுஹ்மான்)

○

“எங்கள் நகரேன் எரியுண்டு போகிறது?
உங்களுக்கு - சத்தியமா - ஒன்றுந் தெரியாதோ?”

.....

.....

“பாயில் தொடங்கி நூலகமும் பற்றி எங்கள்
கோயில் கடையெல்லாம் கொழுத்தப் படலாச்சே!”

“பற்றி எரிவது யாழ்ப் பாண நகரமல்ல
பெற்ற வயிறுந்தான் பேசா திருமகனே!”
(‘எங்கள் நகர் ஏன் எரியுண்டு போகிறது?’ -
சோ. பத்மநாதன்)

○

நேற்று
அங்கும் இங்கும் பலர்
கொண்டுசெல்லப் பட்டனர்;
உனக்கும் எனக்குங்கூட
இது போல் நிகழலாம்.
திரும்பிவருவோமா?
மறுபடியும் நாளை
சூரியனைக்காண்போமா?
ஒன்றும் நிச்சயமில்லை,
.....
(நிச்சயமின்மை - அ. யேசுராசா 15.7.79)

○

“யாழ்ப்பாணம்
10.11.1983
எனக்குத் தெரிந்த
எந்த விலாசத்திற்கும்
இக்கடித்ததை அனுப்பிப் பிரயோசனமில்லை
ஆனாலும் இதை எப்படியும்
உங்களிடம் சேர்ப்பித்தே ஆகவேண்டும்.
உங்களிடம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை
என்னுள் உறுதியாக உள்ளது.

.....

.....

அடிக்கடி எனக்குத் தெரியாத யாரெல்லாமோ
வீட்டுப்பக்கம் வந்து போகிறார்கள்.
ஆயினும் இன்றுவரை
விசாரணை என்று யாரும் வரவில்லை”

(நான் எழுதுவது புரிகிறதா உங்களுக்கு? -
ஊர்வசி - 1985)

○

.....

.....

அந்தச் சந்தியை
கடந்து கொண்டிருந்தவர்கள்
தேநீர்க் கடையினுள்ளே
அமர்ந்திருந்தவர்கள்
மண்ணெண்ணெய்க்காய்
வரிசையில் நின்றவர்கள்
எல்லோரையும் தாண்டி
அவனுக்கு முன்பாய்
நிகழ்ந்த வடிப்பு

மேலே விமானங்கள் இல்லை
ஷெல் தான்

.....

.....

சில நிமிசங்கள் தான்

அம்புலன்ஸ் வந்து
எல்லாவற்றையும்
அள்ளிக் கொண்டு போனது
எஞ்சியதாய்க் கொஞ்சம் ரத்தம்
ஒன்றிரண்டு சைக்கிள் கம்பிகள்
ஷெல் துண்டுகள்
அவ்வளவுதான்

வாகனங்கள்
அவற்றையும்
துடைத்துக் கொண்டே கடந்தன

வீதியில்
இப்போது எதுவுமேயில்லை
எல்லாமே பழையபடி

.....

.....

(யதார்த்தம் - நாமகள் - 1994)

○

“.....

.....

எம்மைப் பிடித்த பேய் வீடான
டச்சுக் கோட்டை தாண்டிய பொழுதில்
மற்றுமோர் சிநேகிதன் வழியை மறித்தான்
‘நகரின் நடுவே இளவரசன் போல்
நண்பர்கள் நிறைய வாழ்ந்தேன் ஒருகால்,
ஏனெனக்கிப்படி நடந்தது சொல்க?’
மௌனமாய்க் கேட்டவன் புல்வெளி நண்பன்.
மௌனமாய் நானும் மறுமொழியுரைத்தேன்.

.....

.....

எனக்கு ஞாபகம்

வாழ்வை மறத்தல் சாத்தியப்படுமோ?

கிட்டினர் கடையோ

பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலையோ

ஒருவர் ஒருவராய் வந்து சுவடி

கண்களாவாக சஞ்சிகை படித்து

அரசியல் பேசி

விவாதம் புரிந்து சண்டைகள் வளர்த்து

நண்பர்களோடு முகத்தை முறித்து

மாறுபட்ட கருத்துக்கெல்லாம்

தயாராய் இருக்கும் லேபில்கள் ஒட்டி

பூசை வைக்கும் பிராமணர் போல்

புரிந்தது பாதியாய்ச் சுலோகங்கள் பேசி

பின்னர் சிரித்து

பட்டியுள் அடையும் மந்தைகளாக

எத்தனை இரவுகள் இங்கு வந்திருப்போம்.

முன்பு நாம் வாழ்ந்தோம்,

பகலிலும் இரவிலும்.

.....

.....”

(நமக்கென்றொரு புல்வெளி -

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் - 1984)

○

வேலி மதில் - சுவர் - கதவு

எல்லாமும் காவலென்ற கருத்தைத்

தேய்த்துவிட்டு

மனசுள் பயம் வார்க்கிறது காலம்

தேவையின் உந்துதல்

வெளியே தள்ளும் என்னை

பாதையோரம் நிற்கும்

இயந்திரங்கள்

விரைந்து வந்தவோர்

உந்துருளி தடுக்கப்படுகிறது

எனது நடையில் வேகம்

வந்த காரியத்தை

துரிதமாய் முடித்து

பாதை மாற்றி வீடு வந்து சேர்கிறேன்

வீட்டையொரு காவலென நம்பி!

(காவல் - ந. சத்தியபாலன் 2007)

○

அதிகாலையின் பனி யாழ்நகர்மீது படிக்கிறது!

பனைமர உயரமும், பண்ணை வெளியும்

கண் தொடு மிடமெலாம் மறைகிறது...

ஒருநாளாயிலாத ஆழ்ந்த அமைதி கவிகிறது

திருநாள் இன்று எனினும்

துயர் கழ்ந்த நாள் தொடர்கிறது...

தெருநீளம் எங்கும் துவக்கோடு வாகனம் திரிகிறது...

திரிவார்கள் மக்கள் எனினும்

அவர் வாழ்வோ இங்கு நடுத்தெருவில்..

மழையோ மணல்மீது வந்தால், என்றும் மறைகிறது

மனமோ இடிவந்த போதும்

இங்கு நிமிர்கிறது....

அதிகாலையின் பனி யாழ்நகர்மீது படிக்கிறது...

(திருநாள் பாடல் - 81 - சேரன்)

‘யாழ் நகரத்தின் சொற்கள்’ என்று யாழ்ப்பாணக் கவிதைகளின் இன்றைய நிலைகுறித்த ஒரு கட்டுரையில் (துவாரகனின் ‘மூச்சுக்காற்றால் நிறையும் வெளிகள்’ கவிதை நூல் பற்றிய மதிப்பீட்டின்போது) தீபச்செல்வன் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

யாழ் நகரம் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எப்படி, எத்தன்மையதாக இருந்திருக்கின்றது என்பதற்கான ஒரு சாட்சியமும் உணர்த்துகையுமே முன்னே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சில கவிதைகளின் அடிகள். இந்தப் பொருளிலேயே தீபச்செல்வனும் அந்தக் கட்டுரையில் ‘யாழ் நகரத்தின் சொற்கள்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது நமக்கு பல புதிய விசயங்களையிட்டுச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது.

பேச்சு மொழியில் அல்லது புழங்கு மொழியில் யாழ்ப்பாண நகரத்துக்கென்று புதிய அல்லது பிரத்தியேகமான சொற்கள், மொழி உண்டென்று கூறமுடியாது. யாழ் நகரம் என்பது அதற்குரிய பிரத்தியேக மொழியுடன் இயங்குவதற்கான அக புற நிலைகளை கடந்த காலங்களில் பெறமுடியாமற் போய்விட்டது. பெருநகரமாக அது மாறும்போது அல்லது அது வளரும்போதுதான் அதற்குரிய அகப்புற நிலைகளும் தனிச்சிறப்புடனோ பிரத்தியேகமாகவோ உருவாகும். ஆனால் அது அவ்வாறு பெருநகரமாக வளர்ச்சியடைவதற்கான சாத்தியங்கள் இதுவரைக்கும் அற்றுப்போனது. அதையே யாழ்நகரம் குறித்த கவிதைகள் சொல்கின்றன. எனவே இதையே இன்று நாம் யாழ் நகரத்தின் சொற்கள் என்று கூறமுடியும். அதாவது இந்த நகரத்தின் ஆன்மத் துடிப்பென. யாழ்ப்பாண நகரத்தின் ஆன்மாவாக இந்தக் கவிதைகள் உள்ளன. யாழ் நகரத்தின் குறிப்பிட்ட கால நிலவரம் மற்றும் நிகழ்ச்சிகள் உள்ளிட்ட அதன் புற நிலைகளைப் பற்றிய சித்திரிப்பாகவும் இவை இருக்கின்றன. இது கவிதைகளில் மட்டும்தான் நிகழ்கின்றது, பதிவு பெற்றுள்ளது என்றில்லை. இக்கால கட்டத்தின் எல்லாக் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் இதனை நாம் காணமுடியும். குறிப்பாக சிறுகதைகளிலும் - நாடகங்கள் - ஓவியங்களிலும்.

யாழ்ப்பாணம் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அரசபயங்கரவாதம், போர், போராட்டம் என்ற வரலாற்று நிகழ்வுகளில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தப்பட்ட ஒரு பிரதேசமும் நகரமுமாகும். அத்துடன் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை பொறுத்த சில முக்கிய மையங்களில் யாழ்ப்பாணமும் ஒன்று. இன்னொன்று கொழும்பு மையமென்றால் அதன் இன்னொரு எதிர் வெளிப்பாட்டு மையம் கிழக்கு.

எனவே, யாழ்ப்பாணம் இனவன்முறைக்கும் அரச பயங்கரவாதத்துக்கும் பலியான நகரம். தொடர்ந்து விளைத்த போராட்டமும் அதன் வளர்ச்சியாக அமைந்த போரும் யாழ்ப்பாணத்தைப் பாதித்தன. யாழ்ப்பாணத்

தின் அடையாளம், அதன் ஆன்மா, அதன் இயல்புநிலை, வளர்ச்சி எல்லாமே பாதிப்புக்குள்ளாகின. இந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் சதாரணமானதல்ல. ஒரு நாளில் ஒரு சந்தர்ப்பத்துடன் சீர்செய்யப்படக் கூடியவையுமல்ல. எனவே யாராலும் எளிதில் மறக்கக் கூடியவையுமல்ல.

இந்த மாதிரி அனுபவங்களும் பிரச்சினைகளும் பாதிப்புகளும் பிற சமூகங்களிலும் பிற இடங்களிலும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. ஆபிரிக்கக் கவிதைகளில் - குறிப்பாக தென்னாபிரிக்காவின் கறுப்பினக் கவிதைகளில் ஜொஹ்னெஸ்பேர்க் நகரத்தைப் பற்றிய விபரிப்புகளை நாம் காணமுடியும்.

○

“கோடிமுறை கும்பிடுவேன் ஜொஹ்னெஸ்பேர்க் நகரே!
கறை நினைவேல், நினை வணங்கும் பொழுதில் என
தொருகை
தேடுகின்றது அடையாள அட்டை சட்டைப் பையன்!
தீருநகரே, உயிரையங்கு சேமித்து வைத்தேன்!
.....
.....
மண்ணரித்துப் பாய்கின்ற நீர்போலக் கண்ணீர்
வற்றாது சொரிகின்ற தோற்றம் - முகபாவம்
பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உரித்தாக்கும் ‘ஜோ’ பேர்க்
பெயர்பூண்ட நகரே நீ சாக்காட்டிற் கொடியை”
(ஜொஹ்னெஸ்பேர்க் நகரம் - செறோற்றே,
தமிழில் - சோ.பத்மநாதன்)

○

.....
.....
பாதி இரவில் அவர்கள் வந்தபோது
ஏதும் கதவு தட்டுதல் இல்லை
எங்கள் பணியாளர் ஏற்பாடு இதுவாம்
என் தலையணையைச் சுற்றி
ஏழெட்டு முகங்கள்
அக்குரலோ முனைவனுடையது,
‘புறப்படு எம்முடனே புறப்படு சீக்கிரம்’
மம்பி அந்நேரம் மனந்தளர்ந்த தாளில்லை
என்முது கோடுதான் எத்தனை துவக்குகள்
லாண்ட் ஹோவருக்குள் அடிவைத்து ஏறி,
நீண்ட இருள் அடர் பாதையிற் போகுமுன் -
கூண்டுக்குள்ளே கூனி இருந்தநான்
மீண்டும் ஒருக்கால் வீட்டைப் பார்த்தேன்
.....
.....”
(எங்கள் விளக்குகள் எல்லாம் பிரகாசமாக
எரிந்துகொண்டிருந்தன - மித்ஷாலி
தமிழில் - சோ.பத்மநாதன்)

தவிர பலஸ்தீனக் கவிதைகளில், அரபுலகக் கவிதைகளில் இதுபோன்ற அடையாளங்கள் நிறைய
வுள்ளன.

அவனுடைய வீட்டுக்கு வழியில்லை - முற்றுகை
தெருக்கள் அனைத்தும் மயானங்கள்
தூரத்தே அதிர்வுண்ட நிலவொன்று
அவனது வீட்டுக்கு மேலாகத்
தூசி இழைகளிற் தொங்குகிறது

நான் சொன்னேன்: இத்தெரு எம் வீட்டுக்குக்
கொண்டு செல்லும்
அவன் சொன்னான் : இல்லை,
நீ போக முடியாது
தன் குண்டுகளை எனை நோக்கி நீட்டினான்
.....
.....
(அடோனீஸ்)

எனவே, யாழ்நகரக் கவிதை அல்லது யாழ்ப்பாணக் கவிதை என்பதும் அதன் அத்தனை தாக்கவினை வுகளின் எதிரொலியாகவும் பிரதிபலிப்பாகவும் எதிர்வினையாகவும் மாற்றாகவும் வந்தேயுள்ளன. இது தனியே கவிதையில் மட்டும் நிகழவில்லை. முன்னே சொன்னதைப்போல சகல கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகளிலும் உள்ளன. இதுதான் யாழ் நகரத்தின் குரல். அதன் ஆன்மா. அதன் மொழி.

ஒரு பொதுப்பார்வைக்காக அல்லது சில அவதானத்துக்காக நாம் 1980 களிலிருந்து இன்று வரையான (2009) யாழ்நகரக் கவிதைகளை அல்லது யாழ்ப்பாணம் பற்றிய சிறுகதைகளை அல்லது யாழ்ப்பாண நகர் சார்ந்த ஓவியங்களைப் பார்த்தோமானால் யாழ்ப்பாணத்தின் நிலை என்ன? அவற்றின் ஆன்மத் தவிப்பென்ன? அல்லது அது எப்படியுள்ளது? என்பதை உணரலாம். இன்று அரசியல் ரீதியாக நாம் ஒரு இடைமாறு கட்டத்தில் நிற்கின்றோம். முப்பதாண்டுகள் நடந்த போர் ஒரு எல்லைக்கு வந்துள்ளது. நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கடந்த முப்பதாண்டுகால நிகழ்ச்சிகள் நமது வாழ்வையும் நிலத்தையும் பாதித்துள்ளன. நமது காலவெளியைப் பாதித்துள்ளது. இறந்த காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என முக்காலப் பிரிவிலும் இந்த நிகழ்ச்சிகளின் பாதிப்புகள் நேரடியாகவேயுண்டு. என்பதால்தான் கடந்த முப்பதாண்டு கால கலை வெளிப்பாடுகளிலும் (நாடகம் உட்பட) தன்துயரத்தையும் அவலத்தையும் யாழ் நகரம் வெளிப்படுத்தியது. இது தனியே யாழ்ப்பாணத்துக்கான தனியான பிரத்தியேகமான துயரம் - அவலம் என்றில்லைத்தான். இது முழுத் தமிழ் பேசும் சூழலையும் பாதித்துள்ளது. முப்பதாண்டு கால யுத்தம் தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்களை முழுமையாகப் பாதித்துள்ளது. அதுமட்டுமல்ல, புலம்பெயரிகளையும் பாதித்திருக்கின்றது. என்றபோதும் சிங்கள இனவாதத்தின் முதற்கோபம் நேரடியாக முதலில் யாழ்ப்பாணத்தின் மீதுதான் கவிந்தது. என்பதால்தான் யாழ் நகரம் எரியூட்டப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் அரசு பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடியது. போராட்டத் தலைமைகளும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே உருவாகியிருந்ததால் இந்தக் கோபத்துக்கு அரசு தரப்பிலும் சிங்களத்தரப்பிலும் ஒரு

காரணம் உண்டானது. எனவே இவற்றின் விளைவுகளி-
லான அத்தனை பாதிப்புகளும் நிகழ்ச்சிகளும் யாழ்ப்-
பாணத்தை, யாழ் நகரத்தை நேரடியாகத் தாக்கின.

1974 இல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின்
போது நடந்த படுகொலையுடன் யாழ்நகரத்தின்
எதிர்ப்புக் குரல் பிரத்தியேகமாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது
என்கிறார் ஒரு நண்பர். ஆனால், யாழ். கச்சேரிக்கு
முன்னே நடந்த சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்துடன்,
அப்போது நடந்த வன்முறையுடன் இந்தப் பதிவுகள்
ஆரம்பமாகின என்றே படுகிறது. பிரான்ஸிஸ் சேவியரின்
'எதிரொலி' என்ற சிறுகதை. அதையொட்டி வெளிவந்த
கவிதைகளும், கதைகளும் இதற்கு ஆதாரம்.

எனினும் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படு-
கொலை ஏற்படுத்திய தாக்கம் பெரிது. அதன்பிறகு
நடந்த ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளும் பேரதிர்ச்சியையும்,
பேரச்சத்தையும், கடுமையான எதிர்ப்புணர்வையும்
ஏற்படுத்தின. 1981 யாழ் நகர எரிப்பு, யாழ் நகரத்தில்
அமைக்கப்பட்டிருந்த சிலைகள் உடைப்பு, ஈழநாடு
பத்திரிகை எரிப்பு, யாழ். நூலக எரிப்பு, யாழ்ப்பாணக்
கோட்டையும் அதன் தூக்குமரமும் ஏற்படுத்திய அச்சம்.
தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின்போது படுகொலை
செய்யப்பட்டவர்களின் நினைவாலயம் சிதைக்கப்-
பட்டமை, தெருவழியே செல்வோர் கண்டபடி
கேள்விக்கிடமின்றி சுடப்படுதல், கைது செய்யப்படுதல்
என்று கட்டவிழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளும் சூழல் உருமாற்றமும்
யாழ்நகரத்தின் புதிய சொற்களாகின. இதுவே
யாழ்ப்பாணத்தின் மொழி, யாழ்ப்பாணத்தின் குரல்,
யாழ்ப்பாணத்தின் யதார்த்தம், யாழ்ப்பாணத்தின்
உண்மை நிலை, யாழ்ப்பாணத்தின் ஆன்மா என்றானது.
தொடர்ந்து இளைஞர்கள் கைது செய்யப்படுதல்,
காணாமற்போதல் என்று விளைந்த நிகழ்வுகள். இதன்
பின்னர் போராட்ட இயக்கங்களின் எழுச்சி, அதன்
விளைவான கெரில்லாப் போர், தொடர்ச்சியாக அதன்
பரிணாமமாக கட்டவிழ்ந்த போர், போரின் விளைவான
ஷெல் வீச்சு, விமானக் குண்டுவீச்சு, பொருளாதாரத்
தடை, முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றம், இடப்பெயர்வு,
அகதி வாழ்க்கை, சகோதர இயக்கப் படுகொலைகள், செம்
மணிப் புதைகுழி என எல்லாமே சிதைந்து, எதுவும்
நிலையில்லை என்று உணர்ந்த அதிபயங்கர நிலை யாழ்ப்-
பாணத்தின் ஆன்மாவை பாதித்தன. இதுவே யாழ்ப்-
பாணத்தின் மொழியை, சொற்களை, குரலை, முகத்தை
நிர்மாணித்தது. ஒரு உதாரணத்துக்காக இவ்வாறு இந்தப்
பாதிப்புகளுடன் வெளிவந்திருக்கும் கவிதைகளையோ,
சிறுகதைகளையோ அல்லது ஓவியங்களையோ நாம் ஒரு
ஒழுங்கில் தொகுத்துப் பாரார்த்தால் இந்த உண்மையை
எளிதில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

யுத்தகாலப் பதிவுகளும், படைப்புகளும் உலகம்
முழுவதிலும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. யுத்தத்தினால்
ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் வெறுமனே
புனரமைப்புக்கும் அரசியல் விவகாரங்களுக்கும் மட்டு-
மாக செய்யப்படுவதில்லை. உண்மையில் இந்த மதிப்பீடு

என்பது அதன் உணர்வு சார்ந்ததாக இருக்கவேண்டும்.
உணர்வு சார்ந்த மதிப்பீட்டில்தான் முழுமையான
ஆன்மத் துடிப்பை உணரமுடியும். அதுவே அந்தச்
சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தப் பாதிப்பையும் சிதைவையும்
தெளிவுறக் காட்டும். ஒரு புறப்பொருளின் சிதைவை மிக
எளிதில், வெகு சீக்கிரமாக சீராக்கிவிட முடியும். உதாரண
மாக, யாழ்ப்பாண நூலகப் புனரமைப்பு. ஆனால்,
ஆன்மாவில் ஏற்படுத்திய பாதிப்பும் சிதைவுகளும் அத்
தனை எளிதில் சீராக்கிவிட முடியாதவை. யாழ்ப்பாண
நூலக எரிப்பு ஏற்படுத்திய தாக்கம் இன்னும் எந்த
மக்களிடத்திலும் எளிதில் மாறிவிட்டதாக இல்லை.

எனவே, இந்த மதிப்பீடு கலை, இலக்கிய ரீதியா-
னதாக அமைவது அவசியம். ஏற்கெனவே அச்சச் சூழலுக்-
குள் அத்தனை துணிகரமாக ஒவ்வொரு படைப்பாளி-
களும் தம் பதிவுகளையும் வெளிப்பாடுகளையும்
செய்துள்ளனர். இந்தப் பதிவுகள் பல்பரிமாணமுடை-
யவை. தமது அறிவு, தாம் விரித்துக் கொண்ட அறம், தமது
மனச்சாட்சி, தமது அனுபவம் போன்றவற்றின் அடிப்-
படையில் இத்தப் பதிவுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. சிலவற்றில்
சார்பு நிலையும் உண்டு. ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு
சாட்சியமுண்டு. தக்க ஆதாரமுண்டு. நமது வெட்கத்துக்-
கும், துக்கத்துக்கும் அறத்துக்கும் கூட.

4.

யுத்தம் இரண்டு விதமான தாக்கங்களை உண்டு
பண்ணுகின்றது. ஒன்று நிலக்காட்சி சடுதியாகச் சிதைக்-
கப்படுகிறது. இரண்டாவது வாழ்க்கைச் சிதைவு. முதல்
சிதைவில் புறநிலை மாற்றம் மட்டுமல்ல அது அக
நிலையிலும் வாழ்க்கை அமைப்பிலும் பெருந்தாக்கங்-
களை ஏற்படுத்துகின்றது, ஒரு குண்டுவிச்சிலோ ஷெல்
லடியிலோ வீடோ, பள்ளியோ, கடைத்தெருவோ
எதுவோ பாதிக்கப்படும்போது - சிதைவடையும்போது
அது வாழ்க்கை அமைப்பிலும் அகநிலையிலும் பாதிக்கி-
றது. வீடில்லாத அகதியாகிறார்கள். மரமில்லாத இடம்
அனல் தகிக்கும் வெளியாகிறது. அடையாளமே வேறு
விதமாகிவிடுகிறது. இது சாதாரணமானதல்ல. இவையெல்-
லாம் உளநிலையிலும் வாழ்க்கை அமைப்பிலும் பெருந்
தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

இதேவேளை நேரடியான வாழ்க்கைச் சிதைவு,
தொழில் இல்லாமை, வீடிழப்பு, ஊர்விட்டோடுதல்,
உறவுகளையும் உடல் உறுப்புகளையும் இழத்தல் என்ற
வகையிலான இழப்புகள், கைதுகள், சித்திரவதைகள்,
ஆட்கடத்தல்கள் போன்றவற்றினடியாக உருவாகும்
உளநிலைப் பாதிப்பு எல்லாம் வாழ்க்கை அமைப்பை
இன்னொரு வகையில் தாக்கமடையவைக்கின்றன.
இந்தத்தாக்கம் உளநிலையில் திரும்பித்தாக்கத்தை
உண்டுபண்ணுகின்றது.

முப்பதாண்டு கால யுத்தம் நமக்கு ஏற்படுத்திய
தாக்கங்கள் மிகக் கொடியது. முதலாம் இரண்டாம்
உலகப் போரின் தாக்கங்களும் விளைவுகளும் வேறு. இது
ஏற்படுத்திய தாக்கம் வேறு. அது சடுதியில் முடிந்து

விட்டது. இது மூன்று தசாப்தகாலம் நீடித்தது. அது ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொண்டது. ஒரு தலைமுறையுடன் முடிந்தது. அதில் பலதலைமுறைகள் வாழ்ந்திருந்தாலும் ஒரு சந்தர்ப்பம் என்பதால் அந்தக் காலம் சுருங்கியது. ஆனால் நமது துயரமும் பாதிப்பும் அப்படியானதல்ல. இது தலைமுறை தலை முறையாகத் தொடர்ந்தது. ஒரு பிள்ளை பிறந்தபோது நடந்த யுத்தம். யுத்தத்திற்குள் பிறந்த குழந்தை வளர்ந்து ஆளாகியபின்னர் அதுவும் யுத்தத்தில் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்த யதார்த்தம். எனவே இது நீடித்தது மட்டுமல்ல மிகக் கொடுமை யானதும் கூட.

இத்தகைய பின்னணியில்தான் யாழ் நகரத்தின் யுத்த காலமும் உள்ளது. முப்பது ஆண்டுக்கும் மேலான அரசியல் நெருக்கடியை அது கண்டிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே ஐரோப்பியர்களின் வருகையோடு அது சந்தித்த அரசியல் நெருக்கடி, பண்பாட்டு நெருக்கடி வேறு. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதன் பின்னர் அது சந்தித்த அரசியல் பண்பாட்டு நெருக்கடிகள் வேறு. இவை இரண்டையும் விரிவான தளத்தில் நாம் நோக்குதல் அவசியம். சுதந்திரத்தின் பின்னரான நெருக்கடியே நம்மை அதிகமதிகம் பாதித்துள்ளது. சமகாலத்தில் இது நிகழ்ந்திருப்பதால் இதன் தாக்கம் நமக்கு இன்னும் அதிகமாகத் தெரிகிறது. யாழ்நகரத்தின் யுத்தகாலத்தை அல்லது நெருக்கடிக் காலத்தை நாம் வகைப்படுத்தலாம்.

1. தொடக்கநிலை நெருக்கடிக் காலம் - தமிழரசுக் கட்சியின் போராட்டங்களுடன் தொடர்கிறது. ஊரடங்கு வாழ்வும் அச்சநிலையும் இதில் முக்கியமானது.
2. அரசபயங்கரவாதத்தின் தொடக்ககாலம் - இதில் முதல்குறிகள் / இலக்குகள் பொருளாதார மையங்களும் அறிவு மையமும். இதன்மூலம் சமூகத்தின் இயங்கு நிலையைச் சீர்குலைப்பது அடுத்தது இளைஞர்கள் கைது, சித்திரவதை, படுகொலை, கடத்தல் என்றவாறாக.
3. யுத்த காலம். முற்றுகையிடப்பட்ட நிலையிலான போர். குண்டுவிச்சு, ஷெல்லடி, பொருளாதாரத் தடை, தொடர்பாடல் துண்டிப்பு, அகதிவாழ்க்கை இன்ன பிற.
4. புலிகள் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறிய பின்னரான யாழ்ப்பாணம். ஊரடங்கு வாழ்க்கை, அச்சச் சூழல், இயல்பற்ற தன்மை, போர் குறித்த பீதி, புலிகளுக்கும் படையினருக்கும் இடையிலான சண்டையின் விளைவுகள் இன்ன பலவும்.

ஆக, இந்தப்பிரதான வகைப்பாட்டுக்குள் நாம் யாழ்ப்பாணத்தின் சித்திரத்தை - அதன் இயங்கு நிலை, இயங்கா நிலை யதார்த்தத்தை உணரலாம். யாழ்ப்பாணத்தின் இந்த கலாசாரப் பதிவுகள் அல்லது வெளிப்பாடுகள் ஒன்று சேரத் தொகுக்கப்பட்டு மதிப்பிடப்படும்போது குறிப்பிடத்தக்கவான அளவுக்கு ஈழப் போர் பற்றிய

சித்திரம் நமக்குப் புலனாகும். இதில் கிழக்கின் நிலையும் வன்னியின் நிலையும் சற்று வேறுபடும். கிழக்கு தமிழ் முஸ்லிம் கலவரங்களையும் வன்முறைகளையும் சிங்களத் தரப்பினால் படுகொலைகளையும் சந்தித்தது. கொக்கட்டிக் சோலை, உடும்பன்குளம் படுகொலைகளும் ஏறாவூர், காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசல் கொலைகளும் இதற்கு உதாரணம். வன்னியைப் பொறுத்து அது மூன்று கட்டத்தில் தீவிர யுத்த மையமாக இருந்தது.

1. இந்திய இராணுவக்காலம்
2. ஜெயசிக்குறு காலம்
3. நான்காம் கட்ட ஈழப்போர்க் காலம்.

இந்த மூன்று கால கட்டங்களிலும் வன்னியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைகளையும் அதன்போது பயன்படுத்தப்பட்ட துருப்புக்களையும் (படையினரின் எண்ணிக்கை - படையணிகள் போன்றவை) மதிப்பிட்டால் இது புரியும். அத்துடன் செலவிடப்பட்ட போர்த் தளபாடங்களும்.

எனினும் யாழ் நகரத்தின் நிலையே இவை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவானது. வன்னிக்கு சில அனுபவங்கள் வேறுபடலாம். மக்களின் வாழ்நிலை, உளநிலை பொறுத்து எல்லாமே ஒன்றுதான். வன்முறை அரசியலின் விளைவு யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் அறிவு, அரசியல் ஈடுபாடு, அதன் அறப்பார்வை, சுயமதிப்பீடு, மாற்று அரசியல் குறித்த கண்ணோட்டம், எதிர்ப்பரசியலில் யாழ்ப்பாணத்தின் பங்கும் பாத்திரமும் எனப்பல விசயங்களை இந்த முப்பதாண்டு கால கலைத்திறன்களில் நாம் காணலாம், மதிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாண நெருக்கடி குறித்த விமர்சனங்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியரங்கிலேயே அதிகமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இது இரண்டு கட்டங்களில் நிகழ்ந்துள்ளது. ஒன்று புலிகளால் உருவான நெருக்கடிக்காலம். அடுத்தது அரசினால் உருவாகிய நெருக்கடிக்காலம் என வகுக்கலாம்.

இந்த இரண்டு நெருக்கடிக் காலங்களின் அரசியல் சமூக, பொருளாதார, கலாசார வளர்ச்சிகள் மற்றும் மாற்றங்கள் குறித்த அசலான மதிப்பீட்டுக்கும் இந்த கலை வெளிப்பாடுகள் ஒரு தக்க ஆதாரமே. இவை எல்லாவற்றையும் மீள் நினைவுக்குக் கொண்டுவந்து பார்க்கும்போது யாழ்ப்பாணம் எந்த நிலையிலும் முன்னகர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அது பிரமிட்டுக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

* இந்தக் கட்டுரையின் தலையங்கம் நிரூபணத்தின் நூலொன்றின் தலைப்பிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

திருமறைக் கலாமன்றம்

கலைத்துது கலையாடல்

KALATHUTHU KALAIYANAM

286, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கலை நிகழ்ச்சிகள், கருத்தரங்குகள், வெளியீட்டு விழாக்கள், மாநாடுகள்,
விருகைகள், பரிற்சிப் படகைகள்
மற்றும்

திருமறைக் கலாமன்றம் உட்பட மங்கலகரமான நிகழ்வுகள் அனைத்திற்கும்
குறைந்த கட்டணத்தில் கலைத்துது கலையாடல்
உள்ளக அரங்கை வாடகைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொடர்புகளுக்கு:

திருமறைக் கலாமன்றம், 286, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 021 222 2393, 021 7901303

T. Magalingam

MAGA MINI

SOUND

Arrangement	: Music Groups, Lights & Generators (Engine)
Hiring	: Musical Instruments & Sound System (Indoor & Outdoor)
Repairing	: All type of Sound Boxes & Speakers

கலாநிதி 40 ஆம் நவாமின் கலாநிதி திருமறைக் கலாமன்றம்
யாழ்ப்பாணம் தொலைபேசி : 021 222 2393, 021 7901303

958/47, KKS ROAD, NARCHIMAR KOVILADI, JAFNA.

Tel: 021 2225237 Mobile : 077 6127793

சலனம்

■ சமரபாக சீனா. உதயகுமார்

மழை வந்து போய் ஒரு நிமிடம் கூட ஆகவில்லை. கூரை மீதுள்ள மழைக் கீறல்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒவ்வொரு துளியாக நிலத்தைத் துளை போட்டுக் கொண்டிருந்தன. இடது கையின் சுட்டு விரல் தலையைத் தாங்கி நிற்க, கழுத்துச் சரிந்த நிலையில், வலது கையில் பேனையுமாக ஏதோ சிந்தனையில் அவள் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

மகிழ்ச்சி, சந்தேகம், சந்தோஷமின்மை, கோபம், தாபம், சோகம் இவை எல்லாம் சேர்ந்த ஒரு சாயல்தானே இந்த மனித சமுதாயம். ஆனால் அவளோ இந்த உலகத்தில் இருப்பதை விட இறப்பது மேல் என்ற உணர்விற்கு வந்தவள் போல் தன் மனதைப் பறி கொடுத்து இடி விழுந்த பனை மாதிரி முகம் கருகிப் போயிருந்தாள். இப்படி அவளிருந்தது இரண்டு வருடங்களுக்கு முன், தன் தந்தை இறந்த போதுதான்.

அவள் தகப்பன், தன் ஒரே ஒரு மகனை அவுஸ் ரேலியாவிற்கு அனுப்பியிருந்தார். நமயன் அவுஸ்ரேலியா சென்ற, சில நாட்களிலேயே அவள் தகப்பன் செத்துப் போனார். நெருடல்கள் நிறைந்த மனித சமூகத்திற்குள் அவளும் அவள் தாயும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

அடுத்த வருடம் தன் தாயையும், தன் தங்கையையும் அவுஸ்ரேலியாவிற்குக் கூப்பிடுவதாக நேற்றுத் தான் ரெலிபோனில், அவள் அண்ணன் கதைத்திருந்தான். அவள் போட்டிப் பரீட்சை எடுக்க வேண்டும் என்பது தான் அவள் அண்ணனின் நீண்ட கால விருப்பம். ஆனால் அந்த முடிவை பாழாய்ப்போன அவளின் இந்த யோசனை பாழாக்கி விடும் போலிருந்தது.

கொப்பியை மூடி விட்டு மேசை மீது தன் தலை சாய்த்து மெல்ல மெல்லத் தன் இந்த மாதிரி சிந்தனைகளை தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு படாத பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாள் அவள். பல விசைகள் தாக்கி சமநிலை யிலிராத பொருளொன்று அங்குமிங்கும் ஆடுவது போல் அவள் மனது அலைந்து கொண்டிருந்தது.

இன்று ஒரு நாள் மட்டும் இந்தளவு நேரம் படிப்பதற்குப் போதுமானது என்ற தன் எண்ண நினைவுகளோடு, தன் மேசை மீதுள்ள பத்திரிகையினை எடுத்து 'வளையல்கள்' எனும் சிறப்புப் பகுதியை உற்று நோக்கினாள்.

"உலகத்தில் சில விடயங்கள் சாதகமாக இல்லை என்பதால் உலகமே நம்மை எதிர்க்கிறது என்ற முடிவுக்கு வரக் கூடாது. அவசர முடிவு ஆபத்தானது." இன்னும்

தொடர்ந்து நோக்கினாள். "உங்கள் அனுமதி இல்லாமல் உங்கள் உடலை ஒருவர் காயப்படுத்தி விட முடியும். ஆனால் உங்கள் பூரண ஒத்துழைப்பில்லாமல் உங்கள் மனதை யாரும் காயப்படுத்தி விட முடியாது. கல்வி, பெண்களுக்குக் கொடுக்கும் கொடைகளில் ஒன்று தன்னம்பிக்கை."

இத்தனையும் வாசித்து முடிந்ததும், அவளின் மனது ஓரளவு அமைதியடைந்திருக்க வேணும். தன் பாடப்பரப்புகளில் ஒரு சிலவற்றை நுனிப்புல் மேய்வது போல் மேய்ந்து கொண்டுவள் உறங்கிவிட்டாள்.

மறுநாள் காலை. அன்று சனிக்கிழமை. அவள் தன்னை அழகுபடுத்துவதில் அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ஒவ்வொரு சனியும் காலை ஆறு மணிக்கு கணித பாடம் 'டபிள் பீரியட்' இருக்கும், இப்படியான அவசரம் என்பது அவளுக்கு வழமைதான். ஆனாலும் இன்று, அவள் அவசரத்தில் ஒரு பதற்றம் இருந்து கொண்டே இருந்தது. அவள் வீட்டிலிருந்து மூன்று கிலோ மீற்றர் தூரம் பயணம் செய்ய வேண்டும். அவ்வளவு தூரமான இடத்தில் அந்த 'ரியூன்' இருந்தது.

இப்ப அவள் வகுப்புக்குள் நுழையவும், வாத்தியார் வந்து "கணக்கொன்று எழுதுங்கள் பிள்ளையன்" என்று சொல்லவும் நேரம் சரியாகவிருந்தது. கணக்குச் சொல்லி முடிந்ததும், அந்த 'ஓபிஸ்' பக்கமாக வாத்தியார் வெளியே சென்று விட்டார்.

"ச்சா... நேற்று ராத்திரி பேப்பரைப் பார்த்த போது இந்தக் கணக்கு அதிலிருந்தது. இண்டைக்கு எவ்வளவு நேரமெடுத்தாவது இந்தக் கணக்கினைச் செய்து விட வேண்டுமெண்டு நினைச்சது. பிறகேதோ யோசினை வர அந்தக் கணக்கினைச் செய்யாது போனது. தன் மனசு வேதனை கொண்டது" எல்லாம் அந்த நேரம் நினைவுக்கு வந்து இடஞ்சல் செய்து கொண்டிருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் உடன் மறந்தவளாக, இப்ப அந்தக் கணக்கினைச் செய்து முடித்து விட்டாள்.

இப்ப "நிறுத்துங்கள் பிள்ளையன்" என்ற வாத்தியாரின் வழமையான அந்த கட்டளையில் மாணவர்கள், தங்கள் பேனைகளை பயிற்சிக்குக் கொப்பிக்குள் வைத்து விட்டு, அந்த பச்சை நிறத்திலமைந்த நீளமான 'போட்டில்' கணக்கிற்கான விளக்கம் தரும் வாத்தியார் சொல்லும் விடயங்களை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர். இன்னும் மூன்று கணக்குகள் தான் செய்திருப்பார் அதற்குள் நேரம் எட்டு மணி ஐந்து நிமிடமாகிவிட்டது.

செவ்வகம்

கவனிப்பும், விருப்பும் ஒருங்கே அமைகிற போது வருடம் கூட சில நேரங்களில் நிமிடமாகத் தான் இருக்கும். அவள் நிலையும் அப்படித்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். கணித பாடமென்றால் சொல்லவும் தேவையில்லைத் தானே...

இப்போது வகுப்பு முடிந்து மாணவர்கள் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவள் மட்டும் தன் மனதிலுள்ள பாரச் சுமைகளோடு தன் சைக்கிளையும் உருட்டிக் கொண்டு, தன் தோழியின் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்தாள்.

“என்னடி... ஆ... என்ன, இண்டைக்கு வகுப்புக்கு வந்த நேரத்திலிருந்து உன்னை இடைக்கிடை அவதானிச்சன், முந்தின கலகலப்பில்லை, ஏன்டி வீட்டில ஏதாவது பிரச்சினையா...?”

அவள் தோழி அவளை இப்படிக்கே கேட்டு விட்டாள்.

“இல்லையடி... நேற்று ராத்திரி ஒரே தலையிடி.. பனடோல் போட்டனான். அதால நேரத்துக்கும் எழும்ப முடியாமல் போட்டுது, வகுப்புக்கும் மட்டு மட்டான நேரம் வந்தது... எல்லாம் சேந்த ஒரு பதற்றம்தானி...”

என்று அந்த நேரம் சமாளிச்ச அந்தப் பதில் சரியாகத்தானிருந்தது. தோழியும் அவளை ஏற இறங்கப் பார்த்து விட்டு

“வாடி போகலாம்”

என்று அவளை அழைக்க, இருவரும் சமாந்தரமாய்ச் சென்று, ரியூசனுக்குள்ள அந்த சிறுவீதி தாண்டி, சிறு வீதியானது சென்றிணையும் அந்த பிரதான வீதியைச் சென்றடைந்தவர்கள், நதியொன்று இரு கிளைகளாகப் பிரிந்து திசை மாறிச் செல்வது போல் தோழியும் அவளும் எதிரெதிர் திசைகளிலமைந்த பாதை வழியே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படி அவள் மனம் குழம்பிய நாட்கள் இன்றோடு இரண்டாகி விட்டன. வாத்தியார் தந்த கணக்கிற்காக கடுமையாக யோசித்தது. தோழி கேட்ட கேள்வி, அந்தக் கேள்விக்கு அவள் சமாளிச்ச விதம் எல்லாமே ஒன்று சேர்ந்து, ஊஞ்சலாய் ஆட உடன் அதில் நின்று விடுபட்டுக் கொண்டவள், தன் ஊரின் ஆரம்ப எல்லையைத் தாண்டி கோயில் முகப்பு வந்து, அதற்கடுத்தாற் போல் உள்ள சந்தி தாண்டியிருக்க வேண்டும். அந்தச் சந்தியில் ஆறேழு இளம் பொடியள். இது இன்று மட்டுமல்ல, எப்பவும் இந்த இடம்தான் அவர்களுக்கு வீடு மாதிரி. சாப்பாட்டிற்கும், இரவு நேரத் தூக்கத்திற்கும் தான் அவரவர் வீடு. மற்றெல்லா நேரங்களிலெல்லாம் இவர்கள் பாடு ஒரே கும்மாளம் தான்.

ஒருத்தரைப் பற்றி சின்னதாக ஒரு கதை கசிந்து, அது இவர்களுக்குத் தெரிந்து, அடுத்தகணம் அவர் அந்தச் சந்தியைக் கடப்பதென்றால், அது அவருக்குப் பெரிய

துன்பம் தான். அவர்கள் சும்மா சொல்ல மாட்டார்கள். நக்கல், நையாண்டிக் கதைகள் அதை அலங்கரிக்க கெக்கட்டம் விட்ட சிரிப்பு. இவற்றையெல்லாம் தாண்டி அந்தச் சந்தியைக் கடப்பதென்பது முடியாத காரியம் தான்.

சிலர் கோபத்தோடு கடப்பார்கள். சிலர் பாவகரமாக பாவனை செய்து விட்டு தலையாட்டி இழிச்சுவிட்டுப் போவார்கள். வேறு சிலர் அதிலுள்ள யாரையும் பார்க்க விரும்பாது, அவர்களைத் தாண்டிச் சென்று அடுத்த சந்தியிலுள்ள வயதான ஆட்கள் ஒரு சிலருக்கு தங்கள் ஆதங்கங்களைச் சொல்லிச் சென்று விடுவர். இவர்களால் அந்த ஊரே ஒரு மாதிரியானது என்பது போல், அந்த ஊரின் ஒரு சில பெரியவர்கள் நினைப்பதுமுண்டு.

அதே நக்கல், நையாண்டி, கொக்கரிப்பெல்லாம் அவள் தாண்டிச் சென்ற அடுத்த கணமே முடிந்து விட்டன. இதற்கு முன்பெல்லாம் அவள் அந்தச் சந்தி தாண்டித்தான் வருபவள். அப்பெவெல்லாம் இந்த மாதிரியான இழி சொற்களாலும், சுடு வார்த்தைகளாலும் அவளை யாரும் தாக்கியிருக்க மாட்டார்கள். அவள் போனால் தன் போக்கு. இவர்களும் அவளைக் கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள்.

இத்தனை நாட்களும் அந்த இளைஞர்களின் சுடு வார்த்தைகளுக்குத் தப்பி வந்தவள். இன்று குறிப்பிட்ட கணங்களுக்குள் “பொறியில் அகப்பட்ட எலியாக” துடி துடித்துப் போனாள். தீயில் மிதிப்பது போன்ற ஓர் உணர்வினை அவள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இத்தனைக்குள்ளும் சிக்கித் தவித்ததில், அவள் முகத்தில் ஒரு மாற்றம் தாண்டவமாடி மறைவதற்குள் தன் வீடு வந்து சேர்ந்து விட்டாள். தன் கொப்பி, பேனைகளை தன் படிப்பு மேசை மீது வைத்து விட்டு, தன் முகத்தை நிலைக் கண்ணாடி முன் நின்று பார்த்த போது தன் முகம் கறுத்திருந்ததை உணர்ந்து கொண்டாள். அவள் மன உளைச்சலால் ஏற்பட்ட கறுப்புத்தான் அது, இயற்கையானதல்ல. பிறகு ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவள் முகம் கழுவவென கிணற்றடிப் பக்கம் சென்று விட்டாள். இதற்கு முன்பெல்லாம் முகம் கழுவ வென்று சொல்லிப் போனால் போதும்.

“உங்க பார்... பிள்ளை கிணறு வெட்டிக் குளிக்குது போல.”

என தன் தாயின் சிறு கிண்டல் கதைகளால், அடிக்கடி மகிழ்ந்து போவாள் அவள். இப்படி தன்னைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்வதற்கான நேரத்தை குறைத்துக் கொள்ள மாட்டாள் அவள். ஆனால் இன்று அப்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. வலு வெள்ளனவே கிணற்றடியிலிருந்து திரும்பி விட்டாள்.

இப்ப அவள் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கையில் ‘கெமிஸ்டி’, ‘பிசிக்ஸ்’ கொப்பிகளை புத்தகப் பையில் பக்குவமாக அடுக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் தாய் அவளுக்கான காலைச் சாப்பாட்டினை கொண்டு வந்து, மேசையில் வைத்து விட்டு அப்பால் சென்று விட்டாள். அவளுக்கு என்ன நாள், என்ன நேரம், என்ன பாடம் இருக்கிறது என்ற எல்லா விபரங்களும், அவள் தாய்க்கும் ஒரு மனப் பாடமாகவே இருந்து வந்துள்ளன.

அவள் தாய், அவளை எந்தவொரு வேலையும் செய்து கொள்ளுவதற்கு அனுமதி வழங்கமாட்டாள். என்றாலும் அவள் தனக்கு லீவு என்று வீட்டில் நிற்கும் நாட்களில் தன் தாய்க்கு ஒத்தாசையாக சில உதவிகள் செய்து கொடுப்பாள்.

இப்ப அவளுக்கு சாப்பாட்டில் விருப்பமில்லைத் தான். ஆனாலும் என்ன செய்ய முடியும். வழமைக்கு மாறாக சாப்பிடாது போனால் தாய் ஏதாவது நினைத்து விடுவாள் என்ற பயம் அவளுக்கு. இருந்தும் தன் தாய்க்கு எதையும் காட்டிக் கொள்ள விரும்பாதவளாக, அந்த உணவினை சாப்பிட்டு, தன் தாயையும் திருப்திபடுத்தி விட்டேன் என்ற, ஒரு சிறு மன நிம்மதியோடு, அவசர அவசரமாக மீண்டும் வகுப்புக்கென்று புறப்பட்டுச் சென்று விட்டாள்.

என்ன நடப்பினும், ஏது நடப்பினும் அவள் தன் தாய்க்கு எதுவும் சொல்லி விட மாட்டாள். தன் தாயின் மகிழ்வில் அவளும், அவளின் மகிழ்வில் தாயும் ஒருவருக் கொருவர் மன மகிழ்வுகளை பரிமாறி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஒரு நாள் கூட தாயின் சொல்லுக்கு மறுப்பாக எதுவும் நடந்திருக்க மாட்டாள். தாய் ஏது சொன்னாலும் தலையாட்டும் பொம்மை போல் தலையாட்டி, அதை சரிவரச் செய்துவிடுவாள். தன் தாயில் அவ்வளவு மதிப்பும், நம்பிக்கையும் அவளுக்கு. அந்த ஊரில் ஒரு சிலர் கதைத்த கதை அவள் செவிக்கு வந்த பிறகு தான், அவள் மனது இந்த மாதிரி குழம்பிக் கொண்டிருந்தது.

இப்ப ரியூசன் முடிந்து அவள் வருகிறாள். அந்தச் சந்தி... அந்தச் சந்தி... என்ற உணர்வுதான் இப்ப அவள் நெஞ்சுக்குள் குறுகுறுக்கின்றன.

ஆ... ஆ... ஆ...

என்று ஒருவன் இழுபாட்டிழுக்க, அதற்குப் பக்கச் சதியாக மற்றவர்களும் சேர்ந்து கொள்கின்றனர். அவளால் என்ன செய்ய முடியும். எல்லாத்தையும் உள் வாங்கி, உடன் மற்றது விடுபவளாக அந்தச் சந்தியைத் தாண்டி விட்டாள். வீடு வந்தவள், தன் அறைக்குள் நுழைந்ததும் அங்குள்ள கட்டிலின் மேல் முகம் குப்புறப் படுத்து, தன் மனதிலுள்ள கூடாத அலைகள் தளையும் வரை அழத் தொடங்கினாள். மனம் நிறைந்த கவலைகளுக்கு அழுகை நல்ல மருந்து. இருந்தும் அவள் அழுத அழுகை போதுமானதாகவில்லை. புகை மண்டலம் சூழ்ந்த நிலவாக அவள் மனது இருண்டு கொண்டது.

“பிள்ளை... பிள்ளை...”

என்ற அழைப்புக் குரலோடு, அவள் தாய் அந்த அறைக்குள் வந்துவிட்டாள். தன் தாயின் வரவை

உணர்ந்தவள், அங்கிருந்த துடை துண்டால் தன் முகத்தை துடைத்துக் கொண்டவள் பின், ஒரு புன் சிரிப்போடு தன்னை மாற்றிக் கொண்டாள்.

“ஏன்... என்னங்க அம்மா”

“பிள்ளை... கொண்ணன் ரெலிபோன் எடுத்தவன். இண்டைக்கு இரவு பத்து மணிக்கு ரெலிபோன் எடுப்பானாம். வரச் சொல்லி அழைப்பு வந்திருக்கு.”

என்று சொல்லிக் கொண்டே தன் கையிலிருந்த ரெலிபோன் அழைப்புத் துண்டை, அவளின் கையில் வைத்து விட்டு அப்பால் சென்று விட்டாள். தாயின் அப்பாவித் தனத்தை நினைத்து அவள் மேலும் விம்மிக் கொண்டாள். கட்டில் மேலிருந்த கொப்பி, பேனை, பாஸ் பேப்பர் இவை அனைத்தையும் பார்த்த அவள் தாய், சற்று முன் ஏற்பட்ட அவளின் முகத்திலுள்ள மாற்றத்தினை கண்டு கொள்ளவில்லைத்தான்.

மனித மனங்கள் என்றால் அதில் அருவருக்கும் எண்ணங்கள் தான் வளர்க்க வேண்டுமோ...? மனித மனங்களை என்னவென்று யாரும் சொல்லலாது தான்...

பொறுமை வளர்த்து, ஆதரவு தந்துதவும் பூமிப் பந்தில் அசிங்கங்கள், அழுக்குகள், ஆபத்துக்கள் இருக்கத்தானே செய்கின்றன. அற்பமான ஒரு சில மனிதரில் அழுக்காறுகள், ஆத்திரங்கள் எப்படி இல்லாமல் போகும்... இப்படி தன் மனதை ஓரளவு சமாதானப் படுத்திக் கொண்டாள். தொடரும் சமைகளைத் தாங்கிக் கொண்ட, அவள் உள்ளம் பெரியதொரு இலட்சியத் திற்காகத் தயாராகிக் கொண்டிருந்ததை ஊரவர் அறியாமல் போனதும் அவளது நல்ல காலம்தான்.

அவளும், அவள் தாயும் அவுஸ்ரேலியாவிலுள்ள அவள் தமையனின் வீட்டில் குடியேறி மூன்று வருடங்களாகிவிட்டன.

பனி படலங்கள் மறைந்து, குளிரின் உச்ச வார்ப்பு தளர்ந்து ஓய்வெடுக்க, சூரிய ஒளிக்கற்றைகள் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கி விட்டன. கோலிங் பெல் கேட்டு அவள் வீட்டுள்ளிருந்து வெளி வருகிறாள். வெளியில் தபாற்காரன்.

தங்கவேல் மாமாவிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கு. அவசர அவசரமாக கடிதக் கவரினை பிரித்து வாசிக் கத் தொடங்கி விட்டாள். தங்கவேல் மாமாவின் ஒரே மகள் மதுமதிக்குக் கலியாணமாம். மாப்பிளை எஞ்சினியராம். இப்படிப் பல விசயங்கள் அதில் எழுதியிருந்தன.

கடிதத் தாளை மடித்து, அதைக் கடித உறையினுள் செருகிய வண்ணம், தங்கவேல் மாமாவின் குடும்பத் தாரின் நல்ல மனங்களை அவள் மீட்டு நினைத்துக் கொள்கிறாள்.

தங்கவேல் மாமா தங்கமான ஒரு மனுசன்.

இரக்க குணம் கொண்டவர். தன் உறவுகள், தன் ஊர், தன் தேசமென அத்த நேசமுடையவர். இதுவரை காலமும் வீண் சோலியென்று யாருடனும் அவர் வம்பு களுக்குப் போனதில்லை. அப்படி வந்தாலும் விலத்தி அப்பால் சென்று விடும் சபாவம் அவருக்கு இயல்பாக இருந்து வந்தது. வாசிகசாலை, கோயில் என அனைத்து பொது நிறுவனங்களிலும் முன்னின்று, நல்ல பல காரியங்களை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொடுப்பதில் வலு கெட்டியான ஒரு தீவிரவாதி அவர்.

ஏழை மாணவர்களுக்கு என்ன உதவிகள் செய்ய முடியுமோ, அத்தனை உதவிகளையும் பொது நிறுவனங் கள் ஊடாக செய்து கொடுத்து மன நிம்மதி காண்பவர். இப்படியான அந்த நல்லெண்ணம் கொண்ட அந்த மனிதருக்கு சில எதிரிகள் முளைவிட்டு தலைகாட்டத் துணிந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் அதில் எதையும் அவர் கண்டு கொள்ளுவதில்லை. தான் நினைக்கும் நல்ல காரியங்கள் நல்ல படி நடந்து நிறைவேற வேண்டுமென மட்டுமே அவர் நினைத்து வந்தார்.

இப்படித்தான் அந்த ஊர் குடிகாரக் கோபாலின் மூத்த மகன் ஸ்கொலசிப் சோதனையில் பாசாகி விட் டான். இது அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுள் ஒரு சிலருக்கு சரியான மனவுளைச்சலை உண்டு பண்ணியிருக்க வேண் டும். ஆனாலும் தங்கவேல் மாமா அப்பிடி நினைத்திருக்க வில்லை. அந்த மாணவனின் எதிர்கால கல்வியின் நன்மை கருதி வித்தியாசமாகச் சிந்தித்திருக்கிறார். அந்த சிந்தனையின் உச்ச பயன்தான், வெளி நாட்டிலுள்ள தன் ஊர் பெடியன், அந்த மாணவனுக்கென அனுப்பி வைத்த ஒரு லட்சம் ரூபா பணத்தினையும், அந்த மாணவனின் பெயரில் வங்கியில் வைப்புச்செய்து விட்டார்.

தங்கவேல் மாமா எது சொன்னாலும், அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுள் பலர் அதை ஏற்று அதன்படி நடந்து கொள்ளும் சபாவமுடையவர்கள். வெளிநாட்டி லுள்ள பெரும்பாலான பெடியனும் அப்படித்தான். அப்பிடியொரு நேர்மைக் குணம் அவரிடம் இயல்பாகவே இருந்து வந்தது.

கோபாலன் மகனின் பெயருக்கு வெளிநாட்டி லிருந்து காசு வந்த விடயத்தினை, தங்கவேல் மாமாவைப் பிடிக்காதவர்கள் சிலர், கோபாலனிடம் அண்டி விட்டி ருக்கினம். அதே வீச்சாக வந்து தன் மனைவி மாலாவிடம் அடம் பிடித்திருக்கிறான் கோபாலன். மாலா எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தும் கோபாலன் கேட்பவனாகத் தெரியவில்லை. கோபாலனும் அந்த நேரம் நல்ல போதை யோடுதான் நின்றிருந்தான். அந்தக் காசினை எப்பி டியோ வாங்கிவிட வேணும் என்று விடாப் பிடியாக அடம்பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்கு மாலாவால் என்ன செய்ய முடியும்.

கோபாலனின் உச்ச கொடுமைகள் அனைத்தை யும் தாங்கி பழக்கப்பட்டு வந்தவள் மாலா. இதையும் மாலா தாங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவன் கொஞ்சம் கடுமையாகத்தான் நின்று கொண்டிருந்தான். அச்சுறுத்

தலின் உச்ச சக்தியாக அவன் கத்தி எடுத்திருக்கிறான். குழறுவதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும். இதற்கிடையில் குடிகாரன் கத்தியால் மாலாவை வெட்ட ஓங்க, மாலா கத்தியைப் பிடித்திருக்கிறாள். நல்ல போதையுடன் நின்ற கோபாலனை அந்த போராட்டத் தில் அவளால் வெல்ல முடிந்திருக்கிறது. இருந்தும் அவனிடம் போராடி அந்தக் கத்தியை பறித்து விடுவதற் குள் மாலாவின் கை நரம்பினை கத்தி பதம் பார்த்து விடுகிறது.

புதினம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுள் சிலர், காயப்பட்ட இடத்தில் ஈரத் துணியால் கத்தி, வெளி யேறிக் கொண்டிருக்கும் குருதியின் அளவை கட்டுப் படுத்துவதற்குப் படாத பாடு பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இத்தனைக்குள்ளும், அந்த சனக் கூட்டங்களை விலத்தி, கார் ஒன்று வலு வேகமாய் வந்து கோபாலன் மனை வியை அவசர அவசரமாக ஏற்றிச் செல்கின்றது.

இப்ப ஊரெல்லாம் கதை வேறு ஒரு கோணத் தில் திசை திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. தங்கவேல் மாமாவுக் கும், கோபாலன் மனைவிக்கும் தொடர்பாம். அதை குடிகாரக் கோபாலன் நேரில் பார்த்துப் போட்டானாம்...

பாவம் தங்கவேல் மாமா...

அந்த நேரம்தான்

“ஓ... தங்கவேலுவோ... உவர் போன இடம்... பழகின எல்லா இடமும் பொம்புளை வைச்சிருந்துதான் இருக்கிறார்... பொது விசயங்களிலையும் காசு நல்லாத் தான் சுருட்டியிருப்பார்.”

இந்த மாதிரியென பல கதைகள் தங்கவேல் மாமா பற்றி ஊரில் உலாவிக்கொண்டிருந்தன. தங்கவேல் மாமாவின் உதவி பிடித்து ஒரு அங்குலம் உயர்ந்தவர்கள் கூட, ஊரோடு ஒத்துக் கதைத்ததுதான் மிகவும் வேதனையான விடயம். தங்கவேல் மாமாவைப் பிடிக் காதவர்களுக்கு, இது ஒரு பாரிய வெற்றி தான் போலும்.

இந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில்தான் “தங்க வேல் மாமாவுக்கும், என் அம்மாவுக்கும் கள்ளத் தொடர்பு இருந்ததாகவும்... என் அம்மாவால் தான், அப்பா காட் அட்ராக்கினால் செத்துப் போனவர்...” என்றும் கதை வந்தது.

இந்த மாதிரிக் கதையினை அந்த நேரம் சனம் கதைக்குதென, பக்கத்து வீட்டு அன்னமக்கா எனக்குச் சொன்னது. இதை அம்மாவுக்கு சொல்லக் கூடாது என்று, அன்னமக்காவை நான் கேட்டுக் கொண்டது. இந்த மாதிரிக் கதைகள் கேட்டு நான் மனம் குழம்பி, மனது அலைந்து திரிந்தது... பிறகு இந்த மாதிரியான என் சமூகத் தின் கீறல் கதைகளை வெட்டி எறிந்து, அவற்றை யெல்லாம் மறந்து நான் படித்தது. அந்த ஆண்டு உயர் தரப் பரீட்சையில் நான், தீவு மட்டத்தில் மூன்றாவதாக வந்தது. ஸ்கொலசிப் கிடைக்கவே அவுஸ்ரேலியா வந்தது...

இப்படி அத்தனையும் நினைத்து தன் சுய நினைவுக்கு அவள் வந்து விடுகிறாள்... தங்கவேல் மாமாவின் மகள் மதுமதியின் கலியாணச் செய்தியை தன் அம்மாவிற்கும், அண்ணனுக்கும் அறிவித்து விடவென உள்ளே சென்று கொண்டிருக்கிறாள்...

...இன்று அவள் அவுஸ்ரேலியா பல்கலைக்கழகத் தில் முதல் மாணவியாகத் திகழ்கின்றாள் என்றும் அவளது யாழ்ப்பாணத்து வீட்டில், இடம்பெயர்ந்து வந்த ஒரு குடும்பம் வசிப்பதாகவும், அந்தக் குடும்பத்திற்கு மாதா மாதம் அவள் பணம் அனுப்புவதாகவும் ஊர்ச்சனம் கதைக்கிது...

தீபச்செல்வனின் ஆட்களற்ற நகரத்தைத் தின்ற மிருகம் (கவிதைத் தொகுப்பு)

இளங் கவிஞான தீபச் செல்வனின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பாக 'ஆட்களற்ற நகரத்தைத் தின்ற மிருகம்' என்னும் நூல் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. தமிழ்நாடு - உயிர்மை பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள இந் நூலில் 40 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தீபச்செல்வனின் முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பாக 'பதுங்குகுழியில் பிறந்த குழந்தை' - தமிழ்நாடு - காலச்சுவடு பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சு.குணேஸ்வரனின் அலைவும் உலைவும் புலம்பெயர் படைப்பிலக்கியம் குறித்த பார்வைகள் (கட்டுரைத் தொகுப்பு)

புலம் பெயர் படைப்பிலக்கியம் குறித்த பல்பக்க பார்வைகளை உள்ளடக்கிய சு. குணேஸ்வரனின் 'அலைவும் உலைவும்' நூல் திணைப்புணம் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இது குணேஸ்வரனின் இரண்டாவது நூலாகும். இதற்கு முன்னர் துவாரகன் என்ற புனைபெயரில் 'மூச்சுக் காற்றால் நிறையும் வெளிகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பினை இவர் வெளியிட்டிருந்தார்.

பயனில்லாத வார்த்தைகளை
ஒரு போதும் சொல்லாதீர்கள்
- ஆதி சங்கரர்

வெந்துணலென ளரியும் தேகம்

காதலாகி, கசிந்து, கண்ணீர் மலர்

மாயன்:

உள்ளொரியும் பெருந்தீயில்
வேகும் என் இறக்கைகள்,
வீழ்ந்து, வீழ்ந்து புரளும் ஒரு அற்பப்புறா

மாதுமை:

எனையொறுத்து வாழ்கிறேன்
இரவுகளில் தீண்டும்
காற்றின் மீதினில்
உன் விம்பம் ஊர்வது இனிமை

மாயன்:

தீண்டுதல், பின் தீண்டாமை
ஊருதல், பின் ஊராமை
உன் ஸநேகத்தில்
உள்ளொளி பெருகி
பேராறாய் வீங்கிப் பெருத்து
அனலாய் நீண்டோடும்
ஆற்றில் நீந்துதல் முடிவிலி.

மாதுமை:

உண்மைதான்
அனலில் வெந்து, வெந்து
உருகும் மெழுகானேன் அன்பே
தாகம் அடங்கிடா ஆட்டுக்குட்டியின் சூக்கும்,
பருகிப் படர்கிறாய்
பாதி இருள் வேளை
மல்லிகைக் கொடியெங்கும்.

மாயன்:

பூத்தல், காய்த்தல், கனிதலில்
சுவைத்தல்,
இன்புறு உள்ளொளி பருகி
எனைத் தொலைத்தேன்
ஆழ் தெரலைவில்
மாயப் பிறப்பெனவே.

மாதுமை:

'ம்'
தூயின்றிட முடியா
வெந்தனலென ளரியும் தேகத்தில்
நீ வனைகிறாய்
மெல்ல, மெல்ல உருப்பெறுகிறது
ஒரு தண்ணீர் கூசா.

தானா விஷ்ணு

தமிழ் எழுத்தில்

இணையத்தள புழக்கம் விரிந்த உரையாடலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இன்று இணையத்தளம் வாயிலாக ஒரு விரிந்த வாசிப்பினை மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. இணையத்தை பயன்படுத்தத் தெரிந்தவர்கள் இலகுவாக நடப்பிலிருக்கிற எழுத்து நிலவரத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிற வகையில் அநேகமான எழுத்துக்களை இணையத் தளத்தில் வாசிக்க முடிகிறது. இணையம் கட்டுப்பாடற்ற எழுத்தை வசப்படுத்தியிருக்கிறது. அளவுகளையும் தாமதங்களையும் அகற்றியிருக்கிறது. உலகத்து எழுத்து நிலவரத்தை ஒன்றாக இணைத்து விரித்துத் தந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஈழத்தில் அச்ச இதழ்களில் விரிந்த எழுத்துரையாடலை மேற்கொள்வது கடினமான விடயமாக மாறியுள்ளது. தணிக்கை, அச்சுறுத்தல் என்பன அவற்றைப் பாதிக்க அதனை நுண்தன்மையுடன் முன்னெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் சில இதழ்கள் வேற்றுலகக் கதைகளை அளந்த படியிருக்க, சில படைப்பாளிகள் அதற்கு ஏற்றாற்போலான எழுத்துக்களை காலம் அதன் துயரம் என்பனவற்றின் தொடர்பின்றி எழுதுகிறார்கள். இதனால் ஈழத்து இதழ்கள் பலவற்றிலிருந்து விலகியிருக்க வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக மற்றும் புலம் பெயர் இதழ்கள் அது வருகின்ற அச்சுறுத்தலற்ற தளத்திற்கு ஏற்ப நிகழ்காலத்தை விரிவாகப் பேசுகின்றன. ஈழத்தின் சில இதழ்கள் நுண்தன்மையைக்கூட தவிர்த்துப் பேசுகிற

தையும் பார்க்க முடிகிறது.

இதனால் இணையத் தளங்கள் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. சில இலக்கியத் தளங்கள் நாளுக்கு நாள் எனவும் இரண்டு நாள் எனவும், ஒரு வாரம் எனவும், இரண்டு வாரம் எனவும் காலத்திற்கு ஒரு முறை பதிவேற்றம் செய்யப்படுகிறது. சீரான வாசிப்புக்குரிய வடிவமைப்புத்தான் இலக்கிய இணையத்தளத்தை சாதாரண தளங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி தனித்துவமானதாக்குகிறது. வாசிப்பை பாதிக்காத விளம்பரங்கள் இதில் மிக முக்கியம் பெறுகின்றது. செய்தி இணையத் தளங்களில் விளம்பரங்கள் குவித்து விடப்பட்டிருக்கின்றன. கீற்று, உயிரோசை போன்ற இலக்கிய இணையத்தளங்கள் வாசிப்பை பாதிக்காத வகையில் விளம்பரங்களை இணைத்து வைத்திருக்கின்றன.

இல்லாத பரபரப்பையும் ஊடுருவலையும் ஏற்படுத்த நினைக்கிற இணையத்தளங்கள் நேரிய மனவோட்டத்தால் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. அநேகமான தனியார் வலைப்பதிவுகள் முன் முயற்சிகளாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. வடிவமைப்பை சீராக்குவதன் ஊடாகவும், ஊடாட்டத்தை அகலப்படுத்துவதன் வாயிலாகவும் தான் வாசிப்பை பரவலாக்கலாம். சொற்களுக்கு ஆபத்து நிறைந்த உலகத்தில் எழுத்துக்களை சேகரிப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமாக இணையம் உதவுகிறது. கடந்த அல்லது பிரசுரமான எழுத்துக்களை சேகரிக்கும் வடிவமைப்பை அநேகமான இலக்கிய

■ தீயச்செல்வன்

இணையத்தளங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

தீபம் என்கிற எனது வலைப்பதிவை உருவாக்கியதன் வாயிலாக எனது எழுத்துக்களையும் உரையாடல்களையும் பரவலாக முன்னெடுக்க முடிகிறது. தணிக்கையற்ற பதிவுகளை ஏற்றம் செய்ய முடிகிறது. தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலும் புலம் பெயர் குழுவிலும் எனது எழுத்தை பரவலடையச் செய்து கருத்தாடல்களையும் பின்னூட்டங்களையும் பகிர உதவுகிறது. திண்ணை, வார்ப்பு, அப்பால்தமிழ் என இணையத்தளங்களில் எழுதத் தொடங்கியபோது நாளுக்கு நாள் புதிய தளங்கள் புதிய உரையாடல்கள் என்பன சாத்தியமாகியது. ஒரு பதுங்குகுழிச் சூழலில் தொடங்கப்பட்ட எனது வலைப்பதிவை இன்றும் திறந்த பதுங்குகுழியிலிருந்துதான் பதிவிட முடிகிறது. மனதில் எழுகிற பதற்றத்தையும் துயரத்தையும் பதிவிட முடிவது ஒரு ஆறுதலாகவே இருக்கிறது. கடந்த 4 வருடங்களாக வலைப்பதிவை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் கொதி நிலையான உலகத்தில் தொடர்ந்து இயங்குவதற்குரிய வழியைத் தந்திருக்கிறது.

ஆனால் முழுமையான கருத்தாடலை அது தருகிறது என்பதை ஏற்க முடியாது. அச்ச ஊடகங்களிலும் அதிலும் சிறு இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுதுவதுடன் இணையத்திலும் எழுதுவதானால்தான் விரிந்த கருத்தாடல் இடம்பெறமுடியும். அதற்கு ஏற்றாற்போல் நமது அச்ச ஊடகங்கள் இல்லாமலிருப்பது தான் பெரிய பிரச்சினையாயிருக்கிறது. தணிக்கை செய்வது என்பதும் முழுமையை தவிர்ப்பது என்பதும் ஒரு வகையில் அறிவியல் சமூகவியல் வாழ்வின் கொலையாக

இணையம்

அவ்வுகவனையும் தாமதங்கவனையும்

அகற்றிய கட்டுப்பாடற்ற வேணி

இருக்கிறது. அது வேறு ஒரு விம்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதிகாரம் வரைந்திருக்கும் போலியான முகத்தில், சித்திரத்தில் உண்மையை மறைத்துக்காட்ட மறைமுகமாக உதவுகிறது.

இன்றும் தமிழில் நேர்மையான செய்தி ஊடகம் ஒன்று இல்லாதிருக்கிறது. அப்படி நமக்கு வர நினைத்த வானொலிகளும் இணையத்தளங்களும் கட்டுப்பாடிற்கு மாறான சார்பினை கொண்டிருந்தன. உண்மையில் உண்மையான செய்திகளை அவற்றால் வழங்க முடியாதிருந்தது. மாற்றுத் தன்மைகளை பிரகடனம் செய்யும் செய்தித் தளங்கள் மரபான எண்ணங்களாலேயே வடிவம் கொண்டிருந்தன. 'இன்னொரு', 'குளோபல்' உலகத் தமிழ்ச் செய்திகள் போன்றவை செய்தி இணையத்தளங்களில் மிகவும் முக்கியமானவை என்று நினைக்கிறேன். இவற்றுக்கப்பால் கருத்தையும் வாழ்வையும் கொலை செய்து கொண்டிருக்கிற இணையத்தளங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன.

சுயமாக விரும்புகிற செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுகிற அளவிற்கு இணையத்தில் வசதிகள் இருக்கின்றன. புலொக்கர், வெப்பிறஸ், புலொக் போன்ற வலைப்பதிவுகளை கொண்டு இலவசமான பதிவுகளை செய்து கொள்ள முடியும். இந்தப் பதிவு என்பது ஒரு வகையில் சேகரிப்பாகவும், கொண்டு செல்லும் ஊடகமாயும் இருக்கிறது.

சுயமாக அவற்றை தயாரித்துகொள்ளும் வகையிலும் அதற்கு ஏற்றமாதிரி வழிகாட்டிக் குறிப்புக்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. ஈழத்து நிலவரங்களை உலகையறியச் செய்த முக்கியமான பணியை இணையங்கள் செய்திருக்கின்றன. இழப்புக்களையும் அவலங்களையும் ஏற்பட்ட துயரங்களையும் அவற்றின் குருதி காயாதபடி

கொண்டு போயிருக்கின்றன. இன்று தமிழ் இலக்கிய ஊடாட்டத்தை முன்னெடுக்கிற நான் அறிந்த சில இணையத்தளங்களைப் பற்றி அறிமுகமாகவே சொல்ல முடிகிறது.

இணையம் என்பது விரிந்தது. முழுமையாக அறிந்து பார்த்துவிட முடியாததாயிருக்கிறது என்ற வகையில் இது ஒரு தனிப்பட்ட பார்வையிடலாக இருக்கிறது.

தமிழ் எழுத்துக்களுக்கான இணையத்தளங்களாக இன்று திண்ணை, வார்ப்பு, உயிரோசை, கீற்று போன்றவை முக்கியம் பெறுகின்றன. இவை வார மின்னிதழ்களாக இருக்கின்றன. கீற்று திறந்த உரையாடலுக்கான களத்தை விரித்து வைத்திருக்கிறது. கவிதை, கட்டுரை, உரைநடை, சிறுகதை, சினிமா போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. கீற்று பல சிற்றிதழ்களையும் இணைத்து வைத்திருக்கிறது. விழிப்புணர்வு, கவிதாசரண், புத்தகம் பேசுகிறது, கனவு, புதுவிசை, தலித்முரசு, இளைஞர் முழக்கம், புன்னகை, பெரியார் முழக்கம், அகநாழிகை பூவுலகு, செம்மலர், தமிழர் தேசம் போன்ற சிற்றிதழ்களை படிக்க கூடிய மாதிரி இணைத்து வைத்திருக்கிறது. 'கீற்று' இணையத்தளத்தை தற்போது புதிய வடிவத்தில் அமைத்திருக்கிறார்கள். முன்பிருந்த வடிவமைப்புபோல தற்போதைய வடிவமைப்பு நேர்த்தியாக வரவில்லை. முன்னைய வடிவமைப்பில் படைப்புக்களை படைப்பாளியின் பெயரில் தொகுக்கும் அமைப்பு சிறப்பாக இருந்தது.

'கீற்று' எல்லா விதமான எழுத்துக்களுக்குமான உரையாடலை ஏற்படுத்துவது முக்கியமாக இருக்கிறது. எல்லா விதமான அரசியலையும் அதற்கு அவசியமான காலத்திலேயே பேச இடமளித்திருக்கிறது. பின்னூட்டம் இடுகிற வசதியிருக்கிற இந்தத்

தளத்தில் பல்வேறு விடயங்களை வாசகர்கள் படைப்பாளிகள் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். தமிழ் எழுத்தில் பலவிடயங்களை இணைத்துத் தருவதில் கீற்றுவின் பணி முக்கியமானது.

'திண்ணை' இணையத் தளத்தில் பல்வேறு பகுதிகள் இருக்கின்றன. இளம் எழுத்துக்களை ஊக்குவிப்பதிலும் பல்வேறு பகுதியின் படைப்புக்களை இணைப்பதிலும் முக்கியம் பெறுகிறது. இன்று இணையத்தளத்தில் எழுதுபவர்களில் அநேகமானவர்கள் திண்ணை இணையத்தளத்திலேயே முதலில் எழுதியிருக்கிறார்கள். கவிதை, சிறுகதை, அறிவியல், கடிதம், நகைச்சுவை, அறிவிப்புகள் போன்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கிய திண்ணையில் பல முக்கிய படைப்பாளிகள் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார்கள். காலம், சூழல் சார்ந்த எழுத்துக்களை வெளியிடுவதில் திண்ணை இணையத்தளமும் முக்கியமானதாயிருக்கிறது. திண்ணையில் பின்னூட்டம் இடுகிற வசதி இல்லாதிருக்கிறது.

கவிதைகளுக்கான மின்னிதழாக 'வார்ப்பு' என்ற தளம் அமைந்திருக்கிறது. இளம் எழுத்துக்களை ஊக்கப்படுத்துவதுடன் காலம் சார்ந்த கவிதைகளையும் உரையாடல்களையும் வெளியிட்டு வருகிறது. கவிதைகளுக்கான விமர்சனங்களையும் வெளியிடுகிறது. நேர்த்தியான வடிவமைப்பை கொண்டிருக்கிற இந்தத்தளம் வார இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தபோதும், தற்போது வெளிவருவதில் தாமதங்களைக் காட்டுகிறது. அவ்வப்போது புதிய படைப்புக்கள் பதிவேற்றப்படுகின்றன. 'பதிவுகள்' என்ற மின்னிதழ் வடிவமைப்பில் நேர்த்தியில்லாதிருக்கிறது. குறிப்பாக முகப்பில் இந்தத் தளத்தில் வெளியான அனைத்துப் படைப்புக்களையும்

இணைத்திருப்பதால் வாசிப்பிற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. தனிப்படைப்புகளை வாசிப்பதற்கான பக்கம் வாசிப்பிற்கு உகந்ததாயிருக்கிறது. இது கவிதை, சிறுகதை, நாவல் போன்ற பகுதிகளுடன் முக்கியமான விடயங்களை ஆவணப்படுத்துகிறது. பல மூத்த எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தகவல்கள், பதிவுகள் என்பனவற்றையும் கொண்டிருக்கிறது.

‘உயிரோசை’ என்ற உயிர்மை வெளியீட்டின் வார மின் இதழ் இணைய எழுத்துக்களை ஊக்கப்படுத்துவதுடன் மிகவும் கனதியான எழுத்துக்களையும் தாங்கி வருகிறது. வாரத்தில் செவ்வாய்க் கிழமைகளில் புதிய படைப்புக்களை தவறாமல் பதிவேற்றுகிறது. உயிரோசையில் வெளியாகிற கட்டுரைகள் பல்வேறு முக்கியமான விடயங்களை பேசுகிறது. உயிரோசையின் முதல் வருட பூர்த்தியில் அந்த வருடம் வெளியான கட்டுரைகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகள் பத்து நூல்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன.

புலம்பெயர் தளங்களில் ஊடறு, அப்பால் தமிழ், புகலி, உயிர்நிழல், இன்னொரு போன்றவை முக்கியமானவை. ‘புகலி’ செய்திகளையும் உரையாடல்களையும் வழங்குகிறது. ‘இன்னொரு’ மாற்று அரசியல் பிரகடனத்துடன் இயங்குகிற நேர்த்தியான தளமாக இருக்கிறது. நவீன எழுத்துக்களின் உரையாடலை கட்டுப்பாடற்ற வெளியில் நிகழ்த்தி வருகிறது. ‘அப்பால் தமிழ்’ இணையத்தளம் நீண்ட நாட்களாக இயங்காதிருக்கிறது. இயங்கிய காலத்தில் ஈழம் சார்ந்த படைப்புக்களை உணர்வுபூர்வமாக திரட்டித் தந்திருக்கிறது. வாழ்வு, பண்பாடு, கனவு சார்ந்த படைப்பு வெளியை கொண்டிருந்ததுடன் ‘தெரிதல்’ போன்ற ஈழத்து சிறுநிதழ்களையும் குறும் படங்களையும் சினிமாவையும்

புகைப்படங்களையும் இணைத்துத் தந்திருக்கிறது. ‘சொல்வானம்’ என்ற இணையத்தளமும் நேர்த்தியான வடிவமைப்பையும் உணர்வுபூர்வமான படைப்புக்களையும் கொண்டு இயங்குகிறது. ‘வினவு’ என்ற இணையத்தளம் இந்திய மக்களைச் சூழ்ந்திருக்கிற அதிகாரத்தையும் வன்முறை அரசியலையும் புதிய வெளிப்பாட்டு நிலைகளிலும் அணுகுமுறைகளிலும் திரட்டுகிறது. இந்த பதிவை எழுதுவதற்காக தேடுகிறபோது கிடைத்த வினவு மற்றும் சொல்வானம் முதலிய தளங்கள் இதுவரையில் வாசிக்காதிருந்ததன் குறையை ஏற்படுத்தியது. அந்த இணையத்தளங்களுக்கு எங்கும் தொடுப்பு கொடுத்திருக்கவில்லை. ஆனால் புதிய உரையாடல்கள், அணுகுமுறைகள் என்பனவும் சார்பு நிலைகளை முற்றிலும் தவிர்த்த பார்வைகளையும் கொண்டிருக்கின்றன.

காலச்சுவடு, உயிர்மை, அம்ருதா, வடக்குவாசல், வார்த்தை போன்ற இதழ்களும் இணையத்தளங்களில் பதிவேற்றம் செய்யப்படுகின்றன. அந்த இதழ்கள் இங்கு வந்து சேர்வதில் தாமதம் ஏற்படும்போது சில சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு வராமலே போகும்போது இந்தத் தளங்களை நாம் பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக குறித்த இதழ்களை பதிவிறக்கம் செய்ய முடிகிறது. சில ஈழத்து இதழ்கள் பி.டி.எப் கோவைகளாக நூலகம் இணையத்தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவற்றை தொடர்ச்சியாக அல்லது முழுமையாக அதில் இணைக்காதபோதும் காலத்தின் ஆவணங்களாக அவை சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிச்சம், மல்லிகை போன்ற இதழ்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஞானம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து பி.டி.எப் கோவையாக பதிவேற்றப்படுகிறது. முழுமையாக ஞானம் இதழை

இணையத்தில் பெறமுடிகிறது. மல்லிகை இதழுக்கு புலொக்கர் ஒன்று வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இணையத்தளத்தில் தனியாள் தளங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. கட்டுப்பாட்டையும் தாமதத்தையும் இல்லாது பாதுகாப்பையும் எந்தளவுக்கு தருகிறதோ அந்தளவுக்கு நம்பகம் இருக்கிறதா என்ற கேள்வியையும் இணையத்தளங்கள் தந்துவிடுகின்றன. செய்தி இணையத்தளங்கள் பிரதி பண்ணப்பட்டு இயங்குகிற மோசடி மாதிரி அநாமதேயமான தளங்களும் ஆபாசமான தளங்களும் உரையாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன. இன்று தமிழின் முக்கியமான படைப்பாளிகள் பிரத்தியேக இணையத்தளங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் அல்லது இலவசமாக வைத்திருக்கக்கூடிய புலொக்கர் வலைப் பதிவையாவது வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கு அநாமதேயமாக இடம்பெறுகிற உரையாடல்கள் பின்னூட்டங்கள் குழப்பங்களையும் முரண்பாடுகளையும் வளர்த்து விடுவதையும் பார்க்க முடிகிறது.

தனியாள் தளங்கள் அநேகமான படைப்பாளிகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. படைப்பாளி - படைப்பு சார்ந்த தகவல்களுடன் அவரது முழுமையான படைப்புக்களை அல்லது அவை பற்றிய விபரங்களை பெற உதவுகிறது. இன்று எந்த உரையாடலைத் தொடங்க முன்பும் இவற்றை வாசித்த பிறகே தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. அ. முத்துலிங்கம், சுருமாரன், ஜெயமோகன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், சாருநிவேதிதா, மனுஷ்யபுத்திரன் போன்றவர்களையும் இணையத்தளங்களில் வாசிக்க முடிகிறது. இங்கு ஈழத்து எழுத்தாளர்களது தளங்கள் முக்கியமான கவனத்தை

பெறுகின்றன. ஷோபாசக்தி, பிரதீபா- பெட்டை, தமிழ்நதி- இளவேனில், த. அகிலன்- கனவுகளின் தொலைவு, சஜந்தன்- சாரல், சுசன்- நிச்சாமம், தீபச்செல்வன்- தீபம், சோமிதரன்- காற்றோடு, இராயாகரன் - தமிழரங்கம், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், பஹீமாஜஹான், மாதுமை, அருண்மொழிவர்மன்- சொல்வதெல்லாம் உண்மை, சித்தாந்தன்- தருணம், துவாரகன்- வல்லைவெளி, கருணாகரன்- புல்வெளி, கற்பகம் யசோதரா- மற்றவர்கள், விஷ்ணுபுரம் சரவணன்- நள்ளிரவுக்காற்று, தேவஅபிரா, த.அஜந்தகுமார்- இரும்புமதவடி, தானா விஷ்ணு - தவிர, மருதம்கேதீஸ்- அகேனம்

போன்றவர்களது தளங்களைக் குறிப்பிட முடிகின்றது. குட்டிரேவதி, அய்யப்ப மாதவன், தளவாய்சந்திரம், லீனா மணிமேகலை, சந்திரா, வேல்தர்மா, பிரியன், நாகர்ஜீனன், கடற்கராய், விஷ்ணுபுரம் சரவணன், விழியன், இளவேனில், ஸ்மைல்வித்யா, போராட்டம் போன்ற பல தமிழக எழுத்தாளர்களும் தளங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கூகிள் வழியாக தமிழில் குறித்த படைப்பாளிகளது பெயர் அவர்களது படைப்புக்களது பெயர் என்பனவற்றை ரைப் செய்து தேடுகிறபோது அவற்றை பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. பல்வேறு இணையத்

தளங்களிலும் உள்ள விபரங்களையும் திரட்டிகள் தருகின்றன. தமிழ்மணம், தமிழ்வெளி, அருவி, உலவு, மாற்று போன்ற திரட்டிகள் அனைத்து வலைகளையும் இணைத்து வைத்திருக்கின்றன. குருஜி, யாக் போன்ற எந்த தேடற்பொறிகளுக்கு ஊடாகவும் படைப்புக்களை தேடிப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. இணையத்தளங்கள் எப்பொழுதும் புதிய வடிவங்களையும் புதிய பொருட்களையும் பேசுகின்றன. தொடர்ச்சியான வருகை, விரைவு, நம்பகம் என்பன வாசகர்களது வாசிப்பையும் மதிப்பையும் அதிகரிக்கிறது. மிக நெருக்கமான உரையாடல்களையும் ஏற்படுத்துகிறது. ■

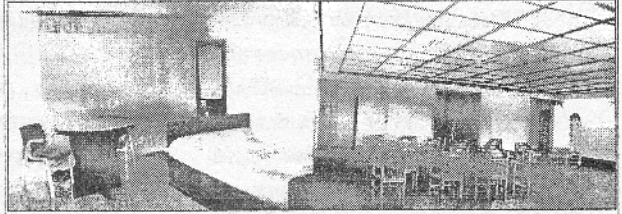
ஆரம்ப வகுப்பு முதல் அனைத்து வகுப்புகளுக்குமுரிய பிரபல ஆசிரியர்களின் தமிழ், ஆங்கிலமொழி நூல்கள், பயிற்சிப் புத்தகங்கள், வினாப்பத்திரங்கள், தமிழ், ஆங்கில, சிங்கள மருத்துவ அகராதிகள், இலங்கை, இந்திய நாவல்கள், சஞ்சிகைகள், காகிதாதிகள், பாடசாலை உபகரணங்கள் அனைத்திற்கும்

அன்னை புத்தகசாலை

இல. 07, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
நவீனசந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி இல. 021-222 9881

இல. 23, தனங்களப்பு வீதி,
சாவகச்சேரி.
தொலைபேசி இல. 021-227 0003

உங்கள் தேவைகளை நீங்களே தெரிவுசெய்து பெற்றிட
விசாலமான இடவசதியுடன் அமைந்துள்ளது.

திருமறைக் கலாமன்றம் கலைக்கோட்டம்

மாநாடுகள் - விரிவரைகள்
கருத்தரங்குகள் - வெளியீட்டு விழாக்கள்
பயிற்சிப் பட்டறைகள்
பாசறைகள் நடத்துவதற்குரிய சகல வசதிகளையும்
கொண்ட மண்டபங்கள்
மற்றும்
குளிரூட்டப்பட்ட தங்கும் அறைகள்
என்பனவற்றை குறைந்த வாடகையில் நீங்கள்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொடர்புகளுக்கு:
முகாமையாளர்
கலைக்கோட்டம்,
128 டேவிற வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி 021-222 9419

தமிழின் செம்மொழித் தகுதி

அறிஞர்களின் கருத்துக்கள்

■ அருள்திரு தமிழ் நேசன் அடிகள்

தமிழ் மொழி ‘செம்மொழி’ என்பதற்கான அனைத்துத் தகுதிகளையும் நிரம்பவே பெற்றிருப்பதால், அதனைச் ‘செம்மொழி’ என அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என ஒரு நூற்றாண்டு காலமாகவே வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. தமிழ் ‘செம்மொழி’ என்ற அங்கீகாரத்தை 2004 ஆம் ஆண்டுதான் இந்திய மத்திய அரசு வழங்கியது. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக தமிழ் செம்மொழி என்பதை வலியுறுத்தி வந்த முக்கிய அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்துக்களை சுருக்கமாக இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

தமிழறிஞர் பாக்டர் கால்டுவெல்

1856 ஆம் ஆண்டில் மேனாட்டுத் தமிழறிஞர் கால்டுவெல் அவர்கள், தாம் எழுதிய ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ (*A Comparative Grammar of The Dravidian Language*) என்ற நூலில்,

“திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும் உயர்தனிச் செம்மொழியாய் நிலைபெற்று விளங்கும் தமிழ், தன்னிடையே இடம்பெற்றிருக்கும் சமஸ்கிருதச் சொற்களை அறவே ஒழித்துவிட்டு உயிர் வாழ்வதோடு அவற்றின் துணையை ஒரு சிறிதும் வேண்டாமல் வளம் பெற்று வளர்வதும் இயலும்” என்று எழுதியுள்ளார்.

திராவிட மொழிகள் (*Dravidian Language*) என்ற சொல்லாக்கத்தை உருவாக்கித் தந்த அறிஞர் கால்டுவெல் அவர்களின் நூல்கள் தமிழகத்தில் பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கத்திற்கு ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்தன. தமிழ், தமிழர்தம் நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றில் அவர் கொண்டிருந்த பற்று அளவிடற்கரியது. டாக்டர் கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழைச் செம்மொழியென்று அறிவித்தது தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாற்றில் மிக முக்கிய படிக் கல்லாகும்.

பரிதிமாற் கலைஞர்

1887 இல் பரிதிமாற் கலைஞர் அவர்கள், ‘தமிழ் மொழியின் வரலாறு’ என்ற தமது நூலின் முடிவுரையில்,

“தான் வழங்கும் நாட்டின்கண் உள்ள பல மொழிகட்கும் தலைமையாக உள்ள தகுதியும், அவற்றிலும் மிக்க மேதகவு உடைமையும் கொண்ட மொழியே உயர்தனிச் செம்மொழியாகும். இவ்விவக்கண அடிப்படையை ஆராயுமிடத்து, தமிழ் மொழி தெலுங்கு, கன்ன

டம், மலையாளம் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் தலைமையும், அவற்றிலும் மிக்க மேதகவும் உடையதாகையினால் உயர்மொழி ஆகும் என்க. தான் வழங்கும் நாட்டில் பயிலும் மற்றைய மொழிகளின் உதவியின்றித் தனித்து இயங்கவல்ல மொழியே தனிமொழி எனப்படும். திருந்திய பண்புஞ் சீர்த்த நாகரிகமும், பொருந்திய தூய்மொழி புகல் செம்மொழியாம் என்பது இலக்கணம். இம்மொழி நூலிலக்கணம் தமிழ் மொழியின் கண்ணும் அமைந்திருத்தல் தேற்றம்” எனக் கூறி, உரிய விளக்கங்கள் அளித்து, “தென்னாட்டின்கட் சிறந்தொளிராநின்ற அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழி எவ்வாற்றான் ஆராய்ந்த வழியும் உயர்தனிச் செம்மொழியே யாம் என்பது நிச்சயம்.”

என்று தமிழ் மொழியைச் செம்மொழி என நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அறுதியிட்டு, உறுதியாக நிலைநாட்டிக் குரல் கொடுத்தார். தமிழின்மேல் கொண்ட பற்றின் காரணமாக வி.கோ. சூரியநாராயண சாத்திரியார் என்ற தமது பெயரை பரிதிமாற் கலைஞர் என்று தூய தமிழ்ப் பெயராக மாற்றிக்கொண்டார். ஏறத்தாழ 33 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த இவர் தமிழ் மொழி வரலாற்றில் நிலைத்த புகழைக் கொண்டுள்ளார்.

மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத்

விடுதலைப் போராட்ட வீரரும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர்களுள் ஒருவரும் பாகிஸ்தான் பிரிவினையைத் தீவிரமாக எதிர்த்தவரும், உருது, அரேபியம், இந்தி, பாரசீகம், வங்காளம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த பன்மொழி அறிஞரும், கவிஞரும் பண்டித நேரு அவர்களின் மத்திய அமைச்சரவையில் இந்தியாவின் முதல் கல்வி அமைச்சராகப் பணியாற்றியவரும் இலவசத் தொடக்கக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தியவருமான மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத் அவர்கள் 15.03.1951 அன்று - சாகித்திய அகாடமியை உருவாக்குவதற்காக நடத்தப்பட்ட மாநாட்டில் தொடக்க உரையாற்றும்போது,

“இந்திய அரசியல் சட்டத்தால் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டுள்ள பதினான்கு மொழிகளுள் சமற்கிருதமும், தமிழும் அடங்கும். தமிழ் மொழி செழுமையும், தொன்மையும் மிக்க இலக்கியத்தைக் கொண்டது. அம்மொழியிலுள்ள கவிதைகள் வெளிநாட்டு மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்வதற்குரிய தகுதி படைத்தவை. தமிழ் உண்மையிலேயே ஒரு செம்மொழி என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் செம்மொழியென அங்கீகாரம் செய்வதற்குரிய தகுதிப்பாடுகள் அனைத்தும் பண்டைக் காலத்தைச் சார்ந்தவை.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் தெ.வா.மீனாட்சி சுந்தரனார்

1955 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் திங்கள் 26, 27, 28

ஆகிய நாள்களில் சிதம்பரம் - அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற அகில இந்தியக் கீழ்த்திசை மாநாட்டில் தலைமையுரை ஆற்றிய பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத் அவர்களின் இந்த உரையைச் சுட்டிக்காட்டி,

“அவ்வாறு தமிழ்மொழியைச் செம்மொழியென அங்கீகாரம் அளித்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தேவையான அங்கீகாரத்தை இந்த கீழ்த்திசை மாநாடு வழங்க வில்லையெனில், வேறு யார்தாம் வழங்க முடியும்?” என்று வினாவெழுப்பினார்.

தேவநேயப் பாவாணர்

1966ஆம் ஆண்டில் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் தமது நுண்ணிய ஆய்வு ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு, தமிழ்மொழி செம்மொழியே என மொழி அறிஞர்கள் அனைவரும் ஏற்றுப்போற்றும் வகையில், உரிய சான்றுகளுடன் ‘உலகின் முதன்மையான செம்மொழி’ (*The Primary Classical Language of the World*) என்ற அரிய நூல் ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார்.

பாவாணர் அந்நூலில் எடுத்துரைத்த அசைக்க முடியாத ஆதாரங்கள் தமிழ் ஆர்வலர்களையும், அறிஞர்களையும் மட்டுமல்லாமல் பிறமொழி அறிஞர்களையும் குறிப்பாக, வடமொழி மற்றும் ஆங்கிலப் புலமை மிக்கோரையும் பெரிதும் ஈர்த்து ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தன.

பேராசிரியர் முனைவர் ஜோர்ச் எல். ஹார்ட்

பேராசிரியர் இ. மறைமலை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, 2000, ஏப்பிரல் திங்களில் அமெரிக்கத் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் முனைவர் ஜோர்ச் எல். ஹார்ட் அவர்கள், தமிழ்மொழியைச் செம்மொழி எனக் கூறும் நிலைப்பாடு பற்றி வழங்கிய அறிக்கை உலகெங்கிலும் உள்ள கல்வியாளர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்தது. ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட கருத்தாழம் மிக்க அந்த அறிக்கை தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாற்றில் ஓர் ஆணிமுத்தை ஒத்த அத்தியாயமாகும். பேராசிரியர் ஜோர்ச் எல்.ஹார்ட் அவர்களது இந்த அறிக்கையில் உள்ள கருத்துக்கள் இந்தியத் திருநாட்டின் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் பெரும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது.

பன்மொழிப் புலமையும், இலக்கியத் திறனறிவினையும் ஒருங்கே பெற்ற பேராசிரியர் ஜோர்ச் எல். ஹார்ட் அவர்கள் தமிழின் செம்மொழித் தகுதி பற்றிக் கூறும் வார்த்தைகள் எமது ஆழமான கவனத்திற்குரியதாகிறது.

“தமிழ்மொழி உலகின் மிகவுயர்ந்த செவ்வியல் இலக்கியங்களையும், மரபுச் செல்வங்களையும் பெற்றுத் திகழும் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள்

ஒன்று’ என்பதனை நான் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றித் தெளிவாக அறுதியிட்டுக் கூறுவேன்”, “தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழி என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக நான் இதைப்போன்று ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டியுள்ளது என்ற எண்ணமே எனக்கு இயல்புக்கு மாறான விந்தையாகத் தோன்றுகின்றது. இச்செய்தி எப்படி இருக்கிறது என்றால், ‘இந்தியா ஒரு பெரிய நாடு, இந்து சமயம் உலகின் மிகப்பெரும் சமயங்களுள் ஒன்று’ என்னும் கூற்றை நிலைநாட்ட முற்படுவது போன்றுள்ளது. ‘தமிழ் உலகின் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள் ஒன்று’ என்னும் தகுதி நிலை, இப்பொருள்பற்றி அறிந்த அறிஞர் குழாத்தில் உள்ள எவரும் எளிதில் விளங்குகின்ற மிகத் தெள்ளத் தெளிவான கருத்து ஆகும். ‘தமிழ் செவ்வியல் மொழி’ என்னும் தகுதி நிலையை மறுக்க முனைதல் இந்தியப் பண்பாட்டின் பெருமைக்கும் தொன்மைக்கும் இன்றியமையாத மையக்கூறாக விளங்கும் - உயிராதாரமாக விளங்கும் உயர்வு ஒன்று ‘அதற்கு இருக்கக்கூடாது’ என்று மறுக்க முனைவதற்கு ஒப்பானதாகும்.” என்று கூறித் தமிழ் செம்மொழி என இந்திய அரசினால் ஏற்கப்படாத அவலத்தை எண்ணி வருத்தத் தோடு எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் ஜோர்ச் எல். ஹார்ட் அவர்களது இந்த அறிக்கையில் உள்ள கருத்துக்கள் இந்தியத் திருநாட்டின் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் பெரும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது என கலைஞர் கருணாநிதி குறிப்பிடுகின்றார்.

அறிஞர் கில்பர்ட் சிலேட்டர்

“தமிழ் மொழியின் சீரிய ஒலியமைப்பு, சொல்லமைப்பு, தொடரமைப்பு ஆகியன செவ்வியல் தன்மைக்கு தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைகின்றன. அவற்றில் அமைந்துள்ள இலக்கண வரன்முறைகள், இக்கால மொழியியல் வல்லுனர்களை மிகவும் வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளன. மிகப்பழங்காலத்திலேயே தமிழ்மொழி செவ்வியல் நிலையினை எய்தியதென்பதே திராவிட நாகரிகத்தின் உயர்தனிச் சிறப்பை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் சான்றாக நிலைபெற்றுவிட்டது.” என அறிஞர் கில்பர்ட் சிலேட்டர் (*Guilbert Slater*) குறிப்பிடுகின்றார். “கிரேக்க மொழியுடன் தமிழ் மொழியாளரின் உறவு தொடங்குவதற்கு முன்னரே, தமிழ் மொழி செம்மொழித் தகுதியை அடைந்து விட்டது” என அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துக்கள்

தமிழ்மொழி கிரேக்க மொழியைவிடச் செறிவானதென்றும், இலத்தீன் மொழியைவிட மேன்மை

மக்களின் அகங்களை ஊடுருவி அவர்களை உடனுக்குடன் விழிப்பூட்டி வாழ்வுக்கு ஆதாரமானதும் நெறிப்படுத்தக்கூடியதும் மிகத் தேவையானதுமான அறிவுறுத்தல்களை, செய்திகளை, தகவல்களை, பயன்பாடான விடயங்களைத் தெரிவிக்கும் சாதனங்கள் ஊடகங்கள் ஆகும்.

உளரீதியாக மக்கள் மனதை உசார்ப்படுத்தியும் ஆசுவாசப்படுத்தியும் தாக்கங்களை, விளைவுகளை உண்டாக்கும் சாதனங்களாக நிகழும் வகையில் அதன் பங்கு, பணி நம்மால் மற்றொரு வகையில் சிந்திக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

ஊடகங்களின் பயனாளிகள் என்று பார்க்கின்ற போது எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த மக்கள் அவற்றைப் படித்து விடயங்களை அறிவதும் பயன்பெறுவதும், மகிழ்வுறுவதுமாகிய ஒரு போக்கு உண்டு. இவ்வாறான மகிழ்வுப் பயன்பாட்டை அச்ச இதழ்கள் மூலம் பெறுகிறோம் என்பது ஒரு கலை.

ஊடகங்களில்

மகிழ்நெறி

■ ஸ்ரீதயாளன்-ஸ்ரீபிருந்திரன்

இவை வாசகர்களுக்கு செய்திகளோடு பொழுது போக்கையும், மகிழ்வுக்கிளர்ச்சியையும் உண்டாக்க வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. இது அச்ச ஊடகங்களான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், கதைப்புத்தகங்கள், பிரசுரங்கள் என்பவற்றின் ஊடாகக் கிடைக்கும் ஒரு பயன்பாடு. இவ்வகையில் இன்று எம்மிடம் உள்ள வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களையும் அவற்றினுடைய மகிழ்ச்சிபெறும் அம்சங்களையும் நாம் நோக்கலாம்.

கலை வளர்ச்சியிலே மக்கள் வாழ்கின்றபோது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஊறிவிட்ட ஊடகங்கள் மகிழ்நெறி என்று தேடும்போது சின்னத்திரை எனப்

படுகின்ற தொலைக்காட்சிகள் மூலம் பொதுமக்கள் பெறுகின்ற பயன்பாடு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கலை கலைக்காகவோ கலை மக்களுக்காகவோ என்று பார்க்கின்றபோது இந்த இரண்டின் மூலமும் எமக்கு கிடைக்கின்ற முடிவு மகிழ் நெறி சார்ந்ததாக அமையும் என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

வர்த்தக விளம்பரங்களுக்காக அதிகம் பயன்படும் பத்திரிகையோ, தொலைக்காட்சியோ, வானொலியோ அங்கு கூட கலைத்துவம் சார்ந்த அல்லது மக்களுக்கு மகிழ்வுட்டக்கூடிய வகையிலேதான் அவற்றை சுவையாக தயாரித்து வழங்குவதை நாம் காண்கிறோம். உதாரணமாக; விளம்பரம் செய்ய விளையும் நிறுவனம் ஒன்றின் ஆதரவைப்பெற்று விளம்பரத்தைத் தயாரிக்கும் ஒரு ஊடகம் அந்த விளம்பரத்தை மெருகூட்ட ஒரு சினிமாப்படத்தையோ, விளையாட்டுக்காட்சியையோ, இசை நிகழ்ச்சியையோ காட்டும் பொழுதெல்லாம் அவை நேரடியாகச் சென்று மக்களைப் பாதித்து மகிழ்நெறிக்கும் இன்பக்கிளர்ச்சிக்கும் அவர்களை ஈர்த்து விடுகிறது. ஊடகமானது தன்னை அனுபவிக்கும் வாசகர்களையோ நேயர்களையோ இலகுவில் கவர்ந்து கொள்வதற்கு இவ் உத்திகள் பயன்படுகிறது.

நகைச்சுவை நிறைந்த காட்சிகள் ஒருபுறம், இசைகளில் கொஞ்சம் பாடல்கள் ஒருபுறம், கண்ணைக் கவரும் காட்சிகள் ஒருபுறம், கருத்தை ஈர்க்கும் சம்பவங்கள் ஒரு புறம், இனிய வர்ணயாலங்கள் இணைந்து சின்னத்திரைகளில் காணும்போதுதான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி.

காலம் காலமாக பேணிப் பாதுகாத்து வைத்து மகிழ்ந்து இரசித்து இரசித்து மகிழ்க்கூடிய எத்தனை விடயங்களை நாம் அச்ச ஊடகங்கள் ஊடாகப் பார்க்கிறோம். இன்றைய கணினி யுகத்திலே ஊடகங்களின் பல்பரிமாண வளர்ச்சியும் வளர்ந்து செல்லச் செல்ல அவற்றினூடாக மனிதகுலம் பெறும் பயன்பாடுகளுக்கு மேலாக அவைதரும் இன்பக்கலைகளால் இனிமை பெறும் மக்களையும் நாம் மறந்து விட முடியாது. இன்னும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்போனால் ஊடகத்தின் வாயிலாக மனுக் குலத்திற்கு விரைவாக தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய செய்திகளும், தகவல்களும், அறிவுறுத்தல்களும் கூட ஒரு கலைத்துவப்பாங்கான ஒரு மகிழ்ச்சிநெறி வழங்கக்கூடிய வகையிலேதான், கலைத்துவம் வாய்ந்த பெறுமானத்தோடு தான் ஊடகத்தயாரிப்பாளர்களால் வழங்கப்படுகிறது.

உலகத்தின் 32 திசைகளிலும் இருந்து கண்கவர் காட்சிகளை, கலைப்படைப்புக்களை தத்துவபரமாக நேரே கொண்டுவந்து காட்டவல்ல இன்றைய இலத்திரனியல் ஊடகமான தொலைக்காட்சி 'உலகத்தின் யன்னல்' என்றும், 'பூலோக பந்தின் புதுமைச் சாரளம்' என்றும் சிறப்பித்து பேசுமளவிற்கு தன் வலையை விராவித்துக் கொண்டுள்ளது. தொலைக்காட்சியின் பிரதான குறிக்கோள் பொதுமக்களுக்கு மகிழ்நெறியையும் கிளர்ச்சியையும், விழிப்பையும் ஏற்படுத்துவதே

என்று கூறினால் மிகையாகாது.

காலங்காலமாக மகிழ்வூட்டும் சாதனங்களாக, பொழுதுபோக்கு கூடங்களாக விளங்கிய திரையரங்குகள், ஆடல் அரங்குகள், கொட்டகைகள், கேளிக்கை, களிப்பூட்டும் நிகழ்வுகள் எல்லாம் மகிழ்வூட்டத் தவற அந்த இடத்தை தொலைக்காட்சிகள் பெற்றுவிட்டன என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையிலே வீடுகளில் இருந்து கொண்டே மகிழ்ச்சியை வழங்கும் சாதனமாக இருக்கும் தொலைக்காட்சியை பொதுமக்கள் நேசித்தத் தவறமாட்டார்கள்.

மனிதன் தான் வாழ்க்கையிலே என்றுமே மகிழ்ச்சியோடு வாழ நினைப்பது தவிர்க்க முடியாதது. அந்த மகிழ்ச்சியை தேடிக்கொள்வதற்கு விரும்புவதும் சந்தோஷத்திலே அவன் திளைக்க விருப்பம் கொள்வதும் தவிர்க்க முடியாததே.

உலகில் தோன்றி மனித வாழ்வைப்பற்றி சிந்தித்த உளவியல், தத்துவ சிந்தனையாளர்கள்கூட அன்றிலிருந்து இன்றுவரை மனிதனை மகிழ்ச்சி நெறியில் வைத்திருக்கக்கூடிய விடயங்கள் பற்றி அதிகம் சிந்தித்திருப்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

கனவின் மூலம் மகிழ்ச்சியுறல் பற்றியும், மகிழ் நெறிக்கொள்கை பற்றியும் சிக்கமன் புறொய்ட், ஹியூம் போன்றவர்கள் ஆராய்ந்தார்கள். உலகத்திலே யாரும் துன்பத்தை விரும்பி ஏற்க மாட்டார்கள். இன்பத்தை நாடுவதே மனித இயல்பு. தானும் இன்புற்று இந்த உலகையும் இன்பபுரியாக காணுவதே உலகியல் பற்றி சிந்தித்த சிந்தனையாளர்களின் உயர் சிந்தனையாக இருந்தது. உலகாயுதம் என்ற கோட்பாடும் அதற்கு நேர்மாறான ஆன்மீகக் கோட்பாடும், வைதீக சமயங்களும் கூட உச்ச இன்பம் பெறுதல்தான் வாழ்க்கையின் இன்பம் என்றன. முன்னையது சிற்றின்பம் என்றும் பின்னையது பேரின்பம் என்றும் சொல்லப்பட்டு வந்தது. “தாம் இன்புறுவது உலகின்புறக்கண்டு” என்றும், “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அன்றி யாதொன்றும் அறியேன் பராபரமே” என்றும் வருகின்ற சான்றோர் மொழிகள் மனிதருடைய வாழ்வின் நோக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

மேற்கண்ட விடயங்களை அடிப்படையாக்கி ஊடகத்தின் பணிகளை பொருத்தி நோக்குவோமானால் ஊடகம் ஒரு நல்ல இலக்கியம் செய்கின்ற நல்ல பணியைத்தான் ஆற்றி வருகிறது எனலாம். மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறிமுறைக்கு வழிகாட்டும் சாதனங்களாக பணியாற்றுவதோடு விரைவாக செய்திகளையும், தகவல்களையும் தெரியப்படுத்தி விழிப்பூட்டும் பணியையும் ஆற்றி மேலதிகமாக மக்களை மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தில் ஆழ்த்தக் கூடிய வகையில் மகிழ்நெறியூட்டும் ஊடகமாகவும் திகழ்ந்துகொண்டிருப்பது யாரொருவராலும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

சமூகத்திற்கு நல்ல விடயங்களை ஊட்டுத

லையே தனது தலையாய கடமையாகக் கொண்டது ஊடகம். ஊடகத்தின் சமூகக்கடமை அளப்பரியது. சமூக மேம்பாட்டை தனது குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஊடகங்கள் சமூக கலாசாரத்தின் விம்பங்களாகவும் அமைகின்றன. சமூகச்சீர்திருத்தத்தின் அச்சாணியாகவும் சமூகப் பிறழ்வுகளை களையும் சாதனமாகவும் அமைவன. இன்றைய சமூகத்தின் பொருளாதார விருத்திக்கு மூலவேராகவும் ஊடகங்கள் அமைகின்றன. சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக அமையும் ஊடகங்கள் சமூக நிலைகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய ஒரு சாதனமாக திகழ்கின்றன. ஊடகங்கள் அதிகமாக ஏழ்மை, அறியாமை, கல்லாமை, பக்தி, சமூகக் கொடுமைகள் மற்றும் சாதிக் கொடுமைகளை எதிர்க்கும் போராளியாகவும், சீர்திருத்தக் கருவியாகவும் அமைகின்றன. இந்த ஊடகங்கள் சமூகரீதியில் மட்டுமன்றி உளவியல் ரீதியாகவும் சமூகத்தின் சிந்தனையை தூண்டி நல்ல சூழலை ஒருங்கிணைக்கும் கருவிகளாக திகழ்கின்றன. தனி மனிதனின் நடத்தையில் மாறுதல்களை உண்டு பண்ணும் தூண்டல்களை உருவாக்கி அவனது ஆளுமையை விருத்தியடைய வைக்கும் ஒரு சாதனமாகவும் அமைகின்றன.

பெறுனரைக் கவரும் வகையில் நவீன சமூக, பொருளாதார, விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றியுள்ள ஊடகங்களின் பின்னூட்டல்கள் அறிவைத் தருவது மட்டுமன்றி, அறிவுறுத்துவதோடு மகிழ்வூட்டலையும் தமது தலையாய சேவையாகக் கொண்டுள்ளன.

சமுதாயத்தில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதில் ஊடகங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. வாழ்க்கையில் சரியான வழியில் நடக்கவும், செவ்வனே நடக்கவும், நல்ல வழியில் நல்ல செயலை கடைப்பிடிக்கவும் அவற்றை சமுதாய கவனத்தில் கொண்டுவரவும் ஊடகங்கள் அவசியமாகின்றன.

பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி, வானொலி அலைவரிசைகள் சமுதாய மாற்றத்தை உண்டுபண்ணி மகிழ்ச்சியான சூழலை உருவாக்குகின்றன. தகவல், கல்வி, ஆதிக்கம் என்ற அடிப்படையில் மகிழ்விப்பதையே முடிவான பொருளாகக் கொள்கின்றன.

பத்திரிகை ஊடகத்துறையின் வரலாற்றை நோக்கும்போது அச்சப்பிரட்சியின் வருகையோடு தோற்றம் பெற்ற இதழியல் முறைமை ஆரம்பத்தில் அவசியமான தகவலை பரிமாற்றுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. கால ஓட்டத்தில் அதனுள் புகுந்த நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சியையும் தன்னகத்தே உள்வாங்கியதாக அமைகிறது.

இதழியல்த்துறை காலத்திற்குக்காலம் பல போட்டிகளை சந்திக்கவேண்டியுள்ளது. தொலைக்காட்சி, வானொலி வருகை, கணினி செய்திப்பரிமாற்றம் என காலத்திற்கு காலம் பரிமாற்ற ஊடகங்கள் உருப பெற்றாலும் இன்றுவரை அழியாத சாதனமாக இதழியல்

தொழிற்படுகின்றது என்றால் அதற்கு காரணம் இதழியல் மக்களிடையே கவர்ச்சி நிலையை உருவாக்கி மக்களை மகிழவைக்கும் செய்திப் பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடுகின்ற மையாகும்.

சாதாரண நாளிதழ்கள் அதன் உள்ளடக்கத்தில் குறுகிய செய்திகளை வழங்குகின்றமையும் செய்தி களுக்கு கவர்ச்சியான தலைப்புகள் இடுகின்றமையும், மக்களை மகிழவைத்து அந்த செய்தியின் பால் ஆசையை தூண்டுவதாக பத்திரிகையை வெளியிடுவதால் வாசகரின் தொகை அதிகரிக்கின்றது.

மக்களில் மகிழ்வை உண்டுபண்ணும் உணர் வலையை உருவாக்குவதில் கட்புலப் பார்வைக்கு முக்கிய இடமுண்டு. கட்புலப் பார்வையால் உடனடி துலங்கல் மூளையில் ஏற்படும். இது உளவியலாளரின் முடிவும். ஆதலால் பார்க்கின்றபோது கவர்ச்சியாக படங்களால், நிறங்களால், எழுத்துக்களால், வரைபடங்களால் பக்க வடிவமைப்பு செய்யப்பட்டு நாளிதழ்கள் இன்று பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. இன்றைய நவீன கணினிகளில் கவர்ச்சியாக பக்கவடிவமைப்பு செய்யப்படுகிறது. இது மக்கள் மத்தியில் மகிழ்வை உண்டுபண்ணி அவர்களை வாசிக்கத்தூண்டும் சக்தியாக அமைகிறது.

இன்றைய நாளிதழ்கள் செய்திகளைக் குறுக்கி கவர்ச்சியான தலைப்புக்களை அமைத்து காண்பியப் புலத்தில் மகிழ்வை உண்டுபண்ணும் விதத்தில் வெளியி டப்படுகின்றன. நாளிதழ்களின் உள்ளடக்கங்களை நோக் கும்போது அவற்றில் வரும் படங்கள், சினிமாத் தகவல்கள், கிசுகிசு செய்திகள், புலனாய்வுத் தகவல்கள், நாள்கோள்கள் பற்றிய செய்திகள், துணுக்குகள், அரசி யல் வாதிகளையும், பிரமுகர்களையும் கேலிசெய்யும் கதைகள், பழமொழிகள் யாவும் மகிழ்நெறியை உண்டு பண்ணி வாசகனை கவர்வதாக அமைகின்றன. இன்றைய நாளிதழ்களில் பல பகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. உதார ணமாக; சிறுவர்பகுதி, மங்கையர் பகுதி, சினிமாப் பகுதி என வகுக்கப்படுகின்றன. அவையாவும் வாசகனின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும், மகிழ்நெறியை மேம்படுத்துவதாகவும் அமையும். உதாரணமாக; சிறுவர் பகுதியை எடுத்து நோக்குவோமாயின் சிறுவர்கள் எப்பொழுதும் மகிழ்வை விரும்புவார்கள். சிறுவர்களின் சிந்திக்கும் திறனுக்கு ஏற்றவாறு அவர்களைக் கவரும் விதத்தில் சிறுவர் பகுதிகள் புனையப்படுகிறது. சிறுவர் கதைகள், சிறுவர் படங்கள், பழமொழிகள், சித்திரப் படங்கள் என்பன பத்திரிகையின் அழகை மேம்படுத்து வதோடு வாசகரிடத்தே மகிழ்வையும் ஏற்படுத்து கின்றன.

இன்றைய உலகைக் கவரும் சாதனம் சினிமா. சினிமா சாதாரண பாமரனின் ஜனரஞ்சக வடிவம். இந்த சினிமாவின் தகவலை அறிய ஆவலுடையோர் இன்று அதிகம். சினிமாப்படங்களின் புது வரவுகள், சினிமாக் கலைஞரின், குறிப்பாக நடிகனின் தனிப்பட்ட விபரங் களை அறிவதன் மூலம் சாதாரண பாமரன் மகிழ்வடை

கிறான். அதேபோல் ஊடகங்களின் நுகர்ச்சியின் பெறுனர் களும் தொழிற்படுகின்றனர் எனலாம். ஆய்வுகளின்படி அதிக ஊடக நுகர்ச்சியின் பெறுனர் பெண்கள். அவர் களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் விதத்தில் இன் றைய நாளிதழ்களும், வாரஇதழ்களும் பெண்களுக்கான பகுதிகளை உருவாக்கி அவர்களுக்கான தகவல்களை தருவதோடு மட்டுமல்லாது மென்மையான பெண்கள் மனதை கவரும் சக்தி படைத்த சாதனமாகவும் திகழ் கின்றன.

விளம்பரம் இன்றி வியாபாரம் இல்லை என் பார்கள். அதேபோல் விளம்பரம் இன்றைய இதழியலைக் கொண்டு நடத்தும் ஒரு முக்கிய சாதனமாகும். இன்றைய பத்திரிகை விளம்பரங்களில் அழகு, கவர்ச்சித் தன்மை, அனிமேசன்ஸ் வாசகனை கவர்வதோடு இதழின் ரம்மியத்தையும் மேம்படுத்துவதாக அமைகிறது. கணினி வரைபடங்கள், அனிமேசன், காட்சிப்படங்கள் என்பன இதழியலின் துல்லியத்தை மேம்படுத்துகின்றன. செய்தி களின் உள்ளடக்கங்கள் அவற்றை வாசகனுக்கு வழங்கும் பாணி என்பன இன்று நாளுக்கு நாள் மாற்றமடைகிறது. ஆரம்பத்தில் முக்கியமான செய்திகளாக கொள்ளப்பட்ட விடயங்கள் இன்று முக்கியத்துவம் குறைந்த செய்தி களாக அமைகிறது. குறிப்பாக நாடாளுமன்றத்தில் நடை பெற்ற விவாதத்தில் அமைச்சர் கூறிய விடயம் செய்தியானது. அதாவது “சமாதானத்திற்கு அரசு தயாரில்லை” என்பது முக்கியமான செய்தி. ஆனால் இன்று இரண்டு அமைச்சர்களின் வாய்ச்சண்டை அல்லது அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வைப்பற்றிக் கூறும் விடயங்கள் மக்களை மகிழ்நெறிப்படுத்தும் செய்தியா கின்றது. இத்தகைய ஜனரஞ்சக நிலைக்கு செய்தியாளன் தள்ளப்படுகிறான். இன்றைய ஊடகங்களின் மகிழ் நெறியை நோக்கிய செய்திப்பரிமாற்றம் பெரும் தாக்கத்தை விளைவிக்கின்றது. ஊடகங்களின் பணியாக கொள்ளப்படுவது அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித் தல் என்பனவாகும். இதழியல் ஊடகம் ஆயினும்சரி, காண்பிய - கேட்பிய ஊடகமான வானொலி, தொலைக் காட்சி, இணையம் ஆயினும் சரி இப்பணிகளை சரிவர செய்யவேண்டும். ஊடகப்பணிகளை சமூகநோக்கில் மட்டுமன்றி உளவியல் நோக்கில் சிந்திப்பவர்களும் அதன் பின்னூட்டாக மகிழ்வினை தோற்றுவித்தலின் அவசியத்தை புலப்படுத்துகின்றனர். ஆரம்பத்தில் தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்ற மின்னியக்க ஊடகங்கள் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி சமூக சீர்திருத்தங்கள் ஊடாக சமூகத்தை மேம்படுத்து வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. இவை வறுமையில் உள்ள மக்களுக்கு கல்விபுகட்டும் சாதனமாக இருக்க வேண்டுமென சிந்தித்தனர். ஆனால் இன்று அதன் பலனை ஓரளவிற்குத் தான் அனுபவிக்கமுடிகிறது. ஏழ்மையிலுள்ள மக்களை மனநிறைவுடனும், மகிழ்ச்சியு டனும் வைத்திருக்க முடியும் என்பதனையே ஊடகங்கள் நிரூபித்துள்ளன.

ஊடகவியலை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு

செய்த உளவியலாளர் பேட்டோல் பிறையிட் “ஊடகங்கள் விருப்பங்களையும் தேவைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அமைந்தாலும் அவற்றின் மகிழ்வினை தரக்கூடிய உந்துதலை முக்கியம்” என்கிறார்.

புகைப்படம் எடுத்தல் என்பது “மானிடத்தின் கற்பனை வடிவு” இந்தப்படங்கள் உயிர்த்துடிப்பு உள்ளது போன்றே உள்ள படிமங்களை நம்முன் கொணர்கிறது. அது மௌன மொழியில் கதையைக் கூறும்; நம்வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளுக்கு சாட்சியாய் அமையும். அதன் வளர்ச்சியாக இன்று பயன்பாட்டில் டிஜிட்டல் கமராக்களும் பயன்படுகின்றன. இவையாவும் வாசகனுக்கு ஆவலைத்தூண்டி மகிழ்விப்பதாக அமைவதோடு நல்ல செய்தியையும் சாட்சியங்களோடு வரையறுக்கின்றன. புகைப்படத்துறை வாசகனின் விருப்பத்தினைத் தூண்டும் மகிழ்நெறியைப் படைக்கும் முக்கியமான சாதனமாகும்.

பத்திரிகையில் மட்டுமன்றி இன்டர்நெட், தொலைக்காட்சித் துறையிலும் மக்களிடையே மகிழ்வை உண்டுபண்ண கணினி உயிர் ஓவியம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. கணினியை உபயோகித்து நகரும் உயிர் ஓவியத்தை உருவாக்குவதே கணினி உயிர் ஓவியம், இது குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்த ஓர் துறை. இதன்மூலம் தொலைக்காட்சியில் தலைப்புக்கள், வணிக விளம்பரங்கள் அழகுபடக் காட்டப்படுகிறது. கணினியின் விளையாட்டுக்கள் யாவும் கணினி ஓவியம் (உயிர் ஓவியம்) *Graphics and Animation* மூலம் சிறப்பாக படமாக்கி சிறப்பாக விளையாடப்படுகிறது. *PAC Man* என்னும் படத்தில் ஆவிகளின் ஓவியம் நர்த்தனமாடுவதாக காண்பிக்கப்படுகிறது. மிகவும் சிறப்பாகப் பேசப்படும் *Doom* ஆவி விளையாட்டுக்கள் மிகவும் இரசித்து ருசிக்கும் வண்ணம் உயிர் ஓவியமாக சித்திரிக்கப்படுகிறது. *The Sevan Gest* (த செவின் கெஸ்ட்) போன்ற படங்களில் சி.டி விளையாட்டுக்கள் நம்மை அதனோடு இணைத்துவிடும் அளவிற்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு இன்று இந்தியாவின் பழைய புராணக் கதைகளான இராமாயணம், மகாபாரதம் என்பன உயிர் ஓவியம் மூலம் அழகுபட தொலைக்காட்சி தொடர்களாக ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. பல்வேறு கோணங்களில் மனிதனை மகிழ்விக்கும் சாதனமாக கணினி உயிர் ஓவியங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஊடகங்களின் முக்கிய பணி வாசகர்கள் சோர்ந்து விடாமல் இருக்க அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டி அவர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு தீனி அளித்து மகிழ் வளிப்பதாகும். சமுதாய இறுக்கங்களைக் குறைப்பதற்கும் மகிழ்வித்தல் பணி பயன்படுகிறது. உணர்வு வெளிப்பாடுகளுக்கும் பாலுணர்வுகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுகிறது. தனிமனிதர்களின் தனிவிருப்பங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு ஊடகங்கள் கர்நாடக இசை, கலைப்படங்கள், நாடோடி நடனங்கள், இலக்கிய சிந்தனைகள் போன்றவற்றைக் கொடுக்கின்றன. பின்தங்கிய நாடுகளில் ஊடகங்கள் குறைந்த செலவுடைய பொழுது

போக்கு சாதனங்களாக காணப்படுகின்றன. பகல் முழுவதும் வேலை செய்துவிட்டு வரும் பாமர மக்களுக்கு சில பொழுதுபோக்குகள் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றை ஊடகங்கள் வழங்குகின்றன. பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் என்ற அடிப்படையில் ஆபாச வெளியீடுகள் சில வெளிவந்தாலும் மகிழ்வித்தலை அவற்றின் ஓட்டுமொத்த பணியாகின்றது. இன்றைய இதழியல் துறையில் பரிணமித்துள்ள நிறப்பத்திரிகைகள் கணினி அலங்காரப் பக்கவடிமைப்பு என்பன மகிழ்வித்தலை மக்களிடையே மேம்பட வைக்கிறது. புதிய லேசர் பதிப்பு முறைகள் காட்சிகளின் துல்லியம், கவர்ச்சியான படங்கள் மட்டுமன்றி வகைப்படுத்தப்பட்ட பத்திரிகைகளும் குறிப்பாக மருத்துவ மஞ்சரி, சினிமா இதழ்கள், கணினி இதழ்கள் என்பனவும் மகிழ்வளிப்பை அடிப்படையாக வைத்தே வெளியிடப்படுகின்றன. குறிப்பாக சஞ்சிகைகள் பெருகிய வண்ணம் உள்ளன. தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் குறிப்பாக தமிழகத்தில் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளன. அவை சாதாரண பாமர வாசகனின் ஆவலைத்தூண்டி வாசிப்பை மேம்படுத்தி மகிழ்வைக்கும் விதத்தில் வெளியிடப்படுகின்றன.

இன்றைய உலகை ஆளும் இன்டர்நெட் அதன் மூலமான ஒன்லைன் யேர்னலிசம் (*Online Journalism*) மூலம் செய்திகள் பரிமாறப்படுகின்றன. இன்றைய உலகில் நாளுக்கு நாள் அதனைப் பயன்படுத்துவோர் தொகை அதிகரிக்கிறது. வாசகனைக் கவரும் விதத்தில் சிறப்பான அலங்கார எழுத்துக்கள், சத்தம், இசை, நகரும் படங்கள் அனிமேசன் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதனைப் பார்க்கும் வாசகன் அதன் கவர்ச்சியால் உள்ளீர்க்கப்படுகின்றான். இதன் மூலம் வெளிப்படுவது மகிழ்வளிப்பே ஆகும். இன்றைய இன்டர்நெட் பாவனையால் பொழுது போக்குபவர்கள் ஏராளம். இதனால் சில தீய ஆபாசமான சட்டவிரோதமான விடயங்களை நுகர்வதால் பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதும் உண்டு. இன்று அதனைப் பெரும்பாலும் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

வானொலி நிலையங்களின் தோற்றத்தின் நோக்கம் சமூகத்தின் மேம்பாட்டை உருவாக்குவதாகும். நகரத்தில் மட்டுமன்றி கிராமப்புற மனிதனின் நடத்தை யிலும் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணும் ஊடகம் வானொலி, அது பாமர மக்களை பிராக்காட்டுவதாக அமையாது அவர்களின் தூண்டலில் மாற்றத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டும். பெரும்பாலும் வானொலிகளின் தாக்கம் ஏனைய ஊடகங்களைவிட அதிகம். மக்கள் விரும்பிக் கேட்கும் வானொலிகள் பெரும்பாலும் மகிழ்வூட்டும் நிகழ்ச்சிகளையே வழங்குகின்றன. இதற்காக பாடல்கள், நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. இன்றைய சூழலில் FM அலைவரிசை (பண்பலைவரிசை) மூலமாக சாதாரண பாமரனும் ஒலிபரப்பாளன் மூலம் தொடர்புகொண்டு தனது கருத்துக்களைக்கூறி மகிழ்வடைய முடிகின்றது. இது பாமரனுக்கும் வானொலிக்கும் இடையிலான

தொடர்பை மேலும் அதிகரிக்க வைக்கின்றது. “ஊடகங்களின் வெற்றியைத் தீர்மானிப்பவை தனி ஒரு மனிதன் அவற்றை எத்தனை மணிநேரம் பயன்படுத்துகிறான் என்பதனைப் பொறுத்தே அமையும்” என ரோப்பர். ஏ. ஏஸ். டபிள்யூ. (Roper A.S.W.) கூறுகிறார். அதன் அடிப்படையில் சாதாரண மனிதனிடம் மகிழ்நிலையைப் பேணும் நிகழ்ச்சிகளையே பெரும்பாலும் விரும்பிக் கேட்பார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியையே விளம்பரதாரர்களும் நாடுவார்கள். அதனால் ஒளிபரப்புச் சேவையின் தரம் உயரும். இன்று வானொலி ஒரு ஜனரஞ்சக ஊடகமாக திகழ்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் அதன் உள்ளடக்கத்தில் உள்ள மகிழ்வளிப்பே ஆகும். உடனடித் தூண்டலை உண்டுபண்ணும் ஊடகம் வானொலி.

தொலைக்காட்சி ஒரு மகிழ்வளித்தல் சாதனமாகும். ஆரம்பத்தில் அறிவித்தல் அறிவுறுத்தல் பணிகளை செய்த தொலைக்காட்சி இன்று சாதாரண பாமர மக்களின் பேராசைக்கு தீனிபோடும் சாதனமாக மாறிவருகின்றது. தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் இன்றைய விளம்பர உலகில் போட்டிபோட வேண்டிய சூழ்நிலையில் மக்களின் விருப்பிற்கேற்ப நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து ஒளிபரப்பி வருகின்றன. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி நிரலை தயாரிப்பவர்கள் இன்றைய விளம்பர உலகில் மக்கள் அதிகம் விரும்பிப் பார்க்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து வரையறுக்கப்பட்ட பீக் ரைம் (Pick time) நிகழ்ச்சியாக அவற்றை ஒளிபரப்புகின்றனர். இதன் மூலம் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் தரமான நிகழ்ச்சி என்பதைவிட சாதாரண மக்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தி அவர்கள் விரும்பிப்பார்க்கும் நிகழ்ச்சிகளே முன்னணி நிகழ்ச்சிகளாக அமைகின்றன.

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு என்பது இன்று உலகளாவிய ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்த துறை. அதன் உள்ளடக்கம் மட்டுமன்றி அதன் அமைப்பிலும் மக்களை மகிழ்விக்கும் அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக; தொலைக்காட்சியில் பயன்படும் நிறக் கலவைகள், படத்தொகுப்பு நுட்பங்கள், பின்னணிக்களங்கள், ஒளியமைப்பு, பின்னணி இசைகள், அனிமேசன் என்பன இன்றைய மக்களின் காண்பிய, கேட்பிய புலன்களின்மூலம் மகிழ்வை ஏற்படுத்துவதாக தொழிற்படுகின்றன. தொலைக்காட்சி அறிவிப்பு முறையில் இன்று இறுக்கங்களைக் களைந்து சாதாரண மக்களைக் கவரும் பாணியையே தொலைக்காட்சி அறிவிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள். சாதாரண யதார்த்த வாழ்வை ஒத்ததாக அமையும் இம்முறைமை பார்வையாளரை மகிழவைப்பதாக அமைகின்றது. தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் சித்திரப்படங்கள், சின்னத்திரை நாடகங்கள், உரையாடல் நிகழ்ச்சிகள், நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள் என பல வகையான நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்புகின்றன. எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் விளம்பரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றில் ஒரே சொற்களால் ஈர்க்கும் தன்மையுடைய காட்சிகளால் மொத்தத்தில் புதுமைகளைக் கையாண்டு

மக்களை மகிழ்வைக்கும் முறையில் தயாரிக்கின்றனர்.

பிற ஊடகங்களைவிட செய்தியை விரைந்து மக்களுக்கு வழங்கும் தன்மைவாய்ந்தது தொலைக்காட்சி ஒன்றே ஆகும். செய்திகளை வழங்குவதில் தொலைக்காட்சிக்கு நிகர் எதுவும் இல்லை. Recorder என்றும் செய்திக்கு சான்று தரவேண்டி இருந்தால் Fill என்றும் நேரலை செய்தியை Live என்றும் குறிப்பிடுவர். இவை நேரடித்தாக்கம் விளைவிக்கவல்லது. அத்தோடு இன்று தொலைக்காட்சி செய்திகள் பொழுதுபோக்குச் செய்திகள் என்று பலதரப்பட்ட செய்திகளை குறிப்பாக; அதிசயங்கள், பிரமிக்கும் செயல்கள், கண்டுபிடிப்புக்கள், சமூக கலாசார நிகழ்வுகளையும் செய்திச்சாரமாக ஒளிபரப்புகின்றன. இவை செய்தி பெறுனரை மகிழ்நெறிப்படுத்துவதாக அமைகின்றன.

தகவல்களை பரிமாறும் சாதனம் ஊடகம். தகவல்களையும் மகிழ்நெறியையும் பிரிக்கும் அளவு கோள் எப்பொழுதுமே அழுத்தமாக இருந்ததில்லை. எல்லாத் தகவல்களும் மகிழ்நெறிப்படுத்தும் அம்சங்களாக உள்ளன. அதேபோல் மகிழ்நெறிப்படுத்தும் அம்சங்களில் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட தகவல் இருக்கும். அது ஒருவரின் மதிப்பு நிலையை பாதிக்க வல்லது. மகிழ்நெறிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் நேரத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதால் நேரம் போவதே சிலசமயங்கள் தெரிவதில்லை. இதனால் தற்கால மனிதனின் அழுத்தம், மன உளைச்சல் இவற்றை லேசாக்கி அதனுடைய உண்மையான மற்றும் கற்பனையால் ஏற்படும் கஸ்டங்களில் இருந்து விடுதலை அளிக்கிறது.

மகிழ்நெறி ஊடக வீச்சுக் கருவியின் முக்கியமான குணாதிசயங்களில் ஒன்று. இதனை விளக்கும் ஸ்ரீபன்ஸ் “விளையாட்டுக் கோட்பாடு” (Play Theory) என்று அதனை விரிவாக்குகிறார். குழந்தை எவ்வாறு விளையாட்டுப் பொருட்களையும் பொம்மைகளையும் வைத்து மகிழ்வடைகிறதோ அதேபோல ஊடகம் மூலம் தகவலை வைத்து விளையாடி சாதாரண மனிதனும் மகிழ்வடைகிறான் என்று நிறுவுகிறார்.

ஊடகங்களின் மகிழ்நெறிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களை மக்கள் கவனத்துடன் அணுகினால் அதன்பணி சரியாக அமைந்து விடும். அதேநேரம் கலாசார சமூக வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தும் விடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ■

துணைநின்ற நூல்கள்

1. International conference Development Communication – Loyala College, Chennai 2009
2. A Dictionary of Communication and media studies – James Watson
3. The Hand Book for Media handling – John clare

பண்பு நல்லவர்களால் நேசிக்கப்படுவதைவிட
கயவர்களால் நசுக்கப்படுவதே அதிகம்.

– சர்வாண்டே

திருமலறிக் கலாமன்றத்தின்

45 வது

அரசங்கியல் பயணம்

[illegible]

தீர்மானமுதலி கௌரவ அங்கத்தினர் உரையாற்றுகையில்:

நீருமணைச் சாஸான்றத்தின் இயங்கு விவரமாக இருப்பவர், அதன் ஸ்தாபகரும் இயக்குநருமானவர் ஆகும் கலாநிதி டி. மயிலசேனமூர்த்தி (மலிர்முத்து) அடிக்களாவார். மயிலசேனமூர்த்தி, இளவாலையையப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் 1962 இல் நுருநாக திருநிலையப் படுத்தப்பட்டு துறையியக பணியொர்ப்பு புதுத்தவர். கலையம், விவே, மாக நாம கத்தினா தளது கருவியமம் கொண்டு தளது சமயப்பலையையம், சமயப்பலையையம் ஆற்றுக்திசுடங்கிணம். தாம் பணி செய்து மன்னம், சருமபிராய், திரப்கலைய, குருநாக், அச்சிவேலி, மிலிகொச்சி கொண்டு பங்குத்தளங்கலிகொல்லம், மாககத்தினா மாககமாகக கொண்டு பத்திவேறு சமயம் பணிகளையம் சமயம் மேம்பாப் இப் பணிக்கலையம் ஆற்றினார். ஆறிப்பமக, திருப்பாடுகளில் கலாநிக்கென புதிய மயிலத்தருக்களை எழுதியம், அமங்க நாப்பங்களைப் பமயப்படுத்தியம், துறையுக்கு மேற்பட்ட இளைஞர்களை ஒய்கியலாந்தும் பிரமண்டமக அமங்கப் பண பிழக்களாக அமய்க்கினா மருற்றினம். "பமண ஸ்ந்தாந் கலிக்முத்து கலயமியம் பமந்தாந்" எத்து கலாமளவுக்கு திருப்பாடுகலாய் நாடக மாகபுக்கு ஒரு தலயிக்குவத்தினா ஏறிப்படுத்தினார். அவர் மேம்பகொண் அரங்கச் செயற்பாடுகளுடன் இலையந்து கொண்டு இணைய சமயம் ஒரு இயக்கமாகவே மாறிபது, அப்பேரளவு மயம் ஆறாக இருந்த கலிகலாணுப்பின்லைய ஆண் கையின் மயங்கத்தினா

தூதர்களும் துடையங்களும்

■ எண்ணாய்வுகள்

தலைப்பு: 50 ஆவது சிறப்பிதம்

237

1965 ஆம் ஆண்டளவில், உரும்பிராயில் மரியசேவியர் அடிகள் பணிசெய்த காலத்தில், 'திருமறைக் கலாமன்றம்' என்னும் பெயருடன் இவ் அரங்க இயக்கம் செயற்படத் தொடங்கியது. உரும்பிராய், கன்னாகம், மல்லாகம் என ஒன்றிணைந்த கலைஞர்களைக் கொண்டு, மரியசேவியர் அடிகள் திருப்பாடுகளின் நாடகங்களை மட்டுமன்றி பல் வேறு விவிலிய நாடகங்கள், இலங்கை வானொலிக்கான நாடகங்கள், கூத்துக்கள் எனப் பலவற்றையும் தயாரித்தார். பொருளாதாரமோ, நிதிவளமோ எதுவுமே இல்லாத அக்காலச் சூழலில் கலைஞர்களின் முழுமையான அர்ப்பணிப்புடனும், உடல் உழைப்புடனும் திருமறைக் கலாமன்றம் வளர்ச்சி பெற்றது.

மரியசேவியர் அடிகள் குருநகர் பங்கிற்கு நியமிக்கப்பட்டதன் பின், ஆட்பலம் அதிகரிக்க அரங்கப் படைப்புக்களும் விரிவு பெற்றன. யாழ் கோட்டையையே பின்னணியாகக் கொண்ட பிரமாண்டமான திருப்பாடுகளின் காட்சி முதல் நாட்டிய நாடகங்கள், இலக்கிய நாடகங்கள், விவிலிய நாடகங்கள் ஈறாக பலவற்றையும் மேடையேற்றத் தொடங்கினார். இங்கிருந்து இந்தியாவுக்கும் சென்று நாடகம் மேடையேற்றினார். 1975 க்குப்பின் மரியசேவியர் அடிகள் மேற்படிப்புக்காக லண்டன், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றபோது மன்ற செயற்பாடுகள் சற்றுத்தளர்ச்சியுற்றன. அக்காலங்களில் திருப்பாடுகளின் காட்சிகளை மட்டும் மேடையேற்றினர்.

எண்பதுகளில் மரியசேவியர் அடிகள் தனது இரண்டு கலாநிதிப் பட்டப்படிப்புக்களை முடித்துக் கொண்டும், பரந்த அறிவு அனுபவத்தோடும் மீளவும் வந்தபோது திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு புதிய இரத்தம் பாசப்பட்டது. Centre for Performing Arts என்னும் புதிய ஆங்கிலப் பெயரையும் இணைத்துக் கொண்டு கத்தோலிக்க சமய எல்லைகளுக்கு அப்பால் தமிழ், பண்பாடு, கலாசாரம் என்ற பொதுமைக்குள் மன்றம் இயங்கத் தொடங்கியது. நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, இசை நாடகம், சமூக நாடகம், நவீன நாடகம் என நாடகச் செயற்பாடுகளை மட்டுமன்றி, கவின் கலைகள் பயிலகம், நாடகப் பயிலகம், சிறுவர் கலைக்கூடம்... என்று கலை உருவாக்கப் பயிற்சிகளையும் ஆரம்பித்ததுடன் 'கலை முகம்' சஞ்சிகை, 'ஆற்றுகை' சஞ்சிகை, பல்வேறு நூல் வெளியீடுகள், தமிழ் விழாக்கள், கண்காட்சிகள், சைவசித்தாந்த ஆய்வுகள், ஒலிநாடா வெளியீடுகள் என பலவற்றினையும் மேற்கொள்ளும் கலாசார மையமாக நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்ட கட்டடத் தொகுதியில் இயங்கத் தொடங்கியது.

தொண்ணூறுகளுக்குப்பின் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் கிளைகளை அமைத்தும், பிறநாடுகளில் இயக்க குழுமங்களையும் இயங்கி வருகின்றது. மத, மொழி, பிரதேச எல்லைகளற்ற பொதுமையில் கலைச் செயற்பாடுகளை மனித மேம்பாட்டுக்காகவும், சமாதான செயல் நோக்கிற்காகவும் பிரயோகப்படுத்திய வாறு இயங்கி வருகின்றது. பல்வேறு சவால்கள், பொருளாதாரப் பின்னடைவுகள், யுத்தச் சூழ்நிலைகள், கருத்

தியல் ரீதியான கல்லெறிகள், இருட்டடிப்புக்கள் போன்ற பல்வேறு பிற அழுத்தங்கள், நிறுவனமயப்பட்டு இயங்குதலின் இயலாமைகள், கலைஞர்களின் வெளியேற்றங்கள், புலப் பெயர்வுகள், வளம்மிக்கோரின் போதாமைகள், நிதிச்சுமைகள் போன்ற அக அழுத்தங்களையும் எதிர்கொண்டு, இச்சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்து இயங்கி வருகின்றது. இதன் இயங்கு விசையாகவும், தொடர்ச்சி மையமாகவும் இருப்பது நீ மரியசேவியர் அடிகள் என்ற ஆளுமையும் அவரோடிணைந்து இயங்கும் அர்ப்பணிப்புமிக்க கலைஞர்களின் சேவையுமே ஆகும்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகச் செயற்பாடுகள்

கடந்த 45 ஆண்டுகளில் திருமறைக் கலாமன்றம் மேற்கெண்ட நாடக நடவடிக்கைகளும், அரங்கச் செயற்பாடுகளும் அநேகம். அவை பல வகைப்பட்ட வையாகவும், பலமோடி சார்ந்தவையாகவும், பல்வேறு பரீட்சார்த்தங்களைக் கொண்டவையாகவும் காணப்பட்டன. அவற்றினை பெரும்போக்காக பின்வரும் தலைப்புக்களுக்கிடாக நோக்கலாம்.

திருப்பாடுகளின் நாடகங்கள்

Passion Play என அழைக்கப்படுகின்ற 'திருப்பாடுகளின்' நாடகமரபானது ஈழத்திலும் வேருன்றி இருப்பதனை யாவரும் அறிவர். ஆரம்பத்தில் பெயர்மைகளைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையானது ஐம்பதுகளுக்குப் பின்னரே மனிதர்கள் நடிக்கும் நாடக மரபாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. ஆங்கிலப் பிரதியை மொழி மாற்றம் செய்தே ஆரம்பத்தில் மேடையேற்றினர். ஆனால் திருமறைக் கலாமன்றமே, அதற்கொரு தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தைக் கொடுத்து கடந்த 45 ஆண்டுகளாக மேடையேற்றி வருகின்றது. இதனை வெறுமனே சடங்குப் பாரம்பரியமாகக் கொள்ளாது, இதற்கூடாக காலத்துக்குரிய தொனிப் பொருளையும் கொடுத்து அரங்கியல் நுட்பங்களைப் பிரயோகம் செய்தும் மேடையேற்றி வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், வெளி நாடுகளிலும் திருமறைக் கலாமன்றம் இவற்றினை மேடையேற்றி வருகின்றது.

நாட்டுக் கூத்துக்கள்

ஈழத்தமிழர்களின் மரபுவழி நாடகமாகிய கூத்தினை வளர்த்தெடுப்பதிலும், பேணுவதிலும் கணிசமான பங்களிப்பினை செய்து வருகின்றது. குறிப்பாக தென்மோடிக் கூத்துமரபில் அதிக கவனம் செலுத்தும் திருமறைக் கலாமன்றம் அதற்காகப் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது.

* பழையமையான கூத்துக்களை மரபு கெடாது மேடையேற்றி வருகிறது.

* கூத்தின் வடிவத்தை செம்மைப்படுத்தி, புதிய கூத்துக்களை எழுதி மேடையேற்றுகின்றது.

* கூத்தின் வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி நவீன பரீட்சார்த்தமான கூத்துக்களை தயாரிக்கின்றது.

* கூத்து நூல்களை அச்சவாகனமேற்றுகின்றது. (இது வரை 11 கூத்து நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன)

* கூத்து விழாக்களையும், கருத்தமர்வுகளையும் நடத்தி வருவதுடன் அண்ணாவிமாரைக் கௌரவிக்கின்ற செயற்பாடுகளையும் மேற்கொள்கின்றது.

* கூத்துப் போட்டிகளை வருடம் தோறும் நடத்தி வருகின்றது.

* கூத்தின் பாடல் மெட்டுகளை, ஒலிப்பேழைகளிலும் நூலிலும் ஆவணமாக்கம் செய்துள்ளது.

இசை நாடகங்கள்

சுழத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகமாகி இருந்தாலும், ஈழத்தவர்களின் மரபு நாடகம் போன்று மாறியிருக்கும் இசை நாடக வடிவத்தினை வளர்த்தெடுப்பதிலும் திருமறைக் கலாமன்றம் கணிசமான பங்களிப்பினை செய்து வருகின்றது.

* பல இசை நாடகங்களை செழுமைப்படுத்தி மேடையேற்றி வருகின்றது.

உ+ம்: ஞான செளந்தரி, சத்தியவேள்வி (மயான காண்டம்)

* பெருங் காப்பியங்களை இசை நாடகங்களாக எழுதித் தயாரித்துள்ளது.

உ+ம்: சீவகசிந்தாமணி, குண்டலகேசி, வளையாபதி

* விவிலியக் கதைகளையும் புதிய இசை நாடகங்களாக தயாரித்துள்ளது.

உ+ம், ஏரோதன், சத்திய சோதனை

* இசை நாடக விழாக்களை நடத்தியும், பயிற்சிப் பட்டறைகள், கலைஞர் கௌரவிப்புக்கள், கருத்தமர்வுகள் போன்றவற்றினை நடத்தியும் இசை நாடக வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் கொடுத்து வருகின்றது.

* இசை நாடகமரபில் உள்ள 248 பாடல்களை ஒலிப்பேழையில் பதிவு செய்தும், நூலாக பதிவு செய்தும் வெளியிட்டுள்ளது.

இலக்கிய நாடகங்கள்

அறுபதுகளில் இருந்தே திருமறைக் கலாமன்றம் பல இலக்கிய நாடகங்களை அவ்வப்போது மேடையேற்றி வருகின்றது. தமிழ்விழா, முத்தமிழ்விழா, இலக்கியவிழா என பல்வேறு விழாக்களையும் நடத்திவருவதுடன் அவ்விழாக்களில் இலக்கிய நாடகங்களையும், இலக்கிய இசை நாடகங்களையும் மேடையேற்றி வந்துள்ளது. உ+ம்: ஓளவையார், கும்பகர்ணன்

நவீன நாடகங்கள்

சமூக விழிப்புணர்வு சார்ந்ததும், சமகால வாழ்வியலைப் பிரதிபலிப்பதும், போரின் வடுக்களை வெளிப்படுத்துவதுமான பல்வேறு நவீன நாடகங்களையும் திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றி வந்துள்ளது. பல்வேறு அரங்க நுட்பங்களையும், குறியீடுகளையும் இணைத்த வடிவங்களாக அவை மேடையேற்றப்

பட்டன. உ+ம்: சத்தியத்தின் தரிசனங்கள், ஜீவப்பிரயத்னம்.

தெருவெளி நாடகங்கள்

தொண்ணூறுகளுக்குப்பின் திருமறைக் கலாமன்றம் பல்வேறு தெருவெளி நாடகங்களை தயாரித்து மேடையேற்றி வந்துள்ளது. குறிப்பாக யுத்த அனர்த்தங்களால் பாதிக்கப்பட்டோர் மத்தியிலும், சனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டோர் மத்தியிலும் விழிப்புணர்வுசார் நாடகங்களையும், ஆற்றுப்படுத்தல் நாடகங்களையும் அவ்வப்போது தெருவெளி நாடகங்களாக மேடையேற்றி வந்துள்ளது. உ+ம்: ஆத்மயாகம், மீளவும் எழுவோம்.

சிறுவர் நாடகங்கள்

சிறுவர் அரங்கினை வளர்க்கும் நோக்கோடு 1992 ஆம் ஆண்டில் இருந்து சிறுவர் கலைக்கூடம் என்னும் பயிற்சிப் பிரிவினை உருவாக்கி, அதற்குப் பல்வேறு அரங்கியல் பயிற்சிகளை வழங்கி வருவதுடன், அவர்களைக் கொண்டு பல்வேறு சிறுவர் நாடகங்களையும் காலத்துக்குக்காலம் திருமறைக் கலாமன்றம் தயாரித்து வந்துள்ளது. சிறுவர்கள் நடிக்கும் நாடகங்களையும், சிலுவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடிக்கும் நாடகங்களையும் மேடையேற்றி வருகின்றது. உ+ம்: கூடித்துயர் வெல்

நடன நாடகங்கள்

எழுபதுகளில் இருந்தே திருமறைக் கலாமன்றம் நடன நாடகங்கள் பலவற்றையும் அவ்வப்போது மேடையேற்றி வந்துள்ளது. பரதம், கதகளி, கூத்து வடிவங்களை ஒன்றிணைத்த வடிவங்களாகவும் அவை மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. உ+ம்: அருளும் இருளும், மானில் மயங்கிய மாதுவும் மன்னனும்

வார்த்தைகளற்ற நாடகங்கள்

நாடகத்தில் வாய் மொழியைப் பயன்படுத்தாது, உடல் மொழி அபிநயத்தினை பிரதான ஊடு பொருளாகும் மௌன நாடகங்களை (ஊமம்) மரியசேவியர் அடிகள் கண்டுபிடித்து உருவாக்கினார். குறிப்பாக எந்த மொழி பேசுபவரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய பொது மையை இது கொண்டிருந்ததால், யுத்தத்தின் விளைவுகளையும், எமக்கான உரிமைகளை எடுத்துரைப்பதற்கும் இந்த நாடகவகை பாதுகாப்பானதாகவும், வினைத்திறன் மிக்கதாகவும் இருந்தது. உ+ம்: அசோகா, தர்ஷனா.

மேற் கூறப்பட்டதான பல்வேறு நாடகங்களையும் திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றியது மட்டுமன்றி, அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சி கருதிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது. அவற்றில் சில வருமாறு.

அரங்கப் பயிற்சிகள்

எண்பதுகளின் இறுதியில் திருமறைக் கலாமன்றம் தன்னைப் பொதுமைப்படுத்திக் கொண்டு பல்வேறு

நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டபோது, அரங்குக் குரிய கலைஞர்களை உருவாக்கும் பயிற்சிகளையும் வழங்கத் தொடங்கியது. 1989 ஆம் ஆண்டு, நாடக அரங்கக் கல்லூரியுடன் இணைந்து ஒரு வருட நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை ஒன்றினை நடத்தியது. தொடர்ந்து 1992 ஆம் ஆண்டில் இருந்து நாடகப் பயிலகம் என்னும் பிரிவினை உருவாக்கி வருடந்தோறும் அரங்கப் பயிற்சிகளை வழங்கி வருகின்றது. அதுமட்டுமன்றி தேசிய ரீதியாக சிங்களக் கலைஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து பாரிய அரங்கப் பட்டறைகளையும் அவ்வப் போது நடத்தி வந்துள்ளது. அத்துடன் நாடக, கருத்த மர்வுகளையும், தொடர்ச்சியாக நடத்தி வந்துள்ளது.

அரங்கியல் கண்காட்சி

நாடக அரங்கியலுக்கென கண்காட்சித் திட்ட மொன்றினை உருவாக்கி 1995 ஆம் ஆண்டு பாரிய அரங்கியல் கண்காட்சி ஒன்றினை திருமறைக் கலாமன்றம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தியது. அதனைத் தொடர்ந்து 2003 இலும் பாரிய அளவில் கண்காட்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. இது அரங்கியல் பரிணாமத்தில் புதிய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றி அரங்கியல் மாணவர்கள் இதனை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வதற்குரிய தூண்டுகையையும் வழங்கி நின்றது.

‘ஆற்றுகை’ சஞ்சிகை

நாடகமும் அரங்கியலுக்குமென ஈழத்தில் இருந்து வெளிவந்த முதற் சஞ்சிகை ‘அரங்கம்’ ஆகும். இதனை நாடக அரங்கக் கல்லூரி வெளியிட்டது. சிற்போடாக வெளிவந்த இது 5 இதழ்களுடன் நின்று விட்டது. எனவே அரங்கியல் தகவல்களை பரிமாறவும், ஆவணமாக்கவும், ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் அரங்கியல் இதழ் ஒன்றின் அவசியம் கருதி 1994 ஆம் ஆண்டில் இருந்து ‘ஆற்றுகை’ என்னும் அரங்கியல் சஞ்சிகையை திருமறைக் கலாமன்றம் வெளியிட்டு வருகின்றது.

நாடகப் பயணங்கள்

ஈழத்தின் நாடகமரபுகளை இங்குமட்டுமன்றி, இலங்கையின் பலபாகங்களுக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் கொண்டு செல்லவேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் எழுபதுகளில் இருந்து பல நாடகங்களை தயாரித்து, இலங்கையின் பல பாகங்களுக்குமன்றி, இந்தியாவுக்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்று மேடையேற்றி வந்துள்ளது. உ+ம்: 1973 இல் இந்தியாவுக்கு மேற்கொண்ட கலைப்பயணம். 1997, 1998 இல் மேற்கொண்ட வடலிக்குத்தரின் ஐரோப்பிய கலைப்பயணம்.

அரங்கப் பரிவர்த்தனைகள்

தொண்ணூறுகளுக்கப்பின் திருமறைக் கலாமன்றம் தென்னிலங்கைக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து பல்வேறு நாடக முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. பேராசிரியர் எதிரி வீர சரச்சந்திரா, சோமலதா சுபசிங்க, ஜெரோம் டி. சில்வா போன்ற நாடகவிய

லாளரோடு இணைந்து நாடக முயற்சிகளை மேற்கொண்டதுடன், பல்வேறு அரங்கப் பட்டறைகளையும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. பிரபல சிங்கள நாடகங்களான மனமே, சிங்கபாகு உட்பட பல நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றியதுடன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பல நாடகங்களை தென்பகுதிக்குக் கொண்டு சென்று மேடையேற்றியது. அதுமட்டுமன்றி, ஜேர்மனிய ‘ஹல்ஸ்பேக்’ குழுவினரை இங்கு அழைந்து *Black Theatre* எனப்படும் புதிய அரங்க முறைமையை அறிமுகம் செய்தமை போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இதனைவிட 2003 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற (நியூயோர்க்) சர்வதேச சிறுவர் உரிமை மாநாட்டில் *In Cradil of the war* என்னும் வார்த்தைகளற்ற நாடகத்தினை மேடையேற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட பல்வேறு அரங்கப் படைப்புக்களையும், அரங்கச் செயற்பாடுகளையும், திருமறைக் கலாமன்றம் சாத்தியப்படுத்தியதனுடாக, ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பணியினை மேற்கொண்டிருப்பது மட்டுமன்றி, ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டு காலம் தொடர்ச்சியாக செயற்பட்டுவந்த நீண்ட அரங்கப் பாரம் பரியத்தினையும் கொண்ட நிறுவனமாகவும் காணப்படுகின்றது.

சாதனைத் தபங்கள் சில...

இவ்வாறு கடந்த 45 ஆண்டுகளில் திருமறைக் கலாமன்றம் பாரிய அரங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. இதனால் திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்களுக்கென ஒரு இரசிகர் குழுவும் உருவாகியது. அது சாதாரண மக்கள் முதல் புத்திஜீவிகள் வரை உள்ள டங்கிய குழுமமாக அமைந்தது. இம்மன்றத்தின் அரங்கச் செயற்பாடுகளுக்கு சில விமர்சனங்கள் மேலெழுந்தாலும் அவற்றின் பொருத்தமான கருத்துக்களை ஏற்று தன்னை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டே திருமறைக் கலாமன்றம் பயணம் செய்து வந்துள்ளது. இந்த நீண்ட பயணத்தில் பல்வேறு சாதனைகளை இம்மன்றம் நிலைநாட்டி வந்துள்ளது. அதன் மேலோட்டமான சில சுவடுகள் வருமாறு.

○ திருப்பாடுகளின் நாடக மரபுக்கு (*Passion play*) ஒரு பாரம்பரியத்தினை உருவாக்கி அதனை கடந்த 45 வருடங்களாக பேணியும் வளர்த்தும் வந்ததுடன், இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், புலம் பெயர்ந்தோர் மத்தியிலும் அம்மரபினை நீட்சி பெறச் செய்துள்ளது.

○ கத்தோலிக்க பாரம்பரியத்தில் நவீன நாடக முறைகளை அறிமுகம் செய்ததுடன், செழுமையான அரங்கப் பாரம்பரியம் நிலைப்பதற்கும் அடிப்படையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

○ 1971 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண ‘கோட்டை மதி லையே’ அரங்காக்கி மாபெரும் மனித வலுவை ஒன்று சேர்த்து பிரமாண்டமான பாடுகளின் நாடகத்தினை

மேடையேற்றி ஒரு பெருங்காட்சிச் சூழல் அரங்கினை சாத்தியமாக்கியது.

○ இலங்கையில் இருந்து முதன்முதலாக நாடக கலைஞர்கள் இந்தியாவுக்குக் கொண்டு சென்று திருச்சி தேவர் மண்டபத்தில் 'களங்கம்' நாடகத்தினை மேடையேற்றியது. (1972)

○ யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்ட உலகத் தமிழா ராய்ச்சி மாநாட்டில் 'கதையும் காவியமும்' என்னும் தரமான இலக்கிய நாடகத்தினை மேடையேற்றி ஈழத்த வர்களால் மட்டுமன்றி தமிழக பேராளார்களினதும் பாராட்டினைப் பெற்றது.

○ ஈழத்து கத்தோலிக்க நாடக வரலாற்றில் முதன் முதலாக விவிலியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிர மாண்டமான ஆற்றுகையாக 'அருளும் இருளும்' நடன நாடகத்தை கலைஞர் வேலானந்தனின் உதவியுடன் தயாரித்து மேடையேற்றி சிங்கள நடனக் கலைஞர் சித்திரசேன உட்பட பலரினதும் பாராட்டைப் பெற்றது.

○ தமிழ் சிற்றிலக்கியங்களான உலா, பரணி, கலம்பகம் போன்ற மரபு இலக்கியங்களுக்கூடாக இயேசுவின் பாடுகள் மரணம் வரலாற்றினை நோக்கி திருப்பாடுகளின் நாடக மரபில் புதிய பரீட்சார்த்தங்களை தொண்ணூறு களில் சாத்தியமாக்கியமை.

○ நாடகமும் அரங்கியலுக்குமென திட்டமிட்ட கண் காட்சி முறையை அறிமுகம் செய்து இரண்டு பிரமாண்ட மான 'அரங்கியற் கண்காட்சிகளை' நடத்தியது. (1995, 2003)

○ யுத்தத்தின் சூழலிலும் 'நாட்டுக்கூத்துக் கலை' அழிந்து போகாவண்ணம் ஊக்கம் கொடுத்து வந்ததுடன் மரபு பிறழாது பிரக்ஞை பூர்வமான கூத்துப் புத்தாக் கங்களை மேற்கொண்டு கூத்துக்கலையின் எழுச்சிக்கு உதவியது.

○ ஐம்பெருங் காப்பியங்களை புதிய இலக்கிய, இசை நாடகங்களாக உருவாக்கி தொடர்ச்சியாக மேடையேற்றியமை.

○ யுத்தம் முனைப்புப் பெற்று யாழ்ப்பாணம் முற்றுகை இடப்பட்டிருந்த காலத்தில் முதலாக, உதிரிகளாக கொழும்புக்கு கலைஞர்களைக் கொண்டு சென்று யுத்தத் தின் கனதியை, தமிழ்மக்களின் அவலத்தினை மௌன நாடகங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியது. (அசோகா, தர்ஷனா)

○ மௌன 'வார்த்தைகளற்ற' நாடக முறைமையொன்றினை 'உடல் மொழியை' ஊடகமாகக் கொண்டு உருவாக்கி அதற்கூடாக மொழிகடந்த புரிதலுக்கு வழிவகுத்ததுடன், பேசாப் பொருளையும் குறியீடாக கொழும்பு நகரில் பேசியது. (அசோகா, தர்ஷனா, புறம்...)

○ பிரபல சிங்கள நாடக ஆளுமையாகக் கொள்ளப்படும் பேரா. எதிர்வீரசரசந்திராவின் நாடகக் குழுவினருடன் இணைந்து யுத்தத்திற்கெதிரான 'தர்ஷனா' என்னும்

நாடகத்தினை தயாரித்து கொழும்பில் மேடையேற்றி, தமிழ், சிங்கள கலைஞர்கள் பலராலும் பாராட்டப் பட்டது.

○ நாடகமும் அரங்கியலுக்குமென 'ஆற்றுகை' என்னும் அரங்கியல் சஞ்சிகையை 1994ஆம் ஆண்டில் இருந்து வெளியிட்டு வருதல்.

○ ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு, கலைஞர்கள் குறிப்பாக தமிழ்க்கலைஞர்கள் குழுவாகச் செல்லமுடியாத சவால் மிகுந்த சூழலிலும், ஐரோப்பிய கலைப்பயணங்கள் பலவற்றினையும் மேற்கொண்டு, புலம்பெயர்ந்த எம் மவர்களுடன் அரங்கப்பரிவர்த்தனைகளை மேற்கொண் டதுடன், அங்கு எமது மரபுவழிக் கலைகளான கூத்து, இசை நாடக மரபுகளை அறிமுகம் செய்து மீளாயிர்ப்புச் செய்தது. (வடலிக்கூத்தரின் ஐரோப்பியக் கலைப்பயணம் I, II...)

○ யுத்த நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் அரங்க முயற்சி களை நலியவிடாது தொடர்ந்ததுடன் பல்வேறு யுத்த விளைவுகளையும், சமூகப் பிரச்சினைகளையும் நாடக மாக்கி மேடையேற்றி வந்துள்ளது.

○ நாடக வகைகள், மோடிகள், இலக்கணங்கள் என்று எல்லைகளுக்குள் முடங்கிப்போகாது, பலவகைப்பட்ட நாடகங்களையும், பரீட்சார்த்த நாடக முயற்சிகளையும், மரபுவழிப்பட்ட நாடகமுயற்சிகளையும் ஏககாலத்தில் மேற்கொண்டு அரங்க பன்மைத்துவத்தினை நிலை நாட்டியமை.

○ ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் 'சர்வதேச சிறுவர் மாநாட்டிற்கு' அழைப்புப்பெற்று நியூயோர்க் நகரில் நடத்தப்பட்ட குறித்த மாநாட்டில் "யுத்தத்தின் தொட் டில்" (In Cradil of the war) என்னும் மௌன நாடகத்தினை மேடையேற்றி போரில் பாதிக்கப்படும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுவர்களின் நிலையை சர்வதேச மட்டத்தில் வெளிப்படுத்தியது. (2003)

○ அழிந்து போகக்கூடிய நிலையில் இருந்த 153 தென் மோடி நாட்டுக் கூத்துப் பாடல் மெட்டுகளையும், 248 இசை நாடக பாடல் மெட்டுகளையும் ஒலிப்பேழையில் பதிவாக்கி இருப்பதுடன் அவற்றுக்கான ஆவண நூற் பதிப்புக்களையும் வெளியிட்டது.

○ பல கூத்து மரபுகளின் கூறுகளையும் ஒன்றிணைத்து 'பொதுவான கூத்து' மரபினை செந்நெறித் தன்மையு டன் உருவாக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றமை. (கொல் ஈனங் கொற்றம், அற்றைத் திங்கள்)

○ அரங்க முயற்சிகளை யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் மேற்கொண்டு வருவது டன், அரங்க நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்க சக்தியாக தொழிற்பட்டு வருகின்றமை.

○ சகோதர இனக் கலைஞர்களுடன் உறவைப் பேணி பரஸ்பர அரங்க பரிமாற்றங்களையும், பயிற்சிகளையும்

மேற்கொண்டு வந்துள்ளமை.

○ கலைஞர்களுக்கிடையே ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றினைப் பேணி அர்ப்பணத்துடனும், சேவை மனப்பான்மையோடும் இயங்கக் கூடிய கலைஞர் சமூகத்தினை கட்டி எழுப்பி அதனைத் தொடர்ந்தும் பேணி வருகின்றமை.

○ குறுகிய காலத்தில் அதிக நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியமை.

போன்றதான முக்கியத்துவமிக்க பணித்தடங்களை திருமறைக் கலாமன்றம் இம்மண்ணில் பதித்துள்ளது.

விமர்சனங்களும் சவால்களும்

கடந்த நாற்பத்தைந்து வருட திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அரங்க நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக பல்வேறு விமர்சனங்களும் சவால்களும் எழுந்தன. இவற்றில், 60 - 80 கால கட்ட நாடகங்கள் தொடர்பான கருத்துக்கள் பெருமளவில் நேர்நிலை விமர்சனங்களாகவே அமைந்திருந்தன. ஆனால் தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னரான நாடகங்கள் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்பினைப் பெற்றிருந்த போதிலும், சில அரங்க கல்வியலாளர்களால் அவ்வப்போது விமர்சிக்கப்பட்டன. அவற்றில் பல காழ்ப்புணர்வின் பார்ப்பட்ட விமர்சனங்களாக இருப்பினும், சில விமர்சனங்கள் ஆய்வுக் குரியனவாக இருந்தன.

குறிப்பாக “திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்கள் பகட்டாரவாரமான பெருங்காட்சித் தன்மைகளையும், ஜனரஞ்சகப் பண்புகளையும் கொண்டவை” என்ற விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட்டது. தொண்ணூறுகளில் ஒளிவசதிகள் அற்று, ஏனைய அரங்க நுட்பங்களை பின்பற்ற முடியாத அரங்க வறுமை நிலவிய சூழலிலும், திருமறைக் கலாமன்றம் தமது கலைஞர்களின் அனுபவ பலத்தினால் அத்தகைய அரங்க நுட்பங்களை சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியது. அதேவேளை திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றிய பல நாடகங்கள் புராண, வரலாற்று நாடகங்களாக இருந்தமையாலும், அத்தகைய அரங்க நுட்பங்கள் வேண்டப்பட்டன. ஆனால் அவற்றின் பயன்பாட்டு மிகை உணர்வு பற்றியும், கலைத்துவ நேர்த்தி பற்றியும் விமர்சனங்களால் தெளிவு பெற்ற திருமறைக் கலாமன்றம் இயலுமான அளவில் தன்னை சீர்ப்படுத்தி நகர்ந்து வந்தது. தொண்ணூறுகளில் இத்தகைய நுட்பங்களை விமர்சித்தவர்களே சிலர் தாம் அந்நுட்பங்களை பயன்படுத்தியபோதுதான் அவற்றின் சாதகபாதக நிலைகளை உணர்ந்து கொண்டனர். ஆனால் ஆரம்பகாலத்தில் எழுதியவர்களின் வாய்ப்பாடான கருத்துக்களை இன்றும் சிலர் குறிப்பிட முனைவது துரதிஷ்டவசமானது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகங்களை பலரும் கண்டுகொள்ளாது, ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை முன்மொழியாது சென்றமைக்கு காரணமாக மற்றொரு விமர்சனம் அடிநிலை நீரோட்டமாக நிலை

பெற்றிருந்தது. அதாவது திருமறைக் கலாமன்றம் கத்தோலிக்க மத நிறுவனம் என்றும், மதப்பிரச்சார நடவடிக்கைக்கே நாடகத்தை பயன்படுத்துகின்றது என்பதான மதநிலைக் கருத்துநிலைகளை முன்வைத்த சிலர் திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்கள் பற்றியே பேசாது விட்டனர். என்பதுகள் வரை திருமறைக் கலாமன்றம் கிறிஸ்தவ நாடகங்களையே அதிகம் மேடையேற்றியது என்பது உண்மையாக இருப்பினும், அந்நாடகங்கள் சமயப் பிரச்சாரம் கருதியவை அல்ல என்பதனையும், மானிடம் தழுவிய சமூக மேம்பாட்டுக்கான கருத்துநிலைகளையே கொண்டவை என்பதனையும், அவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்ட நுட்பங்கள், அரங்கியல் வெளிப்பாடுகள், புதிய படைப்பாக்கங்கள் கலைத்துவம் மிக்கவை என்பதனையும், அரங்க வளர்ச்சியின் மைல் கற்கள் என்பதனையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெளிந்து கொள்ளலாம். அதனைவிட தொண்ணூறுகளில் தன்னை கலாசார மையமாக மாற்றிக் கொண்ட திருமறைக் கலாமன்றம் திருப்பாடுகளின் காட்சிதவிர, எத்தனையோ பொதுமையான படைப்புக்களை ஆக்கி ஈழத்தின் அரங்க வளர்ச்சிக்கு அடிகோலி இருக்கின்றது. எனினும் ‘மதநிறுவனம்’ என்ற முற்சார்புக் கொள்கையாளர்களின் விலகல்தன்மையும், இருட்டடிப்புக்கும் அவ்வப்போது நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஆனால் பல மதங்களையும் சேர்ந்த கலைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து பணியாற்றும் பொதுமைக்கு திருமறைக் கலாமன்றம் அறுபதுகளிலேயே அடிகோலி செயல்படிவமாக்கியது என்ற யதார்த்தம் ஆராயும்போது உணரப்படும்.

இவை தவிரவும், திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்களின் சிறப்புக்கு அதன் நிதிவளமே காரணமென்ற அர்த்தமற்ற விமர்சனங்களும் எழுந்ததுண்டு. தொண்ணூறுகள் வரை நிதிவளம் இல்லாது இயங்கிய திருமறைக் கலாமன்றம் தொண்ணூறுகளின் பின், மரியசேவியர் அடிகளின் சில பிறநாட்டு நண்பர்களின் உதவியுடனும், சில அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடனும் இயங்கினாலும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பலமாக இருந்தது அர்ப்பணிப்புள்ள கலைஞர்களின் வளமே. கலைச் செயற்பாடுகளுக்கோ, நாடக நடவடிக்கைகளுக்கோ திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர்கள் நிதி பெற்று எக்காலத்திலும் இயங்கியதில்லை. அத்தகைய கலைஞர் குழுமத்தின் பலமே திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நீடித்த இயங்கியலுக்கும் செயல்நிலை சாத்தியத்திற்கும் காரணமாக அமைந்தது. இன்று நிதி வளங்கள் பெருமளவில் இல்லாத சூழலிலும் திருமறைக் கலாமன்றம் இயங்கி வருகின்றமை இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

இவ்வாறு பலவகையான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டாலும், ஆரோக்கியமான பல கருத்துக்கள்களும் கணிசமான அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இன்று நிலைமை மாறி திருமறைக் கலாமன்றம் பற்றிப் பேசுகின்ற சூழல் ஓரளவுக்குக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் ஆழமானதும், முற்சார்புகளைக் கடந்ததும், ஆரோக்கியமானதுமான விமர்சனங்கள், கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படாமை ஒரு குறைபாடே எனலாம். எனின

னும் திருமறைக் கலாமன்றம் தனது அரங்க நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக பல்வேறு சவால்களை எதிர் கொள்ளுகின்றது. இன்னமும் செயற்பட வேண்டிய பாரிய வெளிகளை உணர்ந்துள்ளது. அரங்கினை தொடர்புக் காத்திரமும், சமூக நலன் நோக்கும், கலைத்துவமும் மிக்க சமநிலையில் வளர்த்துச் செல்லும் தேவை உள்ளது என்பதனையும் உணர்ந்துள்ளது. எல்லா அரங்க நிறுவனங்களையும் போலவே, இந்த நூற்றாண்டின் தொழில் நுட்ப சவால்களுக்கும், பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்கும் கலைஞர் வளப்பற்றாக்குறை, ஆர்வமிக்க இளையோரின் அரிதல் தன்மை போன்ற பல்வேறு சவால்களுக்கும் முகங்கொடுத்து மன்றமும் தனது பயணத்தினை தொடர்கின்றது. ஆழமான விமர்சனங்களும், ஆரோக்கியமான கருத்துரைப்புக்களும் இருக்கும்போது இன்னமும் இம்மன்றம் சிறப்பாக பயணிக்க முடியும்.

கலைஞர்கள்

இந்த அரங்கப் பாரம்பரியத்தின் மைய இயக்கமாக மரியசேவியர் அடிகள் இருக்கின்ற அதேவேளை பல அரங்கக் கலைஞர்களின் அர்ப்பணிப்புமிக்க கலைச் சேவையும் ஆற்றல்களும் இந்நிறுவனத்தின் அரங்கியல் துறை சார்ந்த வளர்ச்சிக்கு காரணமாக இருந்துள்ளன. 45 வருட அரங்கப் பயணத்தில் பல நூற்றாண்டுகளான கலைஞர்கள் கூறப்படத்தக்கவர்களாக உள்ளனர். இருப்பினும், அவர்களின் ஆற்றல்கள், தொடர்ச்சியான பங்களிப்புக்களின் அடிப்படையில் அவர்களில் சிலரையாவது இக்கட்டுரையில் பதிவுசெய்தல் பொருத்தமானது என்று கருதுகின்றேன்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பெரிய பலமாக இருப்பது அதன் நடிகர் குழுமமே. நூற்றுக்கணக்கான நாடகக் கலைஞர்கள் காலத்துக்குக் காலம் தமது நடப்பு வெளிப்பாட்டினை காட்டியுள்ளனர். அவர்களில் பின் வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஏ.வி.ஆனந்தன், வி.ஜெகநாதன், ம. தைரியநாதன், ஜி.பி.பேர்மினஸ், அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம், பெ.இம்மனுவேல், கிறகரி தங்கராஜா, ம.போல், என்.எஸ்.ஜெயசிங்கம், யே.ஆர்.அன்ரன், கி.அல்போன்ஸ், ஏ.யேம்ஸ், அக்ரர் யேம்ஸ், பிலிப்பு தேவதாசன், சோதிநாதன், வி.எம்ஜெராட், வி.ஜே.கொன்ஸ்ரன்ரைன், ஏ.ஜே.அன்டர்சன், அ. பாலதாஸ், அ.பேக்மன் ஜெயராஜா, டேமியன் சூரி, எவ். யூல்ஸ் கொலின், ஏ.ஆர்.விஜயகுமார், செபரெத்தினம், எஸ்.ஏ. அழகராஜா, யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார், ம. சாம்பிரதீபன், யோன்சன் பிரேமானந்த், ஆர்.ஜெயகாந்தன், தை. ஜஸ்ரின் ஜெலாட், சாந்தி, கயல்விழி, பூவிழி, ரஜித்தா, எ.வைதேகி..

அவ்வாறே திருமறைக் கலாமன்றம் மேடையேற்றிய பல நாடகங்களை மரியசேவியர் அடிகளே எழுதினார். தொண்ணூறுகளுக்குப்பின் பலரும் நாடகங்கள், கூத்துக்கள், இசை நாடகங்கள், நவீன நாடங்கள் எனப் பலவற்றையும் எழுதினர். அவர்களில் அ.பாலதாஸ், எஸ். ஏ.அழகராஜா, பி.எஸ்.அல்பிரட், ஏ.யே.அன்டர்சன், ம. யேசுதாசன், யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார், ம. சாம்பிரதீ

பன், எ.வைதேகி... போன்றவர்களின் எழுத்துருவாக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நாடகங்களில் பலவற்றையும், நெறிப்படுத்தியவர் மரியசேவியர் அடிகளே. அவரது மேற்பார்வையின்றி மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் மிகக்குறைந்தவையே எனலாம். எண்பதுகளுக்குப்பின் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியவர்களில் பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம், ஜி.பி.பேர்மினஸ், அ.பாலதாஸ், அ.பேக்மன் ஜெயராஜா, வி.ஜே.கொன்ஸ்ரன்ரைன், திருமதி நளாயினி ராஜதுரை, யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார், ம. சாம்பிரதீபன்... போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அரங்க இசையை பொறுத்தவரையில் அறுபதுகளிலேயே ஈழத்தின் சிறந்த சங்கீத வித்துவான்களும், இசை விற்பனர்களும் இசையை வழங்கி வந்தபோதிலும் 40 வருடங்களுக்குமேல் இசை அமைப்பாளராக ம. யேசுதாசன் அவர்களே தொழிற்பட்டு வந்துள்ளார். அவரது ஆற்றலும் இசை ஆளுமையும் தனித்து ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியது. பிற்பட்ட காலத்தில் கு.அற்புதராஜ் சில நாடகங்களுக்கான இசையை படைப்பாக்கம் செய்துள்ளார்.

அரங்கில் காட்சி விதானிப்புக்களை சிருஷ்டிப்பதில் அறுபதுகளில் இருந்து திருமறைக் கலாமன்றம் சிறந்த படைப்பாக்கத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டுவந்துள்ளது. குறிப்பாக; திருப்பாடுகளின் காட்சியைப் பொறுத்தவரை உயர் கலைத்துவத்தை நோக்கியும், பெருங் காட்சிப்பண்புகளை நோக்கியும் காட்சி விதானிப்புத்துறை வளர்த்து வரப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணகர்த்தாக்களாக ஏ.வி.ஆனந்தன், ரி.அருளானந்தம், அடைக்கலமுத்து, கிறிஸ்துராசா, எல்.என்.ஆனந்த் போன்ற கலைஞர்களும், பிற்பட்ட காலத்தில் சி.எம்.நெல்சன், அ.யோசப் போன்ற கலைஞர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். குறிப்பாக அ.யோசப் நீண்டகாலமாக மன்ற நாடகங்களுக்கான காட்சி விதானிப்புக்களை வடிவமைத்து வருகின்றார்.

இவ்வாறு பல கலைஞர்களின் ஒன்றிப்பினூடகவே திருமறைக் கலாமன்றம் நாடகங்களை படைப்பாக்கம் செய்தது. நாடகம் 'ஒரு கூட்டுமுயற்சி' என்ற சிந்தனையை சாத்தியப்பாடாக்கிய நிறுவனம் என்றும் கூறமுடியும். தனியொரு கலைஞனை அடையாளப்படுத்தி எந்த நிகழ்வையும் நடத்தாது, நிகழ்வுகளை நிறுவனப் பெயராலேயே நடத்தி வருகின்றமையும் இச்செயற்பாட்டின் ஒரு அங்கமாகும்.

இவை திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அரங்கச் செயற்பாடுகள் தொடர்பான மேலோட்டமான பார்வை மட்டுமே. இவற்றையே இன்னும் விரிவாக ஆழமாக ஆய்வுசெய்யலாம். தவிரவும்; அரங்கச் செயற்பாடுகளுக்கு அப்பால் மன்றம் மேற்கொண்டுள்ள, மேற்கொள்ளும் ஏனைய கலை, இலக்கிய, சமூகச் செயற்பாடுகள் ஏராளமானவை. அவை இன்னொரு பகுதியாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியவையாகும். ■

யாழ். திருமறைக் கலாமன்றம் தயாரித்து மேடையேற்றிய நாடகங்கள் விபரப்பபட்டியல்

நாடகத்தின் பெயர்	நாடக வகை	முதல் மேடை பேற்றந்த திகதி	எழுதியவர்	நெறியாளர்	மேடையேற் புங்கள்	மேடையேறிய இடம்
1960						
அமைதியின் அண்ணல்	பக்தி நாடகம்	03.01.1965	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	நாந்தலை
கல்வாரியில் கடவுள்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	19.03.1967	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய்
உயிர் கொடுத்த உத்தமர்கள்	வரலாற்று நாடகம்		நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய்
கோவிலில் கண்ட கொலை	வரலாற்று நாடகம்		நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய்
மூவேந்தர்	நாட்டுக்கூத்து	09.12.1967	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	சன்னாகம்
கபடமனக் காவலன்	பக்தி நாடகம்	1967	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய்
செந்தணல்	பக்தி நாடகம்	1967	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய், வானொலி
இன்றிரவு	பக்தி நாடகம்	1967	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய், வானொலி
காட்டிக்கொடுத்தவன்	பக்தி நாடகம்	1967	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	உரும்பிராய்
சாலை வென்ற சத்தியன்	உயிர்ப்பு நாடகம்	16.04.1968	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	03	உரும்பிராய்
வா மகனே வா	பக்தி நாடகம்	1968	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய், வானொலி
எழுதிய காரம்	பக்தி நாடகம்	1968	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	உரும்பிராய்
சிங்ககுலச் செங்கோல்	நாட்டுக்கூத்து	1968	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	சன்னாகம்
அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	30.03.1969	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	உரும்பிராய்
பக்தர் இறைத்த செந்நீர்	வரலாற்று நாடகம்	1969	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		
சீரழிந்த செங்கோல்	பக்தி நாடகம்	1969	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	உரும்பிராய், மல்லாகம்
களங்கம்	நவீன நாடகம்	1969	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		
குலையம் பெற்ற குழந்தை	சமய நாடகம்	1969	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		
கன்னி பெற்ற கடவுள்	சமய நாடகம்	1969	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	உரும்பிராய்
1970						
கடவுள் வாழ்த்து கண்ணீர்	பக்தி நாடகம்	22.03.1970	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		உரும்பிராய், வானொலி
சாலை வென்ற சத்தியன்	உயிர்ப்பு நாடகம்	29.03.1970	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		உரும்பிராய்
விடுதலை வீரர்	வரலாற்று நாடகம்	1970	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		உரும்பிராய், வானொலி
சோழனைக் களம்	பக்தி நாடகம்	1970	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்		

1992

நெஞ்சக் கனகல்	நவீன நாடகம்	15.03.1992	அ. பிரான்சீஸ் ஜெனம் குழுந்தை சண்முகலிங்கம் எழுத்துருவாக்கக் குழு	அ. பிரான்சீஸ் ஜெனம்	14	யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி தாலையடி, ஆணைக்கோட்டை...
சீவகசிந்தாமணி	இசை நாடகம்	28.03.1992	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	02	யாழ்ப்பாணம்
கல்வாரிப் புரணி	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	10.04.1992	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	04	யாழ்ப்பாணம்
திருச்செல்வர் காவியம்	உணமம் நாடகம்	11.05.1992	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	01	யாழ்ப்பாணம்
சத்திய வேள்வி(முயானை காணம்)	இசை நாடகம்	10.06.1992	சங்கரதாஸ்சுவாமிசன்	நளாபிணி இராஜதுரை நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	04	யாழ்ப்பாணம் கொழும்பு
மாடுதொடு பாகம்	நவீன நாடகம்	30.08.1992	குழுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்	பொ.தையியநாதன்		
அசோகா	உணமம் நாடகம்	12.09.1992	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	ஜி.பி.பேர்மினஸ்	02	யாழ்ப்பாணம்
வளையாடதி	இசை நாடகம்	05.12.1992	எழுத்துருவாக்கக் குழு	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	05	கொழும்பு
மண்ணின் மைந்தர்கள்	நடன நாடகம்	27.12.1992	எஸ்.ஏ. அழகராஜா	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	02	யாழ்ப்பாணம்
கன்னி பெற்ற கடவுள் சிங்கமும் முயலும்	பத்தி நாடகம் சிறுவர் நாடகம்	28.12.1992 1992	நீ. மரியசேவியர் அடிகள் எஸ்.ஏ. அழகராஜா	வாகுகி ஞானச்செல்வம் சி.எம். நெல்சன் ஜி.பி.பேர்மினஸ் எவ்.யுல்ஸ் கொலின்	01 01	யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம்

1993

குண்டலகேசி	இசைநாடகம்	03.02.1993	எழுத்துருவாக்கக் குழு	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	யாழ்ப்பாணம்
சிறை மீட்ட இறை	நடன நாடகம்	06.03.1993	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	01	யாழ்ப்பாணம்
செந்தூது	நாட்டுக்கூத்து	09.03.1993	மிக் கேல் பிள்ளை (ரூப மணி)	நளாபிணி இராஜதுரை நீ.மரியசேவியர் அடிகள் திருச்செல்வம்	01	யாழ்ப்பாணம்
பலிக்களம்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	01.04.1993	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	04	யாழ்ப்பாணம்
யூத குமாரி	நாட்டுக்கூத்து	09.05.1993	மீளுருவாக்கம் துரைசிங்கம்	அ.பாலதாஸ்	03	யாழ்ப்பாணம், இளவாலை
ஒளவையார்	இலக்கிய நாடகம்	25.06.1993	ஏ.பே. அன்பர்சன்	ஜி.பி.பேர்மினஸ்	02	யாழ்ப்பாணம்
நீதி காத்தான்	சிந்து நடைக் கூத்து	26.06.1993	பி.எஸ். அல்பிரட்	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	03	யாழ்ப்பாணம்
இலங்கையர்களோன் விலங்கு	நடன நாடகம்	27.06.1993	எஸ்.ஏ.அழகராஜா வீரமணி ஜயர்	நீ.மரியசேவியர் அடிகள்	01	யாழ்ப்பாணம்
மானில் மயங்கிய மாதாவும் மன்னனும்	நடன நாடகம்	11.07.1993	வீரமணி ஜயர்	நளாபிணி இராஜதுரை நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	யாழ்ப்பாணம்
மண்ணை சாட்சி	வினிலிய நாடகம்	13.07.1993	நீ.மரியசேவியர்	நளாபிணி இராஜதுரை	01	மானிப்பாப்
சமயத் தூது	நவீன நாடகம்	18.07.1993	எஸ்.ஏ.அழகராஜா	ஜி.பி.பேர்மினஸ்	01	யாழ்ப்பாணம்
கி.மு 2 ஆம் நூற்றாண்டு	உணமம் நாடகம்	04.10.1993	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	02	கொழும்பு
கி.பி.2000	நவீன நாடகம்	23.12.1993	பயிலக மாணவர்	நளாபிணி இராஜதுரை ஜி.கெனத் மேரியன்	02	யாழ்ப்பாணம்

[illegible]

1996

கல்வாரிச்சுவடுகள் ஏரேர்தன்	திருப்பாடுகளின் நாடகம் இசை நாடகம்	24.03.1996 21.12.1996	நீ. மரியசேவியர் அடிகள் ம. யேசுதாசன்	ஜி.பி.போர்மினஸ் ம. யேசுதாசன் பொ. லைதியநாதன்	02 08	மிருசுவில், பருத்தித்துறை கொழும்பு, கண்டி, நீர்கொழும்பு பண்டாரவளை, புதுளை, யாழ்ப்பாணம், வவுனியா யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம்
பசறை,	இடமில்லை	28.12.1996	அ.பாலதாஸ்	யே. சாள்ஸ்	02	
ஈன்ற பொழுதில்	நளீன நாடகம்	29.12.1996	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	அ. பேம்ன் ஜெயராஜா யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	02	

1997

பலிக்களம்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	14.03.1997	நீ. மரியசேவியர் அடிகள்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	05	யாழ்ப்பாணம், மிருசுவில், இளவாலை
சாகாத மனிதம் விர்த்தப்பதி தீர்க்க சுயங்கலி ஜேனோவா	நளீன நாடகம் நாட்டுக்கூத்து இசை நாடகம் கூத்து + இசை நாடகம்	15.06.1997 20.09.1997 20.09.1997 24.09.1997	பி.எஸ். அல்பிரட் அ.பாலதாஸ் அ. பாலதாஸ் புலவர் சந்திரேயாது ம. யேசுதாசன்	ஜி.பி.போர்மினஸ் அ.பாலதாஸ் அ.பாலதாஸ் நீ. மரியசேவியர் அடிகள் அ. பேம்ன் ஜெயராஜா	11 02 02 08	யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, யோம்மனி, பிரான்ஸ் கொலண்ட், சுவீற்சிலாந்து யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, யோம்மனி, பிரான்ஸ் கொலண்ட், சுவீற்சிலாந்து யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, யோம்மனி, பிரான்ஸ் யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார் ம. சாம்பிரதீபன்
சத்திய வேள்வி	இசை நாடகம்	26.10.1997	சங்கரதாஸ் கவாடிகள்	நீ. மரியசேவியர் அடிகள் பொ. லைதியநாதன்	08	
அமைதி	ஊமம் நாடகம்	26.10.1997	கூட்டாக்கம்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார் ம. சாம்பிரதீபன்	08	
தீசை மாறிய பறவைகள்	கூத்துப் பண் நாடகம்	1997	அ. பாலதாஸ் வி.ஜே. கொன்ஸ்ரன்ரன்	வி.ஜே. கொன்ஸ்ரன்ரன் சாமியினி ஸ்ரெலா	01	கொலண்ட், சுவீற்சிலாந்து யாழ்ப்பாணம்

1998

இருட்டு உருவங்கள் எங்கட பிள்ளைகள்	நளீன நாடகம் ஓரள அரங்கு	14.01.1998 14.01.1998	ம. சாம்பிரதீபன் பி.எஸ். அல்பிரட்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார் ம. சாம்பிரதீபன்	02 06	யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, பிரான்ஸ்
சிலுவைச் சுவடுகள் சகுந்தலை	திருப்பாடுகளின் நாடகம் இசை நாடகம்	04.04.1998 28.06.1998	நீ. மரியசேவியர் அடிகள் பொ. லைதியநாதன்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார் பொ. லைதியநாதன்	04 08	யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு யோம்மனி, லண்டன், பிரான்ஸ், சுவீற்சிலாந்து யாழ்ப்பாணம்
ஆத்ம யாகம்	தெரு வெளி நாடகம்	16.07.1998	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	03	

2002

ஒன்றாகில் நன்றாகும்	சிறுவர்நாடகம்	14.02.2002	வே. சுமன்ராஜ்	வே. சுமன்ராஜ்	04	யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு
சுல்வாரி யாகம்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	19.03.2002	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	06	யாழ்ப்பாணம்
ஒத்தெல்லோ	கவிதை/ஆங்கில நாடகம்	16.06.2002	விஸ்லியம் ஷெக்ஸ்பியர்	கு. ரஜீவ்	03	யாழ்ப்பாணம்
மீன் தங்காத பட்டிகள்	நவீன நாடகம்	22.07.2002	ம. சாம்பிரதீபன்	பீ. சே. கஸீஸ்	02	யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு
ஸ்பாடக்கல்	வரலாற்று நவீனம்	29.08.2002	யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	03	யாழ்ப்பாணம்
காப்பியக் கணைகள்	நவீன நாடகம்	22.09.2002	எ. வைத்தேசி	எ. வைத்தேசி	02	யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு
அமைதியின் உதயம்	நவீன நாடகம்	28.12.2002	எ. வைத்தேசி	எ. வைத்தேசி, பி.சே. கஸீஸ்	01	யாழ்ப்பாணம்
விடிவலின் பூபாளம்	பக்தி நாடகம்	29.12.2002	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	ஜி. பி. பேர்மினஸ்	04	யாழ்ப்பாணம், வானொலி, நல்லூர்
யுத்தத்தின் தொடர்பு	ஊமம் நாடகம்	08.05.2002	நீ. மரியசேனியர் அடிகள்	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	01	நியூயோர்க் (அமெரிக்கா)
கானல்நீர்	நவீன நாடகம்	2002	எ. வைத்தேசி	ம. சாம்பிரதீபன்	01	யாழ்ப்பாணம்

2003

கண்ணுக்கு தெரியாத சுவர்	ஊமம் நாடகம்	10.01.2003	ம. சாம்பிரதீபன்	ம. சாம்பிரதீபன்	04	கொழும்பு, வவுனியா, யாழ்.
நிறலொன்று அனலாக	நவீன நாடகம்	02.02.2003	எ. வைத்தேசி	எ. வைத்தேசி	07	யாழ்ப்பாணம்
கூழத் துயர் வெல்	சிறுவர்நாடகம்	08.02.2003	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	பீ. சே. கஸீஸ்	03	உரும்பிராப், முல்லைத்தீவு
அகத்தமைதி	நவீன நாடகம்	01.03.2003	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	02	உரும்பிராப், முல்லைத்தீவு
கம்பன் மகன்	நாட்டுக்கதை	01.03.2003	யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	அ. பேகம்ன் ஜெயராஜா	02	யாழ்ப்பாணம், இளவாலை
பலிக்களம்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	10.04.2003	நீ. மரியசேனியர் அடிகள்	ஜி.பி.பேர்மினஸ்	04	யாழ்ப்பாணம்
புயலாகிய பூவை	நவீன நாடகம்	11.07.2003	ம. சாம்பிரதீபன்	ம. சாம்பிரதீபன்	03	யாழ்ப்பாணம்
சிம்சோன்	நாட்டுக்கதை	12.07.2003	ம. பேகதாசன்	ம. பேகதாசன்	03	யாழ்ப்பாணம், நல்லூர்,
ஏகலைவன்	நாட்டுக்கதை	12.09.2003	யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்	யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்	03	யாழ்ப்பாணம்
பூம்பூம்	நவீன நாடகம்	30.11.2003	ஜெரோம் டி சில்வா	ஜெரோம் டி சில்வா	02	கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்
அசோகா	ஊமம் நாடகம்	30.11.2003	நீ. மரியசேனியர் அடிகள்	ம. சாம்பிரதீபன்	08	கொழும்பு, பிரான்ஸ், கனடா, லண்டன்
சித்திரம் பேசேல்	நவீன நாடகம்	28.12.2003	எ. வைத்தேசி	எ. வைத்தேசி	03	யாழ்ப்பாணம்

2004

காவிய நாயகன்	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	15.01.2004	நீ. மரியசேனியர் அடிகள்	நீ. மரியசேனியர் அடிகள்	06	யாழ்ப்பாணம்
அனைத்தும் அவரே	நாட்டுக்கதை	28.02.2004	அ. பாலதாஸ்	அ. பேகம்ன் ஜெயராஜா	01	யாழ்ப்பாணம்
ஞானசொந்தரி	இசை நாடகம்	09.07.2004	மீளுருவாக்கம்: அ.பாலதாஸ்	அ. பாலதாஸ்	03	கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்
புது புகழ் நோக்கி	ஊமம் நாடகம்	27.09.2004	பீ. சே. கஸீஸ்	பீ. சே. கஸீஸ்	02	கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை
கொல் ஈனுங் கொற்றம்	காத்துருவ நாடகம்	08.02.2004	யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்	யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்	13	யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, வலிகாடம், வவுனியா

PATRICIAN INSTITUTES

பற்றீஷன் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்கள்

(HIGHER STUDIES' AND INDUSTRIAL)

61, ST. PATRICK'S ROAD, JAFFNA

மேலது நிறுவனத்தில் நடைபெறும் பயிற்சிகளென்கள்

1. Computer Courses
2. Certificate Courses
3. Short Hand and Typing (English) (Duration 6 months)
சுருக்கெழுத்தும், தட்டெழுத்தும் (ஆங்கிலம்)
4. Short Hand And Typing (Tamil) (Duration 6 months)
சுருக்கெழுத்தும், தட்டெழுத்தும் (தமிழ்)
5. General Motor Mechanism (Duration 6 months)
(Petrol & Diesel வாகனங்கள்)
மோட்டார் வாகனம் திருத்ததல்
6. General Electrician (Wiring & Winding) (Duration 6 months)
ஜெனரல் எலக்ட்ரிஷியன் (மின்சார இணைப்பு, மோட்டார் றிவைன்டிங்)
7. Radio & T.V. Repairing (Duration 8 months)
வானொலி, தொலைக்காட்சிப்பெட்டி திருத்ததல்
8. Lathe Machine Operation (Duration 3 months)
கடைச்சல் இயந்திரப் பயிற்சி (on the job training வழங்கல்)
9. Arc welding (Duration 3 months)
மின் ஓட்டுநர் பயிற்சி (on the job training வழங்கல்)
10. Carpentry (With use of Machinery) (Duration 6 months)
மரவேலை (on the job training வழங்கல்)
11. Plumbing (Duration 6 months)
(on the job training வழங்கல்)
12. Refrigeration and Air Conditioning (Duration 6 months)
குளிர்தானப் பெட்டி திருத்ததல்

மேலதிக விபரங்களுக்கு:

**REGISTRAR
PATRICIAN INSTITUTES
61, ST. PATRICK'S ROAD,
JAFFNA.**

Tel. No: 021-222 6148, Fax No: 021-222 6148

Email: spite@sltnet.lk

குவேனி	நாட்டுக்கூத்து	27.10.2009	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	அ. பேக்மன் ஜெயராஜா	02	யாழ்ப்பாணம்
பாதி	நாட்டுக்கூத்து	20.01.2010	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	01	கொழும்பு
வெள்ளியில் ஞாயிறு	திருப்பாடுகளின் நாடகம்	22.03.2010	நீ. மரியசேனியர் அடிகள்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	07	யாழ்ப்பாணம்
அற்றைத் திங்கள்	சுத்துருவ நாடகம்	27.06.2010	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார்	01	யாழ்ப்பாணம்

* இத்தொகுப்பு முற்றுமுடிவானதல்ல.

* இத்தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்படும் நாடகங்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் தயாரிக்கப்பட்டவை மட்டுமே.

* ஒரே நாடகங்கள் பலவேறு காலங்களில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே பல நாடகம் மேடையேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் தரப்படும் மேடையேற்றத் திகதியானது தயாரிப்பின் முதல் மேடையேற்றத் திகதியையே குறிக்கிறது.

வெளிநாட்டிலிருந்து அனுப்பப்படும் பணம் உங்களின் கணக்கில் தாமதமின்றி!

மக்கள் மனமறிந்த மக்கள் வாங்கியானது
புதிய தொழில் நுட்பத்துடனான தனது சேவையை
யாழ்ப்பாணத்தில் விஸ்தரித்துள்ளது

இத் தொழில் நுட்பத்தின் மூலம்
இலங்கையின் எந்தப் பாகத்திலும் உள்ள
மக்கள் வாங்கிக் கிளையானது
கணனி வலைப்பின்னலின் ஊடாக ஒன்றிணைக்கப்படுவதுடன்
வெளிநாட்டில் உள்ள உங்கள் அன்புக்குரியவர்களிடமிருந்து
அனுப்பப்படும் பணம்

உங்களின் கணக்கில் தாமதமின்றி வரவு வைக்கப்படும்.

இன்றே உங்கள் கணக்கின் புதிய இலக்கத்தை

(15 எண்களைக் கொண்டது)

வெளிநாட்டிலிருந்து உங்களிற்குப் பணம் அனுப்புபவரிடம்

தொரிவியுங்கள்

தாமதம் இன்றி உங்கள் பணத்தைப்

பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

அனுப்பப்படும் பணமானது உங்களது பழைய கணக்கிலக்கத்திற்கு

அனுப்பப்படுமாயின் அப்பணமானது

உங்களது கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுவதற்கு

தாமதம் ஏற்படலாம்.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

மக்கள் மனமறிந்த வங்கி

**மக்கள்
வங்கி**

வெளிநாட்டுப் பணம் துரிதமாகவும், பாதுகாப்பாகவும் இலங்கை வங்கி மூலம் உங்கள் கைகளில்...

உங்கள் உறவினர்களும், நண்பர்களும் வெளிநாட்டில் உழைக்கும் பணத்தை அதிக பாதுகாப்பு, அதிகூடிய செலாவணி மாற்று வீதம், அதிக நம்பிக்கையுடன் இலங்கை வங்கியின் துரித பணப்பரி மாற்றுச் சேவை மூலம் இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் உடனடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

**இந்தத் தகவலை இன்றே வெளிநாட்டில் இருக்கும்
உங்கள் உறவினர்கள், நண்பர்களுக்கு தெரிவியுங்கள்.**

- இலங்கையின் மிகப்பெரிய ஒன்லைன் வங்கி வலையமைப்புடன் இணைந்த 700க்கு மேற்பட்ட சர்வதேச வங்கிகள் மற்றும் BOC E-cash உடன் தொடர்புபட்ட இணையத்தள வங்கி வசதி (internet Banking).
- மத்திய கிழக்கு, இத்தாலி, இஸ்ரேல், தென் கொரியா, ஜப்பான், அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளிலுள்ள இலங்கை வங்கியின் முகவர்கள் மூலம் துரிதமாகப் பணம் அனுப்பும் வசதி.
- பிரித்தானியா, மாலத்தீவு, இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள இலங்கை வங்கிக் கிளைகள் மூலம் பணம் அனுப்பும் வசதி.
- வெளிநாட்டுப் பண பரிமாற்றுச் சேவைகளான -BOC E-cash, X-press money, MoneyGram, Coinstar, Ez-Remit மற்றும் வீளயிளதுலிஜனதீ மூலம் பணம் அனுப்பும் வசதி.
- உலகிலுள்ள எந்தவொரு வங்கிக்கும் பணத்தை SWIFT ஊடாக - BCEYLKLX (SWIFT Code) இலத்திரனியல் முறை மூலம் பரிமாற்றம் செய்யும் வசதி.
- மேற்கூறப்பட்ட வழிகளில் மிகச் சலபமாக இலங்கை வங்கிக்கு வெளிநாட்டுப் பணத்தை அனுப்ப முடியும். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள எந்தவொரு இலங்கை வங்கிக் கிளைகளிலும் இப் பணத்தை உடனடியாகப் பெறும் வசதி.
- வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்கில் பணத்தை வைப்பிலிடும் போது கட்டணங்கள் எதுவும் அறவிடப்படமாட்டாது.
- இலங்கையின் மிகப்பெரிய அரசு வங்கியின் 100% பாதுகாப்பு.
- உங்கள் வெளிநாட்டுப் பணத்திற்கு இலங்கை வங்கி வழங்குகின்ற இன்னும் பல வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள இன்றே இலங்கை வங்கியில் வதியாதோர் வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்கை (NRFC) ஆரம்பியுங்கள்.

மேலதிக விபரங்கள் :

இலங்கை வங்கியின் கிளைகளில் அல்லது பிரதான அலுவலகத்தில்.
2346841, 2447831, 2203870-2 என்ற இலக்கங்களில்
ரசிகா, இசன்கா, அனுஷ்காவுடனும் அல்லது டக்ளஸ் - 077 3613349,
அமல் - 077 3850219, நிலங்க - 077 3721503 ஆகியோருடனும்
தொடர்பு கொள்க.

எமது 24 மணிநேர அழைப்பு நிலையம்
(Call Centre) +94 112204444

Digitized by Noolaham FoundaWW.boc.lk
noolaham.org | aavanaham.org

NRFC
ACCOUNT

இலங்கை வங்கி
BOC
தேசத்தின் வங்கியாணி